

NOSALTRES
DIALOGAM

NOSALTRES
ESTEIM
AMB ELS
PROFESSORS

VOSALTRES
DECRETAU

ANGLÈS SI
TIL NO!

EL NIVEL·L
VELLS HA
PLANTAT

LOMCE
NO

DESOBEDIÈNCIA
JA!!!

Per l'educació, contra el mal govern

Crònica de la lluita de l'STEI INTERSINDICAL i de la comunitat educativa per una educació de qualitat

FEIM
AGA PER
EDUCACIÓ
DELS
OSTRES
FILLS

NO
AL
TIL

PROU DE
RETALLADES

A NOSTRA EDUCACIÓ
NO PAGARÀ
ELS VOSTRES
DEUTES

EDUCACIÓ
PÚBLICA
DE QUALITAT
I EN CATALÀ

EN

PERSONAL DOCENT I NO DOCENT

INFRASTRUCTURES

PROGRAMES EDUCATIUS

DESPESES DE FUNCIONAMENT

PROGRAMES DE REUTILITZACIÓ DE LLIBRES

CASTIGAT
PER
PENSAR

PER L'EDUCACIÓ, CONTRA EL MAL GOVERN

**Crònica de la lluita de l'STEI INTERSINDICAL i de la
comunitat educativa per una educació de qualitat
(2011-2015)**

Edició: STEI INTERSINDICAL- Escola de Formació i Mitjans Didàctics

Dipòsit legal: PM-491-2015

ISBN: 978-84-15202-09-7

Grup de feina STEI INTERSINDICAL:

Gabriel Caldentey

Cosme Orell

M. Antònia Font

Montserrat Nadal

Paulí Aguiló

Pere Polo

Sandra Serra

Sebastià Bonet

Tomàs Martínez

Francesc Xavier Alomar

Coordinació i redacció: Joan Lladonet

Imatges: Fonts documentals de l'STEI, feina de recerca a càrrec de Francesc Xavier Alomar

Disseny portada i maquetació: Toni Martínez

ÍNDEX

Preàmbul	7
Introducció	9
Repressió contra la llengua catalana	10
Reacció del poble a partir del juliol de 2011	11
STEI Intersindical i Assemblea de Mestres i Professors en Català, colze a colze	14
Petita crònica de com l'escola es defensa de les malifetes del Govern	25
Maig de 2012	25
Proemi	25
Àgora "Llengua i educació"	27
Sessió de treball al Monestir de Cura	29
Una de les múltiples diades de protesta	31
Les directrius confuses i arbitràries augmenten	34
Concentració de protesta	35
Les protestes arriben a totes les illes	38
Juny de 2012	47
Més problemes per a la llengua, aquí i a Catalunya	47
Més retallades sense negociar	47
Al Govern li falla la lliure elecció de llengua	48
Serveis jurídics i recurs de reposició	50
Assemblea de docents	50
L'STEI-Intersindical i l'Assemblea de mestres i professors en català a Estrasburg	51
La Conselleria continua creant confusió	57
La lluita continua	60
Retallades i mobilitzacions a la concertada	67
Juliol i agost de 2012	71
Les Pitiüses en defensa de l'escola pública i en català	71
L'STEI Intersindical defensa els treballadors de l'ensenyament en múltiples fronts	72
El Govern continua enverinant l'ambient	76
Setembre de 2012	79
A punt de començar el curs 2012-2013	79
L'STEI Intersindical amb la Cimera Social	82
L'STEI Intersindical amb Enllaçats pel Català i pels Països Catalans	84
Més lluita, manifestacions, reivindicacions... ..	86
Octubre de 2012	92
Tasca en defensa de la bona feina dels ensenyants	92
Novembre de 2012	103
L'STEI Intersindical defensa la possibilitat d'una educació de qualitat	103
Desembre de 2012	115
Els governs del PP preparen legislació contra l'educació i el català	115
Anàlisi de la situació i preparació de noves tasques	122

Gener de 2013	124
Comença el segon trimestre, continua la lluita	124
Febrer de 2013	131
Contra la política educativa de la Conselleria	131
Només ens deixaven la vaga com a única sortida	134
Març de 2013	140
Concentracions, manifestacions, vagues, assemblees... ..	140
Abril de 2013	160
Contra un TIL sense arguments científics ni jurídics	160
Reivindicacions a concertada	170
Maig de 2013	172
Nova consellera d'Educació, vaga a l'escola	172
El TIL, nova arma del Govern contra l'escola	174
L'STEI Intersindical defensa l'ensenyament en català per aconseguir l'èxit escolar	183
Juny de 2013	190
Declaració de la UIB i altres manifestos contra el TIL	190
Recursos contra el TIL. La comunitat educativa prepara la defensa de l'escola	199
L'ensenyament concertat. El VI Conveni	212
Juliol i agost de 2013	215
Davant el començament d'un curs conflictiu: vaga indefinida	215
Setembre de 2013	224
La Conselleria no deixa altra alternativa que la vaga Indefinida	224
Internacionalització del conflicte	241
El sector de l'ensenyament concertat, impulsat per l'STEI Intersindical també lluitava contra el TIL i per un ensenyament de qualitat	248
Octubre de 2013	252
La Conselleria no vol negociar, només vol imposar	252
Les reivindicacions de la concertada	280
Novembre de 2013	281
Cap a la desobediència civil	281
Continuava la lluita i les reivindicacions	286
Reivindicant els drets dels treballadors de Concertada	299
Desembre de 2013	303
L'aplicació o no del TIL creava el caos a les escoles	303
L'informe Pisa demostrava que el sistema educatiu funcionava	306
Contra el TIL i la Llei de símbols	308
L'ensenyament concertat també fa vaga	315
Gener de 2014	317
Nova jornada de vaga i comunicació a l'ONU	317
El conflicte de la Llei de Símbols	322
L'STEI Intersindical denuncia el maltractament a l'ensenyament concertat	330
Requeriment notarial i actes de la Conselleria	331

Febrer de 2014	393
Homenatge a Ramon Llull, suport als directors expedientats i informes sobre el TIL	393
L'STEI Intersindical lluita per la unitat d'acció	395
Les PGA, el TIL i el pacte dels interins	397
Mesa de concertada	407
Març de 2014	408
L'STEI Intersindical en defensa dels drets socials, culturals i lingüístics	408
L'STEI Intersindical de l'ensenyament concertat exclòsper la Conselleria de la negociació de les taules salarials	416
Abril de 2014	418
En defensa de la dignitat dels treballadors i reconeixement de l'antiguitat dels interins	418
Maig de 2014	425
L'STEI Intersindical manté el torcebraç amb la Conselleria	425
Sebastià Serra, una gran pèrdua	431
Esmenes als documents oficials del currículum de Primària	435
El silenci forma part de la lluita no-violenta	439
Molts de deutes del Govern amb la concertada	442
Juny de 2014	444
El curs 2013-2014 no va ser un curs normal	444
Pacte d'estabilitat dels interins	454
L'ensenyament privat i concertat també troba molts obstacles a la Conselleria	456
Juliol i agost de 2014	459
Una victòria rere l'altra de l'STEI Intersindical en els tribunals de justícia	459
La lluita contra el TIL en els claustres	462
Interinitats i pacte d'estabilitat	464
Discutides negociacions a la mesa de concertada	470
Setembre de 2014	472
L'STEI Intersindical també tomba el TIL. La resistència continua	472
Vaga del 15 de setembre, també a la concertada	482
Octubre de 2014	485
El TIL ha mort. Reneixen el Decret de mínims i els projectes lingüístics de sempre	485
El Govern del PP incompleix els compromisos amb la privada-concertada	487
Novembre de 2014	490
La lluita continua mentre s'engreixa la maquinària electoral	490
L'STEI Intersindical en defensa dels drets dels docents de la concertada	498
Desembre de 2014	502
Eleccions sindicals i nova victòria de l'STEI Intersindical	502
Reclamacions a concertada	506
Gener de 2015	507
Nova Junta de Personal i cap a un Pacte per l'Educació	507
El Govern no paga el que deu al professorat de la concertada	510

Preàmbul

La legislatura que ha presidit José Ramón Bauzá passarà a la història com una de les pitjors, si no la pitjor, que hem viscut a les Illes Balears. La seva ha estat una acció política marcada pels atacs més greus a l'estat del benestar, als serveis públics, a la normalització de la llengua catalana i als principals drets que ens corresponen pel fet de viure, suposadament, en un sistema democràtic.

El pas de Bauzá i de la seva gent per l'Administració de la nostra Comunitat Autònoma ha estat un temps molt dur, que se'ns ha fet molt llarg, caracteritzat per un mal govern que en tot moment ha donat l'esquena al seu poble. Bauzá, embriac pel gran nombre de vots i d'escons que aconseguí el mes de maig de 2011, ben aviat va confondre la seva majoria absoluta amb una arrogància i un autoritarisme que, cada cop més, el presentaven com un governant prepotent i superb, indiferent a qualsevol veu crítica fins i tot dins el seu propi partit i totalment encastellat dins les seves rígides maneres de pensar i, com ha quedat prou demostrat, d'actuar.

En el camp de l'ensenyament, públic i privat-concertat, hem viscut els anys més durs i complicats amb l'aplicació de les retallades que arribaren amb tota la seva cruïsa, sobretot, a partir del mes de juny de 2012. En els anys anteriors, però, ja havíem patit els primers efectes de la reducció de professorat en la darrera etapa de l'anterior Govern. Després que José Ramón Bauzá guanyàs el congrés del Partit Popular i un cop va tenir la certesa que seria el candidat a presidir el Govern de les Illes Balears, ja va donar mostres ben a les clares de quines eren les seves propostes en relació a la llengua i al seu procés de normalització.

Juntament amb aquesta pèssima acció del mal govern del Partit Popular, l'STEI ha hagut de fer front a una campanya molt dura d'assetjament i de difamació constant de la tasca dels sindicats, i amb una virulència especial contra el nostre, des de moltes bandes. Se'ns ha acusat de no fer res, de ser quelcom semblant a uns buròcrates de despatx que vivim al marge de la realitat que es pateix als carrers i als barris del nostre entorn, i als centres de treball, de tancar els ulls a les demandes de la nostra afiliació.

El llibre que teniu a les mans és, entre moltes altres qüestions, un esplèndid i abundós recull de la gran tasca que des de l'STEI s'ha fet en contra de les polítiques del Partit Popular, dels seus atacs a l'escola i al català, dels seus intents reiterats d'esbucar els ja afeblits serveis públics de les Illes Balears, des de molts anys enrere.

A les pàgines d'aquest llibre hi podreu trobar també l'afany que, en tot moment, s'ha posat per part de l'STEI i de la seva gent en el manteniment de la unitat d'acció en contra de les malifetes del Govern Bauzá, amb una voluntat irrenunciable, de vegades poc valorada i agraida, de servir en tot moment el consens, la unitat en la lluita, l'intent permanent i coratjat de mantenir l'acord per damunt de totes les discrepàncies, conscients que la dimensió de l'enemic a combatre era tan gran i els efectes de les seves polítiques tan devastadors que la millor manera de fer-li front era amb la suma de tota la comunitat educativa, sense que ningú en quedàs al marge.

Segons posa de manifest la dita, "la història col·loca cadascú en el lloc que li pertoca". Per aquest motiu, el llibre és un recull de totes aquelles malifetes que el mal govern del Partit Popular ha posat en marxa al llarg dels darrers quatre anys i de com s'ha respost a totes aquestes agressions des de l'STEI i de la resta de membres de la comunitat educativa.

Ens queda ara l'esperança que el nostre poble prengui bona nota de tot el que ha passat i del que hem hagut de viure i combatre, n'apregui la lliçó, i no es vegi obligat a haver de repetir la mateixa història i els mateixos errors. Si això passàs, el país no ens ho perdonaria mai. La lluita continua!

Gabriel Caldentey Ramos
Secretari general STEI Intersindical

Introducció

En aquesta part de la nació catalana, del mig de la mar Mediterrània, a les Illes Balears, des del juny del 2011 tornam a ser governats pel Partit Popular. El 27% del cens electoral de les Illes ha votat el PP pensant que aquest partit els trauria de la crisi, crearia llocs de feina i faria les autopistes de l'educació, el principal reclam de Bauzá, durant les eleccions del 2011 i que ho faria des del consens. Lluny de complir amb aquestes promeses electorals, ara el que ha fet és pujar els impostos, generar atur, introduir modificacions que minven la qualitat de l'educació, rompre el consens en matèria de normalització lingüística -el Partit Popular l'havia mantingut durant més de 25 anys-, donar continuïtat a l'espoli fiscal de les Illes -el 13% del nostre PIB se'n va a Madrid i no torna-, complir amb el programa de la FAES que pretén acabar amb la llengua, la cultura i la identitat dels illencs, i atacar els tres pilars que fonamenten una bona política de normalització lingüística com són l'administració, els mitjans de comunicació i l'ensenyament.

Aquest Govern autonòmic actual del PP és el que ha suscitat més controvèrsies, confrontacions i polèmiques de tots els que han existit fins ara. No era necessari que això hagués passat perquè és el que ha governat amb una més àmplia majoria absoluta. Aquest Govern ha ignorat que havia de governar per a tots i que havis de complir el seu programa electoral.

El Govern de les Illes Balears no tan sols no compleix amb la responsabilitat que els atorga l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears que encomana als poders públics que, siguin del partit que siguin, normalitzin la llengua catalana fins que s'arribi a la igualtat plena amb l'altra llengua oficial, sinó que fan tot el possible per fer-la desaparèixer.

El Govern i el grup parlamentari del PP han posat en marxa una sèrie de mesures per desmuntar tot el que s'havia avançat durant més de trenta anys en qüestió de normalització lingüística, que s'havia previst en totes les lleis i en l'Estatut. Quan una petita part de la població, amb una clara opció colonialista, ha volgut fer marxa enrere en totes les passes que s'havia avançat, els governants del PP s'han posat a incomplir les lleis existents i a fer-ne de noves per fer retrocedir l'ús de la llengua catalana a l'àmbit col·loquial, com si es tractàs de tornar posar en vigor el Decret de Nova Planta del borbó Felip V. No han tengut en compte per res els beneficis que produïa mantenir la situació tal i com s'havia establert amb molta feina i molta efectivitat per a mantenir la pau social. Les mesures de política antilingüística que han produït més alarma social han estat els reiterats atacs contra la llengua, que unes vegades de manera directa i altres emprant la manya han fet servir per a, tot dient que volien fer les coses bé, cavar una fossa ben profunda per anar-hi enterrant la llengua catalana d'una manera descarada i vergonyant.

Repressió contra la llengua catalana

Analitzem, doncs, les mesures que ha adoptat el PP des de les institucions de Govern i podrem jutjar la seva actuació:

1. Han tancat la Televisió de Mallorca i l'emissora de ràdio Ona Mallorca, que eren les úniques emissores d'àmbit mallorquí que emetien en català. Ara, la societat civil intenta, a partir d'aportacions i mecenatges, engegar Sa TevaVisió i Ona Mediterrània. El poble conscienciat es nega a patir aquest espoli als mitjans de comunicació en català, i avui podem dir que Ona Mediterrània funciona amb èxit.
2. S'ha eliminat la llibertat d'elecció de llengua a IB3. Abans, amb el sistema dual, es podia triar, es tenia la llibertat d'escollir en quin idioma s'havien de mirar les pel·lícules. Ara han imposat que no pugui ésser així. Abans les pel·lícules s'emetien directament en català, ara ho fan en espanyol. La televisió autonòmica no compleix la funció per la qual va ser creada.
3. Han eliminat els correctors lingüístics d'IB3. Com que gran part de la programació no es fa en català, i a més, com que volen que els qui la parlen ho facin de la manera que sigui, com més incorrecta possible millor, no necessiten cap corrector. Ells d'això en diran modalitat.
4. Han modificat la Llei de la Funció Pública, perquè el català no sigui requisit per a accedir a un lloc de feina a l'Administració autonòmica i local. La Llei de la Funció Pública dóna llibertat a cada ajuntament perquè

posi els topònims de pobles, viles i ciutats en castellà. Molts ajuntaments mantenen el català com a requisit, fins i tot alguns governats pel PP.

5. Han posat en marxa la "lliure elecció de llengua" al primer ensenyament a partir del curs 2012-2013. Varen enviar la normativa una i una altra vegada perquè hi havia pocs pares que reclamassin l'ensenyament en castellà. Només varen aconseguir que un 7% dels pares sol·licitàs fer el primer ensenyament en castellà. Han introduït les inscripcions "online" i altres tipus de control, perquè volen que surti així com desitgen. Segurament voldran aplicar la doctrina del TSJC que ha dictaminat que si un sol alumne demana ensenyament en castellà, així s'ha de fer a la resta de l'aula. Si la sentència és aquesta, queda clar que és un exemple de llibre de justícia colonialista. Es violentarà el PEC (Projecte Educatiu de Centre) i el Projecte Lingüístic de cada escola. Es deixa de banda l'autonomia del centre i continuarà essent una injustícia i una discriminació que no es respectin els drets individuals de tots els pares i mares, ja que hi haurà sol·licituds per a alumnes de més de cent llengües maternes diferents que no hauran pogut triar la seva llengua.
6. Han reduït fins a la mínima expressió els pressupostos de normalització lingüística i han eliminat totes les àrees encarregades d'impulsar el procés normalitzador de la llengua catalana a les tres institucions principals: Govern de les Illes Balears, Consells i Ajuntament de Palma.
7. S'han eliminat els cursos de reciclatge de català per als professors des del 2011 i s'ha congelat el programa. Es veu que cadascú podrà ensenyar en la seva modalitat. Si qualche professor no domina un llenguatge oral correcte, no és cap problema, perquè aquest llenguatge oral defectuós serà vist com a modalitat.
8. S'han reduït els cursos de català que oferien les institucions, al públic en general, però s'han reduït especialment els que es dedicaven als estrangers. Aquest fet és un altre que vol demostrar que no interessa que s'aprengui la llengua catalana. N'hi ha suficient amb l'espanyola.
9. El Govern de les Illes Balears ha anul·lat les ajudes per a dinamització lingüística, integració de nous nadius i mediació. Una mesura més que vol demostrar la inutilitat de la llengua que només ha de servir per anar per casa als indígenes.
10. Han ofert 70.000 euros a les editorials que es dediquin a preparar llibres en modalitat. No se sap ben bé què serà el que faran ni en quina modalitat els prepararan, ja que han defugit l'òrgan consultiu corresponent que és la UIB, que està totalment en desacord que es vulgui dur endavant aquesta aberració lingüística.
11. El Consell ha eliminat les ajudes que atorgava per a la retolació de comerços i per a la normalització lingüística de les empreses. Són fets normals si tenim en compte que totes les actuacions responen a una política lingüística contrària a la llengua catalana i de potenciació de l'espanyola.
12. No s'han concedit les subvencions que s'havien atorgat i que ja s'havien gastat, a les entitats que feien cursos d'ensenyament en català, i també als mitjans de comunicació en català i a la premsa forana.
13. Han eliminat totes les ajudes a associacions, premis Mallorca, grups en català a les festes, etc., que feien feina per la llengua catalana o que la potenciaven.
14. S'han bilingüitzat els premis Ciutat de Palma, cosa que ha provocat que la majoria d'escriptors conscienciats no hi vulguin participar i que organitzin un acte paral·lel a Can Alcover quan es concedeixen per Sant Sebastià.
15. Han sortit de l'Institut Ramon Llull, perquè no volien fer feina colze al colze amb la Comunitat Autònoma de Catalunya, no volien impregnar-se de la llengua catalana del Principat, no fos cas que...
16. S'ha aprovat el TIL (Tractament Integrat de Llengües) el 2013, un decret que pretén substituir el de mínims i s'ha implantat un model trilingüe o multilingüe. Com que la seva boca mai no ha estat mesura, a l'hora de sortir als mitjans de comunicació, prometien o deien que donarien la possibilitat que l'alumnat en acabar l'ESO dominàs quatre llengües. El que han fet és armar un caos a les escoles, que no es coneixen les greus conseqüències que pot tenir aquest mesura que no ha tengut cap tipus de preparació pedagògica ni didàctica, i menys consensuada. Hagués estat molt fàcil demanar a les escoles com s'havia de fer i els haguessin explicat les possibilitats d'aquest aprenentatge o els haguessin exposat com s'aprèn una llengua. El model que comença repartint una tercera part al català, una altra al castellà i la restant a l'anglès, aconseguirà que en acabar l'ESO només es domini la llengua espanyola, objectiu que segurament s'havien proposat. Varen donar un termini de dos mesos als centres perquè planificassin com durien endavant el decret de trilingüisme, quan la majoria de centres no tenia possibilitats de fer-ho (manca de professorat d'anglès, falta de professorat amb domini de l'anglès, sense mitjans, etc.). La majoria de centres es troben que encara s'ensenya l'anglès amb el suport de l'espanyol. Si es vol fer una assignatura en anglès s'ha d'ensenyar amb

subtítols. Aquesta és la preparació que poden dur a terme les escoles, quan l'Administració planifica amb els peus i té l'obsessió de minimitzar l'ensenyament de la llengua catalana. Finalment el TIL ha estat derogat pel TSJIB.

17. Han fet fora el 50% d'inspectors d'educació no afins a les seves polítiques repressores, al·legant motius econòmics i han fet una ordre de dubtosa legalitat, que ha regulat una convocatòria per proveir aquestes places de nous inspectors. L'STEI Intersindical ho va dur als tribunals i ho va guanyar.

Reacció del poble a partir del juliol de 2011

Totes aquestes actuacions han topat amb una forta oposició per part dels altres grups polítics que formen el Parlament i per part de la societat civil (STEI Intersindical, OCB, Instituts d'Estudis Eivissencs, Acció Cultural de Menorca, Plataforma Crida, Assemblea de Docents, Jubilats per Mallorca, Plataformes per la Llengua, Joves per la Llengua, Professors i professores en català, etc.). El poble de les Illes Balears se n'ha adonat que aquesta decisió de fer que la llengua catalana deixàs de ser necessària era un cop mortal a la llengua i s'ha disposat a lluitar fins a les darreres conseqüències, a més de sol·licitar ajuda i conscienciar la resta de Països Catalans de la necessitat d'unir les forces per a poder fer accions conjuntes i per a difondre a tot l'àmbit lingüístic i als àmbits internacionals aquesta decisió antidemocràtica del Govern del PP de destruir una llengua mil·lenària com la llengua catalana.

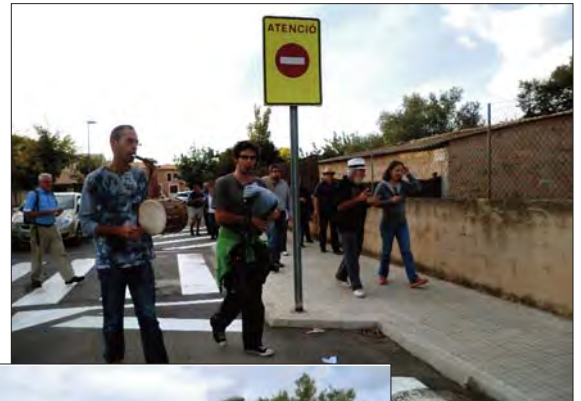
"Jubilats per Mallorca" va organitzar una vaga de fam durant el 2012 que va durar 41 dies, i que la varen dur a terme Jaume Bonet (26 dies) i Tomeu Amengual (16 dies), un dia la varen fer junts. Varen exposar la seva salut i la seva vida amb l'ànim de fer veure la magnitud

del desastre que el PP volia dur a terme, a veure si alguns dels seus parlamentaris tenien consciència i abandonaven la disciplina de partit per defensar la seva pròpia personalitat. També es varen dur a terme 4 *Camins contra mentides*, que varen durar uns quants mesos, i els caminants varen passar per tots els pobles de Mallorca, varen denunciar les mentides del Govern, varen repartir material en què explicaven les malifetes que duen a terme i la política antilingüística nefasta que practicaven.

Es va fer una gran manifestació per part del poble on varen acudir 50.000 persones, que d'una manera totalment pacífica varen reivindicar el català i varen exigir al Govern que no modificàs l'aspecte del requisit per a accedir a la funció pública, modificació que implica canviar la Llei de Normalització Lingüística, que havien promès que no tocarien, i altres decrets, com aquell, el decret 100, que mana als càrrecs del Govern de parlar en català, cosa que no han complert des que varen començar el seu mandat. Així han ensenyat el poble a no obeir les lleis.

S'han presentat més de 12.000 al·legacions en contra del projecte de Llei de Funció Pública que no han tengut en compte, menyspreant una altra vegada el poble.

S'han organitzat protestes a tots els indrets on acudeixen les autoritats governamentals (a la plaça de Cort i a la plaça de la Porta Pintada de Palma, a Felanitx, a Sa Pobla, a la UIB, a Sencelles, i a tots els indrets on van. Mai des de la mort del dictador, el poble no s'havia alçat com fins ara, i mai tampoc no s'havia fet tan poc cas de les protestes i reivindicacions, tot amb una arrogància estúpida per mor dels vots rebuts.

S'ha posat en marxa la campanya "Enllaçats per la llengua", que ha consistit a posar llaços quadribarrats a les escoles i instituts. La Conselleria ha encarregat a les seves brigades, aquelles que no acudeixen a solucionar les avaries, que els despengin de les façanes, i això ha aconseguit que molta gent se'ls penjàs al jersei o els utilitzàs com a referència de les diferents xarxes socials, igualment s'ha estès la campanya a la resta de Països Catalans, per a la diada de Sant Jordi. Hores d'ara ja han fet una llei que limita la llibertat d'expressió del professorat i que permetrà sancionar els directors que consentin a tenir llaços penjats a les façanes dels centres on treballen. Contra llibertat, responen amb repressió. I efectivament, han aprovat la Llei de símbols que fa la funció de coartar la llibertat d'expressió.

S'ha duit a terme una altra campanya que s'ha anomenat "Enllaçats per la paraula". Aquesta va ser una iniciativa, que es va dur a terme entre els mesos d'abril i de juny de l'any 2012, a proposta del metge, biòleg, homeòpata i activista cultural, Carles Amengual, per reclamar que el Govern de les Illes Balears retiràs l'avantprojecte de modificació de la Llei de Funció Pública, que va modificar també la Llei de Normalització Lingüística. També es demanava que el Govern de Bauzá no rompés el consens en matèria de política lingüística que s'havia mantingut des de feia una trentena d'anys.

La campanya va consistir a fer una lectura continuada de textos en català durant 24 hores ininterrompudes. Es varen proposar vuit divendres consecutius, com els vuit segles que fa que parlem en català a les Illes, que començaren el divendres dia 27 d'abril a les 19.00 hores fins al dissabte, dia 28, a les 19.00 hores, a Can Alcover, a Palma. Consistia en una antologia dels vuit segles de la nostra llengua.

Cada cap de setmana corresponia a un segle per ordre cronològic i, a cada sessió, s'havien de llegir, entre molts altres, textos d'una centúria en concret. La resta de lectures podien ser de la temàtica més variada: contes, rondalles, lectura lliure de textos aportats pels lectors, que podien ser textos propis

o textos elegits per ells d'autors diversos. També es va proposar que, a cada lectura, entre les 12 i les 13 hores del dissabte, es llegís un fragment del llibre *La persecució política de la llengua catalana*, de Francesc Ferrer i Gironés.

Cada setmana es llegia a un lloc determinat (Can Alcover, Lluç, Monestir de la Real, davant el Parlament, etc.) durant 24 hores seguides textos relacionats amb la llengua i els drets lingüístics.

En aquestes sessions podia llegir qualsevol persona, major o petita, femenina o masculina, jove o vella, indígena o nouvinguda; l'única condició és que llegís en català. Aquesta campanya comptà amb el suport de l'OCB, Jubilats per Mallorca, l'STEI Intersindical, la Universitat de les Illes Balears, l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana i l'Assemblea de Mestres i Professors en Català de les Illes Balears.

Una sola persona, Antònia Lladonet Riera, ajudada per altres, va organitzar a la plaça del Rei en Jaume o de la Porta Pintada, una diada de músics per la llengua, que varen dur a terme l'acció un dissabte, durant set hores seguides. Actuació que es va denominar "Enllaçats per

la música". També es realitzaven accions a la resta d'illes, per exemple, "Fes sonar el Català", a Eivissa i Formentera...

A principi de maig del 2012 es va rebre la Flama de la Llengua a Palma, quan ja havia recorregut la majoria de pobles de Mallorca, acte en el qual hi havien participat més de 10.000 persones. Durant el mateix dia es va fer una cadena humana per la llengua, des de la plaça de la Porta Pintada fins a la plaça de Cort. Hi havia tanta gent (més de 4.000 persones), que varen poder fer una cadena doble.

Aquestes i moltes altres mesures han estat la resposta del poble que no quedarà impassible davant aquest intent de lingüicidi i genocidi.

En definitiva, el PP duu endavant una política lingüística dirigida per la FAES-Aznar, que té com a objectiu aconseguir que Espanya sigui una, gran i lliure com en els millors temps del dictador. Per això vol acabar amb el galaicoportuguès, amb l'euskera i amb el català. La persecució que pateix la llengua pròpia al País Valencià i a les Illes Balears, també arribarà al Principat. És hora d'oposar resistència des de tots els indrets dels Països Catalans. És hora d'anar més units i enllaçats que mai.

STEI Intersindical i Assemblea de Mestres i Professors en Català, colze a colze

El dissabte, dia 17 de març de 2012, a Can Alcover, a Palma, a les 11 hores del matí, es va fer l'acte de presentació de l'Assemblea de Mestres i Professors en Català a les Illes Balears. Els seus objectius són els següents:

- Organitzar una resistència dura i mantinguda en el temps.
- Construir una xarxa d'entitats de la societat civil que se sumin i afegixin a l'Assemblea per tal de defensar la presència del català a l'escola.
- Fer xarxa de docents en actiu als centres o fora dels centres, i estar preparats per actuar i dur endavant mesures de pressió conjuntes per a defensar la normalització lingüística a les Illes.
- Generar als centres docents un ambient que propiciï una actitud clara en defensa de la llengua i que impossibiliti l'aplicació de mesures antipedagògiques.
- Cercar estratègies de resposta per part dels centres docents davant les propostes que pugui fer el Govern de les Illes Balears en contra de la llengua pròpia de les Illes.
- Organitzar jornades de col·loqui i de debat amb professorat dels diferents territoris de l'Estat que tenen llengua pròpia, amb l'objectiu d'analitzar la situació de la llengua i les estratègies per millorar i accelerar el procés de normalització lingüística.

Les primeres propostes que es varen posar en marxa varen ser, entre d'altres, l'elaboració d'un manifest per enviar a les diferents entitats i als centres educatius perquè s'hi adherissin, la impugnació de totes aquelles resolucions que anassin en contra de la normalització del català, o el suport a la campanya "Enllaçats pel català", posada en marxa, en un primer moment, per part d'una desena de centres. Aquest va ésser el manifest que s'elaborà i s'envià:

"MALGRAT LA SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA (TSJC) a favor de la immersió lingüística i que el català sigui llengua vehicular a l'ensenyament, el Govern de les Illes Balears, presidit per José Ramón Bauzá, manifesta la seva voluntat de dur endavant la modificació de la Llei de Funció Pública i la de Normalització Lingüística. També ha manifestat la voluntat de derogar el "Decret de mínims" i d'imposar el castellà com a llengua vehicular de l'ensenyament a les Illes Balears. Per això,
MANIFESTAM

** Que el coneixement del català, llengua pròpia de les Illes Balears, només es pot garantir a través de la immersió lingüística i la seva consideració com a llengua vehicular, tal com fan tots els territoris amb llengües normalitzades.*

** Que una modificació de la Llei de Normalització Lingüística redueix els drets dels catalanoparlants.*

** Que tant la derogació del Decret de mínims com la modificació de la Llei de Normalització, suposen un retorn a l'època de la repressió franquista contra la llengua catalana.*

** Que la immersió lingüística i la consideració del català com a llengua vehicular a les nostres aules garanteix el coneixement de les dues llengües oficials a les Illes Balears.*

** Que aquest sistema d'aprenentatge ha estat objecte de reconeixement per part de diverses institucions europees i internacionals.*

** Que aquest model educatiu ha contribuït a pal·liar el greu desequilibri que viu la llengua catalana respecte del castellà, en diferents àmbits de l'ús social de les llengües.*

** Que ha mostrat la seva eficàcia en l'acollida i la inclusió social dels infants i joves nous, tot contribuint a mantenir la cohesió dels nostres pobles i ciutats.*

Les persones, entitats i centres educatius agrupats en la Plataforma per la Llengua

SUBRATLLAM

** Que l'ensenyament en català ha de ser un dels principis actius per aconseguir una societat cohesionada, en què no hi hagi separació d'alumnat per centres, o per raó de llengua, ni cap altre tipus de discriminació.*

* *Que cal reforçar el model d'escola arrelada en el seu medi social, cultural i lingüístic, per tal de garantir un bon coneixement de les llengües oficials, que possibiliti l'ús del català i de les seves modalitats en tots els àmbits socials, econòmics i culturals.*

PER TOTS AQUESTS MOTIUS

* *Rebutjam les intencions del Govern de les Illes Balears, que pretén arraconar la presència del català a les aules de les Illes Balears i demanam que retirin l'avantprojecte de modificació de la Llei de Funció Pública.*

* *Feim una crida a seguir reforçant el model lingüístic que possibiliti el coneixement de la nostra llengua a tot l'alumnat, i a lluitar amb tots els mitjans democràtics per no posar en perill la cultura i la cohesió social de les nostres illes.*

* *Animam les persones, les entitats i tota la comunitat educativa a comprometre's de manera activa en suport d'una escola que no separi els infants i joves per raó de la seva llengua d'origen i que ajudi a construir una societat més cohesionada, sense cap tipus de discriminació.*

* *Moltes de les nostres escoles tenen el català com a llengua comuna i d'aprenentatge, sovint amb alumnat de procedència multilingüe, i hem pogut comprovar que és un model d'èxit ja que té com a objectiu l'adquisició de les màximes capacitats lingüístiques en les dues llengües oficials.*

* *Reclamam als Governos de les comunitats on el català és la llengua pròpia, que no es faci cap passa enrere en aquest terreny i cridam la comunitat educativa, i tota la societat que està al seu voltant, a mantenir i a millorar en allò que calgui el llegat pedagògic de qualitat, d'identificació amb el país i de convivència que hem construït al voltant de cada un dels nostres centres educatius."*

L'Assemblea de mestres i professors en català de les Illes Balears va preparar un argumentari per enviar als centres i que l'utilitzassin si hi estaven d'acord:

"AQUEST FULL L'HA ELABORAT L'ASSEMBLEA DE MESTRES I PROFESSORS EN CATALÀ DE LES ILLES BALEARS, que s'ha constituït a les Pitiüses, a Menorca i a Mallorca i que té el suport de l'STEI Intersindical, l'OCB, Acció Cultural de Menorca, l'Institut d'Estudis Eivissencs, el Moviment de Renovació Pedagògica de Menorca, el Moviment de Renovació Pedagògica de Mallorca, les Escoles Mallorquines, l'Associació 8 d'agost de les Pitiüses... Vol esser un document útil i pràctic per als mestres, professors, pares i mares, alumnes... perquè en facin l'ús que més els convingui. És un punt d'inici per tenir arguments per explicar les bondats de l'ensenyament en català. Ha estat consensuat a les assemblees fetes a tres illes (setmana 5-9 de març) i després s'ha consensuat amb la COAPA. Es pot modificar, fer-li afegits, simplificar-lo o adaptar-lo a les necessitats del moment i de cada col·lectiu. Està fet amb la intenció de facilitar la feina a qui ho necessiti.

Es deixava un espai per posar el nom i el LOGO del centre o per posar el nom i el LOGO de l'Associació de pares i mares

ENSENYAMENT EN CATALÀ PER A TOTHOM, GARANTIA DE QUALITAT I DE COHESIÓ SOCIAL

El nostre centre, el CEIP fa ensenyament en català perquè és la llengua del territori, de (..... el nom del poble o ciutat) i de (..... el nom de l'illa)

L'escola no vol infants separats per raons de llengua; els vol mesclats i que tots participin de les mateixes experiències i convisquin culturalment junts i enriquits amb les aportacions de tots.

Per avançar pedagògicament i socialment l'escola disposa d'un projecte educatiu integrador, que afavoreix la cohesió, no discrimina ningú i ha estat aprovat pel consell escolar del centre. Les primeres experiències en dues línies, a principi dels anys 80 del segle passat, molt prest es varen haver d'arraconar perquè separaven l'alumnat en classes socials ben diferenciades.

El castellà l'aprenen al llarg del procés d'escolarització obligatòria, de manera que als 16 anys s'assegura el domini de les dues llengües, la catalana i la castellana, que és el que preveu la llei.

Dins l'escola també aprendran anglès o una altra llengua estrangera que el centre triï. Les llengües que s'ensenyen a l'escola només s'assoleixen plenament si s'empren en un context real de comunicació.

Els infants de famílies castellanoparlants o catalanoparlants, tenen assegurat el domini de la llengua castellana a través dels mitjans de comunicació presents a tot arreu i de l'escola que ensenyarà el castellà durant tots els anys que duri la seva escolarització.

Elegir l'aprenentatge de la lectoescriptura en català és elegir que aprenguin a llegir i escriure en dues llengües alhora, elegir l'aprenentatge de la lectoescriptura en castellà és elegir que n'aprenguin només en una.

Els mestres d'aquesta escola volen recomanar a les famílies que viuen i treballen a (nom de l'illa.....) que és bo per als seus fills i filles fer l'ensenyament en català i arribin a tenir un bon domini de la llengua pròpia i així puguin arribar a tenir les mateixes oportunitats que els autòctons. No dominar formalment la llengua del territori els pot restar oportunitats futures.

Les escoles que fan l'ensenyament en català estan molt ben considerades socialment perquè tenen projectes pedagògics oberts, amb uns fonaments sòlids, ben articulats amb la realitat social actual i coherents amb l'entorn, la història i la cultura pròpia del territori. Aquestes escoles tenen més demanda de places de les que poden assumir i els infants escolaritzats, hi aprenen les dues llengües.

Els infants de tres i quatre anys tenen una facilitat especial per aprendre llengües precisament en aquestes edats primerenques. És un bon moment per ensenyar-los la llengua pròpia del territori on viuen i començar a introduir el coneixement d'una altra llengua.

Els infants que acaben la primària amb un bon nivell de català i de castellà, estan més ben preparats per assolir el títol de graduat en secundària obligatòria i el batxiller i per tenir un més fàcil accés a les universitats del nostre entorn més proper.

Una formació que asseguri que l'alumne quan acabi els seus estudis s'expressi, oralment i per escrit, en català i castellà, li dona avantatges a l'hora de trobar feina a les nostres illes.

Cada curs més alumnes de les Illes Balears trien voluntàriament fer els exàmens de la selectivitat en català.

Els alumnes que fan l'ensenyament 100% en català al territori on és llengua pròpia, obtenen millors qualificacions en castellà, que els que estudien només en castellà a Castella. Segons un informe fet pel propi Ministeri d'Educació del Govern de l'Estat.

Estudiar català no implica, per als infants de famílies d'altres cultures, perdre els seus orígens o la seva identitat. Dins les escoles practicam la integració ben entesa i la valoració de les diferències culturals en el que anomenam interculturalitat i no només multiculturalitat.

La immersió lingüística a l'escola en la llengua pròpia de cada territori és un bon sistema per a la integració de les diferents cultures que conviuen en un mateix espai geogràfic. Així ho avala un estudi fet per un equip independent de la Unió Europea.

Separar l'alumnat per raó de llengua és separar la societat en origen. La realitat històrica de les Illes ens demostra que hi ha una comunitat lingüística que no està en igualtat de drets respecte d'altres grups.

Començar per aprendre el castellà durant dos o tres cursos, si el projecte de centre és en català, farà que els infants no catalanoparlants, tinguin dificultats per seguir l'ensenyament a partir de segon de primària, ja que no hauran fet català i els costarà més seguir la vida acadèmica normal del centre."

Les entitats adherides en aquella primera etapa fundacional eren, a més de l'STEI Intersindical, l'Obra Cultural Balear, el Club Scrabble d'Eivissa, Acció Cultural de Menorca, l'Associació Vuit d'Agost, l'Institut d'Estudis Eivissencs, les Escoles Mallorquines, l'Escola d'Estiu de Menorca i el Moviment de Renovació Pedagògica de Menorca. L'Assemblea de Mestres i Professors en Català és, també, un dels membres del Consell de la Societat Civil de Mallorca. El camí era llarg i dur, però la llengua ens necessitava, coratjosos i units en la lluita.

És de justícia destacar que l'STEI Intersindical sempre ha tengut com un dels principals objectius ajudar a normalitzar la llengua catalana a les Illes Balears. S'ha de tenir en compte que l'STEI Intersindical, sindicat majoritari a l'educació pública, privada-concertada i universitària, defensa un model d'escola en català, inclusiva, que treballa per la cohesió social, que ofereix les mateixes oportunitats a tots els infants i joves, vénguin d'on vénguin i parlin la llengua que parlin. Vol que aquest Govern se centri en les vertaderes necessitats del sistema educatiu illenc: atacar el fracàs escolar, disminuir les ràtios, construir centres nous sobretot a les Pitiüses i algunes zones de Menorca i Mallorca. Els sindicats, les associacions de pares, mares i alumnes, les associacions de directors d'infantil, primària i secundària, de centres d'adults, etc. volen que es posi fil a l'agulla per solucionar els veritables problemes dels centres educatius. L'STEI Intersindical ha destacat sempre en la seva defensa de la llengua catalana i ha negociat i lluitat amb el Govern del Partit Popular, que l'ha volguda, i la vol, anorrear. Una vegada creada l'Assemblea de Mestres i Professors en Català es va disposar a lluitar conjuntament amb aquesta organització i a contituir-la a totes les illes; la va coordinar i va mantenir la comunicació entre els diferents indrets.

Era en aquell moment en què des de la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, es va passar ordre de llevar els llaços dels centres educatius públics i privats concertats. Es veu que la campanya, molt ben rebuda pels centres i amb molta difusió, no havia agradat ni al "Círculo Balear", ni tampoc al president Bauzá. Des de l'STEI Intersindical recordarem al Govern que la defensa de la llengua pròpia de les nostres Illes, que està en

franca desigualtat respecte de l'altra llengua oficial, també és una lluita ben legítima, i que semblava que el Govern de les Illes Balears volia efectuar una neteja de la consciència nacional, de la pròpia identitat i de la pertinença a una comunitat lingüística, històricament arrelada en aquest territori.

Com que el Govern no feia els seus deures, ni exercia la seva responsabilitat en matèria de normalització lingüística i cultural, la societat civil s'organitzava per defensar les llibertats dels pobles, que uns altres, amb falsos discursos i amb accions concretes, pretenien eliminar.

Els llaços són l'expressió del compromís de la comunitat educativa amb la llengua pròpia de les Illes Balears. No és fent llevar els llaços que s'acabarà amb aquest compromís, ans el contrari, aquest intent de repressió vers una campanya llançada des de l'escola i per a l'escola, que és lúdica, fresca i desenfadada, l'únic que feia era incentivar la defensa del formenterer, el menorquí, l'eivissenc i el mallorquí, que aleshores vèiem en perill amb l'aprovació de l'avantprojecte de la modificació de la Llei de Funció Pública que el Govern autonòmic del PP volia dur endavant.

Per totes aquestes raons, l'STEI Intersindical també havia donat suport a la vaga de fam protagonitzada per Jaume Bonet i Tomeu Amengual de Jubilats per Mallorca. Per això, es varen convocar dos actes. El primer dia 24 de març de 2012, el dia que feia 24 dies que en Jaume Bonet estava en vaga de fam, va ser quan convocàrem 24 persones, amb 24 espelmes, i férem 24 minuts de silenci davant Can Alcover. Així expressàrem el nostre suport a aquest acte de dignitat que va dur a terme aquest mestre. Ell havia decidit fer una protesta no violenta i denunciar amb la seva vaga de fam les desigualtats de drets lingüístics que volia imposar el Govern presidit per José Ramon Bauzá (PP).

L'altre acte va ser una setmana després a Cura, amb la lectura del manifest i el suport a la vaga de fam que en aquells moments protagonitzava Tomeu Amengual. Als 30 dies necessitàvem 30 persones, amb 30 espelmes, i en vengueren 300!!

Convocades pel Consell de la Societat Civil de Mallorca, on hi participa l'STEI Intersindical, i amb l'OCB al capdavant de la iniciativa, 50.000 persones vingudes de tots els racons de Mallorca es manifestaren a favor del català i en contra de la política lingüística de Bauzá, pels carrers de la Ciutat de Mallorca. Una manifestació multitudinària amb rècord de participació. La indignació era molt gran i el crit unànim va ser: "A Mallorca, en català!!"

El Govern no parava d'imposar mesures contra la normalització de la llengua catalana. En aquest ambient, l'STEI Intersindical i l'Assemblea de mestres i professors en català varen mantenir els llaços a les Illes i els varen dur al Principat i al País Valencià i varen denunciar la política lingüística del Govern Bauzá.

El divendres, 30 d'abril del 2012 els operaris de l'IBISEC anaren a baixar els llaços de l'IES Marratxí. L'STEI Intersindical i l'Assemblea de mestres i professors en català pujaren els llaços a Cura, llegiren un manifest que marcava el camí cap al Principat, cap al País Valencià i cap a Europa. Es convidaren membres de l'OCB, de Jubilats per Mallorca i d'Enllaçats. Hi assistí en Jaume Mateu, president de l'OCB, el pare March de la Comunitat del Monestir de la Real, en Maties Oliver, president de Jubilats per Mallorca, en Miquel Alberó, dels coordinadors lingüístics... Allà es decidí que la proposta de posar llaços negres a les façanes, en substitució dels llaços quadribarrats, no era convenient i que s'havien de mantenir els llaços tal com estaven pensats, les quatre barres com a símbol de la defensa de la llengua catalana a les Illes.

Aquest va ser el manifest que varen llegir a Cura, M. Antònia Font i Magda González, com a representants de l'STEI Intersindical i de l'Assemblea de Mestres i Professors en Català, l'1 d'abril de 2012. Va ser també un acte de suport a la vaga de fam de membres de Jubilats per Mallorca i en defensa de la llengua catalana:

*"AMICS QUE ESTIMAU LA LLENGUA I LA TERRA, SIAU BENVINGUTS A CURA
SOM AQUÍ*

Avui som aquí, dalt d'aquest puig des d'on es veu pràcticament tota Mallorca i les altres illes, perquè aquí hi va fer llargues estades Ramon Llull, pare de la llengua catalana. Mallorca va ser el bressol del qui va

ser un dels primers escriptors europeus que utilitzà una llengua neollatina, en el seu cas la llengua catalana, per tractar temes científics i va ser el creador del català literari.

Avui som aquí per impregnar-nos del seu esperit que tanta falta ens fa en aquests moments que vivim.

Som aquí, a CURA, dalt d'aquesta muntanya màgica, per fer el mateix que han fet moltes altres persones, venir a pensar, a meditar, a estructurar el pensament, a clarificar idees, a cercar la llum, a trobar la direcció que han de tenir les nostres accions, a carregar-nos de l'energia que es necessita per ser constant, perseverant, per aconseguir les fites que ens proposem durant el temps que durin les nostres accions.

Som aquí a Cura, i celebrem aquest acte reivindicatiu i de suport, per la gran càrrega simbòlica d'aquest espai, que el fa únic, no només pel seu lligam amb la figura de Lull, sinó perquè aquí també es va dur a terme la Reunió de l'Assemblea de Plataformes Unitàries Antifranquistes l'any 1976, que va ser prèvia a l'Assemblea Nacional de Catalunya i perquè enguany, a més a més, és el 35è aniversari de la reunió de l'Assemblea Popular que en aquell moment va donar pas al que seria l'Estatut d'Autonomia, conegut com "L'Estatut de Cura".

Som aquí per fer suport a la vaga de fam de Jubilats per Mallorca que tan dignament ha duit a terme en Jaume Bonet i que ara continua en Tomeu Amengual.

Som aquí per penjar simbòlicament els llaços que la Conselleria ha fet llevar dels centres, aquesta setmana, de tan mala manera.

Som aquí per expressar l'agraïment als claustres, als consells escolars i als directors i directores d'escoles i instituts que tenen el coratge de posar el llaç i mantenir-lo amb la seguretat que actuen dins la legalitat. El llaç quadribarrat simbolitza el compromís de les diferents comunitats educatives en la defensa de la llengua catalana.

Som aquí com a mostra de suport cap a ells i per donar-los força.

Som aquí per llegir aquest manifest i que s'escampi per l'aire de pobles, viles, fora viles i ciutats, que volem continuar sent qui som, evolucionar des de la nostra pròpia identitat, oberts al món i a la realitat del moment històric en què vivim.

Som aquí per contribuir a la construcció d'un nou model econòmic i social que Europa i el món necessita. Pensam globalment i actuam localment. Aportam el nostre gra d'arena en la construcció d'un món millor. Demanam un canvi en les prioritats dels polítics que ens governen. S'han de posar els mercats al seu lloc. L'economia no ha de ser el centre de les nostres vides. Volem aturar l'especulació econòmica i el creixement dels beneficis sense límits. Volem feina per a tothom. Serveis públics de qualitat, educació, sanitat, serveis socials, cultura, i respecte i protecció real pels drets nacionals, culturals i lingüístics dels catalanoparlants.

Som aquí perquè com diu un proverbi africà, ara que tantes persones d'aquest continent viuen entre nosaltres i hi són ben rebudes: "Molta gent petita, en llocs petits, fent coses petites, pot canviar el món".

PER QUÈ? QUÈ ENS HA DUIT FINS AQUÍ?

El Govern de José Ramón Bauzá no ha assumit la seva responsabilitat institucional, prevista a l'Estatut d'Autonomia i a la Llei de Normalització Lingüística, de vetllar i treballar perquè la llengua dels formenterencs, eivissencs, menorquins i mallorquins assoleixi la plena igualtat amb l'altra llengua oficial, i d'ençà que és al Govern ha posat en marxa accions per fer-la desaparèixer.

Dels tres pilars fonamentals per normalitzar-la, -els mitjans de comunicació, l'administració i l'ensenyament- ja ha fet intervencions als tres àmbits.

** Ha tancat RTV de Mallorca que feia tota la seva programació en català i arribava a totes les illes.*

** Ha reduït la presència de la nostra llengua a la RTV pública autonòmica IB3.*

** Vol llevar el requisit de català als funcionaris per a l'accés i la provisió de llocs de treball a l'Administració local i autonòmica.*

** Vol posar en castellà els topònims de pobles, viles i ciutats de les Illes.*

** Vol que l'Administració i els polítics que ens representen usin la llengua que vulguin i no la pròpia.*

** Pretén fer una normativa que permeti als pares i mares girar l'esquena al projecte lingüístic dels centres.*

** Vol promocionar l'ús de l'ensenyament d'una tercera llengua, amb la intenció de desplaçar la llengua pròpia de l'espai que li correspon.*

** Vol fer retirar els llaços dels centres i anar al dictat d'un grupuscle extraparlamentari com és el "Círculo Balear" o l'"Instituto de Política Familiar".*

* *Actua des de l'autoritarisme. Recordem aquell concepte d'autoritat del professor que predicava la que era presidenta d'un sindicat i que ara és al Parlament de les Illes Balears a la bancada del PP; ens fa veure clarament el que ens temíem: l'autoritat es converteix en autoritarisme. La directora general fa llevar els llaços dels centres argumentant que són banderes, desatenent la validesa dels arguments legals que li dona el seu propi servei jurídic; el conseller amenaça amb un expedient els alumnes i professors que han participat en la filmació d'un vídeo a l'IES Marratxí en defensa de la llengua; el president José Ramon Bauzá amenaça amb un expedient els seus diputats si no voten el que ell diu.*

* *Consideram que hi ha indicis d'un possible maltractament institucional cap als drets que tenen les persones que formen part, segons la Declaració Universal dels Drets Lingüístics de la UNESCO, de la comunitat lingüística de les Illes.*

1. ALGUNA COSA ES MOU

Davant tot això alguna cosa es mou. Diferents associacions, entitats civils, organitzacions socials, sindicats i partits polítics de totes les illes han alçat la veu per manifestar el seu desacord, posar seny i marcar un rumb de respecte i consens ja que han constatat que el govern del PP ha perdut el nord. Obra Cultural Balear, Acció Cultural de Menorca, Institut d'Estudis Eivissencs tots a la una. Ja no és només qüestió de llengua, és de discriminació de persones portadores d'uns drets nacionals, culturals i lingüístics.

El juliol de 2011 ja es feren les primeres passes per constituir l'Assemblea de mestres i professors en català de les Illes Balears. Poc a poc aquesta Assemblea s'ha consolidat i ara té representació a les quatre illes. Aquesta assemblea està permanentment connectada i ha consensuat un argumentari a favor de l'ensenyament del català i de l'escola inclusiva per a tothom.

A principi del 2012 es posà en marxa la campanya "Enllaçats pel Català". Aquesta campanya fou llançada pels coordinadors de Normalització Lingüística dels instituts de secundària de Mallorca, ha tengut molt bona acollida en els centres educatius i s'ha estès molt ràpidament per totes les illes. L'acció repressora de la Conselleria no ha estat ben vista als centres i ha donat ales a la campanya. Pares, mares, alumnes i docents li donen suport.

12.000 persones han fet al·legacions a la modificació de la Llei de Funció Pública, gràcies a la iniciativa de Ciutadans per la Llengua i l'OCB.

Moviment per la Llengua, nascut a Sa Pobla la revetlla de Sant Antoni d'enguany, que s'ha escampat també arreu de totes les illes

Dia 1 de març, Jubilatats per Mallorca decideix començar una vaga de fam indefinida. Volen cridar l'atenció de persones que en principi i per les raons que siguin no tenen definit el seu posicionament sobre el tema de la llengua. Una acció no violenta i pacífica que pretén cridar també l'atenció dels polítics i els demana que, malgrat siguin del PP, votin en consciència.

El que passa a una part del territori afecta tota la globalitat del conjunt. El nostre territori dividit en comunitats autònomes diferents, amb una insularitat molt marcada, ha de mantenir la unió a tot el domini lingüístic. La llengua catalana és el llaç que ens uneix a tots. El que passa a un lloc és vital per a la bona salut de tot el territori i per a la nostra subsistència.

És necessari, ara, que una part del territori pateix atacs -per part del govern més radical que practica un nacionalisme espanyol exclouent-, que els altres territoris ho sàpiguen, reaccionin i ens donin suport des de tots els seus racons. Ara hem de practicar la resistència, pacífica però activa, que no va en contra de ningú i que sap reclamar dignament els seus drets.

Dia 25 de març 50.000 persones vingudes de tota Mallorca i d'altres parts del territori surten al carrer i es planten davant el Consolat de la Mar, seu del Govern de les Illes Balears. Per tot això feim una ...

CRIDA A L'APODERAMENT DE LA SOCIETAT CIVIL

50.000 persones han sortit al carrer convocades per l'OCB i el Consell de la Societat Civil de Mallorca i moltes altres convocades per diferents entitats insulars a les Pitiüses i a Menorca. Totes aquestes persones han enviat un missatge molt clar al Govern de les Illes Balears i a la societat en general.

legítims a favor de la llengua i la cultura pròpia de les Illes, ara que uns polítics -per molta majoria absoluta i silenciosa que els puguin haver donat les urnes- pretenen rompre el consens en matèria de normalització lingüística, tornar a les èpoques de la dictadura i canviar les lleis respectades per tots els partits polítics durant 30 anys. Treballam a favor de la cohesió social i pel respecte dels drets de tota la ciutadania. El que és bo per a uns, també és bo per als altres.

I aquesta crida la feim fins que, al Parlament de les Illes Balears, no es tracti, es debati i es voti en consciència l'avantprojecte de modificació de la Llei de Funció Pública que modifica també la Llei de Normalització Lingüística.

Feim una crida a observar tot el que passa a l'entorn de la llengua: l'atac del govern del PP a la llengua... però també us convidam a observar que passen moltes coses importants, interessants i maques com les 50.000 persones al carrer per defensar la llengua, com la xarxa de complicitats i accions, com el desvetllament de consciències, com la xarxa de solidaritat i de suport que ha generat la vaga de fam, com poder aprofitar tot això per millorar el nostre món, augmentar aquesta base social amb consciència de país que tant volem i necessitam... I encara ens queden tres anys i mig, en veurem de coses maques...! Perquè no podran davant un poble alegre, unit i combatiu con el nostre.

2. ACCIONS PROPOSADES

Amb aquesta proposta oberta d'accions, volem demanar la implicació de la societat civil. Farem un esforç per fer sentir el nostre malestar i per la qual cosa tenim un termini molt concret en el temps. D'ara fins que, al Parlament de les Illes Balears, no es tracti, es debati i es pugui votar en consciència l'Avantprojecte de modificació de la Llei de Funció Pública que modifica també la Llei de Normalització Lingüística, és el nostre moment d'actuar amb convicció i fermesa, és el moment de parlar clar. El país ens necessita!

1. Dejunis de cap de setmana, aquí al Santuari de Cura. Es tracta d'actes simbòlics per reforçar, amb la implicació de la societat civil, l'acció de Jubilats per Mallorca que ha decidit fer la vaga de fam de forma indefinida. Perquè no estan sols, perquè tots som en Jaume i tots som en Tomeu.

2. Organitzar, des de la xarxa constituïda a les quatre illes -que és l'Assemblea de Mestres i Professors en Català-, actes, accions, propostes que puguin sorgir des de qualsevol lloc de la comunitat educativa de les illes i estendre-les cap a les altres. Aconseguir que a través de la coordinació entre les illes s'organitzin actes semblants i paral·lels que tinguin ressò a tot el territori lingüístic.

3. La campanya "Enllacats pel Català", promoguda pels coordinadors de normalització lingüística dels instituts de secundària de Mallorca, ha estat molt ben rebuda per la comunitat educativa per la seva senzillesa i a l'hora per la seva força, i s'ha estès a tots els centres de les Illes Balears. Volem aconseguir que la campanya "Enllaçats pel Català" traspassi el món educatiu i que la societat civil enllaci els seus balcons i façanes. Que es percebi, es respiri, pels carrers el sentir de tota una societat. Per cada llaç que ens baixin dels centres educatius, n'hem de penjar deu a altres bandes.

4. Així com s'ha enllaçat la Universitat de les Illes Balears, en una acció exemplar que dona llum, podem aconseguir que s'enllacin de manera visible, llocs emblemàtics com Cura, La Real, el Monestir de Lluc...

5. La llengua catalana és el llaç que uneix tot el territori de parla catalana. Ara els llaços que surten des de Mallorca -que va ser bressol de Ramon Llull, pare de la llengua catalana, i que també és el bressol del llaç-, han d'esdevenir el símbol del compromís de la defensa de la llengua catalana, dins i fora de les fronteres lingüístiques.

Aquestes veus han dit alguna cosa, han deixat un missatge que no se'n pot dur el vent o esvair-se en el no-res. Han deixat constància d'una voluntat. Han llançat un mandat que el Govern ha decidit ignorar i que nosaltres, amics, avui aquí, recollim i no deixarem que caigui en terra.

Feim una crida per demanar a tothom implicació, compromís, militància activa de totes les persones i els sectors de la societat civil, des de la resistència, la reafirmació del que som i volem continuar essent.

Feim una crida a tota la ciutadania que, parli la llengua que parli, tengui la nacionalitat que tengui, faci pinya, se sumi a la defensa d'uns drets justs i

6. Us demanam la vostra col·laboració i la vostra difusió així com que ens faceu arribar les propostes que considereu oportunes a catala@stei-i.org.

Per acabar volem fer presents, ara i aquí, les paraules que l'altre dia ens deia el pare Josep Massot i Muntaner, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes 2012: "S'ha acabat el temps d'aquells que neden i guarden la roba".

En nom de l' STEI Intersindical, l'Assemblea de mestres i professors en català, i de les entitats que li donen suport i són presents avui aquí, l'OCB, el Moviment de renovació pedagògica de Mallorca, les Escoles Mallorquines, el coordinador de la Campanya Enllaçats pel Català, el president de Jubilats per Mallorca, el professors del Departament de Filologia Catalana de la UIB, un representant de la Comunitat dels pares dels Sagrats Cors del Monestir de la Real... Us donam les gràcies per haver vingut i pel vostre compromís amb la llengua.

MOLTES GRÀCIES!

M. Antònia Font i Gelabert. Secretària d'Ensenyament Públic de l' STEI Intersindical. Professora de secundària i membre de l'Assemblea de mestres i professors en Català de les Illes Balears.

Magdalena González i Crespí, membre de l'Assemblea de mestres i professors en Català de les Illes Balears. Mestra de música i fundadora de l'Orquestra de Joves Intèrprets i del Cor Jove dels PPCC."

Des de Mallorca, l' STEI Intersindical i l'Assemblea prepararen una campanya al Principat "Enllaçats per Sant Jordi". Dia 23 d'abril eren a BCN on es feu una roda de premsa a l'Ateneu de Barcelona i es parlà amb el gremi d'editors de Catalunya, perquè els llaços fossin presents a totes les parades de llibres i roses. Allà es llegí aquest manifest:

- "PER SANT JORDI, ENLLAÇA'T PER LA LLENGUA"
- "MANIFEST DE BARCELONA. 23 d'Abril de 2012"

L' STEI Intersindical i l'Assemblea de mestres i professors en català, hem duit a terme la campanya "PER SANT JORDI, ENLLAÇA'T PER LA LLENGUA". Aquesta campanya, iniciada pels coordinadors de normalització lingüística de Mallorca, i que s'ha escampat per tots els centres de les Illes -que consisteix a posar un llaç a la façana i de posar-se un llaç al damunt, com a símbol del compromís de la comunitat educativa en la defensa del català-, s'ha popularitzat, ha traspassat els centres docents, ha arribat a façanes i balcons de cases particulars i d'edificis emblemàtics i s'escampa per tot el domini lingüístic.

Els llaços són ben presents al Sant Jordi 2012 a tot el territori de parla catalana. Volem fer visible que el Govern de les Illes Balears vol rompre el consens que, en matèria de normalització cultural i lingüística, hi ha hagut fins ara a les Illes. El Govern del PP vol fer canvis a la legislació vigent que van en contra de la llengua pròpia del nostre territori. Volem que es visualitzi també que la comunitat educativa, amb el suport d'entitats, de personalitats i de la societat civil, demana al Govern de les Illes Balears que retorni al consens, que retiri l'avantprojecte de modificació de la Llei de Funció Pública i que

doni un suport real i veritable a la llengua i a la cultura de les nostres illes.

El Govern de José Ramón Bauzá (PP) no ha assumit la seva responsabilitat institucional, prevista a l'Estatut d'Autonomia i a la Llei de Normalització Lingüística, de vetllar i treballar perquè la llengua pròpia assoleixi la plena igualtat amb l'altra llengua oficial, i d'ençà que és al Govern ha posat en marxa accions per fer-la desaparèixer.

Dels tres pilars fonamentals per normalitzar-la -els mitjans de comunicació, l'administració i l'ensenyament- ja ha fet intervencions als tres àmbits.

- * *Ha tancat RTV de Mallorca que feia tota la seva programació en català i arribava a totes les illes.*
- * *Ha reduït la presència de la nostra llengua a la RTV pública autonòmica IB3.*
- * *Vol llevar el requisit de català als funcionaris per a l'accés i la provisió de llocs de treball a l'Administració local i autonòmica.*
- * *Vol posar en castellà els topònims de pobles, viles i ciutats de les Illes.*
- * *Vol que l'Administració i els polítics que ens representen usin la llengua que vulguin i no la pròpia.*
- * *Pretén fer una normativa que permeti als pares i mares girar l'esquena al projecte lingüístic dels centres.*
- * *Vol promocionar l'ús de l'ensenyament d'una tercera llengua, amb la intenció de desplaçar la llengua pròpia de l'espai que li correspon.*

* *Fa retirar els llaços dels centres i anar al dictat d'un grupuscle extraparlamentari com és el "Círculo Balear", una espècie de sucursal de la FAES.*

* *Consideram que hi ha indicis d'un possible maltractament institucional cap als drets que tenen les persones que formen part, segons la Declaració Universal dels Drets Lingüístics de la UNESCO, de la comunitat lingüística de les Illes.*

Amb aquesta acció d'unitat territorial, a més a més del que es fa a les Illes, volem que es visualitzi el caire global del problema i duim a terme accions unitàries, perquè la llengua és el llaç que uneix tot el territori de parla catalana, i si està amenaçada a un lloc, això afecta la salut global de la llengua a tots els àmbits.

I també perquè no ens fem visibles davant la comunitat internacional si no és des de la força que ens donarà la UNIÓ. Sols, no ens en sortirem. La nostra lluita és la lluita de tots.

La campanya "Per sant Jordi, Enllaça't per la Llengua!" vol fer-se visible a tot el territori -la Franja, el País Valencià, Catalunya, les Illes Balears, la Catalunya nord, l'Alguer-, i vol aconseguir que escriptors, personalitats, ciutadans i ciutadanes, professionals dels mitjans de comunicació, duguin posat el llaç, i que entitats, institucions, llibreries, associacions, federacions, centres educatius... posin un llaç a la seva façana i facin pública la seva adhesió.

Aquesta campanya continuarà fent-se present a la Manifestació del 28 d'abril a València, participant-hi amb una pancarta amb un lema entorn a la campanya "Enllaçats per la Llengua" i continuarà amb altres propostes i accions d'"Enllaçats per la Paraula" (lectures continuades de textos en català), "Enllaçats per la música", etc. I així fins que la modificació de la Llei de Funció Pública arribi al Parlament de les Illes Balears, on ha de poder ser debatuda, tractada i votada en consciència per part dels diputats, i finalment retirada.

Assemblea mestres i professors en català-Illes Balears - Sindicat STEI Intersindical www.stei-i.org i catala@stei-i.org

El nostre més sincer agraïment al CIEMEN pel seu suport i el seu ferm compromís amb els PPCC."

De la mateixa manera assistirem a la manifestació i a la celebració del 25 d'abril al País Valencià. Allà fórem l'única entitat que pogué llegir el seu manifest el 28 d'abril, el dia de la manifestació; també parlaren uns joves valencians, en nom dels organitzadors de l'acte. Uns quants dies després, a la Trobada d'Escola Valenciana del 13 de maig de 2012, també vàrem poder llegir el nostre manifest. Només en transcrivim un, perquè eren pràcticament iguals:

"COMPANYS QUE ESTIMAU LA LLENGUA I LA TERRA,

SOM AQUÍ en nom de l'Assemblea de Mestres i Professors en Català i del Sindicat STEI Intersindical de les Illes Balears per denunciar que el Govern, ara en mans del Partit Popular, presidit per José Ramón Bauzá ataca la llengua i la cultura pròpia de les Illes i romp el consens que en matèria de Normalització lingüística s'havia mantengut, fa més de 25 anys.

SOM AQUÍ en nom de totes les persones i col·lectius que a les Illes han encès la flama de la resistència activa i pacífica i en nom de tots aquells que, al llarg dels segles, ens han precedit en aquesta lluita.

SOM AQUÍ per dir que quan algú ataca la nostra llengua a alguna part del territori, l'ataca en tot el seu conjunt. I quan algú agrideix un sol accent del mateix idioma, els està agredint tots, perquè no hi ha una llengua sencera si hi falta un sol accent. I que davant aquest atac, no ens podem quedar muts.

SOM AQUÍ per fer una crida a la UNITAT de tot el territori lingüístic, per articular, d'una vegada per totes, una resposta als atacs rebuts i per fer pinya amb totes les persones que formam part del mateix país i del mateix territori.

SOM AQUÍ per manifestar que volem viure en llibertat.

SOM AQUÍ per desvetllar les consciències de tots. És hora de deixondir-se! Hem d'actuar units perquè sols, cada illa, cada comarca, cada territori per separat, no ens en sortirem. És més vell que l'anar a peu, ja ho deia Ramon Muntaner a l'exemple de la Mata de Jonc.

SOM AQUÍ per dur-vos el llaç que ha nascut als centres educatius de les Illes i que el dia de Sant Jordi vàrem dur a Catalunya i el dia 28 d'abril a la vostra Manifestació.

El llaç simbolitza:

- *el compromís en la defensa de la llengua i la cultura que compartim.*
- *la resistència activa i pacífica i allò que ens identifica davant la comunitat internacional i SI ANAM JUNTS, es convertirà en el símbol de la nostra vitalitat i de la voluntat de pervivència, fins que aconseguim viure en plenitud de drets i recupear les llibertats nacionals.*

SOM AQUÍ perquè aquells que al País Valencià, les Balears i Catalunya, estem units per la llengua, ho estiguem també per la voluntat de veure uns PAÏSOS CATALANS UNITS per la llibertat i la cultura."

L'STEI Intersindical i l'Assemblea de mestres i professors en català denunciaren al Parlament Europeu la vulneració dels drets de la comunitat lingüística catalana per part del Govern Bauzá davant l'Intergrup de Minories Ètniques i Nacionals en una llarga compareixença al Parlament d'Estrasburg el juny passat. Fruit d'aquesta compareixença l'Intergrup del Parlament europeu adreçà una carta al president del Govern de les Illes Balears un dia abans de l'aprovació de la Llei, demanant-li que no rompés el consens, que no la modificàs... Finalment la Llei es va aprovar i per iniciativa del PSIB, 50 senadors del PSOE presentaren un recurs d'inconstitucionalitat contra la modificació de la Llei de la Funció Pública que ha estat admès pel Tribunal Constitucional. Esperàvem que quan el TC donàs la raó al que diu l'Estatut i anul·làs aquesta Llei, el mal que hagués fet no fos irreversible.

Però a final de setembre de 2013 el Tribunal Constitucional (TC) sentencià que el català no ha de ser un requisit general per ser funcionari a les Illes Balears i el convertí només en un mèrit a puntuar, amb la qual cosa avalà la reforma de la Llei de Funció Pública impulsada per l'executiu de José Ramón Bauzá (PP). L'alt tribunal con-

siderà que és acceptable que només en determinats llocs de treball de l'Administració balear, el coneixement del català sigui un requisit i no només un mèrit. La sentència, que comptà amb dos vots particulars, rebutjà així el recurs presentat pels senadors socialistes, que consideraven que la Llei discriminava el català.

El Govern Bauzá es va adreçar cap a l'altre focus principal de normalització lingüística de la llengua catalana, que era l'escola, amb la intenció de rebaixar les xifres de centres on es feia ensenyament en català (la immersió lingüística només es feia als grups que ho necessitaven i durant el temps que requeria estar preparats per a

fer un ensenyament dins una classe normal). Primer de tot va posar en marxa la lliure elecció de llengua del primer ensenyament. Només el 7% segons dades de l'STEI, o el 13% segons dades de la Conselleria, va triar ensenyament en castellà. El 93% segons dades de l'STEI, o el 87%, segons dades de la Conselleria, va triar ensenyament en català. Poc temps després posà en marxa un pla pilot plurilingüe que va ser rebutjat per la majoria de centres públics.

Més endavant va presentar el decret de Tractament Integrat de Llengües (TIL) per promocionar l'ensenyament de l'anglès. S'aprofità el decret per rebaixar l'índex d'ensenyament de català a una tercera part. Volien també derogar el decret existent (el decret de mínims) que preveia que com a mínim es fes l'ensenyament el 50% en català. El TIL també s'ha fet per a impedir que la comunitat educativa dels centres, per consens, pogués fer immersió lingüística en català. José Ramon Bauzá ja preparava per a presentar al Parlament de les Illes Balears, un avant-projecte de Llei de símbols per a prohibir, als centres i als edificis públics, els llaços quadribarrats -símbols de la resistència i la defensa de la llengua catalana. Aquest projecte, ja convertit en Llei, també amenaça el professorat i li vol llevar la seva legítima llibertat de càtedra i d'expressió, perquè confonen l'educació del sentit crític amb el que ells anomenen adoctrinament a les aules (sic), amb l'ànim d'intimidat-los, amenaça també els directors i les directores dels centres amb multes de fins a 10.000 euros, si mantenen els llaços a les façanes d'escoles i instituts. Aquesta llei ha entrat en vigor al voltant de les festes de Sant Sebastià del gener de 2014.

La claredat i la valentia de molts directors i directores, mestres i professors, alumnes, pares i mares, actuant amb la legalitat a la mà, amb l'ajuda del sindicat i dels serveis jurídics, de forma activa i pacífica, havien mantingut els llaços als centres. Ha estat i és la defensa d'una causa justa. Una reivindicació legítima. Una acció educativa i formativa que defensava la coherència pedagògica dels projectes educatius i lingüístics i l'ensenyament en català i l'ús de la llengua catalana a les nostres escoles i a la nostra societat.

L'Obra Cultural Balear, Acció Cultural de Menorca, l'Institut d'Estudis Eivissencs i OCB de Formentera són organitzacions presents, vives i reivindicatives a favor de la llengua pròpia. Davant els atacs de Bauzá, surten noves organitzacions, assemblees, el Moviment per la Llengua... Dia 14 de gener de 2013, es presentava una campanya per a crear un nou mitjà de comunicació en català: Ona Mediterrània, que ha començat les emissions normals a partir de final de 2013 i principi de 2014. Més de cent persones ja formaven part de l'Assemblea Nacional Catalana de Mallorca, s'ha triplicat la presència d'independentistes, sobiranistes i persones contràries al nacionalisme espanyol, radical, ranci i excloent al carrer, a la manifestació del 31 de desembre i només un 11% de la població de les illes està a favor de la política lingüística del Govern del PP, presidit per José Ramón Bauzá.

Normalitzar el català és responsabilitat del Govern de les Illes Balears. No és feina només de l'escola. Els governs de torn han de ser responsables i han de promoure el coneixement i l'ús de la llengua catalana a tots els àmbits. A l'Administració local, autonòmica i perifèrica de l'Estat, als mitjans de comunicació, al carrer, a l'ensenyament reglat i no reglat. S'han de fer campanyes de conscienciació de la riquesa que suposa la diversitat lingüística i el coneixement de la llengua pròpia dels illencs que comparteixen llengua amb altres territoris de l'Estat. Formam part de la nació cultural i lingüística catalana i qui sap si un dia, si el poble de les Illes per majoria així ho decideix, aquesta nació cultural esdevindrà nació política. Sembla que aquest és un dels pocs camins que ens queden per sobreviure com a poble i poder ser tan lliures com qualsevol nació que té un estat propi.

La defensa activa i pacífica, pels drets legítims de la comunitat lingüística de les Illes Balears, continua. Treballam i treballarem per a aconseguir la llibertat plena del nostre poble.

Petita crònica de com l'escola es defensa de les malifetes del Govern

Maig de 2012

Proemi

Ens remuntarem al final del curs 2011-2012, quan ja des del començament de la legislatura del Govern de José Ramón Bauzá, havíem de suportar continus retalls que no feien més que empitjorar l'educació, i al mateix temps, que s'estiguessin promulgant lleis i decrets contra la llengua i la identitat del poble de les Illes Balears.

El sector de l'ensenyament concertat en aquest període havia estat especialment castigat: a les retallades del 5% practicades als treballadors públics, hi hem d'afegir la congelació de l'Acord de Millora de 2008, que havia de suposar l'equiparació salarial dels docents de la concertada amb els interins de la pública, i la no aplicació de l'increment salarial per als anys 2009 i 2010, després que Conselleria, patronals i sindicats estatals pactassin un pagament a compte inferior al que marcaven els Pressupostos Generals de l'Estat. Això feia que les nostres taules salarials de referència seguissin essent les de 2008, per quart any consecutiu.

En aquest punt, i com a exemple, publicarem una carta que és una espècie de resum del que havia promès fer en campanya electoral, ja que el Govern del PP feia tot el contrari. Si havia dit que construiria les autopistes de l'educació, no feia res més que un pedregar intransitable, per tants d'obstacles que hi posava la conselleria d'Educació.

Aquesta carta la va escriure el director de l'IES Marratxí, Jaume March, que no sabia, que el fet d'haver-la escrita, podria ser el detonant perquè a la més mínima, li fessin pagar. Un poc més d'un any i mig després d'haver-la escrita, se li va obrir un expedient i se'l va destituir de director per un període de mig any, tot i que dependria del resultat d'aquest expedient. Aquesta és la carta:

"UN ANY FENT EL CRANC (22-05-2012)

Cronologia del primer "annus horribilis" de les autopistes de l'educació i de la seguretat jurídica.

Ara fa un any que se celebraren les eleccions autonòmiques.

El partit guanyador ens havia promès, entre d'altres incompliments, unes autopistes de l'educació i una seguretat jurídica fora mida. Fins ara però, ens han dissenyat una petita síquia d'aigua salabrosa on a tots ens obliguen a fer el cranc, caminant cap enrere ajudats pel corrent de la crisi, canviant-nos normes mitjançant anuncis a la premsa o corregint les ja publicades adduint errades inexistents.

- *Els centres educatius començarem per no rebre les assignacions quadrimestrals per a les despeses de funcionament. A continuació –i sense canviar la normativa establerta– es va decidir que es remetrien mensualment. Des de llavors duim cinc mesos d'endarreriment, sense haver-ne recuperat cap. Les normes no cal que les compleixi un govern de majoria absoluta, sembla el seu axioma. Autopista o autopista de peatge?*
- *Una vegada començat el curs actual anuncien l'augment d'hores lectives del professorat de secundària, així com també s'aprova l'augment de 35 a 37,5 hores de feina per a tot el personal de*

l'administració. Estem quasi a finals de maig i encara no coneixem ni l'esborrany de les instruccions per a poder planificar el proper curs amb aquestes noves mesures. Ara bé, sí que també han anunciat que els tutors i els caps de departament, malgrat facin més hores, deixaran de cobrar el corresponent complement, a la vegada que es pretén que alguns membres de presidència cobrin més perquè –pobrets– fan molta feina. Autopista o autovia?

- *Per la premsa ens assabentàrem de la supressió del programa de reutilització de llibres de text, sense cap norma que fins ara així ho estableixi. Les famílies hauran de pagar més amb manco ingressos, més atur... Autopista o carretera comarcal?*
- *En el propi Consolat de Mar, a bombo i plateret, es presenta el Pacte per l'Educació que tanta falta fa –ambició però sense concreció– i a continuació es prenen unilateralment tot tipus de mesures en contra del sistema vigent i sense comptar per res amb els diferents estaments de la comunitat educativa. Sembla que ni tan sols saben què vol dir la paraula pacte, per no parlar del que vol dir educació. Autopista o carretera local?*
- *Una directora general i el propi conseller confonen un llaç amb una senyera tan sols pels colors, sense tenir en compte la forma ni la finalitat: un arbre no és un contenidor de fems orgànic malgrat ambdós siguin de color verd. Així l'IBSEC retira llaços sense respectar la normativa laboral i entrant dins propietats privades, oblidant-se de la seva finalitat. Això és seguretat jurídica o desviar l'atenció dels greus problemes econòmics que patim? Cada retirada o crítica augmenta el ressò de les accions fins que decideixen fer mutis. Autopista o camí veïnal?*
- *Les beques de transport i de menjador també pateixen un greu endarreriment i les famílies han de fer front a les despeses esperant cobrar algun dia. Algunes ni tan sols poden pagar a compte del que teòricament rebran i han d'abandonar el menjador o el transport. Autopista o camí de carro?*
- *Poc temps després ens anuncien un augment de les ràtios d'alumnes per grups. De moment i aquí a secundària es divideix l'alumnat per 30, però podran ser fins a 36! I a batxillerat fins a 42! Així i tot, a hores d'ara encara ni tan sols tenim confirmats els grups per al proper curs, malgrat la direcció general es diu de "Planificació...". Autopista o camí de ferradura?*
- *Es presenta el pla pilot plurilingüe que presenta com a novetat l'aplicació a tots els grups del mateix nivell i –sobretot– que per cada hora que es faci en anglès se'n faci una en castellà o, el que és el mateix, que el català en perdi dues. Per això val més continuar amb les seccions europees i augmentar-les el més possible, seguint el projectes lingüístics actuals que, curiosament i paradoxes de la vida, permeten fer més hores en anglès que en el pla pilot plurilingüe. Autopista o camí de pas?*
- *També ens anuncien que els nostres alumnes d'ESO en lloc de fer 32 hores setmanals només en faran 30, no tant per racionalitzar els seus horaris sinó per pagar menys professors. Segur que així el fracàs escolar que pateixen durarà –com a mínim– dues hores menys. Però tampoc encara no sabem com es farà, excepte que desapareixeran les optatives de 1r, 2n i 3r (excepte la segona llengua). No sabem tampoc com s'organitzaran les 35 hores de primer de batxillerat. I mentre, sense poder enllestir els documents de matrícula per al curs vinent. Autopista o camí de cabres?*
- *Apareix en premsa la supressió dels programes PISE i CAPI que permetien recuperar l'alumnat amb un alt risc d'abandonament de la seva escolarització i que, per tant, permetia minvar en alguna mesura el greu índex de fracàs escolar que pateix la nostra comunitat. Autopista o xaragall?*
- *Finalment, dissabte passat, es publica una modificació de l'ordre d'admissió d'alumnes. Resulta que el text remès al Consell Escolar Autonòmic i al Consell Consultiu establia l'elecció de llengua per a l'educació infantil i per al primer curs de primària, però atès que després el conseller va dir que també podrien elegir-ho a segon de primària, addueixen una errada i canvien "primer curs" per "primer cicle". Això sí que és seguretat jurídica!. Autopista o petita síquia d'aigua salabrosa per on ens fan caminar com a crancs?*

Jaume March

P.S. Cada matí, abans de sortir de casa, veig la rajola que tenc penjada amb la frase "La imaginació al poder", que fa 42 mesos de maig va aixecar les protestes a França. Així que, amb imaginació, capgirem la xifra i durant 24 hores, cada dia, lluitem perquè ells siguin els crancs i tornin enrere aquestes mesures que atempten contra una educació de qualitat. Ens hi jugam el futur."

Jaume March devia saber que se la jugava, perquè aquesta gent no té en compte la gran capacitat de feina que tenen la majoria de docents, i especialment aquest director, que ha aconseguit que el seu institut sigui un

dels que millors notes treuen a les avaluacions externes que es fan, però si aquesta persona gosa enfrontar-se a una colla d'inútils i no posar en marxa les mesures antipedagògiques que li indiquin, acabarà essent expedientat, com així ha estat, durant el mes de desembre de 2013.

Àgora "Llengua i educació"

Dia 3 de maig, en el saló d'actes de l'institut de Marratxí, va tenir lloc l'Àgora "Llengua i Educació", organitzada per l'Assemblea de Mestres i Professors en Català i per l'STEI Intersindical, en la qual els representants dels sindicats de l'ensenyament dels territoris amb llengua pròpia distinta del castellà de l'Estat espanyol ens contaren la seva experiència i en explicaren quina era la seva situació.

La representant del sindicat gallec, de l'STEG, manifestà que la llengua en aquests moments no formava part del debat polític, ja que la comunitat autònoma feia mesos que es trobava en una precampanya electoral permanent. També comentà que el tema que més havia desgastat el govern de Feijóo era la seva voluntat de posar en marxa el programa de trilingüisme, amb la forta contestació que havia rebut per part de la comunitat educativa i de molts altres sectors de la societat.

La ponent es referí també al nou Partit Popular que representava la generació d'Alberto Núñez Feijóo, un partit molt diferent a aquell que liderà Manuel Fraga. En la seva època, el partit conservador tenia un marcat accent regionalista, amb una forta implantació en l'àmbit rural i amb una certa tolerància envers la llengua gallega, res a veure amb el d'ara, obertament bel·ligerant amb les llengües minoritàries que no deuen tenir un lloc dins la seva concepció d'una nova Espanya imperial.

L'efecte de les polítiques de Feijóo havien començat a fer mal als tres pilars bàsics de la normalització lingüística de la llengua gallega, com són l'Administració, els mitjans de comunicació i l'àmbit educatiu. Entre altres mesures, s'eliminava el gallec a infantil, es trencava el model d'immersió lingüística i es rompia la transmissió generacional entre pares i fills. Pel que feia a l'ensenyament secundari, comentà que s'havia modificat tot, i que en aquesta etapa ni tan sols es complia el decret de trilingüisme ni els mínims assignats a cada una de les llengües.

El professorat gallec, més que optar per la insubmissió, havia decidit optar per l'objecció, en haver considerat que aquesta era una mesura molt més assenyada, sense desafiar la norma d'una manera oberta, mentre sabia que els serveis d'inspecció miraven cap a una altra banda.

El representant d'Euskadi parlà, en primer lloc, del que vol dir el nom "Euskadi", que definí com a "poble de l'euskera", un poble repartit entre dos estats i tres administracions diferents. Es referí, per començar, al territori d'Iparralde, bressol de l'idioma, a l'Estat francès, on la llengua no tenia cap rang de llengua cooficial, ni cap marc legal que l'emparàs, ni es tenia amb ella cap tipus de tolerància.

Pel que feia al País Basc, parlà de la Llei de l'Euskera, que era de l'any 1982, en què es fixava el dret de l'euskera com a patrimoni de tota la ciutadania basca, com a senya d'identitat, amb el dret lingüístic a conèixer-la i emprar-la. A l'hora de parlar dels nivells d'ús i de coneixement de la llengua, digué que "hi ha qui veu la botella mig plena i qui la veu mig buida" i aportà algunes dades: l'any 1991 hi havia un 24% de població bilingüe, ara aquest nombre supera les 180.000 persones.

Així i tot, es referí a la lentitud de l'avenç de la presència de la llengua basca en el sistema educatiu, i digué que "amb aquest pas, necessitaríem un segle per a poder assolir unes cotes mínimes de normalitat". El ponent volgué deixar molt clar que no només era el Partit Popular que prenia mesures en contra de la normalització de les llengües més petites de l'Estat espanyol, ja que el Govern presidit pel socialista Patxi López també havia elaborat normatives que anaven en contra de la presència de l'euskera a l'Administració del País Basc i en els seus usos socials.

Aportà algunes dades, tot referint-se a la població menor de 24 anys que era bilingüe en un percentatge del 60% i féu una crida a la necessitat de superar el sistema dels models d'elecció de llengua en l'ensenyament del País Basc, que havia estat vigent al llarg dels darrers 30 anys. Com a dada positiva ens comentà que el professorat bilingüe, que en un primer moment era del 10%, ara arribava al 90% al sector públic, i a un 80% al sector privat.

En el cas de Navarra, la companya del sindicat d'aquesta comunitat, comentà que la "Ley Foral del Vascuence" era a Navarra des de l'any 1986; en ella es declarava que el castellà i l'euskera eren les llengües oficials d'aquest territori. Com a gran dificultat a considerar, esmentà que el territori navarrès estava dividit en tres zones: una zona bascòfona, una zona mixta i una zona no bascòfona, i que cada vegada s'havien anat restringint més els drets dels parlants d'euskera en tots els indrets de la regió.

Constatà que la gran valoració social de què gaudeix la llengua basca en terres navarreses no es correspon amb el suport que hauria de rebre per part de l'Administració, i que contínuament topava amb una realitat política que li era hostil, sobretot per par del partit en el govern, "Unión del Pueblo Navarro". Com a signe de resistència i de lluita, esmentà els casos de moltes famílies de la zona mixta o no bascòfona que tenien els seus fills matriculats a les escoles de la zona bascòfona, amb els desplaçaments i els esforços diaris que això suposava. Un acte molt lloable de fidelitat a la llengua, a la seva cultura i al seu país.

El representant de l'USTEC-STEs començà la seva intervenció lloant la feina feta per l'Assemblea de Mestres i Professors en Català i per la campanya d'Enllaçats pel Català, una acció que des del Principat de Catalunya era seguida amb molt d'interès. Des de l'USTEC-STEs i des de la plataforma Somescola.cat havien decidit passar a l'acció d'una forma contundent i enèrgica quan veieren que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya havia admès a tràmit la denúncia i havia donat la raó a unes poques famílies que sol·licitaven que el català fos llengua vehicular de l'ensenyament a les aules de Catalunya.

Com a conseqüència d'aquest fet, tan greu per a la pervivència del català en el sistema educatiu del Principat, s'havia constituït la plataforma Somescola.cat que aglutinava tots aquells sectors i entitats que consideraven la llengua un element bàsic en l'aprenentatge dels alumnes i com un dels mecanismes essencials per a la cohesió social. Allò que es va voler posar de manifest, comentà, és que "el país estima l'escola", que no en deixarien passar ni una, i que havien d'estar atents i tothora vigilants.

Es referí a la necessitat d'estendre aquesta lluita a tota la societat, que s'hi implicàs tothom, que la resposta havia de ser massiva i automàtica, i que calia deixar molt clar que amb la llengua no s'hi juga, i que des de la unanimitat hi havia algunes línies vermelles que no es podien passar en cap cas.

Marc Candela, representant de l'STEPV manifestà que, malgrat el creixement de la demanda, en aquests quasi trenta anys transcorreguts des de la seva aprovació per unanimitat en les Corts valencianes, només s'havia aconseguit que un 29% de l'alumnat rebés l'ensenyament en valencià. Tanmateix, aquesta xifra global no podia amagar, com s'havia denunciat a cada un dels informes que l'STEPV elaborava, el desequilibri amb què s'aplicava la llei en funció del territori, de la titularitat pública o privada dels centres, i el bot problemàtic entre etapes educatives.

La novetat, però, era el canvi d'actitud de la conselleria d'Educació envers l'ensenyament en valencià. El Govern havia posat en marxa una sèrie d'iniciatives que modificaven el desplegament de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià: la creació d'una xarxa de centres pretesament plurilingües semblava que seria a costa de les hores d'ensenyament en valencià, i amenaçava de fer desaparèixer els programes lingüístics que, d'una manera tan feble, mantenien la presència de la llengua a les aules.

Va fer una crida a la necessitat de treballar junts i, citant Joan Fuster en el cinquantenari de la publicació de *Nosaltres els valencians*, reclamà el recobriment de la nostra dignitat com a poble.

Gabriel Caldentey, secretari general de l'STEI Intersindical, tancà el torn d'intervencions d'aquesta primera part de la sessió i digué que les retallades lingüístiques formaven part d'un projecte ideològic que contemplava en la seva totalitat els retalls dels drets socials i, en darrer terme, de les llibertats. Pel que feia al ministre d'Educació, senyor Wert, el qualificà de representant genuí del neofalangisme espanyolista, escolanet de la FAES, com el "señorito" Bauzá. Afegí que, amb l'excusa de la crisi i de la recessió econòmica, ens volien encolomar el seu projecte ideològic, basat en la recentralització de l'Estat i en la conversió dels governs autonòmics en sucursals del Govern central de Rajoy.

Acabà la seva intervenció amb una crida a denunciar les mentides del Partit Popular, que guanyà les eleccions amb la promesa d'acabar amb la crisi i l'atur, i d'aconseguir la recuperació econòmica, i reclamà dels assistents

una resistència continuada, il·lusionant, creativa i, per damunt de tot, combativa per fer front a tantes agressions que ens havien caigut damunt al llarg dels darrers mesos. "Vénen temps de resistència i de combat, la lluita és llarga, però les nostres forces ens han de dur a vèncer la batalla dels nostres drets com a poble i com a societat".

Sessió de treball al Monestir de Cura

Aquesta sessió va tenir lloc el 4 de maig de 2012, al monestir de Cura, amb la participació dels representants de:

STEE-EILAS (País Basc i Navarra): Jon Moñux Agote i Amaia Zubieta Garcíandia; USTEC-STES (Catalunya): Narcís López Bas, Pep Vinyals Iglesias i Josep M. Cervelló Torrella; STEPV-IV (País Valencià): Marc Candela Ruiz i Bernat Valero Ferrer; STEG (Galícia): Sonia Fernández Casal i Mercedes Alonso Padrón i STEI Intersindical: Gabriel Caldentey, M. Antònia Font, Montserrat Nadal, Sebastià Bonet i Pilar Coll.

La primera idea que va sorgir va ser la necessitat que es fes obligatori el coneixement de la llengua pròpia de cada territori. Es proposà que s'estudiàs la possibilitat d'iniciar una campanya estatal.

A Catalunya ho tenien al seu Estatut, però el PP ho havia anat recorrent al Tribunal Constitucional.

El motiu de la trobada era el fet que a les Illes s'havia produït una vulneració del consens lingüístic després de 26 anys d'una llei aprovada per un Govern del PP. L'Administració estava disposada a llevar el requisit del català per a l'accés a la funció pública. Modificava també la Llei de Normalització Lingüística, pel que feia referència a l'ús del català per part de l'Administració. Els topònims es podrien escriure en castellà i català indistintament. Es promovia el dret dels pares a elegir la llengua del primer ensenyament dels seus fills. Ja prèviament s'havia suprimit Televisió de Mallorca, una de les dues televisions públiques que emetia en català. L'altre, IB3, s'estava castellanitzant. També s'havien anat retallant els ajuts a la premsa escrita en català, que en molts casos s'havia vist ofegada econòmicament.

Com a conseqüència d'aquesta sèrie d'atacs a la llengua pròpia de les Balears, s'havia produït una reacció inesperada de la societat civil que havia resultat immediata i continuada a totes les Illes:

- S'havia fet una manifestació el 25 de març a Palma que havia convocat a 50.000 persones de tota l'illa.
- S'havia llançat la campanya "Enllaçats pel català".
- Fins a 12.000 persones havien presentat les seves alegacions a títol individual en contra del decret que volia modificar l'accés a la funció pública.
- S'havia constituït una Assemblea de Mestres i Professors en Català a les quatre illes.
- Dues persones de l'associació Jubilats per Mallorca havien dut a terme una vaga de fam per la llengua, durant 25 i 16 dies respectivament, que havia rebut la solidaritat de tota la societat civil.

- "Xeremiers per la llengua" havia fet una xeremiada nocturna a peu entre Inca i Palma.
- S'havien fet concentracions silencioses.
- S'havien organitzat lectures continuades de 24 hores en català durant vuit caps de setmana per simbolitzar els vuit segles d'història de la nostra llengua. Al Monestir de La Real, aquell dia, es feia la segona d'aquestes jornades.
- A Cura s'havia fet un acte de suport a la vaga de fam i s'havien penjat llaços que la Conselleria havia fet llevar dels centres, i una jornada de meditació a partir de la vaga de fam de Jubilats per Mallorca.

La gent d'altres comunitats havia vingut a veure què era el que passava per tenir informació de primera mà i poder-la transmetre als seus territoris.

Les persones representants de Galícia apuntaven que només dins el sector de l'educació hi havia aquesta consciència de fer front a la llei d'aquella comunitat que atacava el galleg en termes semblants als decrets del Govern Balear.

Dins el PP hi havia dues sensibilitats:

- una espanyolista molt reduïda, però que era la que agafava el control del partit.
- una altra més regionalista.

Per aquest motiu l'Assemblea de Jubilats per Mallorca, l'Assemblea de Mestres i Professors en Català i l'STEI Intersindical demanaven:

1. Que es retornàs al consens.
2. Que es retiràs l'avantprojecte de modificació de la Llei de funció pública.
3. Que es donàs als parlamentaris del Grup Popular "llibertat" per votar en consciència.
4. Que no "s'imposàs" la disciplina de vot.

Utilitzàvem les dues mateixes paraules que des del Govern es deien per tractar de justificar les seves accions en contra de la llengua pròpia.

Un altre motiu de la trobada era compartir la denúncia. Ja s'havia fet a aquells territoris on el català era llengua comuna (ja s'havia fet a Catalunya i València) i la propera passa era la internacionalització de la denúncia de les agressions del Govern del PP.

En aquest sentit, es proposava la idea de fer extensiu el conflicte, denunciant-lo a Estrasburg i Brussel·les.

El matí de divendres es feren contactes amb Jordi Bacardit (i Iñaki Irazábal), d'Aliança Lliure Europea (ALE). Aquest grup ens podria obrir les portes del Parlament Europeu abans d'un mes.

El PP havia creat un conflicte on no n'hi havia cap. Aquesta comunitat volia fer veure que la llengua pròpia era un problema i no una riquesa. Una arma que volien usar en el seu camí cap a la uniformització lingüística a tot l'Estat era el plurilingüisme, plantejat sempre perquè anàs en detriment de l'ús de la llengua pròpia de cada territori a totes les comunitats autònomes que en tenien.

Aquest era un comportament calcat al que prèviament havien manifestat les administracions de signe conservador a Galícia o a València. El primer assaig s'havia fet a les Illes durant la legislatura de 2003-2007.

D'aquesta trobada d'entitats sindicals sortiria un comunicat en el qual es denunciava el fustigament programat a la llengua per part del Govern de Bauçà.

La conselleria d'Educació generava un problema que no existia, havien crispat allà on abans hi havia consens.

Volien acabar amb la llengua per dues vies generals:

- a través de lleis.
- judicialitzant el tema lingüístic.

D'aquest comunicat se'n donaria publicitat a cada un dels territoris. Una primera passa seria visibilitzar el problema de les Illes Balears, i després el del conjunt dels Països Catalans.

Una de les múltiples diades de protesta

Uns quants dies després i davant els retalls anunciats pel president del Govern José Ramon Bauzá la comunitat educativa es mobilità. A una reunió feta a l' STEI Intersindical amb FE-CCOO, FETE-UGT, FADAE (alumnes) i FAPA (pares i mares) va sortir la idea de fer, el dijous, 10 de maig, en acabar la jornada lectiva del matí, durant uns deu minuts, una perolada al centre amb la participació de pares, mares, alumnes i professors a les portes dels centres educatius i també fer la lectura d'un manifest breu. Es referien a centres educatius, no només de centres públics. També volien que la proposta arribàs a cooperatives d'ensenyament.

També varen enviar informació a pares, mares, alumnes i professors de la informació de la perolada i sobretot de les CAUSES DE LA PEROLADA:

Aquest va ser el manifest per a aquest dia de protesta:

"MANIFEST EN DEFENSA DEL SISTEMA EDUCATIU DE LES ILLES BALEARS

Les entitats més representatives de la comunitat educativa de les Illes Balears, des de la Federació Autònoma d'Associacions d'Estudiants (FADAE), les Federacions d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes (COAPA i FAPA Mallorca) i les organitzacions sindicals (STEI, CCOO i UGT) veim

amb indignació com des del Govern de les Illes Balears es continua retallant l'Educació i abocant la nostra societat al fracàs educatiu i social.

Les darreres retallades anunciades al Pla d'Equilibri Econòmic del Govern de les Illes Balears ens conduiran al més gran desequilibri educatiu i social de la història recent de les nostres Illes. Queda molt lluny l'objectiu de reduir les taxes d'abandonament escolar i de fracàs escolar a les Illes Balears i les "autopistes de l'Educació" promeses pel president José Ramón Bauzá.

Les retallades del Pla d'Equilibri Econòmic es concreten en les següents:

L'augment de ràtios a les aules, fins a 30, a Educació Primària i fins a 36 a Secundària, dificulten l'atenció individualitzada a l'alumnat, incrementen la càrrega de feina dels docents i perjudiquen les expectatives dels alumnes que necessiten de més atenció.

La no cobertura de les baixes laborals de menys de 30 dies perjudiquen l'alumnat, que no disposarà de substitut/a per continuar amb el currículum i acabar el temari a final de curs amb l'aprofitament necessari.

La supressió d'ajudes i subvencions a entitats i la cancel·lació dels programes de Prevenció i Intervenció Socioescolar i dels Cursos d'Aprenentatge Professional Inicial, tanquen les vies de recuperació d'alumnat que acabarà en abandonament escolar.

Sota l'eufemisme de "Reordenació dels Centres de Formació del Professorat. CEP (Centres d'Ensenyament del Professorat), EOEP (Equips d'Orientació Educativa i Psicopedagògica), EAP (Equips d'Atenció Psicopedagògica i Camps d'Aprenentatge" s'hi amaga l'eliminació de personal d'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives especials i d'especial suport educatiu i de cursos de formació del professorat.

Les retallades en el sou dels docents, així com l'increment d'hores lectives fomenta el desànim i perjudica la capacitat dels docents d'exercir en les millors condicions la seva tasca docent.

Igualment passa amb l'eliminació del Consell de la Joventut, l'increment de les taxes universitàries i la reducció de les beques d'estudi.

Aquestes retallades, afegides a les que s'han produït aquests darrers mesos com la supressió de professorat d'atenció a la diversitat, de programes de reforç educatiu i d'acolliment lingüístic i cultural per a la població nouvinguda; eliminació d'inversions en la construcció i reforma d'infraestructures educatives; el retall de les dotacions econòmiques de funcionament dels centres educatius; l'eliminació i manca de places de Cicles Formatius, escoles d'idiomes i escoles d'adults; la desaparició d'activitats i serveis complementaris (escoles matineres, menjadors escolars, transport escolar, activitats extraescolars); els retalls pressupostaris a la Universitat, de programes d'innovació i investigació; retallades i supressió d'ajudes i beques de menjador, reutilització de llibres de text, i un llarg etcètera, comprometen la viabilitat de l'Educació de QUALITAT i EQUITATIVA que defensam.

Per tot això, convocam tota la comunitat educativa, personal docent i no docent, famílies i alumnat, i tota la societat a defensar una educació de qualitat per als nostres fills i filles."

El curs avançava i anava cap al final i arribaven males notícies al sindicat sobre propostes de reducció de grups, augments de ràtios i disminució de professorat als centres de secundària, les retallades començaven a concretar-se.

Davant aquesta problemàtica l' STEI Intersindical va denunciar que abans de la reunió que tendrien amb el conseller, dia 10 de maig, a les 9.30 hores, els sindicats per analitzar les mesures recollides al Pla per l'Equilibri Econòmic de les Illes Balears, ja havien arribat notícies preocupants.

Recollida una mostra de centres, es va comprovar que la Conselleria proposava una reducció d'una mitjana aproximada de 2,5 grups per institut. Que podia oscil·lar des d'una reducció de mig grup a un centre de Palma o a 7 grups a un de la part forana (Felanitx). La reducció de professorat podria oscil·lar entre un professor per institut i fins a més de 20 professors als centres on es reduïssin més grups. Fins i tot el conseller d'Educació havia informat que hi hauria personal

de suport per a dur a terme la lliure elecció de llengua del primer ensenyament, que afectaria una minoria de l'alumnat i en canvi reduïa professorat per atendre la immensa majoria de l'alumnat amb veritables necessitats educatives a totes les Illes Balears.

Sorprenentment, l'Administració educativa havia decidit concertar 7 noves aules d'Infantil i 1r cicle de Primària a col·legis del Parc Bit, que segreguen l'alumnat per raó de sexe. L' STEI i CCOO foren els únics representants de la Mesa que es mostraren contraris a aquests concerts per diversos motius: que la separació d'alumnat pot vulnerar els preceptes que regula la Llei d'Igualtat; perquè la demanda d'escolarització havia disminuït; perquè estan ubicats a una zona on no hi ha demanda d'escolarització, i per qüestions pressupostàries, en un moment que l'Administració té suspès l'Acord de Millora de 2008, tenim retallat el salari en un 5%, se'ns ha pujat l'IRPF, o s'han endurit els requisits per a la dotació del personal complementari de NEE dels centres (PT), i un moment en què els centres concertats tenien pendent de cobrament quatre mesos les despeses de funcionament des del mes de febrer.

L' STEI Intersindical va iniciar un procés de contenciós administratiu, que va quedar en punt mort per l'aprovació de la LOMCE, el desembre de 2013. Posteriorment també va sortir una sentència del Tribunal Superior de Jus-

tícia que obligava l'Administració a concertar les aules d'aquests centres, ja que en el seu moment el Govern del Pacte de Progrés havia aturat la concertació per defectes de forma.

Davant aquesta situació, vàrem demanar una immediata rectificació i l'obertura d'un veritable procés de negociació. Des de l'STEI Intersindical vàrem manifestar el nostre rebuig a les polítiques de fets consumats i vàrem exigir la convocatòria d'una mesa sectorial, per tal de conèixer els criteris de confecció de les plantilles de quota del curs 2012-2013. Si les intencions de l'Administració es concretaven en aquesta línia, l'STEI Intersindical considerava trencat el diàleg per part de la Conselleria amb les organitzacions sindicals.

També per aquestes dates es preparava la posada en marxa de l'elecció de llengua, ja que ens trobàvem en època de preinscripcions cara al curs 2012-13. Els pares podien triar la llengua en què volien que fossin escolaritzats els seus fills, català o castellà. Davant aquesta aberració que només pretenia que els pares rebutjassin el català i triassin el castellà, Joan Lladonet, mestre de primària, professor de secundària, llicenciat en Pedagogia, membre de l'STEI Intersindical i recentment jubilat va escriure l'article següent:

"L'EXTREMA DRETA IMPOSA LA SEGREGACIÓ

Sembla que ho han aconseguit. Han violentat la Constitució d'Espanya. Han arribat al límit de la seva servitud. Han perdut la dignitat, una vegada més, per a poder seguir ostentant el poder. han escrit una altra pàgina negra de la història. Aquesta vegada li ha correspost fer la feina bruta a la conselleria d'Educació (d'educació?) del Govern de les Illes Balears. Han disposat la segregació dels infants per qüestió de llengua. Perquè tenen ordres de Madrid i perquè uns quants pares desnaturalitzats els han exigut que no volien que els seus fills fessin l'ensenyament en català, han aconseguit que la Conselleria disfressàs aquesta imposició com si fos ús de la llibertat d'elecció, i han manat que a l'admissió d'alumnes d'enguany es pogués triar la llengua del primer ensenyament, posant en marxa les autopistes de la separació (apartheid) i organitzant vertaders "merders" a l'escola, allà on és necessària una gran tranquil·litat d'esperit.

He estat director d'una escola i si una conselleria o la inspecció m'haguessin enviat una ordre tan distorsionada i equivocada, crec que n'hauria fet ben poc cas. Hauria posat l'horari d'admissió d'alumnes fora de l'horari escolar o que jo hi pogués ésser i m'hauria dedicat, pare per pare i mare per mare, a explicar-los el projecte lingüístic del nostre centre, les seves bondats i virtuts, i la maldat de l'ordre d'elecció de llengua que discrimina l'alumnat. També els hauria explicat que amb el nostre projecte lingüístic es garanteix l'aprenentatge de la llengua catalana i de la castellana i que crec que amb l'aplicació de la norma actual no sembla que es garanteixi l'aprenentatge de la catalana. També els hauria afirmat que fins ara era possible que una persona aprovàs el graduat d'ESO, sense aprovar alguna assignatura, però que ara el ministre d'Educació ordenarà que per a obtenir el graduat s'han d'haver aprovat totes i que a una persona que ha fet l'ensenyament obligatori en castellà, si se li exigeix un coneixement semblant de català, així com mana la Llei, segur que no aprovarà aquesta assignatura i, per tant, no aconseguirà la titulació corresponent. Puc assegurar que en acabar l'admissió, l'escola podria seguir aplicant el projecte lingüístic de centre.

El que he explicat al paràgraf anterior ho vaig exposar a una directora d'un centre de primària, i ella em va demanar que suposàs que em trobava situat en una zona de les Illes Balears, on per molt que els hagués predicat, com que molts d'aquests pares eren d'aquells que han promogut aital aberració i que no em volguessin escoltar i que hagués de fer l'horrible segregació que ha estat capaç d'organitzar aquesta conselleria, què faria si em trobava en aquesta situació. Llavors li vaig contestar que l'ensenyament simultani de les dues llengües a grups diferents dins la mateixa classe, ja va fracassar a principi dels anys 80 del segle passat. I, per tant, demanaria més espai per fer la segregació i més mestres per a dur-la a terme, però immediatament planificaria que l'escola fes tot l'ensenyament en català a partir de 3r de primària per veure si podia garantir que aquests alumnes discriminats (els que els seus pares equivocadament haguessin triat el castellà) poguessin arribar a 4t d'ESO amb un domini semblant de les dues llengües, que és vertaderament dubtós.

En definitiva, els directors i les directores, que exerceixen al marge d'una ideologia i de prejudicis contra un poble, tenen una feina transcendental durant el període d'admissions. No només ho és per la importància que té aquesta decisió equivocada de persones que actuen com a renegades i com a contràries al poble i a la comunitat lingüística a la qual pertanyen, ja que aquesta decisió és una més per a destruir-la, sinó també perquè mantenir la cohesió i la pau social com s'han mantingut durant els darrers 30 anys és una obligació de persones ben nascudes i hereves d'un patrimoni cultural i lingüístic excep-

cional. Ningú no ens pot obligar a escopir a la cara d'una persona que estimam. Tampoc ningú no ens pot obligar a ser col·laboradors d'un genocidi, que sempre comença per intentar de totes les maneres possibles fer desaparèixer la llengua del poble que es vol exterminar."

Aquest article va fer que el director del CP Rafal Vell, Ricard Vila Barceló, enviàs l'escrit següent a l'autor, que anys enrere havia estat director del mateix centre:

"Benvolgut Joan, des de la mateixa escola que vares dirigir t'agraïm que posis en paraules allò que vàrem decidir fer i esteim fent, esteim segurs que oblidant les dèries dels polítics, les famílies que s'acosten a la nostra escola entenen perfectament l'explicació que els oferim, i et ben assegur que totes elles volen el millor per als seus infants. Gràcies Joan."

Les directrius confuses i arbitràries augmenten

Va ser per aquestes dates, que es va comprovar la confusió que la mateixa Conselleria provocava a les escoles, com és el cas de l'escrit que va enviar la directora general de Planificació, Inspecció i Infraestructures Educatives. Aquí el teniu:

"BENVOLGUT/DA DIRECTOR/A:

Des de l'inici del període de presentació de sol·licituds d'admissió d'alumnes a centres sostinguts totalment o parcialment amb fons públics per al curs escolar 2012-2013, nombroses famílies que participen en el procés per accedir a una plaça de 2n curs d'educació primària han manifestat la seva voluntat de poder deixar constància de l'elecció de la llengua de primer ensenyament en el moment de formalitzar la sol·licitud. Atès que la petició plantejada afecta a 2n curs de primària (part integrant del primer cicle d'aquesta etapa educativa), us comunicam que els infants que optin a una plaça escolar per a 2n curs de primària també poden exercir el dret d'elecció de llengua de primer ensenyament.

Per això, us adjuntam un document, en format pdf, on hi consta l'opció de llengua de primer ensenyament per a segon cicle d'educació infantil i primer cicle d'educació primària per entregar a les famílies.

Si ho considerau adient, també podeu lliurar a les famílies el que ja teniu al centre, on indicaran l'opció elegida i el curs de primària per al qual tramiten la sol·licitud de plaça.

Aprofitam l'avinentsa per saludar-vos ben cordialment.

Palma de Mallorca, 15 de maig de 2012

La directora general de Planificació, Inspecció i Infraestructures Educatives

María de las Mercedes Celeste Palmero"

L'STEI, davant tal disbarat i disposat a ajudar el professorat de les escoles, va fer el comunicat següent:

"L'STEI INTERSINDICAL DENUNCIA QUE LA DIRECTORA GENERAL CREA CONFUSIÓ A LES DIRECTIVES DELS CENTRES. ELS REPRESENTANTS DE LA CONSELLERIA SEMBLEN NO CONÈIXER LES SEVES PRÒPIES NORMATIVES VIGENTS. EL SINDICAT VOL ACLARIR UNS QUANTS PUNTS IMPORTANTS PER APLICAR DE FORMA TRANSPARENT LA NORMATIVA VIGENT.

La directora general parla del període de presentació de sol·licituds d'admissió d'alumnes a centres sostinguts totalment o parcialment amb fons públics per al curs escolar 2012-2013, ens explica que hi ha famílies, moltes segons la directora general, que participen en el procés per accedir a una plaça de 2n curs d'educació primària i que demanen, únicament, poder manifestar la seva voluntat de deixar constància de l'elecció de la llengua de primer ensenyament en el moment de formalitzar la sol·licitud.

Els infants que optin a una plaça escolar per a 2n curs de primària també poden exercir el dret d'elecció de llengua de primer ensenyament. Queda clar per tant que no són tots, només són els que optin a una plaça escolar.

Vegem el decret 37/2008 règim d'admissió d'alumnes. Article 2 punt 1. "El procés d'admissió que regula aquest decret s'ha d'aplicar a l'alumnat que accedeix per primera vegada als centres docents per cursar els ensenyaments a centres sostinguts en fons públics..." Article 2 punt 3: " El canvi de curs, nivell o etapa, en ensenyaments sostinguts en fons públics, no requereix un nou procés d'admissió..."

Per tant, estam parlant de les vacants que hi pugui haver a algun centre a 2n de primària, no a tot l'alumnat que passa dins el mateix centre de 1r a 2n o als repetidors de 2n.

Ordre d'admissió d'alumnes, BOIB 5 de maig de 2012, regula l'admissió dels alumnes de nova incorporació als centres. L'article 1 al punt 2 diu: "No requeriran procés d'admissió els canvis de nivell ... en un mateix

centre o entre centres adscrits". Els alumnes que ja són dins el centre no fan cap procés d'admissió, ni han de fer cap full de sol·licitud, ni marcar cap creu.

Ordre d'admissió d'alumnes. BOIB 5 de maig 2012. L'article 5. Elecció de llengua del primer ensenyament: "Els pares, mares, tutors legals, dels alumnes que sol·licitin plaça escolar a centres sostinguts totalment o parcialment amb fons públics podran exercir el dret d'elecció de llengua del primer ensenyament de llurs fills, sigui la catalana o la castellana" És a dir, com diu la normativa, els que sol·liciten plaça, no els que ja la tenen. Per tant, no cal que els que ja hi són marquin cap creu.

Proposar un canvi en l'elecció de llengua a l'alumnat de 2n de primària, a la meitat del primer cicle, és una incoherència pedagògica que sabem que els mestres no recomanaran a cap pare ni tampoc a cap mare.

A més a més, aquesta carta ens fa pensar que la directora general de planificació i centres no coneix ni els fonaments pedagògics ni l'organització d'aquesta etapa educativa i a més a més tampoc no coneix la normativa que el conseller ens diu que està vigent, l'ordre 13 de setembre de 2004 (BOIB 18 de setembre de 2004) d'elecció de llengua del primer ensenyament, on diu clarament a l'article 1: "Els pares, mares o tutors legals que vulguin fer efectiu el dret a rebre el primer ensenyament en la seva llengua, sigui la catalana o la castellana (Article 18 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril) hauran de fer-ne la sol·licitud per escrit, en el moment que es realitza la matrícula per primera vegada a l'educació infantil o, excepcionalment, al primer cicle de l'educació primària, sempre que no s'hagi matriculat abans a l'educació infantil, en un centre educatiu de la xarxa de centres docents sostinguts amb fons públics, per incorporar-se al sistema educatiu de les Illes Balears.

I, a més a més, hem de tenir en compte i així els ho hem de dir als pares i mares que la Llei de Normalització Lingüística diu a l'article 22 punt 3 "que l'alumnat no podrà ser segregat per raó de llengua en centres diferents"

L'ordre de 13 de setembre de 2004 (BOIB 18 de setembre de 2004) diu a l'article 3, lletra f: "els alumnes que rebin aquestes mesures no podran ser segregats per motiu de llengua i es mantindran inserits en el grup classe de referència" Lletra g: "Sobretot dins l'educació infantil, aquestes actuacions, a part d'alguna excepció, es desenvoluparan dins l'aula, amb més d'un professional docent..." Per tant tampoc no poden ser segregats en aules diferents. I també han de saber els pares i mares, mestres i societat en general que la Llei diu, també l'ordre del 2004, poden fer entre 6 i 16 hores màxim i que en aplicació al Decret de mínims, tothom ha de fer el 50% com a mínim l'ensenyament en català.

Decret 37/2008 (BOIB 5 d'abril de 2008) d'admissió d'alumnes regula a l'article 3 Principis generals, punt 5: "La matriculació d'alumnes en un centre públic o privat concertat suposa respectar el seu projecte educatiu, sense perjudici dels drets reconeguts a l'alumnat i a les seves famílies en les lleis..."

La idea política de separar l'alumnat per raó de llengua a les aules dels nostres centres no està ben vista per la majoria de la població de les Illes i, a més a més, no té encaix pedagògic per dur-ho a terme i romp la coherència pedagògica de mestres i projectes educatius dels centres."

Concentració de protesta

Era una lluita contínua contra una conselleria que treballava d'esquena a la comunitat educativa, davant un Govern que el dia 30 d'abril havia anunciat unes mesures terribles que representaven una retallada tan important a l'escola pública que se n'havia de ressentir per força. El fracàs escolar augmentaria d'una manera imparable. Davant aquesta situació provocada sense cap tipus de negociació ni informació prèvia a les organitzacions sindicals representades a la Junta de Personal Docent no Universitari de les Illes Balears es va acordar fer una concentració, per al dimarts, 22 de maig per reivindicar la necessitat d'una educació sense retallades.

L'escola concertada també va ésser convidada a participar de la concentració en aquests termes:

"- Perquè la reforma laboral, tres mesos després de ser aprovada, demostra que només serveix per afavorir l'abaratiment de la mà d'obra i de l'acomiadament.

- Perquè el Govern ha decidit tancar els hospitals Joan March i General.

- Perquè els usuaris de la sanitat pública veuen reduïdes i precaritzades les seves prestacions.

- Perquè a l'educació s'anuncien mesures com:

** increments de ràtios*

** reducció horària a ESO*

- * increment de les jornades lectives als professors
- * restriccions en la cobertura de baixes
- * la pèrdua d'unes 80 jornades de feina a la concertada

Mobilitza't!

Participa-hi!"

Aquesta concentració es va fer a Palma a l'esplanada de l'Escorxador el 22 de maig a les 19 hores amb la intenció que s'indica a continuació:

"La concentració de l'Escorxador, volem que sigui un punt de trobada i on es doni veu a tot el professorat, els sindicats com a organitzacions més representatives i les plataformes cíviques més representatives que treballen per un objectiu comú. Aquestes varen ser les organitzacions que hi acudiren i que varen disposar d'uns minuts per fer una reflexió sobre la situació actual: Plataforma Crida, Assemblea de l'Embut; Assemblea de mestres i professors en català; Moviment per la llengua; Assemblea d'estudiants de la UIB; Consell de la Societat Civil; Enllaçats pel català; Moviment 15 M i Moviment de Renovació

Pedagògica de Mallorca. També hi va haver la col·laboració de diferents centres amb actes de protesta."

Aquesta va ser la CRIDA per participar en aquest acte:

"STEI Intersindical, FETE-UGT, ANPE i FECCOO CONVOCAM UNA JORNADA EN DEFENSA DE L'ENSENYAMENT PER AL PROPER 22 DE MAIG

Davant les mesures adoptades pel Consell de Govern de dia 30 d'abril de forma unilateral i sense cap negociació ni informació prèvia a les organitzacions sindicals representades a la Junta de Personal Docent no Universitari de les Illes Balears i, d'altra banda, davant altres mesures bàsiques anunciades amb posterioritat a través dels mitjans de comunicació, les organitzacions sindicals STEI Intersindical, FETE-UGT, ANPE i FECCOO convocam, juntament amb FAPA Mallorca i FADAE (Federació d'Associacions d'Estudiants de les IB), una concentració el proper dimarts 22 de maig per reivindicar la necessitat d'una educació sense retallades. Aquesta concentració es farà a Palma a l'esplanada de l'Escorxador el 22 de maig a les 19 hores.

Així mateix, els delegats i delegades dels sindicats presents a la Junta de Personal Docent no Universitari es concentraran a les 11.00h, davant la conselleria d'Educació per expressar a través d'una cassolada el rebuig a totes les retallades executades i proposades fins el moment pel Govern autonòmic.

A la concentració de l'Escorxador, esperam la participació de tota la comunitat educativa: associacions de pares i mares, docents, personal d'administració i serveis, alumnat i totes aquelles persones i col·lectius preocupats per les retallades al sector de l'ensenyament. En aquesta concentració podreu expressar la qualitat de l'ensenyament que oferiu al centre donant a conèixer els vostres projectes i actuacions; així mateix, també heu de poder expressar la situació en què pot quedar el vostre ensenyament amb les mesures anunciades

fins al moment. Participau-hi amb cartells, pancartes, actuacions... També tendreu l'oportunitat de pujar a l'estrada per comunicar als assistents la situació del vostre centre. En aquest cas, ens hauríeu d'escriure aquesta opció al correu jpdnubalears@gmail.com a fi i efecte de poder organitzar les activitats i denúncies que es duren a terme dia 22 de maig. En aquesta concentració es llegirà un document unitari en defensa de l'ensenyament públic.

A més, els sindicats STEI Intersindical, FETE-UGT, ANPE i FE-CCOO us proposam, dins el marc de la jornada estatal de lluita de dia 22 de maig, expressar el rebuig davant aquestes mesures i donar-les a conèixer a tota la comunitat educativa del vostre centre:

Donar a conèixer les retallades que pot patir el vostre centre i els projectes que hi voleu mantenir; lliurar-ho a Conselleria i dur-ho a la concentració de dia 22 a les 19 h a l'Escorxador amb el document que vos adjuntam.

Fer visible les reivindicacions de cada claustre.

Escenificar el rebuig davant les retallades amb una segona casseralada, o altres accions de protesta als centres, a l'hora de l'entrada o sortida el mateix dia 22.

Fer una jornada informativa sobre la situació de l'educació a cada centre i informar sobre els efectes de les mesures que es volen aplicar.

Donar a conèixer els projectes distintius que voleu mantenir al vostre centre.

Fer visible la qualitat de l'ensenyament públic i el seu paper en el manteniment de la cohesió social.

LA VOSTRA PARTICIPACIÓ I DENÚNCIA ÉS ARA MÉS IMPORTANT QUE MAI"

Aquest va ser el document que es va enviar als centres perquè poguessin informar de la situació en què els deixaven les retallades previstes pel Govern:

"ELS SOTASIGNANTS, PROFESSORS I PROFESSORES DEL CLAUSTRE DEL CENTRE
.....

Volem manifestar el nostre rebuig davant les retallades que s'han anunciat, de reducció de grups, augment de ràtios, augment d'horari lectiu del professorat, disminució d'horari lectiu dels alumnes... (podeu afegir tot allò que trobeu).

També volem denunciar la rebaixa de la qualitat que fa l'Administració Educativa, l'incompliment de la promesa electoral de les AUTOPISTES de l'EDUCACIÓ, i el risc que corre la funció de cohesió social que en aquest moment compleixen els centres educatius.

A més, les retallades al nostre centre NO poden afectar els següents projectes que volem continuar fent: manteniment de.....,

manteniment de.....

És per tot això que volem denunciar que la conselleria d'Educació vol seguir endavant amb tots aquests retalls tot i ser conscient dels efectes negatius d'aquestes mesures."

A Menorca també es va convocar la concentració, igual que a Mallorca, es va fer servir la mateixa CRIDA, però es va canviar el paràgraf que anunciava que es faria a l'Escorxador per aquest:

"A la concentració de Maó, esperam la participació de tota la comunitat educativa: associacions de pares i mares, docents, personal d'administració i serveis, alumnat i totes aquelles persones i col·lectius preocupats per les retallades al sector de l'ensenyament. En aquesta concentració podreu expressar la qualitat de l'ensenyament que oferiu al centre donant a conèixer els vostres projectes i actuacions; així mateix, també heu de poder expressar la situació en què pot quedar el vostre ensenyament amb les mesures anunciades fins al moment. Participau-hi amb cartells, pancartes, actuacions... També tendreu l'oportunitat de pujar a l'estrada per comunicar als assistents la situació del vostre centre. En aquest cas, ens hauríeu d'escriure aquesta opció al correu menorca@stei-i.org i/o menorca@feteugt-ib.org a fi i efecte de poder

organitzar les activitats i denúncies que es duran a terme dia 22 de maig. En aquesta concentració es llegirà un document unitari en defensa de l'ensenyament públic."

Mentre es preparava aquesta jornada reivindicativa, la directora general de Recursos Humans convocava una Mesa Sectorial d'Educació per explicar quina seria l'assignació de grups i quotes de professorat de primària i secundària per al curs 2012-2013.

A l'IES Marratxí se'ls ocorria una activitat creativa sobre el tema, per continuar "enllaçats per la llengua":

"L'ARBRE DE LA LLENGUA"

A proposta de la Comissió de Normalització Lingüística, dins la campanya Enllaçats pel català volem donar vida a un arbre de la llengua. La iniciativa és una nova acció per a demanar al govern de les Illes Balears que retiri el projecte de la llei de funció pública que buida de contingut la llei de normalització lingüística i que torni el consens en matèria de llengua.

La proposta, dirigida a la COMUNITAT EDUCATIVA de l'IES Marratxí, consisteix a fer créixer un arbre penjant fulles que duran escrites les aportacions que hom vulgui fer, a cada fulla hi haurà:

una paraula,

una frase,

un vers,

un poema,

un pensament ...

...per la llengua catalana.

Hi estau tots convidats.

Més endavant concretarem... ara inspiració i creativitat!"

Les protestes arriben a totes les illes

A Menorca, un pare menorquí, preocupat per l'educació o deseducació que preparava la Conselleria, escrivia aquesta carta al conseller:

"EL BUNYOL, EL NYAP O L'ENDEMESA DEL CANVI DE MODEL LINGÜÍSTIC EDUCATIU; LA CHAPUZA O EL ESTROPICIO DEL CAMBIO DE MODELO LINGÜÍSTICO EDUCATIVO; THE BOTCHED JOB DUE TO THE CHANGE IN THE LINGUISTIC MODEL OF EDUCATION: CARTA OBERTA AL CONSELLER D'EDUCACIÓ DEL GOVERN BALEAR

Sr. Rafel Bosch,

Vagi per endavant que la motivació d'aquest escrit no és expressar l'opinió que, com a pare d'alumnes en edat d'escolarització infantil, tinc sobre el fet que el govern que vostè representa en matèria d'educació hagi decidit canviar el model lingüístic. Així i tot, molt probablement, de qualche manera m'hi hauré de referir.

La consideració que em motiva a adreçar-me a vostè és la necessitat d'expressar un conjunt de dubtes, preocupacions i inquietuds derivades de la total falta d'informació i la precipitació amb què la Conselleria ha plantejat aquesta reforma; juntament amb la convicció que la manera com s'està duent a terme posa en risc la qualitat de l'ensenyament, a més de limitar i coartar el dret dels pares a triar el centre i la manera com volem que els nostres fills i filles siguin escolaritzats. Provaré d'explicar-li en els següents paràgrafs.

Deixant de banda, idò, el contingut de la reforma pel que fa a la segregació d'alumnes en funció de si la llengua vehicular ha de ser el català o el castellà, la forma i la no planificació a l'hora d'implementar-la és sorprenentment escandalosa. El desconeixement pel que fa a l'aplicació de la norma està generant un desconcert absolut en tota la comunitat educativa (mares i pares, equips docents, AMPAs...), a part d'exposar-la a un desgast i a un distanciament de les relacions que -i és de plànyer- ja és palpable. Especial-

ment entre els pares, però també entre pares i mestres.

Quan durant aquests dies, immersos en el procés de preinscripció per al curs que ve, els pares demanem als equips directius com s'aplicaran els canvis, el professorat ni sap ni pot respondre, perquè vostè i el seu equip no els han donat cap explicació. O sigui, vostè ha venut la comunitat educativa al silenci i a la confusió. Com pot la Conselleria demanar els pares que triem una cosa, marcant una casella, sense saber com es durà a terme? Com podem triar "la cosa" sense saber com es farà? Més i tot: com podem triar el centre en relació a "la cosa" si la seva aplicació o el percentatge final de grups lingüístics pot fer variar la nostra valoració del centre? Qualcú del seu equip pot assegurar que això no coarta el dret i la llibertat dels pares i dels alumnes?

Si jo li deman a vostè, posam per cas, si vol menjar carn o peix, emperò no li dic com ho cuinaré, com ho serviré, ni com se l'haurà de menjar, vostè troba que estaria en condicions de triar? Imaginam que vostè tria menjar peix i, en servir-li, li dic que se l'ha de menjar cru i sense coberts o dret i al lavabo. Ho tindria bé, així? O em dirà que li havia d'haver dit abans? O, tal vegada, canviarà de restaurant?

Vostès, més enllà de satisfer una part del seu electorat, exactament no saben què volen fer, emperò de cap manera saben què estan fent. I aquesta inconsciència, incompetència i improvisació, rallant d'educació, és inadmissible. En aquest sentit, sol·licit que la Conselleria doni explicacions públiques a les següents qüestions:

- Com es farà efectiva l'afirmació que els alumnes escolaritzats en castellà no sentiran el català fins als 6 anys? Vol dir això, també, que els alumnes escolaritzats en català tampoc sentiran el castellà?
- Quina llengua vehicular s'emprarà per enviar missatges i continguts col·lectius?
- Han valorat el canvi de model en relació al fet que, segons els especialistes, és justament en aquesta franja d'edat quan les persones tenim més capacitat d'aprendre idiomes?
- Es segregaran els grups en funció de la llengua triada? I com es farà efectiva aquesta segregació? La divisió d'alumnes en funció de la llengua es realitzarà dins la mateixa aula o en aules diferenciades?
- El temps dedicat a l'ensenyament de la llengua serà proporcional al nombre d'alumnes que la sol·licitin?
- S'establiran ràtios lingüístiques?
- Com equilibraran les ràtios perquè la dedicació dels mestres sigui equitativa? Es mesclaran grups de diferents edats a partir del vincle de la llengua vehicular?
- En les escoles d'una línia, com es farà per mantenir els mateixos objectius curriculars si s'ha de repartir el temps entre els dos grups?
- El que la Conselleria defineix com a "desdoblaments flexibles" en què consistirà? Quin personal atindrà el desdoblament dels grups? Si el professorat ha d'assumir les dues realitats lingüístiques, en detriment de quins continguts curriculars?
- Han contemplat la possibilitat que els pares vulguin canviar de centre depenent de la llengua dominant al centre? Han valorat la possibilitat real que la situació de dos germans, segons els percentatges lingüístics de cada aula o en el conjunt de l'escola, pugui fer valorar als pares dur-los a centres diferents, amb tot el que això comporta?
- I, sobretot, els pares i les mares tindrem el dret de rectificar l'elecció de centre en funció del percentatge final dels grups per llengua una vegada finalitzat el procés d'admissió? Com pensen garantir aquest dret?

Sincerament crec que els pares que, a diferència de jo, triaran la casella del castellà també estan preocupats, més que probablement, pels mateixos motius. Els meus fills, com els seus, a part d'amics de n'Aina i en Bernat, són amics de na María, d'en Mohammed i d'en Pedro, i tots tenim el dret de saber en quins espais i de quina manera l'escola disposarà l'establiment d'aquestes relacions i si l'execució dels canvis les dificultarà, precisament perquè el deure de l'escola és vetllar per afavorir-les.

Demana-ros que marquem una de les dues caselles en aquestes condicions és una bestiesa. Ho és, per diferents motius: perquè inevitablement el canvi que vostès plantegen en la llengua vehicular de l'escola, per força, afectarà i afeblirà el projecte educatiu dels centres, la proposta pedagògica i els continguts curriculars; perquè alterarà la relació que, de manera natural, els alumnes establirien entre ells; perquè obligarà els pares i mares, independentment de la llengua triada, a conviure en un context lingüístic que, tal vegada, no desitjaran; perquè afavorirà la segregació lingüística fora de l'escola i de la societat en conjunt; perquè complicarà, i molt, la feina dels i de les mestres, i això va en detriment de tota la comunitat educativa i de la qualitat de l'ensenyament. Però és una bestiesa, sobretot, perquè aboca els pares a marcar una ca-

sella oculta darrera la casella de la llengua, una casella amb la que podem estar marcant l'empobriment de les relacions que els nostres fills tenen, una casella amb la que podem condemnar-los a l'estigmatització, juntament amb la del grup lingüístic al que pertanyen, especialment si és el minoritzat.

Als governants electes com vostè, sobretot, els pagam per pensar i tenir-nos informats. I vostè, aquest canvi de model no l'han pensat ni poc ni gens, ni han donat cap explicació. Vol dir que, d'entrada, han fet molt malament la feina. Molt. Atès que el partit de govern al qual vostè està afiliat és del tot partidari de les retallades, el convid a fer efectiu un acte de coherència, responsabilitat i higiene democràtica. Faci el favor de descomptar-se del seu sou, del dels dirigents de la conselleria d'Educació i, per extensió, del de tots els càrrecs del Govern, la part proporcional d'hores dedicades al tema que ens ocupa. N'hi ha prou que substitueixin els conceptes que sumen, com els variables en funció dels resultats o els complements de productivitat, per d'altres que restin de la nòmina en concepte de bonyol, nyap, endemesa, "chapuza", "estropicio", "botched job". En català, castellà o anglès, com prefereixin.

Atentament,

Atentamente,

Yours sincerely,

Guillem Alfocea i Hernández

Maó (Menorca)"

També per aquestes dates apareixia una carta a un diari menorquí, que transcrivim:

"L'IES BIEL MARTÍ DEFENSA EL CATALÀ COM A LLENGUA VEHICULAR

Els membres del Consell Escolar de l'IES Biel Martí de Ferreries per unanimitat i com a representants elegits per tots els sectors de la comunitat educativa del centre (professorat, famílies, alumnat, personal d'administració i serveis i Ajuntament), davant la pretensió del Govern balear d'alterar els usos lingüístics dels centres educatius de les Illes Balears, volem fer públic que defensem el projecte lingüístic del nostre centre perquè ha estat un model d'integració i èxit en l'aprenentatge de les dues llengües oficials, el català, la llengua pròpia de Menorca, i el castellà, la llengua oficial de l'Estat

El nostre projecte lingüístic té com a objectiu final que tots els alumnes que finalitzin els estudis hagin assolit un nivell lingüístic adequat en les dues llengües oficials de Menorca. Alguns dels trets del projecte lingüístic del centre són:

- El català és vehicle de comunicació i eina de convivència.*
- L'aprenentatge/ensenyament es fa majoritàriament en llengua catalana.*
- L'acollida de l'alumnat nouvingut es fa en català i es pretén que s'assolesqui un nivell adequat de les dues llengües oficials en el menor temps possible.*
- El català és la llengua vertebradora del projecte lingüístic.*
- El català és la llengua del centre: de la documentació, de la comunicació externa i de la relació amb les famílies.*

Amb aquestes mesures, entre les quals destaca l'ús del català com a llengua vehicular, es pretén aplicar a la vida del centre, la realitat estatutària, on s'indica que el català és la llengua pròpia i oficial de Menorca, i al mateix temps s'intenta assegurar que tots els alumnes assoliran el nivell adequat de les dues llengües.

Recordem que la presència del castellà en la vida pública és dominant (mitjans de comunicació, música, cine...) i que si el català deixa de tenir una presència majoritària en els centres educatius, no es garantirà que els alumnes amb un context social castellanoparlant o parlants d'altres llengües assolisquin un nivell adequat de català.

En resum, pensem que seria un error modificar un projecte que fins ara ha funcionat i que mai ha presentat cap problema d'acceptació.

Carta aprovada en sessió extraordinària de 15 de maig de 2012.

CONSELL ESCOLAR DE L'IES BIEL MARTÍ"

També des d'Eivissa es protestava per la situació creada per la incompetència de les persones que dirigien la Conselleria. El 17 de maig de 2012, Beatriz Pérez, professora de l'institut sa Blanca Dona publicava al *Diario de Ibiza* la carta següent:

"A LES FAMÍLIES DE L'ESCOLA PÚBLICA.

M'acomiado de vosaltres, pares i mares de l'escola pública, perquè a partir del curs vinent no us podré rebre més que dos cops a l'any en dues sessions de 30 minuts; i això si sóc tutora d'un curs d'ESO de 36 alumnes, perquè si em toca ser-ho d'un grup de batxillerat de 44, ni tan sols això.

M'acomiado de vosaltres, pares i mares de l'escola pública, perquè a partir del curs vinent només em posaré al telèfon a l'hora setmanal estipulada, i això si no estic reunida amb una altra família.

M'acomiado de vosaltres, pares i mares de l'escola pública, perquè a partir del curs vinent només contestaré al correu electrònic a l'hora setmanal estipulada, sempre que em quedi temps després d'haver-me reunit amb altres famílies i d'haver atès el telèfon. Aprofito per demanar-vos disculpes per no atendre els vostres fills com es mereixen, però estaré ocupada preparant les classes de totes les matèries que m'assignaran malgrat no haver-les estudiat mai (o només quan jo anava a escola, i us asseguro que ha plogut)."

També l'STEI es va fer ressò d'un escrit que la Federació d'Organitzacions per la Llengua Catalana (FOLC) havia difós en què denunciava el fet que la conselleria d'Educació de les Illes Balears havia declarat la guerra a la pau lingüística amb l'escrit següent:

"LA FOLC DENUNCIA LA SALVATJADA DE LA CONSELLERIA D'EDUCACIÓ DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS d'imposar la segregació dels infants de les Illes per raó de llengua. Per ordres directes de Madrid enguany donaran l'opció de triar de fer el primer ensenyament en espanyol o en català. Per tant, uns nins ho faran com fins ara en català i els altres companys en espanyol, provocant el caos a les escoles de les Illes i destruint l'exemplar pau lingüística que hi havia fins ara.

D'aquesta manera marcaran i enfrontaran els nens des del primer ensenyament en nom de la "llibertat d'elecció" que és el mateix que dir la llibertat a ignorar el català o la llibertat a la segregació dels infants. Una falsa "llibertat" que mostra el nivell d'esclavatge i d'ignorància dels servidors fidels de les consignes genocides de Madrid dictades per una extrema dreta espanyolista i que els lacais del PP balear acompleixen per continuar ostentant el poder.

Optar pel català i matricular en català significa matricular en futur, en qualitat i en cohesió social, matricular en espanyol significa segregació, ignorància del país i atemptar contra el dret a la igualtat i els drets lingüístics dels infants, que són uns drets democràtics bàsics que tot Estat democràtic hauria de respectar.

La FOLC crida la comunitat educativa a la desobediència civil i a reflexionar sobre la necessitat de fugir definitivament d'aquest context espanyol cada dia que passa més opressor."

El 23 de maig de 2012 es va celebrar una mesa sectorial d'educació, a la qual l'STEI va participar activament i després va enviar a la comunitat educativa el comunicat següent:

"A LA MESA SECTORIAL D'EDUCACIÓ D'AVUI, L'STEI INTERSINDICAL ha reiterat que els sindicats són les organitzacions legítimament representatives del professorat. Volem negociar, i hi tenim dret, totes les propostes que surten de la Conselleria i afecten les condicions laborals del professorat i puguin suposar una millora per al sistema educatiu.

Rebutjam les mesures anunciades per Jose Ramon Bauzá el 30 d'abril, ja que suposen un empitjorament de les condicions d'escolarització, de la qualitat educativa i de les condicions laborals del professorat, i que afecten el conjunt de la societat que en temps de crisi pot tenir més dificultats per formar-se.

Assignació de grups i quotes de professorat de primària i secundària per al curs 2012-2013.

La directora general de Planificació i Centres ha donat els criteris generals per a la confecció de grups a infantil, primària, ESO i batxillerat. No ha donat informació pel que fa a FP, PQPI, EOI, conservatoris, equips d'orientació (EOEPS, EAPS), Escola Superior de Disseny i Escoles d'Art.

INFANTIL

Per cada 25 alumnes es crearà un grup i en podran escolaritzar un màxim de 28. Els desdoblaments es podrien fer efectius a partir de 29 alumnes. L'STEI Intersindical continua defensant que als grups de 3 anys, si hi ha més de 25 alumnes, hi hagi 2 mestres.

PRIMÀRIA

Per cada 25 alumnes es crearà un grup i en podran escolaritzar un màxim de 30. La política de desdoblaments serà molt restrictiva: es podrien fer efectius a partir de 31 alumnes, i sempre sobre nombres reals de matrícules efectives, no sobre les previsions. Es congelen les plantilles de PT i AL en el mateix nombre global que les places del curs 2011-12. La quota del professorat d'AD serà restrictiva i, a més, es podria destinar algun AD al suport per a l'elecció de llengua del primer ensenyament.

ESO

Per cada 30 alumnes es crearà un grup, sense incloure ni els grups de diversificació curricular ni PQPI. Els desdoblaments es podrien fer efectius a partir de 36 alumnes.

BATXILLERAT

Es confecciona el grup en base a 36 alumnes.

HORARI LECTIU DEL PROFESSORAT DE SECUNDÀRIA

Es confirma que l'horari lectiu serà de 20 hores lectives. Cas de fer 21 hores, es farà una compensació d'1 hora complementària, tal com regula el Reial Decret de 21 d'abril de 2012. La directora general de Planificació i Centres ha anunciat la possibilitat que, posat que l'horari lectiu augmenta 2 hores i que la jornada laboral passa de 35 a 37,5 hores, l'horari de permanència al centre s'incrementi en dues hores, per damunt de les 30 hores que marca la normativa.

L'STEI Intersindical s'ha oposat a aquesta possibilitat, ja que considera que vulnera la normativa actual (ordre ministerial de 29 de juny de 1994): 70. Los Profesores permanecerán en el Instituto treinta horas semanales (.../...) El resto, hasta las treinta y siete horas y media semanales serán de libre disposición de los Profesores para la preparación de las actividades docentes, el perfeccionamiento profesional o cualquier otra actividad pedagógica complementaria.

L'STEI Intersindical ha recordat a l'Administració la normativa vigent, tant la del 94 com la del ministre Wert. Les directives dels centres tant d'infantil i primària com de secundària gaudiran de dues hores més per dedicar a les tasques de direcció.

REDUCCIÓ A 30 HORES LECTIVES A ESO

La direcció general de Planificació i Centres, per raons econòmiques, encara que hi pugui haver consideracions pedagògiques, passarà de 32 hores lectives a 30 l'horari dels alumnes de primer a quart d'ESO. Ha plantejat dues opcions:

Suprimir l'optativitat de 1r a 3r, i a 4t suprimir 1 hora d'ètica i 1 hora d'anglès.

Mantenir l'optativitat de 1r, 2n i 3r i l'optativitat de la 2a llengua estrangera, a costa de reduir l'horari de música, plàstica i tecnologia.

L'STEI Intersindical ha presentat el seu rebuig frontal a aquesta mesura, ja que considera que es fa per raons estrictament econòmiques i reprèn la consideració d'algunes assignatures com a de 2a categoria. A més, considera que no és adient en el moment actual, ja que afegeix un caos organitzatiu tant a final com a principi de curs. Per tot això, l'STEI Intersindical ha exigint que no sigui aplicada aquesta reducció a l'horari d'ESO.

La directora general ha expressat que podria tenir en compte les consideracions presentades pels sindicats."

El dia anterior, després de celebrar una assemblea a la UIB, un grup d'estudiants va decidir ocupar la conselleria d'Educació com a resposta a la desastrosa política educativa d'aquesta institució. El dia de l'ocupació varen ocórrer uns incidents quan la cap de gabinet de Rafel Bosch va agredir un estudiant durant l'ocupació, li va pegar una forta clotellada, i quan es disposava a fer-ho a altres estudiants, aquests li ho varen impedir. IB3, com a exemple perfecte de manipulació informativa, va retallar el vídeo en el moment de l'agressió, només varen mostrar quan li impedien seguir pegant. A un vídeo al Youtube

es demostra el que va passar realment: <http://www.youtube.com/watch?v=G2keJVu8s4o>. Dos anys després s'ha jutjat el cas que va denunciar el Govern i es pretenia castigar severament els estudiants per l'ocupació. L'advocat de l'acusació, del Govern, demanava presó. La condemna ha estat de 30.000 euros en total als 42 estudiants, molts d'ells menors d'edat i que varen realitzar un acte totalment pacífic. Això és una altra prova de l'actuació despòtica i per provocar por de la conselleria d'Educació del Govern del Partit Popular.

L'STEI Intersindical, amb el seu treball sense descans en la defensa de tots els treballadors relacionats amb l'Educació, i altres en general, havia denunciat la conselleria d'Educació perquè no havia pagat, fins al mes d'abril, la feina feta pels becaris encarregats del programa de lectoescriptura impartit als centres de primària des de principi del curs 2011-2012.

Gràcies a les gestions fetes per l'STEI Intersindical, aquests educadors, que feien feina des de principi de curs, varen rebre un primer pagament, corresponent als mesos d'octubre, novembre, desembre i gener. Des de l'STEI Intersindical es continuava treballant perquè es fes efectiu el compromís assolit per la Conselleria amb aquest col·lectiu de treballadors i que s'accelerassin els tràmits de pagament de la tasca que havien realitzat els mesos pendents de febrer, març i abril.

L'STEI Intersindical també denunciava i expressava el més profund desacord amb la mesura que volia aplicar la conselleria d'Educació de suprimir les proves d'accés als Cicles Formatius de grau mitjà i superior del mes de setembre, perquè això representava deixar persones fora del sistema educatiu, suposava deixar, durant tot un curs, futurs alumnes esperant que es tornassin a convocar les proves d'accés de juny. Es tractava de gent que podria continuar amb els seus estudis, gent que podria formar-se professionalment i que volia rebre la formació i preparació necessàries per poder crear empreses i poder regenerar el malparat teixit industrial d'aquesta comunitat.

A final del mes de maig va arribar una carta d'un grup de professors que estaven cansats de la persecució que rebien per part de la conselleria d'Educació. Aquesta és la carta:

"BON VESPRE, SOM UN GRUP DE MESTRES I PROFESSORS DE LES ILLES BALEARS QUE CONSIDERAM QUE ÉS EL MOMENT DE DIR PROU A TOTS ELS ATACS QUE PATEIX L'ESCOLA PÚBLICA.

Fins ara s'han fet vagues, cacerolades, manifestes, camisetes i llargues converses de bar i sales de professors. Aquestes accions han servit per sensibilitzar de la malmesa situació de l'escola pública a una part de la població, però no han tengut cap efecte en les mesures preses per part de l'administració.

La situació actual és molt confusa. La informació que arriba al professorat sempre ho fa de forma indirecta i amb comptagotes (rumors, filtracions, articles d'opinió, etc.). Estam convençuts que aquesta confusió és la que pretén la conselleria d'Educació i Cultura, ja que no informa als equips educatius de quins seran els canvis efectius per al proper curs. D'aquesta manera, no ha transmès cap decisió de forma oficial i així retarda el màxim possible la comunicació definitiva als centres (nombre de grups, nombre de professors, ràtios, assignacions econòmiques, etc.), fent que sigui impossible organitzar una resposta abans de l'estiu. Ja sabem que totes les reformes educatives més controvertides s'han aprovat els mesos d'estiu per evitar mobilitzacions i protestes.

Es per això, que volem fer una proposta a tota la comunitat educativa de les Illes Balears: cal forçar la dimissió en bloc de tots els equips directius dels centres educatius a final del mes de juny.

Consideram que aquesta proposta pot provocar una situació de caos que forci el Govern a replantejar-se l'aplicació de mesures d'austeritat tan dràstiques a l'educació. Si no hi ha un equip directiu per gestionar el centre seguint les reformes proposades, aquest no podrà funcionar amb normalitat. Si el centre no funciona amb normalitat (i arribam a l'inici de curs 2012/13 sense organitzar grups, plantilles, horaris, espais

assignats, transport escolar, servei de menjador, etc.) això generarà un malestar als alumnes, i per tant a les famílies. Tots sabem que quan una protesta l'encapçalen els pares és quan pren força i s'arriben a forçar canvis.

Evidentment, som concients que aquesta proposta té una sèrie d'inconvenients, cap d'ells insalvable.

Si la Conselleria intenta nomenar un nou equip directiu:

- *Aquest pot venir imposat de fora del centre: amb la situació tan complexa que es generarà el curs que ve, els resultarà molt difícil dur a terme la seva tasca si no coneixen de primera mà el centre. A més, no disposen de suficients equips directius "mercenaris".*
- *Si aquest prové del mateix centre: podrà al·legar manca de formació i de capacitats per dur a terme una tasca tan difícil. O bé, podrà ser tractat com un equip directiu "esquirol", si intenta col·laborar amb les retallades.*

Si la Conselleria amenaça amb expedients o altres mesures de sanció: per evitar-ho, cal difuminar la responsabilitat darrere un grup nombrós de persones. Dotze expedients seran bons de tramitar, quaranta expedients a cada un dels centres no es podran dur endavant. Per evitar aquestes mesures és molt important complir amb les nostres obligacions com a professors individuals (ser puntuals, estar disponible al centre, tenir al dia tota la documentació, etc.). Sempre podrem al·legar que feim la nostra feina, però el centre en conjunt no funciona per motius aliens a nosaltres (som al centre a les vuit en punt però ningú no m'ha dit a quin grup i a quina aula he d'anar). Si ve l'inspector, tot i el caos predominant, hem de mostrar la nostra predisposició a col·laborar amb les seves directrius, sempre i quan no excedeixin de les nostres funcions i horaris (màxim 37,5 hores).

Si les famílies mostren el seu malestar amb el centre: hem d'explicar quina és la situació del centre i facilitar tota la informació perquè puguin fer arribar les seves queixes a la Conselleria d'Educació i Cultura, que és el màxim responsable.

Si els mestres i professors som objecte d'una mala premsa: la figura del mestre o professor ja està diabolitzada en alguns mitjans de comunicació. Hem d'assumir aquest fet i continuar treballant per informar la societat (xarxes socials, blogs, mitjans de comunicació convencionals, assemblees, etc.).

Si els alumnes reben una educació de baixa qualitat durant la protesta: sabem que això pot perjudicar l'alumnat, però és preferible perjudicar-los durant uns mesos que estiguin abocats a rebre una educació de pessima qualitat durant tota la seva vida escolar.

Tot i que hem començat pels inconvenients, tenim molt clar que aquesta proposta té més avantatges que inconvenients:

- *Donar gran difusió al malestar dels equip docents per les retallades patides.*
- *Posar fre a les retallades en educació i forçar un diàleg amb l'Administració per establir unes condicions mínimes a l'ensenyament. Una vaga en el sistema educatiu, si no té un seguiment del 100%, sempre es pot minimitzar i ignorar. El caos provocat a tots els centres serà més difícil d'obviar.*
- *Implicar tota la comunitat educativa i la societat en general en la protesta contra les retallades i en la reivindicació de la necessitat d'un ensenyament públic i de qualitat. I promoure que siguin els pares i mares els qui encapçalin la protesta, ja que ells i els seus fills són els principals afectats per les retallades en educació.*

Aquesta forma de protesta, sense tenir repercussions individuals, pot aconseguir millores col·lectives. La por a represàlies ha frenat molta gent d'actuar segons el seu criteri, adoptant actituds més passives o d'excusa. Per posar en pràctica aquesta proposta, un grup nombrós de professors de cada centre ha de sol·licitar que un punt de l'ordre del dia del seu claustre de fi de curs sigui que l'equip directiu dimiteixi en bloc. Aquesta idea sorgeix de les mobilitzacions a la sanitat pública. Així com ha expressat el Sindicat de Metges de les Illes Balears, "els nostres càrrecs de responsabilitat no poden ser còmplices de les retallades", i els emplaça també a dimitir en bloc.

El principal motiu d'aquesta proposta és impedir unes retallades que empitjoren significativament l'ensenyament públic. Per això, tots i totes hem de ser ben conscients que no es tracta d'una excusa per no fer res o només queixar-nos. Es tracta d'articular una resposta i fer la primera passa per assolir un ensenyament públic de qualitat.

És imprescindible la implicació de tots i cada un de nosaltres a l'hora d'actuar. No podem delegar la nostra responsabilitat en companys o sindicats, nosaltres com a individus podem actuar. No hi ha excuses, prou de passivitat.

Atentament, Josep Peiró"

A prop de l'acabament de curs, començava a haver-hi publicacions que acusaven els sindicats de no voler encapçalar una vaga indefinida i que aquesta era ben necessària, ja que les retallades en general i els atacs al català ho requerien. També hi havia cridades a la formació d'una gran assemblea de mestres, com la carta anterior.

A Eivissa també es varen reunir per valorar totes aquestes qüestions i la mobilització del 22 de maig. Pel que fa a la Jornada de lluita de dia 22, les seves "sensacions" eren una mica contradictòries. Per una banda, havien estat els sindicats, al llarg de tot l'any, els que havien anat alarmant i prevenint sobre la situació que ens podia arribar. Recordaven que havien enviat cartes, comunicats de deute, que havien intentat que els centres s'implicassin, etc., etc., etc. La gent, en general, no havia fet massa cas, i de fet els costava recollir suport dels clautres, o els semblava que signant ja n'hi havia prou.

Valoraven molt positivament el fet que, malgrat no ho volguessin reconèixer, havien estat els sindicats els que en bona mesura havien donat el toc d'atenció. De fet, a Eivissa no s'havia posat en marxa cap col·lectiu organitzat fins que no havia arribat el 22 de maig, on les accions de protesta es varen portar a terme a tots els centres de secundària. A tots s'havia constituït també una "assemblea" que informava, feia performances, proposava accions, etc. Funcionava prou bé, però deixaven clar que "al marge dels sindicats". La jornada de lluita havia estat un èxit, però no la visualitzaven com un èxit sindical.

Pel que feia a la convocatòria d'Assemblea de Professorat per consensuar accions i calendari de mobilitzacions, era una bona idea, però creien que els costaria dur-la a terme a Eivissa.

Per aquestes dates es varen conèixer els resultats de les admissions d'alumnes per al curs vinent i de la llengua que els pares havien elegit. L'STEI Intersindical va enviar als mitjans de comunicació el comunicat de premsa següent:

"NOMÉS UN 7% DELS PARES I MARES DE L'ESCOLA PÚBLICA TRIEN EL CASTELLÀ COM A LLENGUA DEL PRIMER ENSENYAMENT, I UN 3,5% A L'ESCOLA PRIVADA CONCERTADA, MITJANA DEL MOSTREIG DE MÉS DE 100 CENTRES DE LES ILLES BALEARS.

Davant aquests resultats l'STEI Intersindical vol manifestar que, afortunadament a les Illes Balears ja fa més de 25 anys que, amb la Llei de Normalització Lingüística i amb les normatives que se'n deriven, no és possible que hi hagi segregació d'alumnat per raó de llengua. Hi ha hagut consens fins ara en això i en el fet que la cohesió social ha de començar a l'escola, ja que així es promou un bon model de convivència social.

El 2004, la darrera legislatura del PP, es va voler posar en marxa aquest experiment i ja va sortir que més pares i mares demanaven ensenyament en català. La ciutadania veu que l'ensenyament en català és bo per a tothom, obri portes, dona oportunitats i no dificulta per res el coneixement i el domini de l'altra llengua oficial.

Estam contents de la feina feta per les escoles que fan ensenyament en català des de fa més de 30 anys, escoles públiques, cooperatives d'ensenyament, escoles privades concertades, amb projectes pedagògics coherents, arrelats al medi, en català, que han convidat pares i mares de totes les llengües i cultures a demanar plaça en aquests centres on els infants i joves surten parlant les dues llengües oficials. La bona feina feta entre tots i totes durant tots aquests anys dels mestres, professors i professores, sindicats, pares i mares ha fet que avui tenguem aquesta bona notícia.

Ha de quedar clar al Govern de les Illes Balears, ara en mans del PP, i als grupuscles extraparlamentaris que fan campanya en contra de la llengua pròpia de les Illes, que la ciutadania ha fet lliurement una aposta clara a favor de l'ensenyament en català.

Del mostreig llarg que hem fet dels centres públics d'infantil i primària de totes les Illes Balears, a 3 anys, hem vist que només una mitjana del 7% dels pares i mares ha demanat ensenyament en castellà, el 78,3% ha marcat la creu a l'ensenyament en català i el 14,9% ha donat suport al projecte lingüístic del centre.

Del mostreig llarg que hem fet dels centres d'ensenyament privat concertat a 3 anys, el 3,5% posen la creueta a castellà, el 78,1% la posen a català i la resta, el 18,4%, ho deixen en blanc, donen suport al projecte lingüístic del centre.

Les famílies també han entès que és millor que els infants estiguin junts i no segregats per raó de llengua, que aprendre en la llengua pròpia del territori dona avantatges i noves oportunitats a tota la població, que la llengua materna, en una comunitat on n'hi ha més de 200, ja l'aprenen a ca seva, que el castellà

s'aprèn a l'escola sense problemes i per immersió social i familiar, i que aquesta idea política, recollida a un programa electoral, no té fonamentació pedagògica per implantar-la als centres educatius ja que va en contra del principi de l'ensenyament globalitzat a l'educació infantil i del principi d'atenció a la diversitat que diu que només s'aplicaran aquestes mesures quan el sistema generalitzat no funcioni. De moment tothom surt amb un coneixement suficient de les competències lingüístiques en català i castellà.

L'STEI Intersindical exigeix que es mantinguin els professors als centres per atendre les necessitats reals de tot l'alumnat d'atenció a la diversitat i no només d'aquells que demanin una llengua diferent del PLC. Consideram un èxit social el resultat de les creuetes i demanam al Govern de les Illes Balears que escolti la ciutadania i no implanti mesures a l'ensenyament que vagin en contra de la llengua pròpia de les Illes, que és la llengua catalana, que retiri l'avantprojecte de modificació de la Llei de funció pública i retorni les pel·lícules en català a IB3.

La societat en el seu conjunt, independentment de la llengua que parli o de la nacionalitat que tengui, ha demostrat una maduresa considerable en donar suport a les escoles, als projectes educatius i a la feina ben feta dels mestres i professors dels centres de les Illes Balears."

Juny de 2012

Més problemes per a la llengua, aquí i a Catalunya

En aquest temps, per on es movia el president es trobava una colla de gent que protestava, igual que ho havia fet l'assemblea d'estudiants. També va passar el mateix el dia que José Ramón Bauzá va visitar Bunyola, on una tropa de guàrdies civils va detenir uns quants joves d'entre els molts que protestaven pacíficament. L'STEI Intersindical es va solidaritzar amb aquells joves detinguts i ho va manifestar públicament, igualment que ho va fer davant les sentències del TSJC que instava a escolaritzar en castellà. L'STEI Intersindical, amb USTEC-STES i Intersindical Alternativa de Catalunya, va emetre el comunicat següent:

"DAVANT LES QUATRE NOVES SENTÈNCIES DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA (31 de maig de 2012) que insten el Departament d'Ensenyament de Catalunya a escolaritzar en castellà alumnes del sistema educatiu català, STEI Intersindical, USTEC-STES i IAC, volem manifestar el més frontal rebuig a aquesta nova agressió a l'escola catalana i reiterem que el seu model lingüístic deriva del consens social de la comunitat educativa i de la voluntat del poble de Catalunya expressada democràticament.

Al mateix temps que es produeix aquest atac a l'escola en català, també es publica una altra sentència del mateix tribunal que nega el caràcter preferent o vehicular de la llengua catalana a les administracions públiques. És del tot simptomàtic que aquests posicionaments vinguin de l'administració de justícia, la que (juntament amb l'exèrcit, és clar) té més deures per fer en relació als drets lingüístics, la que menys usa el català i la que posa més dificultats al seu lliure ús per part de la ciutadania.

Ja vam denunciar unes anteriors sentències com aquestes com una esquerra oberta que erosiona el nostre model lingüístic escolar i els programes d'immersió lingüística, contràriament a la posició de la Conselleria d'Ensenyament que intentava donar-ne una visió més triomfalista. Només la mobilització popular i l'ampli acord civil per la llengua ha aturat de moment l'extensió d'aquestes sentències a tot el nostre sistema educatiu, però està ben clar que ens trobem davant un atac sistemàtic i organitzat que, més enllà dels quatre fanàtics que el protagonitzen, compta amb el suport dels aparells d'Estat, especialment dels alts tribunals espanyols de justícia, i del govern del PP. La darrera campanya de preinscripció a les Illes Balears ja ha refermat la voluntat d'una escola al servei del país i en català i les dades a Catalunya són encara més conclouents: volem l'escola que hem construït en aquests darrers 30 anys com un referent de democràcia, qualitat educativa i convivència. No hi ha lloc a cap segregació per motius d'origen, d'estatus social o de parla a l'escola catalana, volem una escola on educar-nos junts, amb el català com a llengua comuna i garantia d'igualtat d'oportunitats. Això no és només l'expressió d'una voluntat, sinó que forma part del nostre patrimoni pedagògic, posat al servei de Catalunya i del conjunt de tota la seva població.

Reclamem del Govern de la Generalitat que es mantingui ferm i no cedeixi a cap pressió. A les aules, la fermesa de mestres i de tot el professorat en la defensa de la llengua és el nostre compromís i la nostra força com a primer sindicat de l'escola pública catalana. Si els atacs persisteixen serà l'hora de la desobediència civil.

Barcelona, 1 de juny de 2012"

Més retallades sense negociar

L'1 de juny, precisament es va publicar el Decret Llei 5/2012, en què la Conselleria que presidia Rafael Bosch va fregar els límits d'allò que hom podria considerar la retxa del cinisme i de la manca total de transparència i de respecte mínim dels àmbits de negociació que s'han de mantenir entre l'Administració educativa i els representants de les treballadores i els treballadors.

El que considerarem més greu de tot plegat va ser que el Decret Llei recollia algunes mesures, molt lesives per als interessos del professorat, que no havien estat en cap moment ni comunicades als representants sindicals. Ni a la reunió que s'havia mantengut amb el conseller el dia 10 de maig, ni a la Mesa Sectorial del 23 de maig no s'havia fet esment d'algunes mesures que apareixien en el BOIB, que tampoc no formaven part del Pla d'Equilibri Econòmic presentat dia 30 d'abril.

Entre les mesures més greus que en tot moment es varen ocultar als representants dels treballadors hi figurava la suspensió del reconeixement dels sexennis fins a l'acabament del curs 2013-2014, o limitar l'extensió dels nomenaments de funcionaris interins fins al 30 de juny. Mesures que no apareixien esmentades en el Pla d'Equilibri i que tampoc no havien estat comunicades a cap mesa de negociació. L'STEI Intersindical va dur aquesta decisió unilateral i il·legal als tribunals de justícia.

Davant la publicació d'aquest Decret Llei, que capolava d'una manera definitiva els escassos nivells de confiança que encara es tenien envers la conselleria d'Educació, que havia furtat el debat i posat en marxa mesures que tocaven l'os dels principals drets laborals i retributius del professorat de les Illes Balears, sol·licitarem la convocatòria urgent d'una Mesa Sectorial perquè se'ns explicassin els motius de la posada en marxa d'aquestes noves mesures.

Des de l'STEI Intersindical vàrem fer una crida a la mobilització de tot el sector educatiu, al qual vàrem reclamar una assistència massiva a l'assemblea de professorat que es faria el dia 5 de juny a l'IES Marratxí, a les 18 hores. Calia que els aturàssim els peus, des de la unitat i la fermesa de tots els ensenyants.

Eivissa i Formentera varen preparar una sèrie d'accions per dur a terme contra aquesta política educativa: per al 7 de juny, una performance-enterrament de l'educació pública, que organitzava el col·lectiu de professorat preocupat. Per al 12 de juny: assemblea conjunta a Eivissa de tots els sindicats amb el sector docent per consensuar calendari d'accions i mobilitzacions. Per al 14 de juny (matí), visita a tots els centres educatius de Formentera per part de tots els sindicats pel mateix motiu i aquest mateix dia a les 19h, a s'"Alamera" de Vila (Vara de Rey) cassolada per l'educació pública i en català. Organitzava l'Assemblea de Mestres i Professors en Català (intentaven "unir" les reivindicacions per la llengua i l'ensenyament). Algunes d'aquestes accions havien estat ideades per l'STEI Intersindical, juntament amb l'Assemblea de Mestres i Professors en Català. L'STEI Intersindical, a més, convocava assemblees a pública i a concertada.

A Mallorca, l'STEI Intersindical convocava a una mobilització activa i pacífica per anar a rebre el conseller d'Educació, ja que aquest no els havia rebut a la Conselleria. Aquesta era la convocatòria:

"Avui horabaixa Rafael Bosch, conseller d'Educació, assistirà a la Fira del Llibre (a les 20 h al Parc de les Estacions). Com que no el vàrem trobar quan vàrem anar a visitar-lo a la conselleria d'Educació, anem a veure'l avui horabaixa i a entregar-li les nostres reivindicacions.

- *L'aturada de totes les retallades en matèria d'educació, que deixa els centres educatius i les famílies en una situació asfixiant i que hipotequen el nostre futur.*
- *La congelació de les taxes de la UIB, que es donin facilitats a les famílies amb més dificultats i que es camini cap a la gratuïtat de la matrícula, també a les universitats.*
- *La defensa d'una educació pública, gratuïta i de qualitat. Estudiar no ha de ser un privilegi, sinó que és un dret i ha de ser accessible a totes les persones.*
- *La retirada de les modificacions de la Llei de Funció Pública i del model de lliure elecció de llengua a les escoles.*

A més, demanarem la seva dimissió per encapçalar la campanya de criminalització cap a nosaltres, la qual ha esdevingut en les detencions repressives de la setmana passada. També demanarem la dimissió de la seva cap de gabinet, Ana Maria Rodríguez, per l'agressió a un dels nostres companys. No ho oblidem!

Per si fos poc, hi haurà Miquel José Deyà, el flamant director general d'Universitats, darrer responsable a l'hora d'aplicar l'increment de les taxes universitàries el curs vinent. Ha de saber que no només volem que les taxes no s'incrementin, sinó que l'educació universitària sigui gratuïta perquè tothom hi pugui accedir.

Heu de dur xiulets, cassoles i qualsevol estri que faci renou. Ens sentiran!

Aturem els atacs a l'educació pública!"

Al Govern li falla la lliure elecció de llengua

Després de fer-se públic que el castellà havia estat triat per una minoria dels pares, el Govern va ampliar les condicions per a l'elecció de llengua. Milers de cartes, amb data 1 de juny es varen enviar a moltes cases de les Illes. D'aquesta manera, la conselleria d'Educació volia recordar a les famílies que en el segon cicle d'educació infantil i en el primer curs de primària es podia triar la llengua del primer ensenyament. A més, s'hi afegia una

nova resolució: els alumnes ja matriculats, que en principi quedaven fora de la lliure elecció, també hi serien inclosos.

Aquesta va ser la carta que es va enviar als pares i mares:

La conselleria d'Educació no llençava la tovallola. Davant el previsible fracàs d'un dels projectes estrella del Govern Bauzá -la lliure elecció de llengua-, el departament de Rafael Bosch havia començat un darrer intent per sumar noves famílies a l'hora de triar la llengua del primer ensenyament. A través d'una carta que començarien a rebre milers de llars arreu de les Illes, Educació insistia en la possibilitat de triar entre castellà i català, ja fos en el segon cycle d'infantil o en el primer curs de primària. A més, incorporava una nova resolució on s'inclouien també els infants ja matriculats. Un fet que podria entrar en contradicció amb l'Ordre vigent de 2004, aprovada per l'anterior govern del PP, on s'especificava que aquest dret individual només es podia exercir en el moment de la primera matrícula. A més, amb la missiva enviada es pretenia facilitar el camí d'aquells pares que volguessin triar entre castellà i català, i s'hi adjuntava el document que s'havia d'entregar al centre educatiu.

Davant això, la Federació d'Ensenyament de Comissions Obreres i el Sindicat STEI Intersindical varen advertir que estudiarien emprendre accions legals i varen recordar que qualsevol disposició que afectàs la llengua catalana havia de passar pel Consell Escolar de Balears, i aquesta 'no hi havia passat'. Tot plegat, deien, 'és un rosari d'incompliments' que dificultaria encara més la tasca dels docents, sobretot després de conèixer que la conselleria d'Educació deixaria de contractar per al curs vinent fins a 600 interins.

Segons *La Veu de Mallorca*, els directors dels centres estaven 'veritablement preocupats' per com s'organitzaria el proper curs. Asseguraven que tendrien 'serioses dificultats dins les aules que podien endarrerir l'aprenentatge dels infants'.

Aquests fets succeïen dies després de saber-se les primeres xifres, encara no oficials, de la tria que havien fet els pares i mares. Segons un estudi de mostreig elaborat per l' STEI Intersindical, el nombre de famílies que havien elegit el castellà amb prou feines arribava al 15 per cent. Tot i que hi havia veus de l'entorn del Govern i

algun mitjà de comunicació que ho atribuïen a coaccions per part del professorat, de moment no se n'havia pogut demostrar cap cas.

Serveis jurídics i recurs de reposició

Per aquesta raó, l'STEI Intersindical va presentar un recurs de reposició i va demanar la suspensió cautelar de la resolució que incloïa l'annex de la sol·licitud de l'elecció de llengua per part dels pares dels infants que ja estaven escolaritzats, ja que no s'ajustava a dret i anava en contra de la pròpia normativa del govern, tant de l'Ordre d'elecció de llengua del 2004, com de l'Ordre d'admissió del 2012, com del Decret d'admissió, com del Decret d'atenció a la diversitat.

La carta que s'havia enviat als pares i mares de l'alumnat escolaritzat, dient-los que podien triar llengua, no tenia el suport legal de les ordres que desplegaven el dret regulat a la Llei de normalització lingüística. Aquesta carta els remetia a la sol·licitud de l'annex de la resolució publicada el 31 de maig i que ara l'STEI Intersindical recorria i demanava la suspensió cautelar.

L'STEI Intersindical també va sol·licitar un informe jurídic a la Conselleria sobre la Resolució del Conseller de 28 de maig i la carta enviada als pares:

"PER LA PRESENT, US SOL·LICIT que els serveis jurídics de la conselleria d'Educació emetin un informe referent a la validesa de l'annex de la resolució del conseller d'Educació, Cultura i Universitats de 28 de maig de 2012 per la qual es fa efectiva l'aplicació de l'Ordre de 13 de setembre de 2004 que regula el dret dels pares, les mares o els tutors legals a elegir la llengua del primer ensenyament dels alumnes dels centres sostinguts amb fons públics de les Illes Balears".

També va demanar que l'informe es pronunciés sobre la legalitat de la carta que, en referència al tema, la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats havia fet arribar a les famílies i que semblava que vulnerava el desenvolupament legislatiu que regulava l'exercici del dret d'elecció de llengua."

Assemblea de docents

El dia 5 de juny es va celebrar l'assemblea que havia convocat l'STEI Intersindical i els sindicats de la Junta de Personal, a l'IES Marratxí, i es va acordar que es faria una consulta a cada centre sobre la línia que s'havia de seguir. Es varen fer diferents propostes de lluita, perquè el professorat pogués escollir, les que preferia, i es va fer un document que es va enviar a totes les escoles i instituts. Aquest és el document:

"PROPOSTES DE LLUITA SORGIDES A L'ASSEMBLEA DE DIA 5 DE JUNY CONVOCADA PELS SINDICATS DE LA JUNTA DE PERSONAL A L'IES MARRATXÍ

PERSONAL DOCENT DEL CENTRE:

REUNIT EN: Assemblea Claustre amb data __/__/__

AMB ASSISTÈNCIA DE ____ PERSONES D'UN TOTAL DE ____

Ha decidit donar suport i comprometre's a dur a terme les següents accions (marcau amb una X on correspongui):

SIGNATURA D'ACTES EN PAPER

Mesura que consisteix a signar les actes en format paper i la no introducció al GESTIB. Amb aquesta acció es pretén crear el col·lapse de la Conselleria.

Convocam a tots els treballadors i treballadores de l'ensenyament a una

ASSEMBLEA CONJUNTA

Dia 5 de Juny a les 18h
IES Marratxí

Ordre del dia:

Valoració de les accions i proposta de noves per al final d'aquest curs i inici del següent.

A FAVOR Amb el compromís d'un ___% de professorat del centre a sumar-s'hi
EN CONTRA

DIFUSIÓ D'UN MANIFEST A TOTA LA COMUNITAT EDUCATIVA

Per explicar l'abast de les retallades a les famílies i expressar-ne el rebuig.

A FAVOR Amb el compromís d'un ___% de professorat del centre a sumar-s'hi
EN CONTRA

PENJADA DE CARTELLS

Per fer visible el rebuig a les retallades al centre

A FAVOR Amb el compromís d'un ___% de professorat del centre a sumar-s'hi
EN CONTRA

CONCENTRACIÓ I/O MANIFESTACIÓ DIA 20 DE JUNY

A FAVOR Amb el compromís d'un ___% de professorat del centre a sumar-s'hi
EN CONTRA

TANCAMENTS A CENTRES

Permanències dins els centres fora de l'horari lectiu, amb possibilitat de dur a terme activitats informatives a famílies, lúdiques, debats, etc. Els tancaments es poden fer simultàniament a tots els centres o de manera rotatòria segons la disponibilitat.

A FAVOR Amb el compromís d'un ___% de professorat del centre a sumar-s'hi
EN CONTRA

DEMANAR LA DIMISSIÓ DELS RESPONSABLES POLÍTICS

El personal docent del centre està disposat a demanar la dimissió

Del President del Govern Professorat compromès ___%

Del Conseller d'educació Professorat compromès ___%

Dels directors generals d'Educació Professorat compromès ___%

De la Cap de Gabinet Professorat compromès ___%

No està a favor de demanar cap dimissió ___%

CONVOCATÒRIA DE VAGA

El personal docent del centre estaria disposat a secundar una vaga

Limitada 1 dia 3-4 dies ___ dies aquest juny. Professorat compromès ___%

Limitada 1 dia 3-4 dies ___ dies a l'inici del curs que ve. Professorat compromès ___%

Indefinida a l'inici del curs que ve. Professorat compromès ___%

Vaga de 2 hores No està disposat a fer vaga

SUSPENSIÓ D'ACTIVITATS EXTRAESCOLARS I COMPLEMENTÀRIES

No realització de sortides, viatges, festivals de fi de curs, etc.

A FAVOR Amb el compromís d'un ___% de professorat del centre a sumar-s'hi
EN CONTRA

PERSONES DE CONTACTE: _____

Reenvia la informació a la Junta de personal Docent no universitari jpdnubalears@gmail.com

L'STEI Intersindical i l'Assemblea de mestres i professors en català a Estrasburg

Davant tanta retallada a l'educació i els múltiples atacs contra la llengua i la cultura catalanes, l'STEI Intersindical es multiplicava i demostrava una gran capacitat de feina i una millor professionalitat. Ja estava preparant el viatge cap a Estrasburg, juntament amb l'Assemblea de mestres i professors en català, per denunciar al Parlament europeu la vulneració dels drets de la Comunitat lingüística catalana a les Illes Balears per part del Govern autonòmic. Aquest és el comunicat de premsa de 8 de juny de 2012:

"AMB MOTIU DE L'OFENSIVA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS, ARA EN MANS DEL PP, L'STEI-INTER-SINDICAL I L'ASSEMBLEA DE MESTRES I PROFESSORS EN CATALÀ ILLES BALEARS PARTIM CAP AL PARLAMENT EUROPEU A DENUNCIAR LA VULNERACIÓ DELS DRETS DE LA COMUNITAT LINGÜÍSTICA CATALANA DE LES ILLES BALEARS.

Entenem que la Comunitat Lingüística Catalana de les Illes Balears la formen totes les persones que independentment d'on han nascut, de la llengua que parlen o de la nacionalitat que tenen, volen conèixer el català i, sense perdre els seus orígens, formar part d'aquesta comunitat lingüística catalana de les Illes Balears.

Els atacs soferts perpetrats pel Govern que presideix José Ramon Bauzá són el tancament de radio televisió de Mallorca, la modificació de la Llei de Funció Pública que modifica la Llei de Normalització Lingüística i lleva el requisit de català als funcionaris de l'administració autonòmica, la no utilització preferent de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears per part de l'Administració i per part dels governants que ens representen...

Davant tots aquests atacs la societat civil s'organitza i dona respostes immediates que passen per presentar al·legacions a la modificació de la Llei, se'n presenten més de 12.000, sortida al carrer de 50.000 persones convocades pel Consell de la Societat Civil, campanyes d'Enllaçats pel Català als centres educatius, Enllaçats per la paraula, Enllaçats pels territoris... Això que començà amb els llaços a causa de l'ofensiva Bauzá contra la llengua catalana a les Illes, ha tengut una resposta paral·lela per part de la ciutadania, entitats i organitzacions polítiques i sindicals.

Des del Manifest de Cura de dia 1 d'abril decidírem dur la denúncia a la resta del territori, Catalunya, País Valencià, L'Alguer, La Franja de Ponent i finalment decidim donar el pas i fer visible la denúncia davant la Comunitat Internacional. Per tant, decidim fer la denúncia davant el Parlament Europeu dia 14 de juny: ENLLAÇAM EL PARLAMENT EUROPEU.

M. Antònia Font i Gelabert, com a representant de l'STEI Intersindical i Magdalena Gonzàlez i Crespí, com a representant de l'Assemblea de Mestres i Professors en Català- Illes Balears han estat convidades per assistir a la reunió de l'Intergrup del Parlament Europeu a la seu d'Estrasburg dia 14 de juny i disposaran de ¾ d'hora per fer la seva intervenció.

Amb aquesta acció internacional, que s'inicia i que es lidera des de les Illes Balears per aquestes dues entitats, ens sumam a les intervencions que des de diferents parts del territori ja han demanat la intervenció del Parlament Europeu.

La nostra intervenció posarà de manifest la vulneració dels drets regulats a la Declaració Universal dels Drets Humans, la dels Drets Lingüístics, la Constitució espanyola, la Carta europea de les llengües, l'Estatut d'Autonomia, la Llei de normalització lingüística...

També volem demanar un gest, una acció, una declaració o resolució per part del Parlament europeu, que arribi al Govern espanyol i al Govern autonòmic.

Reclamarem també la igualtat de drets de totes les llengües de l'Estat espanyol: El coneixement de les llengües pròpies dins els seus territoris ha de ser obligatori i el seu ús voluntari. El coneixement de l'espanyol és obligatori a tot l'estat i el seu ús n'és voluntari."

Aquesta acció es va comunicar també a altres sindicats afins i persones preocupades per la situació de la llengua i la cultura catalanes. El dia 11 de juny se'ls va enviar la carta següent:

"BENVOLGUTS AMICS D'ARREU DELS PAÏSOS CATALANS,

Ens posam en contacte amb vosaltres per comunicar-vos la nova acció en la defensa del català que durem a terme des de l'STEI-Intersindical i l'Assemblea de Mestres i Professors en Català-Illes Balears, "Enllaçam el Parlament Europeu pel Català", convençudes que de bell nou ens fareu arribar el vostre suport.

Davant l'escalada d'agressions per part del Govern autonòmic de José Ramón Bauzá, que ha fracturat la pau social a les Illes, vàrem decidir fer sentir la nostra veu a Europa presentant una queixa/denúncia per "Vulneració dels drets lingüístics de la comunitat catalana a les Illes Balears" i se'ns ha convidat a exposar-ho a la seu del Parlament d'Estrasburg, el proper dijous dia 14 de juny a les 11 del matí. Allà, no exposarem solament el que estam patint a les Balears de manera aïllada sinó que recordarem el que estam patint arreu dels territoris, ja que qualsevol atac a la llengua en qualsevol indret és un atac a la totalitat de la llengua.

Volem agrair especialment la mediació de l'escriptor Jaume Cabré davant el president del Parlament europeu, Martin Schulz, -gran admirador de la seva obra i de la cultura catalana- solidaritzant-se amb la causa lingüística i sol·licitant-li que rebí la nostra delegació.

És per això, que per aquesta ocasió tan important, tant pel bé preuat que defensam, que és de tots, com pel repte personal que ens suposa, us demanam el vostre suport personal, el de les vostres entitats, fundacions i institucions, la força que, de ben segur, legitimarà encara més aquesta acció davant Europa i que ens farà més fortes a nosaltres, en la defensa d'una causa tan justa per la nostra nació.

Així mateix us demanam que li doneu, a aquesta iniciativa, la màxima difusió arreu dels territoris per contrarestar les forces que la voldrien silenciar.

Convençudes que només des de la UNITAT ens en sortirem, rebeu una cordial salutació.

Per uns Països Catalans, Units!

Aquest és el text de la denúncia que les representants de l'STEI Intersindical i de l'Assemblea de mestres i professors en català varen presentar a Estrasburg al Parlament europeu. També la presentaren en anglès:

"DENÚNCIA DELS FETS

L'STEI Intersindical, sindicat majoritari a les Balears en el sector de l'ensenyament, i l'Assemblea de mestres i professors en català - Illes Balears ens presentam aquí per denunciar la vulneració dels drets de la comunitat lingüística catalana a les Illes Balears per part del Govern autònom de les Illes. Aquesta comunitat té dues llengües oficials. La llengua pròpia és el català, lligada a un passat històric que la converteix en la llengua característica d'aquest territori i que la identifica culturalment. El català és oficial, però el seu coneixement no és obligatori per a la població. L'altra llengua és el castellà o espanyol, oficial també a tot l'Estat espanyol i de coneixement obligatori per a tots els ciutadans i ciutadanes.¹

¹ «Les Illes Balears s'incorporen a l'àrea lingüística catalana amb la conquesta de Mallorca pel Rei Jaume I (1229), Eivissa i Formentera per l'arquebisbe de Tarragona, Guillem de Montgrí (1235), i Menorca pel Rei Alfons el Liberal (1287).

»Des d'aleshores, el català és la llengua pròpia de les Illes Balears i ha estat sempre l'instrument amb què els illencs han fet les seves màximes aportacions a la cultura universal, i el vehicle que ha fet possible l'articulació del geni del nostre poble de manera que la seva empremta quedàs marcada de forma inesborrable en el llegat cultural dels pobles d'Occident.

»Des del segle XIII, la llengua catalana, al costat del llatí per a certs usos, esdevé la llengua de la cancelleria i la de l'administració en general, així com de la predicació i d'altres activitats públiques i formals; i també és la llengua emprada pel poble com a eina d'intercomunicació social.

»Al segle XVIII, els decrets espanyols de Nova Planta anul·len els òrgans d'autogovern de la Corona d'Aragó i la llengua catalana comença a sofrir un procés de marginació creixent en els diversos àmbits d'ús públic i formal. Així, el 1768, per una Pragmàtica de Carles III, la llengua catalana és bandejada en la major part de la documentació oficial, civil i eclesiàstica; i diversos textos legals proscriuen, devers la meitat del segle XIX, l'ús de la nostra llengua a l'ensenyament. Al segle XX, a part del breu parèntesi de la Segona República, el català sofreix una prohibició i persecució encara més accentuades, tant a l'escola com als mitjans de comunicació, i, també, en l'ús oficial i públic en general, que culmina durant la dictadura franquista. Finalment, la generalització dels moderns mitjans de comunicació, sobretot ràdio i televisió, dels quals quedava exclòs el català, ha fet que la nostra llengua arribés a córrer el perill de desaparició si no se'n redreçava el rumb.

»Així mateix, cal comptar amb l'arribada, en temps recents, d'un nombre considerable d'immigrants d'altres àrees lingüístiques, als quals la nostra societat no ha pogut oferir els instruments que els poguessin facilitar la seva normal integració, després de tants anys de dictadura i de persecució lingüística, cultural i política.

»És així que la nostra llengua, que ha estat i és vehicle d'una cultura universal, parlada per prop de 10 milions d'europeus, es troba, actualment, en una situació de desvalorament. Conseqüències d'aquesta situació són: un excés de barbarismes a la llengua parlada popularment, el desconeixement de les formes d'expressió culta tradicional, la generalització de certs prejudicis lingüístics i diverses actituds d'infravaloració envers el propi idioma, en una clara situació de diglòssia.»

Les eleccions autonòmiques de maig del 2011 donaren com a resultat la constitució d'un govern de majoria absoluta del Partit Popular (PP). Des del primer moment els atacs a la llengua i cultura pròpia de les Illes Balears per part d'aquest nou govern han estat constants i a tots els àmbits possibles, començant per la supressió de la Direcció General de Política Lingüística, òrgan institucional per a la normalització del català a les Balears.

El president del Govern de les Illes Balears, José Ramón Bauzá, no ha assumit la seva responsabilitat institucional, prevista a l'Estatut d'Autonomia i a la Llei de Normalització Lingüística, de vetllar i treballar perquè la llengua catalana assoleixi la plena igualtat jurídica i social amb l'altra llengua oficial, el castellà o espanyol, en tots els àmbits d'ús d'un idioma. A més a més, ha romput el consens que hi havia a favor de la igualtat dels drets lingüístics dels catalanoparlants des de fa més de tres dècades i que cap Govern no s'havia atrevit a qüestionar, ni tan sols quan era del mateix color polític que l'actual. Aquest consens havia estat respectat per tots els governs de diferents colors polítics, tant progressistes com conservadors. Però d'ençà que el Govern actual està en l'exercici del poder ha posat en marxa accions per a fer desaparèixer el català, en una escalada sense precedents que ens ha duit fins aquí, després d'haver esgotat altres vies de diàleg i de negociació. Aquesta ofensiva repressiva contra la llengua catalana a les Balears ha comportat, també, una pacífica i multitudinària reacció de protesta ciutadana, que afecta també membres destacats del partit governant.

Dels tres pilars fonamentals per a normalitzar la llengua catalana —els mitjans de comunicació, l'administració i l'ensenyament— el Govern Bauzá ja ha fet intervencions en tots tres àmbits:

- *Ha tancat RTV de Mallorca que feia tota la seva programació en català i arribava a totes les Illes Balears.*
- *Ha reduït la presència de la nostra llengua a la RTV pública autonòmica IB3.*
- *En plena època de globalització dels mitjans audiovisuals, no permet tècnicament la recepció de la televisió pública de Catalunya (TV3), íntegrament en llengua catalana.*
- *Vol llevar el requisit de català als funcionaris per a l'accés i per a la provisió de llocs de treball a l'Administració local i autònoma. Els ciutadans podrien veure minvat el dret a ser atesos en català a la seva pròpia Administració. Hi podrà haver ciutadans de parla catalana que no seran atesos en català per servidors públics de les diferents administracions de les Illes Balears.*
- *Vol posar en castellà els topònims de pobles, viles i ciutats de les illes, veritable atemptat contra la història i la realitat, amb una clara voluntat de substitució lingüística i cultural de la identitat de les Balears.*
- *Vol que l'Administració i els polítics que ens representen usin el castellà i no la llengua pròpia, la catalana.*
- *Pretén canviar la normativa de la llengua a l'ensenyament que permeti als pares i mares girar l'esquena al projecte lingüístic dels centres.*

Per tot això,

Davant la imminent entrada al Parlament de les Illes Balears del projecte de modificació de la Llei de la funció pública que modifica, també, la Llei de normalització lingüística, en la nostra condició de ciutadanes i ciutadans europeus recorrem davant aquest òrgan internacional per a sol·licitar la seva intervenció en la mediació d'aquest conflicte amb caràcter d'urgència.

Presentam aquesta denúncia davant el Parlament Europeu i la Comissió Europea, alhora que demanam poder-nos entrevistar amb tots els partits polítics i amb el president del Parlament. Per a poder exposar el que consideram que són indicis d'un possible assetjament institucional cap als drets que tenen les persones que formen part, segons la Declaració Universal dels Drets Lingüístics de la UNESCO, de la comunitat lingüística de les Illes Balears.

MARC JURÍDIC QUE ES VULNERA I EN EL QUAL FONAMENTAM LA DENÚNCIA

Fonamentam la denúncia anterior en la vulneració dels punts que indicarem a continuació:

Declaració Universal dels Drets Humans

Article 2², article 15³, article 29⁴ i article 30⁵

Declaració Universal dels Drets Lingüístics

Article 3⁶, article 4⁷ i article 10⁸

Carta europea de les llengües regionals o minoritàries

Article 11⁹

Constitució Espanyola del 1978

Preàmbul¹⁰, article 3¹¹ i article 9.2¹²

Estatut d'Autonomia de les Illes Balears

Article 4¹³ i article 39¹⁴

Llei de Normalització Lingüística

Article 1.2¹⁵, article 4¹⁶, article 9¹⁷, article 14¹⁸, article 27¹⁹, article 28²⁰, article 33²¹, article 34²² i article 39²³

-
- 2 «Article 2. Tothom té tots els drets i llibertats proclamats en aquesta Declaració, sense cap distinció de raça, color, sexe, llengua, religió, opinió política o de qualsevol altra mena, origen nacional o social, fortuna, naixement o altra condició. A més, no es farà cap distinció basada en l'estatut polític, jurídic o internacional del país o del territori al qual pertanyi una persona, tant si és independent com si està sota administració fiduciària, si no és autònom, o està sota qualsevol altra limitació de sobirania.»
- 3 «Article 15. 1) Tot individu té dret a una nacionalitat. 2) Ningú no pot ésser privat arbitràriament de la seva nacionalitat ni del dret a canviar de nacionalitat.»
- 4 «Article 29. 1) Tota persona té deures envers la comunitat, ja que només en aquesta li és possible el lliure i ple desenvolupament de la seva personalitat.»
- 5 «Article 30. Res en aquesta Declaració no podrà interpretar-se en el sentit que doni cap dret a un Estat, a un grup o a una persona a emprendre activitats o a realitzar actes que tendeixin a la supressió de qualsevol dels drets i llibertats que s'hi enuncien.»
- 6 «Article 3. 1) Aquesta Declaració considera com a drets personals inalienables, exercibles en qualsevol situació, els següents:
- el dret a ésser reconegut com a membre d'una comunitat lingüística;
 - el dret a l'ús de la llengua en privat i en públic;
 - el dret a l'ús del propi nom;
 - el dret de relacionar-se i d'associar-se amb altres membres de la comunitat lingüística d'origen;
 - el dret de mantenir i desenvolupar la pròpia cultura;
 - i tots els altres drets de contingut lingüístic reconeguts en el Pacte internacional de drets civils i polítics, de 16 de desembre de 1966, i el Pacte internacional de drets econòmics, socials i culturals, de la mateixa data.
- 3) Els drets de les persones i els grups lingüístics anteriorment esmentats no poden representar cap obstacle a la interrelació i la integració d'aquests amb la comunitat lingüística receptora, ni cap limitació dels drets d'aquesta comunitat o dels seus membres a la plenitud de l'ús públic de la llengua pròpia en el conjunt del seu espai territorial.»
- 7 «Article 4. 1) Aquesta Declaració considera que les persones que es traslladen i s'estableixen al territori d'una comunitat lingüística diferent de la pròpia tenen el dret i el deure de mantenir-hi una relació d'integració. La integració s'entén com una socialització addicional d'aquestes persones de manera que puguin conservar les seves característiques culturals d'origen, però comparteixen amb la societat que les acull prou referències, valors i comportaments per permetre un funcionament social global sense més dificultats que les dels membres de la comunitat receptora.»
- 8 «Article 10. 2) Aquesta Declaració considera inadmissibles les discriminacions contra les comunitats lingüístiques basades en criteris com ara el seu grau de sobirania política, la seva situació social, econòmica o en qualsevol altre criteri, així com el nivell de codificació, actualització o modernització que han assolit llurs llengües.»
- 9 «Article 11. 1.a) I. Assegurar la creació d'almenys una estació de ràdio i una cadena de televisió en les llengües regionals o minoritàries. 2) Les parts es comprometen a garantir la llibertat de recepció directa de les emissions de ràdio i de televisió dels països veïns en una llengua usada en una forma idèntica o pròxima d'una llengua regional o minoritària, i a no oposar-se a la retransmissió d'emissions de ràdio i de televisió dels països veïns en aquesta llengua.»
- 10 «Preàmbul. "Protegir tots els espanyols i els pobles d'Espanya en l'exercici dels drets humans, les seves cultures i tradicions, llengües i institucions".»
- 11 «Article 3. 1) El castellà és la llengua espanyola oficial de l'Estat. Tots els espanyols tenen el deure de conèixer-la i el dret d'usar-la. 2) Les altres llengües espanyoles seran també oficials a les respectives comunitats autònomes. 3) La riquesa de les distintes modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció.»
- 12 «Article 9.2. Correspon als poders públics de promoure les condicions per tal que la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en els quals s'integra siguin reals i efectives; remoure els obstacles que n'impedeixin o en dificultin la plenitud i facilitar la participació de tots els ciutadans en la vida política, econòmica, cultural i social.»
- 13 «Article 4. 1) La llengua catalana, pròpia de les illes Balears, tindrà, juntament amb la castellana, el caràcter d'idioma oficial. 2) Tots tenen el dret de conèixer-la i d'usar-la, i ningú no podrà ser discriminat per causa de l'idioma. 3) Les Institucions de les Illes Balears garantirán l'ús normal i oficial dels dos idiomes, prendran les mesures necessàries per assegurar-ne el coneixement i crearan les condicions necessàries que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant als drets dels ciutadans de les Illes Balears.»
- 14 «Article 39. Les Institucions de la Comunitat Autònoma són el Parlament, el Govern, el President i els quatre consells insulars.»
- 15 «Article 1, 2. Són, per tant, objectius de la Llei:
- a) Fer efectiu l'ús progressiu i normal de la llengua catalana en l'àmbit oficial i administratiu.
 - b) Assegurar el coneixement i l'ús progressiu del català com a llengua vehicular en l'àmbit de l'ensenyament.
 - c) Fomentar l'ús de la llengua catalana en tots els mitjans de comunicació social.
 - d) Crear la consciència social sobre la importància del coneixement i l'ús de la llengua catalana per a tots els ciutadans.»
- 16 «Article 4. Els poders públics han d'adoptar les mesures necessàries per a fer efectius la promoció, el coneixement i l'ús normal de la llengua catalana.»
- 17 «Article 9. 1) El Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha de regular, mitjançant disposicions reglamentàries, l'ús normal de la llengua catalana, oralment o per escrit, en les activitats administratives dels òrgans de la seva competència.»
- 18 «Article 14. 1) Els topònims de les Illes Balears tenen com a única forma oficial la catalana.»
- 19 «Article 27. El Govern de la Comunitat Autònoma ha de promoure el coneixement i desenvolupament de la llengua i cultura catalanes, especialment des de la perspectiva de les Illes Balears, en tots els mitjans de comunicació social.»
- 20 «Article 28. 1) El català, ha de ser la llengua usual en emissores de ràdio i de televisió i en altres mitjans de comunicació social de titularitat de l'Administració Autònoma o sotmesos a la seva gestió.»
- 21 «Article 33. 1) Els poders públics de la Comunitat Autònoma adoptaran les mesures pertinents i proveiran dels mitjans necessaris per al coneixement i ús de la llengua catalana en tots els àmbits i activitats de la vida social.»
- 22 «Article 34. 1) El Govern de la Comunitat Autònoma assegurarà l'ús de la llengua catalana en totes les funcions i activitats de caire administratiu que realitzin les Institucions i Organismes que en depenen. 3) Les bases de convocatòria per a la provisió de places en l'Administració de la Comunitat Autònoma i en les Corporacions Locals inclouran una referència expressa al coneixement de la llengua catalana.»
- 23 «Article 39. El Govern de la Comunitat Autònoma assumirà la planificació, organització, coordinació i supervisió del procés de normalització de la llengua catalana i ha d'informar anualment el Parlament sobre la seva evolució. Amb tal fi ha de crear i posar en funcionament un servei que tngui per objecte les funcions assenyalades.»

CONSEQÜÈNCIES DEL QUE S'HA EXPOSAT ANTERIORMENT

Repercussió en els drets lingüístics dels ciutadans

La sostenibilitat lingüística universal avala l'ús de la llengua pròpia de cada comunitat com a llengua vehicular habitual en el seu sistema de relació i comunicació pública i privada per:

Assegurar la transmissió de la llengua pròpia del territori als nous ciutadans, a fi de garantir-ne la continuïtat, evitar l'extinció de la comunitat lingüística i afavorir la cohesió social.

Assegurar la intercomprensió i la igualtat d'oportunitats entre els ciutadans i evitar la segregació per motius lingüístics

Afavorir la convivència intercultural en una societat cada vegada més diversa. Tota la societat ha de ser responsable i ha de participar en la construcció d'un multilingüisme equitatiu i sostenible, vàlid per a tota la humanitat. Cal avançar paral·lelament en l'ús normal del català en el multilingüisme de les empreses, en l'oferta d'activitats culturals, esportives i de temps lliure, en les relacions socials, per garantir els drets lingüístics com a ciutadans i com a consumidors.

Una societat intercultural respectuosa amb el lloc central del català és responsabilitat de tots i de les institucions de govern en primer lloc.

Repercussió a l'àmbit educatiu

L'escola és per naturalesa el lloc de construcció de la convivència en la diversitat.

El model de conjunció lingüística, amb la llengua pròpia —el català en aquest cas— com a llengua vehicular normalment emprada és el que assegura més bons resultats educatius i socials, i per tant, absolutament irrenunciable ja que no fa distinció entre els alumnes segons quin sigui el seu idioma d'ús familiar habitual.

Aquest és el model lingüístic més legítim i vàlid universalment, plenament coherent amb els objectius europeus de competència plurilingüe intercultural, i el que més es correspon a una societat d'acollida de població forana com les Balears.

És inadmissible la politització partidista del debat de la llengua, que es desentén dels drets de la comunitat lingüística i de la cohesió social fomentant l'enfrontament i la crispació.

Això no exclou que el model sigui millorable, en part amb la introducció equilibrada de l'aprenentatge integrat dels continguts en diverses llengües vehiculars, d'acord amb els criteris de la Unió Europea.

En conclusió

Tota la societat és responsable d'avançar cap a una diversitat justa i sostenible. No podem acceptar cap tipus d'intervenció o modificació de la llei que impliqui una pèrdua o retrocés de drets fonamentals de la nostra comunitat lingüística.

A les Balears, la llengua catalana és una llengua viva, amb producció universitària i científica, vehicle d'una literatura d'alta qualitat, utilitzada normalment per tots els sectors de la societat a la vida quotidiana, en tots els àmbits, i idioma propi de personalitats rellevants com el pintor Miquel Barceló, el tennista Rafel Nadal, el baríton Joan Pons, l'escriptor Baltasar Porcel, el cineasta Agustí Villaronga, el fundador de Califòrnia, fra Juníper Serra i del filòsof i religiós medieval Ramon Llull (Raimundus Lulius), el primer, a Europa, a deixar d'utilitzar el llatí en obres filosòfiques per a fer-ho en una llengua romànica.

La llengua castellana o espanyola, vehicle de comunicació internacional, parlat per centenars de milions de persones arreu del món, oficial en 20 estats d'Europa, Amèrica i Àfrica, no té en el català ni un enemic ni un perill, ja que la desproporció del nombre de parlants i d'instruments legals i recursos econòmics adquireix unes dimensions extraordinàries comparant tots dos idiomes. Per tant, no és admissible que la vida normal de la llengua catalana en el seu propi territori pugui ser invocada com a amenaça per a la persistència, la continuïtat i la normalitat de la llengua castellana o espanyola, que ja disposa de tots els instruments legals de protecció, coneixement, ús i difusió.

És per tot això que:

REIVINDICAM EL DRET DELS CIUTADANS DE LES ILLES BALEARS, QUE FORMEN PART DEL TERRITORI LINGÜÍSTIC DE PARLA CATALANA, A PODER VIURE EN CATALÀ EN TOTS ELS ÀMBITS, PER A PODER EXERCIR AIXÍ LA PLENITUD LEGAL DE LA TOTALITAT DELS NOSTRES DRETS LINGÜÍSTICS, CULTURALS I CIVILS."

El membre de l'associació Drets Humans de Mallorca, Cecili Buele i Ramis va voler acompanyar les persones esmentades, en la seva tasca de denúncia a Estrasburg, per això va escriure a tots els diputats de l'Intergrup en defensa de les llengües minoritàries una salutació, datada el 7 de juny, en català, francès, anglès, alemany i espanyol. Aquesta és la salutació:

"SALUTACIÓ, AMB MOTIU DE LA PROPERA COMPAREIXENÇA DAVANT L'INTERGRUP «TRADITIONAL MINORITIES, NATIONAL COMMUNITIES AND LANGUAGES», PREVISTA PER AL PROPER DIJOURS, 14 DE MAIG DE 2012, A LA SEU DEL PARLAMENT EUROPEU D'ESTRASBURG

Senyores i senyors diputats:

Fent suport a tot quant se vos diu per part de l'Assemblea de Mestres i Professors en Català de les Illes Balears i del Sindicat de Treballadores i Treballadors-Intersindical de les Illes Balears (STEI Intersindical), com a membre de l'associació Drets Humans de Mallorca (1974), em permet d'afegir-vos-hi que venim a aquesta ciutat d'Estrasburg, des de l'illa de Mallorca, situada enmig de la mar Mediterrània, per lliurar-vos la nostra queixa/denúncia, com a ciutadans d'una regió autònoma de l'Estat espanyol que durant vuit segles, més o menys, gaudeix de la seva llengua pròpia, la llengua catalana.

Volem fer-vos arribar, com a membre del Parlament Europeu, la nostra preocupació i el malestar profund de la societat de les Illes Balears davant les mesures adoptades recentment pel Govern Autonòmic del Partit Popular en contra del català, del seu aprenentatge i del seu ús com a llengua oficial. Tot i que n'és l'única llengua pròpia en virtut de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Aquestes mesures, segons el nostre parer i d'acord amb l'opinió de juristes i sociolingüistes que segueixen l'evolució de la nostra llengua, comporten un retrocés significatiu del català, històricament minoritzat en aquest territori.

Veim que les mesures recentment adoptades pel govern regional, presidit des de l'any passat ençà pel Sr. José Ramón Bauzá Díaz (PP), posen en seriós perill de fer desaparèixer per a sempre més, a les Illes Balears, aquesta llengua romànica tan valuosa, per la pressió forta que hi exerceix l'espanyol o castellà, malgrat les mostres de resistència popular, de lluita i d'iniciatives cíviques que s'estenen cada vegada més pertot arreu de l'arxipèlag.

Per aquest motiu, volem presentar-vos aquesta queixa/denúncia nostra, informant-vos que es tracta d'una situació molt greu per a l'idioma català, propi de les Illes Balears i dels altres territoris que conformen el que anomenam Països Catalans.

En sentir-nos membres d'una comunitat lingüística en perill d'extinció, volem prestar atenció a les vostres instruccions i recomanacions, de manera que tots plegats puguem obtenir més llum sobre les estratègies a seguir per continuar defensant aquesta llengua nostra que, sent una de les primeres romàniques desplegades a Europa, en certa manera també esdevé una llengua vostra.

Estaríem molt agraïts si paràveu esment a aquesta petició nostra i tractàveu de fomentar-hi tot quant sigui possible, a fi d'aconseguir una evolució positiva respecte de la llengua catalana a les Illes Balears.

Vos demanam que accepteu, senyores i senyors, la nostra consideració més alta i distingida, amb el nostre agraïment profund, en nom de les organitzacions i la societat civil de les Illes Balears a què pertanyem.

Moltes gràcies. A l'espera de retrobar-nos, amb més bones notícies!"

La Conselleria continua creant confusió

El 7 de juny, i després d'haver parlat amb uns quants directors d'escola i haver constatat la problemàtica creada per la conselleria d'Educació, l'STEI Intersindical va decidir explicar en una carta com es podia actuar de manera unitària per poder clarificar la situació:

"A/A DIRECTORS I DIRECTORES DE CENTRES D'INFANTIL I PRIMÀRIA

Benvolguts i benvolgudes,

Avui hem parlat amb diversos directors i directores de centres d'infantil i primària de Mallorca, gent preparada i compromesa.

Ens han expressat el seu malestar i indignació, sobretot indignació pel caos que crea la Conselleria enviant cartes als pares que no s'ajusten a dret.

Amb la normativa vigent a la mà no es pot oferir l'elecció de llengua als pares i mares que tenen els infants escolaritzats.

Pensam que les directives dels centres no han d'haver de tenir conflictes amb els pares i mares. Per tant us recomanem:

- 1. Que agafeu el que els pares i mares us facin arribar.*
- 2. Que no introduïu, de moment, res d'aquest tema al GESTIB. Tenim fins dia 30 de juny. Hi ha temps per veure si finalment ho haurem de fer o no. Donau-nos temps per actuar i no perdem la calma. La normativa ens empara i ens dóna la raó.*

3. Des de l' STEI Intersindical farem arribar a tots els centres d'infantil i primària un nou full de discrepància per a tots els directors i directores que el vulguin fer servir. El full és un instrument jurídic amb el qual comptam per expressar que les ordres que ens dona un superior immediat no s'ajusten a llei.
4. L' STEI Intersindical també registrarà avui mateix una sol·licitud demanant al servei jurídic de la conselleria d'Educació que emeti un informe de la validesa legal de la sol·licitud que figura a l'annex de la resolució de dia 28 de maig de 2012 (BOIB 31 de maig) i de la carta que s'ha enviat als pares i mares en data 1 de juny de 2012 i signada per dues direccions generals, la de Planificació, Inspecció i Infraestructures Educatives i la d'Innovació i Formació Professional.
5. Us enviarem el full de discrepància demà. Primer ha de passar per la revisió del servei jurídic de l' STEI Intersindical.

Ànim, directors i directores, la normativa ens dona seguretat i ens fa parlar clar!"

Aquest va ser el FULL DE DISCREPÀNCIA que es va enviar a les escoles per als directors i directores:

"Nom i llinatges
amb DNI Funcionari del cos de
Director o directora del centre"

Després d'haver arribat a conèixer, per ara sense cap mena de notificació formal i personal, la carta que s'ha enviat als pares i mares de les Illes Balears, en data 1 de juny de 2012, i signada per dues direccions generals, la de Planificació, Inspecció i Infraestructures Educatives i la d'Innovació i Formació Professional, on se'ls informa del dret d'elecció de llengua regulat a la Llei de normalització lingüística i se'ls diu que si tenen els infants escolaritzats poden exercir aquest dret, a l'empara de l'article 124.2 -segon paràgraf de la Llei 3/2007, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, el qual diu: Si el funcionari considera que l'ordre rebuda és contrària a la legalitat pot sol·licitar-la per escrit i, un cop rebuda, podrà comunicar immediatament la discrepància al personal superior jeràrquic, el qual decidirà o resoldrà motivadament.

Expresso la meva discrepància entorn de la carta enviada a les famílies que tenen ja els seus fills escolaritzats al mateix temps que les remet a una sol·licitud que figura a l'annex de la resolució 28 de maig de 2012 (BOIB 31 de maig) i els diu que la presentin al centre on tenen ja els seus fills escolaritzats i jo com a director o directora que som i coneixedor o coneixedora de la normativa vigent, deman al meu cap superior que resolgui motivadament aquesta qüestió. El motiu de la discrepància és la següent :

L'annex de la resolució 28 de maig de 2012, que publica una sol·licitud d'elecció de llengua per a l'alumnat que ja està escolaritzat, està en franca oposició respecte de diferents decrets i ordres.

La carta diu que s'ha de presentar el full de sol·licitud abans del 15 de juny. Quan el període de matrícula és dia 27 i 28 de juny i només per a l'alumnat nou.

Decret 37/2008 (BOIB 5 d'abril de 2008) règim d'admissió d'alumnes. Article 2 punt 1. "El procés d'admissió que regula aquest decret s'ha d'aplicar a l'alumnat que accedeix per primera vegada als centres docents per cursar els ensenyaments a centres sostinguts amb fons públics..."

Decret 37/2008 Article 2 punt 3: " El canvi de curs, nivell o etapa, en ensenyaments sostinguts amb fons públics, no requereix un nou procés d'admissió..."

Decret 37/2008 Article 3. Principis generals, punt 5: "La matriculació d'alumnes en un centre públic o privat concertat suposa respectar el seu projecte educatiu, sense perjudici dels drets reconeguts a l'alumnat i a les seves famílies en les lleis..."

Ordre d'admissió d'alumnes, BOIB 5 de maig de 2012, regula l'admissió dels alumnes de nova incorporació als centres. L'article 1 al punt 2 diu: "No requeriran procés d'admissió els canvis de nivell... en un mateix centre o entre centres adscrits". Els alumnes que ja són dins el centre no fan cap procés d'admissió, ni han de fer cap full de sol·licitud, ni marcar cap creu.

Ordre de 13 de setembre de 2004 (BOIB 18 de setembre de 2004) d'elecció de llengua del primer ensenyament, on diu clarament a l'article 1: "Els pares, mares o tutors legals que vulguin fer efectiu el dret a rebre el primer ensenyament en la seva llengua, sigui la catalana o la castellana (Article 18 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril) hauran de fer-ne la sol·licitud per escrit, en el moment que es realitza la matrícula per primera vegada a l'educació infantil o, excepcionalment, al primer cicle de l'educació primària, sempre que no s'hagi matriculat abans a l'educació infantil, en un centre educatiu de la xarxa de centres docents sostinguts amb fons públics, per incorporar-se al sistema educatiu de les Illes Balears."

Els mestres volen donar compliment als principis generals de l'educació infantil regulats a la LOE i al Decret 67/2008 pel qual s'estableix l'ordenació general dels ensenyaments de l'educació infantil a l'article 19, diu "les àrees d'aquesta etapa són Coneixement de si mateix i autonomia personal; Coneixement de l'entorn; Llenguatges: comunicació i representació." i a l'article 20 Principis pedagògics punt 4, "els continguts educatius d'aquesta etapa s'abordaran per mitjà d'activitats globalitzades"

DECRET 39/2011 (BOIB 5 de maig de 2011) que regula L'ATENCIÓ A LA DIVERSITAT. Al preàmbul aquest decret explica que la LOE "garanteix la inclusió i la integració educativa". Un fonament pedagògic recollit també al preàmbul del decret d'atenció a la diversitat diu: "La resposta educativa adequada a tots els alumnes es concep a partir del principi d'inclusió i s'entén que d'aquesta manera es garanteix el desenvolupament de tots ells, s'afavoreix l'equitat i es contribueix a una cohesió social real.

El Decret 39/ 2011 també parla que "es posen en marxa mesures d'atenció a la diversitat quan es comprova que les mesures ordinàries previstes no són suficients per assolir els objectius i continguts"

Article 5 punt 1 i 2 del Decret 39/ 2011: "El pla d'atenció a la diversitat l'elabora l'equip directiu, amb l'assessorament dels coordinadors de cicle i la col·laboració del servei d'orientació educativa, l'aprova el claustre a proposta de la comissió de coordinació pedagògica i passa a formar part del Projecte Educatiu de Centre (PEC)" Recordam que el PEC l'aprova el Consell Escolar del Centre.

Article 5 punt 4 del Decret 39/ 2011: "També s'hi poden incloure altres mesures específiques de suport no esmentades en aquest decret. La direcció general d'innovació ha d'autoritzar aquestes mesures sempre que no signifiquin discriminació ni segregació, s'hagin acordat prèviament al claustre i tinguin el vistiplau de l'inspector educatiu corresponent".

Finalment volem deixar constància que els alumnes no poden ser segregats, ni en centres ni tampoc en aules diferents. La Llei de normalització lingüística, diu a l'article 22 punt 3. L'Administració ha de posar els mitjans necessaris per a garantir que els alumnes no siguin separats en centres diferents... i l'Ordre del 2004 ara vigent diu que no poden ser segregats per aula, vegeu l'article 3 punt f) diu: "els alumnes que rebin aquestes mesures no podran ser segregats per raó de llengua i es mantindran inserits en el grup-classe .

Per acabar volem deixar constància de dos punts importants. Primer, expressar el malestar que s'ha produït pel fet que se'ns doni una instrucció per escrit que crea problemes als centres i en canvi no se'ns donin solucions als problemes reals que tenim. I segon, les lleis, els decrets, les ordres, les resolucions, les instruccions... els mandats, les recomanacions... s'han de fer en base a les normatives que hi ha aprovades i han de ser coherents amb elles. En conclusió, en aquest escrit de discrepància reclam la resolució motivada que justifiqui les potestats i facultats de l'Administració per a exigir el compliment de l'annex de l'esmentada resolució.

Palma,

(Signatura)

*DIRECTORA GENERAL DE PLANIFICACIÓ, INSPECCIÓ I INFRAESTRUCTURES EDUCATIVES
DIRECTOR GENERAL D'INNOVACIÓ I DE FORMACIÓ PROFESSIONAL
CONSELLERIA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS"*

Per aquestes dates, el company Joan Lladonet, davant aquesta problemàtica situació escriu l'article següent:

"UNA COLLA D'INEPTES DE LA CONSELLERIA D'EDUCACIÓ CREA EL CAOS A L'ESCOLA

Sembla que després de saber que no podran acabar amb el català amb l'elecció de llengua i després de rebre un eixabuc des de Madrid, s'han posat tots a la feina, sense saber què feien ni per què, millor dit, ho feien perquè els ho havien manat. S'han posat a enviar cartes a tots els pares que tenen alumnes escolaritzats fins a 2n de primària, perquè contradient les mateixes ordres que havien disposat abans, puguin triar llengua, i d'aquesta manera pujar el tant per cent vergonyós (per a ells) que han tret fins ara, de pares i mares que han elegit castellà. Tanta sort que enguany els pares han pogut triar, gràcies a la seva lliure elecció de llengua, Celeste dixit.

Les conseqüències són nefastes per a l'escola, que no saben com han de resoldre la segregació que la Conselleria ha creat. Quan als centres de primària ja els han encolomat aquest problema, la Conselleria es dedica a crear-ne més, perquè sembla que com a conseqüència d'això, un grup de pares han entrat a un CEIP de Calvià, enarborant com a arma de destrucció massiva un paper enviat per la Conselleria, la carta?, qualsevol altra ordre sense to ni so?, un boib?, vés a saber, però el que han exigit és que no volen més català per als seus fills i filles, ni volen llibres en català i que es canviï el projecte educatiu actual per un on desaparegui el català. Han insultat l'equip directiu i el professorat, han repartit fulls de propaganda i s'han negat a sortir, amenaçant amb cridar El Mundo, que aviat s'ha posat en contacte amb l'escola i ha acusat la direcció de no voler apuntar els pares que triaven el castellà. S'ha demanat socors a la Conselleria, a la directora general Sra. Celeste, que estava reunida, primer. i després, desapareguda. Aquest és el caos que organitzen.

Per què en lloc d'obeir ordres cegament, no s'han posat a reflexionar i a pensar en qui és el centre de l'educació, en l'infant, al qual no s'ha d'intentar crear problemes de segregació, de currículum ni d'avaluació. Perquè és molt fàcil explicar què passa als alumnes que els han triat català i als que els han triat castellà, mentre es mantingui la legislació educativa actual. Intentaré explicar-ho:

Aprenentatge de les llengües oficials per a l'infant, la família del qual ha elegit el català.

L'infant, la família del qual ha elegit el català, quan hagi fet els cursos corresponents a educació infantil i els dos del primer cicle d'educació primària, dominarà les quatre habilitats de la llengua catalana i de la llengua castellana (entendre, parlar, llegir i escriure) segons el nivell que correspon a l'edat d'entre set i vuit anys. Quedarà, per tant, capacitat per a poder seguir l'ensenyament en llengua catalana i en llengua castellana, segons el projecte lingüístic de centre, i si és no catalanoparlant i continua fent la majoria d'àrees en llengua catalana, no tindrà cap dificultat en arribar a 4t d'ESO i podrà aconseguir el GRADUAT ESCOLAR, sense dificultats lingüístiques.

Aprenentatge de les llengües oficials per a l'infant, la família del qual ha elegit el castellà

L'infant, la família del qual ha elegit el castellà, especialment si és no catalanoparlant, quan hagi fet els cursos corresponents a educació infantil i els dos del primer cicle d'educació primària, dominarà les quatre habilitats (entendre, parlar, llegir i escriure) de la llengua castellana al nivell corresponent a l'edat d'entre set i vuit anys; en canvi, no dominarà cap de les quatre habilitats corresponents a la llengua catalana. Si continua en una escola, on es faci majoritàriament l'ensenyament de les àrees en llengua castellana, és ben segur que no podrà aprovar el català ni en el darrer cicle de primària, ni en els cursos d'ESO. Per tant, no podrà obtenir el títol de GRADUAT ESCOLAR. Si a partir de tercer de primària, l'escola fa les classes majoritàriament en català, tampoc no es pot garantir que pugui obtenir als 16 anys el nivell de català corresponent al GRADUAT ESCOLAR, i, per tant, no és segur que pugui obtenir aquest títol.

Això és el que han après els i les mestres, professors i professores, que es dediquen a fer classes des de fa molts d'anys. Per tant, era molt fàcil, que una vegada que a la Conselleria s'haguessin posat d'acord que això és el que passa a l'escola, ja havien de saber què és el que havien de fer per a no crear primerament el caos, i, en segon lloc, per a no condemnar una gran part de l'alumnat a no superar el GRADUAT ESCOLAR i engrossir les files del fracàs escolar. Era molt fàcil, arribar a aquesta conclusió, tant per als càrrecs com per als assessors i per a les assessores."

La lluita continua

Davant tanta inoperància i mala intenció, les escoles varen anar decidint les accions que s'havien de dur a terme, a partir de l'Assemblea del 5 de juny i la Junta de Personal Docent no Universitari va publicar el manifest següent:

"CONTRA LES RETALLADES: LLUITA UNITÀRIA, ORGANITZADA I CONSTANT

Des de la JPDnU rebutjam totes les retallades que aquest Govern, des de l'inici del seu mandat i fins avui, ha dictat sense cap tipus de negociació prèvia o, fins i tot, sense cap tipus d'informació als treballadors i treballadores o a la resta de la comunitat educativa.

El darrer Decret-Llei, de dia 1 de juny de 2012, que regula retallades extraordinàriament lesives, ens obliga a fer una passa enrere més i provoca que les famílies deixin de gaudir d'una oferta pública educativa amb uns mínims garantits sobre l'equitat, la igualtat d'oportunitats i la qualitat en els recursos materials i humans.

Lluny queden les promeses d'aquest Govern de no tocar els Serveis Públics i fer de l'Educació la gran "autòpista" d'aquesta Comunitat, venuda inclús com a fórmula de creixement i de sortida de la crisi. No acceptarem cap retallada que suposi un retrocés qualitatiu en l'educació. Les retallades que està realitzant aquest Govern afecten els centres, els docents, l'atenció de l'alumnat i els serveis educatius en general i, per tant, afecten la qualitat de l'ensenyament.

És per això que reclamam la retirada immediata de totes las mesures de retalls que, a més a més, no estaven incloses en el programa electoral del PP. També demanam la dimissió de tot l'equip de Govern de la Conselleria d'Educació.

Per combatre l'actual situació, per fer front comú i per fer visible davant els nostres governants el descontent i la falta de confiança en la seva gestió, demanam la participació de totes les persones docents a les properes convocatòries en contra dels retalls. La primera, el proper dia 20 de juny, i a totes les que es convoquin per tal de fer fortament visible el rebuig del sector educatiu. Demanam, també, que els centres facin públiques les seves retallades concretes per tal de conscienciar tota la comunitat, fer-les visibles i evidenciar el seu efecte immediat.

Els sindicats STEI Intersindical, FETE-UGT, ANPE i FE-CCOO ens comprometem a manifestar de forma unitària el nostre rebuig ara i a l'inici del proper curs 2012/13 i ens adherim a aquest manifest que farem arribar als mitjans de comunicació, als responsables polítics de la Conselleria d'Educació i al President del Govern."

I aquesta va ser la decisió de la comunitat docent, sobre les propostes de l'Assemblea de docents, a partir de l'enquesta que es va passar a les escoles:

"PROPOSTES DE L'ASSEMBLEA DE DOCENTS DEL 5 JUNY, VOTADES ALS CENTRES

El passat dia 5 de juny els sindicats STEI Intersindical, FETE-UGT, ANPE i FE-CCOO vàrem convocar una assemblea conjunta, per a tots els treballadors i treballadores de l'ensenyament públic de Mallorca, amb l'objectiu de valorar les accions realitzades i les propostes de noves accions, per al final d'aquest curs i inici del següent, davant les contínues retallades, el canvi de model lingüístic i el caos organitzatiu que es viu als centres.

A l'assemblea hi varen participar nombrosos docents de diferents centres i de tots els cossos. Es va crear un interessant debat entre tots i totes les participants del qual podem extreure:

- 1. Una valoració positiva de la unitat d'acció de tots els sindicats i de la unitat d'acció de tota la comunitat educativa (docents, pares i mares i alumnat).*
- 2. Una necessitat d'una major i millor coordinació de les accions entre tots els centres.*
- 3. La necessitat de més mesures de lluita i que aquestes siguin més contundents. Es va obrir un debat en el qual es varen aportar moltes propostes que, un cop votades, es van remetre als centres per a la seva ratificació.*

La resposta ha estat àmplia i contundent: els i les docents volem aturar la política autonòmica que degrada l'ensenyament públic i estam disposats a lluitar.

Aquestes són les mesures que han obtingut un suport majoritari:

- Difusió d'un manifest unitari (en document adjunt). Podeu donar suport al manifest des de cada centre com a claustre, assemblea de docents o individualment com a sotasignants. El podeu lliurar a Conselleria i enviar una còpia al correu de la Junta de Personal (jpdnubalears@gmail.com).*

- *Jornada reivindicativa i de protesta el 20 de juny:*
 - *Casserolades i accions de protesta als diferents centres amb la lectura del manifest.*
 - *Concentració davant la Conselleria, a les 11.00h, dels sindicats membres de la JPDnU i de tots els i les docents que s'hi puguin sumar on es lliurarà el manifest.*
 - *Manifestació convocada per STEI, FETE-UGT i CCOO (Pl. Espanya 19.00h).*
- *"Mallorca empaperada per l'ensenyament". Penjada de cartells als centres donant a conèixer les retallades els dies 18 i 19 de juny per tal que tots els centres tinguin el seu cartell per a la jornada de dia 20.*
- *Petició de la dimissió del President del Govern, del Conseller d'Educació i tot el seu equip. Es pot demanar la dimissió als cartells que s'han de penjar.*

Amb un suport inferior al 50% però significatiu, hem recollit les següents propostes:

- *Suspensió de les activitats extraescolars.*
- *Signatura de les actes en paper.*
- *Tancament als centres. Un de cada tres centres ha expressat el seu suport a aquesta mesura.*

Tot i que aquestes mesures no han obtingut un ampli suport, sí que l'han tengut a determinats centres que podran decidir si les volen dur endavant.

La proposta de vaga per a aquest final de curs, tant intermitent com indefinida, ha rebut un suport minoritari, per la qual cosa els sindicats no convocaran vaga per a aquest final de curs. En cap cas això no significa que no es produeixi un inici del curs 2012-2013 amb anormalitat acadèmica."

Arribava dia 20 de juny i s'havia de dur a terme la jornada reivindicativa que s'havia aprovat a les escoles de forma majoritària. L' STEI Intersindical va enviar aquest comunicat als seus afiliats i a les escoles:

"DAVANT LES POLÍTIQUES AGRESSIVES DE RETALLADES LABORALS I SOCIALS que actualment s'estan aplicant des de les diferents administracions, central, autonòmica i local i que perjudiquen tot el personal públic, l' STEI Intersindical, juntament amb CCOO i UGT, amb el lema "NO CALLIS, DEFENSA ELS TEUS DRETS" hem convocat una manifestació per a demà, dimecres 20 de juny.

En el cas de Mallorca, us informam que l' STEI Intersindical convoca els treballadors del sector públic educatiu, davant del Crèdit Balear per anar conjuntament i per fer-nos visibles a la manifestació.

Us demanam que faceu difusió entre els vostres companys perquè la manifestació sigui un èxit.

A Eivissa ens trobarem a S'Alamera (Passeig de Vara de Rey) d'Eivissa, a les 20h.

A Mallorca, a la plaça d'Espanya de Palma, a les 19h.

A Menorca, a la plaça de la Biosfera de Maó, a les 19h.

CONCENTRACIÓ DAVANT EL CONSOLAT DE MAR

La Junta de Personal Docent no Universitari, amb els docents que hi puguin assistir, es concentraran davant el Consolat de Mar el dijous dia 20 a les 11h, i lliuraran un manifest contra les retallades en el qual també se sol·licita la dimissió de l'equip de govern de la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats i del president del Govern."

Quan ens trobàvem en jornades de lluita contínua davant la intransigència d'una Conselleria que havia actuat d'esquena a la comunitat educativa, i quan s'acostava l'acabament del curs 2011-12, Xisco Avellà ens va enviar un escrit que li havia enviat l'escriptor i toponimista santanyiner Cosme Aguiló, atorgant-li permís perquè el pogués difondre. Aquest és l'article:

"UN CÀNTIC DE PAU PER A LA LLENGUA

Sense arc, ni ballesta, sols amb cimbre d'oliva i amb garberes d'il·lusió, he acceptat la requesta de l'associació de pares del Col·legi Públic Blai Bonet, d'unes paraules en aquesta ajustalla festiva a favor de l'ensenyament i de la immersió lingüística en català. El centre que duu el nom del gran poeta santanyiner fa rutlar un projecte educatiu vertebrat en la llengua pròpia del territori, un pla aprovat pel consell escolar que afavoreix la cohesió social i que possibilita que tots els alumnes, tant els qui tenen els pares venguts de fora, com els qui els tenen d'aquí, en acabar el cicle escolar, puguin sentir com a seva la terra que trepitgen i la cultura que els és pròpia. És a dir, un objectiu integrador que obre portes i finestres de llum per tal que ningú no es pugui sentir estrany en la pròpia llar. No és un programa discriminatori per a cap

cultura, ni per a cap llengua. S'ha de tenir ben present que si es fes l'ensenyament en castellà, només s'asseguraria el coneixement d'aquesta llengua, ja que té tot l'entorn social orientat a favor seu, mentre que l'escolarització en català garanteix a l'alumne que, en complir els setze anys, després del procés d'adoc-trinament obligatori en castellà, tenguí la capacitat de dominar ambdós idiomes, amb tots els avantatges que això suposa en el territori d'una comunitat fortament marcada per la interculturalitat.

Les més de sis mil llengües que hi ha en tot el món són les columnes vertebrals dels pobles que les parlen i quan una llengua desapareix del planeta no sols experimenta una pèrdua la gent que la fa servir de manera habitual, sinó que és tota la humanitat que veu minvar el seu patrimoni cultural. No hi ha llengües més bones unes que les altres, sinó que totes, absolutament totes, són aptes per a tots els usos, tant les que frueixen de milions de parlants, com les que només en tenen algunes dotzenes. Els pobles del món són molt desiguals uns dels altres i és per això que a tots ens encanta viatjar, perquè diversitat vol dir riquesa, variació multicolor. Les diferències entre les nacions es palpen en la manera de vestir, en l'habilitat per cuinar, en la pràctica de l'esport, en els procediments a l'hora de divertir-se, en la forma d'entendre l'humor i de practicar l'amor, i en moltíssims d'altres aspectes de la vida quotidiana. Res, però, no dona tanta personalitat a una comunitat, ni la defineix amb tanta nitidesa, com la llengua, juntament amb la terra que l'acull. Hi són inclosos especialment els noms de lloc, amb els quals, per raons evidents, la terra es vincula a la parla en una fermança d'allò més íntima: «llengua i terra unides», deia el gran poeta eivissenc Marià Villangómez. Un idioma no és només un instrument de comunicació, sinó moltes coses més. A través seu entenem i ordenem la realitat, el món que ens envolta, i les paraules són un reflex fidel de la nostra manera d'interpretar tot allò que tenim a l'abast. Moltes llengües africanes no disposen de cap paraula que pugui expressar el concepte 'neu', mentre que els pobles de l'Àrtic en fan servir un caramull, perquè tenen necessitat d'establir diferències lèxiques entre la neu feta pols, la neu gelada, la neu trepitjada, etc. Per als catalanoparlants, com per als qui parlen castellà, els dits de les mans i els dits dels peus són això, dits, o dedos, respectivament, mentre que un alemany no els veu com la mateixa cosa i usa dos mots distints en referir-se als uns o als altres. Els alemanys i els àrabs designen la lluna com a masculina i el sol com a femení, a l'inrevés de nosaltres, i els pobles berbers coneixen amb un mot específic la lluna plena. L'espanyol no fa cap distinció entre calaix i caixó. Per als conceptes castellans horno i panaderia usam en català un sol le-xema que els cobreix a tots dos: forn (o fleca, segons la contrada). El context aclareix cada situació: «he anat al forn a comprar» fa referència a l'establiment per a la venda, i «el pa ja fa un quart que és dins el forn» apunta cap a l'estructura roenta en la qual es cou.

Quan es diu que el català i el castellà han de tenir a la nostra terra els mateixos nivells d'oportunitats no es juga net i els qui fan servir tal discurs no deuen ignorar quina en seria la conseqüència, a curt o a llarg termini: la desaparició del català. El castellà és una llengua geogràficament i poblacionalment molt estesa, amb quatre-cents, o cinc-cents, milions d'usuaris; el català, tot i que es troba entre els vuitanta idiomes més parlats al món, no té més que uns deu milions de parlants, que tanmateix no els podem escometre en tota la vida. Si es donen les mateixes oportunitats a les dues llengües ja se sap d'antuvi quina en sortirà malparada, nafrada fins al moll de l'os. És com si es posassin una moneia i una tortuga vora la soca d'un arbre per tal de deixar-los accedir en pla igualitari a la fruita de les branques. És un greuge comparatiu que en determinades àrees del solar de l'estat els escolars puguin triar l'ensenyança entre dues llengües, mentre que a la major part de la geografia estatal cap nin pugui escollir ni català, ni basc, ni gallec. És bo que les persones coneguin més llengües que la que han après de les mares a partir del període de lactància. I no sols pregonam que és convenient a nivell particular el bilingüisme, sinó el trilingüisme i, molt millor, el multilingüisme. Però els pobles, en tant que col·lectivitat, només tenen una llengua pròpia i la d'aquesta terra que ens va veure néixer, o que ens acull, és el català des de fa prop de vuit-cents anys. I quan un autòcton, o un estranger amb l'accent particular del seu parlar, anomena Son Sardina, Capdepera, sa Pobla, es Capdellà, Ciutadella, Sant Miquel, Castelló, els Omells de na Gaia, usa unitats nascudes en el si de la llengua catalana, i si diu Algendar, Sóller, s'Aranjassa, Benimussa, Salses, Cotlliure, l'Aleixar, Tarragona, Flix, Tivissa, Carcaixent, Ifac, fa servir noms de lloc que pertanyen a altres orígens lingüístics, però porten segles d'afaiçonament pels usuaris catalanòfons, centúries d'arrelament en el domini lingüístic.

Cal no fer martingales amb la llengua, que temps ha que hem tret els queixals de l'enteniment. Els avantatges del bilingüisme col·lectiu, tan predicats des del centre de l'estat, tenen com a fervents defensors els qui desitgen, amb presses de llebre de camp ras, l'extermi de les llengües subordinades de la perifèria. Hi col·laboren, a més dels desinformats, els enlluernats per cants de sirenes que no volen altra cosa que

el nostre imminent naufragi dins les aigües pelàgiques. No es reclama mai des del llombrígol geogràfic el bilingüisme per a la capital. Allà, tots monolingües i estira, que ve peix. Ho repetim: és desitjable que com a individus coneguem no dues, sinó moltes llengües, com més millor, però rebre l'ensenyança en la llengua autòctona del país és la cosa més natural del món i la practiquen tots els pobles que tenen els mitjans necessaris per fer-ho així, tots els qui no han de sofrir ningú que els posi bastons entre les brèndoles de les rodes. A Lleó, a Castella, a Andalusia, s'ensenya en castellà, com és lògic i natural. Aquí, ha de ser una cosa totalment normal l'ensenyança en català. La llengua, que és cosa de tots, ha d'ignorar les tonalitats de la política i ha de ser un element per enfortir els vincles entre els individus de totes les edats, ètnies, orientacions sexuals i religions. Si totes les persones virtuals que anomenarem fossin catalanoparlants, tenguem per segur que no tendria més legitimitat mallorquina qui duqués per nom Alícia Gornals, que uns altres que es diguessin Patxi Pagazaurtundua, Leonor Lavilla, Georg Weber, o Alí i el cognom que volgueu. La llengua no és, ni ha de ser en via neguna, un element de discòrdia que pugui fragmentar i espolrir la societat, sinó una importantíssima matèria de forta unió social, que ens faci a tots, autòctons i forans, fills dignes i amants d'aquesta terra.

No és necessari que ningú renunciï a res, només cal adoptar, acollir, amorosir, agombolar, adondar. És molt fàcil, perquè som un poble obert al món, bon receptor de la diversitat, de la interculturalitat, però la nostra llengua és part de la terra, és carn de nosaltres mateixos, ens lliga als nostres morts més estimats i a les generacions que matraçaran la terra dels nostres perdurables anivellaments. No li podem negar ni el pa, ni la sal. Ans al contrari, l'hem de poder usar en totes les situacions, de manera ben espontània, l'hem d'acostar a tots els qui la volen aprendre per conviure amb nosaltres. Per això, amb tanta naturalitat com la xeixa brosta a eixams dins el sementer, així com les prades de posidònies balencegen llurs cabelleres adherides al pla del sorral, el català ha de ser la llengua vehicular de l'ensenyança. No és demanar que els pins facin magranes, ni les figueres melons. I, quan vénen tan mal donades i tan a tort fil que veim l'arc de sant Martí en blanc i negre, no hem de caure mai en el desànim, encara que sembli utòpic subsistir anhelant els paràmetres normals. Arribats a tal punt, «voler l'impossible ens cal i no que mori el desig», tal com ho expressa el poeta de Balansat. En el col·legi que porta el nom del santanyiner que va conrear la paraula amb la rella de la fidelitat, entenen tot això que hem dit com a realitat lligada a la voluntat de persones normals, com a cosa espontània, senzilla, fresca com l'obaga de la muntanya. Que la llengua no sigui mai frontera, ni divisió, sinó això que sempre ha estat: un laç creuat d'amor, de comprensió i d'integració. Us convid a veure en les llengües els tresors que són, a estimar-les, a totes, però, us envid, sobretot, a vessar primer les amors damunt la llengua, la nostra, que, com les altres, alberga la bellesa, una bellesa semblant a la de les pedres colrades del Roser, una llengua que és harmoniosa, com l'arquitectura tradicional d'aquest magnífic poble, acollidora, com un niu de brusac, encisadora, com la claror de la lluna, sonora, com l'orgue de Jordi Bosch, melodiosa, com el cant del rossinyol, dolça, com l'esguard d'un infant, i útil, perquè ens permet expressar els conceptes seguint l'ordre que estableix la nostra ment. Que ningú no ens empenyi a cometre hostilitats amb un símbol de pau i d'unió. En el col·legi que ostenta, amb lletres de bronze, el nom de Blai Bonet, entenen, clar i català, que amb l'amor, s'aconsegueix molt més que amb l'espasa.

Cosme Aguiló

Santanyí, 10 de juny de 2012"

La Societat Catalana de Pedagogia també va fer el seu comunicat sobre la situació que s'havia originat amb la situació provocada per la conselleria d'Educació, que actuava sempre obeint ordres des de dalt i que no tenia en compte per res la comunitat educativa. Va enviar el seu escrit a l'STEI Inbtersindical, i, a més, també ho va fer a la rectora de la UIB, a la conselleria d'Educació, a CCOO de Catalunya, a la FETE-UGT de Catalunya, a ADIPMA, a la FAPA i a la COAPA. Aquesta va ser la comunicació que vàrem rebre:

"SALUTACIONS.

Els ciutadans de les Illes Balears, les famílies que enguany han procedit a inscriure els seus fills a l'escola, en una clara majoria han optat per un ensenyament en llengua catalana. Solament pels volts d'un 7 % de les famílies han demanat ensenyament en llengua espanyola, potser per inseguretat i mala informació. És molt probable que una volta incorporats a l'escola s'esvaeixin els temors i, com ja va passar a Catalunya, acabin demanant que els seus fills no quedin apartats dels altres companys i puguin aprendre la llengua catalana sens perjudici de la llengua espanyola que ja usen a casa seua.

Aquest seny de la majoria de famílies ha estat per a nosaltres una notícia esperançadora. La ciutadania està entenent que l'opció per la llengua catalana, que durant anys va ser apartada i prohibida a l'escola, és la millor per a un desenvolupament integral dels infants i, particularment, per a la seva competència en diverses llengües en una societat en què amb una sola llengua hom veu molt limitades les seves possibilitats. Això sembla particularment necessari avui a les Illes Balears, on s'apleguen comunitats de ciutadans de diverses procedències amb diverses llengües familiars. Sense renunciar-hi, tots necessiten tenir un domini suficient de la llengua catalana i tenen un coneixement bàsic de la llengua espanyola àmpliament estès als mitjans de comunicació.

Separar els alumnes per la llengua, impedir-los que de ben petits aprenguin dues llengües presents i parlades, és privar-los d'una oportunitat necessària en l'entorn on viuen. Particularment cal que l'escola pugui ensenyar la llengua pròpia del territori que no els pot ensenyar la família perquè esdevinguin ciutadans amb totes les competències necessàries.

La Societat Catalana de Pedagogia, filial de l'Institut d'Estudis Catalans, ens vam pronunciar amb la declaració en relació amb les bases científiques, pedagògiques i socials de l'escola catalana i la immersió lingüística (<http://scp.iec.cat> i, properament: <http://blocs.iec.cat/scp>).

És una declaració per a donar a conèixer als ciutadans, amb independència de les opcions polítiques i de les interpretacions jurídiques, la consistència científica d'un model d'ensenyament de la llengua que ha de beneficiar tothom. Us l'enviem adjunt i us suggerim que en feu difusió perquè arribi a coneixement de cada família.

Amb aquesta comunicació expressem el nostre reconeixement a una ciutadania que ha donat una prova clara de maduresa. Així mateix, us oferim la nostra col·laboració en tot el que pugui contribuir a l'educació dels infants i a la cultura dels ciutadans.

Martí Teixidó i Planas

President

Barcelona, 10 de juny de 2012"

El curs s'acabava i la feina s'anava multiplicant, tal i com havia ocorregut durant la major part del curs. Vàrem valorar positivament l'anada a Estrasburg de l'STEI Intersindical, juntament amb l'Assemblea de Mestres i Professors en Català i vàrem poder saber que el president del Govern de les Illes Balears, José Ramón Bauzá rebria una carta de l'Intergrup en què se li proposaria retornar a una política lingüística de consens.

Encara estàvem astorats per alguna de les accions i retallades que s'anaven fent a educació i ja pensàvem que això s'acabaria amb el curs que anava finint, però encara ens havien de sorprendre una vegada més. La notícia era que s'havien destituït 17 inspectors, al marge de l'àmbit de la negociació. No devien ésser addictes al règim, al seu règim. Aquest va ser el comunicat que va fer l'STEI Intersindical davant aquest fet:

"No hi ha paraules per a descriure la sensació de perplexitat, consternació i estupor amb què el sector educatiu de les Illes Balears ha començat la jornada d'avui, quan s'ha incorporat als centres escolars, en els darrers dies d'un curs que ha estat marcat per l'allau de retalls que s'han patit en tots els sentits. La darrera pedra en el camí sense sentit i sense cap rumb amb què el President Bauzá vol dissenyar les seves autopistes de l'educació ha estat la destitució fulminant de 17 dels 28 inspectors del cos d'Inspecció Educativa. Una nova fita en una ruta erràtica, mancada del més mínim esperit de diàleg, amb un pas marcat a cop de decret, i que té contra les cordes un sistema educatiu que comença a patir una anorèxia alarmant.

Aquesta nova "passada per la pedra" d'un de tants agents del món educatiu s'ha d'afegir a tot un seguit de sectors de la comunitat educativa que han patit les investides del Govern que presideix el senyor Bauzá, des de l'inici d'aquest malaurat curs escolar: programes de suport, mesures i professionals per a atendre la diversitat, iniciatives d'intervenció socioeducativa, membres del Consell Escolar, assessors de formació permanent dels CEP, professionals dels equips d'orientació, plantilles dels centres, professorat interí, fons per al programa de reutilització de llibres, etc.

Tot un panorama de mesures de reducció de la inversió educativa i de retalls que dibuixen una perspectiva per al proper curs que el professorat dels centres i les associacions de pares i mares veuen que serà molt costa amunt.

Des de l'STEI Intersindical volem denunciar, una vegada més, la manera d'actuar de la Conselleria, que pren decisions al marge dels àmbits de negociació pertinent, com és la mesa sectorial d'educació. Una

decisió que ha estat presa, pot ser casual o no, després de la reunió que el president Bauzá va mantenir amb el seu equip de Govern per fer balanç del primer any de legislatura, on es va mostrar molt descontent amb certs aspectes de la tasca educativa.

També volem expressar, des de l'STEI-Intersindical, el nostre desig de comptar amb un cos d'Inspecció autònom, amb voluntat de fer d'assessor de la comunitat educativa, i que no estigui supeditat a cap tipus de direcció ideològica per part de l'Administració, amb una aplicació acurada de la normativa.

Palma, 22 de juny"

Uns quants dies després vàrem tenir una reunió de la Mesa Sectorial d'Educació en què la directora general de Planificació va intentar ajornar el punt més important de la reunió per a uns quants dies després quan tot ja estigués fet i només poguéssim ésser informats del que s'havia realitzat, sense poder negociar res. En aquest moment tots els sindicats (STEI Intersindical, FETE-UGT, FE-CCOO i ANPE vàrem decidir abandonar la Mesa Sectorial d'Educació i convocar mobilitzacions. Aquest és el comunicat informatiu que va fer l'STEI Intersindical:

"TOT JUST DESPRÉS D'HAVER-SE TRACTAT EL PUNT PRIMER DE L'ORDRE DEL DIA DE LA MESA SECTORIAL D'EDUCACIÓ d'avui, tots els sindicats, amb representació a la Junta de Personal Docent no Universitari, han decidit abandonar la reunió amb els representants de la Conselleria.

La directora general de Planificació i centres els ha proposat ajornar fins a divendres la qüestió de les quotes de professorat per al curs 2012-2013, en una sessió dedicada de manera íntegra a aquesta qüestió. Quan els sindicats han sabut que aquesta propera reunió seria una mesa purament informativa, sense cap marge de maniobra per a la negociació, i amb la dotació de plantilles ja tancada, han decidit abandonar la reunió i exigir un veritable procés negociador.

Aquesta és una mostra més de la manca de diàleg de la conselleria d'Educació que és incapaç d'explorar les més petites vies d'entesa i de recerca del consens amb els representants del professorat, que aplica la normativa a cop de decret sense cap tipus de comunicació prèvia, i que, en aquestes alçades de curs, ha trencat tots els ponts de diàleg possibles.

Ara més que mai cal una rectificació per part de la conselleria d'Educació i que es recuperi el marc de negociació, del tot malmès per la manca de diàleg i la falta de voluntat negociadora. S'ha repetit massa vegades que la Conselleria informa els mitjans de comunicació, o altres col·lectius docents, abans de negociar amb els representants legítims tot el que afecta les condicions laborals del professorat.

Ens preocupa molt la negociació dels criteris per elaborar les quotes dels centres ja que això afectarà la plantilla del professorat als centres educatius públics. El conseller ha parlat d'un 5% de reducció de professorat, que afectarà el col·lectiu de persones interines. Els sindicats, però, hem constatat que la reducció supera el 10%. Si el nombre d'alumnat és similar al del curs anterior o fins i tot superior, exigim que es mantingui el mateix nombre de professorat. No volem que l'Administració generi atur entre el col·lectiu docent.

Els sindicats presents a la Junta hem acordat també convocar mobilitzacions durant el mes de juliol i vaga durant el mes de setembre, a l'inici de curs. Cercarem el consens de la comunitat educativa, pares, mares i alumnat, per mantenir la unitat d'acció per defensar la feina del col·lectiu docent i la qualitat de l'ensenyament públic.

Palma, 26 de juny de 2012"

Mentre ens trobàvem en plena tasca de defensa dels drets dels treballadors i les treballadores de l'educació i en defensa de la llengua catalana a l'ensenyament per eliminar els obstacles que contínuament posava la conselleria d'Educació, arribà la notícia de la sentència del Tribunal Suprem contra la immersió lingüística al segon cicle d'educació infantil. Era general, encara que la sentència afectava el Principat de Catalunya. El que ens preocupava era que afectava el caràcter del català com a llengua vehicular i d'acollida. L'STEI Intersindical va fer costat a la comunitat educativa catalana i a les organitzacions que conformaven la plataforma SOMESCOLA.CAT que volien que es resolgués favorablement la immersió lingüística al Principat. Tot i que a les Illes no existia una normativa que implantàs la immersió lingüística a totes les escoles, com a Catalunya que la tenen des del 1983, ens vàrem solidaritzar amb la seva lluita. Dèiem que continuaríem defensant un model lingüístic inclusiu que equilibràs les dues llengües oficials a l'escola, que s'havia implantat feia quasi 30 anys,

que havia donat bon fruits escolars i que garantia la cohesió social. La llengua catalana no pot ser atacada a cap part del territori.

Aquí, devers la Conselleria no descansaven i continuaven enviant cartes als pares, per veure si rectificaven la seva decisió de fer l'ensenyament en català. Però tampoc no descansava la comunitat educativa ni els seus representants. Es va enviar l'argumentari que havia elaborat l'Assemblea de Mestres i Professors en Català i que es troba al principi d'aquest llibre, després de la seva presentació.

S'acabava el curs 2011-2012 en el mes de juny, però la Conselleria no descansava. Estava disconforme amb els resultats obtinguts d'elecció de llengua i prorrogava fins el 13 de juliol, la possibilitat d'elegir primera llengua als pares del 7% d'alumnes que no havien aconseguit plaça en primera opció. A més, es posava via directa amb el conseller Rafael Bosch a través d'un link, anomenat *Eleccióndelengua*, a la pàgina web www.caib.es amb l'objectiu d'informar els pares sobre l'oportunitat que tenien d'elegir el castellà, i una adreça electrònica directa amb la Conselleria, primerallengua@caib.es. Quedava clar que els resultats de l'elecció de llengua havien frustrat les expectatives del president José Ramón Bauzá, que ordenava aquesta nova acció.

En el capítol de les retallades, hi hem de sumar que segons el Decret llei d'1 de juny es tancava la porta encara més fermament perquè els interins i les interines poguessin cobrar l'estiu el curs 2012-2013. Per a aquest curs, ja s'havia publicat el mes de novembre, un acord del Consell de Govern que feia que només les persones que havien ocupat una vacant de tot l'any tenguessin garantit el cobrament de l'estiu. Des que s'havia conegut aquesta intenció, l'STEI Intersindical s'havia oposat frontalment a aquesta minva de condicions, en qualsevol dels seus efectes (econòmics, d'antiguitat, etc.) i així ho havia fet saber a les meses sectorials d'educació. Gràcies a l'STEI Intersindical, la Conselleria ja havia pagat l'estiu a les persones que perderen la seva vacant a mitjan curs, a causa de la incorporació a la seva plaça per part de persones provinents de la Conselleria que veieren desaparèixer el seu programa, entre d'altres, o de permanents sindicals que es veieren obligats a deixar el seu sindicat. L'STEI Intersindical va facilitar als interins el full de reclamació següent per fer la reclamació:

"Jo, _____ amb DNI _____ ,
domicili _____ i telèfon _____

Expòs:

Que durant el curs 2011 – 2012 he treballat de funcionari docent interí a les Illes Balears.

Que el meu contracte o contractes s'han allargat des del setembre de 2011 fins aquest final de curs de 2012.

Que, tot i que no se'm considera vacant, la feina desenvolupada és equiparable a la d'una vacant.

Per això,

Deman:

Rebre les retribucions salarials corresponents als mesos de juliol i agost.

Palma, _____ de juliol de 2012.

(Signatura)

*DIRECCIÓ GENERAL DE RECURSOS HUMANS CONSELLERIA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS DE
LES ILLES BALEARS"*

Retallades i mobilitzacions a la concertada

En el sector de l'ensenyament concertat, davant el que considerarem la retallada més dràstica de la història recent contra les persones treballadores de l'ensenyament concertat es va convocar l'Assemblea General d'Afiliats i Afiliades.

Aquestes varen tenir lloc a Palma, Inca, Manacor, Eivissa i Menorca entre els dies 12 i 14 de juny.

Es convocaren sota el lema *"Si estimes el teu lloc de feina, no hi pots faltar"*, i a l'ordre del dia es proposava fer una anàlisi de les retallades i presentar propostes d'accions per part dels assistents per dur endavant entre el final de curs i el curs següent.

Dins un context de retallades de serveis públics, en la comissió de concerts de dia 15 de juny sobre la resolució provisional de dotació de personal d'atenció a la diversitat a l'ensenyament privat concertat per al curs 2012-2013, la informació presentada per part de la Conselleria va esser molt escassa. I únicament es comunicà la relació de centres i com quedava la seva dotació bàsica i addicional. Aquesta resolució de dotació de personal de suport implicava una important pèrdua d'hores, que podia arribar a les 550 hores de feina setmanal, cosa que equivalia a una retallada de 23 jornades completes.

Aquesta nova retallada venia donada per l'aplicació d'un nou barem molt més restrictiu del que s'havia aplicat fins al curs anterior.

El 19 de juny, dia en què es convalidaven en el Parlament Balear les retallades marcades pel decret llei 5/2012 de dia 1 de juny, una delegació de l'STEI Intersindical va anar davant el Parlament a mostrar el seu rebuig a les retallades que es venien produint per part de l'Administració al sector de l'ensenyament concertat.

Els vàrem recordar als senyors diputats que el nostre sector es veia afectat per moltes circumstàncies que ens perjudicaven en les nostres condicions laborals i retributives:

- *Tenim un acord d'equiparació amb el sector públic, que du suspès tres anys, i continuarà així almanco un altre any.*
- *Pel fet de no tenir signat el conveni exhaurit fa més de tres anys, continuem cobrant segons les taules salarials de 2008, i acumulem un deute que pot anar dels 1.000 als 5.000 euros.*
- *Com a treballadors d'un servei públic, vàrem sofrir la retallada del 5% en les nostres retribucions, igual que el personal laboral i funcionari de l'Administració.*
- *Com a treballadors d'una empresa privada som especialment afectats per la reforma laboral de febrer de 2012.*
- *El decret que es validà en el dia d'ahir al Parlament ens elimina drets signats en el nostre conveni col·lectiu."*

A les assemblees d'afiliades i afiliats de l'ensenyament concertat de la setmana anterior es va parlar de la importància que tenia que els treballadors i treballadores del nostre col·lectiu ens visualitzàssim davant la societat com a víctimes directes de la reforma laboral i de les polítiques de retalls als serveis públics. Per aquest motiu es convidava les persones treballadores de l'ensenyament concertat a participar a les manifestacions convocades a Eivissa i a Palma l'endemà, dia 20:

"Defensa els teus drets

- * *Perquè amb la sanitat i l'educació no s'hi juga.*
- * *Perquè als pensionistes els baixen la pensió.*
- * *Perquè ens diuen que no hi ha doblers i als BANCS els rescaten, mentre les empreses tanquen i les famílies queden desnonades.*

- * *Contra la reforma laboral.*
- * *Per uns convenis dignes.*
- * *Perquè els bancs es queden els habitatges i obliguen a pagar-los, a més del deute.*
- * *Perquè als aturats no els retallin la prestació.*
- * *Perquè no tanquin hospitals i escoles.*
- * *Perquè el rescat de la banca implicarà encara més retalls.*
- * *Perquè no hi ha mesures per reactivar l'economia.*

Dia 20 de juny NO CALLIS"

A les assemblees d'afiliades i afiliats de concertada, s'havia pres, entre d'altres, la decisió de fer una concentració davant la Conselleria i lliurar un document de protesta dirigit al Conseller. El motiu era visualitzar el descontent del professorat de la concertada davant la brutal retallada soferta.

Es va lliurar una convocatòria formal de la concentració davant la conselleria d'Educació. La concentració estava convocada per manifestar el descontent del nostre sector davant les retallades que ens afectaven en dos sentits:

- com a personal d'empreses sostingudes amb fons públics, que sofrem les mateixes retallades de sous, de drets i de reducció de personal de suport, i,
- per una altra banda, les conseqüències que com a persones treballadores de l'empresa privada té per a tots nosaltres la reforma laboral que aquests dies acaba la seva tramitació parlamentària per convertir-se en llei.

Els sindicats representatius de la concertada foren convidats a participar; de fet es feren presents CCOO, UGT i FSIE.

Durant la concentració es va fer entrega al registre de la Conselleria d'un manifest dirigit al conseller Rafael Bosch. Varen signar el manifest els sindicats STEI, CCOO, UGT i FSIE. Aquest quatre sindicats, en conjunt, representaven el 70% de les persones treballadores de l'ensenyament concertat. Es va llegir el manifest següent:

"MANIFEST DE LES ORGANITZACIONS SINDICALS DE LES ILLES BALEARS CONTRA ELS NOUS RETALLS ALS TREBALLADORS DE L'ENSENYAMENT

Les organitzacions sindicals representatives de l'ensenyament privat concertat de les Illes Balears, STEI, FSIE, UGT i CCOO rebutgen enèrgicament el Reial Decret-Llei 3/2012, de 10 de febrer –Reforma Laboral-, el Reial Decret-Llei 14/2012, de 20 d'abril -de mesures urgents en l'àmbit educatiu, convalidat pel Congrés-, així com el Decret Llei 5/2012 de juny del 2012 de la CAIB.

Com a representants sindicals del col·lectiu de treballadores i treballadors de l'ensenyament concertat, denunciem que els treballadors i les treballadores d'aquest sector estan patint des de 2010 la suspensió de l'Acord 2008, importants retallades salarials, a més de tenir pendent l'actualització de les taules salarials des de 2009. L'aprovació del R.D de dia 1 de juny, juntament amb la Reforma Laboral, deixa els treballadors en una situació de precarietat manifesta pel que fa a les condicions de treball i, en conseqüència, també al servei públic que donam. Així, un sector tan castigat no pot més que rebutjar les noves retallades per considerar-les:

Antidemocràtiques, perquè ens són imposades de forma unilateral, sense cap possibilitat de negociació. Anticonstitucionals, perquè interfereixen directament la negociació col·lectiva del que està pactat per conveni.

Injustes, perquè vulnereu el principi d'igualtat en la negociació col·lectiva donant un poder desproporcionat a les empreses en detriment de la defensa dels drets col·lectius del conjunt de treballadors.

Perilloses per a la salut pública, perquè es criminalitza estar malalt. La combinació de la reforma laboral, on es pot considerar motiu d'acomiadament 12 baixes justificades per malaltia comú, juntament amb la retallada salarial que comporta cada dia de baixa, pot abocar el professorat a haver d'anar a treballar patint una malaltia infecto-contagiosa intentant evitar les conseqüències que es deriven d'aquestes mesures.

Cap d'aquestes mesures contribueix a la reducció de fracàs escolar, ni a la millora dels resultats obtinguts pel nostre alumnat. El Govern ha manifestat reiteradament que és "imprescindible la inversió en educació" i que és "necessari donar suport i reconèixer la tasca dels professionals del sistema educatiu". El que s'ha fet fins ara ha estat reduir la inversió, empitjorar les condicions laborals dels docents i no docents i adoptar mesures que comporten una reducció de personal i recursos que han de repercutir necessàriament i negativament en la qualitat i estabilitat del sistema.

Per tot això, les organitzacions signants, sol·licitem la retirada de les mesures lesives i obrir una línia de diàleg permanent per poder negociar totes les propostes de canvi que afectin el conjunt de treballadores i treballadors de l'ensenyament concertat.

STEI-i Paulí Aguiló

FSIE Antoni Sacarés

UGT M. Antònia Palmer

CCOO Rafel Pons Campos"

Cal dir que tot i que FSIE signà el manifest, en el moment de l'aprovació de la Reforma Laboral no s'hi havia mostrat en contra.

Juliol i agost de 2012

Les Pitiüses en defensa de l'escola pública i en català

El 2 de juliol, un grup de representants de l'Assemblea de Mestres i Professors en Català d'Eivissa varen lliurar al registre d'entrada de la Delegació d'Educació d'Eivissa i Formentera el manifest llegit el 14 de juny a la concentració de Vara de Rey.

En el manifest, acompanyat per 232 signatures recollides en el mateix moment de la lectura, s'exposaven el motius pels quals es demanava la dimissió del president Bauzà, del conseller Rafel Bosch i dels directors i directores generals de la conselleria d'Educació. Havien esperat fins a aquest moment per veure si la Conselleria canviava la seva política de retallades, cosa que no havia estat així, i si es feia enrere en la tria de llengua a l'ensenyament, cosa que no sols no havia estat així, sinó que havia empitjorat. També havien esperat a haver acabat el curs, i així no faltaven a cap de les seves obligacions com a docents.

La política de retallades en l'ensenyament públic i els canvis en el tractament de la llengua catalana dins l'ensenyament eren els motius principals de les reclamacions dels docents que havien signat el manifest, que podeu llegir a continuació:

"MANIFEST PER L'EDUCACIÓ PÚBLICA I EN CATALÀ

Davant les retallades lingüístiques i econòmiques imposades pel Govern de les Illes Balears, que començaren l'estiu passat i que han anat intensificant-se fins arribar al Consell de Govern del 30 d'abril i al Decret llei 5/2012 d'1 de juny, on es dona una nova estocada a l'educació pública de qualitat, a l'ensenyament en català, als drets laborals dels treballadors i treballadores i, en definitiva, a una educació que garanteix la igualtat d'oportunitats per a tot l'alumnat,

MANIFESTAM

El nostre rebuig a les mesures imposades per la conselleria d'Educació respecte a la tria de la llengua d'ensenyament, i a les intencionades irregularitats que s'han comés en el procés de matriculació de l'alumnat, que crea confusió a les famílies i feina extraordinària als equips directius, amb qui no s'ha comptat en cap moment.

La societat eivissenca, i la de les Illes Balears en general, ja ha demostrat que vol mantenir el català com a llengua d'ensenyament. La seva decisió mereix un respecte i no les manipulacions que està duent a terme la Conselleria a través de l'enviament de cartes amb un cost inútil.

El nostre rebuig a l'autoritarisme i manca de respecte per als òrgans de debat i negociació de l'àmbit educatiu. Cap mesura no ha estat consensuada amb els equips directius dels centres, ni amb els consells escolars, als quals no s'ha escoltat en tot el procés de tria de llengua, ni en el calendari d'escolarització, ni en les retallades previstes de personal i de recursos que patiran per al curs vinent.

Tampoc no s'ha dialogat amb els sindicats, representants legals dels treballadors i les treballadores, a qui sols se'ls convoca per informar sobre fets consumats i sense cap possibilitat de negociació, una mostra més d'aquesta despòtica manera de fer.

Com a punt més greu d'aquest autoritarisme, la Conselleria ha cessat tots els membres del Consell Escolar de les Illes Balears, i se li ha imposat un nou reglament i una composició que fa perdre la representació que havien obtingut democràticament el professorat, l'alumnat, les organitzacions sindicals més crítiques i les associacions de pares i mares més reivindicatives.

Manifestam també el nostre rebuig a totes les retallades aplicades tant pel Govern de Madrid com pel Govern de les Illes Balears a l'educació pública, retallades que afecten greument la qualitat de l'ensenyament, la igualtat d'oportunitats i els drets dels treballadors i treballadores.

Ens referim entre d'altres a:

El deute que es manté amb les dotacions pressupostàries dels centres educatius per al seu funcionament i que els impedeix donar resposta a les necessitats del dia a dia.

L'eliminació o reducció dràstica de programes i subvencions que beneficien l'alumnat, especialment el que té més dificultats: beques, ajuts per menjador, reutilització de llibres de text, programes com PROA, PAIRE, ALTER, PISE, PQPI i altres de reforç i diversificació que busquen la igualtat d'oportunitats i la millor oferta formativa per a tothom.

La no contractació de molts de docents, i l'empitjorament de les condicions de feina dels qui restin a les aules, fet que suposarà l'augment del nombre d'alumnes en tots els nivells, no poder atendre correctament el seu procés d'aprenentatge, la disminució de l'atenció individualitzada, l'augment de la problemàtica dins l'aula i, en definitiva, una rebaixa en la qualitat de l'ensenyament.

La reducció de l'oferta de Formació Professional, que suposarà restar oportunitats d'incorporació al món laboral per als nostres joves.

La reducció del personal dels Centres de Professorat i els canvis de condicions per accedir-hi, amb la qual cosa minva la possibilitat de formació permanent dels docents de les Illes i es menysprea la feina duta a terme fins ara pels assessors i les assessores.

El no cobriment de les baixes inferiors a un mes del personal docent, que no farà sinó deixar sense el dret a l'educació als alumnes i causarà problemes d'organització dins els centres.

El dèficit en infraestructures i en el seu manteniment fa que, hores d'ara, a Eivissa encara no tinguem centres adequats per a les Escoles d'Adults, per a l'Escola Oficial d'Idiomes, per a l'Escola d'Arts, i que continuem amb alumnes en barracons i amb manca d'espais en tots els centres de primària, secundària i FP.

Per tots aquests motius

DEMANAM:

La immediata retirada de les lleis, ordres i decrets que pretenen modificar el tractament que la llengua catalana ha tingut fins ara dins el nostre sistema educatiu, sistema que ha mostrat la seva eficàcia pedagògica i de cohesió social.

La retirada del decret llei 5/2012 d'1 de juny de mesures urgents en matèria de personal i administracions per a la reducció del dèficit públic, on s'expliciten les retallades al personal docent, l'empitjorament de les seves condicions de feina, el cessament dels membres del Consell Escolar de les Illes Balears, i altres mesures, totes elles lesives per a la qualitat del sistema educatiu.

L'obertura de processos de negociació i diàleg amb tots els sectors de la Comunitat Educativa per tal de reconduir la situació de caos a la qual ens han portat les decisions unilaterals del Govern de les Illes Balears i de la conselleria d'Educació.

La dimissió dels responsables d'aquestes actuacions, encapçalats pel president Bauzá, el conseller Rafel Bosch, la directora general de Planificació, Inspecció i Infraestructures Educatives Mercedes Celeste; la directora general de Recursos Humans, Margalida Pizà i el director general d'Ordenació, Innovació i Formació Professional, Onofre Ferrer.

L'ensenyament públic i la llengua catalana són patrimoni de tota la nostra societat, i garantia de cohesió social i d'igualtat d'oportunitats per a tothom i no podem, ni volem, acceptar les agressions i retallades que una i altra estan patint.

Tampoc no admitem el desprestigi al qual s'està sotmetent de manera intencionada l'educació pública ni la pèrdua de reconeixement social i de dignitat dels treballadors i treballadores de l'ensenyament.

És per això que fem una crida a tota la societat eivissenca perquè assumeixi com a pròpies aquestes reivindicacions.

VOLEM UN ENSENYAMENT PÚBLIC, DE QUALITAT I EN CATALÀ!!!"

L'STEI Intersindical defensa els treballadors de l'ensenyament en múltiples fronts

El Decret llei de dia 1 de juny de 2012 recollia entre les seves mesures la suspensió del complement per IT a les persones treballadores. Aquest punt penalitzava econòmicament les baixes per incapacitat temporal. També recollia excepcions a aquestes mesures, entre les quals hi havia les malalties professionals i els accidents laborals. El que no s'havia recollit era la baixa temporal per embaràs de risc, i altres malalties relacionades amb l'embaràs, ja que no responia a cap dels anteriors supòsits.

L'STEI Intersindical, a través de la secretaria de la Dona, havia registrat un document a l'Administració pública demanant la mateixa consideració per a les baixes per embaràs, a l'empara de la Llei d'Igualtat de març de

2007, que diu que tot tractament desfavorable a les dones relacionat amb l'embaràs i/o maternitat constitueix una discriminació directa.

Finalment, el Consell de Govern de 29 de juny va incloure les IT relacionades amb l'embaràs en el seu catàleg d'excepcions a la mesura de la suspensió del complement de la prestació per incapacitat laboral, publicat al BOIB de dia 30-06-2012 amb l'Acord del Consell de Govern.

També va ser gràcies a la pressió de l'STEI a la Mesa Sectorial d'Educació que la Conselleria es va comprometre a respectar les places definitives i va assegurar que no hi hauria cap docent amb destinació definitiva desplaçat per manca d'horari del seu centre. L'STEI Intersindical alertava de les possibilitats d'algun error i feia saber als docents que si eren desplaçats per manca d'horari, que ho denunciassin al sindicat i que aquest ho solucionaria.

L'STEI Intersindical va rebre una còpia de la carta que François Alfonsi, membre del Parlament Europeu va enviar al president José Ramón Bauzá, en nom de L'Intergrup de Minories Tradicionals, Comunitats Nacionals i Llengües. Aquesta és la carta:

"PARLEMENT EUROPÉEN

François ALFONSI

Parlement européen, Membre

Molt honorable Sr. José Ramón Bauzá

Govern de les Illes Balears

C. de la Llotja, 3

07012 Palma

Illes Balears

Brussel·les, 12 de juliol del 2012

Molt Honorable president del Govern de les Illes Balears,

L'Intergrup de Minories Tradicionals, Comunitats Nacionals i Llengües, del Parlament Europeu ha tengut coneixement de la vulneració dels drets de la comunitat lingüística catalana a les Illes Balears, després de la compareixença de les representants de l'STEI Intersindical i de l'Assemblea de Mestres i Professors en català de les Illes Balears, el 14 de juny de 2012, en seu parlamentària, a Estrasburg.

Per aquest motiu, ens adreçam a vós per demanar-vos que rectifiqueu la vostra política lingüística i que retireu el projecte de modificació de la llei de funció pública, que modifica també la llei de normalització lingüística, així com la normativa de discriminació del català a l'escola. Us ho demanam d'acord amb el mandat que us atorga l'Estatut d'Autonomia d'exercir la responsabilitat de vetllar i treballar perquè la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, assoleixi la plena igualtat jurídica i social amb el castellà, també llengua oficial, en tots els àmbits d'ús de l'idioma, per retornar d'aquesta manera al consens al qual s'havia arribat amb els governs de diferents ideologies i sensibilitats polítiques.

Esperam que aquest prec, que arriba des del Parlament Europeu, sigui escoltat i retorneu al consens que durant més de 26 anys s'ha mantingut a les Illes en matèria de llengua i que treballeu per la cohesió social de la comunitat autònoma que presidiu, per tal de garantir la igualtat de drets de tota la ciutadania.

Rebeu la nostra salutació ben cordial.

Signat: François Alfonsi i Csaba Tabajdi, vicepresidents de l'Intergrup

Els membres de l'Intergrup i el Parlament Europeu:

Raimon Obiols i Germa; Maria Badia i Cutchet; Teresa Riera Madurell; Raül Romeva i Rueda; Izaskun Bilbao Barandica; Ana Miranda; Catherine Grèze; Jill Evans; Ivo Vajgl; Tatjana Zdanoka; Ramon Tremosa i Balcells.

francois.alfonsi@europarl.europa.eu-www.europarl.europa.eu"

A mitjan juliol vàrem poder saber pel *Diari de Balears* que el castellà no penetrava ni a les escoles dels barris amb més immigració. Els col·legis de Son Gotleu, Pere Garau i Polígon de Llevant destacaven amb percentatges

de català propers al 100%. La tria del castellà també foradava a les zones turístiques del litoral, com l'Arenal i Gomila, on quasi ningú no el demanava.

L'escolarització dels nins i les nines en castellà no havia quallat a Palma. De fet, ni tan sols no ho havia fet en barriades on s'esperava que tengués més acceptació: les que tenien una taxa d'immigració més elevada i les zones turístiques del litoral. Tant era així que les escoles ubicades en barris com Son Gotleu i Pere Garau no havien registrat una demanda d'escolarització en castellà superior a la de barriades emblemàtiques. A més a més, calia observar que ningú no triava el castellà a la zona rural de Palma (Sant Jordi, la Casa Blanca, Son Sardina, Son Ferriol, etc).

Ara bé, sí que se n'havia registrat una alta demanda a les escoles vinculades a l'Opus Dei i les tradicionalment lligades al Partit Popular. Al col·legi Aladern, per exemple, eren 21 els infants que havien demanat l'escolarització en castellà, corresponents als cursos 4t i 5è d'Educació Infantil. Però era l'escola Mare Alberta, sense dubte, la que més peticions de castellà constatava. Els pares i les mares de fins a 93 infants havien optat per sol·licitar-ne l'escolarització en una llengua no pròpia de les Illes. Aquests 93 infants estaven distribuïts en cinc cursos (4t, 5è i 6è d'Educació Infantil i 1r i 2n de Primària).

De totes maneres també s'explicava que el redol d'escoles concertades no havia seguit aquest patró i avalava quasi al 100% la immersió lingüística. A la cèntrica escola de Sant Francesc, per exemple, només tres infants havien triat el castellà. En un altre col·legi del centre com l'Escola Graduada tampoc ningú no demanava el castellà. Calia observar, però, que l'Escola Graduada era un dels centres amb una varietat de nacionalitats més elevada, de manera que es confirmava que les famílies nouvingudes també optaven per estudiar en català.

De fet, aquesta era probablement la conclusió més sorprenent de les dades d'escolarització per al proper curs 2012-2013. D'aquesta manera, a l'escola Es Pont, ubicada a Son Gotleu, ningú no havia triat el castellà. Tampoc no ho havien fet a l'escola Es Viver, passat el Rafal. En realitat, zones obreres i amb immigració espanyola d'onada prèvia als anys 80, com el Rafal Vell i el Rafal Nou, no registraven gaire demanda de castellà. Així mateix, a l'escola Camilo José Cela, situada al Polígon de Llevant, tampoc ningú no escollia el castellà.

Altres col·legis paradigmàtics, com el Gabriel Valseca (entre Can Capes i Son Gotleu), no tenien cap sol·licitud per escolaritzar en castellà en els cinc cursos educatius consultats. De la mateixa manera, tampoc ningú no elegia castellà entre els pares i les mares consultades de l'escola Jafudà Cresques, devora Pere Garau, on característicament hi havia una alta presència d'infants de famílies xineses acabades d'arribar.

Respecte dels indrets turístics, on també es registrava una major proporció de gent de fora, calia constatar que tampoc no s'inclinaven pel castellà. A l'escola de la Porciúncula (a l'Arenal), només demanava castellà un nin. Al centre de Can Pastilla eren sis i a la del Coll d'en Rabassa, tan sols dos. Finalment, a la zona hotelera de Gomila, concretament a l'escola Pintor Joan Miró, només s'havia demanat l'escolarització d'un nin en castellà. Així mateix, a les escoles tradicionalment compromeses amb la llengua pròpia, com Mata de Jonc i Pius XII, s'havien complert els pronòstics i tothom, sense excepció, havia triat el català. La mateixa contundència en l'elecció de llengua s'havia registrat a les zones rurals de Palma, com ara a les escoles de Sant Jordi, Son Ferriol i Son Sardina.

Per aquestes dates, l'Intergrup de Minories Tradicionals, Comunitats Nacionals i Llengües també enviava una carta al president francès François Hollande, demanant-li que protegís les llengües regionals de França i Jubilats per Mallorca començava la seva acció *Camins contra mentides* per denunciar per tota Mallorca la política seguida pel Govern, que utilitzava com a recurs principal, la mentida.

En ple juliol, l'STEI Intersindical va conèixer la notícia que el 14 d'aquest mes s'havia publicat el Reial Decret Llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per a garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat i havia entrat en vigor el 15 de juliol de 2012.

En aquest Reial Decret Llei s'establí que els empleats i empleades públics no percebrien el mes de desembre de 2012 cap quantia en concepte de paga extraordinària, ni tampoc cap quantitat en concepte de paga addicional de complement específic o equivalent, per supressió d'ambdós conceptes retributius previstos per a aquest mes.

Aquesta mesura entrava en clara contradicció amb el que establí la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a 2012 pel que feia al desplegament de l'article 22 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic. Així mateix, aquesta norma també entrava en contradicció amb el que establí l'art. 22.4 de la Llei 7/2007 vigent, en el qual quedava establert que les pagues extraordinàries serien dues per any, cadascuna per l'import d'una mensualitat de retribucions bàsiques i de la totalitat de les retribucions complementàries, excepte aquelles a què es referien els apartats c) i d) de l'article 24. No s'apreciava cap justificació per a la promulgació d'aquest Reial Decret Llei, ja que feia menys de 15 dies que s'havia publicat la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 2012, i des d'aleshores no havien sorgit noves raons d'urgència diferents de les existents en aquest moment.

Amb la publicació d'aquest Reial Decret Llei es produïa una arbitrietat dels poders públics expressament prohibida per la mateixa Constitució espanyola de 1978, a més de produir inseguretats jurídiques als afectats per aquesta.

Per tant, s'havia vulnerat el que estableix el capítol IV de l'Estatut bàsic, atès que aquesta matèria necessitava una negociació col·lectiva prèvia, el contrari del que havia passat per a aquesta norma que havia estat dictada unilateralment pel Govern fent cas omís d'aquesta exigència. Això, a més, vulnerava també el que establí el Conveni 151 de l'OIT, sobre les relacions de treball en les administracions públiques.

A més, en aquesta norma, concretament a l'article 2.4, com que establí que les quantitats no percebudes el desembre de 2012 serien destinades, en exercicis futurs, a realitzar aportacions a plans de pensions o contractes d'assegurança col·lectiva que incloguessin la contingència de jubilació, es preveia una transferència de part de les retribucions del personal a entitats gestores privades de plans de pensions, ja que es destinaven fons públics a una finalitat diferent de la que, per llei, corresponia sense que hi hagués justificació ni cobertura legal.

D'altra banda, el dret de cobrament de la paga extraordinària de desembre començava a generar-se a partir de l'1 de juny de 2012 i s'acabava el còmput el 30 de novembre de 2012, raó per la qual, en tot cas, aquesta supressió vulnerava el que establí la mateixa Constitució Espanyola per tal com suposava, de facto, una disposició restrictiva de drets. En conseqüència, independentment de tot això que s'ha exposat, almenys els drets a la percepció de la paga extraordinària de desembre de 2012 haurien de ser els generats des del dia 1 de juny de 2012 fins al 14 de juliol de 2012.

Per totes aquestes raons, enteníem que aquesta normativa atacava clarament els drets dels empleats públics, i per aquesta raó, el sindicat faria saber la seva opinió a les respectives administracions, institucions i empreses públiques perquè, d'acord amb tot aquest argumentari exposat, arribat el mes de desembre, actuassin en correspondència.

De totes maneres, l'STEI Intersindical entenia que en aquell moment no procedia la realització de cap reclamació individual, ja que encara no s'havia produït cap acte administratiu (nòmina de desembre) que s'hagués de recórrer, i perquè arribat el mes de desembre, si es produïa aquest impagament, tindríem preparat un sistema de reclamació que posaríem a la disposició de tots els afectats.

De totes formes, l'STEI Intersindical adjuntava a aquesta informació, un model de reclamació per si es volia presentar una petició, sense perjudici que la reclamació legal i vàlida seria la que es fes després de cobrar la nòmina de desembre.

El que sí recomanava l'STEI Intersindical era que es presentàs a títol individual la reclamació perquè s'actualitzàs la retenció de l'IRPF amb el descompte de la paga de Nadal.

A la Mesa de Concertada de dia 19 de juliol, l'STEI Intersindical d'Ensenyament concertat va manifestar el seu desacord amb les noves retallades que suposaven tot el paquet d'imposts indirectes (R.D.LLEI 20/2012 de dia 13 de juliol) que s'aplicaven amb la pujada de l'IVA als aliments bàsics, l'habitatge, la llum, l'aigua, així com l'empitjorament de les prestacions de l'atur, els pagaments de determinades prestacions sanitàries i medicaments, que estan incrementant de manera molt important les despeses de les famílies.

El professorat de l'ensenyament concertat ja feia tres anys que es veia fortament penalitzat per les polítiques restrictives del Govern, tant estatal com autonòmic:

- L'Acord d'analogia retributiva de l'any 2008, quedava en suspensió un any més.
- El complement d'antiguitat i formació continuava sense aplicar-se.

- L'Administració ja ens devia un 1% d'increment salarial de l'any 2009, i un 1,3% dels anys 2010, 2011 i 2012.
- L'aplicació de la retallada del 5% del sou (R. D. Llei 5/2010 de 20 de maig).
- A més de tot això, el conseller Rafael Bosch, el dia 14 de juliol, deixava clar que el proper Decret Llei de la Comunitat Balear anunciaria que la suspensió de la paga extra de Nadal havia d'afectar també el professorat de la concertada amb pagament delegat.

En conseqüència, l'Administració devia un mínim de 1.000 euros a cada un dels docents per la no aplicació de l'actualització de les taules salarials de 2009, 2010, 2011 i 2012. I la pèrdua de poder salarial adquisitiu des de l'any 2009, cas que les noves mesures del R. D. Llei 20 /2012 afectassin el professorat de l'ensenyament concertat, arribava ja a un 22%.

El Govern continua enverinant l'ambient

Per aquestes dates, el conseller d'Administracions Públiques Simón Gornés va fer unes declaracions a favor de la Llei de la Funció Pública que eliminava la llengua catalana com a requisit per a l'accés a llocs de feina a l'Administració i en contra dels defensors de la llengua catalana, pròpia de les Illes. A l'STEI Intersindical va arribar un escrit de contestació que va fer Josep Palou Mas, que per la seva importància i claredat, reproduïm:

"EN EL DIARI DE BALEARS DE DIA 18 DE JULIOL D'ENGUANY S'HI PUBLICA UN PAMFLET L'AUTOR DEL QUAL FIGURA QUE ÉS SIMON GORNÉS (sic, no Simón ni Simó, sinó Simon; l'absència d'acent gràfic no pot ser deguda a l'ús de les majúscules, ja que el llinatge Gornés hi apareix correctament accentuat). Aquesta persona és l'actual Conseller d'Administracions Públiques. I el text que ha escrit es titula "El ciutadà és qui decideix la llengua de comunicació amb l'Administració" i té per finalitat convèncer tots aquells que s'han deixat engalipar pels catalanistes radicals que la reforma de la llei de Funció Pública de cap manera relega el català a una llengua de segona i que es tracta, exactament, d'un "exercici de normalitat democràtica".

Hem de dir que quan es feren les primeres mobilitzacions en defensa de la nostra llengua el Conseller que ara ens ocupa expressà l'opinió que "les formes que el franquisme practicà contra el català ara es reprodueixen contra el castellà a la nostra terra" (cosa que palesa o bé una profunda ignorància del que significà el franquisme, o bé una profunda ignorància de quines coses diferencien dictadura i imposició de la defensa contra tals crims, o bé una freturança d'ètica molt poc adient per a un Conseller). I una altra opinió seva, publicada també: que tots els que defensàvem el català ho fèiem perquè vèiem venir que se'ns acabava la sopa boba i que ens tancaven el "xiringuito". Jo, que mai no he tingut cap ingrés econòmic gràcies al català (més aviat he tingut problemes per poder exercir el meu dret lingüístic) i les 50.000 persones que ens manifestàrem, no sabem a què es referia el senyor en qüestió, però servesqui aquesta referència per a entendre en quin àmbit intel·lectual i ideològic es mou aquesta eminència de la sociolingüística.

Passem ara a comentar l'escrit a què ens referíem. Afirma que la supressió del català com a requisit per a accedir a llocs de treball en l'Administració pública té com a objectiu "millorar l'atenció que brinda l'Administració pública als ciutadans i fer-la més eficient i de més qualitat". O sigui: admetre que els funcionaris desconeguin la llengua pròpia del territori on treballen millora la seva eficiència. Absurd? No des del punt de vista del cavaller Gornés, que destapa tot seguit el bessó del seu raonament: "l'accés a la funció pública s'obre així a tots els professionals que vulguin participar en les proves d'accés; és a dir, donem l'oportunitat a molts de professionals, com ara (i aquí una llista d'abnegades professions) que fins ara no podien accedir-hi". I tot d'una ens ve al pensament una llarga coa de metges, arquitectes, veterinaris, economistes, etc., de currículums brillants i destacats internacionalment, que maldaven per ser funcionaris a la CAIB (a pesar que no havien volgut aprendre català per principis o bé les seves especialitzadíssimes aptituds intel·lectuals no cobrien l'àmbit dels idiomes i s'havien vist incapaços d'aprendre una llengua) i que veien com els desitjats llocs de feina eren ocupats per ineptes col·legues, pel simple fet que aquests sabien català. Ah, se'ns oblidava: els meritoris professionals que ara a la fi podran ocupar el lloc de feina que es mereixen, tots dominen el castellà. Els genis de la medicina, de l'arquitectura, de l'economia, etc., que parlen altres llengües que no siguin aquesta, segueixen exclosos per no complir el requisit. "Que se joda", com va dir una senyora del mateix partit polític que el Conseller que ens ocupa. També és un exercici de sarcasme utilitzar l'argument que ara podran accedir a llocs de treball tots aquests marginats injustament per raó de llengua quan s'estan acomiadant treballadors públics i s'amenaça amb

tancar (o privatitzar, ja em direu) hospitals i altres serveis públics. Només aquest PP de la majoria absoluta indigesta és capaç d'amollar atrocitats d'aquesta talla i seguir com si haguessin pronunciat un discurs racional i digne d'una ment que està dins els paràmetres humans de la intel·ligència.

Més endavant aclareix que no hi ha tal atemptat contra el català ja que en alguns llocs de treball serà necessari acreditar uns determinats nivells de català (per exemple si la funció principal és l'atenció al públic). Es veu que els indígenes podrem ser atesos de paraula en la nostra llengua nadiua. Gràcies. Ara, la llengua vehicular de l'Administració (comunicats, escrits, notificacions, correu intern, etc.) no podrà ser més que el castellà, que serà l'ÚNICA llengua que TOTS els treballadors de l'Administració pública tenen l'obligació de conèixer. Si això no és relegar la llengua pròpia del país a la darrera fila, no serà el senyor Gornés qui m'ho farà creure.

Després fa una lloança de l'estat de salut de la llengua catalana a les nostres illes que podria ser signada per tots aquells que la volen fer passar per la més important del món (quan a nosaltres ens seria suficient que fos la més important al país on és la llengua pròpia). Bé, tan segur es troba de la invulnerabilitat i de la indestructibilitat de la llengua catalana, que no veu necessari prendre cap mesura legal que en garanteixi la plena equiparació amb el castellà. Això no s'adiu amb la penada que alguns dels seus correligionaris passen per la llengua castellana (quan és una de les tres més parlades al món). I tampoc no s'acaba d'entendre que, si tal com diu ell la llengua catalana és tan potent i el seu ús tan generalitzat, quin problema hi havia si s'exigia com a requisit? La qüestió de fons és: què pot justificar que de les dues llengües cooficials una sigui requisit i l'altra no? Si tots els seus arguments se'ls creu de veritat, per què no defensa la reducció del castellà de requisit a mèrit, també?

I finalment, el paràgraf definitiu del Conseller Simon Gornés és el que diu que "el que vull deixar clar als ciutadans d'aquesta comunitat és que tenen garantida l'atenció en el català propi de les Illes Balears" (alerta: sense coma! Que ningú es confongui!) "en les seves relacions amb l'Administració, si així ho desitgen. Ningú no ha de dubtar que serà atès en qualsevol dels dos idiomes cooficials d'aquestes illes" (del castellà no especifica si serà en l'estàndard o en la modalitat local) "malgrat que els hagin volgut fer creure el contrari". Atenció: aquesta garantia la promet un home del Partit Popular, aquest partit que en pocs mesos de govern ha rebenat tots el rècords d'incompliments coneguts en la història. Si aquesta garantia tingués tant de valor com la de no apujar els impostos, o de no retallar en sanitat ni en educació, o de no posar doblers públics a la banca privada, estariem arreglats! És clar que en aquest cas, però, en valoram la fiabilitat, atès que es refereix a un tema que sempre ha estat dins les seves prioritats, com ha quedat clar amb el suport que sempre han mostrat quan un ciutadà d'aquestes illes ha sofert vexacions o tractes indeguts per raó de llengua en les seves diguem-ne relacions amb les forces de seguretat de l'Estat. Tot d'una han actuat d'ofici, com a govern d'una comunitat amb dues llengües cooficials, a fer entendre al delegat del govern que els funcionaris de les forces de seguretat haurien de poder, com a mínim, entendre el català (això sí: el propi de les Illes Balears, no en mancaria d'altra!)."

Quan durant el mes de maig, José Ramón Bauzá havia visitat Bunyola, una tropa de la guàrdia civil havia detingut uns joves que es manifestaven de forma pacífica. La indignació del poble havia estat molt gran, i per aquest motiu s'havia creat un grup que es denominava SOLIDARIS ENCAUSATS DE BUNYOLA, i amb el correu electrònic següent: solidarisencausatsdebunyola@googlegroups.com, amb la intenció de donar a conèixer el que realment havia passat i organitzar actes de solidaritat. També ens varen fer arribar aquest escrit, amb el prec que el divulgàssim:

"El Col·lectiu Solidaris encausats de Bunyola es presenta en societat des d'aquest espai per fer públic el nostre cas particular i reclamar la nostra dignitat com a persones lliures que som. Els fets ocorreguts a Bunyola el passat 28 de maig han duit unes conseqüències jurídiques, econòmiques, socials i familiars que ens han trasbalsat als directament afectats, però també al poble de Bunyola, així com a la societat mallorquina en general, que veu vulnerats drets tan bàsics com el de manifestar-se pacíficament.

El que pretenem des d'aquest col·lectiu és denunciar i divulgar el nostre cas per tal d'apropar-lo a la societat, perquè fets tan lamentables com els que succeïren a Bunyola el passat mes de maig no es tornin a repetir.

També ens hem marcat l'objectiu de col·laborar amb els altres col·lectius afectats per la repressió per tal d'impulsar una plataforma unitària.

El que volem manifestar, primerament, és que la causa que defensam des d'aquest col·lectiu és del tot legítima. És un clam en contra de la violència i la injustícia institucional.

Però no només contra la violència física com la que patírem, sinó també en contra de la violència social que patim: violència és tancar hospitals, violència és anar en contra de la llengua i la cultura d'aquest país i violència és, també, tirar per terra la feina feta en matèria educativa, així com les violències que patim per part del sistema econòmic, bancari i la precarietat a la qual estan sotmesos tants de treballadors."

Setembre de 2012

A punt de començar el curs 2012-2013

El dia 30 d'agost es va celebrar una reunió de l'STEI Intersindical i l'Assemblea de Mestres i Professors en Català de les Illes Balears i Pitiüses, on es va fer una valoració del curs passat i una previsió del curs que havia de començar.

Va començar la reunió fent una valoració del curs anterior i es va valorar el fet que l'Assemblea estigués constituïda a les Illes Balears i Pitiüses. Era un dels nostres pilars i una de les nostres majors forces.

A continuació es varen revisar els objectius. Es va valorar positivament el resultat de la lliure elecció de llengua per part dels pares i mares als centres. La bona feina feta pels mestres per l'ensenyament en català a les escoles havia propiciat la resposta dels pares i mares. Es va valorar també positivament l'argumentari elaborat i difós per l'assemblea, així com les circulars enviades als centres pel tema dels llaços i els aclariments en la normativa de l'aplicació de la lliure elecció de llengua.

Per part de l'STEI Intersindical, membre actiu de l'assemblea, es va constatar que havia enviat als centres dos fulls de discrepància per facilitar la tasca dels equips directius a l'hora de donar una resposta a les circulars de Mercedes Celeste pel tema de les "senyeres" i per la lliure elecció de llengua de l'alumnat escolaritzat.

Els fulls de discrepància eren els instruments legals que ens permetien, als funcionaris, expressar el nostre desacord amb les ordres que ens donava el nostre superior immediat. Aquests fulls i les circulars enviades als centres i als membres de l'Assemblea havien ajudat molt a mantenir els llaços penjats als centres i a difondre la campanya i també havien servit per aclarir que només l'alumnat que es matricula per primera vegada podia triar la llengua del primer ensenyament.

Vàrem veure que s'havia de continuar la feina de forma clara i ferma per part de tot el col·lectiu. A la bona feina feta pels mestres des de feia 30 anys, li havíem de donar continuïtat i vèiem que era molt important el relleu generacional.

Érem conscients que les accions en contra del català que duia endavant el PP havien provocat, suposam que sense voler-ho, dues reaccions inesperades pel propi PP. La primera, la resposta social i la segona, el malestar intern i la dissidència dins el propi PP de les Illes

Es va comprovar que amb el suport de l'STEI Intersindical s'havia constituït l'assemblea a les quatre illes, s'havia creat una xarxa de docents a les quatre illes, s'havia elaborat i difós argumentari a favor de l'ensenyament en català, s'havia obtingut el suport d'entitats, d'organitzacions sindicals i de particulars, s'havia elaborat i difós un manifest, s'havia creat i mantingut una pàgina web: <http://www.mestresiprofessors.cat>, s'havia creat i dinamitzat un perfil al facebook i s'havia difós la campanya Enllaçats pel Català.

A més de la consecució de tots aquests objectius i accions, també s'havien realitzat les activitats següents:

Presència a la Manifestació del 25 de març *Sí a la llengua*, organitzada per l'OCB.

Suport a la Vaga de Fam de Jubilats per Mallorca, realitzada per Jaume Bonet, 25 dies i Tomeu Amengual, 15 dies.

Suport a la caminada nocturna dels Xeremiers per la Llengua d'Inca a Palma i lectura del Manifest davant el Parlament de les Illes Balears, a iniciativa del doctor Carles Amengual.

Suport i ajuda a l'organització i realització d'Enllaçats per la Paraula. Lectures continuades en català per diferents localitats de l'illa de Mallorca i de Menorca. Iniciativa també del doctor Carles Amengual.

Pujada al Monestir de Cura, Mallorca, dels llaços que en José Ramon Bauzá feia llevar de les façanes dels centres. Lectura del Manifest de Cura. Inici de la campanya de denúncia per tot el territori català, per tal d'aconseguir unificar en una acció que ens visibilitzàs davant la comunitat internacional.

Creació i difusió per tot el territori de la Campanya "Per Sant Jordi, enllaçats per la llengua".

Eixida a Barcelona per explicar els atacs del PP a la llengua catalana. Roda de premsa dia 23 d'abril a BCN.

Eixida al País Valencià per explicar el atacs del PP a la llengua catalana i escampar la campanya dels llaços. Participació a la Diada i a la manifestació del mes d'abril. Parlament, en nom de l'Assemblea de mestres i professors en català de les Illes, al cadafal del final de la manifestació de València.

Suport i participació a la Trobada "Enllaçats pels territoris", iniciativa de l'STEI Intersindical que reuní, a Mallorca, membres dels sindicats de la confederació d'STEs que en els seus territoris tenen llengua pròpia (Galícia, País Basc, País Valencià, Catalunya i Illes Balears), amb la participació activa de membres de les Pitiüses i de Menorca. Intervenció de cada un dels participants de les illes i dels altres territoris a l'Àgora Llengua i Educació celebrada a l'IES Marratxí, a la trobada de feina al Monestir de Cura i a les lectures continuades d'Enllaçats per la paraula al Monestir de la Real.

Eixida a Brussel·les i a Estrasburg per denunciar els atacs del Govern del PP de José Ramon Bauzá, als drets de la comunitat lingüística catalana de les Illes i la resposta ciutadana que ha tengut.

Suport a l'organització d'"Enllaçats per la Música". Plaça d'Espanya de Palma, abans Plaça de l'agermanat Joanot Colom, dia 6 de juliol. Iniciativa d'Antònia Lladonet, professora de català, amant de la música i de les arts escèniques.

Suport i contacte amb altres organitzacions com són OCB, Escola d'Estiu, Escoles Mallorquines, Moviment per la Llengua, Acció cultural de Menorca, Institut d'Estudis Eivissencs, UIB, Associació vuit d'agost, FAPA, COAPA, FETE-UGT, FE-CCOO...

Es va fer notar que feia falta afegir les accions concretes fetes a Formentera, Eivissa i Menorca que les hauríem d'afegir després que aquestes assemblees s'haguessin reunit per fer la valoració del curs anterior.

Sobre les "noves tecnologies" es va recordar que les gestionava en Josep Palou, membre actiu de l'assemblea i professor de l'IES Joan M. Thomàs. Pensàvem que seria bo que les altres illes tenguessin en compte que disposam, tots i totes, d'aquesta pàgina. Es va proposar que en Pep Palou en fos el coordinador i que almanco una persona de cada illa es responsabilitzàs de l'actualització dels continguts i de les accions o fets que trobassin convenient que s'havien de penjar de la seva illa. Teníem una pàgina on compartir les nostres accions i seria més fàcil que se'ns visibilitzàs. Era necessari comptar, a les illes de Menorca, Eivissa i Formentera amb algú per col·laborar amb l'actualització constant de la pàgina web i de la seva dinamització.

També es va cercar gent perquè fes el mateix amb la pàgina al FACEBOOK!! Feia falta gent d'Eivissa, Formentera i Menorca.

Després es va parlar dels portaveus de l'Assemblea de mestres i professors en català a les Illes. Es va dir que els actuals, els que hi havia en aquell moment eren:

A Mallorca: Joan Planes de l'IES Pau Casesnoves d'Inca; Aina Llúcia Clar, del CEIP Rafal Vell de Palma; Magda González, mestra de música i presidenta del Fòrum Musicae i M. Antònia Font, CEPA La Balanguera, que estava treballant a l'STEI Intersindical. Es va ajornar el tema fins a la propera reunió.

A continuació es va parlar de les primeres accions que es durien a terme durant el nou curs escolar i es varen aprovar les següents:

Participació a la Diada i denúncia a Barcelona, dia 11 de setembre, de l'actuació del Govern de

José Ramon Bauzá en contra de la comunitat lingüística de les Illes Balears i Pitiüses, i de la resposta de l'Assemblea de Mestres i Professors en Català de les Illes Balears i Pitiüses i de la societat civil en general.

Impuls amb la col·laboració de l'STEI Intersindical, de la campanya *Enllaçats pel Català* a la resta del territori. Trobada amb *Som escola.cat* i *Escoles Valencianes*.

Revisió dels objectius de l'Assemblea de mestres i professors en català.

Activació de la pàgina web i la de facebook, per part d'algun membre de Pitiüses i de Menorca, per tal d'actualitzar la informació, i unificar-la en la mateixa pàgina.

Necessitat d'incorporar més gent a l'hora de fer feina per l'assemblea. Algunes hores de feina algun horabaixa per setmana i demanar a la gent que contesti els correus. Pot ser una resposta breu però que es vegi el seguiment que tenen els correus.

Enfortiment de les relacions i la comunicació entre illes de l'Assemblea de mestres i professors en català.

Previsió de les propostes i opcions que es podien dur endavant quan sortís la normativa anunciada pel conseller de prohibir els símbols a les façanes dels centres escolars.

Alerta generalitzada davant el nou "decret de tractament de llengües", que pretenia substituir l'actual "decret de mínims" i imposar la lectoescriptura en català i en castellà obligatòriament a tots els centres.

Enviament de la informació actualitzada dels pares i mares que haguessin triat finalment que la llengua del primer ensenyament dels seus fills fos diferent a la que el centre tenia establerta. Es va proposar difondre les circulars que aclarien la normativa d'aplicació de la lliure elecció de llengua que havia preparat l'STEI Intersindical. La normativa BOIB aclaria tots els dubtes.

Implicació de la UIB en el tema de la lliure elecció de llengua, l'aprenentatge de la lectoescriptura, del model lingüístic escolar i del tractament de les llengües als centres educatius. Establiment de contactes institucionals amb la UIB, el Departament de Pedagogia aplicada, Psicologia de l'Educació i el Departament de Filologia catalana.

Es va explicar que se sabia que la UIB treballava ja en l'elaboració d'un dossier sobre el model de llengua a l'escola. El coordinava en Ramon Bassa. Durant el mes de setembre sortiria un dossier sobre les ràtios d'alumnes per aula.

Haviem d'aconseguir també que més professorat se sumàs i participàs a l'Assemblea. Hi havia més de 260 centres i seria bo tenir membres de l'Assemblea a cada centre. A la llista de professorat de centres, s'hi havia d'afegir el centre concertat de Santa Mònica.

Es va proposar que es demanàs als centres de les Illes Balears, a les directives i al col·lectiu de mestres i professors, que a les reunions de pares i mares de principi de curs que es feien als centres, s'hi afegís un punt a l'ordre del dia en què es parlàs dels avantatges de l'ensenyament en català que propiciava el domini de les dues llengües oficials i com això beneficiava i donava oportunitats a l'alumnat i fins i tot millorava els seus resultats acadèmics i facilitava la cohesió social.

Durant el curs 2012-2013 es continuaria fent feina també per fer una acció d'àmbit internacional cap a final de curs i per donar continuïtat a l'acció feta davant l'intergrup de minories ètniques i nacionals al Parlament Europeu a Estrasburg.

El representant del Moviment de renovació pedagògica de Mallorca, en Pere Vicenç, va informar que el Pla pilot de plurilingüisme posat en marxa per la Conselleria no havia aconseguit els 10 centres públics d'ESO per poder-lo implantar.

Es va aprovar la continuació de la campanya dels llaços als centres i per tot el territori.

Es va informar de l'acció de dia 26 de setembre, Dia Internacional de les Llengües, "Enllaçats. No acatam".

El dia 11 de setembre de 2012, l'STEI Intersindical enviava a tots els centres i afiliats, un comunicat de la Junta de Personal Docent no Universitari. Aquest era el comunicat:

"Els sindicats presents a la Junta de Personal Docent no Universitari, STEI Intersindical, FETE-UGT, ANPE i FECCOO volem manifestar el nostre rebuig a les polítiques d'ajustament, tant del Govern central com del de les Illes, que en l'àmbit educatiu s'han caracteritzat per les retallades a l'educació pública. Mesures errònies que provocaran més fracàs escolar i, en general, una minva de la qualitat de l'educació pública. Així mateix, aquestes mesures han fet disminuir de forma considerable el nombre de docents contractats en actiu i les seves condicions laborals, retributives i socials.

El darrer Decret llei, de 14 de juliol, del Govern de l'Estat, suposa la major agressió als treballadors públics, la conculcació del dret a la negociació col·lectiva i un retrocés dels drets socials, laborals i econòmics. La supressió de la paga extra de desembre significa continuar carregant sobre els assalariats -en aquest cas del sector públic- les retallades, sense tocar les rendes del capital especulatiu o les grans fortunes. Els interessos d'una ínfima minoria prevalen sobre la majoria social.

Per tot això, els sindicats que signam el present escrit ens adherim a la manifestació convocada per al dia 15 de setembre a les 19.00h a la plaça d'Espanya amb el lema "PER A DEFENSAR EL FUTUR, ANEM-HI", i animam tots els docents a participar-hi.

Així mateix us comunicam que el proper dimecres dia 12 de setembre a les 9.00h ens concentrarem davant Correus, prop de la Delegació de Govern, per manifestar una vegada més el nostre rebuig davant aquestes polítiques. Anunciam que a partir d'aquest moment els sindicats que representam els docents de les Illes Balears proposarem diferents accions reivindicatives fins que no cessin els atacs a l'educació pública de la nostra comunitat i ens hagin tornat els drets aconseguits durant molts d'anys:

- *Dia 13 de setembre donam suport a la campanya de la FAPA "Així el meu fill no comença", així com a la concentració davant la conselleria d'Educació a les 9.30h.*
- *Dia 15 de setembre participam a la manifestació "Per a defensar el futur, anem-hi" que sortirà de la plaça d'Espanya de Palma a les 19.00h i animam els centres a explicitar, amb pancartes pròpies, les seves reivindicacions.*
- *Els sindicats proposam que els dimecres dies 19 i 26 de setembre els docents facin concentracions de protesta, davant els seus centres, per les retallades educatives i salarials i que aquestes concentracions s'incorporin a les accions ja iniciades."*

A la concertada, des del nostre sindicat, es lluitava també per la consecució d'un conveni autonòmic. Igualment es donava suport a totes aquestes accions".

L'adjudicació de places per a aquest curs es va fer a través del sistema telemàtic, durant el mes de juliol i l'STEI Intersindical va reclamar que es fes presencial i en el mes d'agost. L'STEI Intersindical a través de la negociació havia aconseguit que la retallada de places vacants dins l'àmbit docent prevista per al curs 2012-2013, passés de les més de 1.000 previstes per l'Administració a finals de juny, a les 500 en el mes de setembre. Des de l'STEI Intersindical érem molt conscients, tot i el que s'havia aconseguit fins al moment, que hi havia 500 docents que no tendrien feina aquell curs i que les necessitats educatives de l'alumnat i les seves famílies podien quedar sense cobrir.

Al procés d'adjudicacions del mes de juliol s'havien produït anomalies com la no adjudicació de fins a 12 places que s'havien ofert dins el procés de substitucions que havia començat a final d'agost. Això, juntament amb altres disfuncions, havia provocat que persones amb una alta puntuació a les llistes no haguessin pogut tenir una d'aquestes vacants.

L'STEI Intersindical ja havia reclamat a l'Administració que, juntament amb la publicació dels interins disponibles, es publicassin les substitucions adjudicades amb el nom de la persona que les ocupava per tal de garantir una absoluta transparència en el desenvolupament d'aquest procés. La no publicació d'aquesta informació feia que els sindicats presents a la Mesa Sectorial d'Educació, no poguessin exercir la tasca de vetllar per la transparència i igualtat d'oportunitats en l'adjudicació telefònica de les places.

Amb aquella manera de gestionar les adjudicacions, l'STEI Intersindical reclamava el restabliment de les adjudicacions de destinacions provisionals del professorat interí, presencial i al llarg de la segona quinzena del mes d'agost, quan les plantilles de les quotes de professorat dels centres docents estaven molt més perfilades, havien resolt moltes de les situacions administratives que encara restaven pendents, i les garanties de transparència, publicitat, accés i coneixement de totes les places vacants, i definició rigorosa de les necessitats de personal dels centres docents eren molt més clares que amb el sistema d'adjudicació telemàtica dins el mes de juliol.

L'STEI Intersindical amb la Cimera Social

Durant el mes de juliol s'havia constituït la CIMERA SOCIAL de les Illes Balears, amb les característiques següents:

- Estava formada per una àmplia representació de diferents sindicats, associacions ciutadanes, de consumidors i col·lectius socials.
- Havia sorgit com a conseqüència del frau democràtic del Govern de Rajoy i davant de les mesures de retalls, per la manera de governar, a base de decrets, imposant noves normes que perjudicaven i lesionaven els drets de la classe treballadora i els pensionistes, empobrint-los.

- L'objectiu bàsic era el d'intensificar la mobilització social contra les polítiques de retalls, emplaçant el Govern perquè no perllongàs ni aprofundís unes polítiques tan ineficaces com injustes, i que convocàs un referèndum perquè la ciutadania es pronunciàs sobre les mesures aprovades.
- Pretenia sumar forces: la unitat ciutadana a través dels col·lectius i anar ampliant la unitat d'acció aconseguida a altres col·lectius que interpretaven que s'havien de canviar les polítiques de retalls socials que afectaven la classe treballadora i persones jubilades, i la restricció progressiva de les prestacions dels serveis públics.

Des de l'STEI Intersindical consideràvem també com a objectius:

- Acordar i articular un calendari de mobilitzacions.
- La crítica al retall de les llibertats, dels drets individuals i col·lectius.
- Contra la repressió i la criminalització de les mobilitzacions.
- Exigir una auditoria del deute, perquè es depurassin responsabilitats legals i polítiques.
- Incidir en què les mesures preses fossin reversibles.
- Obrir la lluita al terreny mediàtic per a donar a conèixer que hi havia altres alternatives a la lluita contra la crisi respecte al discurs oficial que els mitjans propers al Govern preconitzaven.

Pensàvem que la millor manera per a lluitar contra aquesta situació tan antidemocràtica com injusta era la de sumar esforços i complicitats dels qui defensàvem els drets democràtics i de la ciutadania. Pensàvem que era fonamental la participació perquè ens hi jugàvem el nostre futur.

La Cimera Social de les Illes Balears va convocar tota la població perquè es manifestàs el dissabte, 15 de setembre, i mostràs el seu rebuig a les polítiques de rebuig del Govern central i autonòmic.

La protesta organitzada a Palma per la Cimera Social, que estava integrada per prop de 40 entitats del teixit social i associatiu de les Balears (l'STEI Intersindical, una d'aquestes), comptava amb el suport del Consell de la Societat Civil de Mallorca i s'emmarcava en una marxa a Madrid des de les principals ciutats espanyoles.

L'objectiu d'aquesta mobilització general era exigir la convocatòria d'un referèndum en què la ciutadania es pronunciàs sobre la legitimitat del Govern per dur a terme unes mesures que no havien format part del seu programa electoral.

La marxa del dissabte 15S a Palma sortiria de la plaça d'Espanya a les 19.00 hores i recorreria les avingudes, el passeig Mallorca, Jaume III i el Born, per culminar a la plaça de la Reina.

Incorporam aquí la DECLARACIÓ DE LA SEGONA TROBADA DE LA CIMERA SOCIAL ILLES BALEARS, que va servir de manifest per a la manifestació:

"EL PASSAT 31 DE JULIOL, MÉS DE 40 ORGANITZACIONS DE LA SOCIETAT CIVIL BALEAR ens reunírem en la que vàrem denominar Cimera Social per reflexionar sobre la situació per la qual està travessant la nostra comunitat i les conseqüències econòmiques i socials de les polítiques que s'estan duent a terme pel Govern de la nació en connivència amb la Unió Europea, i per mancomunat la resposta social amb l'objectiu de promoure'n un canvi substancial.

Vàrem veure aleshores com les polítiques que s'estan implementant des de maig del 2010 i que s'han intensificat des de l'arribada del PP al Govern estan suposant una fractura social sense precedents: Es continua destruint ocupació; es continuen deteriorant els drets laborals i socials; s'intensifica la devaluació del nostre estat de benestar; es promou una involució ideològica de caràcter neoconservador i confessional

que nega a les dones el dret a decidir sobre la seva salut sexual i reproductiva, aprofundint la divisió sexual del treball, reduint els recursos contra la violència sexual, criminalitzant la població immigrant... i apareixen símptomes preocupants d'autoritarisme polític que amenacen la qualitat del nostre sistema democràtic. No hi ha cap col·lectiu, ni àmbit de l'activitat social i cultural, que es lliuri de les conseqüències d'aquestes polítiques, excepte els poders econòmics i les elits que els representen. Tot això, sense que en aquests dos anys llargs de polítiques neoliberals a ultrança aparegui el més mínim indici de superació de la crisi, ans al contrari, s'aprofundeix la recessió econòmica.

El món del treball, els empleats i empleades públics, els desocupats i els pensionistes, els autònoms, el petit comerç; el món de la cultura i la ciència; la justícia; el medi rural; els mitjans de comunicació i els periodistes, els immigrants, els joves; la sanitat, l'educació, la dependència i els serveis socials; el medi ambient i les possibilitats d'un model econòmic sostenible, els drets dels consumidors, l'activitat de les organitzacions que treballen amb els més empobrits i que practiquen la cooperació al desenvolupament... TOT i TOTS i TOTES estam patint les conseqüències d'unes polítiques que ens duen a un canvi de model social i ens arrossegueu cap a una societat més injusta, menys igualitària i més autoritària, trencant els consensos bàsics establerts en la transició democràtica.

Des de la passada reunió de la Cimera Social s'ha prolongat l'ajuda als aturats que no perceben cap prestació però reduint molt significativament el seu nombre de beneficiaris, afectant molt especialment els joves; s'ha intensificat la persecució d'aquelles organitzacions no submises a les directrius del poder, com ha succeït amb les amenaces contra FACUA; ha continuat el setge del Govern central vers les corporacions locals, particularment les menors, i vers les comunitats autònomes; i ha augmentat exponencialment el risc de rescat de l'economia espanyola.

A la nostra Comunitat Autònoma el president Bauzá continua amb la seva política sucursalista de Madrid, endurant les propostes que emanen del Govern central. Continuem sense diàleg ni concertació social. I el Govern Bauzá segueix enfrontat amb els sindicats i els col·lectius de representació ciutadana. Es tracta d'un govern que continua oblidant la inversió pública, l'activitat econòmica i l'ocupació, i que genera problemes on no n'existien, menyspreant el consens existent en matèria lingüística

Les organitzacions reunides en aquesta segona Cimera Social ratifiquem el compromís adquirit en l'anterior, en el sentit d'aconseguir el pròxim 15 de setembre una gran manifestació que expressi el profund rebuig que ens mereixen aquestes polítiques; que plantegi amb nitidesa que hi ha alternatives a les polítiques europees i nacionals, començant per una política fiscal més justa i progressiva i una lluita decidida contra el frau fiscal sense amnistia per als defraudadors. El 15 de setembre, també, ha de qüestionar la legitimitat del Govern per dur a terme unes mesures que no van formar part del seu programa electoral.

Cap de les mesures que, des de gener, s'apliquen es va sotmetre a la consideració de la ciutadania en les passades eleccions del 20 de novembre. Cadascuna d'elles de manera aïllada ja suposa un exercici d'ocultació suficientment greu, però totes juntes, com a programa d'acció governamental, suposen un autèntic frau democràtic i una violació dels drets humans i de l'ètica de la política.

El mal anomenat rescat (ni bla ni suau) que negocia el Govern ni és inevitable ni desitjable amb els antecedents coneguts (Grècia, Irlanda, Portugal) i, de dur-se a terme, suposarà noves condicions i per tant noves retallades que amenacen amb desbaratar el poc que es manté de manera adequada, prestacions per desocupació, pensions... Aquesta és una decisió de tal transcendència que no pot prendre-la el Govern per ell tot sol. Si abans teníem suficients motius per exigir un referèndum, ara més.

La Constitució Espanyola contempla a l'article 92.1 la possibilitat que davant decisions d'especial rellevància es recorri a la consulta popular, això és el que dóna sentit i enforteix la nostra democràcia, la qual cosa en moments tan crítics és just que demanem. En tot cas, la ciutadania ha de tenir la possibilitat d'expressar-se. Aquest també és el nostre compromís."

L'STEI Intersindical amb Enllaçats pel Català i pels Països Catalans

Els tres sindicats més representatius de l'ensenyament de les Illes, el País Valencià i Catalunya-Principat, STEI Intersindical, STEPV i USTEC-STEs, respectivament, varen fer una presentació pública l'11 de setembre, a Barcelona, a la carpa de la Mostra d'Entitats del passeig Lluís Companys (Arc de Triomf), on varen reivindicar l'ensenyament en català i varen exposar les lluites contra les agressions a la llengua en el marc educatiu i en tots els altres camps on era atacada. En representació de l'STEI, encapsalava la delegació Sebastià Serra, per part

de la Intersindical i Francesc Ramis, de Moviments Socials. Varen parlar Vicent Maurí, STEPV Intersindical Valenciana, Josep M Cervelló, USTEC-STEs i M. Antònia Font, STEI Intersindical. Aquest va ser el seu comunicat:

"ENLLAÇATS PEL CATALÀ

*Per uns Països Catalans units
per la llengua*

Els sindicats de treballadores i treballadors de l'ensenyament de les Illes, el País Valencià i de Catalunya-Principat, STEI Intersindical, STEPV i USTEC-STEs volem reafirmar el nostre comú compromís en defensa de la llengua catalana, en especial dins l'àmbit educatiu als nostres respectius territoris. Els darrers anys han estat molt complicats per a la nostra llengua a les aules i s'han succeït atacs legislatius i judicials que pretenen la nostra minorització

i la liquidació del gran esforç per a la recuperació del català com a llengua d'ensenyament i com a llengua comuna de cohesió social, realitzat als centres educatius. Però també aquests darrers temps han estat el testimoni de mobilitzacions importants en tots els territoris de parla catalana en defensa de la nostra llengua, en les quals hem estat presents.

Com a sindicats que lluitem per la qualitat de l'educació, pel paper fonamental de l'escola pública i per la defensa dels drets universals a l'educació, dins la lluita per la igualtat d'oportunitats i la justícia social, creiem fermament que la identitat com a poble ens fa forts i menys vulnerables com a societat als dictats dels mercats i dels governs i que la llengua és un dels nervis de la nostra identitat compartida. Hem de denunciar, un cop més, la continuïtat de la política de l'Estat Espanyol i les seves institucions, contrària a les llengües catalana, basca i gallega, els atacs a la llengua al País Valencià, on encara no es reconeix el dret a l'ensenyament en la nostra llengua i on es fan esforços dels governs del PP per a la seva minorització, a les Illes on, malgrat l'extraordinària resposta popular, també un govern del PP canvia les lleis per a fer invisible la nostra llengua i expulsar-la de les administracions públiques i de les escoles, a la Franja de Ponent, on, el govern d'Aragó, rectificat una ja tímida Llei de Llengües, no reconeix el català com a llengua pròpia i hi impedeix l'escolarització en català, a Catalunya-Principat on, malgrat l'èxit educatiu i de cohesió social que ha representat 30 anys d'immersió lingüística i d'escola catalana per a tothom, es vol per via judicial substituir la voluntat del poble, expressada per les seves institucions representatives i per l'ampli consens social, i trencar l'escola catalana com una escola de cohesió, on no es segrega ningú per motius de llengua familiar.

Com a representants dels tres sindicats més representatius i que comptem amb la confiança majoritària dels treballadors i treballadores docents de les Illes, el País Valencià i Catalunya, sentim el pes de la nostra responsabilitat de parlar en nom dels docents que en els centres educatius dels nostres països, dia a dia, mantenen el català a les nostres aules, fan estimar la nostra llengua i l'han convertida en el símbol de la nostra voluntat d'acollida. La comunitat educativa i escolar, com a primer servei públic garantia de drets socials i clau d'accés a una complexa però pròpia realitat nacional, representa una part essencial de la nostra identitat. Som conscients que, malgrat viure situacions sociolingüístiques diferenciades, compartim el mateix pòsit cultural i de llengua i que ens sentim pertanyents a una comunitat lingüística de més de 10 milions d'europaus, repartits en quatre estats, i que aspira a ser reconeguda en plenitud de drets. Per tot això, avui, 11 de setembre de 2012, som a la ciutat de Barcelona, participant de les aspiracions que avui s'expressen en favor del dret a decidir el nostre futur nacional i ens declarem, des de les Illes, el País Valencià i Catalunya, enllaçats pel català."

Més lluita, manifestacions, reivindicacions...

Els sindicats presents a la Junta de Personal Docent no Universitari, i, en concret, l'STEI Intersindical, varen manifestar el seu rebuig a les polítiques d'ajustament, tant del Govern central com del de les Illes, que en l'àmbit educatiu es caracteritzaven per les retallades a l'educació pública. Mesures errònies que provocaven més fracàs escolar i, en general, una minva de la qualitat de l'educació pública. Així mateix, aquestes mesures havien fet disminuir de forma considerable el nombre de docents contractats en actiu i les seves condicions laborals, retributives i socials.

El darrer Decret-Ilei, de 14 de juliol, del Govern de l'Estat, suposava la major agressió als treballadors públics, la conculcació del dret a la negociació col·lectiva i un retrocés dels drets socials, laborals i econòmics. La supressió de la paga extra de desembre significava continuar carregant sobre els assalariats -en aquest cas del sector públic- les retallades, sense tocar les rendes del capital especulatiu o les grans fortunes. Els interessos d'una ínfima minoria prevalien sobre la majoria social.

Per tot això, ens havíem adherit a la manifestació convocada per al dia 15 de setembre a les 19.00h a la plaça d'Espanya amb el lema "PER A DEFENSAR EL FUTUR, ANEM-HI".

També anunciàvem que a partir d'aquest moment els sindicats que representàvem els docents de les Illes Balears proposàvem diferents accions reivindicatives fins que no cessassin els atacs a l'educació pública de la nostra comunitat i ens haguessin tornats els drets aconseguits durant molts d'anys.

Per això, a més de la manifestació de dia 15 de setembre, proposàvem que els dimecres dies 19 i 26 de setembre els docents féssim concentracions de protesta, davant els centres, per les retallades educatives i salarials i que aquestes concentracions s'incorporassin a les accions ja iniciades.

L'STEI Intersindical va denunciar que el Govern de les Illes tenia un deute de més de deu milions d'euros amb els centres públics. Per tant, l'STEI Intersindical no podia qualificar que ens trobàssim davant un inici de curs amb normalitat. El curs començava amb una reducció de professorat mai viscuda dins l'àmbit de l'ensenyament públic. El propi conseller parlava de 590 professors manco dins el sistema educatiu públic, tot i que estaven pendents de contractació entre 30 i 40 docents més. Això suposava parlar d'una reducció del voltant del 5% de la plantilla global de docents que significava, per al professorat interí, una reducció del voltant del 23%. El fet que no es cobrissin les substitucions inferiors a un mes agreujava la situació de contractació del personal interí.

La manca de professorat implicava una greu pèrdua de la qualitat del sistema educatiu en el moment en què els alumnes començaven el curs amb una pujada de ràtios que, en determinats casos, suposava la massificació de les aules. Pensàvem que els desdoblaments quedaven sense atendre, no es podia donar atenció individualitzada i l'educació inclusiva havia sofert una intensificació de les retallades que s'havien iniciat el curs anterior (reducció dels equips d'Atenció Primerenca, equips d'Orientació Psicopedagògica, reducció dels departaments d'Orientació amb menys horari de presència als centres d'infantil i primària, i manco mestres de Pedagogia Terapèutica, Audició i Llenguatge...)

L'inici de curs també incidia negativament en la situació econòmica de les famílies que no havien pogut optar al programa de reutilització de llibres de text o a les beques de menjador i transport.

El professorat encetava el curs escolar amb més hores lectives, més hores de jornada laboral i manco recursos i amb un greu desconeixement de la forma en què havien de tractar el 13% de l'alumnat, segons dades de la Conselleria, que havia optat per la llengua castellana al primer ensenyament. La situació econòmica del professorat també s'havia precaritzat amb totes les retallades retributives que s'havien sumat d'ençà el 2010.

I, evidentment, no podíem obviar el deute que la conselleria d'Educació tenia amb els centres educatius. Posàvem com exemple del que dèiem, centres com l'IES de Marratxí que acumulava un deute de 96.000€. El CEPA Francesc de Borja Moll d'Inca tenia un deute de 45.000€, l'IES Puig de sa Font de Son Servera, el tenia de 70.000€ i l'IES Antoni Maura, de 72.000€. A Menorca, l'IES Josep M. Quadrado tenia un deute de gairebé 84.000€ i l'IES Maria Àngels Cardona de més 130.000€. A Eivissa, l'IES Balàfia, des del mes d'abril de 2012 no havia cobrat cap partida.

Els centres d'infantil i primària també acumulaven un gran deute: CEIP Marian Aguiló de Palma, 35.000€, CEIP Jaume Fornaris de Son Servera, 32.000€, CEIP Jafudà Cresques, 30.000€. A Eivissa, el CEIP Cervantes tenia un deute de més de 40.000€. A Menorca, el CEIP Antoni Joan Alemany presentava un deute de 19.000€.

I tot això sense obviar les deficiències estructurals no ateses que denunciaven els centres públics de les Illes (manca d'espais, obres inacabades o reclamades i no executades, manca de mobiliari escolar).

L'STEI Intersindical va reclamar la convocatòria urgent d'una mesa sectorial d'educació per tractar la problemàtica d'aquell inici de curs. Els sindicats presents a la Junta de Personal Docent no Universitari varen fer una crida a la protesta prevista els dies 19 i 26 de setembre als centres educatius davant aquell inici del curs escolar, sense descartar, en cap moment, la convocatòria de vaga dins el mes d'octubre. Vàrem convidar els centres a fer públic el deute que la Conselleria tenia amb cada un d'ells.

A punt de començar el curs, l'STEI Intersindical va informar els seus afiliats que la reforma Wert suposava un intent de retorn del sistema educatiu al passat centralista i espanyolista propi del franquisme. Menys professorat, més adoctrinament ideològic i més segregació de l'alumnat eren les claus de la reforma educativa que es proposava dur endavant el ministre d'Educació, segons l'avanç que n'havíem conegut aquells dies.

El ministre Wert es proposava dur a terme una reforma educativa que, d'una banda, suposaria la legitimació d'una política de retallades d'inspiració neoliberal i, de l'altra, la reinstauració d'un model ideològic d'escola esbiaixat, classista i segregador. El ministre Wert pretenia una reforma sense el necessari debat democràtic i la cerca del consens amb la comunitat educativa i les seves organitzacions representatives.

La reforma es proposava retallar les competències de les comunitats autònomes en matèria educativa, augmentant el percentatge dels continguts mínims que fixava l'Estat en tots els trams educatius. En el nostre cas suposaria passar del 55% al 65% del currículum que marcaria el MEC. Aquest nou disseny anava en la línia recentralitzadora de l'Estat que promovien certs grups, prenent com a excusa la crisi econòmica. El sistema educatiu es posaria al servei de les necessitats de l'empresa en promoure la segregació primerenca de l'alumnat amb la introducció d'itineraris en funció del seu rendiment acadèmic, i no de les necessitats de l'alumnat com a persones i ciutadans. El sindicat defensava sempre un model d'escola que prioritzàs la realització del projecte vital de les persones i de la comunitat en què vivien, i no de les urgències canviants i capricioses d'un mercat de treball condicionat per la necessitat d'un benefici ràpid de la classe empresarial. La reintroducció de la revalida i d'altres sistemes de selecció i classificació de l'alumnat i els centres, sense tenir en compte les condicions socioeconòmiques del seu entorn ni la singularitat individual ni les aspiracions de les persones convertirien l'ensenyament en una pràctica de selecció de personal controlada per les empreses.

La creació de l'assignatura d'Educació cívica i constitucional, que treia del sistema l'Educació per la Ciutadania, amb continguts més tolerants i progressius, suposava una aposta pel control ideològic del sistema sota els postulats més conservadors i confessionals. Per a l'STEI Intersindical l'escola havia de contribuir a la visualització i l'acceptació de les diferents maneres de viure i de cercar la felicitat pròpia dels i de les ciutadanes, i no a instruir en les pautes de conducta inspirades en els estrets punts de vista d'una determinada ideologia conservadora. En aquest sentit, el Sindicat s'oposava a la intenció de la reforma de legitimar les subvencions públiques a escoles privades que segregaven en funció del sexe.

L'STEI Intersindical rebutjava la proposta de reducció del pes curricular de les matèries de tecnologia, música i plàstica i la manca de veritables mesures per fer front al fracàs escolar consensuades amb les organitzacions representatives de la comunitat educativa. No compartíem la política dictada pel MEC i secundada per les autonomies governades pel Partit Popular, que havien comportat una forta retallada en el pressuposts d'educació, i que havien anat en la línia de trencar el model d'escola inclusiva i el dret a la igualtat d'oportunitats.

La reforma seria lesiva també per a les condicions de treball dels i de les professores ja que transvasava el concepte de mobilitat forçosa de la reforma laboral a l'ensenyament. El professorat, segons les intencions de Wert, perdria el dret a la seua plaça i se'l podria obligar a impartir ensenyaments diferents en el propi centre, en diferents etapes o en un centre diferent "*por necesidades de servicio o funcionales*". Això, sumat a la minva en les retribucions (més d'un 20% del poder adquisitiu des de maig de 2010), l'augment de les ràtios i l'acomiadament de personal interí (hores d'ara uns 550, que suposava una minva del 5% de la plantilla del curs anterior i que havia afectat més intensament a secundària), incidia en la precarització de la tasca docent. Podia suposar, encara més, una reducció de plantilla el curs vinent l'aprovació d'aquest avant-projecte de llei.

El ministre Wert pretenia tot això, sense el necessari debat democràtic i la cerca del consens amb la comunitat educativa i la representació legítima dels treballadors i treballadores de l'ensenyament, els partits polítics i les comunitats autònomes. L'STEI Intersindical s'oposaria a aquest projecte i en promouria la discussió en els cen-

tres de treball. Així mateix, animaria la comunitat educativa a mobilitzar-se per impedir que s'aprovàs i s'implantàs en els centres educatius de les Illes Balears, i proposaria una reforma educativa que tingués com a objectiu un sistema educatiu emancipador, igualitari, respectuós amb les diferències individuals, socials i de sexe, gratuït i en català.

També i durant el mes de setembre vàrem saber que les "Nuevas Generaciones" del PP havien penjat un vídeo a Youtube en el qual es pretenia ridiculitzar els docents que treballaven per l'ensenyament en català i per la normalització de la llengua i cultura pròpia de les Illes Balears. L'STEI Intersindical, com a representant dels docents va respondre amb un article de M. Antònia Font que es va enviar a la premsa i mitjans de comunicació i que va ser publicat:

"NUEVAS GENERACIONES" DEL PP BALEAR ES RADICALITZEN I RIDICULITZEN ALS DOCENTS

Els joves de les "Nuevas generaciones del PP (NNGGPP)" han editat un vídeo casolà de baixa qualitat en el qual pretenen deixar en ridícul els mestres i professors que treballen per l'ensenyament en català. Aquest vídeo més que provocar indignació, el que fa és pena o rialles. Youtube #proumanipulacio.

El vídeo reflecteix allò que ells no poden sofrir, que algú els digui la realitat que ells no volen sentir: les Illes Balears formen part de la comunitat lingüística catalana, del territori que, com deia en Josep Pla, "El meu país és tot el territori on, quan dic -Bon dia!, em contesten -Bon dia!" És a dir, de Salses a Guardamar i de Fraga fins a l'Alguer. O el que és el mateix, el que molts coneixem com a Països Catalans.

Aquesta Comunitat lingüística d'Europa, que forma part d'estats diferents, té uns drets que el Govern de les Illes Balears té la responsabilitat de defensar. A l'actualitat, el Govern presidit per José Ramón Bauzá, no compleix les seves funcions de "vetllar per la normalització de la llengua i la cultura catalanes, pròpia de les Illes Balears", previstes al nostre Estatut d'Autonomia.

Sembla que les noves generacions del PP volen participar de l'aquellarre de la part més dretana i més radical del partit popular. Són d'aquells que voldrien fer desaparèixer de les Illes la llengua i la cultura dels formenterencs, els menorquins, els eivissencs, els mallorquins. Volen fer mèrits davant en Bauzá. Són d'aquella minoria que volen girar l'esquena als projectes lingüístics dels centres en català. Fan conjunt amb les demandes d'en Delgado i d'en Jorge Campos que no volen fer res en la llengua pròpia de les Illes i demanen poder triar, no només la llengua del primer ensenyament com preveu la llei, sinó la de tota l'etapa educativa. És a dir, no haver de fer català per res. Aquestes NNGG del PP són d'aquells que ens volen imposar les desigualtats del carrer a la nostra vida quotidiana. Són d'aquells que no demanen respecte per a les causes legítimament justes, com és que un poble, a la seva terra, pugui parlar i normalitzar la seva llengua. Semblen ser de la colla de n'Aina Aguiló, diputada del Parlament de les Illes Balears i abans presidenta del sindicat ANPE, que conta que els infants que parlen en castellà dins les escoles estan perseguïts, quan qualsevol tipus de persecució o maltractament dins les escoles, està ben vigilat i quan es procura que els infants dins les escoles s'hi trobin a gust, acadèmicament i emocionalment. Que l'expresidenta d'un sindicat de professors promogui calúmnies d'aquest estil en contra del professorat i ho faci al nostre Parlament, la retrata com a persona.

Les noves generacions van enrere com els crancs. Ara que hi ha comunitats que caminen cap un estat propi i ho fan en base al dret d'autodeterminació dels pobles, reconegut pel dret internacional, ells ridiculitzen els esforços de molts mestres i professors per fer un ensenyament en català, coherent, arrelat al medi, que respongui a un model d'escola que ens dugui cap a una societat més justa i democràtica i on la pervivència de la nostra nació, llengua i cultura pugui sobreviure a les injustícies de la història.

Actituds d'incomprensió i d'atacs constants com el que avui ens ocupa, el creixent espoli fiscal, les sentències del constitucional en contra de l'Estatut de Catalunya -promogudes pel PP-, o les sentències en contra del model d'immersió lingüística, han fet que el poble de Catalunya, demani la independència i la secessió d'Espanya. Catalunya vol amb Espanya unes relacions d'igual a igual i no de subordinació.

No ens fa por que ens digueu que feim política. Tot és política. Els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes estam regits per un sistema democràtic de representació política. Els polítics ens organitzen la vida amb els nostres impostos i la nostra feina. Els que hi ha ara, ens lleven drets socials, sanitaris, educatius... a cop de decret. La conselleria d'Educació fa política educativa. Nosaltres educam la ciutadania. A l'actualitat hi ha múltiples fonts d'informació plural i els nostres alumnes, afortunadament, hi tenen accés. A l'escola s'educa -i així està previst en els currículums-, el sentit crític, es fa un debat d'idees, es donen a conèixer i s'analitzen punts de vista diferents, s'ensenya a respectar les idees dels altres i a no ridiculitzar-les. La professió docent està per damunt de vídeos fets per joves que sembla que pateixin la síndrome d'abstinència escolar.

Podrien dedicar el seu temps a mostrar tots els projectes innovadors dels centres, que són molts, i ajudar a construir i a mantenir la qualitat de l'ensenyament públic que ara el govern del seu partit vol tirar per avall. Però no. Les NNGG es col·loquen devora la línia més dretana i radical del PP en contra del professorat i de la llengua i cultura pròpies de les Illes Balears."

Uns quants dirigents del PP varen desembarcar a Eivissa i varen reproduir el mateix discurs en contra del català i dels mestres que l'ensenyaven, acusant-los d'adoctrinament. Esperança Marí, diputada del PSOE-Pacte per Eivissa no va poder aguantar tanta estultícia per part de persones que haurien d'estar formades i els va contestar. L'escrit va sortir publicat d'aquesta manera:

"ESPERANÇA MARÍ: "EL SUBCONSCIENT TRAEIX ALGUNS DIRIGENTS DEL PP, I DEMOSTRA QUE VOLDRIEN PERSEGUIR EL CATALÀ"

Esperança Marí, diputada del PSOE-Pacte per Eivissa, en resposta a les afirmacions fetes per Ana Maria Aguiló, Miguel José Deyà i Fernando Rubio a l'"escola d'adoctrinament" de Noves Generacions del PP, ha afirmat que "el subconscient traeix alguns dirigents del PP, i demostra que voldrien perseguir el català". La diputada eivissenca es refereix en aquests termes a l'afirmació de Rubio que animà els joves del PP "a ir con la cabeza bien alta y explicar que el partido no va en contra de nadie ni persigue a los que hablan en catalán". "Tampoc Franco no perseguia ningú només per parlar en català", ha dit Marí, "però sí que et perseguia si volies l'ensenyament en català, si volies que el català fos llengua oficial o si pretenies que fos la llengua pública comuna. S'atreviria el senyor Rubio a dir que el PP no farà res contra aquells que vulguin que el català sigui llengua prioritària a les Balears o que treballin perquè l'escola funcioni bàsicament en català?"

"Lamentablement", ha dit Marí, "els dirigents del PP fan més feina per "molestar l'esquerra" (en referència al que declarà el mateix Rubio sobre un vídeo "esperpèntic" del PP contra els educadors de les Balears) que no a "evitar la divisió", que aquest partit, en poc temps de govern ha promogut com no havia fet ningú abans".

Finalment, ha criticat durament Miguel Deyà i Ana Aguiló "pel seu atac a les directives dels centres educatius. Ja ens hi estam acostumant, que el PP ataqüi, sistemàticament, les directives, però això és totalment inacceptable". Deyà va dir que només "una minoria" es dedica a adoctrinar els infants, però Aguiló va especificar que "ocupan puestos muy emblemáticos y te pueden fastidiar", per exemple "asignándote grupos complicados". Per a Marí, la "referència als equips directius és tan inequívoca com injustificable. Crec que algú del PP més autoritzat que n'Aguiló o en Deyà hauria de demanar disculpes a tots els equips directius de les Illes Balears pels seus insults continuats i sense fonament".

La diputada eivissenca ha ironitzat, finalment, sobre els "dirigents del PP que animen el jovent a fer de policia dels seus professors" i sobre "l'adoctrinament". "M'encanta que parlin d'adoctrinament quan el ministre Wert està recentralitzant l'educació precisament per poder-hi transmetre millor la ideologia política espanyolista i recentralitzadora que inspira el conjunt de l'acció del Partit Popular. Mentre el ministre Wert prepara armes i bagatges per a un adoctrinament sistemàtic, els del PP de les Balears desqualifiquen els professionals de l'Educació de les nostres illes perquè, segons ells, adoctrinen... És difícil trobar més cinisme en més poques paraules".

Davant la manca de negociació per part de la Conselleria i del Govern, l'STEI Intersindical i els altres sindicats que formaven la Junta de Personal Docent no Universitari, FETE UGT, ANPE i FECCOO, vàrem llançar una campanya de protesta "DIMECRES, 26 DE SETEMBRE ELS REPRESENTANTS DELS DOCENTS ESTAREM MALALTS... I ANIREM A LA FEINA", en què ens concentraríem a les 10.30h davant la conselleria d'Educació per exigir la negociació i l'adequació de la normativa de les baixes o incapacitats temporals a les peculiaritats del sistema educatiu. En aquesta protesta volíem escenificar les repercussions que, sobre la salut dels docents i de l'alumnat, podia tenir aquesta normativa tan lesiva.

Emmarcat en altres manifestacions i concentracions que tindrien lloc a les diferents CCAA, els sindicats d'educació, vàrem convocar tots els docents a concentrar-se a les portes dels seus centres educatius, 10 minuts abans o després de la jornada lectiva, per sumar-se al seguit de protestes i accions en senyal de lluita per les greus circumstàncies en què, responsablement, fèiem la nostra feina. Els centres podien convocar o convidar les seves AMIPES perquè se sumassin a la protesta.

Convidàvem a fer-ho vestits amb els colors de protesta, verd o negre i el llaç quadribarrat, podien fer casseroles, pancartes, escenificacions, performances, per escenificar la darrera destrallada: l'actual normativa de les baixes, o incapacitat temporal (IT), que penalitzava econòmicament tots els treballadors i treballadores públics que queien malalts.

Nosaltres, com a representants del professorat, el dimecres, dia 26 de setembre, ens comprometíem a anar a la Conselleria a les 10.30h del matí, a lliurar una queixa formal i una sol·licitud de reunió urgent amb caràcter negociador, tot demanant que s'aplicàs als docents, la mateixa normativa que s'aplicava als nostres alumnes en matèria de salubritat (que impedia la seva assistència al centre per risc de contagi) sense cap tipus de penalització econòmica. Per altra banda, també fèiem comptes exigir que s'incorporàs a aquesta normativa totes les excepcions, malalties infeccioses, cròniques, tractaments oncològics o crònics... que s'havien negociat i aprovat abans de l'entrada en vigor del decret del passat 31 d'agost que les derogava.

També volíem fer un acte d'unitat de la llengua, a tots els Països Catalans, el 26 de setembre, dia internacional de les llengües. Aquest acte venia motivat pels atacs rebuts darrerament pel català a la Franja d'Aragó, a les Illes Balears i Pitiüses, al País Valencià i al Principat de Catalunya; atacs precisos com eren l'eliminació del requisit de saber català per treballar a l'Administració pública, el canvi de topònims al castellà, el tancament de Ràdio Televisió de Mallorca, la marginació de Canal9, la impossibilitat de veure TV3, IB3 i Canal9 a tots els territoris tal i com recomanava la Carta Europea de les llengües regionals i minoritàries, signada pel Govern de l'Estat, els decrets que marginaven el català com a llengua preferent a l'educació, les decisions polítiques i sentències jurídiques contra els decrets que regulaven la immersió lingüística, així com les "detencions irregulars i indiscriminades" de manifestants contraris a les polítiques del PP, justificaven una acció contundent d'afirmació de la llengua comuna que ens fes visibles dins i fora dels Països Catalans.

L'afer del vídeo de "Nuevas Generaciones del PP" encara cuejava i l'STEI Intersindical, el 29 de setembre va enviar a la premsa el comunicat següent:

"EL PRESIDENT BAUZÁ DU LES SABATES GIRADES DE PEU. Aplaudeix un vídeo que pot ser considerat un cas de CIBERASSETJAMENT i no ha previst la transcendència que tendran les seves paraules. De cop i volta allò que pretén esser un acte ofensiu cap al professorat de les Illes, perpetrat per "Nuevas Generaciones del PP", es converteix en un acte que té el suport del president del Govern. Bauzá defensa la covardia i l'amagar la cara dels joves de NNGG del PP.

Sentén per ciberassetjament quan una persona humilia o ridiculitza una altra per mitjà d'internet, telèfons mòbils o altres tecnologies telemàtiques. El professorat se sent doblement molest per aquestes paraules pronunciades al nostre Parlament per part de la persona que encapçala el Govern, el senyor José Ramón Bauzá. En temes de llengua i d'ús del català ja li hem vist perdre les formes i els papers, al president, en unes quantes ocasions públiques i privades.

Senyor president, som davant un possible cas de "ciberassetjament" i vostè encara ho aplaudeix? Aplaudeix que, a més a més de l'alt índex de fracàs escolar, de l'augment de les ràtios d'alumne per aula i de les hores lectives del professorat, de la disminució del sou i la supressió de la paga extra, es vulgui atacar el professorat? Troba vostè que ens ha d'obsequiar amb pronunciaments antipedagògics i antisocials d'aquest estil? Vostè, com a màxima autoritat votada pel 27% del cens de l'electorat, ha de poder comptar amb el professorat si és que realment té interès a desenvolupar el punt estrella del seu programa electoral, cosa que no ha fet fins ara, i és posar en marxa les famoses AUTOPISTES DE L'EDUCACIÓ.

Creim que el paper del president del Govern no és animar el jovent a no mostrar la cara, a fer un acte de covardia, a atacar sense proves el professorat que treballa per l'educació de tots els infants i joves de les Balears, que defensa un model d'escola que és un referent internacional i un model d'integració social."

El sindicalista Pere Polo, també publicava a *Última Hora*, el 27 de setembre, un article punyent sobre el mal govern del PP respecte de l'educació. Aquest és l'article:

"Té el PP cap interès per la qualitat de l'educació?"

Heu tingut la sort de poder escoltar algun polític del PP que digui unes quantes paraules seguides assenyades sobre educació? Perquè jo no l'he tinguda i em sap molt de greu. En aquest moment només vull parlar dels polítics del PP, perquè són els qui governen i les seves paraules poden influir en un sector tan important com el que representa l'educació. Estan preocupats pel fracàs escolar? Estan preocupats perquè les Illes Balears estiguin a la cua quant a desenvolupament? O confien que la reforma del ministre d'Educació, Sr. Wert, serà suficient per a resoldre aquesta problemàtica? Deuen pensar que amb una reforma que pretén propiciar una educació elitista, ja estarà tot resolt. No pensen que el fracàs escolar augmentarà, igual que ho va fer, quan aquí els alumnes de l'ESO eren absorbits per la construcció i l'hoteleria. Els empresaris d'aquestes dues activitats no es varen preocupar de demanar persones que tinguessin formació, i per això varen admetre alumnes amb contractes tipus fems que es convertiren en carn de canó quan vinguessin mal dades, com així ha ocorregut. No s'escaliven, no canvien el xip, i ara volen una reforma que continua pel mateix camí equivocat, només es preocupen de les elits, dels sectors dominants.

En lloc de governar es dediquen a crear cortines de fum, com és el cas d'un vídeo difamatori de "Nuevas Generaciones del PP" o la diputada Aina Aguiló, portaveu d'Educació del PP al Parlament, el treball de la qual consisteix a inventar problemes de llengua i mentir, en lloc de cercar camins per a millorar la qualitat de l'educació. Ara diuen que el curs ha començat de manera normal, quan ha augmentat l'alumnat i ha disminuït el professorat. Hem tornat enrere 40 anys, hem perdut el que s'havia aconseguit en aquell temps, quan es lluitava perquè contractassin més professorat, ara es repeteix una situació semblant, però s'ha de lluitar perquè no n'acomiadin. Els polítics governants es dediquen a desprestigiar els sindicats, perquè volen debilitar un sector molt important com és el de l'educació. El professorat ha de saber que la força d'un sindicat representa la suma de l'esforç de tots. Els qui segueixen la doctrina del neoliberalisme els volen enfonsar, perquè no en volen, de sindicats. En les nostres mans està que no aconseguixin el seu objectiu."

El dia 30 d'agost, l'STEI Intersindical havia celebrat a Palma una reunió amb l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), en la qual es va acordar la participació de persones i entitats en la celebració de la Diada de Catalunya, però es preparava una propera reunió a celebrar a principi d'octubre per tractar de coordinar la participació i el contacte amb l'ANC. També volíem coordinar, si feia falta, la participació de Menorca i les Pitiüses a l'Assemblea, perquè ho fessin ells directament amb l'ANC o a través d'una coordinació entre illes.

Octubre de 2012

Tasca en defensa de la bona feina dels ensenyants

L'STEI Intersindical i la majoria d'ensenyants ja ens n'havíem adonat que qui marcava la política educativa i lingüística a seguir al Govern era el "Círculo Balear". El mateix octubre sortia al diari proPP "El Mundo", una denúncia al president del Govern acusant el conseller d'Educació Rafael Bosch de permissivitat amb el professorat, ja que no es despenjaven els llaços de les escoles i acusaven l'IES Joan Alcover d'haver-lo incorporat a la seva agenda, i que això servia per manipular tot l'alumnat.

M. Antònia Font, secretària de Política Educativa i Normalització Lingüística, havia escrit en nom de l'STEI Intersindical, durant el mes de febrer, un article, que ara recordam:

"QUI COMANDA A SON RIBOT? SA MARE O S'AL•LOT?"

El Círculo Balear, una agrupació que diu que defensa els interessos de Mallorca, però que en realitat el que vol és trepitjar i ofegar la llengua i cultura dels formenterencs -el pagès que en diuen a Formentera, l'eivissenc, el menorquí i el mallorquí, ha donat ordres a la conselleria d'Educació que faci retirar els llaços a favor de l'ensenyament en català que alguns centres educatius han penjat a un lloc visible de l'edifici.

Ara resulta que aquesta agrupació antimallorquina i antibalear es pensa que és el segon Govern de les Balears i que està legitimada per donar ordres a la Conselleria i als centres educatius, als quals també ha enviat una carta plena d'amenaques. Vol infondre por als centres, com si els seus integrants fossin algú per dir-nos a la comunitat educativa què està bé, què podem fer i què no podem fer. On s'ha vist mai això? Ens deuen haver pres per beneits? Perquè de beneits, no en tenim ni un pèl!

El nostre sindicat, l'STEI-i, ha donat suport públicament a aquesta campanya i n'ha fet difusió als centres educatius. També la Junta de Personal Docent ha integrat el llaç a les seves pancartes públiques. La campanya "Enllaçats pel català" és fresca, senzilla, reivindicativa, molt ben acollida pels centres de totes les Illes, que enllaça també amb els seus projectes educatius i totalment justificada, després de les anunciades intencions del Govern Bauzá de marginalitzar i arraconar la llengua pròpia de les Illes Balears, que és la llengua catalana. L'avantprojecte de modificació de la Llei de funció pública, que modifica la Llei de normalització lingüística, pot afectar directament els centres educatius i anar en contra de tots els esforços fets, des de fa més de 30 anys, per la comunitat educativa, on tenen un paper important els pares i mares, per dur endavant projectes pedagògics que impulsen la cohesió social, que són integradors i respectuosos amb les dues llengües oficials i que milloren la formació de la ciutadania, i ho fan des de l'escola.

En moltes altres ocasions hem penjat pancartes i llaços a les façanes dels nostres centres i ningú no ho ha trobat estrany, ni ningú no ens ha enviat la inspecció a fer de policia franquista. Ho hem fet per celebrar el Dia de la pau, la Setmana de l'arbre, el Dia contra la sida, el Dia de la dona, les festes de Sant Antoni, la Rua, la solidaritat amb alguna causa justa, algun esdeveniment que ens ha impactat... I ara què passa? Que quan és un tema que afecta el català, pilar en els fonaments dels projectes educatius dels centres aprovats pels consells escolars, ens voleu reprimir, amenaçar o castigar? Què és que està mal fet demanar el 2012 la normalització del català i manifestar-s'hi a favor? No! Idò? Llibertat d'expressió! Conseller, no continueu escrivint al dictat del Círculo, un grupuscle extraparlamentari, o us podeu trobar de cara tota la comunitat educativa.

Qui comanda a Son Ribot?, la mare o l'al•lot? El Círculo vol comandar el Govern, vol comandar els directors dels centres, vol comandar els claustres, els pares, les mares, l'alumnat... ells, els totpoderosos dient-nos què hem de fer, com i quan... Ara hem de veure si tot un Govern de les Illes Balears es posarà a les seves ordres.

Voldria demanar públicament que tota una associació de directors de Secundària no es faci por d'una agrupació externa a l'escola que ens vol posar el peu al coll i que és falsament "tolerante y defensora de las libertades". Em consta que dins l'Associació de directors i directores, com dins tot el col·lectiu docent, alumnes, pares i mares, hi ha gent valenta, capacitada per distingir persones i entitats amb bones o males intencions, que pot diferenciar la veritat de la falsedat o la mentida i que sap donar, a cada problema que surt al centre, la solució adequada i proporcionada al cas plantejat. Si realment des de l'Associació

de directores i directores de Secundària pensau que teniu autoritat pedagògica, ara és l'hora d'exercir-la i recomanar que les directives dels centres facin pinya amb la comunitat educativa i no amb el Círculo Balear. Ningú de nosaltres es deu voler convertir en escolanet del Círculo, no?

Aquesta ingerència només pot tenir una resposta per part dels centres, el manteniment de la campanya. Si en teniu dubtes, tancau els ulls, respirau, relaxau-vos, anau cap al vostre interior i trobareu la força de la raó, la calma de la seguretat que dóna la convicció de les coses ben fetes, d'on venim, on anam, on som, qui som... Com deia un company de l'Amèrica llatina a la trobada de l'eix d'educació del Moviment 15-M, a la qual vaig ser convidada: "El magisterio luchando también está educando". Coratge companys i companyes, que la covardia no ens mengi pels peus!"

Aquest mateix dia, el mateix diari publicava una entrevista a l'inspector d'Educació granadí Juan Jiménez Castillo, perquè havia publicat el llibre "*La perversión pedagógica de la inmersión lingüística*", llibre i autor que quedaven completament desautoritzats, la persona per haver-se caracteritzat per perseguir l'ensenyament en llengua catalana, i el llibre, perquè són centenars i milers els estudis i les realitats que avalen la immersió lingüística com a un dels millors mètodes d'aprenentatge de llengües, i aquí, especialment, on se n'havien d'aprendre dues, cosa que així passava, sense problemes, fins que els antimallorquins s'hi oposaren. Tant el primer atac com el segon intentaven desprestigiar la feina del professorat dels darrers 30 anys, i l'STEI Inter-sindical, el 2 d'octubre va escriure aquest comunicat que va enviar a la premsa:

"L'STEI INTERSINDICAL DEMANA AL CONSELLER D'EDUCACIÓ QUE ATURI EL COP DE LA CAMPANYA MEDIÀTICA DE L'EXTREMA DRETA CONTRA EL PROFESSORAT DE LES ILLES BALEARS

Demanam al conseller que aturi el cop que ve de la dreta mediàtica i ideològica més radical i que ataca, sense cap mirament, el professorat dels centres de les Illes Balears. S'ha d'aturar aquesta campanya mediàtica de desprestigi d'uns professionals de l'educació que treballen, ben arromangats, per donar la millor educació a tots els infants i joves que estan dins els centres. Aquesta ofensiva mediàtica crea doble malestar quan els docents veuen que el conseller en seu parlamentària en comptes d'aturar el cop, passa la pilota de l'atac que ell mateix rep, al professorat i obre, d'aquesta manera, una ombra de dubte que plana sobre la qualitat de la seva feina. Ja basta!

El professorat ja pateix un malestar important perquè veu les conseqüències de les retallades damunt la població escolar i les seves famílies. Precarietat, desigualtats difícils de compensar, reducció de l'atenció individualitzada, reducció de l'atenció a la diversitat, destinació de recursos a temes no prioritaris, reducció de sou, augment d'alumnes per aula, pressuposts insuficients, eliminació de les pagues extres, atacs constants a la llengua i cultura catalanes... Tot això és dins els centres i el professorat lluita perquè l'impacte damunt l'alumnat sigui el mínim.

És una falta de responsabilitat, per part dels gestors polítics, que es facin declaracions al Parlament que després es generalitzen i desprestigien la funció docent. Divendres, dia 5 d'octubre, és el dia del docent. És aquest l'obsequi que ens vol fer el conseller? El Partit Popular, al seu programa electoral, tenia com a punt estrella les autopistes de l'educació i ara, aquest mateix partit -que ens governa amb el 27% del cens electoral-, vol convertir aquest punt en un camí enfangat i ple de sotracs.

Demanam una rectificació pública al conseller sobre la feina dels docents a les aules. Li demanam que talli ras, curt, clar i d'arrel aquesta campanya mediàtica i malintencionada, que no fa res més que crear malestar en tots els sectors de la comunitat educativa en un moment en què, precisament, el que més necessita el sector educatiu és una decidida aposta política per l'educació de la ciutadania ja que, en un moment de crisi, pot suposar una eina per superar-la."

Davant les intencions del ministre del PP, senyor Wert, que auguraven una recessió de les competències que teníem concedides en educació, l'STEI Intersindical va contestar al Ministre amb aquest escrit:

"L'STEI INTERSINDICAL RESPON AL MINISTRE QUE LES NORMATIVES I LES COMPETÈNCIES EN MATÈRIA DE LLENGUA I EDUCACIÓ S'HAN DE RESPECTAR

Sembla que el ministre Wert no coneix ni a fons, ni superficialment, el món de l'educació ni la normativa que regeix el funcionament, legalment establert, a les escoles i instituts de les comunitats amb llengua pròpia. Ara diu que vol fer, a les comunitats on hi ha dues llengües oficials, centres privats on es pugui estudiar només en espanyol.

Si miram la seva contrareforma podrem constatar que tampoc no coneix els principis educatius bàsics que regeixen la majoria de les nostres escoles, ni la teoria pedagògica que reben els estudiants de magisteri a les universitats de l'Estat, tant pel que fa a metodologies de l'aprenentatge, com pel que fa a continguts acadèmics, funcionament democràtic dels centres, recomanacions internacionals per a la superació del fracàs escolar, o tractament de les llengües al sistema educatiu.

El ministre tampoc no coneix l'opinió de Doris Pack, actual presidenta de la Comissió de Cultura i Educació del Parlament Europeu. La conservadora alemanya adverteix que separar els estudiants castellanoparlants dels catalanoparlants seria "separar el país" i avala el sistema d'immersió lingüística que es fa a les escoles i concretament el que es fa a Catalunya. Aquesta parlamentària és eurodiputada del Partit Popular Europeu des del 1989 i defensa que "és bo que els madrilenys" que s'instal·len a Catalunya "puguin parlar o entendre el català, per respecte". "No s'ha de deixar de costat ni una llengua ni l'altra, cal donar oportunitats a les dues, però això no s'aconsegueix necessàriament fent dues escoles o dividint", reivindica Pack, membre de la CDU de Merkel.

A les Illes Balears la normativa preveu que les escoles, públiques, privades i privades-concertades facin obligatòriament el 50% com a mínim en català. I la resta es pot fer amb l'altra llengua oficial, el castellà. La llei de normalització lingüística de les Illes Balears diu que l'alumnat en acabar l'escolarització obligatòria ha de ser competent en català i en castellà, les dues llengües oficials. També diu que l'alumnat no pot ser separat en centres diferents per raó de llengua. Són normatives bàsiques i elementals que el ministre no coneix? Vaja ministre més preparat!

S'ha demostrat que un excés d'autoritarisme i una falta de respecte cap a les diferents nacionalitats, llengües i cultures que formen, encara ara, part de l'Estat, aconduïx a una insatisfacció generalitzada per part de la població d'aquests col·lectius que els du a voler-se fer enfora de qui els maltracta.

Ministre Wert, s'informi bé abans de parlar, que amb aquestes declaracions no fa més que desacreditar-se i fer ben visible que no coneix el ministeri que té la responsabilitat de gestionar. L'Estat espanyol a més de la nacionalitat castellana també té altres nacionalitats, la catalana, la basca i la gallega, que tenen unes llengües pròpies que han de ser, segons diu la Constitució, "objeto de respeto y protección", cosa que vostè pretén incomplir.

El castellà és d'obligat coneixement per a totes les persones a tot el territori de l'Estat. Per una veritable igualtat, les llengües pròpies de cada territori, també haurien de ser d'obligat coneixement als seus territoris on són oficials i pròpies.

Per acabar li volem dir que si a un centre de les Illes Balears es fa més del 50% d'ensenyament en català és perquè els pares, mares, mestres, alumnes, personal no docent i representant de l'Ajuntament, al Consell Escolar, s'han posat d'acord a fer-ho així. Aquesta és la pràctica democràtica que hi ha a les escoles, la mateixa que l'ha duit a vostè a estar al capdavant d'un ministeri que sembla no conèixer massa. Respecti les lleis, les competències autonòmiques i les regles del joc democràtic."

L'STEI Intersindical va denunciar també les irregularitats i disfuncions detectades en el procés d'adjudicació de vacants i substitucions. L'STEI va denunciar l'adjudicació d'unes 500 places dins el procés de substitucions que no s'havien publicat a la llista de vacants i va exigir a l'Administració el compromís de facilitar tota la informació relativa a aquest procés.

D'acord amb el compromís adquirit amb l'Administració dia 29 d'agost, se'ns havia comunicat la creació de 60 noves vacants. L'STEI Intersindical va sol·licitar tenir la llista completa de totes i cada una d'aquestes. Així mateix, va demanar la publicació de les substitucions que es donaven i les persones a les quals havien estat adjudicades, de la mateixa manera que s'actualitzaven les llistes d'interins disponibles. Per tot el que hem exposat, vàrem reclamar a l'Administració, adjudicacions a final d'agost, sense descartar que aquestes haguessin de ser presencials.

Aquest any, juntament amb la Internacional de l'Educació i sota el lema "Dóna suport als docents", es va celebrar el Dia Internacional del Docent, el 5 d'octubre, fent una crida a la societat i als governs perquè duguessin a terme polítiques educatives que donassin prestigi a l'educació i als seus docents. Els nostres governants, tant de l'Estat com de les Illes, executaven mesures que atacaven l'educació pública de qualitat, inclusiva socialment, d'equitat, i fins i tot faltaven al respecte al professorat. Retallaven les partides destinades a l'educació, degradaven les condicions salarials i laborals, empitjoraven les condicions d'escolarització (augment de ràtios, d'hores

lectives, disminució de professorat, eliminació de programes educatius, disminució de beques, d'ajudes de menjador, de despeses de funcionament dels centres, augment de taxes, programaven una reforma educativa segregadora, recentralitzadora i gens respectuosa amb la nostra llengua i cultura). Incitaven –o promovien– campanyes de desprestigi dels ensenyants i del dret a l'educació amb equitat i cohesió social. Feien just el contrari d'allò que recomanava la UNESCO, la IE i altres organismes internacionals. Més que una celebració, dia 5 d'octubre era una denúncia més contra aquestes polítiques antisocials i neoliberals pensades per salvar els "bancs" i no les persones. Nosaltres formàvem persones, futurs ciutadans i ciutadanes.

A mitjan octubre l'STEI Intersindical denunciava públicament el fet que mentre els sectors més desfavorits de la nostra societat, entre els quals es comptava gran part de la població immigrant de les Illes Balears patien retalls molt dràstics en el sector sanitari i educatiu, la conselleria d'Educació havia pressupostat un total de 159.000 euros per a la contractació del servei d'organització d'un congrés estatal en relació amb l'educació i la immigració.

Des de l'STEI trobàvem inadmissible que es destinassin doblers d'una conselleria d'una comunitat autònoma a un acte de caire estatal, ja que aquestes partides s'haurien d'aportar des del Ministeri d'Educació del Govern de l'Estat, sobretot si teníem en compte els greus retalls que patia el sector educatiu de les Illes Balears.

Per acabar de reblar el clau, al BOIB vàrem poder llegir que l'empresa contractada era de fora de l'àmbit de les Illes Balears, cosa que suposava un greuge a les finances del Govern de les Illes Balears.

Des de l'STEI, vàrem reclamar, una vegada més, l'execució de veritables polítiques inclusives envers la població immigrant del nostre territori i la reclamació del seu accés sense cap exclusió a l'assistència sanitària.

També va ser per aquestes dates que l'STEI Intersindical va donar suport a la vaga de pares i mares convocada per COAPA per al 18 d'octubre i també a les jornades de vaga convocades pel "Sindicato de Estudiantes" contra les mesures regressives del Govern central i tot el que suposava la contrareforma del ministre Wert dins del sistema educatiu.

El conseller d'Educació Rafael Bosch va anar a Madrid per esser entrevistat a la cadena de televisió *Intereconomia* i allà va atacar la immersió lingüística i va anunciar que la suprimiria. L'STEI Intersindical, a través de la secretària de Normalització Lingüística i Política Educativa, M. Antònia Font li va contestar:

"LA IMMERSIÓ LINGÜÍSTICA ES FA PER CONSENS DE LA COMUNITAT EDUCATIVA

El conseller Bosch se'n va anar a Madrid per ser entrevistat a Intereconomia TV. Allà va afirmar que eliminaria la immersió lingüística dels centres. El vàrem veure defensar el procés espanyolitzador que ha iniciat el Govern del PP a les Illes. Va fer evident d'aquesta manera que el Govern de les Illes incompleix el mandat constitucional que diu que "les modalitats lingüístiques de l'Estat, diferents del castellà, seran objecte d'especial respecte i protecció", i també incompleix l'Estatut d'Autonomia que diu que "els poders públics vetllaran perquè la llengua catalana assoleixi progressivament la igualtat amb l'altra llengua oficial".

A les Illes la immersió lingüística no es fa per llei, es fa per consens de la comunitat educativa. Voler eliminar la immersió a les Illes és voler eliminar, a cop de decret, el que la comunitat educativa ha aconseguit per consens.

Vegem-ho clar. Aquí tenim un decret que regula que el 50%, com a mínim, dels ensenyaments s'han de fer en català. I una ordre, que regula el procediment pel qual els pares i mares poden fer efectiu el dret de triar la llengua del primer ensenyament dels seus fills. Si un centre vol augmentar el 50% de l'ensenyament en català ha de preparar un projecte lingüístic, que segueixi les pautes que marca l'Administració, treballar per arribar a un consens de la comunitat educativa i aprovar-lo democràticament a un consell escolar, màxim òrgan de representació democràtica, legalment establert.

Ha de quedar clar que aquí no hi ha una llei que implanti la immersió lingüística als centres. Els centres que fan més del 50% de l'ensenyament en català o fan immersió lingüística, ho fan perquè la comunitat educativa s'hi ha posat d'acord. Per tant no hi ha cap "imposició de l'ensenyament en català". Hi ha feina per part del claustre, diàleg i consens entre docents, alumnes, pares i mares i Administració.

Gràcies a la bona feina de molts mestres, des dels primers moments després del franquisme i fins ara, l'en-

senyament en català ha estat el vertebrador de projectes educatius globals, coherents i ben construïts, oberts, arrelats a la terra, innovadors, creatius i acollidors de tots els infants, que han fet que moltes famílies hagin volgut plaça escolar en aquests centres. Molts pares i mares han demanat ensenyament en català i només un 13% ha demanat enguany ensenyament en castellà. Hi ha estadístiques que demostren que només un 11% està a favor de la política lingüística del Govern i ells, erra que erra, prenent mesures contra el català.

Segons l'Institut d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu de les Illes Balears (IAQSE), en l'avaluació de diagnòstic feta durant el curs 2010-2011 a 4t de primària a un centre públic, on l'alumnat fa tot l'ensenyament en català a infantil i a 1r i 2n de primària i a tercer comencen a estudiar castellà, els resultats de l'avaluació de la competència lingüística són millors els de castellà que els de català, que també són bons, però no tant. No hi ha motius per passar pena i per voler imposar la presència del castellà per tot i a tota hora. No volem un model que redueixi la presència del català a l'escola i que vagi més enrere que el model actual. Impossibilitaria que tot l'alumnat de les Illes aprengüés les dues llengües oficials. L'escola vol ser inclusiva i vol continuar treballant per la cohesió social.

També i davant l'anunci fet pel conseller Bosch de canviar la normativa vigent en matèria de llengua als centres educatius i d'imposar un nou decret de tractament de llengües que podria substituir el decret de mínims, l'STEI Intersindical va manifestar que:

"Tot i que estam a favor de l'aprenentatge d'una llengua estrangera, com no podia ser d'una altra manera, no acceptarem cap normativa que vagi per davall del 50% com a mínim de presència del català a l'escola i durem als tribunals totes les normatives que vagin en contra de la progressivitat de la presència del català als centres educatius de les Illes Balears.

Els possibles canvis que es proposin han de garantir que en acabar l'escolarització obligatòria l'alumnat tengui una competència lingüística i comunicativa adequada en català i en castellà, ambdues llengües oficials de la nostra Comunitat.

Tots els infants i joves han de tenir un contacte suficient amb la llengua pròpia del territori, la llengua catalana, per poder ser competents, lingüísticament i comunicativament, l'han de poder entendre i, si volen, l'han de poder parlar, llegir i escriure.

L'escola és l'àmbit que, en les millors condicions, pot oferir l'aprenentatge de la llengua catalana a les persones novingudes i al mateix temps educar en el respecte de totes les llengües que es parlen al món i de totes les persones que fan part de comunitats lingüístiques diferents a la nostra.

Estam d'acord en la consolidació i l'aprenentatge d'una llengua estrangera per part dels nostres infants i joves durant la seva escolarització obligatòria, sempre que això no suposi deixar de banda o disminuir la presència de la llengua pròpia a l'escola.

Estam a favor que la llengua pròpia del territori sigui la llengua de l'escola. Pensam que aquesta és una de les millors formes de propiciar la cohesió social de totes les persones que conviuen a un mateix espai geogràfic i que per les raons que siguin s'han hagut de desplaçar dels seus països d'origen.

Les llengües maternes, a societats on es parlen moltes llengües, no poden substituir a l'escola, el paper social i de coherència pedagògica tan important que tenen les llengües pròpies del territori on s'ubiquen les escoles.

La Conselleria no pot tirar per terra la feina tan ben feta i des de fa tant de temps pels mestres en favor de la llengua i la cultura pròpies. Han treballat per la igualtat d'oportunitats, ensenyant el català als que a l'àmbit familiar no el parlen. També han treballat per la cohesió social, tan necessària en una societat cada vegada més multilingüe per raons econòmiques i socials.

Consideram que la Conselleria ha d'ocupar-se dels veritables problemes que preocupen la comunitat educativa i no ha de tocar el que ja funciona per a la immensa majoria de la població, ja que podria crear una crispació considerable que repercutiria negativament en els centres docents i en la població escolar i les seves famílies."

El Govern del PP continuava encaparrat a governar sense establir diàleg ni amb la comunitat educativa ni amb els representants legítims dels ensenyants. Per aquest motiu, l'STEI Intersindical va convocar una vaga general per al 14 de novembre. En aquest text ho anunciava:

"Davant la negativa del Govern de l'Estat a celebrar un referèndum en el qual la ciutadania pogués opinar sobre les polítiques de retalls que apliquen tant l'Executiu presidit per Mariano Rajoy com el de José Ramón Bauzá, la Comissió Executiva de l'STEI Intersindical va acordar convocar la vaga general del proper dia 14 de novembre, juntament amb altres sindicats. Aquesta vaga també ha estat convocada per la Confederació Intersindical, a la qual pertany l'STEI, tal com es va fer públic a la reunió de la Cimera Social estatal el passat divendres a Madrid.

L'STEI fa una crida al conjunt de la classe treballadora i a la ciutadania en general perquè se sumi a una vaga en què expressi el seu rebuig a la política econòmica del Govern de l'Estat, per l'aplicació de mesures que no apareixien en el programa electoral amb el qual va guanyar les eleccions del passat 20 de novembre. Tot un seguit de retalls i mesures que no fan altra cosa més que afeblir els serveis públics, augmentar les desigualtats socials i carregar-se la majoria dels drets laborals i socials de què fins ara gaudíem, amb una especial cruesa sobre els sectors més desfavorits.

En l'àmbit educatiu no cal recordar quin és l'abast de les retallades que el sector pateix des del curs passat, en un context d'especial duresa segons es preveu en l'elaboració dels pressupostos de la nostra comunitat Autònoma per al 2013. Per no parlar dels efectes que la nova Llei Orgànica de Millora de la Qualitat Educativa comportarà sobre les condicions laborals del professorat, amb qüestions tan lesives com la seva mobilitat forçosa, o els canvis que proposa en la selecció dels equips directius o en les atribucions que aquests tindran en la dotació del personal docent dels seus centres.

És l'hora de respondre a unes polítiques brutals que vénen imposades des de la Unió Europea, és l'hora d'aturar els peus a un sistema financer embogit i sense rumb que no veu més enllà de l'enriquiment desmesurat dels mercats, és l'hora de passar de l'Europa de l'euro a l'Europa dels drets laborals i socials. És el moment de dir prou al deteriorament dels serveis bàsics de la ciutadania, sacrificats a l'altar absurd de la reducció del dèficit públic. És l'hora de fer sentir la nostra veu i exigir una rectificació d'uniques polítiques que ens duen al pou de la precarietat i a l'augment cada vegada més gran de les desigualtats socials. Diquem prou!"

Però abans d'arribar a la vaga general hi havia prevista una mobilització, que es va preveure entre els integrants dels sindicats a la Junta de Personal Docent no Universitari. Aquest va ser el text que es va acordar enviar al professorat:

"BENVOLGUTS COMPANYS I COMPANYYES DELS CENTRES EDUCATIUS,

Els sindicats STEI Intersindical, FETE-UGT, ANPE i FECCOO, presents a la Junta de Personal Docent no Universitari hem convocat una mobilització dia 30 d'octubre a totes les illes, per protestar per la política d'austeritat que afecta el sistema educatiu. Són molts de retalls, acomiadaments de personal interí, augment de ràtios, augment d'hores lectives, disminució de recursos per treballar a favor de l'èxit escolar, desmantellament del servei públic, pèrdua del dret a l'educació en igualtat d'oportunitats i d'una veritable qualitat educativa...

Volem expressar també el nostre desacord amb la proposta de reforma educativa del ministre Wert, que no ha cercat el consens amb la comunitat educativa, una reforma ideològica disfressada de reforma necessària, però en realitat és una reforma innecessària i desestabilitzadora del sistema educatiu que no va acompanyada d'una memòria econòmica, que estableix la mobilitat forçosa del professorat i posa entrebanca a l'alumnat amb avaluacions extenuants i externes... També tenim males notícies pel que fa als pressupostos de la Comunitat Autònoma, ja que podrien baixar en un 10% respecte del de l'any passat, que ja era reduït.

S'han convocat concentracions dia 30 d'octubre a totes les Illes. Formentera: Plaça de la Constitució a les 19.00h. Eivissa: Delegació d'Educació. Via Púnica a les 19.00h. Menorca: Delegació d'Educació a les 19.00h. Mallorca: plaça de Cort de Palma a les 18.30h.

També us convocam a participar activament durant la concentració que farem per si voleu fer un parlament breu, o la lectura d'algun text, nom del vostre centre, sobre els retalls, la situació del vostre centre o els motius de la protesta. Digau-nos si us hem de reservar un espai de lectura al correu jpdnubalears@gmail.com. A les concentracions hem de ser molts. Hi haurà un micro o un megàfon a la vostra disposició. Parlarem ben fort per fer-nos sentir!"

A la mesa del 25 d'octubre es va tractar el procés de tutorització per al curs 2012-2013. L'STEI Intersindical va tornar a demanar una tutorització el més flexible possible per tal que el màxim de persones s'hi poguessin

acollir. En aquest sentit, vàrem aconseguir que les substitucions previstes per a tot el curs fossin objecte de tutorització, i que les persones que ja l'havien passat i havien decaïgut no l'haguessin de tornar a passar.

L'STEI Intersindical sempre havia exigint que els tutors i les tutores del procés tenguessin una compensació per a la seva tasca. Havíem aconseguit que es reconeguessin hores de formació, tot i que seguïem demanant que també tenguessin una reducció horària per poder desenvolupar la seva tasca.

També i gràcies a la pressió sindical exercida des de tots els àmbits per l'STEI Intersindical, però en especial des de la Mesa Sectorial d'Educació, tal com havia reconegut la directora general de Recursos Humans, a la mesa de 25 d'octubre, la Mesa General de Funció Pública (MGFP) s'havien d'aprovar una sèrie d'excepcions que permetrien cobrar el 100% de les retribucions en cas de baixa.

Després d'haver passat per la MGFP –que incloïa educació, sanitat i serveis generals–, tràmit necessari previ al Consell de Govern, es tendrien en compte com a excepció les baixes derivades d'hospitalització o intervenció quirúrgica, totes les baixes derivades de l'embaràs i les baixes relacionades amb tractaments de quimioteràpia o radioteràpia. A més, aquestes noves excepcions serien aplicades amb efectes retroactius a l'1 de setembre.

Acabàvem el mes d'octubre i estàvem preparant la concentració que havíem de fer a la plaça de Cort, a Mallorca. Cada illa ho preparava al seu indret. L'STEI Intersindical va enviar el comunicat següent a les escoles i afiliats:

"BENVOLGUTS COMPANYS I COMPANYYES,

Com ja sabeu, tant la conselleria d'Educació, com el Govern central fan un esforç rere l'altre per desfer l'edifici de l'educació tant pel que fa a les condicions de treball dels docents, com a les condicions econòmiques. Tampoc no podem perdre de vista la minva de recursos que s'ofereixen al nostre alumnat i que retallen les seves oportunitats futures. Les paraules clau han estat reducció, eliminació, suspensió. Les paraules en positiu (augment, ampliació) sols han estat utilitzades "contra" la comunitat educativa: augment de ràtios, ampliació d'hores lectives...

Tots i totes coneixem el que ha passat fins ara: retallades de personal (al voltant de 500 contractacions menys aquest curs), precarització dels contractes dels interins, no cobriment de baixes, reducció de tot tipus de retribucions econòmiques (s'ha perdut, en quatre anys, entre un 30 i un 38% de poder adquisitiu), pèrdua de drets pel que fa a la maternitat, augment de ràtios, augment de jornada laboral, reducció d'equips d'atenció a la diversitat i dels seus programes, supressió de llicències per estudis, eliminació d'ajuts del fons social, no percepció íntegra de retribucions en cas de baixa, reducció de la presència del català als centres educatius, reducció dels pressuposts dels centres, reducció de les beques... i un llarg etc.

Sembla que en els nous pressuposts de la Comunitat i de l'Estat es preparen més retallades que, de ben segur, ens tornaran a afectar de manera negativa. També la reforma LOMCE, que el Ministeri d'Educació no vol negociar amb ningú, preveu mesures que afecten molt negativament el professorat i la idea que des de l'STEI tenim de l'educació, tant pel que fa a ideologia, com a programes, currículum, etc.

Els sindicats d'educació presents a la Junta de Personal Docent no Universitari (STEI, FETE-UGT, ANPE, FECCOO) hem convocat concentracions a totes les illes el proper 30 d'octubre. Des de l'STEI Intersindical et convidam i animam a participar-hi, a portar les samarretes verdes, els llaços pel català, les pancartes que al teu centre vulgueu fer visibles, les vostres queixes (podreu llegir-les allà, ja que tindrem com fer-ho), etc. En definitiva, et convidam a

NO SER ESPECTADOR/A DEL QUE PASSA!!!! i a que animis la gent del teu voltant, els companys i companyes de feina, les famílies, i la societat en general a protestar contra les retallades en educació, que suposen retallar les oportunitats futures del nostre alumnat i un empobriment de la nostra societat.

EN EDUCACIÓ, NI UNA PASSA ENRERE!!!!"

El Govern, davant el fracàs que havia suposat l'elecció de llengua, ja preparava un projecte de decret de tractament integrat de llengües, amb la intenció de disminuir l'ensenyament en català que es feia a les escoles, fidels al compliment de la Llei de Normalització Lingüística i de l'Estatut d'Autonomia. En aquell temps, l'STEI Intersindical, ja va fer una valoració d'aquest projecte, que després el temps i els experts li han donat completament la raó. Aquesta era una primera valoració:

"VALORACIÓ DE L'STEI INTERSINDICAL DEL PROJECTE DE DECRET DE TRACTAMENT INTEGRAT DE LLENGÜES ALS CENTRES DOCENTS NO UNIVERSITARIS DE LES ILLES BALEARS

No dona continuïtat a la bona feina feta fins ara, per la recuperació de la llengua pròpia d'aquestes illes, pels mestres dels centres educatius de les Illes Balears, els quals compten amb el 90% del suport clar dels pares i mares.

Estam a favor d'un model educatiu que potencii l'ensenyament d'una llengua estrangera i que garanteixi l'aprenentatge de les dues llengües oficials. Pensam, veim i tocam amb les mans, que aquest Govern no treballa per la bona convivència de les dues llengües oficials i en comptes de treballar pel respecte mutu, atia l'enfrontament entre les persones que les parlen.

No acceptam una regulació de la presència de les llengües als centres escolars per davall del 50% com a mínim, perquè és impossible que un infant que a ca seva parla castellà aprengui la llengua pròpia a l'escola. Demanam que qualsevol regulació que afecti la llengua catalana passi pel Consell Escolar de les Illes Balears, i també per la Mesa Sectorial d'Educació, ja que afecta les condicions laborals del professorat i els currículums autonòmics.

Presentarem al·legacions oportunes en obrir-se el període de consulta a la comunitat educativa. Treballarem per introduir les modificacions que creguem que poden afavorir més el conjunt de la població de les Illes Balears. Cas que la conselleria d'Educació no tenguí en compte les al·legacions presentades per la majoria de la comunitat educativa, iniciarem, sense cap dilació, la via judicial.

Per altra banda, l'STEI Intersindical convocarà, a totes les illes, l'Assemblea de mestres i professors en català que es va constituir fa més d'un any i que ha estat molt activa als centres i a tot el territori de parla catalana. Fins i tot va arribar al Parlament Europeu el juny del 2012. Juntament amb l'STEI va denunciar la vulneració dels drets de la comunitat lingüística catalana a les Illes Balears per part del Govern de José Ramón Bauzá del Partit Popular.

No pot ser que es demani que per atorgar una majoria vinculant en una consulta hi hagi d'haver el 65% del cens a favor. Ara ens diuen que per poder continuar amb l'ensenyament en català a un centre haurem de tenir el 65% del cens a favor. Bauzá només té a favor el 27% del cens!

L'escola és un pilar fonamental per a la normalització de la llengua i la cultura, com ho és la presència de la llengua a l'Administració pública i als mitjans de comunicació. No consentirem que es rebaixi la presència del català en cap d'aquests tres camps. De moment totes les normatives en contra del català que s'han tret, després d'exhaurir la via negociadora i de diàleg, s'han duit als tribunals.

L'STEI Intersindical ha presentat recurs de reposició i es prepara per a impugnar-lo si no es retira, el pla pilot plurilingüe, l'ordre d'elecció de llengua per part de les famílies que ja tenen els infants escolaritzats, l'ordre que posa vigent l'ordre d'elecció del 2004, etc.

Es veu que al president del Govern, sa mare no li contava rondalles quan era petit i pateix de desafecció lingüística i cultural del mallorquí, menorquí, formenterenc i eivissenc."

També el Govern estava preparant un avantprojecte de Llei reguladora de la convivència escolar i de l'autoritat del professor i aquesta va ser la primera valoració que en va fer l'STEI Intersindical, després de demanar que es negociàs a les meses pertinents:

"Aquestes falses normes de convivència als centres pretenen, entre moltes altres coses, retallar la llibertat de càtedra, dret regulat a la Constitució Espanyola. Llei de convivència i d'autoritat del professor... sancions al professorat que expressi la seva opinió, regulació de la presència dels llaços als centres, de les camisetes de protesta, cartells que fan públic o denuncien el deute pendent de la Conselleria amb els centres... tot això fora, prohibit! Burocratització de tasques, inseguretat jurídica provocada pels cons-

tants canvis legislatius en educació, promoció de la falsa autoritat del professor...

Estam a favor de dotar el professorat d'instruments legals per a reforçar la seva autoritat i per defensar-se en els casos d'agressions, tant per part d'alumnes com per part de pares i mares. Necessitam el suport dels serveis jurídics de la Conselleria durant tot el procés. Tot i que aquests casos són minoritaris s'ha de poder comptar amb aquest suport.

Hi ha alguns pares i mares, pocs, que han protagonitzat episodis desagradables amb els professors. Podem avaluar més endavant si invertir d'autoritat pública el professorat farà que hi hagi manco agressions al professorat o si realment es necessiten altres instruments i accions des d'altres àmbits i més coherència amb les accions proposades, perquè realment el professorat sigui una persona valorada professionalment i socialment.

Creim en l'autoritat pedagògica dels docents i no amb una autoritat que es pot arribar a convertir en autoritarisme, que sembla que és el que practica el president del Govern José Ramón Bauzá. Destitució de consellers que no accepten la imposició del sentit del vot. Destitució d'inspectors perquè els pares i mares han donat suport majoritari a l'ensenyament en català, cessament de directores generals, instauració de la política de la por, i del "mando y ordeno"...

Creim en l'autoritat pedagògica dels docents i no amb una autoritat que es pot arribar a convertir en autoritarisme, que sembla que és el que practica el president del Govern José Ramón Bauzá. Destitució de consellers que no accepten la imposició del sentit del vot. Destitució d'inspectors perquè els pares i mares han donat suport majoritari a l'ensenyament en català, cessament de directores generals, instauració de la política de la por, i del "mando y ordeno"...

A l'STEI, com molts dels professors que representam, creim en l'educació de l'esforç, la disciplina i la força de voluntat com a valors a treballar amb els nostres alumnes. Però no podem caure en l'autoritarisme. Pensam que la convivència a una aula no s'implanta per decret. Un BOIB no aconsegueix que un professor es faci escoltar o respectar dins una aula. Hi ha una crisi social del concepte d'autoritat, que la pateixen igualment altres col·lectius com el cos policial. La política de la por tampoc no sol funcionar

Ja tenim decrets de drets i deures d'alumnes, regulació a la llei de funció pública de les sancions al professorat, instruccions de funcionament i organització... Hi ha en marxa una reforma legislativa estatal i ara fan una llei autonòmica... Falta de coordinació i comunicació Ministerio i Conselleria, molta burocràcia... Tot per camuflar com volen controlar i fer callar el professorat... donar opinió personal, política...

Tot un cúmulo de despropòsits!! Des de l'STEI Intersindical analitzam a fons aquests dos nous projectes legislatius, un avantprojecte de llei i un decret i us informarem de totes les al·legacions i moviments que farem per aturar aquesta regressió que el PP de Bauzá ha posat en marxa. Quan no facin cas de les al·le-

CONCENTRACIONS 30 d'octubre 2012
Retallen l'educació, retallen el nostre futur.

CCOO ensenyament
 AWP
 FEIE
 STEI

NO a la LOMCE
NO als POCAIB 2013

-Palma a les 18.30h a Cort
-Maó a les 19h a la delegació d'Educació
-Vila a les 19h a la delegació d'Educació
-Formentera a les 19h a la Plaça de la Constitució

gacions estudiarem amb el servei jurídic de l'STEI, la impugnació d'aquestes normatives lesives i regressives per al català, anticonstitucionals i antiestatutàries, davant els tribunals."

La Confederació d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes de les Illes Balears (COAPA) va donar suport a les concentracions del 30 d'octubre. Va publicar el comunicat següent:

"DES DE LA CONFEDERACIÓ D'ASSOCIACIONS DE PARES I MARES DE LES ILLES BALEARS (COAPA BALEARS) i les FAPA de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera donam suport a les Concentracions en Defensa de l'Educació Pública convocades per la Junta de Personal Docent no Universitari formada per STEI-Intersindical, UGT, CCOO i ANPE que es duran a terme el dimarts dia 30 d'octubre.

Les concentracions s'han convocat als següents llocs. Formentera: plaça de la Constitució, a les 19.00h. Eivissa: Delegació d'Educació. Via Púnica a les 19.00h. Menorca: Delegació d'Educació, a les 19.00h. Mallorca: Plaça de Cort de Palma, a les 18.30h.

Des de COAPA volem fer una crida a totes les APIMA i a les famílies i ciutadans preocupats per l'Educació a participar d'aquestes concentracions per expressar el nostre rebuig a les polítiques educatives dels governs actuals que estan duent el nostre sistema educatiu a una situació precària i dificultant la possibilitat d'obtenir pels nostres fills i filles una educació de qualitat i equitativa.

L'increment de ràtios a les nostres aules; les retallades de personal docent i de suport, especialment el que atén l'alumnat amb necessitats educatives especials o dificultats d'aprenentatge; la reducció o eliminació de les ajudes a les famílies més necessitades (beques de menjador, ajudes a llibres de text, fons de llibres, etc.) que estan posant en dificultat molts serveis complementaris dels centres educatius; la supressió dels programes de reforç educatiu; les polèmiques generades en el seu intent de provocar un conflicte lingüístic inexistent, etc. són motius més que suficients per protestar i participar d'aquestes concentracions.

I per si això no fos suficient, el ministre Wert proposa una Reforma de Llei d'Educació que ens retorna quaranta anys enrere, que és segregacionista, elitista i antidemocràtica. Amb la implantació d'unes revalides que no faran altra cosa que incrementar el nombre d'alumnes repetidors i, per tant, a les taxes de fracàs i abandonament escolar s'hi afegeix l'eliminació de la capacitat decisòria dels consells escolars convertint-los en simples òrgans consultius i arraconant definitivament la participació de les famílies en la vida escolar dels seus fills i filles."

El dia 30 d'octubre hi va haver sessió de la Mesa General d'Empleats Públics amb un únic punt del dia: "Proposta d'acord del Consell de Govern sobre la determinació de les situacions excepcionals en què es reconeix un complement econòmic de la prestació reconeguda per la Seguretat Social".

A la proposta d'acord només es reconeixien tres causes que donaven dret a percebre el complement econòmic per les incapacitats temporals:

1. Les que implicassin una intervenció quirúrgica o hospitalització, encara que la intervenció quirúrgica o hospitalització tengués lloc en un moment posterior, sempre que correspongués a un mateix procés patològic i no hagués existit interrupció en el mateix. Només es consideraria com a intervenció quirúrgica la que derivés de tractaments que estiguessin inclosos en la cartera bàsica de serveis del Sistema Nacional de Salut.
2. Els processos que implicassin tractament de radioteràpia o de quimioteràpia.
3. Les que tenguessin el seu inici durant l'estat de gestació, encara que no suposàs una situació de risc durant l'embaràs o de risc durant la lactància. El termini per acreditar aquests casos seria de vint dies des que s'hagués produït l'hospitalització, la intervenció o el tractament.

També informaren que:

- a. Si un treballador es posava de baixa per una malaltia excepcional i, una vegada d'alta, tengués una recaiguda, aquesta segona baixa no començaria a comptar de zero, sinó que es consideraria una continuïtat de la primera.
- b. Per aquells dies d'indisposició que, sense estar de baixa, es comptàs amb el justificant mèdic es tendrien en compte, a l'hora del descompte en la nòmina, les retribucions fixes del mes anterior.

Al torn obert de paraules, ens informaren que els dies 24 i 31 de desembre serien no laborables per al personal públic de l'Administració autonòmica. Aquesta mesura va ser conseqüència de la petició de Francesc Ramis, representant de l'STEI Intersindical a la Mesa Sectorial de Serveis Generals, en la sessió del 18 d'octubre.

L'Administració es negà a negociar la possibilitat d'incloure cap altra excepció i d'estudiar les particularitats que pogués tenir cada sector (sanitat, educació i serveis generals). En el mateix sentit es negaren a crear una comissió de seguiment i valoració de les casuístiques que podrien ser objecte d'incorporar a les excepcions.

L'STEI denuncià la mala fe i la indignitat del Govern balear, i el seu responsable en matèria de personal, cap als seus empleats públics; i que volguessin ser capdavanters en tot el que sigui retallar i restringir drets laborals i socials.

Novembre de 2012

L'STEI Intersindical defensa la possibilitat d'una educació de qualitat

Dia 5 de novembre, l'STEI Intersindical va presentar una al·legació a l'esborrany de l'avantprojecte de la Llei reguladora de la convivència escolar i de l'autoritat del professorat dels centres educatius de les Illes Balears. Aquesta és l'al·legació:

"Davant l'esborrany de l'Avantprojecte de la Llei reguladora de la convivència escolar i de l'autoritat del professorat dels centres educatius de les Illes Balears aparegut a la pàgina web de la Conselleria dia 26 d'octubre de 2012, i amb l'anunci al BOIB núm. 159 de 27 d'octubre de 2012, l'STEI Intersindical demana que la normativa sigui tractada a les meses de negociació pertinents amb els representants legítims del professorat i que passi també pel Consell Escolar de les Illes Balears, on hi ha representada tota la comunitat educativa.

Pel que fa a l'Avantprojecte de Llei que regula la convivència escolar i l'autoritat del professor pensam que: Les normes de convivència als centres pretenen, entre moltes altres coses, retallar la llibertat de càtedra -dret regulat a la Constitució espanyola-, retallar la llibertat d'expressió i d'opinió dels ciutadans que són professors... L'Avantprojecte de Llei de convivència i d'autoritat del professor regula les sancions al professorat que expressi la seva opinió, pretén fer desaparèixer els llaços quadribarrats dels centres, les camisetes de protesta, les negres d'Escola en català Ara i Sempre, Que no et tallin la llengua, les camisetes verdes en defensa de l'educació i les de la Crida de l'embut, els cartells que fan públic o denuncien el deute pendent de la Conselleria amb els centres... tot això fora, prohibit!

Fins i tot però, va molt més enllà. Amb una aprovació hipotètica d'aquesta normativa, podria també quedar prohibit parlar a l'aula del canvi climàtic, del matrimoni homosexual, del reciclatge en contra de la incineració, de la necessitat de carrils bici... Com també una bona part del currículum d'història, de filosofia, de literatura, etc. quedaria immediatament sota sospita. I autors com Martí i Pol, Machado, Marx... serien, a la pràctica, intractables.

Aquest avantprojecte de Llei suposa, a més, una burocratització de tasques, canvia -sense que sigui una necessitat- la legislació vigent, ja tenim un Decret de drets i deures dels alumnes, de règim disciplinari per al professorat, regulat a la Llei de funció pública, plans de convivència estructurats, instruccions de funcionament i organització... Hi ha en marxa una reforma legislativa estatal i ara fan una llei autonòmica... Trobam que falta una bona coordinació i comunicació entre el Ministeri i la Conselleria... Tot per camuflar com volen controlar i fer callar el professorat, cosa que no aconseguiran. El professorat continuarà fent bé la seva feina com l'ha feta sempre i educant en el sentit crític els alumnes tal com regula la legislació vigent.

Pel que fa a l'autoritat, l'STEI Intersindical vol remarcar que està a favor de dotar el professorat d'instruments legals per reforçar la seva autoritat i per defensar-se en els casos d'agressions, tant per part d'alumnes com per part de pares i mares. Necessitam el suport dels serveis jurídics de la Conselleria durant tot el procés. Tot i que aquests casos són minoritaris s'ha de poder comptar amb aquest suport.

En qualsevol cas, com pot pretendre la Conselleria invertir d'autoritat els professors alhora que els vol posar un esparadrap a la boca??? El sarcasme és absolut. Hi ha alguns pares i mares, pocs, que han protagonitzat episodis desagradables amb els professors. Podem avaluar més endavant si invertir d'autoritat pública el professorat farà que hi hagi manco agressions o si realment es necessiten altres instruments i accions des d'altres àmbits i més coherència amb les accions proposades, perquè realment el professorat sigui una persona valorada professionalment i socialment.

Creim amb l'autoritat pedagògica dels docents i no amb una autoritat que es pot arribar a convertir en autoritarisme, que sembla que és el que practica el president del Govern José Ramón Bauzá. Destitució de consellers que no accepten la imposició del sentit del vot, destitució d'inspectors perquè els pares i mares han donat suport majoritari a l'ensenyament en català, cessament de directores generals, instauració de la política de la por, i del "mando y ordeno"...

A l'STEI, com molts dels professors que representam, creim en l'educació de l'esforç, la disciplina i la força de voluntat com a valors a treballar amb els nostres alumnes. Pensam que la convivència a una aula no s'implanta per decret. Un BOIB no aconsegueix que un professor es faci escoltar o respectar dins una aula o fora de l'aula. Tot això és un cúmul de despropòsits.

Per això, i per mitjà d'aquest escrit, l'STEI Intersindical exigeix la retirada immediata de l'avantprojecte de la "Llei reguladora de la convivència escolar i de l'autoritat del professorat dels centres educatius de les Illes Balears" i que una futura normativa sigui fruit de les meses de negociació pertinents amb els representants legítims del professorat i que passi també pel Consell Escolar de les Illes Balears, on hi ha representada tota la comunitat educativa."

L'STEI Intersindical va confeccionar un document, perquè qualsevol docent pogués presentar al·legacions també a l'avantprojecte abans esmentat. Aquest va ser el document:

" _____ , amb DNI _____ ,
domicili _____ i telèfon _____ .

EXPOSA:

Que ha llegit l'esborrany de l'Avantprojecte de la llei reguladora de la convivència escolar i de l'autoritat del professorat dels centres educatius de les Illes Balears, aparegut a la pàgina web de la Conselleria dia 26 d'octubre de 2012, i al BOIB núm. 159 de 27 d'octubre de 2012, on avisen del temps de què disposen particulars, entitats i corporacions per presentar al·legacions.

Que el document s'ha presentat sense fer una consulta prèvia a la comunitat educativa, ni tampoc als representants legítims dels docents, la qual cosa dificulta el consens que normatives com aquesta necessiten.

Que la proposta d'avantprojecte és inadmissible en democràcia. Els articles 151 i 154, que permetrien acomiadar professionals de l'ensenyament pel fet de realitzar la seva feina són un atac directe a tot el col·lectiu.

Per tot això,

DEMANA

La retirada immediata de l'Avantprojecte de la llei reguladora de la convivència escolar i de l'autoritat del professorat dels centres educatius de les Illes Balears, i que una futura normativa sigui fruit del consens a les meses de negociació pertinents amb els representants legítims del professorat i que passi també pel Consell Escolar de les Illes Balears, on hi ha representada tota la comunitat educativa.

_____ , _____ de novembre de 2012.

Signatura

CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS DE LES ILLES BALEARS"

Davant un escrit que va enviar la Plataforma Crida als centres d'ensenyament, en què en un paràgraf parlava malament dels sindicats, un afiliat nostre, Alberto Prats Rodríguez, va contestar de la manera següent:

"Benvolguts companys,

Sóc un professor eivissenc interí que ha rebut a través del seu institut un correu vostre en què una companya us feia arribar una proposta d'al·legacions contra la Llei reguladora de la convivència. Em sembla una bona proposta però us agrairia que, ja que estam per compartir idees aprofitant els mitjans de comunicació actuals (així he rebut jo el vostre correu), tinguéssiu a bé llegir les meves opinions respecte a la "qüestió sindical". És més, us prego que les faceu arribar a la vostra companya.

Sóc afiliat a l'STEI des del moment en què vaig començar a fer feina com a professor; mai no he tingut cap tipus de càrrec al sindicat (ho dic per avisar abans que algú pensi res), però també he de dir que trobo legítim, necessari i honorós que hi hagi persones disposades a fer aquesta feina sindical en representació de tota la classe treballadora. Que hi ha representants sindicals que no fan la seva feina, o que la fan malament? Segurament (tot i que no en conec cap que funcioni així, sinó tot el contrari). Igual com hi ha professors que no se saben expressar per escrit amb un mínim de correcció ortogràfica o que fugen de les

guàrdies, o forners que fan malament la seva feina, fins i tot jardiners que es tomben sota els pins més sovint del que toca. Però això no és motiu per classificar tot el col·lectiu de professors, ni de forners, ni de jardiners. Tampoc no ho hauria de ser per classificar el conjunt d'alliberats sindicals.

Sé que aniré més enllà del que suggereix la vostra companya al seu correu, però fa mesos que sento i lleigeixo comentaris que és necessari rebatre. Tota la mobilització que estam fent els professors no difereix molt de la que es va fer farà cosa d'un segle i que va acabar amb la creació dels sindicats.

Efectivament, no estam fent res diferent. Voler tornar a començar girant l'esquena als sindicats és voler retrocedir aquest segle en el temps. Mentrestant, la dreta i la patronal no s'aturaran i seguiran amb el seu ritme. Si tenim cap crítica a fer a la feina sindical no oblidem que tenim l'oportunitat (i en la meua opinió l'obligació) de participar en aquest esforç com a treballadors que som; si no ens agraden els nostres representants, podem triar-ne d'altres o fins i tot triar un altre sindicat; també podem presentar-nos a les eleccions sindicals si pensam que ho podem fer millor. Però el que no està bé és renegar d'ells, perquè els sindicats som naltros. Ni més ni menys, les persones que hi treballen són persones del nostre mateix sector que s'han presentat amb unes idees i han estat triades per naltros per representar-nos legalment i legítima davant l'Administració. Fan el que poden, i bona mostra d'això són totes les coses que han anat aconseguint al llarg dels anys. Curiós que ningú els felicites quan van aconseguir que els interins cobréssim l'estiu, el complement de tutor o els sexennis (podria continuar amb els exemples). Però quan el PP ens ha retirat aquestes coses de sobte culpabilitzant els sindicats de tots els nostres mals i volem tornar a inventar la pólvora des de zero. Cap problema, la història ens ensenya que en unes dècades ho haurem aconseguit (i que llavors hi tornarem a renegar...). Per cert, existeixen sistemes com l'alemany en què només gaudeixen de les millores aconseguides pels sindicats aquelles persones que hi estan afiliades. No defenso que aquí s'hagi de fer el mateix, però sí demano com a mínim un respecte cap als sindicats i les persones que hi col·laboram.

Com a afiliat a un sindicat (i per tant persona que contribueix amb la seva quota a la feina del sindicat) trobo preocupant i insolidari que persones que tal vegada mai han contribuït a aquest esforç de la classe treballadora gaudeixin dels seus fruits quan les coses van bé i girin l'esquena a qui no toca quan van malament. És que també oblidau totes les vegades que heu cridat a un sindicat demanant informació o consell i l'heu rebut (sense necessitat d'estar-hi afiliats)? Cabria preguntar-se si aquests dies no aconseguiríem molt més acordant entre tots els treballadors una afiliació massiva als sindicats. Tots portem mesos d'esforç, de vestir-nos amb samarretes de diferents colors segons el dia de la setmana, xiulant als patis i fent moltes altres coses. Si en comptes d'això (o a més d'això) decidíssim afiliar-nos tots als sindicats; si en qüestió de dos o tres mesos l'afiliació augmentés un tres-cents per cent; si els nostres governants veiessin que per fi ens organitzem com toca (no ens enganyem, el que tenim ara mateix és una fragmentació d'idees, impulsos i esforços) a través dels sindicats, possiblement els responsables del Govern començarien a preocupar-se.

O potser no. Però volia fer arribar la meua opinió i espero que ningú no es molesti per això; per si la vostra companya pensa que he inferit massa coses a partir del meu breu escrit, aclareixo que només he tingut la necessitat de compartir amb un cercle més ample les idees que em bullen de fa temps i el meu correu ha motivat que finalment em posés a escriure. Tot de bon cor, però no podem deixar que ens confonguin ni que naltros confonguem l'enemic. La patronal i la dreta s'han dedicat a malmetre contra els sindicats, i això és normal. El que no és normal és que els treballadors s'ho creguin. Algú ha vist mai un empresari malmetent contra la patronal? Si un cas ho fa contra el seu representant, i si és així s'organitza per canviar-lo o fins i tot s'hi presenta. És fàcil criticar però és molt més difícil agafar la paella pel mànec. El problema mai no poden ser els sindicats, si un cas alguna persona que hi treballa. I el meu convenciment és que la majoria fan la seva feina.

Afegeixo sota aquest correu un mail de l'STEI en què explica les al·legacions que aquest sindicat ha presentat contra el projecte de Llei reguladora de la convivència i de l'autoritat; és un correu rebut ahir i que demostra que, com no pot ser d'altra forma, l'STEI hi estava treballant (imagino que la resta de sindicats també, però no tinc els seus correus). Contrasta amb el paràgraf de la vostra companya:

D'altra banda, hauríem d'exigir als sindicats que fessin la seva feina i que fossin ells qui redactessin i difonguessin models d'al·legacions perquè aquestes actuacions sí que són les que poden servir de qualque cosa. Ells tenen advocats i ho sabrien fer molt millor que nosaltres, però que jo sàpiga deixen passar el temps i el govern de torn fa i desfà amb una impunitat total i absoluta.

Bé, què he de dir? Ja ho he fet més amunt.

Sort a tots."

Durant aquests primers dies de novembre de 2012 s'estava gestant una vaga general per al dia 14, vaga general que va decidir convocar l'STEI Intersindical. Ho va fer amb el comunicat següent:

"L'STEI INTERSINDICAL HA DECIDIT CONVOCAR LA VAGA GENERAL. La vaga general és l'instrument més potent de la classe treballadora per aconseguir canvis en les polítiques socials i econòmiques i el moment social i polític justifica la convocatòria. Ara, treballadores i treballadors, pensionistes, persones aturades i el conjunt de la ciutadania hem de treballar per organitzar-la en tots els àmbits de la societat i aconseguir que aquesta sigui un èxit que obligui el Govern a rectificar i a canviar la seva política per una altra que serveixi els interessos del conjunt de la classe treballadora i la ciutadania.

La Comissió Executiva de l'STEI Intersindical va acordar convocar la vaga general del proper dia 14 de novembre, juntament amb altres sindicats. Aquesta vaga també ha estat convocada per la Confederació Intersindical, a la qual pertany l'STEI, tal com es va fer públic a la reunió de la Cimera Social estatal el passat 19 d'octubre a Madrid.

La convocatòria de la vaga general laboral i social té el suport de la Cimera Social Estatal i ha estat ratificada per les cimeres socials territorials; entre elles la de les Illes Balears. La Cimera Social està formada per entitats de molt diversa naturalesa, on s'integra la Confederació Intersindical a l'àmbit estatal i l'STEI Intersindical a l'àmbit de les Illes Balears, que neix per organitzar i coordinar el moviment d'oposició social a les mesures que apliquen els diferents governs, tant central com autonòmic.

Des que va esclatar la crisi, una crisi que començà i continua sent financera, totes les mesures per corregir-la han esdevingut una autèntica crisi social, perquè totes i cadascuna de les decisions que s'han pres han estat orientades a fer repercutir la crisi sobre la classe treballadora. S'han aprovat reformes laborals, la pròrroga de l'edat de jubilació, els increments de l'IRPF i l'IVA o les retallades en serveis públics com sanitat, educació o protecció social; unes retallades que han afectat totes les treballadores i treballadors. En el sector privat s'han tancat nombroses empreses, moltes d'elles amb EROS injustificats, aprofitant la crisi per suprimir llocs de treball o substituir treballadores i treballadors. Tampoc els empleats i empleades públics no han estat aliens, perquè a més de les mesures globals, se'ls ha volgut responsabilitzar socialment de la crisi i se'ls ha aplicat mesures complementàries com la pèrdua de llocs de treball públics, flexibilització de les condicions laborals i disminució significativa de les retribucions en un 5%, la reducció dels complements de carrera i desenvolupament professional del govern autonòmic i la supressió de la paga de Nadal.

Aquestes polítiques han portat a una degradació important de l'estat del benestar i a un retrocés dels estàndards del nivell de vida de la classe treballadora. Un atur que afecta el 25% de la població activa, uns 5 milions de persones sense treball que malviuen amb el subsidi per desocupació o de l'almoina dels 450€, milers de famílies que diàriament perden la seva llar, col·lectius en situació de dependència o en risc d'exclusió social que han perdut, directament o indirectament, el suport dels poders públics són, entre altres, exemples del panorama social que ens queda després de l'aplicació de les polítiques de retallades. Unes polítiques que no han anat acompanyades, més bé al contrari, de mesures que impliquen les grans fortunes, les empreses i els bancs a contribuir solidàriament a la sortida de la crisi (amnistia fiscal, rescat de la banca, banc "dolent", fiscalitat no progressiva, etc.).

Una realitat que inexorablement necessita una resposta social d'aquells i aquelles que estam patint les seves conseqüències i que s'ha plasmat en l'exigència de la convocatòria d'un referèndum perquè puguem opinar sobre aquestes polítiques. Estam davant d'un frau democràtic, un frau a la ciutadania, ja que el govern està aplicant tota una sèrie de mesures que no portava en el seu programa electoral. Davant la manca de resposta per part del Govern i la previsió de noves retallades el 2013, cal donar una resposta contundent: la convocatòria d'una nova vaga general pel 14 de novembre.

A aquesta situació s'hi ha d'afegir com repercutiran negativament els pressupostos del Govern de les Illes Balears sobre les treballadores i treballadors i especialment sobre les classes més desfavorides de la societat. Això suposarà reduir encara més els recursos destinats a la sanitat, l'educació i la protecció social. Amb més precarietat laboral i augment de l'atur, més acomiadaments d'empleats públics i un empitjorament de la qualitat dels serveis públics."

També va ser un d'aquests dies de novembre que la Plataforma Castelló per la Llengua ens va explicar que preparaven una mobilització per la llengua, que tindria lloc a Castelló el proper 15 de desembre, amb motiu de celebrar la commemoració dels 80 anys de les Normes de Castelló. L'STEI Intersindical li va donar tot el seu suport i s'hi va adherir.

També hem de recordar que s'estaven duent a terme els *Camins contra mentides* de Jubilat per Mallorca, i l'STEI Intersindical col·laborava tot el que podia amb ells i participava a les mobilitzacions puntuals que s'organitzaven.

També va arribar a l'STEI Intersindical, la notícia que el Govern volia sortir de l'Institut Ramon Llull. El sindicat, el 8 de novembre, va enviar a la premsa el comunicat següent:

"L'STEI Intersindical troba que el Govern de les Illes Balears ha de continuar formant part de l'Institut Ramon Llull, una de les poques eines que compartim tots els territoris de l'àmbit cultural i lingüístic català per treballar per a la projecció exterior de la llengua dels formenterencs, eivissencs, menorquins i mallorquins.

Bauzá ja incompleix el mandat de la Carta Magna. La Constitució de 1978 reconeix, per primera vegada en la història constitucional espanyola, que Espanya és una realitat plurilingüe en la qual, a més de la llengua castellana o espanyola, es parlen altres llengües, i afirma que aquesta varietat lingüística constitueix una riquesa que ha de ser protegida i fomentada. L'article 3 del text constitucional, en la seva versió oficial catalana, diu literalment així:

- 1. El castellà és la llengua espanyola oficial de l'Estat. Tots els espanyols tenen el deure de conèixer-la i el dret d'usar-la.*
- 2. Les altres llengües espanyoles seran també oficials en les respectives Comunitats Autònomes d'acord amb els seus Estatuts.*
- 3. La riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció.*

També incompleix la Carta Europea de les llengües regionals i minoritàries, no garanteix ni facilita la reciprocitat en la recepció de les televisions públiques autonòmiques que tenen la mateixa llengua. Incompleix l'Estatut bàsic de l'empleat públic i l'Estatut d'Autonomia quan lleva el requisit de català als funcionaris de les administracions de les illes Balears i quan vol reduir la presència del català als centres educatius.

A Bauzá li sembla molt bé que l'Instituto Cervantes faci difusió de la cultura castellana per tot el món, tenguí seus a múltiples països estrangers de tots els continents, defensi la unitat de la llengua castellana per damunt de les infinites modalitats que té el castellà i rebi diners públics, que pagam entre tots, perquè aquesta entitat refermi el seu paper com a llengua i cultura important a tot el món. Ara bé, que el seu govern participi en un Institut que du el nom d'un gran mallorquí -que al mateix temps és el pare de la llengua i literatura catalanes-, i que promogui la llengua pròpia de les Illes dins una institució que treballa per al conjunt de la llengua i ho fa a l'estranger, diu que no pot ésser i que per a ell és una despesa impossible.

Hi ha una gran bossa de turisme cultural que se sentiria atreta per a tot el que l'institut pot difondre: llengua, patrimoni arquitectònic, cultural i paisatgístic, tot lligat a la terra i al territori de parla catalana. La llengua pròpia de les Illes necessita suport i impuls institucional per a la seva supervivència.

Tot això acabarà passant factura al Govern del PP i al propi Partit Popular. La seva política és agressiva, radical i poc respectuosa. Treballa obertament en contra de la llengua i la cultura pròpia dels illencs. És necessari que aquest assetjament institucional acabi ara mateix i es facin passes per anar endavant i no endarrere com els crancs. Que el PP, que ja ens dilapida la salut duent els fems d'Europa a cremar-los aquí, carregui la crisi damunt la població més vulnerable, ara a més a més no ens ha de dilapidar el patrimoni lingüístic i cultural!"

El dia 6 de novembre es va realitzar a l'IES Marratxí una reunió dels Mestres i Professors en Català de les Illes Balears. Hi varen assistir unes quaranta persones de diferents centres d'infantil, primària i secundària de Mallorca i també d'algun centre concertat. Gent de Binissalem, Porto Cristo, Palma, Bunyola, Inca... Es va valorar molt positivament la feina feta. Sobretot el fet que l'assemblea treballàs a totes les illes i tot i que hi havia autonomia a cada illa, s'havien fet accions coordinades i s'havien aprofitat les idees i les iniciatives de cada illa en benefici de les altres. L'argumentari a favor de l'ensenyament en català, fet amb les aportacions de totes les illes havia funcionat molt bé.

Es va analitzar el decret de tractament de llengües. Es va fer notar que no donava continuïtat a la bona feina feta fins ara pels mestres dels centres educatius de les Illes Balears, els quals comptaven amb el 90% del suport clar dels pares i mares.

Nosaltres defensàvem un model educatiu que potenciàs l'ensenyament d'una llengua estrangera i que garantís l'aprenentatge de les dues llengües oficials. No ens semblava bé i no acceptàvem la derogació del decret de mínims ja que amb una presència inferior al 50% com a mínim d'hores lectives en català, era impossible que un infant que a casa seva parlava castellà aprengués la llengua pròpia a l'escola. No podia ser que es demanàs que per atorgar una majoria vinculant en una consulta hi hagués d'haver el 65% del cens a favor. Bauzá governa amb el 27% del cens a favor!

Entre les accions que es va aprovar dur endavant durant el curs en què ens trobàvem, es varen decidir les següents:

- Fer un comunicat de premsa de la reunió de dia 6 a Mallorca.
- Llançar una campanya amb el nom d' "Enllaçats pel català. Ara més que mai!"
- Promoure un acord de claustre, de consell escolar i de recollida de signatures individuals a favor de l'ensenyament en català, de la cohesió social, de l'aprenentatge d'una llengua estrangera amb garanties de qualitat, amb professors formats, de suport als projectes lingüístics de centre, que estan avalats per uns resultats en les avaluacions de diagnòstic, de reafirmació de les competències dels consells escolars, i de rebuig al Decret de tractament de Llengües que ara proposa el govern de José Ramon Bauzá.
- Fer un acte mediàtic quan tinguem els suport recollits.
- Escampar llaços quadribarrats per tot. ARA MÉS QUE MAI!
- Fer la reunió a les altres illes per definir objectius, accions i calendari.

Es va parlar de crear grups de treball a Palma i a la part forana per dur endavant les propostes de l'Assemblea. Es creà un sol grup de treball. Es parlà de la necessitat de crear un gabinet jurídic on hi poguessin col·laborar els advocats dels sindicats.

Es va repartir el full que l'STEI va llançar dia 5 de novembre per fer al·legacions individuals a l'avantprojecte de Llei de la convivència i l'autoritat del professor per a presentar les corresponents al·legacions i es va acabar la reunió.

El dia 9 de novembre l'STEI Intersindical i alguns membres de l'Assemblea de mestres i professors en català, ens vàrem concentrar amb el personal de la conselleria d'Educació per denunciar la política de retallades que, sota la falsa excusa de l'austeritat, el Govern volia dur endavant. Un govern que desmantellava serveis públics, carregava la crisi damunt els més vulnerables, creava divisió social, reduïa pressuposts sense crear llocs de feina, generava atur entre els treballadors públics la qual cosa requeia en la qualitat d'atenció i eficiència que el servei públic havia de donar al ciutadà, coes, problemes en la informació, endarreriments.

L'Assemblea de mestres i professors en català hi vàrem anar, ENLLAÇATS, a cercar la unitat didàctica de Cabrera que ens havien dit que havia preparat el conseller...

S'acostava el dia 14 de novembre, el dia de la vaga general, la FAPA, i en el seu nom el seu president Vicenç Rodrigo, va enviar una carta de suport a la vaga, als pares i mares dels alumnes. Aquesta és la carta:

"Benvolguts/des pares i mares

Vos comuniquem que FAPA Mallorca donarà suport a la convocatòria de vaga general prevista per al dia 14 de novembre.

Són moltes les raons que actualment argumenten una acció d'aquesta importància i entre d'elles potser destaca la manca de respecte que els nostres governants han demostrat cap als ciutadans, ignorant reiteradament la veu del carrer, la veu de milers de persones que viuen angoixades pel dia a dia.

Les retallades que hem patit aquests dos darrers anys en Educació són motius més que suficients per donar-hi suport. Hem vist increments a les ràtios d'alumnes per aula, reducció dels docents de suport i atenció a la diversitat, manca de substitucions per baixes docents, eliminació de les ajudes a les famílies més necessitades, desaparició de serveis complementaris... I no podem ignorar que se'ns presenta un futur ben complicat amb més retallades i l'eliminació de la participació democràtica als centres. L'aprovació de la nova Llei d'Educació (LOMCE) o la Llei de Convivència deixarien a les famílies al marge de la vida escolar dels nostres fills i filles.

La força per canviar aquesta situació està a les nostres mans i la VAGA GENERAL pot ser una alternativa vàlida, això sí, supeditada a la decisió que hem de prendre cadascun de nosaltres. Sabem que no és una decisió fàcil perquè moltes famílies es mouen entre el sacrifici i la necessitat però potser ha arribat l'hora de dir PROU.

Així doncs FAPA donarà suport a la vaga i creiem que convé tenir molt present que els serveis mínims, establerts per sentència judicial, són de tres persones per a tots els alumnes que assisteixin a classe, el/la director/a, el/la secretari/ària i un/a subaltern/a per obrir portes. És evident que això resulta del tot insuficient segons el nombre d'alumnes que es presentin i no es pot garantir la normalitat de les classes.

Igualment, vos informem que el servei de transport, el de matinet i el de menjador no formen part dels serveis mínims i per tant no es pot garantir el seu funcionament.

Des de FAPA estam a la vostra disposició per a resoldre qualsevol dubte que tingueu o per recollir els vostres suggeriments."

L'STEI Intersindical també va elaborar un model de carta que va enviar a tots els centres, perquè aquests si ho desitjaven la poguessin utilitzar per a informar les famílies sobre el dia de la vaga general:

"Benvolgudes famílies,

Com a treballadores i treballadors que sou, ja sabeu que hi ha convocada una

JORNADA DE VAGA GENERAL PER AL PRÒXIM DIMECRES DIA 14 DE NOVEMBRE.

Els treballadors i les treballadores docents i no docents d'aquest centre ens hi adherim. Hi ha prou motius per sumar-se a aquesta jornada de vaga general i expressar el nostre rebuig a la política econòmica del Govern de l'Estat, per l'aplicació de mesures que no apareixien en el programa electoral amb el qual va guanyar les eleccions del passat 20 de novembre. Tot un seguit de retalls i mesures que no fan altra cosa més que afeblir els serveis públics, augmentar les desigualtats socials i carregar-se la majoria dels drets laborals i socials de què fins ara gaudíem, amb una especial cruessa sobre els sectors més desfavorits.

És important que la vaga no sigui només el mitjà d'expressió dels treballadors i treballadores actives que sacrificaran una part del seu salari per defensar els interessos de la majoria. Com a societat civil organitzada podem complementar l'acció sindical i fer una crida a una vaga general ciutadana que es pot materialitzar en petits gests que, a més, no afecten els recursos familiars:

No duguis els teus fills i filles a l'escola

No compris res

No empris el transport públic

No posis benzina

No realitzis tràmits

Ves a les manifestacions que hi ha previstes a cada illa

En l'àmbit educatiu no cal oblidar quin és l'abast de les retallades que el sector pateix des del curs passat, en un context d'especial duresa segons es preveu en l'elaboració dels pressupostos de la nostra Comunitat Autònoma per al 2013. Si a tot això hi afegim l'atac i insult de la Llei de Convivència i Autoritat cap a la tasca docent i el menyspreu cap a la nostra realitat cultural i lingüística que suposa el Decret de tractament de llengües, no feim més que sumar motius per plantar cara i dir prou.

Som conscients de les dificultats i de les molèsties que aquesta vaga pot causar, però ara és l'hora de respondre a unes polítiques brutals que vénen imposades des de la Unió Europea, BCE i FMI, és l'hora d'aturar els peus a un sistema financer embogit i sense rumb que no veu més enllà de l'enriquiment desmesurat dels mercats, és l'hora de passar de l'Europa de l'euro a l'Europa dels drets laborals i socials. És el moment de dir prou al deteriorament dels serveis bàsics de la ciutadania, sacrificats a l'altar absurd de la reducció del dèficit públic. És l'hora de fer sentir la nostra veu i exigir una rectificació d'uniques polítiques que ens duen al pou de la precarietat i a l'augment cada vegada més gran de les desigualtats socials. Diguem prou!"

L'STEI Intersindical lluitava per millorar la qualitat de l'educació en tots els fronts possibles. Feia uns dies, el 31 d'octubre, M. Antònia Font, com a representant dels STE, havia participat en una reunió del ple al Consell Su-

perior d'Ensenyaments Artístics, on hi havia el ministre Wert, i en un punt de l'ordre del dia es presentava l'avantprojecte de la LOMCE. La sindicalista va defensar que la LOMCE no reduís la importància dels ensenyaments artístics, que no es suprimís cap matèria sobre els ensenyaments artístics ni durant el període d'ensenyament obligatori ni dins el batxillerat. També va demanar que les titulacions de les escoles superiors passassin a ser titulacions de Grau.

Dia 14 de novembre es va dur a terme la vaga general, i aquest va ser el comunicat que es va fer sobre el seguiment i participació dels ensenyants a la vaga:

"SEGUIMENT MAJORITARI DE LA VAGA DINS EL SECTOR DOCENT PÚBLIC

El sector públic docent ha mostrat el seu complet rebuig a les polítiques del PP amb una majoritària adhesió a la vaga general. El 71% dels docents públics de les Illes s'han sumat a la convocatòria de vaga, i això sense tenir les xifres dels centres que funcionen amb horari d'horabaixa com són els centres d'adults, les escoles oficials d'idiomes o els conservatoris. L'illa que ha donat un major suport a la vaga ha estat Eivissa amb un 80%, seguida per Menorca amb un 71%, 68% de seguiment a Mallorca i la menor incidència ha estat a Formentera amb un 56%. Pel que fa a Mallorca, s'ha detectat un major seguiment a Palma que a la part forana.

A les 11.00h d'aquest matí, s'han reunit uns 150 docents com a piquets informatius davant la conselleria d'Educació i entre crits i xiulets s'ha demanat la dimissió del conseller Bosch. A les 8.00h, piquets informatius de les forces sindicals convocants dins el sector de l'ensenyament (STEI Inter-sindical, FETE-UGT i FE-CCOO), s'han concentrat a la plaça del Tub de Palma sota una pluja intensa. Pel que fa als alumnes molts pocs han assistit als centres, tenim dades que confirmen un 90% de seguiment per part de l'alumnat de secundària.

El comunicat de la FAPA, donant suport a la vaga, ha fet que molts de pares s'hi hagin adherit i hagin deixat de dur els seus fills i filles a les escoles la qual cosa confirma que aquesta vaga va molt més enllà de l'àmbit laboral i es tradueix en una vaga social.

Dins l'àmbit universitari, la UIB ha quedat paralitzada i la vaga ha tengut un seguiment majoritari per part del personal d'administració i serveis (PAS), docents i estudiants de la UIB.

Aquestes altes xifres de seguiment i les més de 2.500 persones que s'han manifestat aquest matí a les 12.00h pels carrers de Ciutadella, fan preveure una alta participació i seguiment a les manifestacions que hi ha previstes per avui horabaixa a Palma i Pitiüses."

La vaga a l'ensenyament concertat va tenir un seguiment d'un 22%, essent especialment important als centres que comptaven amb representació de l'STEI Intersindical.

Tot i la vaga feta, el Govern no feia res més que llevar importància a la protesta i publicar unes xifres molt inferiors a les que havia fet saber la part sindical. Continuaven amb la seva política de retalls a l'ensenyament, a la qualitat educativa, a la llibertat d'expressió i a l'ensenyament de la llengua catalana. Davant aquesta ceguesa i sordesa, es varen preparar uns tancaments als centres dels docents que ho creguessin oportú i convenient, que haurien d'haver estat tots. També es va preparar un full per a poder presentar al·legacions a l'avantprojecte de Llei de símbols institucionals:

"Nom i llinatges
amb DNI, amb domicili a efectes de notificació a de..... CP"

Exposa:

El Butlletí Oficial de les Illes Balears de dia 17 de novembre de 2012 publica la Resolució del conseller de Presidència, de 12 de novembre de 2012, per la qual se sotmet a informació pública l'esborrany d'avantprojecte de Llei sobre l'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears i sobre l'ús dels béns immobles o mobles afectes a serveis públics.

Dins el termini establert presentam les següents al·legacions:

Primera

A l'exposició de motius, en el paràgraf 9, quan cita els deures dels empleats públics recollits a l'art. 52 de la Llei 7/2007 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic (EBEP), i que aquests han d'actuar d'acord "amb els principis d'objectivitat, neutralitat, responsabilitat, imparcialitat, dedicació al servei públic", aquest mateix article de l'EBEP continua afegint dins els principis d'actuació dels empleats públics "promoció de l'entorn cultural i ambiental", principi que és expressament obviat.

També caldria citar el que diu l'article 54.11, dins els principis de conducta dels empleats públics, que diu "han de garantir l'atenció al ciutadà en la llengua que sol·liciti, sempre que sigui oficial en el territori". Atenent que l'actual Llei de funció pública no preveu el requisit del coneixement del català a l'accés a la condició d'empleat públic, demanam que es modifiqui aquesta Llei i es contempli aquest requisit per tal de garantir i donar compliment a l'exercici d'aquest dret reconegut a l'EBEP.

La regulació que fa de l'ús dels símbols institucionals gairebé es limita a garantir la preeminència de la bandera espanyola, la qual cosa ja està suficientment regulada per lleis i normatives. Aquest avantprojecte, fent servir com a excusa la regulació dels símbols oficials, el que realment aporta com autèntic objectiu de la llei és reprimir la llibertat, especialment la llibertat d'expressió en els centres públics, i a més la llibertat de càtedra, en els centres escolars.

Segona

Els símbols no són exclusius de les institucions sinó, tal com diu l'article 6 de l'Estatut de les Illes Balears, o sia, del conjunt de la ciutadania de la nostra Comunitat.

Tercera

El text és ambigu i contradictori i crea inseguretats jurídiques. Basta veure el text contradictori de l'article 6 en relació al 7, on al 6 parla de "només" es podran utilitzar els "símbols" que es relacionen, i al 7, parla de la utilització de logotips i llegendes que se citen a l'article anterior, quan realment aquest article 6 tan sols parla de símbols, l'article 13.d és també un exemple d'aquesta inseguretat. Però el que és més greu és l'establiment, a la pràctica, de la censura prèvia, concretada amb la necessitat de demanar permís per utilitzar llegendes o expressions diferents dels símbols, sotmesa aquesta autorització a la discrecionalitat i arbitrarietat del responsable polític de torn. N'és un exemple el que contempla el règim sancionador a l'article 12.b.

Amb l'actual redactat de l'avantprojecte, els logotips, llegendes, informacions i campanyes promogudes per entitats, associacions, comunitat educativa i sindicats que es vulguin fer dins o fora dels edificis públics, també queden subjectes a aquesta censura prèvia, i es coarta així la llibertat d'expressió reconeguda com a dret fonamental a l'ordenament jurídic de la comunitat internacional i dels estats democràtics.

I per això sol·licita:

Que es retiri l'avantprojecte de llei perquè no es veu necessària la regulació que s'hi preveu donat que, tal com se cita a l'exposició de motius, l'ús de símbols ja està prou regulat a l'ordenament jurídic estatal i autonòmic i, com hem argumentat a les al·legacions, aquest avantprojecte és arbitrari en la seva regulació i interpretació, crea inseguretats jurídiques i atempta contra la llibertat d'expressió.

Data i firma

CONSELLER DE PRESIDÈNCIA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS"

Gairebé tots els sindicats de la Junta de Personal Docent no Universitari, això és l'STEI Intersindical, FETE-UGT i CCOO, juntament amb associacions de pares i mares i estudiants varen fer dia 28 de novembre un acte de suport a les tancades que es feien als centres docents, organitzades per la Plataforma Crida.

L'acte va consistir en una concentració davant la conselleria d'Educació i el lliurament en el seu registre d'un document consensuat entre les forces sindicals convocants en què es denunciaven els retalls que els centres venien patint des de feia temps juntament amb el rebuig al contingut de diferents propostes de normativa que s'havien presentat recentment, molt lesives per a la bona qualitat del sistema educatiu i la presència de la llengua catalana en l'ensenyament: l'avantprojecte de llei de reforma educativa del ministre Wert, l'esborrany de la llei de convivència i d'autoritat del professorat, el decret de tractament integrat de llengües, o l'avant-

projecte de llei sobre l'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears. El conseller es va negar a rebre els representants de la comunitat educativa.

Abans, el conseller ja havia intentat coartar la mobilització educativa, enviant una carta als centres docents. L'STEI Intersindical va rebutjar frontalment la carta enviada per la Conselleria als centres docents que participaven a les activitats organitzades per les APIMAS, el dia 28 de novembre, en què es feia responsable la direcció del centre del seguiment de l'activitat i a més demanava un informe amb les activitats desenvolupades, així com incidències, despeses ocasionades i si es donàs el cas, trencaments i desperfectes. La comunitat educativa continuava sense el suport de la conselleria d'Educació, que a més es convertia en una espècie d'enemic. Era una situació totalment inconcebible.

El dimarts, 27 de novembre hi va haver reunió de l'Assemblea de Mestres i Professors en Català a Eivissa. Un dels acords als quals es va arribar va ser el de continuar amb la recollida de signatures pel tema del Decret de tractament de llengües, que havia iniciat la Comissió de normalització Lingüística de l'IES Santa Maria. Varen quedar en continuar recollint signatures fins al 14 de desembre. Les signatures recollides se "centralitzarien" a l'STEI Intersindical de les Pitiüses.

Com que el conseller Rafael Bosch es va dedicar a desprestigiar la jornada de mobilitzacions del 28N, dient que només s'havien fet activitats a 33 centres, la FAPA Mallorca va felicitar la Plataforma Crida per l'èxit del 28 de novembre i va agrair a tota la comunitat educativa el seu treball i la seva participació amb aquestes paraules:

"FAPA Mallorca en nom de les 176 Associacions de Pares i Mares d'Alumnes que representa vol agrair a tots els pares i mares, alumnes, docents i no docents el seu treball i la seva participació en les activitats, assemblees i tancades de la comunitat educativa convocades per la Plataforma Crida durant el dia 28N. L'èxit de la convocatòria es deu principalment a totes aquestes persones que, preocupades per l'educació i indignades per les polítiques que duen a terme els nostres governants, es mobilitzaren per aconseguir un rotund èxit a una jornada amb activitats a 122 centres educatius de Mallorca. En un primer recompte s'han confirmat més de 10.000 persones participants."

Desembre de 2012

Els governs del PP preparen legislació contra l'educació i el català

L'STEI Intersindical i l'Assemblea de Mestres i Professors en Català de les Illes Balears, després de fer tres reunions, una a Mallorca, una a Menorca i una a Eivissa, totes durant el mes de novembre, varen fer arribar als docents un document que havien elaborat per recollir suports a favor de la RETIRADA del DECRET DE TRACTAMENT INTEGRAT DE LLENGÜES. S'havia trobat convenient fer un document només pel tema de la llengua. El document també demanava que es garantís el coneixement de les dues llengües oficials, es reforçàs l'aprenentatge de la primera llengua estrangera i que no se suprimeixin els Plans d'Acolliment Lingüístic i Cultural (PALIC). Així mateix, expressava el suport a la immersió lingüística, al català com a llengua vehicular i als projectes lingüístics de centre que feien com a mínim el 50% en català. La campanya que varen posar en marxa es deia "ENLLAÇATS PER LA LLENGUA, ARA MÉS QUE MAI!". Uns quants dies abans ja havia fet arribar als centres el model de document per presentar al·legacions. Aquest era el document per a la recollida de signatures:

"DONAM SUPORT A:

La bona feina feta pels docents dels centres educatius de les Illes Balears a favor de l'ensenyament en català, eina de normalització i de cohesió social, des de la transició democràtica fins ara, i que compta amb el 87% del suport dels pares i mares.

Els projectes lingüístics dels centres (PLC) que fan l'ensenyament en català i que garanteixen que al final de l'escolarització obligatòria l'alumnat acabarà sabent les dues llengües oficials.

Un model educatiu que potenciï l'ensenyament d'una llengua estrangera amb professors formats i acreditats per garantir la qualitat de l'ensenyament de la llengua i dels continguts de les matèries no lingüístiques que s'imparteixen. Ara no es disposa de prou pressupost per fer un pla de formació.

La immersió lingüística en català que s'aplica als centres amb el consens de la comunitat educativa. Les avaluacions certifiquen que la competència lingüística dels alumnes és igual de bona amb les dues llengües oficials.

La presència majoritària d'hores lectives en català, ja que si no es fa així, és impossible que un infant que a ca seva parla castellà, o una altra llengua, acabi l'escolarització obligatòria sabent el català.

L'escola que no separa els alumnes ni en centres, ni tampoc en aules diferents, on els infants i joves participen de les mateixes experiències, conviuen i s'enriqueixen amb les aportacions de tots. Una escola inclusiva i integradora que avança pedagògicament i socialment.

L'ensenyament en català perquè tots el puguin saber i puguin exercir la llibertat de triar amb quina llengua volen parlar i puguin arribar a tenir les mateixes oportunitats que els autòctons. No dominar formalment la llengua del territori els pot restar oportunitats futures.

El Pla d'Acolliment Lingüístic i Cultural (PALIC) que atén l'alumnat immigrant que no coneix la llengua pròpia i que l'ajuda en la integració al centre, s'ha de mantenir.

El manteniment i l'augment de les competències del consell escolar com a garantia de la participació democràtica i equilibrada de tota la comunitat educativa.

La continuïtat en l'exercici de la responsabilitat dels cossos docents en qüestions pedagògiques i organitzatives als centres i en la presa de decisions que afecten el currículum, els objectius, els continguts, les competències bàsiques o qualsevol aspecte que afecti els projectes lingüístics o els projectes educatius del centre.

El reforç a l'àrea d'anglès en desdoblaments, laboratoris d'idiomes, ràtios més baixes, intercanvis, pel·lícules en versió original en anglès, auxiliars de conversa, materials didàctics innovadors i grups de conversa.

Declaració a favor de garantir:

El coneixement i l'ús de la llengua pròpia.

Assegurar la competència lingüística en les dues llengües oficials.

Facilitar l'aprenentatge d'una llengua estrangera.

Com que pensam que el present model no garanteix cap de les tres coses demanam la RETIRADA DEL DECRET DE TRACTAMENT INTEGRAT DE LLENGÜES.

Els sotasignats mestres, professors, professores,

Del Centre.....

Localitat Illa.....

Nombre total de docents al centre

Nom i llinatges

Document d'identitat

Signatura

L'STEI Intersindical va rebre el 2n esborrany de l'avantprojecte de LOMCE, el va analitzar i va informar els centres que aquesta nova versió de l'avantprojecte de la reforma educativa del ministre Wert que es presentava a la conferència sectorial seguia en la línia de l'anterior. Menys professorat, més adoctrinament ideològic i més segregació de l'alumnat eren les claus de la reforma educativa que es proposava tirar endavant el ministre d'Educació.

El dia 5 de desembre es va celebrar una roda de premsa per explicar la posició que tenien unes quantes entitats sobre la LOMCE, tal i com la presentava el ministre Wert. Les entitats convocants eren l'STEI Intersindical, Obra Cultural Balear, l'Assemblea de Mestres i Professors en Català – Illes Balears, Escoles Mallorquines i el Moviment de Renovació Pedagògica de Mallorca.

Aquest és el comunicat que es va enviar als mitjans de comunicació:

"ENLLAÇATS PER LA LLENGUA ARA MÉS QUE MAI!

Deim NO, a l'actitud irresponsable del ministre Wert.

Deim NO, a una actitud poc respectuosa, políticament incorrecta i estratègicament equivocada.

Deim NO a l'extermini lingüístic que proposa el projecte de la LOMCE de Wert.

Deim NO, a la declaració de guerra del ministre. Però, la nostra resposta feta des del seny, la claredat i la voluntat de preservar la convivència pacífica, serà ferma i contundent.

Deim NO, a obeir lleis anticonstitucionals proposades per polítics radicals i li recordam que la resistència ens farà més forts i lliures.

Deim NO, a un model lingüístic escolar que no millora el que tenim ni tampoc no garanteix el coneixement de la llengua pròpia del territori. Només es garanteix l'aprenentatge del castellà.

Deim NO, a l'intent d'un govern centralista de travessar una línia vermella que la comunitat educativa no està disposada a consentir.

Per tot això, constituïrem un front unitari dels representants de la comunitat educativa i les entitats socials que recullen el sentir de la ciutadania. NO ens podem desentendre de la política. La política és important, afecta directament les nostres vides i no la podem reduir a una votació cada 4 anys, ni tampoc no volem deixar-la en mans de polítics que fan una deriva dels seus programes electorals cap a posicions radicalitzades, sense expressar la nostra opinió.

La desigualtat lingüística comença a la Constitució Espanyola, quan, la carta magna ens obliga a tots a conèixer el castellà i no ens obliga a tots a conèixer la llengua pròpia del territori on vivim i treballam.

Per tot això, el professorat diu PROU als atacs planificats que rep l'escola per ser la garant de la democràcia, dels drets i de les llibertats.

En un temps de crisi no es poden fer propostes desestabilitzadores del sistema educatiu. El ministre, des del centre peninsular, dinamita un possible acord pel Pacte per l'Educació.

Ara que ens lleven els drets socials, ens desnonen de les nostres cases, ens priven de la democràcia, ens precaritzen les condicions laborals, puja la xifra de persones aturades i sense feina, més gent sense prescripció de l'atur... no consentirem que a més a més ens vulguin llevar la identitat i ens espanyolitzin a tots. Som una nació, tenim una llengua i una cultura que és objecte de respecte i protecció.

En conseqüència, les circumstàncies ens obliguen a articular una resposta contundent, immediata i conjunta, per la qual cosa hem programat una sèrie d'ACCIONS:

A LES ILLES

Demanar la dimissió immediata del ministre Wert.

Fer una campanya informativa i de conscienciació social per fer conèixer les pretensions equivocades del projecte Wert i de la seva falta de recerca del consens amb la comunitat educativa.

Promoure una reprovació del ministre per part dels centres.

Promoure un manifest i realitzar una acció conjunta de partits polítics, sindicats, organitzacions representatives i associacions de la comunitat educativa, i altres entitats per demanar al Govern Autonòmic que defensi els interessos socials, educatius, culturals, i lingüístics dels ciutadans de les Illes Balears.

Reunió, amb caràcter urgent, dia 5 de desembre, a les 17.30h, al CEIP Rafal Vell de Palma.

A LA RESTA DEL TERRITORI DELS PAÏSOS CATALANS

Reunió dissabte a Mallorca amb representants de diferents entitats d'arreu dels PPCC.

Trobada dia 15 de desembre a Castelló. 80 anys de la celebració de les Normes de Castelló, per articular accions de protesta.

Converses per establir accions conjuntes amb USTEC-STES, IAC, STEPV Intersindical Valenciana, Plataforma per la Llengua, Federació d'organitzacions per la Llengua Catalana (FOLC), Somescola.CAT, Escoles Valencianes, Escoles Mallorquines, Moviment de Renovació Pedagògica de Mallorca, OCB, Òmnium Cultural, Acció Cultural del País Valencià, Assemblea de Mestres i Professors en Català – Illes Balears...

A L'ESTAT, EN COL-LABORACIÓ AMB LA RESTA DE COMUNITATS QUE TENEN LLENGÜES PRÒPIES

Acte conjunt a Madrid, o al davant de les Delegacions del Govern de l'Estat a cada Comunitat Autònoma amb llengua pròpia, de representants dels sindicats i entitats educatives dels territoris amb llengües pròpies al voltant de dia 19 de desembre, data de la propera reunió de la Conferència Sectorial d'Educació on es debatrà novament el projecte de llei Wert dins el marc de la Campanya ENLLAÇATS PER LA LLENGUA, ARA MÉS QUE MAI!

Campanya a tots els territoris en llengua pròpia en què hi participaran sindicats, partits polítics i amb totes les entitats socials que treballen per la llengua. Des de les Illes proposam la campanya ENLLAÇATS PER LA LLENGUA, ARA MÉS QUE MAI! (en català, en basc i en gallec) i ha de dur els tres llaços: el d'Euskal Herria, el dels Països Catalans i el de Galícia. Els llaços són els símbols de la resistència, de la dignitat del poble i de la defensa per la llengua del territori.

A L'ÀMBIT INTERNACIONAL. AL PARLAMENT EUROPEU

Acció de denúncia de les pretensions del ministeri d'Educació del Govern de l'Estat en contra de les llengües pròpies."

Els STE de l'àmbit estatal varen acordar una proposta conjunta d'"ENLLAÇATS PER LA LLENGUA: ARA MÉS QUE MAI". Va ser pel gallec a l'escola, per l'euskera a l'escola i pel català o pel valencià a l'escola. Aquesta va ser la proposta:

"PROPOSTA

CONCENTRACIÓ A MADRID DAVANT EL MEC. Dia 19 de desembre, dia de la reunió de la Conferència Sectorial d'Educació, del ministre amb els consellers de cada CA, volem fer una concentració de mestres, professors, pares, mares, alumnes, sindicats, partits polítics adherits, entitats i associacions que defensen la llengua, i ciutadania en general davant el MEC a MADRID.

CONCENTRACIONS ALS TERRITORIS DAVANT LES DELEGACIONS DEL GOVERN. Dia 19 de desembre dia de la reunió de la Conferència Sectorial d'Educació, del ministre amb els consellers de cada CA, volem fer una concentració de mestres, professors, pares, mares, alumnes, sindicats, partits polítics adherits, entitats i associacions que defensen la llengua, i ciutadania en general davant cada delegació de govern del Principat, Galícia, País Basc, País Valencià i Illes.

CONCENTRACIONS DE SUPORT ALS ALTRES TERRITORIS. Només si és possible i les altres seus dels territoris s'hi impliquen. Sé que anem molt justs de temps. Seria bo i innovador que els altres territoris es mostressin a favor de la presència de les llengües pròpies als seus territoris i se solidaritzessin amb les de-

mandes de la comunitat educativa de Catalunya, País Valencià, Illes Balears, Euskal Herria i Galícia. Seria un bon moment per veure que a la resta de l'Estat hi ha persones tolerants, solidàries, defensores de les causes justes i legítimes. Seria bo que davant aquest assetjament nacional, cultural i lingüístic que es practica des del ministeri, no hi hagués un silenci per part del qui no n'és una víctima.

OBJECTIUS DE LA CAMPANYA

Fer una protesta únicament pel tema de la llengua. La llengua és un pilar del model educatiu propi de cada comunitat. L'ensenyament és un dels tres pilars de la normalització lingüística de les llengües als seus territoris.

Veure la protesta de tota la comunitat educativa a l'entorn de la defensa i l'ús de les llengües pròpies a l'escola: PER LA LLENGUA GALLEGA, BASCA, VALENCIANA, CATALANA. Hi ha d'haver pares, mares, alumnes, sindicats d'educació, legítims representants del professorat i totes les altres entitats i associacions que treballen per la igualtat plena de les llengües de l'Estat.

Fer que arribi aquest missatge al ministre, als mitjans de comunicació, a la societat civil de tot l'Estat: preservar els models lingüístics escolars que garanteixen el coneixement de la llengua pròpia a tots els ciutadans que viuen i treballen a cada comunitat.

Mostrar davant la comunitat internacional les accions que vol emprendre el Govern espanyol en contra de les llengües pròpies de l'Estat diferents del castellà.

Fer una primera acció unitària, ràpida, clara, ferma i concreta. Més endavant organitzarem una protesta més multitudinària. Manifestacions o una Marxa sobre Madrid... Ara per ara muntam la xarxa de contactes i feim aquest primer assaig d'acció contundent per la immediatesa i la concreció.

TEMPORITZACIÓ

Demandar els permisos adients entre dia 7 i 8 de desembre -o màxim dia 10, justificant la urgència pels dies de festa i del pont- per fer una concentració davant el MEC a Madrid i davant les delegacions territorials.

Proposar la campanya a la confederació d'STES. Enviament de la notificació de la campanya dia 10 de desembre a tots els territoris. Des de l'STEI Intersindical ja s'ha parlat telefònicament o s'ha enviat per correu electrònic, la informació de la conveniència de fer aquesta campanya. Concretament als territoris amb llengua pròpia els contactes s'han fet i es faran a través dels membres que fa uns anys tractam des dels sindicats dels quals formam part, el tema nacional, cultural i lingüístic. Trobada a València, a Sant Sebastià i a Mallorca.

Un cop nosaltres ho tenguem clar, entre dia 10 i dia 12 de desembre, parlar amb els altres sindicats, la resta de la comunitat educativa i les entitats i organitzacions que treballen per la llengua. Per fer dues coses:

Que enviïn, les organitzacions que puguin, una representació a Madrid dia 19-D amb pancartes a favor de la llengua. Proposta oberta de lemes a l'apartat 5. Tots al voltant de la llengua.

Que enviïn gent a la concentració de la Delegació de Govern o de la Delegació d'Educació (cas de Menorca i les Pitiüses, Eivissa i Formentera) de cada comunitat autònoma amb pancartes a favor de la llengua. Proposta oberta de lemes a l'apartat 5. Tots al voltant de la llengua.

Fer una roda de premsa a tots els territoris dia 14 de desembre, després de les protestes de dia 13 per la LOMCE i a favor de l'escola pública i des d'allà anunciar la concentració a cada territori i la concentració a Madrid.

Fer una roda de premsa dia 19, el matí a Madrid, ja amb la presència d'un representant de cada organització participant. ENS PLANTAM A MADRID.

ORGANITZACIÓ

La secretaria de Política Educativa i Normalització Lingüística de l'STEI Intersindical s'ofereix a coordinar aquesta campanya. Hem d'estar ben comunicats i ha d'estar tot ben coordinat.

La campanya ha de ser clara. Defensem el model lingüístic escolar, la immersió lingüística i l'ús de la llengua pròpia del territori com a llengua vehicular de l'escola, eines que garanteixen l'aprenentatge de les dues llengües oficials, la llengua pròpia i el castellà, a tota la població escolar.

Tasques a cada territori

Posar-se en contacte amb la resta de sindicats que tenen representació a l'educació, associacions de pares, mares i alumnes, sindicats d'estudiants, entitats civils que es puguin sentir vinculades... Aclarir bé que la

CONCENTRACIÓ DE DIA 19D ÉS ÚNICAMENT PEL TEMA LINGÜÍSTIC.

Preparar la pancarta conjunta i pancartes amb els lemes proposats.

Pensar si s'ha de demanar equip de so per poder parlar. Si hi ha d'haver xeremiers, tabalers, dolçainers, flabiols i tamborinos, castanyolers, flauters, gaites, txistularis, gralles...

L'STEI Intersindical (Illes) farà una proposta de manifest que us enviarem dia 10 a final del matí o dia 11 a primera hora.

LEMES possibles i que s'han de visualitzar prioritàriament:

Immersió lingüística en gallec

Immersió lingüística en euskera

Immersió lingüística en valencià

Immersió lingüística en català

Sí a la immersió lingüística, sí al gallec a l'escola

Sí a la immersió lingüística, sí a l'euskera a l'escola

Sí a la immersió lingüística, sí al valencià a l'escola

Sí a la immersió lingüística, sí al català a l'escola

El gallec, llengua vehicular a l'escola

L'euskera, llengua vehicular a l'escola

El valencià, llengua vehicular a l'escola

El català, llengua vehicular a l'escola

El gallec, llengua de cohesió social

L'euskera, llengua de cohesió social

El valencià, llengua de cohesió social

El català, llengua de cohesió social

El català, llengua de cohesió social a les Illes

Model lingüístic escolar en gallec

Model lingüístic escolar en euskera

Model lingüístic escolar en valencià

Model lingüístic escolar en català a les Illes

Coordinació Campanya: Secretaria de Política Educativa i Normalització lingüística de l'STEI Intersindical i Confederació d'STE"

La Delegació del Govern havia intervingut per embrutar més la situació de total discriminació i autoritarisme en què es trobava l'educació. L'STEI Intersindical va saber que la guàrdia civil havia passat per uns quants centres educatius per demanar, a les direccions dels centres, si feien comptes abraçar el centre o enllaçar-lo com a acte de protesta per les retallades. Semblava que tornàvem a temps de la dictadura franquista. Que els cossos i les forces de seguretat de l'Estat entrassin dins un centre, ja suposava una alarma innecessària i un acte que pretenia esser dissuasiu de l'acció consensuada de protesta.

L'STEI Intersindical va denunciar aquesta acció empresa per la Delegació del Govern i la va fer pública pel tarannà repressiu que tenia i per l'atemptat a la llibertat d'expressió que suposava aquesta acció preventiva ordenada des de la Delegació de Govern.

Dia 3 de desembre, l'STEI havia comunicat a la Delegació de Govern que es farien concentracions de protesta, dia 13 de desembre, davant els centres educatius públics de les Illes Balears per les polítiques de retallades contra els empleats públics i el sistema públic educatiu i per la imposició de normes no consensuades amb la comunitat educativa. Així mateix, informava a Delegació de Govern que les concentracions es farien fora de l'horari lectiu de l'alumnat.

Aquesta proposta responia a la jornada estatal que es faria dia 13 de desembre en defensa de l'escola pública i en defensa de les competències autonòmiques, el rebuig a la recentralització i a la segregació de l'alumnat,

etc. Tenia el suport d'altres sindicats i de la resta de membres representants de la comunitat educativa: STEI Intersindical, FETE-UGT, FE-CCOO, FAPA, COAPA...

Els sindicats varen dur la proposta a l'Assemblea de mestres i professors en català de les Illes Balears i també a l'Assemblea de la Crida de l'Embut on hi havia pares, mares, alumnes, mestres i professors, que també varen acceptar aquesta proposta de mobilització.

Aquesta acció proposada suposava l'expressió legítima d'un dret constitucional, el dret a la reunió. La Constitució reconeix, a l'article 21, el dret de reunió sense comunicació, de les persones sempre que sigui pacífica i sense armes, a excepció del cas que s'ocupi la via pública on s'hauria de comunicar a les autoritats que sols podrien prohibir-la quan es consideràs que posarien en perill l'ordre públic.

Per tant, creïem que una acció que estava dins el marc legal i dins les llibertats democràtiques, no podia ésser objecte de mesures coercitives per part de l'Administració. Era l'exercici d'un dret previst en el marc de la Constitució.

També va ser per aquestes dates que l' STEI Intersindical va signar conjuntament amb altres sindicats dels STE dels PPCC un manifest de la Federació d'Organitzacions per la Llengua Catalana (FOLC), per l'actuació del Govern espanyol contra el català a l'escola. Varen ser múltiples les entitats signants.

El dia 19 de desembre havíem de fer la plantada conjunta defensant l'euskera, el galleg i el català o valencià. Aquest va ser el manifest que es va elaborar i aprovar:

"MANIFEST A FAVOR DEL CATALÀ, L'EUSKERA I EL GALLEC

Per la igualtat de drets de totes les llengües de l'Estat

Les entitats que ens reunim avui, demanam que es respectin les competències autonòmiques en matèria d'educació i el manteniment d'un model educatiu propi que és el que recull la riquesa de la diversitat cultural, patrimonial i lingüística de cada un dels territoris.

Donam suport al model d'immersió lingüística que han posat en pràctica les escoles dels territoris amb llengua pròpia, i també el seu manteniment com a llengua vehicular a l'ensenyament. Aquesta ha estat una pràctica pedagògica avalada pels organismes internacionals, que garanteix que els alumnes, en acabar la seva escolarització obligatòria, tendran una bona competència comunicativa i lingüística en les dues llengües oficials.

El castellà l'aprenen tots els alumnes escolaritzats de l'Estat. Tots els informes han posat de manifest que en aquests llocs on es fa immersió lingüística els resultats en l'assoliment de la competència comunicativa en castellà fins i tot són millors que a d'altres indrets de l'Estat espanyol.

Reivindicam la igualtat de drets de totes les llengües de l'Estat i donam suport a la immersió lingüística i al manteniment de les llengües pròpies com a llengües vehiculars de l'ensenyament, com a garantia de l'aprenentatge de les llengües oficials de l'Estat.

Per la riquesa de la diversitat, per una concepció de l'ensenyament i l'aprenentatge oberta a les llengües i a les cultures de l'estat, no a la LOMCE.

ENLLAÇATS PER LA LLENGUA: ARA MÉS QUE MAI!

ACAROADOS POLA LINGUA AGORA MÁIS QUE NUNCA

HIZKUNTZEZ ELKARTURIK INOIZ BAINO GEHIAGO

STEI, FETE-UGT, FE-CCOO, ANPE, FAPA, OCB, Assemblea de mestres i professors en català de les Illes Balears, MRP-Mallorca, MRP- Menorca, Escoles Mallorquines"

A mitjan desembre l'STEI Intersindical va saber que l'OCB havia concedit un premi a l'Assemblea de Mestres i Professors en Català. Era un premi compartit amb la COAPA, la Crida de l'Embut i els Enllaçats. Un premi que l'OCB donava a tot el moviment a favor de la llengua catalana a l'escola. El lliurament del premi es faria a Manacor, dins la Nit de la Cultura.

El dia 17 de desembre es va dur a terme una roda de premsa, en què hi varen participar STEI Intersindical, FETE-UGT, FE-CCOO, ANPE, FAPA, COAPA, OCB, per informar de la convocatòria de la concentració de dia 19

de desembre de 2012, el mateix dia que el ministre Wert es reunia amb els consellers territorials per tractar el segon esborrany de la LOMCE en el marc de la Conferència Sectorial d'Educació. Volíem fer arribar al ministre el nostre desacord amb el model lingüístic escolar que ens volia imposar i volíem deixar ben clar el nostre suport a la immersió lingüística i a la llengua vehicular de cada territori com a llengua de l'ensenyament, eines que garantien l'aprenentatge de les dues llengües oficials. La concentració es duria a terme a cada illa i al País Basc, al Principat de Catalunya i al País Valencià. A Galícia ja s'havia fet dia 12 de desembre.

També va ser a l'acabament del primer trimestre quan una regidora del PP mostrà la cara més repressiva i autoritària del Govern de José Ramón Bauzá. La regidora de l'ajuntament de Valldemossa, Ana Redondo, va desvetllar, a una sessió plenària del seu municipi, quines eren les veritables intencions de la nova llei per a l'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears, en un gest d'una suprema sinceritat que vàrem agrair. Tal com molts ens temíem, l'únic objectiu d'aquesta nova normativa no era cap altre que tallar d'arrel la campanya de defensa de la nostra llengua en el sistema educatiu "Enllaçats pel català", i tantes altres iniciatives de denúncia de les mancances a les escoles i instituts de les nostres illes.

En una intervenció plena de retrets, mentides, i una actitud "xulesca" que en molts casos fregava la impertinència més absoluta, la senyora Redondo va descarregar contra la bona feina que des dels centres docents s'havia fet en la promoció de la nostra llengua i la nostra cultura. La regidora valldemossina, de paraula enfororida i plena d'un verí que ignorava moltes de les qüestions que tractava, acusava els sindicats d'haver posat en marxa la campanya "Enllaçats pel català", molestos per la minva en el nombre d'alliberats que els havia aplicat el president Bauzá. Aquesta primera qüestió no era certa, ja que aquesta va ser una iniciativa que va sorgir dels coordinadors de normalització lingüística d'alguns instituts de la zona del Raiguer i del Llevant de Mallorca.

En un altre moment de la seva intervenció, la senyora Redondo va acusar els promotors d'aquesta iniciativa d'actuar amb una "mentalitat política i ideològica" fent participar l'alumnat en aquesta orgia de manipulació i de suposat rentat de cervell "dins l'horari lectiu". Això tampoc no era cert, ja que totes les accions que s'havien fet sempre havien estat escrupolosament complidores a l'hora d'encabir-les fora de l'horari de docència amb els alumnes.

Era sorprenent que, en un altre moment de la seva intervenció, la regidora del Partit Popular acusàs els promotors dels llaços de "manipulació política", sobretot mentre ens trobàvem en ple tràmit d'un avantprojecte d'una nova llei orgànica d'educació que atorgava a la religió un pes important dins l'horari lectiu, una decisió que el ministre Wert, company de partit de la regidora, considerava que era una "qüestió política". Però a la senyora Redondo, aquesta manera de fer política a les aules li semblava bé.

La senyora Redondo ens volia vendre les bondats de la nova llei de símbols mentre la qualificava, segons les seves paraules, d'una "apuesta por la libertad". Valenta llibertat la que ens proposava el Partit Popular, que no havia fet altra cosa al llarg dels darrers mesos que voler tapar la boca de la gent que havia discrepat amb les decisions del poder polític, enllestint una llei per a la convivència i l'autoritat del professorat que sancionava

molt greument qualsevol opinió personal, o enviava de forma massiva correus amenaçadors als equips directius dels centres docents que tenien previst fer qualche acte de protesta.

La llibertat que el Partit Popular proposava era una mica peculiar i de vegades, quan les coses no sortien com s'esperaven, feia parts i quarts; era una mena de "llibertat dirigida". Aquest havia estat el cas de la lliure elecció de llengua que s'havia duit a terme al llarg del curs anterior; en veure que només un 13% dels pares i mares havia escollit triar el castellà com a llengua del primer aprenentatge, els "apòstols de la llibertat" de la conselleria d'Educació havien enviat fins a dues remeses de cartes als pares tot recordant-los la bona nova de l'elecció de llengua, la terra promesa d'un ensenyament lliure d'imposicions i sense la càrrega indigna de la llengua catalana.

Aquesta, sense cap dubte, era la llibertat que pregonava el Partit Popular: només la d'aquells que, ben arrengherats en la línia del pensament únic i del discurs imperant, es plegaven als interessos del poder, del "mantra" pervers que anava repetint que per sortir de la crisi ho havíem de fer renunciant als nostres drets, a la nostra llengua, a allò que tant ens havia costat mantenir i transmetre als nostres alumnes.

La senyora Redondo acabava el seu discurs fent referència a la "decadència educativa" en la qual, segons la seva opinió, vivia el nostre sistema educatiu. I estaria bé recordar-li que el seu president, el senyor Bauzá, s'havia compromès a posar en marxa al llarg d'aquesta legislatura les "autopistes per l'educació". I que els únics camins que havíem pogut transitar fins ara havien estat els dels retalls, l'augment de les ràtios, la càrrega lectiva, la pèrdua dels programes d'atenció a la diversitat i la plena consciència, amb tota la nostra ràbia i indignació, de ser percebuts per part de molta gent del seu partit, com la senyora Redondo, com uns manipuladors i uns professionals poc competents. Potser era aquesta la idea que concebia quan parlava de la necessitat de "prestigiar la professió docent"?

Les acusacions de la senyora Redondo ni ens espantaven ni ens feien arronsar els ànims, ben al contrari. Ens esperonaven a seguir fent la nostra feina, sense cap ànim d'enganyar ningú ni d'escampar mentides, com ella havia fet al llarg dels seu discurs. Continuaríem resistint, fent xarxa i oferint al nostre alumnat la riquesa, la diversitat i les possibilitats de creixement i d'obertura del coneixement que la nostra llengua i la nostra cultura ens proposava. Continuaríem enllaçats, per la llengua, per la cultura i respondríem a les seves calúmnies i mentides des del seny, el rigor i l'orgull de pertànyer a un país i una cultura avesada a resistir per molts anys.

Anàlisi de la situació i preparació de noves tasques

Des del *dBalears* es va demanar una valoració de com es presentava el 2013 i de les accions que teníem previstes. Aquest és el text que vàrem enviar el 21 de desembre:

"COM CREIM QUE ES PRESENTA EL 2013 I QUÈ POT PASSAR. ACCIONS PREVISTES

Creim que l'Administració continuarà amb el seu tarannà autoritari i prepotent. Com més malament facin la seva feina més protestes hi haurà per part dels sindicats i més unió de la comunitat educativa. Ja fa estona que hi ha unitat d'acció i aquesta s'anirà intensificant.

Volem que els nostres governants, amb la seva pràctica política, contribueixin a enfortir la democràcia i les institucions democràtiques, cosa que amb el govern del PP no passa.

Farem tot el que podem perquè el govern d'aquí defensi els interessos econòmics, educatius, sanitaris, socials, lingüístics i culturals de les Illes Balears. Les empreses i el teixit social de les Illes han d'escoltar els agents socials que defensen els interessos generals de la nostra societat. Continuarem reclamant que es canviï l'aportació que les Illes feim a l'Estat. Aportar el 13% del PIB a la caixa de l'Estat és excessiu i patim d'aquesta manera una doble crisi econòmica.

Treballarem per fer millor i de forma més clara la nostra feina. Conscienciaréms els treballadors i treballadores de les causes que provoquen la situació actual per a fer-los veure que hi ha altres alternatives per sortir de la crisi que no són retallades a la sanitat, educació, acomiadaments massius, rescats a la banca... Treballarem per fer entendre a la gent que la política és important i que s'ha d'exercir amb responsabilitat la representativitat que els ciutadans i ciutadanes donam, cada quatre anys, a persones del poble que han de treballar pel poble. És important a qui donam el nostre vot perquè els polítics, mentre tenguem aquest sistema de representació democràtica, organitzen la societat i els serveis públics amb els nostres impostos, prenen decisions que afecten la nostra terra, treballen per la cohesió social o per l'enfrontament i hem d'estar atents i vigilants perquè la funció, i el vot que els donam, l'exerceixin amb responsabilitat i amb respecte per a tothom. Respecte per les institucions des de les quals treballen i respecte per la societat, tota, que governen. Treballarem per la millora de les condicions laborals i d'escolarització, per la millora de l'educació i la de les condicions de vida de la ciutadania de les Illes Balears.

Pel que fa a accions immediates i ja previstes, tenim en marxa la convocatòria d'una reunió d'entitats, sindicats i partits polítics, que treballin per la normalització del català, el basc i el gallec, per donar una resposta conjunta a les pretensions del ministre d'Educació i per tractar una proposta que tendria dues fases. La primera coordinar una acció conjunta a tots els territoris i la segona -cas que des de Madrid continuïn amb l'atac al català, al gallec i al basc-, fer una denúncia, abans que acabi el curs, davant el Parlament Europeu per la vulneració dels drets de les comunitats lingüístiques basca, gallega i catalana, per part del Govern espanyol.

També hem convocat des de l'STEI Intersindical i durant el mes de gener una Assemblea de docents afectats pels canvis curriculars que introdueix la LOMCE. La reunió serà dia 15 de gener a Palma i també es faran reunions a Eivissa i Menorca.

S'ha posat en marxa des de l'STEI Intersindical i l'Assemblea de Mestres i Professors en Català de les Illes Balears una campanya de recollida de signatures a favor de la immersió lingüística, del català com a llengua vehicular de l'ensenyament, eines que garanteixen l'aprenentatge de les dues llengües oficials i també, aquesta mateixa recollida de signatures dóna suport a l'aprenentatge d'una llengua estrangera i demana la retirada del Decret de tractament integrat de llengües.

Imaginam un futur lliure de desconsideracions polítiques vers la llengua i la cultura del país, amb respecte i ajuda per als més febles, amb l'assoliment de la igualtat de les diferents classes socials, volem que els diners i l'economia ocupin el lloc que els correspon i no el primer lloc de l'interès de l'acció política, i un món realment solidari i respectuós amb la gent, la terra i el país."

Dia 18 de desembre, el sector de l'ensenyament concertat es va manifestar a les portes de la patronal majoritària, demandant un conveni autonòmic, davant la inoperància de la mesa negociadora de Madrid. En aquest acte es va procedir al lliurament d'unes 1.700 signatures recollides entre les persones treballadores de la concertada, demanant l'obertura d'un procés negociador a l'àmbit de la nostra Comunitat".

Gener de 2013

Comença el segon trimestre, continua la lluita

Davant l'ofensiva del Govern de Madrid -contrareforma a l'educació proposada pel ministre Wert i que va contra el model d'escola inclusiva i contra la llengua catalana, basca i gallega-, també la dels governs autonòmics del PP del País Valencià i d'Illes Balears -foment del model trilingüe, lliure elecció de llengua, atac als mitjans de comunicació en català...-, varem pensar que podríem proposar accions de protesta a tot el territori de forma coordinada.

La idea havia sorgit abans de Nadal i n'havíem parlat a la trobada que havíem fet a Castelló, dia 15 de desembre, dia de la celebració dels 80 anys de l'aprovació de les Normes de Castelló. Hi érem presents diferents organitzacions d'arreu dels Països Catalans. STEPV Intersindical Valenciana, Acció Cultural del País Valencià, Sindicat d'Estudiants PPCC, Obra Cultural Balear, Sindicat STEI Intersindical Illes, Sindicat USTEC-STES, Som Escola.CAT, Plataforma per la Llengua, Federació d'Associacions per la Llengua Catalana FOLC, el CIEMEN, Sindicat CCOO de Tarragona, Assemblea de Mestres i Professors en Català de les Illes Balears i Enllaçats No Acatam.

Tots havíem fet mobilitzacions i accions a l'àmbit local. Ara crèiem que havíem de continuar fent la feina a l'àmbit local però pensàvem que ho podríem coordinar per tal de fer una acció al voltant de les mateixes dates, amb la participació i el protagonisme de la ciutadania, tal volta amb un lema comú o un contingut semblant de defensa de la llengua i cultura, model d'escola, competències autonòmiques als nostres manifestos... això dins el 2n trimestre i abans de Pasqua. Perquè la idea era que durant el 3r trimestre s'havia de fer una acció de denúncia conjunta davant del Parlament Europeu. Per tractar totes aquestes qüestions, pensàvem reunir-nos el dissabte dia 19 de gener, a les 11.00h, a la seu del CIEMEN, a Barcelona.

L'STEI Intersindical tenia una reunió a Madrid per a decidir l'estratègia conjunta a seguir pel que feia a la reclamació de la paga extra de Nadal.

El dia 15 de gener es feia una reunió amb els docents afectats de tecnologia, música i plàstica per la contraireforma de Wert. Per a aquest mateix dia, la pressió sindical havia aconseguit que finalment el conseller Bosch hagués de donar la cara davant els sindicats. En l'ordre del dia de la mesa, hi apareixien tots els punts que el nostre sindicat havia sol·licitat que s'hi tractassin: pressupostos per al 2013, quotes, deute amb els centres, esborranys sobre el tractament integrat de llengües, l'ús de símbols, la convivència, LOMQE, paga extraordinària...).

L'STEI Intersindical denunciava que els pressupostos del Govern de les Illes Balears per a l'any 2013 contemplaven, en la seva partida corresponent a la conselleria d'Educació, una reducció de 100 milions d'euros respecte del que s'havia pressupostat en aquesta partida per a l'any 2012.

Detectàvem una mostra més de la manca de reconeixement a la tasca docent per part de la Conselleria. A les proves d'accés a determinats cicles formatius, la Conselleria pretenia que el professorat, fora del seu horari lectiu, assistís a la realització de les proves d'accés i es fes responsable de la seva correcció. Tot això, sense cap tipus de compensació. Aquest fet, es podia arribar a traduir en la correcció de centenars d'exàmens a les proves d'accés de juny o setembre. La Conselleria no havia contestat al requeriment sobre la normativa que obligava els docents a la realització d'aquestes proves que des del curs passat no tenien cap tipus de compensació.

Va ser en aquestes dates que l'STEI Intersindical va denunciar que la Llei de símbols era un atemptat del PP contra el professorat i la institució escolar. Ho va fer amb el text següent:

"DESPRÉS D'HAVER CONEGUT EL SEGON ESBORRANY DE LA LLEI DE SÍMBOLS QUE ELABORA EL GOVERN DE LES ILLES BALEARS, des de l'STEI Intersindical refermam la nostra convicció que aquesta proposta de normativa és un despropòsit majúscul, que no serveix per a res, i que no és altra cosa més que una cortina de fum per a tapar els vertaders reptes que el nostre sistema educatiu ha d'afrontar, com són les elevades xifres de fracàs escolar o l'enorme deute que encara han de percebre els centres docents.

L'STEI Intersindical ha iniciat ja una ronda de contactes amb els altres sindicats de la Junta de Personal Docent no Universitari, institucions i altres entitats que treballen per l'escola i per la llengua, per tal d'articular respostes i mobilitzacions per a expressar el rebuig i demanar una rectificació a les polítiques que el Govern de José Ramón Bauzá ha posat en marxa al llarg dels darrers temps. En aquest sentit, volem fer saber a la ciutadania que dia 15 de gener, responent a la petició dels sindicats, ens reunirem amb el conseller en una Mesa Sectorial d'Educació, amb una oposició contundent davant el conseller Bosch i amb una demanda de l'establiment de les prioritats de les necessitats reals del sistema educatiu.

També hem iniciat contactes amb l'OCB, les associacions de directors, els moviments de renovació pedagògica de Mallorca, de Menorca, les Escoles Mallorquines, l'Assemblea de mestres i professors en català, la FAPA, la COAPA, les associacions d'alumnes... per a tractar possibles accions contra la Llei de símbols, que contempla fortes sancions econòmiques per a aquells directors o directores de centres docents que incompleixin algun punt del seu articulat. Les accions que es duran a terme contra els despropòsits que aquesta Llei de símbols suposa per al món escolar de les nostres illes, es tractaran a distints àmbits: a més de tractar-ho a la propera reunió de la Mesa Sectorial d'Educació i al plenari de la Junta de Personal Docent no Universitari, amb companys de totes les illes, convocat per a dia 29 de gener, es farà una ronda de contactes que encetarem amb els partits polítics del Parlament de les Illes Balears, abans que s'iniciï el tràmit parlamentari d'aquesta nova normativa. Cal recordar que les iniciatives que hem posat en marxa contra aquest avantprojecte de Llei varen tenir una primera resposta amb la presentació d'al·legacions individuals, davant la gravetat del seu articulat i de les conseqüències que tendria, en uns marges de llibertat d'expressió cada vegada més reduïts a la mínima expressió.

El Govern de José Ramón Bauzá, enquistat en la idea obsessiva de fer callar les veus crítiques i amb una voluntat clara i agressiva d'esborrar la presència dels símbols lingüístics i culturals de les Illes Balears de qualsevol àmbit públic, es mostra molt diligent a l'hora de posar en marxa lleis que ataquen el professorat i que són, a la vegada, un autèntic atac a la institució escolar, i això no es pot permetre de cap de les maneres.

La nostra lluita contra la Llei de símbols, però, no té marxa enrere ni mostra la més mínima esclatxa de defalliment o d'abandó. Des de l'STEI Intersindical ens hi oposarem amb tots els mitjans que jurídicament són al nostre abast, amb la mobilització al carrer, amb l'expressió lliure dels nostres arguments als centres de treball, amb la denúncia de la mordassa que suposa a tots els àmbits de l'opinió pública, des de totes les talaies des d'on es pugui emetre pensament crític i reflexiu, fins a arribar a la difusió de les polítiques forassenyades, antidemocràtiques i regressives del president Bauzá fora de les Illes Balears. No podem consentir que els atacs al professorat i a l'escola pública vinguin del propi govern de les illes Balears ara en mans del PP. Les prioritats del Govern han de ser posar en marxa l'economia del bé comú, aturar l'espoli fiscal per part del Govern de l'Estat, generar llocs de feina, facilitar habitatges dignes per a tothom, aturar els desnonaments, fer costat a la comunitat educativa, pagar el deute que el Govern té amb els centres i posar mesures per aturar els alts índexs de fracàs escolar. Contra els grans despropòsits, grans accions de lluita i de resistència."

El 15 de gener hi va haver Mesa Sectorial amb la presència del conseller d'Educació, Cultura i Universitats, Rafael Bosch, com a conseqüència de la pressió i la unitat sindical, que el passat mes de desembre havia lliurat un document al registre de la Conselleria en què se sol·licitava una reunió amb el seu màxim responsable. Per part de l'STEI, vàrem plantejar al conseller quina necessitat hi havia d'elaborar nova normativa com la Llei de convivència o la Llei de símbols, quan totes aquestes qüestions ja estaven regulades en l'ordenament jurídic vigent. També li vàrem exigir que lleis com la del tractament de llengües, la de símbols i la de convivència i autoritat havien de passar per la Mesa Sectorial, ja que afectaven les condicions laborals del professorat. El conseller es va comprometre a passar per mesa els avantprojectes del decret de tractament de llengües i de la convivència.

Vàrem demanar la retirada de la Llei de tractament de llengües i el manteniment del model que era vigent en el nostre sistema educatiu. El que calia era reforçar l'aprenentatge de la llengua anglesa, amb unes ràtios més

baixes, amb la possibilitat de fer desdoblaments, amb auxiliars de conversa, amb la realització d'intercanvis, amb materials audiovisuals en versió original en anglès. Vàrem sol·licitar que s'obris un període per a poder presentar-hi al·legacions i que no es tancassin les vies de negociació pertinents. Li vàrem recordar que des de l'STEI havíem recollit ja molts fulls de signatures de centres docents en contra de la posada en marxa d'aquest avantprojecte de decret. També vàrem demanar explicacions sobre quina hauria de ser la formació del professorat i sobre una possible catalogació de places amb un perfil lingüístic determinat (nivell B2).

El conseller es va comprometre a no exigir aquest requisit "d'un dia per l'altre", però que caldria elaborar un pla de formació que potenciàs l'ensenyament dels idiomes, com en el seu moment s'havia fet amb les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC). Quedava pendent per a una nova mesa el tractament puntual de l'assoliment d'aquest requisit lingüístic.

També vàrem demanar al conseller quines havien estat les aportacions que ell mateix havia fet a l'avantprojecte de la LOMCE i quina influència havien tengut en el seu nou articulat, després d'haver llegit a la premsa que el conseller Bosch havia declarat que moltes propostes de les Illes Balears s'havien incorporat a la nova llei del ministre Wert. En aquest punt el conseller va afirmar que no tenia el document amb les darreres aportacions i que ens el faria arribar en tenir-lo. El que sí ens va confirmar és que el tractament de la llengua catalana, encara que no tengués la consideració de "troncal", tendria un tractament com el de la llengua castellana.

Per altra banda, també li vàrem expressar el nostre rebuig a l'avantprojecte de llei Wert i li vàrem manifestar que com a conseller no podia acceptar la invasió de competències que suposava la nova normativa ni els atacs que contemplava contra la nostra llengua pròpia. I el vàrem advertir de les repercussions que tendria en l'àmbit laboral per la disminució d'hores lectives que suposaria per a determinats col·lectius, sobretot als ensenyaments artístics.

A la Mesa Sectorial vàrem plantejar al conseller tot un altre seguit de qüestions referides a aspectes importants per al sector educatiu, tals com els pressupostos de la conselleria d'Educació per al 2013, després d'haver vist que, per exemple, les quantitats de l'any passat per a despeses de funcionament de centres contemplaven una reducció d'un 30% respecte de l'any 2011.

En relació al total del pressupost, vàrem denunciar que les quantitats que es destinaven a educació havien patit una reducció, des de l'any 2010 de més de 130 milions d'euros; una mesura que havia suposat la supressió de molts programes d'atenció a la diversitat com per exemple el PROA i tants d'altres; el pagament del deute del programa de reutilització de llibres, els auxiliars de conversa dels centres educatius, o les grans quantitats que encara es devien en despeses de funcionament als col·legis i instituts. Sobre el tema del deute, el conseller va expressar el compromís d'abonar dues mensualitats de les quotes de manteniment endarrerides.

Parlant de les partides pressupostàries per al proper curs 2013-2014, el conseller ens va manifestar que no estava prevista per al proper curs cap més mesura de reducció de professorat, ja que va reconèixer que "s'havia tocat fons" a l'hora de limitar a la baixa el nombre de personal per a garantir el normal funcionament del nostre sistema educatiu. També va expressar que no es faria efectiva cap altra reducció salarial del personal docent.

Des de l'STEI vàrem exigit al conseller poder conèixer les xifres reals de la quota per a aquest curs escolar, ja que només se'ns havia facilitat informació de les quotes oficials. Si no disposàvem de les xifres reals, no podíem fer la comparació amb les xifres que ens proposaven per al curs 2013-2014 i no podíem fer un seguiment de les dades amb tot el rigor i la certesa empírica que voldríem, sobretot a l'hora de comprovar que no es tornaven a repetir els grans retalls de personal que s'havien fet aquest curs. També vàrem tornar a demanar un control més transparent en tot el procés de les substitucions per part del professorat interí.

Pel que feia a la doble cotització que se'ns havia aplicat a la nòmina de desembre, vàrem reclamar que la recuperació de la doble cotització es fes de manera immediata, ja que consideràvem que el que s'havia fet era un insult per al col·lectiu docent.

En relació a la possibilitat de percebre el 100% de les retribucions quan el professorat estigués de baixa a causa d'una malaltia infecto-contagiosa, vàrem tornar a reclamar que aquest supòsit s'afegís a les excepcions que des del mes de setembre s'havien incorporat a les incapacitats temporals del personal docent, sense que suposassin cap minva de les percepcions econòmiques.

Ens va indicar que aquest mes de gener s'iniciaria una roda de meses amb les distintes direccions generals per tal de tractar aspectes puntuals de la seva competència com les oposicions a cossos docents, els criteris per a la confecció de les plantilles orgàniques per al proper curs, pagament de quilometratges, quina concreció final havia tengut aquell compromís de la Conselleria de final del mes d'agost d'oferir entre 50 i 100 places noves

de professorat interí, la renegociació de la pròrroga del pacte d'interinitat, així com un replantejament de la fase de tutorització del professorat interí substituït.

Per aquestes dates, l'STEI Intersindical es va informar de com es podia recórrer el fet que no ens haguessin pagat la paga extraordinària i va informar els docents sobre com ho podien fer.

Es podia fer quan fos evident que no ens havien pagat, és a dir, un mes després de la data en què ens haurien d'haver ingressat la paga: a final de gener de 2013. S'exceptuava d'aquesta afirmació el personal al servei de l'Administració de Justícia, al qual ja havien començat a descomptar-li la part proporcional des d'agost passat. En tractar-se d'una reclamació de quantitat, el personal funcionari disposava de quatre anys, és a dir, fins al gener de 2017. Els laborals tenien un any.

L'STEI Intersindical va proposar que no es recorregués en aquell moment, sinó que s'esperàs el resultat dels recursos que interposarien les organitzacions sindicals. També s'advertia que en el cas del personal laboral, es presentarien conflictes col·lectius en els diferents àmbits en què hi hagués convenis col·lectius en vigor. Aquesta acció la durien a terme els sindicats legitimats en cada àmbit, i permetria obtenir una resolució per a tot el personal afectat per aqueix conveni col·lectiu.

En el cas del personal funcionari i estatutari, cada sindicat presentaria un nombre limitat de recursos que abastarien tots els àmbits sectorials (Administració de la CAIB, Educació, Sanitat, administracions locals, etc.), i assumirien els costos del procediment contenciós en el supòsit que es perdés. Així, no caldria que tothom recorregués en aquell moment. Quan hi hagués sentències fermes dels primers recursos, que esperàvem que fossin positives, es podria efectuar l'extensió de la sentència que correspongués.

Els sindicats demanarien dues coses: en primer lloc, el pagament íntegre de la paga extra de Nadal de 2012. Pensàvem que hi havia motius per defensar-ho, com la inadequada utilització del Decret Llei o la recent aprovació de la Llei de pressupostos de l'Estat. La segona qüestió que es demanaria de forma subsidiària, seria el pagament dels 44 dies meritats de la paga extra, ja que el Decret Llei que l'anul·lava havia entrat en vigor el 15 de juliol. Sobre aquesta segona petició hi havia doctrina jurisprudencial abundant.

L'estratègia que proposava l'STEI Intersindical pretenia estalviar esforços i costos, però no negava que cada persona pogués recórrer pel seu compte. Però no ho recomanava.

Calia tenir en compte que amb la nova llei de taxes judicials, els funcionaris estàvem obligats a acudir amb advocat/da i procurador/a, la qual cosa multiplicava els costos dels recursos, ja que fins al moment no calia que hi acudíssim amb aquest assessorament, sinó que era voluntari. A més, els costos s'havien generalitzat i cas de perdre el recurs, també havien augmentat.

A la concertada era millor no reclamar-la individualment, perquè si la Conselleria contestava negativament, després no es podrien incloure dins el conflicte col·lectiu, cas que es pogués interposar.

També va ser en aquest moment que l'STEI Intersindical va denunciar un nou intent d'intimidació als centres educatius que havien mostrat el seu rebuig a les polítiques educatives dia 13 de desembre amb l'acció "Abraça i enllaça el teu centre". Es va percebre amb la visita d'un inspector de la Conselleria especialment designat per a aquesta tasca.

Els centres que participaren a l'esmentada acció de protesta rebien la visita d'un inspector de la Conselleria, que no era el propi del centre, que es presentava com "l'inspector dels expedients disciplinaris". La visita tenia com a motiu esbrinar com s'havia desenvolupat l'acció d'Abraça i enllaça el teu centre" que no havia estat gens ben rebuda per la conselleria d'Educació i en particular per part de la direcció general de Planificació.

Sembla que el criteri seguit per la direcció general de Planificació a l'hora d'anar als centres havia estat el d'haver sortit pels mitjans de comunicació. Centres com el CEIP Rafal Vell, CEIP Rafal Nou o l'IES Marratxí ja havien rebut aquesta visita.

L'STEI Intersindical ja havia denunciat els intents intimidatoris per part de la Delegació de Govern a la realització d'aquesta acció de protesta quan el nostre sindicat havia comunicat, sempre en temps i forma, la realització de concentracions als centres educatius públics de les Illes. L'STEI Intersindical ja havia denunciat la connivència que hi havia hagut entre l'esmentada Delegació de Govern i el Govern de les Illes Balears, que havien posat totes les

traves possibles a l'hora de permetre que un sector malmès pels continus retalls, per un deute molt elevat, i un avantprojecte de llei educativa molt lesiu per a l'ensenyament públic i en català, manifestàs el seu descontent.

Des de l'STEI volíem remarcar que la protesta dels centres educatius s'havia fet sempre fora de l'horari lectiu i complint tots els requisits que la Delegació de Govern exigia per a la realització de concentracions. Tan malament havia caigut aquesta acció que, recordàvem, fins i tot que la guàrdia civil havia visitat alguns centres educatius per esbrinar com es realitzaria la protesta.

Aquesta visita d'inspecció era un nou atac a la llibertat d'expressió que tanta por semblava que feia a la Conselleria. El que semblava no entendre la conselleria d'Educació era que el col·lectiu de docents no es deixava intimidar per aquest tipus d'actuacions i que aquestes aconseguïen generar més força, més cohesió i més unió entre tota la comunitat educativa com ja s'havia mostrat en la protesta d'"Abraça i enllaça el teu centre".

Des de l'STEI Intersindical exigírem a la conselleria d'Educació que dedicàs els recursos d'inspecció a les necessitats que tenia el sistema educatiu i no a intentar intimidar i reprimir la llibertat d'expressió.

Aquest darrera actuació no feia més que confirmar, com ja havíem denunciat des de l'STEI Intersindical, que la nova ordre de selecció d'inspectors que havia presentat la direcció general de Planificació, era un intent de convertir aquest cos en l'executor de les polítiques del Govern Bauzà, en contra d'un ensenyament públic, de qualitat i en català.

Dia 19 de gener de 2013, a la seu del CIEMEN, al carrer Rocafort de BCN, ens reunírem una vintena de persones d'arreu dels Països Catalans per tractar de la resposta que havíem de donar, tant al ministre Wert pel tema de la llengua a l'escola, com als diferents governs autonòmics que vulneraven els drets lingüístics de catalans, bascos i gallecs. La reunió va començar a les 11 del matí i va acabar més tard de les 14.30h del migdia. Hi érem presents representants de: el Centre internacional Escarrer per a les Minories Ètniques i Nacionals (CIEMEN), Federació d'organitzacions per la Llengua Catalana (FOLC), Obra Cultural Balear (OCB), Som Escola.CAT; Escoles Valencianes; Castelló per la Llengua; Enllaçats No Acatam; Moviment de Renovació Pedagògica de Mallorca; Assemblea de Mestres i Professors en Català-Illes Balears; Plataforma pel Dret de Decidir; Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC); Sindicat STEPV-Intersindical Valenciana; Sindicat USTEC-STES, Principat de Catalunya; Sindicat STEI Intersindical de les Illes Balears; Federació d'Educació Sindicat CCOO de Catalunya i va disculpar la seva presència la representant d'Òmnium Cultural per temes familiars d'última hora.

A la situació en què ens trobàvem, hi dedicàrem molt poc temps. Els assistents n'estaven prou informats.

A les propostes de mobilització a cada territori, ens centràrem en les propostes d'accions i mobilitzacions. Acordàrem fer una mobilització pel març de 2013. El lema: *Enllaçats per la Llengua*. El cartell i les pancartes durien aquest lema i el llaç quadribarrat. Dilluns, 21, alguns companys de BCN redactarien una proposta de manifest. També acordàrem dissenyar una proposta d'imatge i de cartell. Es faria al Principat de Catalunya, al País Valencià i s'intentaria confluïr en unes mateixes dates a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, sempre que així s'acordàs illa per illa.

Es convidà a participar d'aquesta proposta a Kontseilua del País Basc i a la Plataforma Queremos galego. S'acceptà la proposta que els companys bascos del Kontseilua ens feren per correu electrònic i que els representants del CIEMEN a la reunió ens feren arribar. Es tractava de fer una acció al Parlament espanyol per fer arribar un missatge clar de defensa del basc, gallec i català al Govern espanyol i especialment al ministre Wert i de la defensa dels models lingüístics escolars que prioritzaven les llengües pròpies, permetien la immersió lingüística i treballaven per la cohesió social. L'acció tindria dos eixos. Una entrevista amb els grups parlamentaris del Congrés i una roda de premsa a una sala del Parlament.

Es feu la proposta d'una denúncia conjunta per la vulneració dels drets de les comunitats lingüístiques de l'Estat per part del Govern de Madrid i d'alguns governs autònoms, davant el Parlament Europeu. S'acceptà aquesta proposta i es proposà que l'anada a Brussel·les o a Estrasburg es programàs durant el mes de maig. També hi podria anar una delegació amb representants de les entitats presents. L'aniríem preparant durant aquests mesos, però ara dedicariem els nostres esforços a les tres primeres accions proposades: l'anada al Parlament espanyol; la mobilització del març a tots els territoris amb el lema *Enllaçats per la Llengua* i la convidada a Galícia i al País Basc a fer una acció conjunta al voltant del 9 de març.

A final de gener i davant el tractament que feia la conselleria d'Educació de no cobrir les baixes dels docents i per tant la no substitució del professorat, l'STEI Intersindical va relançar i ampliar la campanya "Aquí falta un professor". Aquesta campanya tenia l'objectiu de fer públiques aquestes situacions i agilitzar les substitucions gràcies a la pressió exercida per tota la comunitat educativa.

Era imprescindible la implicació de tots els centres educatius per tal de denunciar les substitucions no cobertes. Simplement s'havia d'omplir un formulari, ens l'havien d'enviar i nosaltres exigiríem a la Conselleria que es cobrés la plaça i ho denunciàrem davant la premsa.

Per això, hi havia tres models diferents segons qui feia la denúncia, la podien fer els equips directius, els docents o les AMIPA. L'STEI Intersindical facilitava els tres models als qui hi estiguessin interessats.

Una vegada omplerts ens els podien fer arribar, cas que tenguessin substitucions no cobertes o canvis de quota a mitjan curs (una plaça sencera que passava a mitja, etc.) per tal que ho poguéssim denunciar davant la Conselleria. S'havien de fer 3 coses:

- Omplir el model.
- Enviar-lo per fax a la Conselleria.
- Enviar-lo per fax o per correu electrònic a l'STEI-i.

Demanàvem la col·laboració dels docents tant perquè donassin a conèixer a l'AMIPA de quina manera aquesta situació afectava els alumnes, com per facilitar-los la tasca, ja que ara més que mai necessitàvem que tota la comunitat educativa s'implicàs en la defensa de l'ensenyament públic. Per això, volíem facilitar que les AMIPA també poguessin denunciar cada substitució no coberta.

El PP va fer suprimir d'IB3 ràdio el programa *El Crepuscle encén estels*. Tot i dur des de setembre de 2007 (més de 1.000 programes) i ser un dels programes de ràdio amb més reconeixements de la graella d'IB3 (havia rebut entre altres el premi 31 de Desembre de l'OCB 2011, a banda dels premis de l'Òmnium Cultural 2009 i de la Ràdio Associació de Catalunya 2010) l'emissió del dimecres 30 de gener de 2013 seria la darrera, i no per voluntat pròpia. El retiraven, sense cap més explicació, junt amb altres programes ben veterans i reconeguts (Tassa i mitja, Balears fa ciència...).

L'STEI Intersindical va lamentar aquesta supressió i va convidar tothom, el mateix dimecres, a les 21h, als estudis del Polígon de Llevant (davant Trànsit), a fer una concentració per fer un comiat massiu al programa. Els organitzadors insistien que la supressió del programa NO havia estat per motius econòmics.

El 29 de gener, el plenari de la Junta de Personal Docent no Universitari, integrada pels sindicats STEI Intersindical, FETE-UGT, ANPE i FE-CCOO, va acordar sol·licitar al Govern la retirada dels avantprojectes de lleis autonòmiques com eren la Llei de símbols i la Llei de convivència i autoritat del professorat, pel seu contingut repressiu i atemptatori de la llibertat d'expressió i de càtedra; i pel que feia al Decret de tractament de llengües, perquè posava en perill els projectes lingüístics dels centres i, en conseqüència, de l'ensenyament en català.

Si la Conselleria no obria un veritable procés de negociació per abordar els problemes reals del sistema educatiu (mesures de reforç educatiu, compensació de les desigualtats educatives, mesures efectives per la reducció del fracàs i l'abandonament escolar, dotació de recursos materials i de personal adients...) les organitzacions sindicals presents a la Junta de Personal Docent no Universitari anunciaven que durant el mes de febrer es convocarien reunions i assemblees conjuntes per dur a terme mobilitzacions i per determinar jornades de vaga dins el col·lectiu docent el proper mes de març.

Així mateix manifestàvem el nostre desacord amb l'avantprojecte de la LOMQE pel que feia al tractament de la llengua catalana, les competències educatives, la recentralització i, en definitiva, pel seu contingut reaccionari (permetia la segregació d'alumnes per raó de sexe i possibilitava el concert educatiu dels centres que oferissin aquest tipus d'educació i eliminava l'"Educació per la ciutadania").

També i per aquestes dates les organitzacions sindicals STEI Intersindical, FETE-UGT, FE-CCOO i la Federació de Pares i Mares de Mallorca (FAPA) donàvem suport a la mobilització impulsada per la Plataforma d'Estudiants de les Illes Balears que havia convocat una vaga estudiantil per a dia 5 de febrer per rebutjar la política educativa del Govern central: retallades pressupostàries educatives, avantprojecte de "LOMCE", etc.

La valoració que l'STEI va fer de la retallada de plantilles va ser molt negativa, tant en el fons de la qüestió, ja que ens trobàvem amb una disminució global de 22 places, com en la forma, pel fet que no hi hagués hagut cap Mesa Sectorial, ni tan sols una de tècnica, dedicada específicament a parlar d'aquesta qüestió.

L'STEI va denunciar les retallades de les plantilles orgàniques de centres docents per al curs 2013-14, ja que els criteris d'elaboració d'aquestes plantilles eren els mateixos que els de la plantilla del curs en vigor i, per tant, molt més restrictius que els anteriors, a l'hora de consolidar places habilitades o de distribuir els grups, ja que la càrrega horària del professorat havia augmentat en un 10% de mitjana.

Calia destacar que al cos de professors tècnics de formació professional, de les 20 places que es perdien, 10 eren de la mateixa especialitat (processos de gestió administrativa), i que curiosament aquesta especialitat, amb llistes d'espera per a matriculació i gent que havia quedat fora, es podia cursar a centres privats.

Des de l'STEI consideràvem que aquest transvasament de places públiques cap a l'oferta privada era una mostra més del desmantellament que l'ensenyament públic patia a mans del Govern presidit per José Ramón Bauzá, que abocava recursos a l'oferta privada, mentre no era capaç de garantir el funcionament, amb les mínimes garanties de qualitat, del dia a dia dels centres públics de les Illes Balears, sotmesos a un procés de demolició per via d'urgència.

Febrer de 2013

Contra la política educativa de la Conselleria

El dia 4 de febrer el Decret de Tractament Integrat de Llengües havia de passar per la Mesa Sectorial d'Educació, però abans l'STEI Intersindical va voler fer públiques una sèrie de consideracions:

"L'STEI EXIGEIX QUE L'ESCOLA NO SIGUI EL CAMP DE PROVES D'EXPERIMENTS POLÍTICS

L'esborrany de Decret de tractament integrat de llengües passarà per la Mesa Sectorial d'Educació dilluns, dia 4 de febrer. L'esborrany no recull la majoria d'al·legacions presentades per l'STEI, la UIB, les Cooperatives d'Ensenyament... que s'han fet dins el Consell Escolar de les Illes Balears, que és l'òrgan consultiu en temes d'educació i on hi ha representada la comunitat educativa i algunes personalitats de reconegut prestigi de les Illes en temes educatius.

Tot i que l'STEI està a favor de promoure que tot l'alumnat de les Illes augmenti el seu coneixement d'anglès, volem dir que el model proposat per la Conselleria no ens sembla el més adequat. Per unes quantes raons:

Proposa la metodologia AICLE com a únic mètode a seguir per a la incentivació de l'aprenentatge i el reforç d'una llengua estrangera a l'escola. N'hi ha d'altres.

Impedeix que es pugui fer una escola en català en llengua i continguts, ja que vol posar entrebancs a la immersió lingüística que és una proposta pedagògica que funciona i que és reconeguda i avalada internacionalment per les institucions europees. L'escola en català és un projecte pedagògic que té coherència amb un projecte social que és vàlid des del punt de vista del dret, la ciència, la pedagogia i la sociologia. L'escola d'un país ha de ser en la llengua d'aquest país i per a tots els infants, independentment de la seva llengua familiar.

L'esborrany de decret és un experiment polític que no té un encaix pedagògic.

Els projectes lingüístics actuals, lligats estretament als projectes educatius dels centres funcionen correctament i de les avaluacions realitzades no es desprèn que s'hi hagin de fer canvis. La pròpia Conselleria ha fet avaluacions de diagnòstic fa poc i l'alumnat que fa l'ensenyament en català i estudia el castellà, a 4t de primària té una competència lingüística igual en les dues llengües oficials i en alguns casos superior en castellà que en català.

El 87% de pares i mares ha triat l'ensenyament en català i sabem que el castellà s'aprèn dins i fora de l'escola. A les Illes tots feim immersió social en castellà, per això, i per moltes altres qüestions pedagògiques, la majoria d'escoles compensen aquesta desigualtat i fan immersió lingüística en català, així tots els infants en acabar l'escolarització obligatòria tendran una competència adequada en les dues llengües oficials.

La llengua del territori és la que cohesiona la societat multilingüe que viu a un determinat lloc. El model educatiu ha d'atendre: el dret a l'educació en la llengua pròpia del país que ha d'estar garantida per a tots els ciutadans, el dret a la seva transmissió a la població immigrada que s'incorpora a la societat (Declaració Universal dels Drets Lingüístics, 1996).

Proposa hores de coordinació entre professorat que ha d'impartir llengua estrangera quan ha llevat hores de coordinació per a altres qüestions pedagògiques i d'atenció a l'alumnat i a les seves famílies. El decret preveu poder fer hores de coordinació per temes d'anglès, atenció a la diversitat per atendre famílies que demanen ensenyament en castellà i mentrestant ens posen més hores lectives i ens lleven professors que fan atenció a la diversitat i a infants amb problemes d'aprenentatge.

Aquesta normativa no millora la que tenim actualment des de cap aspecte dels que tracta i, a més a més, tenim seriosos dubtes de la legalitat del decret que ja hem apuntat i que no s'han tengut en compte.

Pretén catalogar les places dels cossos docents amb el requisit d'una llengua estrangera i no oficial a l'Estat, quan el cos és estatal.

Posa al mateix nivell les dues llengües oficials i la llengua anglesa tant pels aprenentatges dels alumnes com pels requisits del professorat per a accedir a una plaça d'oferta d'ocupació pública.

No entenem com una part important de la població escolar que no coneix ni l'anglès ni cap de les dues

llengües oficials, podrà assolir els continguts de les matèries no lingüístiques que li impartiran en tres llengües diferents.

Introdueix consultes als pares i mares fora dels òrgans de govern dels centres. És a dir a les associacions de pares i mares, que ja estan representades als consells escolars dels centres i preveu, només als centres públics, una consulta als pares i mares que ha de comptar amb el 65% del cens a favor, quan el signant del decret, José Ramon Bauzá, governa amb el 27% del cens electoral a favor.

No es fa una consulta al professorat que és, per llei, qui ha de participar de totes les decisions pedagògiques del centre. L'article 22, Suport de les famílies al projecte de tractament integrat de llengües, ens sembla bé que hi hagi d'haver regulat el suport de les famílies, però també s'ha de comptar amb el suport del professorat. I l'STEI com a representant majoritari del professorat demana la retirada del Decret de tractament integrat de llengües.

Finalment volem dir que s'han introduït alguns canvis i s'han afegit algunes novetats. La disposició transitòria tercera de l'esborrany de decret, inclou dos punts nous. El primer diu que durant el curs 2013-2014 i 2014-2015 es continuarà aplicant el Pla pilot plurilingüe, voluntari per als centres. I el segon diu que a partir del curs 2015-2016 s'adequaran els projectes lingüístics als nous projectes de tractament integrat de llengües. Possiblement aquest canvi respon a la petició majoritària del CEIB a no canviar la norma si la Llei general d'educació del ministre Wert també la vol canviar."

El conseller Bosch sempre havia dit que la implantació seria el curs vinent, el 2013-2014. L'esborrany de decret deia, a l'addicional segona, que pel que feia al calendari d'aplicació seria el director general d'Ordenació, Innovació i Formació Professional que establiria, mitjançant una resolució, el calendari d'aplicació d'aquest decret. I la disposició final primera, d'aplicació i desplegament, facultava el conseller d'Educació per dictar les disposicions necessàries per desplegar aquest decret. L'entrada en vigor del Decret seria a partir de l'endemà d'haver-se publicat al BOIB.

Els sindicats demanàvem la retirada del Decret i també de l'avantprojecte de Llei de símbols i el de la convivència i autoritat del professor. La setmana següent hi hauria una mesa negociadora per tractar aquestes normatives. Cas que no hi hagués acord, els sindicats promouríem mesures de pressió sense descartar la convocatòria de jornades de vaga dins el mes de març. No era fàcil que l'Administració educativa acceptàs la retirada de les normatives o les nostres propostes de reformulació integral, per tant convenia que ens començàssim a preparar i féssim caixa per a poder resistir les jornades de vaga que es podien produir si l'Administració no rectificava. Els sindicats i bona part de la comunitat educativa ja s'havia manifestat en contra d'aquesta regulació. Pensàvem que eren normatives lesives per a l'educació, atacaven la dignitat del professorat i no solucionaven els problemes reals que tenia el nostre sistema educatiu.

Com hem explicat abans, la conselleria d'Educació havia convocat una mesa de negociació per al 4 de febrer amb els quatre sindicats de l'ensenyament públic (STEI Intersindical, FETE-UGT, ANPE i FE-CCOO) per tractar els dos avantprojectes (TIL, Tractament integrat de Llengües, i el de Convivència).

La intenció inicial de la Conselleria era que aquesta reunió hagués estat un pur tràmit informatiu. Per evitar això, els sindicats ens vàrem posar d'acord per exigir un veritable procés de negociació tot i expressar el nostre rebuig a l'actual redacció.

També vàrem exigir la retirada de l'avantprojecte de Llei de símbols pel seu to repressiu.

Els sindicats vàrem aconseguir forçar la negociació amb Educació. I la mesa es tornaria a convocar el proper dimarts, 12 de febrer, per donar resposta a les al·legacions que els sindicats presentàrem. Segons la resposta, convocaríem les assemblees de treballadores i treballadors de l'ensenyament per a adoptar les mesures oportunes.

També va ser aquest principi de febrer que les direccions dels centres educatius, els consells escolars dels quals, en el seu moment d'aquest curs 2012/2013 no havien aprovat la PGA, estaven rebent aquests dies una notificació de la Resolució del director general de Planificació, Inspecció i Infraestructures Educatives en relació a la no aprovació de la PGA.

L'STEI Intersindical denunciava una vegada més, el to d'amenaça cap al professorat i cap a la resta de la comunitat educativa, del contingut d'aquesta Resolució.

L'STEI Intersindical considerava que la conselleria d'Educació no podia obligar el sentit del vot dels membres dels consells escolars. Aquests membres, professorat, mares i pares i si era el cas, alumnes, tenien tot el seu dret a valorar i votar negativament una PGA, si entenien, entre d'altres consideracions, que no es garantia l'adequada atenció a l'alumnat amb determinades retallades de plantilla i supressió de determinats llocs de feina que havien patit els centres educatius, com pot ser el cas de supressió de professorat de pedagogia terapèutica i reducció de la periodicitat de les visites dels Equips d'Orientació Educativa (EOEP) als centres amb alumnat de Necessitats Educatives Especials (NESE).

L'11 de febrer es va celebrar a l'STEI una reunió per tractar de les accions i/o mobilitzacions a fer com a resposta al ministre Wert i a la política lingüística i educativa del Govern Bauzá. Uns atacs que afectaven la totalitat de la llengua catalana que compartim amb el Principat de Catalunya i el País Valencià.

A la reunió hi foren presents representants de diferents entitats i associacions: Obra Cultural Balear, STEI Intersindical, Assemblea de Mestres i Professors en Català, FAPA, COAPA, Moviment de Renovació Pedagògica de Mallorca, Plataforma Crida, FETE-UGT, Escoles Mallorquines, Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans, així com mestres i professors i professores de centres públics i privats concertats de Palma i de la part forana.

Entre tots i totes decidírem:

Participar de l'acció unitària de defensa del català dia 9 de març de 2013. Aquest acte es realitzaria al Principat i al País Valencià. Teníem un lema conjunt ENLLAÇATS PER LA LLENGUA. També teníem un manifest consensuat entre organitzacions i entitats que defensaven la llengua catalana arreu dels Països Catalans: Som Escola, Escoles Valencianes, Centre Internacional Escarrer per a les Minories Ètniques i Nacionals (CIEMEN), Castelló per la Llengua, Enllaçats no Acatam, Federació d'Organitzacions per la Llengua Catalana (FOLC), Sindicat STEPV-Intersindical Valenciana; Sindicat USTEC-STES del Principat de Catalunya; Federació d'Educació del Sindicat CCOO de Catalunya; Obra Cultural Balear, STEI Intersindical, Assemblea de Mestres i Professors en Català, Moviment de Renovació Pedagògica de Mallorca...

Fer una recollida de signatures entre el professorat de totes les illes per demanar la retirada del Decret de tractament de llengües. Aquesta recollida de signatures ja havia començat i es faria als centres on encara no hi havia arribat. A les Pitiüses se'n feu una que sortí de l'IES Santa Maria que havíem de recuperar. Es lliurarien al Consolat de la mar per mostrar la posició del professorat davant aquest decret i a les delegacions territorials si feia falta. També s'enviava la informació dels centres que ja ens havien lliurat aquesta recollida de signatures.

Convocar el Consell Social de la Llengua Catalana de les Illes Balears per fer un sessió de feina oberta a la participació, per valorar la situació de la llengua a les Illes, a l'Administració, als mitjans de comunicació i a l'educació. També es tractaria de l'efecte de la llei Wert en el sistema educatiu i de l'impacte del nou decret de tractament de llengües a l'educació, duit endavant pel Govern Bauzá. Es faria una proposta d'accions en positiu i de reivindicació a favor de la llengua per part de cada col·lectiu assistent al Consell, obert a la participació. Es convidarien mestres i professors, persones que, des de qualsevol àmbit, defensassin la llengua, així com personalitats de reconegut prestigi i altres associacions de les Illes que treballassin per la llengua catalana.

Fer una lectura del manifest a les tres illes, amb el lema i la pancarta de l'acte, a un lloc prèviament acordat per les organitzacions de cada illa. A Mallorca, segurament davant el Consolat de la mar. Serien les persones assistents al Consell Social de la Llengua obert a la participació. Aquí s'havia de mester gent per fer-nos la foto davant el Consolat. Simultàniament es faria a la resta del territori de parla catalana per part de les entitats del Principat de Catalunya i del País Valencià.

Hi havia programada una reunió a Madrid amb els grups parlamentaris del Parlament de l'Estat per fer arribar les nostres demandes al ministre WERT. Al Consell Social de la Llengua hi havia representants dels grups parlamentaris del Parlament de les Illes Balears.

Altres accions de mobilització de les quals parlàrem a la reunió, com fer un mosaic, una marxa, etc. De moment s'ajornaven per a més endavant.

Roda de premsa per al dijous o divendres, a Mallorca no es faria. En Tomeu Martí ja havia parlat amb la premsa i ja havia sortit al Diari de Balears una pàgina sencera. Per tant, ens ajustaríem al que ja havia sortit damunt els papers.

A Menorca i a Eivissa també s'havien fet reunions amb les entitats de cada illa i es tornaven a reunir la propera setmana. En tenir les seves decisions preses ens enviarien la informació.

També es va parlar sobre la LOMQE, es va afirmar que tenia aspectes molt lesius per a la normalització de la llengua catalana a tot el seu territori, impossibilitava un model educatiu propi, retallava competències educatives, suposava una gran recentralització, demostrava la intenció d'impossibilitar l'ensenyament el 100% en català, impossibilitava que la llengua vehicular fos la llengua pròpia del territori, era un canvi legislatiu innecessari... que no atacava els problemes reals que patia el sistema educatiu.

I també sobre el TIL a les Illes, el Decret de Tractament Integrat de Llengües passava aquell dia per la Mesa Sectorial d'Educació. L'STEI Intersindical havia presentat al·legacions al projecte de Decret i havia signat, amb els altres sindicats presents a la mesa, unes al·legacions conjuntes perquè l'Administració entengués bé que l'oposició al Decret i la demanda de retirada o de reformulació global del projecte era unànime per part dels representants del professorat. Els sindicats havíem presentat la nostra proposta de reforç a l'ensenyament de l'anglès. Ens semblava molt important i necessari que s'incentivàs l'aprenentatge de l'anglès per a tot l'alumnat.

Només ens deixaven la vaga com a única sortida

En una reunió que vàrem tenir el dia 13 de febrer, els sindicats de l'ensenyament públic STEI-Intersindical, FETE-UGT, ANPE i FE-CCOO vàrem decidir convocar vaga els dies 13 i 20 de març, perquè havíem constatat una manca real de voluntat negociadora per part de la conselleria d'Educació en relació al projecte de Decret de Tractament Integrat de Llengües (TIL) i l'esborrany de la Llei reguladora de la convivència escolar, dels quals demanàvem la seva retirada o modificació substancial.

L'Administració educativa, i per extensió el Govern de les Illes Balears, en comptes d'abordar les qüestions que ocupaven i preocupaven el professorat i la comunitat educativa, malgastava el seu temps en normatives que trencaven el consens lingüístic (com era el cas del TIL) o que amb un to repressiu i sancionador eren agressions a la llibertat de càtedra, d'expressió i dignitat del professorat (com era el cas de la Llei reguladora de la convivència i la proposta d'esborrany de la Llei de símbols).

Si a tot això li afegíem el deteriorament de les condicions laborals, socials i econòmiques sofertes en els darrers anys i les dràstiques reduccions pressupostàries a l'educació, s'havia generat un clima de confrontació i de rebuig que ens duia de forma unitària a plantejar les mobilitzacions següents:

VAGA: Dia 13 de març i concentració davant la conselleria d'Educació.

VAGA: Dia 20 de març i manifestació.

De persistir la conselleria d'Educació i el Govern autonòmic en aquesta línia d'actuació ens veuríem obligats a plantejar més accions i mobilitzacions.

Fèiem una crida al professorat a participar activament en les accions proposades i les assemblees conjuntes (que comunicariem en els propers dies i se celebrarien a cada una de les illes) per obligar l'Administració educativa a reconduir la situació i posar damunt la taula la resolució dels problemes fonamentals que tenia el nostre sistema educatiu.

I per si hi havia algun docent que tengués dubtes sobre si era necessària la vaga o no, l'STEI Intersindical va publicar i difondre un argumentari de motius. Aquí els teniu:

"TOTS ELS MOTIUS

Retribucions

Reducció dels salaris dels empleats públics. Pèrdua d'una mitjana del 25% de poder adquisitiu des de maig de 2010.

Supressió de la paga extraordinària de desembre de 2012 (RD Llei 20/2012).

Eliminació de la pràctica totalitat d'ajuts del fons social (BOIB 1/9/2012).

Eliminació del pagament del complement retributiu per a la funció tutorial (BOIB 1/6/2012).

Eliminació del pagament del complement de cap de departament (BOIB 1/6/2012).

No reconeixement de nous sexennis (BOIB 1/6/2012).

Baixes

No percepció íntegra de retribucions en cas de baixa (BOIB 1/9/2012).

No incorporació de les malalties infectocontagioses a les excepcions a la minva de retribucions en cas de baixa.

Maternitat

Supressió de l'acumulació de la lactància per a interines substituïdes.

Reducció de l'acumulació de lactància per a interines.

Supressió de la lactància cas de voler gaudir una excedència o llicència a continuació.

No contractació, en cap cas, de mares en situació de permís de maternitat.

Retallades de personal

Curs 2011-12. Primeres reduccions de professorat interí.

Curs 2011-12. Reducció d'unes 200 places (reducció sindicats, programes PALIC, PAIRE...).

Curs 2012-13. Reducció de més de 600 places per a professorat interí.

Reducció dels assessors del CEP (Pla d'equilibri econòmic 2012).

Reducció del nombre d'inspectors interins (Pla d'equilibri econòmic 2012).

Plantilles

Augments dels grups necessaris per a la creació d'una plaça d'orientador (BOIB 17/1/2012).

No consolidació de les places de suport (BOIB 17/1/2012).

No conversió de places habilitades en places de plantilla (BOIB 17/1/2012).

Enduriment de les condicions per a la consolidació de places d'especialistes (BOIB 17/1/2012).

Minva de la flexibilitat de les plantilles dels centres docents: elaboració de la relació de llocs de treball (BOIB 1/6/2012).

Jubilació

Supressió de la jubilació anticipada LOGSE.

Supressió de l'ampliació de la vida laboral.

Jubilació forçosa del personal docent amb més de 65 anys.

No dotació de places del professorat que s'ha hagut de jubilar.

Nomenaments i interinitats

Supressió de les llicències per estudis.

Suspensió de nomenaments per a substitucions inferiors a 30 dies (BOIB 17/11/2011).

Suspensió de nomenaments en cas de llicència per assumptes particulars (BOIB 17/11/2011).

Suspensió de nomenaments per a reduccions horàries no superiors a un terç de la jornada.

Cessament del professorat interí substituït, com a màxim, el 30 de juny (BOIB 17/11/2011).

Nomenament de professorat interí a partir del desè dia lectiu: 15 dies naturals (RD Llei 14/2012).

Organització interna del propi centre durant els deu dies lectius previs al nomenament del personal funcionari interí (RD Llei 14/2012).

Ràtios i jornada laboral

Ampliació de ràtios fins a un 20% (RD Llei 14/2012).

Augment de la jornada lectiva setmanal del personal docent (RD Llei 14/2012).

Augment de la jornada setmanal, fins a 37 hores i mitja (BOIB 1/6/2012).

Reducció dels equips d'atenció a la diversitat i dels seus programes.

Llengua

Eliminació de la llengua pròpia com a requisit per accedir a l'Administració.

Assetjament als centres escolars que han mostrat el seu suport a la campanya "Enllaçats pel català".

Trencament del consens lingüístic que va fer possible la Llei de Normalització Lingüística de les Illes Balears.

Centres i comunitat educativa

Reducció dels pressuposts dels centres.

Reducció de les beques de menjador.

Reducció dràstica del programa de reutilització de llibres de text.

Suspensió d'ajudes i subvencions a entitats locals i associacions, per a programes com el PISE i CAPI (Pla d'equilibri econòmic 2012).

I EL QUE FA VESSAR LA TASSA

Llei de la convivència escolar i de l'autoritat del professorat

Retall de la llibertat de càtedra.

Retall de la llibertat d'expressió i opinió del professorat. Persecució ideològica i repressió del professorat, amb acomiadaments, desterraments a altres illes i suspensió de sou i feina per sis anys.

Nova burocratització de les tasques dels mestres.

Elaboració de nova normativa, d'una qüestió que ja està legislada a l'àmbit estatal i a l'autonòmic.

Interès obsessiu en reprimir i sancionar la lliure opinió en la tasca docent.

Intenció d'eliminar l'autoritat pedagògica del col·lectiu docent.

Decret de Tractament Integrat de llengües als centres docents

Atac frontal a la presència del català com a llengua majoritària en l'ensenyament.

Vulneració del Decret de mínims i trencament del consens en matèria lingüística.

Catalogació d'una tercera part de les places docents amb un requisit d'anglès molt elevat.

Manca d'un pla específic de formació del professorat en llengua anglesa.

Efectes negatius per a la mobilitat del professorat, en els propers concursos de trasllats.

Dotació addicional de recursos per a un experiment polític sense fonaments pedagògics, mentre es retallen les plantilles bàsiques dels centres docents.

Menyspreu absolut cap al 87% de famílies que demanaren seguir amb el model lingüístic vigent fins ara.

Trencament del consens de tota la comunitat educativa, en dinamitar els projectes lingüístics de centre.

Imposició per decret d'una normativa que trastoca els pilars de la immersió lingüística en els centres, sense una demanda real per part de la població.

Bloqueig frontal al procés de normalització de la llengua catalana a les nostres illes en un àmbit tan important com l'educatiu.

LOMQE

Selecció del personal docent a càrrec dels equips directius.

Possibilitat de rebutjar docents per part dels equips directius.

Conversió del consell escolar de centre en un òrgan purament consultiu.

Eliminació de la preferència a les candidatures a directors del propi centre escolar.

Consideració de la llengua pròpia com a matèria de 3a.

Consideració de la religió com a assignatura avaluable.

Degradació de matèries: tecnologia, educació plàstica i visual, música, filosofia, etc.

Recentralització per a l'elaboració de les proves finals, preparades a Madrid, que no tendran en compte els continguts específics de cada comunitat autònoma.

Possibilitat de concert amb els centres que fan educació diferenciada per sexes.

Reestructuració de les plantilles per la modificació del currículum i de les matèries.

Etc."

Tots els fronts estaven oberts, perquè un atac tan gran contra l'educació i contra la llengua catalana no l'havia conegut cap persona que estigués viva en aquest moment. Per tant, no tan sols preparaven una vaga els sindicats, sinó que també els "Enllaçats per la llengua" preparaven una jornada reivindicativa, també durant el mes de març. Aquí teniu la crida que es va fer:

"FEM UNA CRIDA A ESCOLES, ENTITATS I CIUTADANIA EN GENERAL, A PENJAR EL LLAÇ DES D'AVUI MATEIX A LES FAÇANES, ALS BALCONS, A LES SOLAPES I ALS PERFILS DE LES XARXES SOCIALS.

A Perpinyà, Girona, Barcelona, Castelló, València, Eivissa, Palma, El Mercadal, Ciutadella, preparen accions i se n'hi sumaran moltes altres.

Els darrers mesos s'han succeït atacs sistemàtics contra la nostra llengua arreu del territori, en l'àmbit dels mitjans de comunicació, en l'àmbit de l'Administració pública i, finalment, en l'àmbit del sistema educatiu, on el català havia avançat més en els darrers anys.

ENLLAÇATS PER LA LLENGUA és una campanya activa en defensa de la llengua, en l'àmbit de tots els territoris de parla catalana i per establir lligams d'actuació continuada. La campanya se centrarà en diverses accions i mobilitzacions que tindran lloc al voltant del 9 de març amb el lema unitari d'“ENLLAÇATS PER LA LLENGUA” i la lectura del manifest següent:

MANIFEST ENLLAÇATS PER LA LLENGUA

Enfront dels atacs contra la llengua catalana arreu dels nostres territoris, orquestrats principalment pel Partit Popular, les entitats signants d'aquest manifest:

- Ens refermem en la lluita per aconseguir el plens drets lingüístics i el dret irrenunciable a poder viure plenament en la llengua pròpia d'aquest país.*
- Defensem polítiques lingüístiques d'equitat que passen per avançar en la normalització de l'ús i el coneixement de la nostra llengua, per fer present el català a les administracions, a l'escola, als mitjans de comunicació, etc., i per fer del català la llengua comuna i de cohesió social.*
- Denunciem que tractar de forma igual les dues llengües oficials a l'ensenyament, com pretén el ministre Wert, en el context actual, resulta injust, ja que és l'únic àmbit en què es pot garantir el dret dels ciutadans a conèixer la nostra llengua. Encara queda molt camí per fer per a la plena normalització lingüística.*
- Reivindiquem la necessitat de fer del català la llengua vehicular a l'educació, afavorint la immersió lingüística en contextos sociolingüístics adversos, alhora que volem capacitat en el coneixement i l'ús de diverses llengües dels nostres alumnes.*
- Defensem, així mateix, la necessitat de fer del català la llengua vehicular en els mitjans de comunicació públics, l'Administració, la Justícia i els cossos de seguretat.*
- Volem aconseguir el ple coneixement del català per a tota la ciutadania, ja que és un acte de justícia amb la llengua i amb totes les persones que tenim el dret al seu ús i coneixement.*
- Argumentem que la construcció d'una comunitat lliure i cohesionada només és possible sobre la base de garantir el coneixement per a tothom, sigui quin sigui el seu origen social o cultural.*

Per tots aquests motius, les entitats i els moviments civils que hem liderat socialment les diferents respostes en defensa de la nostra llengua davant cada agressió i en cada lloc, creiem que ara és el moment d'una gran resposta general en tot l'àmbit de la nostra comunitat lingüística.

Enllaçats per la llengua, proposta nascuda a les Illes enfront dels intents de minoritzar el català a les escoles i les administracions públiques, és avui una expressió que ens convoca a la unitat en la defensa de la llengua que ens és pròpia, més enllà de les Illes, també a la Franja, a la Catalunya Nord, al País Valencià i al Principat de Catalunya.

Amb aquest lema, doncs, hem convocat el dia 9 de març a una jornada general d'acció per la llengua, amb mobilitzacions enllaçades i simultànies.

Per la dignitat i per la igualtat!

ENLLAÇATS PER LA LLENGUA, proposta nascuda a les Illes davant els intents de minoritzar el català a les escoles i les administracions públiques, és avui una expressió que ens convoca a la unitat en la defensa de la llengua que ens és pròpia; més enllà de les Illes, on s'inicià, ens hi hem enllaçat des de la Franja, la Catalunya Nord, el País Valencià i el Principat de Catalunya.

US CONVOQUEM

El dia 9 de març, a una jornada general d'acció per la llengua.

MENORCA. Acte al teatre de Mercadal. Lectura de poemes, parlaments, música... Segurament dins el mateix acte es farà la lectura del manifest.

MALLORCA. Reunió del Consell Social de la Llengua Catalana, obert a la participació d'entitats i personalitats de reconegut prestigi, a Palma. També es farà la lectura del manifest (el mateix a tot el territori de parla catalana) a Mallorca davant el Consolat de la Mar a les 12.30h.

PITIÜSES. De moment hi ha programat CONCURS DE FOTOS ENLLAÇADES: Enviau les vostres fotos amb el llaç fins el dia 9 de març (inclòs) a enllacatseivissa@gmail.com o al mur del grup de facebook "Enllaçats Eivissa" (indica el vostre nom i lloc on heu pres la foto). Hi haurà premi per a la millor foto! Pot partici-

par-hi tothom i la foto és lliure (l'únic requisit és que hi aparegui el llaç). Endavant la imaginació per fer visible la nostra llengua i el nostre compromís! Llaços arreu! Que es vegin per tot! Participa-hi!

Falta definir el lloc on es farà la lectura del manifest a Eivissa i Formentera.

Les organitzacions que promouen la campanya són: OCB, PLATAFORMA PER LA LLENGUA, SINDICAT D'ESTUDIANTS DELS PAÏSOS CATALANS, USTEC-STEs – Principat, STEI – Intersindical, STEPV - INTER-SINDICAL PAÍS VALENCIÀ, UGT – País Valencià, FETE- UGT Illes Balears, ACCIÓ CULTURAL PAÏSOS CATALANS, AMICS DE LA BRESSOLA, ASSEMBLEA DE MESTRES I PROFESSORS EN CATALÀ - Illes Balears, CASTELLÓ PER LA LLENGUA, CCOO – País Valencià, CCOO Catalunya CIEMEN, COORDINADORA OBRERA SINDICAL, EL TEMPIR D'ELX, ENLLAÇATS NO ACATEM, ESCOLA VALENCIANA, ESCOLES MALLORQUINES, FEDERACIÓ D'ORGANITZACIONS PER LA LLENGUA CATALANA (FOLC), FEDERACIÓ LLULL (ACPV, OC, OCB), INTERSINDICAL-CSC, ILLENCES PEL CATALÀ, MOVIMENT DE RENOVACIÓ PEDAGÒGICA (Balears i Pitiüses), MOVIMENT DE RENOVACIÓ PEDAGÒGICA (Principat), MOVIMENT FRANJOLÍ PER LA LLENGUA, PLATAFORMA PEL DRET A DECIDIR, PRINCIPAT, XARXA D'ENTITATS, ACCIÓ CULTURAL DE MENORCA, i totes les que s'hi adhereixin."

Quan s'acabava el mes de febrer vàrem rebre una bona notícia. Havia fructificat la feina feta pel sindicat que havia reclamat l'import que havien abonat els funcionaris durant el mes de desembre, en què s'havia suprimit la paga extraordinària, però s'havia pagat la quota de drets passius i la cotització a MUFACE, com si l'haguessin cobrada. Aquesta quantitat es cobraria durant el mes d'abril de 2013.

També i per aquestes dates vàrem rebre una altra bona notícia que l'STEI Intersindical va celebrar. El Tribunal Suprem havia avalat la immersió lingüística. La sentència del Tribunal Suprem deixava sense arguments el ministre Wert per canviar el model lingüístic escolar de les escoles que tenien llengua pròpia.

El Suprem havia ratificat l'aval que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) havia donat a la immersió lingüística a Catalunya. El Suprem deixava clar que les sentències sobre el català a l'escola no obligaven la Generalitat a canviar el model lingüístic a tot el sistema educatiu, sinó a actuar només en el cas de les famílies demandants.

Algunes de les sentències que anaven en contra de la immersió lingüística eren presentades com arguments a les noves normatives que volia posar en marxa el Govern de les Illes Balears i s'agafaven a aquestes sentències per argumentar que el castellà havia de ser llengua d'ensenyament i havia de tenir més presència a l'escola com a llengua vehicular. D'aquesta manera no es podia garantir que l'alumnat sortís amb un coneixement adequat, oral i escrit, de les dues llengües oficials. Només acabarien l'escolarització obligatòria sabent el castellà.

L'STEI Intersindical considerava que aquesta era una sentència justa perquè permetia que tots els infants i joves, en la seva escolarització obligatòria, coneguessin les dues llengües oficials, perquè garantia la cohesió social i no impedia que l'escola fos un dels pilars fonamentals per garantir el dret a l'educació de qualitat, amb un model educatiu propi que ajudava a la normalització de la llengua i la cultura i a la restitució dels drets fonamentals, la llibertat i la democràcia.

El 27 de febrer, Pere Polo publicava a *Última Hora* un article que reflectia la situació d'aquell moment amb una conselleria d'Educació enfrontada a tota la comunitat educativa. Aquí el teniu:

"LA CONSELLERIA D'EDUCACIÓ EN CONTRA DE LA COMUNITAT EDUCATIVA

Després que vagin sorgint pertot brots verds i madurs de casos de corrupció (són els únics que broten), majoritàriament en el partit que més poder té, el PP, continuam sense veure'ls la humilitat per cap part. La seva supèrbia, envoltada d'estultícia i prepotència, els vessa per tots els porus i els encega de tal manera que no poden escoltar ni veure ningú que no sigui capaç de comportar-se com un xotet de cordeta.

El conseller d'Educació, els seus directors generals i tots els seus assessors i tècnics es dediquen a inventar i planificar lleis per poder dur a terme les mesures repressives i totalitàries que el seu pensament quadrat, ranci i contra tot el que faci olor a trets identitaris distints dels espanyols, els indiqui. En lloc d'intentar resoldre els problemes de l'escola (alumnat, professorat i famílies), amb les retallades, es dediquen a preparar un decret de Tractament Integrat de Llengües (TIL), redacten un esborrany de llei reguladora de la convi-

vència escolar i també tenen en marxa un esborrany d'avantprojecte de llei sobre l'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears. La comunitat educativa sap que aquestes mesures són per poder reduir l'ensenyament que es fa en català, perquè intenten de totes les maneres possibles enviar aquesta llengua a l'ostracisme fins que desaparegui, per impedir la llibertat de càtedra i la possibilitat que el professorat expliqui, per exemple, els casos de corrupció o parli de les concentracions i manifestacions que es fan en el carrer per fer front a una política perversa i contrària a la majoria dels ciutadans, encara que aquests ho ignorin. La llei de símbols és una manera de poder acabar amb els llaços que s'han penjat a les façanes de les escoles, argumentant que ho fan segons l'article tal de la llei que volen aprovar. És a dir, es dediquen a reprimir la comunitat educativa, i no volen dialogar ni rectificar.

Per això, els dies 13 i 20 de març, l'STEI Intersindical, FETE-UGT, ANPE i FE-CCOO convoquen vaga, la primera, amb concentració a la Conselleria i la segona, amb manifestació. Aquestes dues jornades seran el començament d'una llarga lluita, si la conselleria d'Educació continua sense voler escoltar la comunitat escolar."

Març de 2013

Concentracions, manifestacions, vagues, assemblees...

A principi de març es varen preparar les accions que es durien a terme al voltant del 9 de març. A la fi es va decidir que el manifest que es llegiria al Consolat de Mar, seria aquest:

MANIFEST

Després de segles de persecució, els darrers mesos s'han fet molts atacs, de manera sistemàtica i continuada, contra la nostra llengua arreu del territori. Encara patim la situació colonialista de tenir una llengua, el coneixement de la qual és aquí més obligatori que no el coneixement de l'única llengua pròpia de les nostres illes, fet que contravé la justícia, el sentit comú i la Declaració Universal dels Drets Lingüístics.

Aquests atacs s'han intensificat arran de l'avantprojecte de la Llei Orgànica per a la Millora de la Qualitat Educativa (LOMQE), l'anomenada "Llei Wert". Amb aquests atacs, hi ha una voluntat clara de convertir

la llengua catalana en llengua de segona i que el castellà esdevingui la llengua de referència i de prestigi. No s'ha acceptat la realitat plurilingüe existent, ans al contrari; s'ha emprès una persecució sistemàtica contra la llengua pròpia en els tres pilars fonamentals on s'estava començant a normalitzar mínimament: mitjans de comunicació, administració pública i educació.

En l'àmbit dels mitjans de comunicació:

Mentre la majoria d'emissores de ràdio i de televisió, que ocupen el nostre espai comunicacional, emeten en llengües que no són la llengua pròpia del territori, ens trobam amb:

- *El tancament de Ràdio Televisió de Mallorca.*
- *La castellanització i desmantellament d'IB3 i Canal 9.*
- *La desconnexió obligada dels senyals de TV3, IB3 i Canal9, aïllant els territoris d'informacions contrastades en la llengua comuna, fet contrari a les recomanacions de la Carta Europea de les Llengües.*

En l'àmbit de l'Administració pública:

L'ús sistemàtic i premeditat dels mecanismes judicials i estatals per eliminar l'ús preferent del català a l'Administració pública de Catalunya.

La nova Llei de la Funció Pública del Govern Bauzà elimina el requisit lingüístic, permet canviar els topònims al castellà i erosiona la Llei de Normalització Lingüística de les Illes Balears.

El desmantellament de les oficines de normalització lingüística per part de molts ajuntaments valencians i la rotunda oposició de la Generalitat Valenciana a exigir el requisit lingüístic.

La no oficialitat del català a la Catalunya Nord.

Els intents d'inventar-se una nova llengua: l'aragonès oriental per tal d'aïllar lingüísticament els catalanoparlants de la Franja.

I, finalment, en l'àmbit del sistema educatiu, on el català havia avançat més en els darrers trenta anys:

Any rere any, milers de famílies valencianes veuen com se'ls imposa el castellà com a llengua vehicular a l'escola contra la seva voluntat, evidenciant que, per a l'Estat espanyol, tan sols és vàlida la llibertat d'elecció, quan l'idioma escollit és el castellà.

L'intent d'apartheid lingüístic al sistema educatiu de les Illes per part del Govern Bauzà.

El desinterès de l'Administració aragonesa per l'ensenyament en català i del català als centres d'ensenyament de la Franja, que ha portat a desmantellar els programes de suport, d'assessorament i de formació del professorat que feia classe en i de la nostra llengua.

Les dificultats de finançament de la Bressola a la Catalunya Nord i el tracte discriminatori per part de l'Administració francesa a l'ensenyament de i en català.

L'avantprojecte de la LOMQE, que posa en risc el model d'escola en què la nostra llengua és la vehicular. Un model que ha estat avalat internacionalment i acadèmica i que garanteix la cohesió social del país. Wert pretén relegar la llengua pròpia a una mera assignatura optativa i a considerar-la quarta llengua del sistema educatiu per darrere del castellà i de dues llengües estrangeres, a més de suposar una greu invasió competencial que afectarà totes les assignatures. La llei pot suposar una reimplantació del castellà com a llengua vehicular a Catalunya, a les Illes i a les línies en valencià del País Valencià, malgrat que els resultats dels nostres alumnes demostrin que no cal."

Aquests dies s'estaven preparant una sèrie d'accions al voltant del 9 de març a diferents indrets dels Països Catalans i s'estava preparant la vaga per als dies 13 i 20 de març. Per mesurar com anava pujant la temperatura a les escoles, aquí teniu un escrit de Joan Bort, de l'IES Marratxí sobre la vaga i sobre diferents veus que volien erosionar el treball dels sindicats:

"O ARA O MAI

Ja hi tornam a ser.

S'anuncia una nova convocatòria de vaga, acordada de manera unànime per tots els sindicats de l'ensenyament, i tornem a posar en marxa la persistent pluja d'atacs, crítiques, excuses i retrets.

Si el guió l'hagués escrit el Govern, no li hauria pogut ser més favorable. Sembla que les polítiques de la por, les estretors econòmiques, l'excés d'individualisme i la manca de solidaritat van fent el seu efecte: ens trepitgen, ens maltracten, ens menyspreen, ens humilien, amb la cara ben alta, amb una rialleta cínica, i nosaltres... ens revoltem contra els representants dels sindicats!

Ens estem equivocant d'enemic.

Motius per declarar-nos en vaga no ens en falten. Els sindicats n'han recollit fins a setanta. Per si no n'hi hagués prou amb tota la bateria d'atacs als drets laborals i a les rebaixes salarials, en el sector de l'ensenyament encara hi podem afegir l'intent de desmantellament del sistema d'educació públic i, per les nostres contrades, una intolerable fixació per limitar l'ús de la nostra llengua i la llibertat d'expressió del professorat. O sigui, que no només acomiaden els nostres companys, ens retallen els drets, ens baixen el sou, ens augmenten l'horari de feina i n'empitjoren les condicions, sinó que, a més a més, difonen un discurs on, a la tradicional acusació sobre la vagància dels funcionaris, s'hi afegeix la de perversos adoctrinadors. En definitiva, desprestigien la nostra feina i trepitgen la nostra dignitat professional i personal.

I nosaltres, mentrestant, perdem el temps discutint amb els representants dels sindicats sobre el què, el com i el quan de les mobilitzacions. Perquè suposo que, si més no, estem d'acord amb la necessitat de mobilitzar-nos. O no? Potser massa tard, però ara la vaga ja està convocada i jo, d'entrada, quan estic d'acord amb els motius per fer-ne, primer la faig i després analitzo com ha anat. Perquè si canviem l'ordre dels termes, correm el risc que es transformi en una profecia auto-complida: com que pensam que serà un fracàs, no hi donam el nostre suport i, d'aquesta manera, contribuïm al fracàs.

Us confesso que jo també he estat molt crític amb la posició dels sindicats. La seva gestió del temps i la contundència de les accions no ha coincidit amb el que jo hauria fet. Però no serveix de res mirar enrere i plantejar futuribles. La qüestió és què fem a partir d'ara. I aquells que havíem defensat una posició de força davant de tots aquests fets intolerables -agreujats encara per l'absolut menyspreu a què el Govern ha sotmès darrerament els nostres representants- ara no podem deixar de donar suport a una mesura que tinc la impressió que s'ha pres des de l'absoluta desesperació.

I malgrat els cants de sirena que s'esforcen a convèncer-nos una vegada més que els perjudicats de la vaga som nosaltres mateixos i que l'equip econòmic del govern es frega les mans mentre pensa en els sous que s'estalviarà, tots sabem que això no és cert, i que només una gran mobilització que demostrï que no abaixarem més el cap i que estem disposats a seguir lluitant fins on faci falta, podrà aturar tota l'allau de mesures que ens vénen a damunt.

Perquè aquesta no és una vaga per aconseguir millores. És una vaga per parar el cop, per no perdre-hi encara més. És una vaga de resistència. I sí, resistir requereix coratge, requereix sacrificis, sovint també sacrificis econòmics. Però recordem-ho: resistir és vèncer.”

Els quatre sindicats convocants de les vagues de dia 13 i 20 dins el sector de l'ensenyament públic, STEI Intersindical, FETE-UGT, ANPE i FE-CCOO, havien formalitzat a Delegació de Govern la manifestació prevista per a l'horabaixa del proper 20 de març, a les illes d'Eivissa, Mallorca i Menorca.

Les dues jornades de vaga anaven acompanyades de distintes actes com la manifestació de dia 20 de març o la concentració el primer dia de vaga, dia 13 de març, a les 12h:

- A Eivissa: davant la delegació d'Educació
- A Formentera: plaça de la Constitució
- A Mallorca: davant la conselleria d'Educació
- A Menorca: davant la delegació d'Educació

La vaga del sector de l'ensenyament comptava amb el suport de la COAPA i també dels estudiants.

La Confederació d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes de les Illes Balears (COAPA), que representava, a través de les FAPA de les illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, a més de 250 associacions de pares i mares d'alumnes, compartia els motius que duïen els docents a fer una convocatòria de vaga per als dies 13 i 20 de març i donava suport a les seves reivindicacions. Les polítiques educatives del Govern de les Illes Balears estaven duent el nostre sistema educatiu a una situació insostenible per a una educació de qualitat de l'alumnat.

Dins aquest consens en el sector educatiu, la Plataforma d'estudiants tenia convocada una vaga d'estudiants per al proper 14 de març. Així mateix, el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans tenia previstes mobilitzacions per al 13 i 20 de març.

D'altra banda, el 18 de març tendria lloc una nova assemblea de docents per analitzar la jornada de vaga de dia 13 i planificar la de dia 20 de març.

Els representants de nombroses entitats i organitzacions que treballaven per la llengua i el país varen respondre a la convocatòria d'acte unitari del 9 de març. Va començar a les 10 del matí amb la reunió del Consell Social

de la Llengua Catalana, sota la presidència honorífica de la filòloga Aina Moll, president de l'OCB Jaume Mateu, Rosa Calafat en representació de la UIB, Damià Pons com a fundador del Consell Social de la Llengua i M. Antònia Font de l'STEI Intersindical com a una de les entitats impulsores de la campanya.

A aquesta crida varen respondre representants de grups parlamentaris (PSIB-PSOE i MES), Institut d'Estudis Eivissencs, AELC, Gremi Editors, Escola Municipal de Mallorca, Consell de la Joventut, Joves de Mallorca per la Llengua, Associació 8 d'agost d'Eivissa, Paraula, Cooperatives d'Ensenyament, CCOO, UGT, Plataforma Crida, Dones Educadores, Associació AEI i personalitats de reconegut prestigi com Climent Garau, Joan Melià, Gabriel Barceló, Jaume Corbera, Gabriel Bibiloni i representants de Jubilats per Mallorca, Ajuntament de Manacor, de Sta. Maria i Capdepera, ERC, EU, IV, PACTE PER EIVISSA.

Es varen prendre els acords següents:

1. Donar suport als actes que es duen a terme aquell dia.
2. Sol·licitar una convocatòria oficial, tal com ho regulava el reglament del Consell, que quan ho sol·licitàs una tercera part dels membres, el president -José Bauzá- tenia l'obligació de convocar el Consell en el termini d'un mes. Cas que no el convocàs, aquest Consell s'autoconvocaria regularment.

Els membres del Consell varen subscriure el Pla de Normalització Lingüística aprovat en una de les darreres reunions del Consell Social de la Llengua.

Programar accions de resposta i mobilització contemplant els recursos jurídics i contenciosos administratius, si fes falta.

Les entitats organitzadores que des del 15 de desembre treballaven en l'organització d'aquest acte unitari arreu de tots el Països Catalans (STEI Intersindical, Assemblea de Mestres i Professors en Català-Illes Balears, OCB i Escola d'Estiu de Mallorca) varen valorar molt positivament aquest acte per la seva força en la unitat d'acció donada per primer cop i per la voluntat explícita de donar-li continuïtat amb la creació d'una Coordinadora Unitària d'Entitats, mentre aquests atacs a la llengua, la cultura i el país continuassin.

S'acostava el primer dia de vaga i Montserrat Nadal, membre de l'STEI Intersindical va publicar l'article *És hora d'aturar-los els peus*, que tractava la situació de lluita en què es trobaven els docents. Aquest és l'article:

"LES MOBILITZACIONS PREVISTES PER ALS PROPERS DIES 13 I 20 DE MARÇ A L'ÀMBIT DE LES ILLES BALEARS haurien de servir per marcar un abans i un després en les polítiques educatives de la nostra comunitat. Arriben en un moment de gran desànim del professorat, d'un desencís molt gran, després d'un llarg curs i mig en què s'ha hagut de fer front a moltes retallades i a una tasca diària a les escoles i als instituts molt costa amunt, i amb molts companys i companyes que s'han quedat sense feina.

A tot aquest feix que el professorat du al damunt des de fa més d'un curs se li ha d'afegir una sensació ben evident d'una manca total de suport per part de l'Administració. Un Govern en mans del president Bauzá i del seu fidel escolanet Bosch que s'ha mostrat com el gran enemic dels mestres i de la seva bona pràctica docent en una situació molt dura, als quals s'ha criminalitzat, se'ls ha desautoritzat i acusat dia sí i dia també de fer política a les aules, d'impartir un adoctrinament tòxic de nacionalisme exclouent i de fomentar l'estima per una llengua que els fa moltíssima nosa, com és el català que es parla a les Illes.

Els dos decrets d'àmbit autonòmic que el Govern de Bauzá vol tirar endavant sense escoltar-se ningú suposaran l'estocada mortal, amb l'aplicació d'unes mesures que tenen la clara intenció d'esbucar dos dels pilars que a hores d'ara encara sustenten la fràgil arquitectura del nostre model educatiu: amb la Llei per a la Convivència volen tapar la llibertat d'opinió del professorat i fer callar definitivament la veu d'aquells i aquelles que encara discrepen, que des de la seva feina i la seva dignitat de docents volen fomentar a les aules el gaudi d'un esperit crític, reflexiu i lliure. Que ningú es deixi enlluernar en sentir els afalacs traïdors provinents del conseller Bosch quan ens diu que el que es pretén és retornar al sector docent el prestigi ara tan malmès. Si només li falta que ens retalli l'ànima, amb tot allò que ens ha estat pres, amb uns ajustaments indiscriminats sense cap tipus de contemplació i de mirament. I ara parla de refermar la nostra autoritat i fer possible la convivència als centres amb la simple publicació d'un decret, si fins ara ens han escanyat tant com han pogut!

Aquesta Llei de Convivència va de bracet d'una altra normativa que dona el cop de gràcia definitiu a la presència dels llaços quadribarrats als centres i de tot altre símbol que els guardians de l'ordre i de l'or-

denament constitucional i estatutari de la conselleria de Presidència considerin que atempta contra la neutralitat i la imparcialitat també present en els edificis públics; l'anomenada Llei de Símbols. Tot plegat com a fruit d'una psicosi alarmant i obsessiva del president Bauzá que, en la llarga nit del seu mandat, deu covar en el seu subconscient engominat malsons de senyeres i de tota casta d'emblemes i penons amb les quatre barres, envers les quals pateix una al·lèrgia desbocada.

Si no és així, no s'entenen propostes com la que va fer el president l'altre dia quan va dir que s'havia d'acabar això de fer els llibres dels nostres alumnes en català estàndard; com si els llibres de text que s'editen en castellà es fessin en la varietat extremeña, o la murciana, o la canària, segons el territori en el qual s'usen; aquestes propostes traspuen tanta ideologia i tant d'adoctrinament, desprenen una verborrea tan poc creïble que han de ser contestades des de la fermesa, la dignitat i la resistència.

L'altra normativa que el Govern vol dur a la barra és el Decret del Tractament Integrat de Llengües, una arma letal que ataca amb tota la virulència de què és capaç el cor de l'ensenyament en català, que fins ara ha estat vigent a les escoles de les Illes Balears. Amb les tres "galtades de dignitat" que el Govern de Bauzá va rebre al llarg del curs passat amb la posada en marxa de la campanya "Enllaçats pel català", el resultat de la lliure elecció de llengua per part de les famílies que optaren pel model lingüístic en català en un 83% del total, i pel poc entusiasme mostrat pels centres públics en la posada en marxa del Pla Pilot per a l'Ensenyament Plurilingüe —amb 34 centres adherits d'un total de 100 previstos inicialment—, els instints més baixos de la fera agredida del president Bauzá havien de parir una criatura diabòlica, una mena de Saturn que s'engolís els pocs fills que encara quedaven, promotors de l'ensenyament en català.

I una vegada més, amb una aparença amable, moderna i il·lustrada amb la pàtina de la innovació educativa més llampant, apareix el Decret de Tractament Integrat de Llengües, amb el caramel enverinat de la millora de l'aprenentatge de l'anglès. I en la seva elaboració el Govern ha passat per damunt dels informes de l'IAQSE, del resultat de l'elecció de les famílies a què ens hem referit abans, i de les dades que posen de manifest que amb el model actual els alumnes de les nostres illes acaben la seva etapa d'escolarització obligatòria amb una competència digna en les dues llengües oficials i en anglès.

És cert que tot és millorable, i que l'aprenentatge de l'anglès podria ser més bo, hi estam d'acord. Però que això no es faci a costa de malmenar, arraconar i reduir la presència de la llengua catalana a les aules, una llengua cada vegada menys present a molts àmbits de la nostra societat. Que no s'imposi per decret allò que fins ara havia estat fruit del consens de tots els membres de la comunitat educativa que s'havien sentit part activa en el disseny de la llengua dels centres. Que no s'immolin els projectes lingüístics de centre a l'altar fred i tècnic del despatx del director d'Ordenació i Innovació Educativa, botxí d'un sistema d'aprenentatge de la nostra llengua integrador i cohesionador dels nostres barris i ciutats, que ha funcionat bé, amb bons resultats. I això, els cadells de Bauzá ho saben.

La conselleria d'Educació ha fet fins ara oïdes sordes a totes les peticions que se li han fet per part de la Junta de Personal Docent no Universitari i dels sindicats de l'ensenyament. Fins i tot, en el súmmum de la seva poca vergonya, ha convocat dues meses sectorials per a les quals ens havia fixat uns terminis per a la presentació d'al·legacions, a les quals va ignorar per complet, com una mostra més del seu menyspreu envers els representants del professorat.

L'equip de Bosch tira pel dret i es mostra decidit a aprovar dos decrets que no són necessaris, ja que tot allò referent als drets i deures del funcionariat ja està recollit a l'Estatut Bàsic de l'empleat públic i a la Llei de Funció Pública de les Illes Balears. No hi ha cap necessitat de fer una nova llei en aquesta matèria, si no és per collar encara més el professorat i fer callar les veus crítiques, de sembrar la por a les aules i de disposar d'un cos d'inspectors submís disposat a tallar la més mínima espurna de lliure opinió; no ens cal un nou decret per a la millora de l'aprenentatge de l'anglès, si no és amb la perversa intenció d'evitar que el català continuï essent la llengua vehicular de l'ensenyament.

Les forces sindicals hem fet tot el que estava a les nostres mans per a aturar la posada en marxa d'aquelles mesures o de la nova normativa que anàs en contra de la bona qualitat del nostre ensenyament, a tots els àmbits de negociació que són al nostre abast; però no ha estat possible. Hem intentat aturar el cop de totes aquelles accions del Govern que consideràvem lesives per als interessos del col·lectiu docent, però de vegades ha estat debades. Però en cap cas consideram que sigui just que se'ns consideri responsables de les retallades que tots, també nosaltres, hem hagut de patir.

Ara és el moment per a una nova resposta des de la fermesa i la unitat, des de la dignitat de la nostra tasca docent i de les nostres fermes conviccions en un model d'escola democràtic, participatiu i en el qual el professorat pugui emetre amb llibertat les seves opinions. Arriba l'hora en què manifestem la nostra voluntat irrenunciable

de garantir el manteniment d'uns centres escolars en els quals la llengua pròpia del país, la catalana, continuï essent el mitjà que vehicula i cohesiona la convivència entre la rica diversitat del nostre alumnat.

Ens oposam a dos decrets que suposaran el cop de gràcia a dos dels pilars que estalonen el nostre sistema educatiu, i no estam disposats a permetre-ho, de cap de les maneres. Però en aquest moment de lluita i mobilització hi hem de ser tots i totes. Contra la manca de diàleg de la conselleria d'Educació, davant el silenci i el menyspreu del conseller Bosch i el seu equip, la resposta unànime de la dignitat i la resistència."

El dia 9 de març s'havien enllaçat 18 ciutats d'arreu dels Països Catalans en defensa del català i s'havien anunciat més accions, una davant el Congrés dels Diputats de Madrid i una tercera davant el Parlament europeu.

El 12 de març es va dur a terme la segona de les accions planificades, però aquest cop l'acció va esser de totes les comunitats amb llengua pròpia de l'Estat espanyol. Representants d'Enllaçats per la Llengua (Illes Balears i País Valencià), CIEMEN, Kontseilua i A Mesa pola normalizacian lingüística denunciaren davant una representació de diputats dels diferents partits polítics (ERC, Amaiur, Izquierda Plural i Bloque Nacionalista Galego), la vulneració dels drets lingüístics de totes aquestes comunitats i l'oposició de la societat civil a la LOMQE.

dels drets lingüístics de les comunitats amb llengua pròpia diferent del castellà, per part dels governs autonòmics de Bauzá, Fabra i Feijoo.

Els encarregats d'anar a Madrid al Congrés dels Diputats varen esser Joaquim Arenas(CIEMEN), M. Antònia Font (STEI-Enllaçats per la Llengua-IB), Carlos Callon (A Mesa), Paul Bilbao (Konseilua) i Amanda Gascó (Enllaçats per la Llengua-País Valencià).

Una vegada transcorreguda la primera jornada de vaga del 13 de març, l'STEI Intersindical va voler felicitar els docents que havien participat a aquesta jornada de vaga, amb un seguiment del voltant del 40% i que havia tengut el suport de tota la comunitat educativa, COAPA i Plataforma d'estudiants.

Així mateix s'anàlitzà la campanya Enllaçats, la Carta Europea de les Llengües i la situació que patia la llengua a cada comunitat i se'ls demanà que traslladassin a Rajoy i al ministre Wert el descontent i el rebuig cap a la LOMQE de tots aquests territoris. També es va denunciar la vulneració

El sindicat va voler donar les gràcies a tots aquells que havien expressat el seu rebuig a les polítiques educatives d'aquell govern, amb la seva participació a les concentracions que havien tengut lloc a les illes de Mallorca, Menorca i Eivissa on s'havia llegit un manifest que s'havia fet arribar al conseller Bosch per tal que obrís un procés negociador per tractar els veritables problemes del sistema educatiu.

Al mateix temps, l'STEI Intersindical cridava a participar als actes que acompanyaven aquesta jornada de vaga a Menorca, a l'assemblea general de docents de dia 18 a l'IES Pau Casesnoves d'Inca a les 18h, així com a la nova jornada de vaga de dia

20 de març i a les manifestacions que es durien a terme aquell mateix dia a les 18h, a les distintes illes.

En aquest sentit, l'STEI Intersindical es refermava a seguir lluitant pels nostres drets, per la nostra dignitat, per la nostra llibertat d'expressió i per la nostra lluita en la defensa d'una escola integradora, compensatòria de les desigualtats, formadora d'homes i dones lliures, crítics i reflexius, i amb un model lingüístic consensuat en català. I repetíem una vegada més: "els mestres no tenim por, i no abaixarem el cap davant ningú que vulgui fer malbé el nostre tresor més preuat: ensenyar i aprendre dia rere dia, tots junts i alhora, perquè som molt conscients que, com deia el poeta, *tot està per fer i tot és possible.*"

Aquest va ser el manifest que es va llegir, a la concentració del 13 de març:

"MANIFEST 13 DE MARÇ

Els sindicats STEI Intersindical, FETE-UGT, ANPE i FE-CCOO i el col·lectiu de professorat de l'ensenyament públic de les Illes Balears, concentrats davant la conselleria d'Educació en aquesta jornada de lluita, manifestam el següent:

Expressam el nostre rebuig més absolut a les polítiques educatives del Govern de les Illes Balears i consideram inacceptable la reducció dels pressupostos en educació que s'ha realitzat al llarg dels darrers anys i que no acabarà amb uns governants més preocupats en el resultat del dèficit que en les necessitats reals de les persones.

Denunciam que estam en mans d'un Govern que ha estat, fins ara, incapaç d'escoltar les demandes que se li han fet, de manera reiterada, des de tots els àmbits de la comunitat educativa i que s'ha mostrat del tot insensible a les necessitats reals del sector educatiu, després d'un curs i mig de mobilitzacions i d'una ciutadania que li reclama que posi en marxa les promeses electorals de les "autopistes de l'educació".

Ens mostram totalment decebuts del que ha suposat l'actuació de la conselleria d'Educació a la Mesa Sectorial durant el tràmit dels esborranys de la Llei de Convivència i del Decret de Tractament Integrat de Llengües i denunciam el menyspreu de la Conselleria envers els seus treballadors i treballadores, en no haver tengut en compte les al·legacions i esmenes conjuntes que presentàrem els sindicats als dos decrets abans esmentats.

No estem d'acord amb unes mesures que estan encaminades a preparar el terreny al projecte de reforma educativa LOMQE que cerca acabar amb el model educatiu actual i convertir l'escola pública en una xarxa de caire purament assistencial, deixant pas lliure a la iniciativa privada.

Estam farts dels intents que es fan des de molts àmbits del Govern de les Illes Balears de criminalitzar la tasca dels docents, i d'estimular una confrontació constant a l'àmbit educatiu.

Rebutjam el fals discurs de la Llei de Convivència quan diu que vol refermar l'autoritat i el prestigi de la professió docent. I deim clarament que és una llei repressora, antidemocràtica i sancionadora. És tan perversa que convertirà els alumnes i les seves famílies en delators dels mestres. Així és com volen prestigiar la nostra feina.

De la mateixa manera, ens oposam a la possibilitat de disposar d'un cos d'inspecció fet a mida dels desitjos repressors del Govern de les Illes i de la seva creuada en contra de la nostra llibertat de càtedra i el dret a la llibertat d'expressió i en contra de les nostres senyes culturals i lingüístiques, que serà fidel executor de les mesures arbitràries i subjectives que recull la Llei de Convivència.

Denunciam que el Decret de Tractament Integrat de Llengües no ha estat consensuat amb cap membre de la comunitat educativa i situa les tres llengües (català, castellà i anglès) en un mateix pla d'igualtat, ignorant per complet la nostra realitat sociolingüística.

Exigim que el conseller Bosch escolti el clam del 87% de famílies que, el curs passat, triaren el català com a llengua del primer aprenentatge; o que revisi quin grau d'acolliment i adhesions va suscitar a l'ensenyament públic el Pla Pilot per a l'ensenyament plurilingüe.

Expressam que aquest Decret de tractament de llengües trenca el consens que s'havia mantingut fins ara de considerar el català la llengua vehicular de la nostra escola, i que és un intent de capgirar els actuals projectes lingüístics de centre que sí compten amb el suport de tota la comunitat educativa.

Manifestam que no hi ha un pla de formació del professorat per a l'adquisició dels coneixements en llengua anglesa, que el funcionariat interí i el funcionariat de carrera veuran limitades les seves opcions de feina i la seva mobilitat si es comencen a perfilar places amb perfil lingüístic. En aquest sentit, denunciam la contradicció existent entre l'exigència formativa de la Conselleria en anglès i la minva de recursos destinats a la nostra formació, així com a la contractació d'auxiliars de conversa.

Per tot això exigim:

Eliminar la vergonyosa exigència d'un 65% de vots favorables del cens de les famílies per a elaborar els nous projectes lingüístics.

Exigim que s'aturin els atacs a la llengua catalana, com els que es produeixen a diferents mitjans de comunicació o amb la reforma de la Llei de funció pública.

Reclamam al president Bauzá que convoqui el Consell Social de la Llengua Catalana i que es posi en marxa el nou Pla de Normalització Lingüística que es va elaborar al llarg de la passada legislatura.

Exigim al Govern la posada en marxa d'un procés real de negociació d'aquelles qüestions que preocupen de debò als docents, l'alumnat i les seves famílies, que es prenguin mesures contra el fracàs escolar i per l'acabament de les retallades que fins ara s'han patit; i que es retirin tant la Llei de Convivència com el Decret de Tractament Integrat de Llengües.

Demanam que el Govern dediqui les seves energies a cercar mesures per a recuperar les plantilles de fa 3 cursos. Igualment volem solucions a la manca de liquiditat dels centres que fa que hagin de fer feina en condicions sovint penoses a causa de la manca de recursos.

En definitiva:

Deim prou a les retallades en drets laborals i socials, i que ja està bé de fer de l'ensenyament públic i del seu professorat l'enemic públic número u d'aquest Govern. Arriba l'hora de la rectificació i de posar fi a unes polítiques erràtiques que són un autèntic despropòsit, que ens condemnen al pou de la desigualtat i del fracàs social més absolut.

No estam disposats a haver de suportar per més temps l'austeritat de la despesa pública com a única recepta per sortir de la crisi; ni tampoc abaixarem el cap davant l'autoritarisme del Govern de les Illes Balears.

Seguirem dempeus pels nostres drets, per la nostra dignitat, per la nostra llibertat d'ex-

pressió i per la nostra lluita en la defensa d'una escola integradora, compensadora de les desigualtats, formadora d'homes i dones lliures, crítics i reflexius, i amb un model lingüístic consensuat en català. I repetim una vegada més: els mestres no tenim por, i no abaixarem el cap davant ningú que vulgui fer malbé el nostre tresor més preuat: ensenyar i aprendre dia rere dia, tots junts i alhora, perquè som molt conscients que, com deia el poeta "tot està per fer i tot és possible".

Per tot això us cridem a participar en l'assemblea de dia 18 per a decidir noves accions així com a la nova jornada de vaga de dia 20 de març.

Lluita i resistència!"

El 15 de setembre l'STEI Intersindical informava que Bauzá i Bosch no feien costat a les empreses mallorquines. Que Diari de Balears ens havia fet a saber que molts constructors mallorquins havien de tancar les seves empreses i mentrestant els responsables del Govern de les Illes Balears donava la contractació de la construcció de l'IES Sant Marçal a Ferrovia, una empresa de Madrid, l'empresari del qual era una de les persones més riques del món i que en el seu Consell d'Administració no hi havia cap dona!

L'STEI assegurava que aquest Govern no mirava pels interessos ni de les Illes ni de les seves empreses. Per si no bastàs l'espoli fiscal anual al qual estàvem sotmesos, mallorquins, menorquins eivissencs i formenterencs, ara es dedicaven a adjudicar obres pagades amb fons públics a empreses de fora de Mallorca.

El mateix dia, el sindicat també informava que a la sessió que s'havia celebrat de la Mesa Sectorial de Serveis Generals s'havia acceptat la proposta de l'STEI Intersindical i s'havia modificat la relació de llocs de treball de l'Administració autonòmica per incorporar el requisit de català B2 a les places de cap de secretaria dels instituts de les Balears.

- L'STEI Intersindical tornava a demanar al Govern que rectificàs i tornàs a exigir que tot el personal empleat públic de la CAIB estigués capacitats per fer feina en la llengua pròpia de les Illes Balears.
- Mentrestant, l'STEI Intersindical demanava a la conselleria d'Administracions Públiques que incorporàs el requisit a totes les places que tenien funcions d'atenció al públic i exigia que no boicotàs la feina dels ajuntaments que pretenien continuar protegint els drets lingüístics de la població de les Illes.

També s'enviava a tots els centres docents de les Illes Balears, un document amb les al·legacions que havien consensuat els sindicats al darrer projecte del TIL, que s'havia presentat. Aquest és el document:

"AL·LEGACIONS DE LES ORGANITZACIONS SINDICALS A L'ESBORRANY DEL PROJECTE DE DECRET PEL QUAL ES REGULA EL TRACTAMENT INTEGRAT DE LES LLENGÜES ALS CENTRES DOCENTS NO UNIVERSITARIS DE LES ILLES BALEARS

Les organitzacions sindicals sotasignades, STEI Intersindical, FETE-UGT, ANPE i FE-CCOO consideram que la Conselleria d'Educació ha de contemplar la retirada de l'esborrany del projecte de Decret pel qual es regula el tractament integrat de les llengües als centres docents no universitaris de les Illes Balears, que es tractarà a la mesa sectorial d'educació dimarts dia 12 de febrer, pel que s'exposa a continuació:

L'esborrany no recull la majoria d'al·legacions presentades per la comunitat educativa que s'han fet dins el Consell Escolar de les Illes Balears, que és l'òrgan consultiu on hi ha representada la comunitat educativa i algunes personalitats de reconegut prestigi de les Illes.

Els sindicats estam a favor de promoure que tot l'alumnat de les Illes augmenti la seva competència comunicativa oral i escrita en anglès, però al mateix temps volem que es garanteixi la competència comunicativa oral i escrita en les dues llengües oficials, el català i el castellà.

Impedeix que es pugui fer una escola en català en llengua i continguts, ja que vol posar entrebanca a l'ensenyament 100% en català que és una proposta pedagògica que funciona i que és reconeguda i avalada internacionalment per les institucions europees. L'escola ha de ser en la llengua pròpia i oficial del territori on aquesta s'ubica i ho ha de ser per a tots els infants, independentment de la seva llengua familiar.

Els projectes lingüístics actuals, lligats estretament als projectes educatius dels centres funcionen correctament i de les avaluacions realitzades no es desprèn que s'hi hagin de fer canvis. La pròpia Conselleria

ha fet avaluacions de diagnòstic fa poc i l'alumnat que fa l'ensenyament en català i estudia el castellà, a 4t de primària té una competència lingüística igual en les dues llengües oficials i en alguns casos superior en castellà que en català.

Aquesta normativa no millora la que tenim actualment des de cap aspecte dels que tracta i a més a més, tenim seriosos dubtes de la legalitat del decret. El model actual vigent, -com a mínim el 50% en català o fins al 100% si cada comunitat educativa es posa d'acord, sempre fent el castellà en castellà i l'anglès en anglès-, garanteix el coneixement de les dues llengües oficials.

Els Projectes Lingüístics de Centre (PLC) han constituït un instrument útil als centres educatius per ordenar l'aprenentatge de les llengües. Amb els actuals PLC s'ha avançat en el coneixement de la llengua catalana, s'ha garantit el coneixement del castellà i s'ha introduït l'estudi d'altres llengües.

Per tant considerem que no és el moment de fer cap canvi en matèria de normalització lingüística, ja que el model lingüístic escolar actual gaudeix d'un consens generalitzat dins la societat, que ara sembla que es vol rompre.

En un moment de crisi econòmica i social com la que estam patint a tot l'Estat i especialment a la nostra Comunitat, índex molt alt de l'atur, desnonaments, espoli fiscal, pobresa, fer més precaris els serveis bàsics que garanteixen el dret a l'educació, sanitat, serveis socials. Joves titulats sense feina que romanen a l'atur o que han de partir a l'estranger per sobreviure... no és un bon moment per fer canvis legislatius dins educació que afecten els fonaments dels Projectes Educatius de Centre, ja que la llengua forma part de l'estructura medul·lar del sistema educatiu.

Creim que ara no és un bon moment per treure un decret que es basa en una llei orgànica que es vol canviar des de Madrid i que tampoc no compta amb el suport de la comunitat educativa. El ministre Wert vol modificar la llei orgànica, retallar les competències a les comunitats autònomes, la participació de la comunitat educativa al consell escolar, canviar les matèries curriculars de les etapes educatives, l'organització dels centres... per la qual cosa el decret ha d'esperar la modificació de la llei, si és que s'arriba a produir, i després concretar el decret.

El 87% de pares i mares ha triat l'ensenyament en català i sabem que el castellà s'aprèn dins i fora de l'escola. Els pares i mares amb la seva tria han avalat les escoles i la feina dels mestres que fa més de 30 anys treballen per un model educatiu propi, en català, innovador, coherent, inclusiu, solidari, garant de la cohesió social, arrelat al medi, respectuós amb les persones, les llengües i les cultures i que garanteix l'aprenentatge de les dues llengües oficials.

La llengua del territori és la que cohesiona la societat multilingüe que viu a un determinat lloc. El model educatiu ha d'atendre: el dret a l'educació en la llengua pròpia del país que ha d'estar garantida per a tots els ciutadans, el dret a la seva transmissió a la població immigrada que s'incorpora a la societat (Declaració Universal dels Drets Lingüístics, 1996).

Posa al mateix nivell les dues llengües oficials i la llengua anglesa tant per l'assoliment de la competència lingüística i comunicativa dels alumnes, com pels requisits del professorat per accedir a una plaça d'oferta d'ocupació pública.

A més a més, pretén catalogar les places dels cossos docents amb el requisit de l'acreditació del coneixement d'una llengua estrangera i no oficial a l'Estat.

No entenem com una part important de la població escolar, que no coneix ni l'anglès ni cap de les dues llengües oficials, podrà assolir els continguts de les matèries no lingüístiques que li impartiran en tres llengües que l'alumne no coneix, ni domina.

Introdueix consultes als pares i mares fora dels òrgans de govern dels centres públics i no ho proposa per als centres privats concertats amb la qual cosa es fa més gran la distància entre les dues xarxes sostingudes amb fons públics. Aquesta consulta als pares i mares ha de comptar amb el 65% del cens a favor si es vol fer una distribució d'hores i matèries prevista al decret.

No es fa una consulta al professorat que és, per llei, qui ha de participar de totes les decisions pedagògiques del centre. L'article 22, Suport de les famílies al projecte de tractament integrat de llengües, ens sembla bo que hi hagi d'haver regulat el suport de les famílies, però també s'ha de comptar amb el suport del professorat.

No consentirem que s'usurpi als docents el dret a la participació en el govern dels centres. Volem exercir la nostra responsabilitat -reconeguda en una llei orgànica superior en aquest decret-, de planificar, coordinar, informar i decidir sobre TOTS els aspectes educatius dels centres. Igualment reclamam el reconei-

xement de les competències del consells escolars, on hi ha representants del professorat, dels alumnes, dels pares i mares, del personal d'administració i serveis i representants de l'Ajuntament dels municipis respectius, i afirmam que no hem delegat les nostres responsabilitats en l'Administració educativa pel que fa a la participació en la presa de decisions que afecten cada centre.

Demanam progressivitat en la normalització lingüística en l'ensenyament i als altres dos àmbits fonamentals, l'Administració i els mitjans de comunicació, així com la promoció de l'ús social del català.

Ens reafirmam en la convicció que en qüestions de llengua és convenient que l'acció política estigui d'acord amb el coneixement científic. Lesborrany de decret és un experiment polític que no té un encaix pedagògic.

Amb aquest esborrany de decret pensam que el Govern actual no treballa per la bona convivència de les dues llengües oficials i en comptes de treballar pel respecte mutu, atia l'enfrontament entre les persones que les parlen, per tant es pot generar un nou conflicte social i educatiu, cosa que consideram una irresponsabilitat per part d'un govern que desenvolupa la seva acció política en una comunitat on la història, la realitat actual i la llei, li diu que la llengua que parlen els formenterencs, el eivissencs, els menorquins i els mallorquins, modalitats de la llengua catalana, han de ser objecte d'especial respecte i protecció (Constitució, 1978) i li encomana normalitzar-la fins arribar a la igualtat plena amb l'altra llengua oficial (Estatut d'Autonomia, 1983).

Aquest decret incompleix la Llei 3/1986 de Normalització Lingüística de les illes Balears en dos aspectes fonamentals. Primer traeix manifestament l'esperit de la llei definida i argumentada al preàmbul. I segon, els articles del decret contradiuen molts dels articles de la Llei que encara són vigents, fins i tot després de la retallada d'alguns articles vitals de la llei, a la disposició final primera de la Llei 9/2012 de modificació de la Llei 30/2007 de la Funció Pública.

Volem dir també que hi ha alumnat que no coneix cap de les tres llengües i pensam que tendrien molta dificultat en seguir els continguts de les matèries i fer-ne els aprenentatges adequats en tres llengües que no coneixen. La presència d'alumnat estranger ha anat creixent any a any. Durant el curs 2001-2002 eren 8.712 alumnes. Quasi deu anys després el curs 2010-2011 ja eren 28.090, dels quals 26.290 són als centres públics i 5.797 són als centres privats concertats.

Volem que es reforcin els Plans d'Acolliment Lingüístic i Cultural (PALIC) que han donat tan bons resultats acadèmics i han facilitat la integració social dels alumnes immigrants i que també ha repercutit positivament en les seves famílies.

Un altre punt inconsistent del Decret és el que fa referència a l'acreditació del coneixement de l'anglès i a la formació necessària del professorat. Aquí es veu que hi falta una bona planificació de la formació del professorat i una adequació del nivell de coneixement necessari de la llengua estrangera amb la qual s'ha d'explicar la matèria i s'ha de gestionar una aula.

Es planifica un model trilingüe català-castellà-anglès sense que la Conselleria faci les inversions necessàries. Si es vol generalitzar a tots els centres l'ensenyament en anglès fa falta un important pla de formació, que suposaria una forta despesa econòmica. És absurd voler posar en marxa un pla com aquest i no fer inversió pressupostària generosa, inversió que, en la situació econòmica actual, no es podrà dur a terme.

La disposició addicional primera parla de la catalogació de places dels centres docents públics no universitaris d'acord amb el requisit B2 de la llengua establerta al projecte de tractament integrat de llengües pel qual opti cada centre.

Manifestam els dubtes que genera la proposta d'acreditar el coneixement d'anglès i la catalogació de places pel que fa a la confecció de les llistes de persones interines aspirants a ocupar una plaça d'oferta pública de treball que s'ha de regir pels principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat. Aquestes llistes tenen uns criteris establerts a una normativa negociada a la mesa sectorial d'educació que s'ha de respectar lletra per lletra. No fa referència tampoc al professorat major de 55 anys i a la seva possible habilitació.

L'Administració educativa no disposa dels recursos econòmics adients per possibilitar amb un mínim de garantia d'èxit una reforma del model lingüístic escolar que inclogui una bona formació del professorat que ha d'impartir ensenyaments en una llengua estrangera i que es pugui generalitzar a tots els centres de les Illes tant públics com privats concertats. Per atendre en condicions la lliure elecció de llengua també es necessiten més espais i més professorat.

Podem parlar i consensuar un nou decret que reguli les llengües de l'escola, que sigui progressiu en la normalització del català, i que no rebaixi la presència del català a menys del 50% com a mínim.

En conclusió, res no justifica un canvi de model en la regulació de la presència de les llengües als centres docents no universitaris. Els canvis que proposa aquest nou decret en el model lingüístic escolar, estan en contradicció amb els objectius i responsabilitats marcats a la Constitució, l'Estatut d'Autonomia i la Llei de Normalització Lingüística. La proposta de decret fa impossible que s'assoleixi l'objectiu marcat a l'Estatut d'Autonomia. Els nostres infants i joves, en acabar la formació obligatòria, han de dominar equilibradament, tant oralment com per escrit, les dues llengües oficials, i han de tenir coneixements d'una tercera llengua. El nou decret impossibilita que els alumnes surtin del sistema educatiu amb els mateixos coneixements de català que de castellà, de manera generalitzada.

Demanam que les nostres al·legacions es tinguin en compte perquè representem els docents de les Illes Balears, que són el vertader motor de l'educació i encara més en temps de crisi, ja que han de suplir amb el seu esforç allò que l'Administració no els dóna. Les nostres propostes afavoreixen el conjunt de la població. Tothom que viu i treballa a les Illes té el dret d'aprendre la llengua pròpia del territori i ha de poder fer-ho dins el sistema educatiu, públic i gratuït. I des del nostre punt de vista l'esborrany de projecte de decret no s'ajusta a llei i, per tant, si continua endavant ho durem als tribunals. És per això que demanam la retirada del Decret de tractament de llengües i al mateix temps exigim el manteniment i l'impuls del Decret de mínims i dels PALICS. Mentre que no es negociï un nou decret que sigui progressiu en la implantació de l'ensenyament en català i impulsi l'ensenyament d'una llengua estrangera.

La crisi, als polítics del PP els serveix de justificant per gairebé tot: reduir pressuposts, baixar el sou al professorat, acomiadar 500 interins docents, llevar beques, ajudes a menjador o a llibres de text, no substituir el professorat malalt, augmentar les ràtios, llevar la paga de Nadal, rescatar bancs, no construir infraestructures educatives... però no pot ser el motiu per no aplicar mesures lingüístiques que, ni són necessàries, ni tampoc tenen una forta demanda social.

En conseqüència, quan l'Administració vulgui fer canvis dins qualsevol aspecte educatiu ho ha de negociar i consensuar amb la comunitat educativa, s'ha de fer amb serenor, reflexió, consens. Ha d'esperar que el projecte estigui molt més madur, s'ha de comprometre a dotar dels recursos necessaris per a complir els objectius i ha d'esperar també que hagi passat aquest moment d'incertesa i de forts sotracs en el sector educatiu i en el context econòmic i social del país.

Si realment el que es vol millorar és l'aprenentatge de l'anglès, proposam el reforç de l'àrea lingüística. Lectors en anglès. Auxiliars de conversa. Desdoblaments. Laboratoris d'idiomes. Ràtios baixes són imprescindibles per a l'aprenentatge de llengües. Enfocament comunicatiu de la llengua. Formació permanent del professorat. Col·laboració amb les famílies. Estadies a l'estranger tant en català com en anglès. Intercanvis escolars amb centres del domini lingüístic català o anglosaxó. Promoció del respecte a la diversitat nacional, cultural i lingüística. Activitats per treballar totes les llengües presents a l'escola. Pel·lícules en versió original en anglès subtítulades en català als mitjans de comunicació públics. Pel·lícules en català subtítulades en anglès."

També va ser durant la segona quinzena de març que l'STEI Intersindical va agrair a Bauzá i a Bosch, dos puntals en errar l'estratègia política, per incentivar la mobilització. Els va acusar que lluny d'actuar prioritàriament en allò necessari per al sistema educatiu illenc, ara anunciaven que hi havia recursos econòmics per gestionar una idea política que no tenia un encaix pedagògic. 18.000 euros ja s'havien gastat el curs passat en cartes per incentivar els pares i mares a triar l'ensenyament en castellà. Enteníem que si hi havia recursos econòmics per destinar a l'educació no havien de servir per desmuntar el que funcionava, sinó per arreglar el que no funcionava. Ho valoràvem tot plegat com una irresponsabilitat política.

Informàvem que El Decret de Tractament Integrat de Llengües (TIL) encara no estava publicat, ja que es trobava en el Consell Consultiu. En el moment que sortís al BOIB, l'STEI l'impugnaria, ja que no s'ajustava a llei i no havien acceptat les al·legacions presentades al Consell Escolar de les Illes Balears, ni tampoc les presentades a la Mesa Sectorial d'Educació.

Amb la normativa actual els pares i mares no podien triar la llengua vehicular del centre, ni tampoc amb el futur Decret TIL. A més a més, hi havia una sentència de feia poc, dictada a Galícia, que deixava ben clar que no eren els pares i mares que havien de triar la llengua vehicular del centre.

Vàrem assegurar que amb la normativa a la mà, fariem arribar als centres i a la ciutadania quina era la legalitat per a l'exercici dels seus drets i quina era l'opció pedagògica i de convivència millor per als seus fills.

i joves hi feien correctament els aprenentatges acadèmics i en valors i on aprenien a conviure.

Per tant, demanàvem en primer lloc a pares, mares, mestres i professors, alumnes i a la ciutadania en general, que participassin de forma massiva a la manifestació de dia 20 a les 18.00h que començava a Menorca davant l'IES Ramis i Ramis; a Formentera, a la plaça de la Constitució; a Eivissa, al passeig de Vara de Rei i a Mallorca, a Palma, a la plaça d'Espanya. En segon lloc intensificàrem la campanya de recollida de signatures entre els mestres i professors que demanaven la retirada del Decret de tractament de llengües. En tercer lloc, convocàrem novament l'Assemblea de Mestres i Professors en Català a totes les illes per iniciar una campanya informativa del procés d'escolarització i dels projectes educatius dels centres a pares, mares i tutors legals.

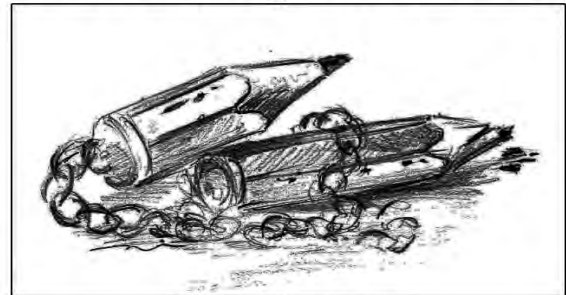
També i un dia abans de la segona jornada de vaga, l'STEI Intersindical va denunciar la posada en marxa d'un pacte social per l'educació sense els sindicats amb més representació a l'àmbit educatiu.

També donava les gràcies a les més de tres mil persones que havien expressat el seu rebuig a les polítiques educatives del Govern i havien dit prou de represió i de retallades, amb la seva participació a les manifesta-

Per tant, davant aquesta ofensiva continuada del Govern de les Illes Balears -i davant l'incompliment, per part d'aquest mateix govern, del mandat que li atorga l'Estatut d'Autonomia de dur la llengua pròpia dels mallorquins, menorquins, formenterencs i eivissencs a la igualtat plena amb l'altra llengua oficial-, l'STEI feia una crida a la mobilització activa i pacífica per expressar el rebuig al canvi de model lingüístic escolar que ara ens imposaven i que obviava la bona feina de tants de mestres durant els darrers 40 anys. Feina que ens havia duit a tenir una escola que treballava la cohesió social amb un projecte pedagògic coherent on els infants

Prou de represió i retalls del Govern MANIFESTACIONS 20 de març a les 18h²⁰¹³

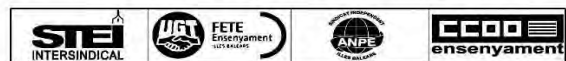

Mallorca: Plaça Espanya

Menorca: davant IES Ramis i Ramis

Eivissa: Vara de Rey

Formentera: davant la plaça de la Constitució (Concentració)

En el BOIB del 16 de març havia aparegut una Resolució del conseller per la qual es creava la Comissió Tècnica i la Comissió de supervisió del Pacte Social per l'Educació de les Illes Balears.

Amb aquesta resolució la conselleria d'Educació atemptava contra els més elementals principis de la representativitat i participació democràtica.

El 21 de març, l'STEI Intersindical felicitava els docents que havien participat a la jornada de vaga del dia anterior, amb un seguiment del voltant del 33% i que havia tingut el suport de tota la comunitat educativa, COAPA i Plataforma d'estudiants.

cions que havien tengut lloc a totes les illes, on s'havia llegit aquest manifest:

"PROU DE RETALLADES I PROU DE REPRESSIÓ

Els convocants d'aquesta manifestació, STEI Inter-sindical, FETE-UGT, ANPE, FE-CCOO, COAPA i la Plataforma d'Estudiants de les Illes Balears, manifestam el següent:

Expressam el nostre rebuig més absolut a les polítiques educatives del Govern de les Illes Balears i consideram inacceptable la reducció dels pressupostos en educació que s'ha realitzat al llarg dels darrers anys. Polítiques que enfonsen la societat i que no

acabaran amb uns governants més preocupats en les necessitats reals de les persones, sinó en els interessos de les grans fortunes.

Denunciam que estam en mans d'un Govern que ha estat, fins ara, incapaç d'escoltar les demandes que se li han fet, de manera reiterada, des de tots els àmbits de la comunitat educativa i que s'ha mostrat del tot insensible a les necessitats reals del sector educatiu.

Ens mostram totalment decebuts del que ha suposat l'actuació de la conselleria d'Educació durant el tràmit dels esborranys de la Llei de Convivència i del Decret de Tractament Integrat de Llengües i denunciam el menyspreu de la Conselleria envers els treballadors i treballadores de l'ensenyament, els pares i mares i l'alumnat.

Rebutjam les mesures preses pel Govern que no estan encaminades a millorar la qualitat de l'educació i molt manco a la formació de persones crítiques, sinó que prepara el terreny al projecte de reforma educativa "LOMCE" que vol convertir l'escola pública, que es garantia de la igualtat d'oportunitats, en una xarxa de caire purament assistencial.

Estam farts dels intents que es fan des de molts àmbits del Govern de les Illes Balears de menysprear la tasca dels docents i d'estimular una confrontació constant a l'àmbit educatiu.

Rebutjam el fals discurs de la Llei de Convivència quan diu que vol refermar l'autoritat i el prestigi de la professió docent. I deim clarament que és una llei repressora, antidemocràtica i sancionadora.

De la mateixa manera, ens oposam a la possibilitat de disposar d'un cos d'inspecció fet a mida dels desitjos repressors del Govern i de la seva creuada en contra de la llibertat de càtedra i del dret a la llibertat d'expressió.

Denunciam que el Decret de Tractament Integrat de Llengües no ha estat consensuat amb cap membre de la comunitat educativa i situa les tres llengües (català, castellà i anglès) en un mateix pla d'igualtat, ignorant per complet la nostra realitat sociolingüística."

L' STEI Intersindical es comprometia a continuar lluitant pels drets dels treballadors i les treballadores de l'ensenyament, per la dignitat, per la llibertat d'expressió i per la lluita en la defensa d'una escola integradora,

compensatòria de les desigualtats, formadora d'homes i dones lliures, crítics i reflexius, i amb un model lingüístic consensuat en català. I repetíem una vegada més: els mestres no tenim por, i no abaixarem el cap davant ningú que vulgui fer malbé el nostre tresor més preuat: ensenyar i aprendre dia rere dia.

En aquest mateix comunicat, el sindicat feia saber que així com s'havia decidit a l'assemblea del dilluns 18, a l'IES Pau Casesnoves d'Inca, es convocava una nova assemblea general docent per dimarts dia 26 de març a les 17.30h. A l'anterior assemblea s'havia decidit tenir delegats a tots els centres que poguessin aportar les seves reflexions i accions. Per això, era important que cada centre decidís qui podia ser el seu o els seus delegats i dur les propostes.

Davant l'ofensiva del Govern Bauzá que continuava sense tenir en compte les vagues ni les mobilitzacions, des del sindicat vàrem manifestar als docents que continuaríem organitzant la resposta que creïem adequada a aquests atacs continuats a la coherència pedagògica. Volíem organitzar les accions de resistència i de defensa del model lingüístic escolar i per al manteniment de la presència de la llengua i la cultura pròpia d'aquestes illes als centres educatius. Volíem ser impulsors d'estratègies per atacar els vertaders problemes que tenia el nostre sistema educatiu i que havien d'anar encaminades a la millora de l'exercici del dret a una educació de qualitat per a tothom.

El sindicat comunicava que ara treballava en una sèrie d'accions. Primer de tot, que l'STEI impugnaria, tot d'una que sortís al BOIB, el Decret de Tractament Integrat de Llengües. I segon, informava que s'estava estudiant, amb el servei jurídic de l'STEI, la possibilitat que els professors poguessin exercir l'objecció de consciència davant propostes antipedagògiques del Govern i que, a més a més, anaven contra la normativa establerta.

Que quan començàs el procés d'admissió d'alumnat a principi del mes d'abril podíem fer algunes coses:

Establir punts d'informació a cada poble, vila i ciutat. La Conselleria obriria 31 nous punts d'informació per al procés d'admissió. Nosaltres, si es trobava convenient i fos possible, proposàvem obrir-ne 62. Ben distribuïts per totes les illes tendrien l'efecte de defensar l'escola que teníem i que molts dels bons mestres que ens havien precedit havien posat, amb el seu esforç i el seu bon fer, uns fonaments a una construcció que ara no deixàriem que ens l'esbucassin.

Explicar, repartir i fer arribar l'ARGUMENTARI que havíem elaborat l'any anterior a favor dels projectes educatius i el models lingüístics escolars que garantien l'aprenentatge de les dues llengües oficials i el manteniment de la convivència i la cohesió social. L'STEI Intersindical el reenviava en còpia adjunta i recordava que s'havia fet amb la col·laboració de les Assemblees de Mestres i Professors en Català de totes les Illes.

Assistir a l'assemblea que faríem a Mallorca a l'IES Marratxí, el dimarts 26 de març, a les 17.30h per parlar de com ens podíem organitzar en aquest tema i en tots els altres. Aquesta assemblea estava convocada pels quatre sindicats presents a la mesa sectorial d'educació. Pel que feia a les altres illes, Pitiüses i Menorca, pensàvem que podien organitzar una assemblea a cada illa dins el mes d'abril.

Acabàvem recordant que convenia actuar de forma clara, contundent i coordinada.

També va ser per aquestes dates, final del mes de març, que l'STEI Intersindical va promoure una Declaració per a un Pacte Social de l'Educació, però que partia d'uns mínims i marcava unes línies vermelles que no feia comptes traspasar.

El sindicat va fer una convidada a la Conselleria i al Govern de les Illes Balears a aterrar a la realitat de les aules i a la realitat dels docents als centres educatius de les Illes. Els va instar a posar els mitjans per a la resolució dels problemes reals que tenia el nostre sistema educatiu i que deixassin de mirar cap a una altra banda en un moment en què hi havia problemes greus. La Conselleria i el Govern no podien perdre el temps parlant de pactes per l'educació quan el seu dia a dia, la seva gestió política estava farcida de despropòsits educatius. El Govern, en aquells moments, no tenia la credibilitat, ni el respecte de la comunitat educativa, per fer possible, de veres, un pacte per l'educació.

L'STEI comunicava que enviaria a la resta de sindicats d'ensenyament públic i als grups parlamentaris i partits polítics aquesta declaració per consensuar-la i presentar-la conjuntament si es trobava oportú.

Enteníem que el Pacte només seria possible si es retiraven les normatives que afectaven negativament la presència de la llengua catalana als centres escolars i dificultaven l'aprenentatge de la llengua pròpia a tota la po-

blació escolar i adulta. També hi havia d'haver una voluntat clara, i no només declaració d'intencions per part del Govern, de convertir l'educació en eix prioritari. Això comportava un compromís econòmic important, un canvi en les relacions del Govern amb el professorat, que passava pel restabliment de la confiança en la feina i la professionalitat dels docents, que s'aturassin els atacs sense fonaments al professorat, tant en seu parlamentària com als mitjans de comunicació.

Era imprescindible restablir les quotes de professorat interí, les ràtios d'alumnes per aula, les ajudes per llibres i per menjadors a les famílies i el restabliment de la democràcia participativa que atorgava un paper important als consells escolars.

En definitiva, que s'acceptassin els punts que apareixien a la Declaració per l'Educació i que havíem de consensuar amb partits polítics, grups parlamentaris, associacions de pares i mares d'alumnes, associacions d'alumnes i la resta de membres de la comunitat educativa i grups, entitats o organitzacions compromeses amb l'educació a les Illes. Aquesta era la Declaració:

"DECLARACIÓ PER L'EDUCACIÓ OBERTA, REALISTA, CONSENSUADA I DE PAÍS

La necessitat de dissenyar un nou model educatiu en consonància amb un nou model econòmic i social, totalment distint del que ens ha duit a la greu crisi econòmica, mediambiental i energètica que patim. Volem un model educatiu que fomenti el creixement com a persona dels nostres alumnes, perquè siguin crítics i solidaris, sensibles a les grans desigualtats que el nostre actual sistema econòmic genera cada vegada més en el nostre planeta.

La millora del finançament de les Illes Balears, fet que permetrà que el pressupost destinat a educació no estigui per davall del 3% del PIB, en moments de crisi; i que arribi al 6% del PIB quan la situació econòmica comenci a redreçar-se.

L'aprovació d'una Llei d'Educació de les Illes Balears, que s'adapti i potenciï les necessitats socials i laborals de la nostra Comunitat, a més dels trets culturals i lingüístics que ens són propis.

El desenvolupament efectiu d'un pacte social i polític per l'educació, consensuat amb les organitzacions representatives de la comunitat educativa i les forces polítiques presents al Parlament.

La descentralització de la conselleria d'Educació, perquè s'adapti a la realitat plural que presenten Formentera, Menorca, Eivissa i Mallorca. En aquest sentit, s'hauria de dur a terme un procés descentralitzador que fes possible que cadascuna de les illes assumís de manera progressiva competències en matèria educativa.

L'elaboració de plans d'infraestructures educatives públiques, de caràcter anual o biennal, adaptats a les característiques territorials de les nostres illes, tot aconseguint l'eliminació de les situacions extraordinàries d'aules prefabricades, espais sobreexplotats i contínues ampliacions. Aquests plans han de tenir compromisos pressupostaris i temporals concrets, perquè la comunitat educativa pugui avaluar el seu grau d'acompliment.

Un model d'escola integradora, inclusiva i compensadora de les desigualtats, on hi puguin conviure totes les classes i grups socials i que no reproduïxi el model d'estratificació social. Participativa i democràtica, amb capacitat per transmetre els valors democràtics i que prepari per a la societat del coneixement; que promogui la participació de les famílies, el professorat i els agents socials i econòmics assegurant la major integració social i cultural i revitalitzi els òrgans col·legiats de govern dels centres.

El disseny d'un pla de xoc contra el fracàs escolar que ataqüi de debò les elevades xifres que patim a les Illes Balears; amb l'adopció de mesures com l'equitat, la reducció de les ràtios, la dotació adient de professorat i de recursos a tots els centres, la distribució equitativa de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu entre tots els centres sostinguts amb fons públics, entre d'altres.

El foment de l'autonomia dels centres, que possibiliti la consolidació dels projectes proposats pels claustres de professors, que comptin amb la participació dels pares i mares a través del Consell Escolar i la coordinació dels equips directius.

L'impuls de la formació en centres, fet que afavorirà la cohesió dels equips docents de les escoles i els instituts, i refermarà els projectes d'innovació que els claustres de professors volen dur endavant.

L'increment de l'ensenyament en català, amb el suport de la legislació vigent. És molt urgent el reforç de l'ensenyament i la normalització de la llengua catalana en tots els àmbits públics i en els seus usos socials. I que aquesta presència de la nostra llengua vagi acompanyada de l'assoliment d'una competència ben sòlida en l'aprenentatge d'una llengua estrangera.

L'impuls veritable de la formació professional, les escoles d'adults i els idiomes, ensenyaments que ara, com a conseqüència de la crisi i de les noves necessitats de formació, han vist augmentada amb escreix la seva demanda.

La recuperació de les ràtios d'alumnes per aula a la mitjana estatal i la recuperació del professorat funcionari interí que ha estat acomiadat i ha ampliat la llista de l'atur mentre les necessitats del nostre alumnat augmenten dia a dia. El nombre de professorat dins el centres ha de ser l'adequat per poder baixar l'índex del fracàs escolar i tenir un ensenyament de qualitat.

Illes Balears, 26 de març de 2013"

A la mesa sectorial del 26 de març es va comunicar que el Decret TIL ja el tenia el Consell Consultiu. Així mateix, existia un esborrany d'implantació del Decret. Aquest esborrany no s'havia presentat als sindicats, tot i la seva rellevància. Malgrat tot, a petició dels sindicats, la direcció general de Recursos Humans havia informat de part del seu contingut: la Resolució d'implantació del TIL per al proper curs 2013-2014 contemplava que el requisit d'anglès es demanaria a 1r de primària, 4t de primària i 1r d'ESO i que la gestió dependria de cada centre.

També es va tractar el tema de la gestió d'interinitats, que va ser quan l'STEI Intersindical va denunciar que la Conselleria exigís el nivell B2 en la gestió d'interinitats quan no havia posat a l'abast del gruix de docents, els recursos suficients perquè es poguessin formar. La direcció general de Recursos Humans s'havia compromès a treure el mínim de places perfilades en B2. Igualment vàrem denunciar que el canvi de l'Annex 4, referent a titulacions, podria excloure de la llista d'interins a persones amb anys d'experiència. Tot i que l'Administració havia acceptat revisar els canvis que afectaven col·lectius de docents, com determinat professorat d'EOI. Vàrem assegurar que des de l'STEI faríem totes les passes per denunciar i minimitzar els efectes d'aquest canvi.

Per altra banda, per atendre la situació actual, la Conselleria havia concretat i ampliat els motius de renúncia justificada, i donat així compliment a reivindicacions de l'STEI.

També s'havia decidit fer desaparèixer l'opció d'acceptar substitucions inferiors a dos mesos, ja que en molts casos aquestes places no s'oferien a tothom, però finalment hi havia casos en què es podia prorrogar més enllà dels dos mesos.

La Conselleria havia donat a conèixer que estava oberta a negociar un nou pacte per al curs 2014-2015. Des de l'STEI només hi estaríem d'acord si es tractava de renegociar tots els aspectes del pacte i en cap cas seguir amb les condicions de la pròrroga actual.

Finalment, l'STEI Intersindical va denunciar que un milió d'euros d'educació s'havien destinat a salvar el deute d'IB3.

El dia 26 de març va tenir lloc una nova assemblea general de docents a l'IES Marratxí per decidir el calendari de mobilitzacions per al tercer trimestre. Allà es va decidir que la propera assemblea es duria a terme el 16 d'abril.

Aquesta és l'acta d'aquesta assemblea:

"ACTA DE L'ASSEMBLEA DE PROFESSORAT DE DIA 26 DE MARÇ DE 2013 CONVOCADA PELS SINDICATS AMB REPRESENTACIÓ A LA MESA SECTORIAL D'EDUCACIÓ I CELEBRADA A L'IES MARRATXÍ

ASSISTENTS:

Representants de centre o col·lectius: CEIP Son Ferriol, CEIP Ses Cases Noves, CEIP Inspector Joan Capó, CEIP Pintor Joan Miró, CEIP M. Antònia Salvà, CEIP Aina Moll, CEIP Pare Bartomeu Pou, CEIP Nicolau Calafat, CEIP Es Molinar, IES Binissalem, IES Alcúdia, IES Baltasar Porcel, IES Son Pacs, IES Santanyí, IES Port de Pollença, IES Pau Casesnoves, IES Santa Margalida, IES Guillem Cifre de Colonya, IES Josep Maria Llompart, IES La Ribera, IES Sineu, IES Son Rullan, IES Antoni Maura, Plataforma Educativa de Muro (IES Albuhaira i escoles de Muro), Assemblea de Mestres i Professors en Català.

A títol individual d'altres centres: CEIP Mestre Colom de Bunyola, CEIP Galatzó, CEIP Rodamilans, CEIP Es Puig, CEIP Camilo José Cela, CEIP Juníper Serra de Petra, CEIP Llevant, CEPA Amanecer, CC Santa Mònica, IES Josep Maria Llompart, IES Binissalem, IES Son Pacs, IES Antoni Maura, IES Guillem Colom Casesnoves de Sóller, IES Josep M. Thomàs, IES Damià Huguet, IES Santanyí, IES Ramon Llull, IES Politècnic, IES Marratxí.

Representants de sindicats: STEI Intersindical, FETE UGT, ANPE, FE-CCOO.

DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ:

1. CONSTITUCIÓ D'ASSEMBLEES A CENTRES

Es va aprovar fer una llista de representants dels centres. Es va passar una graella perquè els assistents posassin si ja venien en representació del centre. En aquest cas, ja passarien a formar part de la llista. Pel que fa als centres sense representació, els sindicats es comprometeren a cercar representants.

Els representants (que poden ser més d'un per centre) serien els encarregats de vehicular la informació entre l'assemblea general de professorat i l'assemblea de centre.

Pel que fa al mètode tecnològic per confeccionar la llista es va parlar d'unes quantes possibilitats (documents compartits, llista de correu, etc.). Els sindicats estudiaran la manera més adequada.

2. PROPOSTES PER AL TERCER TRIMESTRE

A continuació es procedeix a enumerar la llista de propostes realitzades per part dels assistents i, si és el cas, les puntualitzacions o controvèrsia que en resultà.

2.1 VAGA

Es proposaren models diferents de vaga: vaga indefinida, vaga per hores, vaga indefinida escalonada, vaga a final de curs, vaga a principi de curs, vaga indefinida de dimarts a dijous, etc.

Tot i que no hi hagué consens absolut, foren moltes les intervencions en contra de convocar qualsevol tipus de vaga durant el tercer trimestre d'aquest curs. S'apuntà que el seguiment d'una vaga indefinida seria molt minoritari i que, justament per això, podria ser contraproduent.

Pel que fa als altres tipus de vaga, es varen comentar les casuístiques particulars segons la vaga es convoqui a infantil, primària, secundària, FP, etc.

En referència a la vaga per hores, des dels sindicats es va apuntar la dificultat de negociar els serveis mínims.

2.2 VAGA A LA JAPONESA

Impartir classes de reforç els horabaixes, fer activitats, etc.

2.3 VAGA DE FAM ORGANITZADA COL·LECTIVAMENT

2.4 TANCADA EL 25 D'ABRIL CONTRA LA LOMCE

Participació a la tancada del 25 d'abril que, amb tota probabilitat, es convoqui a l'àmbit estatal.

2.5 UNITAT DOCENTS-FAMÍLIES

Es va demanar un esforç perquè la resposta en defensa de l'educació pública es faci de la manera més unitària possible entre docents i famílies.

2.6 PRESÈNCIA A LA PREMSA

S'han de fer més comunicats, cartes al director, articles, etc.

2.7 ESTENDRE LA LLUITA ALS MUNICIPIS

Crear plataformes de docents i famílies a cada municipi

Fomentar la constitució dels consells escolars municipals i participació dels que ja estan constituïts.

Realització d'accions i protestes (concentracions, manifestacions, etc.) a diferents llocs de l'illa, ja sigui per municipis o per altres delimitacions (Raiguer, Nord, Llevant, Ciutadella, Maó, etc.)

2.8 XARXES SOCIALS

Creació de pàgines, grups i esdeveniments de Facebook i perfils de Twitter de cadascuna de les assemblees de centre per fer-nos ressò de les reunions i mobilitzacions.

2.9 RENOVACIÓ DE CÚPULES DELS SINDICATS

Es va demanar renovació als sindicats. A partir d'aquí es va explicar la manera de funcionar de les organitzacions sindicals i es va obrir la porta als assistents a afiliar-se a algun sindicat per tal de poder-hi participar activament des de dins.

2.10 IMPUGNACIONS JURÍDIQUES DE LES NORMATIVES

Sol·licitud d'impugnació jurídica de la Llei de convivència, del Decret de tractament de llengües, etc.

Per part dels sindicats es varen recordar algunes batalles jurídiques i es va informar de la intenció d'impugnar el que s'hagi d'impugnar en el moment adequat.

2.11 ACOMPANYAMENT PACÍFIC DE POLÍTICS A FIRES

Cercar el calendari de fires i organitzar grups informatius d'acompanyament pacífic de les comitives institucionals.

2.12 APROVAT GENERAL

Discussió i compromís dels sindicats a informar sobre les conseqüències jurídiques d'aquesta acció.

2.13 CREAR 62 PUNTS D'ATENCIÓ AL PROCÉS D'ESCOLARITZACIÓ

Posada en marxa d'aquests punts informatius per difondre l'argumentari a favor de l'ensenyament en català.

2.14 RECOLLIDA DE SIGNATURES PER A LA RETIRADA DEL TIL

Hi ha prop de 100 centres que ja han emplenat els papers de signatures.

2.15 OBJECCIÓ DE CONSCIÈNCIA DEL TIL

S'està estudiant jurídicament la possibilitat d'exercir l'objecció de consciència en l'aplicació del Decret de tractament integrat de llengües.

2.16 ACCIÓ DIRECTA

Tancar carrers.

Boicot d'actes en presència del president i conseller fora de l'horari lectiu.

2.17 MANIFESTACIÓ INVERSA

Convocar actes a favor de la LOMQE, del TIL, de la convivència, etc. i fer-nos ressò del seguiment escàs o nul. Acció per contrarestar les declaracions dels líders del PP que desautoritzen les mobilitzacions comptant a favor seu tota la gent que queda a casa seva.

2.18 FER CLASSES AL CARRER

2.19 SORTIR DE LA GESTIÓ DE QUALITAT

2.20 NO APROVACIÓ DE LES PGA (pendent d'estudi jurídic)

2.21 FONS ECONÒMIC DE RESISTÈNCIA

Per a les vagues, malalties, etc.

2.22 PARTICIPACIÓ A LA PLATAFORMA CRIDA

2.23 DIA DE SANT JORDI PER LA "LLIBERTAT D'EXPRESSIONI"

Participació a la campanya coordinada a través de BLOKO <http://bloko.info/usuarios/sant-jordi-per-la-llibertat-dexpressio/>

2.24 BALL DE FI DE CURS

Realitzar balls, lipdups, harlem shakes, etc. per defensar l'educació.

2.25 ENLLAÇAR I ABRAÇAR EL TEU CENTRE

2.26 RECOLLIDA DE SIGNATURES DIGITALS

Posar en marxa una campanya de signatures a través de Change.org o similars.

2.27 DENUNCIAR LES POLÍTIQUES EDUCATIVES DEL GOVERN

Interposar denúncies als tribunals pertinents i arribar fins a Estrasburg.

2.28 TANCADDES PERMANENTS

Tancades als centres educatius de professors, alumnes, famílies, fora de l'horari lectiu. Tancades permanents i organitzades rotatòriament. Complementar-les amb l'organització de tallers, etc.

2.29 INSUBMISSIÓ ALEGAL ALS PROCEDIMENTS ADMINISTRATIUS

Que no siguin un perjudici per als alumnes ni famílies, que són els nostres aliats.

2.30 CONCENTRACIONS DAVANT EL PARLAMENT

Concentracions periòdiques davant el Parlament a totes les sessions plenàries. Organització rotatòria del professorat.

2.31 PERSONES ANUNCI A L'ENTRADA DELS CENTRES

Organitzar "persones anunci" per informar les famílies a l'entrada dels centres educatius.

2.32 DELEGATS DE PARES PER CLASSE

Crear la figura del "delegat de pares" per classe i implicar-los per temes concrets.

2.33 PARTICIPACIÓ AL PACTE PER L'EDUCACIÓ

Es va demanar que tots els sindicats participin d'aquest "pacte per l'educació" que s'ha inventat el Govern i en el qual hi ha el Cercle d'Economia.

Es va demanar als sindicats que no en formen part que hi participin, sobretot per boicotejar les propostes que d'un fòrum d'aquestes característiques puguin sortir.

2.34 DONAR SUPORT ALS EQUIPS DIRECTIUS

S'ha de donar suport a aquells equips directius que lluiten a favor de l'ensenyament i dels drets del professorat.

2.35 ADVOCATS VOLUNTARIS

Recerca de persones del món jurídic que puguin ajudar voluntàriament a presentar recursos a la normativa i a defensar el professorat.

3. CONCRECIÓ DE LES PROPOSTES

Es va acordar el següent:

Difusió de l'acta provisional de l'assemblea als assistents, afiliats a sindicats, centres docents, etc. (Si algú fa alguna puntualització, s'introduirà).

Elaboració per part dels sindicats d'un calendari de mobilitzacions per al tercer trimestre a partir d'algunes de les propostes.

Difusió d'aquesta proposta de calendari i discussió a les assemblees de centres.

Aprovació d'un calendari definitiu de mobilitzacions a la propera assemblea general de professorat que es durà a terme el proper 16 d'abril a un lloc per determinar."

Abril de 2013

Contra un TIL sense arguments científics ni jurídics

LSTEI Intersindical, a principi del mes d'abril va comunicar que la Plataforma Estatal per l'Escola Pública havia anunciat la convocatòria d'una vaga general de docents, alumnes i associacions de pares i mares a totes les etapes de l'ensenyament per al 9 de maig.

Tot i que la confederació d'STES, del qual l'STEI en formava part, era convocant d'aquesta vaga, l'autonomia territorial permetia que la ratificació de la vaga es dugués tant a l'assemblea general docent com a l'assemblea d'afiliació de l'STEI Intersindical que es convocaria abans de final de mes.

Per tot això, era important que cada centre es pronunciàs sobre les cinc propostes que s'havien de tractar a l'assemblea general docent.

Si no es podia assistir a la propera assemblea era important que es fes arribar la decisió que s'hagués pres a cada centre.

Una altra qüestió puntual era que l'STEI Intersindical demanava als equips directius que no es prestassin a catalogar les places amb requisit d'anglès dels seus centres.

Aquells dies, els tècnics de la Conselleria s'havien reunit amb els equips directius per a explicar-los el projecte de decret de Tractament Integrat de Llengües. Segons havíem pogut saber, des de la Conselleria es volia forçar els equips directius perquè fossin ells els responsables d'establir quines havien de ser les places que havien d'aparèixer perfilades amb el requisit d'anglès per al curs 2013-2014.

Des de l'STEI consideràvem inadmissible que es carregàs aquesta gran responsabilitat damunt els equips directius, que es veurien obligats a haver de prendre decisions que podien suposar un perjudici per als propis companys de feina. També vèiem perillós i molt subjectiu que algú aprofitàs aquesta atribució que se li volia atorgar per a treure's del davant persones que no eren de la seva corda.

Per tant, es feia una crida a tots els equips directius perquè mostrassin la seva discrepància a aquesta manera d'actuar de la conselleria d'Educació i es negassin a executar una mesura que, a més, no els corresponia. I els encoratjàvem a presentar una "esmena a la totalitat" al Decret de Tractament Integrat de Llengües, del qual en demanàvem la seva retirada immediata per la seva manca de fonament pedagògic, perquè era un despropòsit majúscul i perquè suposava un atac sense precedents a la presència de la llengua catalana en el nostre horari lectiu per damunt del que marcava el Decret de Mínims.

El 12 d'abril, es va celebrar la Mesa General de Negociació de l'Administració de la CAIB, on l'Administració va presentar l'avantprojecte de Llei sobre l'ús de símbols institucionals de les Illes Balears. Una llei que, a parer de l'STEI, era un atac total a la llibertat d'expressió de la ciutadania de les Illes Balears.

L'STEI considerava que la Llei de símbols era un clar atac a la llibertat d'expressió. La majoria de la part social (STEI, CCOO, UGT, CSI.F i USAE) varen demanar la retirada d'aquest avantprojecte i varen votar en contra. En canvi FESES (ANPE i CEMSATSE) es varen abstenir i no varen tenir res a dir en contra d'aquesta norma que, a més d'establir la censura prèvia i coartar la llibertat d'expressió dels treballadors públics, establia sancions disciplinàries.

La Llei de Símbols, en un intent obsessiu per aturar unes suposades interferències de caire ideològic que es perpetrava per part del funcionariat de la nostra Comunitat autònoma, passava per damunt de qüestions tan importants com la "promoció de l'entorn cultural i ambiental", que també corresponia als principis d'actuació dels funcionaris.

La Llei de Símbols gairebé es limitava a garantir la preeminència de la bandera espanyola, un fet que ja estava regulat per lleis i normatives. I tampoc no feia cap tipus de referència al fet de garantir l'atenció al ciutadà en

la llengua que aquest sol·licitàs en els seus tràmits amb l'Administració, sempre que fos oficial en el territori; sobretot si teníem en compte que la modificació de la Llei de Funció Pública havia suposat que el coneixement del català deixava de ser un requisit per a fer feina com a funcionari a les Illes Balears.

Aquesta Llei, amb l'excusa de la regulació dels símbols oficials, el que realment aportava com a autèntic objectiu era reprimir la llibertat, especialment la llibertat d'expressió en els edificis públics, i d'una manera més concreta, la llibertat de càtedra en els centres escolars.

El text era ambigu, contradictori, i creava inseguretats jurídica; i anava acompanyat d'un règim sancionador duríssim. Però el que consideràvem més greu era l'establiment, a la pràctica, de la censura prèvia. Un fet que es concretava en la necessitat d'haver de demanar permís per utilitzar llegendes o expressions diferents dels símbols, una concessió sotmesa a la discrecionalitat i arbitrarietat del responsable polític de torn.

Des de l'STEI exigíem que es retiràs la Llei de símbols, perquè no hi havia cap necessitat de regular aquesta matèria, atès que l'ús de símbols ja estava prou regulat a l'ordenament jurídic estatal i autonòmic. I perquè era un text molt arbitrari en la seva regulació i interpretació, creava inseguretats jurídica i, sobretot, era un clar atemptat contra la llibertat d'expressió. Una mostra més del tarannà repressor i sancionador d'un Govern que ni s'escoltava ningú ni admetia cap tipus de discrepància.

Va ser durant aquests dies que l'STEI Intersindical va saber que el programa GESTIB dels centres contemplava que els dies de viatge d'estudis comptassin com a absències justificades del professorat. Des de l'STEI consideràvem inadmissible que aquests dies fossin considerats faltes del professorat, quan eren jornades que formaven part de la programació general del centre, havien estat aprovades pels òrgans de govern dels centres docents, en elles es treballaven aspectes del currículum de l'etapa corresponent i el professorat hi dedicava moltes hores, molt per damunt del seu horari diari setmanal.

Des de l'STEI, vàrem exigir una rectificació immediata per part de la conselleria d'Educació i que aquests dies no es considerassin absències justificades del professorat, ja que es trobaven atenent els seus alumnes i exercint la seva tasca docent amb la màxima responsabilitat.

El director general d'Ordenació, Onofre Ferrer, s'havia reunit al llarg d'una setmana amb els equips directius de les Illes Balears per a explicar-los el Decret de Tractament Integrat de Llengües i la seva implantació. Segons les seves paraules, el Decret es trobava ara en mans del Consell Consultiu que havia de decidir si es podia dur endavant o no.

Davant aquesta situació, l'STEI Intersindical va exigir una reunió amb el conseller per aclarir la implantació del Decret TIL.

També va ser en aquest temps que l'STEI va presentar un recurs de reposició previ al contenciós administratiu contra la Resolució del Conseller d'Educació, Cultura i Universitats de dia 27 de febrer de 2013, per la qual es creava la Comissió Tècnica i la Comissió de Supervisió del Pacte Social per l'Educació de les Illes Balears, publicada al BOIB número 36, de 16 de març de 2013.

La motivació i el fonament jurídic es basava en:

Atemptava greument contra els principis constitucionals de representativitat i participació democràtica, legalitat i pluralitat. Essent així, qualsevol negociació i qualsevol decisió que adoptassin dites institucions en nom dels treballadors de l'educació resultava al marge de la llei i, per tant, viciada en origen. L'article 28.1 de la Constitució espanyola exigia que l'STEI Intersindical gaudís de l'apropiada intervenció en aquest procés, per tal de garantir el dret constitucional a l'"activitat sindical"; i l'article 7 de la Constitució emparava la representativitat del sindicat hegemònic a l'àmbit de l'ensenyament. A més, no podíem oblidar que la Llei Orgànica de Llibertat Sindical, a l'article 7.1 garantia la participació dels sindicats més representatius.

L'Administració havia de propugnar un àmbit de negociació real, no seleccionat i conformat per un conjunt d'institucions triades per la pròpia Conselleria i partint de la base d'una sola proposta –la impulsada pel Cercle d'Economia.

Unes institucions que naixien amb l'amputació d'una part tan important com eren els representants majoritaris dels treballadors i les treballadores de l'educació, no gaudien ni podien gaudir de legitimitat democràtica.

Per tot això, exigíem a la conselleria d'Educació que procedís a anul·lar dita resolució i propiciàs un veritable marc institucional per un pacte social per l'educació de qualitat i en català.

Davant la convocatòria de vaga estatal contra la LOMCE de dia 9 de maig, l'STEI Intersindical convocava assemblees d'afiliació a Mallorca, Menorca i Pitiüses, per tal de conèixer el parer de la nostra afiliació a l'hora de ratificar aquesta convocatòria de vaga.

Pitiüses: 24 d'abril, a les 18h. Seu de l'STEI d'Eivissa

Mallorca: 24 d'abril, a les 18h. Seu de l'STEI de Palma

Menorca:

15 d'abril, Ciutadella, a les 11 i 17:30h (seu de l'STEI, C/ Ses Gerrerries, 26)

17 d'abril, Es Mercadal, a les 17.30h (CEIP Mare de Déu del Toro)

18 d'abril, Maó, a les 11.00h (Conservatori) i 17.30h (CEIP Mare de Déu del Carme)

L'STEI Intersindical es trobava amb un altre front obert, el dels llibres de text en modalitat, un altre invent del PP. Els llibres de text que es farien servir a cada àrea o matèria els triaven els equips de coordinació de cicle a infantil i a primària o els departaments didàctics a secundària. El professorat ja treballava les modalitats a l'aula i sempre ho havia considerat una riquesa de la llengua. Es fosquet, l'horabaixa, la tarda, a poqueta nit, els nins, les nines, els fillets, les filletes, els boixos, les boixes, els nois, les noies, els xiquets, les xiquetes... Efectivament, el mestres i professors ja treballàvem les modalitats i la riquesa de la diversitat dialectal. Per tant, aquest aspecte de la llengua estava garantit. Pensàvem que, amb la crisi econòmica que estàvem patint, no era un bon moment per a les famílies canviar els llibres de text. Per tant, volíem fer arribar a les editorials que érem nosaltres els que triàvem els llibres de text i no els canviàvem per propostes polítiques que estaven mancades de rigor científic i que només contribuïen a crear confusió. Els mestres ens basàvem en criteris pedagògics i científics per fer l'elecció dels llibres de text. Per tant, pensàvem que seria bo fer arribar a les editorials una breu nota de la posició del professorat dels centres. Sabíem que la majoria d'editorials, amb les quals ja hi treballàvem, tampoc no es deixarien endur per criteris polítics sense fonaments pedagògics.

La proposta que ens havia fet un centre de secundària de Mallorca ens semblava adequada i la fèiem arribar a tots els docents. També informàvem que alguns directors i directores de centres de les illes, s'havien posat en contacte amb nosaltres i algun altre sindicat, per fer-nos arribar un missatge semblant i també ens havien indicat la conveniència de fer-lo arribar a les editorials. També, a l'Assemblea de docents (amb els sindicats STEI, FETE UGT, FE-CCOO i ANPE, que s'havia fet a l'IES de Manacor, també havia sortit una idea semblant. En marxa idò. Cadascú havia d'avisar la seva editorial. Cada centre, cicle, departament, les seves editorials. Les adreces les podien trobar als llibres. Aquesta era la carta:

"El CEIP Departament de de l'IES de la localitat us vol fer saber que no acceptarà cap llibre de text en "modalitat balear". Els motius són tan obvis que no els detallarem. Ens limitarem a constatar que es tracta d'una idea tan absurda que no s'aplica a cap altra banda de l'Estat espanyol, que va en contra de qualsevol consideració científica, que ha estat rebutjada per la UIB, que és redundant (atès que tots els mestres i el professorat en el seu conjunt, i especialment el de llengua catalana, sempre han ensenyat les particularitats del català que es parla a les Illes Balears i a la resta del territori) i que és una despesa ofensiva tenint en compte l'actual situació de crisi econòmica.

En cas que la vostra editorial decideixi acollir-se a la subvenció del Govern i canviar la redacció dels vostres llibres de text, aquests no seran tenguets en consideració en el nostre departament ni seran usats d'ara endavant.

Atentament,"

A la darrera assemblea general docent, celebrada dia 16 d'abril, es va decidir demanar la dimissió de Rafael Bosch, d'Aina Aguiló i de José Ramón Bauzá. També es va decidir la participació activa a les tancades del 25 d'abril, d'àmbit estatal. Des de l'STEI ens sumàvem a aquesta iniciativa.

Vàrem fer saber als docents que la forma que donava més cobertura legal a la celebració d'aquestes tancades era organitzar-les a través de l'AMIPA del centre. Cas que no hi hagués AMIPA, els centres de secundària, ho podien organitzar a partir de l'associació d'estudiants. Per altra banda, també hi havia l'opció de celebrar la tancada emparant-nos en el dret de reunió dels treballadors que recollia l'EBEP al seu article 48.

L'STEI Intersindical i l'Assemblea de mestres i professors en català de les Illes Balears varen registrar la demanda de més de 3.000 docents i més d'un centenar de centres que sol·licitaven la retirada del Decret de Tractament Integrat de Llengües i es va fer una proposta per millorar l'aprenentatge d'una llengua estrangera.

El 20 d'abril es publicava al BOIB, el Decret 15/2013 de 19 d'abril, pel qual es regulava el tractament integrat de les llengües als centres docents no universitaris de les Illes Balears. El mal estava fet. A partir d'ara s'havien d'estudiar totes les possibilitats de no posar-lo en marxa, o que fes el menys mal possible als alumnes.

L'STEI Intersindical va enviar als centres el Decret TIL definitiu i un argumentari per difondre dins els centres, a les AMIPA i a les assemblees de les tancades del 25 d'abril. Aquest és l'argumentari:

ARGUMENTARI

Aquest full l'ha elaborat l'Assemblea de Mestres i Professors en Català de les Illes Balears, que s'ha constituït a les Pitiüses, a Menorca i a Mallorca i que té el suport de l'STEI-i, l'OCB, Acció Cultural de Menorca, l'Institut d'Estudis Eivissencs, el Moviment de Renovació Pedagògica de Menorca, Moviment de Renovació Pedagògica de Mallorca, les Escoles Mallorquines, L'Associació 8 d'agost de les Pitiüses... Vol esser un document útil i pràctic per als mestres, professors, pares i mares, alumnes... perquè en facin l'ús que més els convengui. És un punt d'inici per tenir arguments per explicar les bondats de l'ensenyament en català. Ha estat consensuat a les assemblees fetes a tres illes i és en procés de consens amb la COAPA. Es pot modificar, fer-li afegits, simplificar-lo o adaptar-lo a les necessitats del moment i de cada col·lectiu. Està fet amb la intenció de facilitar la feina a qui ho necessiti.

<i>Per posar el nom i el LOGO del centre</i>	<i>Per posar el nom i el LOGO de l'Associació de pares i mares</i>
--	--

ENSENYAMENT EN CATALÀ PER A TOTHOM, GARANTIA DE QUALITAT I DE COHESIÓ SOCIAL

El nostre centre, el CEIP fa ensenyament en català perquè és la llengua del territori, de (..... el nom del poble o ciutat) i de (..... el nom de l'illa).

L'escola no vol infants separats per raons de llengua; els vol mesclats i que tots participin de les mateixes experiències i convisquin culturalment junts i enriquits amb les aportacions de tots.

Per avançar pedagògicament i socialment l'escola disposa d'un projecte educatiu integrador, que afavoreix la cohesió, no discrimina ningú i ha estat aprovat pel consell escolar del centre. Les primeres experiències en dues línies, a principi dels anys 80 del segle passat, molt prest es van haver d'arraconar perquè separaven l'alumnat en classes socials ben diferenciades.

El castellà l'aprenen al llarg del procés d'escolarització obligatòria, de manera que als 16 anys s'assegura el domini de les dues llengües, la catalana i la castellana, que és el que preveu la llei.

Dins l'escola també aprendran anglès o una altra llengua estrangera que el centre triï. Les llengües que

s'ensenyen a l'escola només s'assoleixen plenament si s'empren en un context real de comunicació.

Els infants de famílies castellanoparlants o catalanoparlants tenen assegurat el domini de la llengua castellana a través dels mitjans de comunicació presents a tot arreu i de l'escola que ensenyarà el castellà durant tots els anys que duri la seva escolarització.

Elegir l'aprenentatge de la lectoescriptura en català és elegir que aprenguin a llegir i escriure en dues llengües alhora, elegir l'aprenentatge de la lectoescriptura en castellà és elegir que n'aprenguin només en una.

Els mestres d'aquesta escola volen recomanar a les famílies que viuen i treballen a (nom de l'illa) que és bo per als seus fills i filles fer l'ensenyament en català i arribin a tenir un bon domini de la llengua pròpia i així puguin arribar a tenir les mateixes oportunitats que els autòctons. No dominar formalment la llengua del territori els pot restar oportunitats futures.

Les escoles que fan l'ensenyament en català estan molt ben considerades socialment perquè tenen projectes pedagògics oberts, amb uns fonaments sòlids, ben articulats amb la realitat social actual i coherents amb l'entorn, la història i la cultura pròpia del territori. Aquestes escoles tenen més demanda de places de les que poden assumir i els infants escolaritzats, hi aprenen les dues llengües.

Els infants de tres i quatre anys tenen una facilitat especial per aprendre llengües precisament en aquestes edats primerenques. És un bon moment per ensenyar-los la llengua pròpia del territori on viuen i començar a introduir el coneixement d'una altra llengua.

Els infants que acaben la primària amb un bon nivell de català i de castellà, estan més ben preparats per assolir el títol de graduat en secundària obligatòria i el batxiller i per tenir un més fàcil accés a les universitats del nostre entorn més proper.

Una formació que assegurí que l'alumne quan acabi els seus estudis s'expressi, oralment i per escrit, en català i castellà, li dona avantatges a l'hora de trobar feina a les nostres illes.

Cada curs més alumnes de les Illes Balears trien voluntàriament fer els exàmens de la selectivitat en català.

Els alumnes que fan l'ensenyament 100% en català al territori on és llengua pròpia, obtenen millors qualificacions en castellà, que els que estudien només en castellà a Castella. Segons un informe fet pel propi Ministeri d'Educació del Govern de l'Estat.

Estudiar català no implica, per als infants de famílies d'altres cultures, perdre els seus orígens o la seva identitat. Dins les escoles practicam la integració ben entesa i la valoració de les diferències culturals en el que anomenam interculturalitat i no només multiculturalitat.

La immersió lingüística a l'escola en la llengua pròpia de cada territori és un bon sistema per a la integració de les diferents cultures que conviuen en un mateix espai geogràfic. Així ho avala un estudi fet per un equip independent de la Unió Europea.

Separar l'alumnat per raó de llengua és separar la societat en origen. La realitat històrica de les Illes ens demostra que hi ha una comunitat lingüística que no està en igualtat de drets respecte d'altres grups.

Començar per aprendre el castellà durant dos o tres cursos, si el projecte de centre és en català, farà que els infants no catalanoparlants, tinguin dificultats per seguir l'ensenyament a partir de segon de primària, ja que no hauran fet català i els costarà més seguir la vida acadèmica normal del centre."

L'STEI Intersindical ja estava preparant accions contra el TIL. A les tancades de dia 25 es parlaria a molts de centres del decret TIL i havíem demanat que es difongués el Decret i l'argumentari a favor de l'ensenyament en català, la igualtat d'oportunitats i la cohesió social.

Havíem parlat amb COAPA, UIB, OCB, Associació de directores de secundària..., parlariem amb els altres sindicats i les associacions d'alumnes per fer una reunió després de les tancades de dia 25 d'abril i després de la Cadena Humana i el Correllengua de dia 4 de Maig que l'OCB organitzava a Mallorca.

Era important veure el marge que ens donava l'article 20 del Decret TIL per mantenir el màxim d'ensenyament en català.

La idea era dilatar en el temps, tant com fos possible, l'aplicació del Decret. No hi havia prou professors preparats, no s'aconseguia que l'alumnat sabés català i castellà..., no hi havia temps per començar ja el curs vinent...

Estudiàvem a fons l'Informe del Consell Consultiu i anàvem sumant més normatives i sentències que anaven en contra de l'aplicació del Decret TIL per afegir a la impugnació que, amb els serveis jurídics de l'STEI, estàvem acabant de concretar.

Haviem de pensar, també, què passaria si els centres dia 20 de juny, no aprovaven el pla que ens volien obligar a fer amb tan poc temps. Estudiàvem també la insubmissió a una norma que anava contra l'Estatut, la Llei de Normalització, La LOE, el Decret d'admissió d'alumnes... Semblava que si fóssim TOTS i TOTES que la féssim, la insubmissió, podia anar bé. Parlàvem d'arribar a quasi el 100% del professorat.

Recordàvem que el TIL preveia que els pares i mares de 1r de primària *podien sol·licitar una atenció específica respecte a aquelles àrees no impartides en la llengua del primer ensenyament triada, sempre que els alumnes no haguessin estat matriculats a l'educació infantil.*

Informàvem també que el calendari d'aplicació no havia passat per Mesa Sectorial, ni pel Consell Escolar de les Illes Balears, ni pel Parlament i que, a més, el Consell Consultiu recomanava que s'ajornàs l'aplicació. Aquest seria un argument més de la impugnació. Sabíem que s'apropaven dies durs de lluita. Haviem de preparar la resistència.

L'STEI Intersindical estudiava amb els seus serveis jurídics la insubmissió que podíem fer, des dels diferents col·lectius de la comunitat educativa, al Decret TIL. La primera certesa que teníem era que els pares i mares estaven legitimats per protegir el dret a l'educació dels seus fills i filles que recollia com a dret fonamental la Constitució espanyola.

Posaríem a disposició dels pares, mares i tutors legals un full que argumentàs la insubmissió per protegir el dret legítim dels seus fills i filles a una educació de qualitat.

La primera acció que faríem, després de les consultes rebudes, seria posar a disposició dels pares i mares i tutors legals un full que, amb total llibertat, poguessin usar si ho trobaven convenient. La proposta d'escrit abans de posar-la a disposició dels pares i mares interessats, la faríem arribar a la FAPA i a la COAPA de les Illes Balears. Aquí teniu la proposta de document:

*"El pare, mare, tutor legal de l'alumne
..... escolaritzat al centre
..... de la localitat i que
fa el curs i l'assignatura o l'àrea de
en llengua manifesta que,*

*El seu fill/filla no té el nivell adequat de llengua estrangera, en aquest cas de llengua ,
per poder seguir els ensenyaments d'aquesta matèria en aquesta llengua.*

Vol que tenguí l'oportunitat d'assolir l'èxit escolar en totes les matèries. Si ha de fer l'aprenentatge dels continguts d'una matèria amb una llengua que no coneix, podria fracassar en l'assoliment dels objectius i continguts, prevists en aquesta matèria i passar a fer més grans les llistes de fracàs escolar, l'índex de les quals és de les més altes de tot l'Estat.

Demana a l'Administració educativa que reforci l'ensenyament del català perquè tot l'alumnat, en acabar l'escolarització obligatòria, tenguí un bon coneixement de les dues llengües oficials. Afirmar que el model lingüístic escolar actual que treballa com a mínim el 50% en català i permet que, per consens de la comunitat educativa, es pugui fer el 100% en català, garanteix l'aprenentatge de les dues llengües oficials a tot l'alumnat.

No es disposa del temps adequat per poder donar un reforç lingüístic extraescolar al seu fill o filla per assolir el nivell que és necessari per seguir aquesta àrea o matèria en una llengua estrangera. I vol deixar constància que, en un moment de crisi i d'austeritat, no són les famílies que han de cobrir aquesta despesa. És l'Administració educativa la que ha d'oferir una educació de qualitat per a tothom i no només per a les famílies que s'ho puguin permetre.

Demana a l'Administració educativa que reforci l'àrea lingüística d'anglès, amb desdoblaments, ràtios baixes, auxiliars de conversa, laboratori d'idiomes, intercanvis escolars, pel·lícules en versió original a la TV pública i subtítolades en català, etc., perquè amb el temps i amb la planificació oportuna, s'asseguri que l'alumnat està preparat per seguir els ensenyaments d'àrees no lingüístiques en anglès.

Considera que aquest decret ha estat imposat pel Govern i no ha recollit les aportacions de la comunitat educativa, ni tampoc les al·legacions presentades pels sindicats a la Mesa Sectorial d'Educació. Tampoc no han estat escoltades les reiterades posicions doctrinals, -científiques, lingüístiques i pedagògiques-, de la Universitat de les Illes Balears (UIB) en relació als mèrits i exigències de la protecció deguda a la llengua pròpia d'acord a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i a la Llei de Normalització Lingüística.

El calendari d'implantació d'aquest Decret no ha passat ni pel Consell Escolar de les Illes Balears, ni per la Mesa Sectorial d'Educació, ni pel Parlament de les Illes Balears. Tampoc fa cas del dictamen del Consell Consultiu que recomana l'ajornament de la implantació d'aquest Decret per tal de fer una bona formació del professorat, una bona planificació en l'aplicació i l'assoliment de l'adequat consens amb tota la comunitat educativa.

En resum, emparats per la legislació vigent, les recomanacions de la UIB i les demandes socials que afecten l'educació, consideram que, amb l'empara de l'article 27.2 de la Constitució, cal objectar i objectam la posada en pràctica del Decret TIL i per això: En tant que la classe de la matèria es faci en llengua el meu fill filla, que coneix aquestes raons, en la seva mesura de valors i pràctiques escolars ho sap, no es presentarà a rebre la docència en llengua d'aquesta disciplina acadèmica.

I perquè consti als efectes oportuns sign aquest escrit a el"

Va ser durant aquestes dates que el departament de Pedagogia Aplicada i Psicologia va publicar un monogràfic de rabiosa actualitat sobre el Model Lingüístic Escolar de 40 pàgines. Eren bons arguments per als mestres per informar la gent que pogués demanar l'aplicació, o no, del Decret TIL del Govern. Aquí en teniu la presentació:

"La importància demogràfica dels darrers moviments migratoris que han sofert Europa i l'Estat espanyol des de final del segle XX i principi del segle XXI, ens obliga a estudiar i actualitzar com pot ser un model lingüístic escolar adequat enfront de la diversitat de concepcions i actuacions que hi ha. És a dir, com poden ser les maneres d'organitzar l'aprenentatge i l'ús de les llengües objecte de la docència.

La incidència sociodemogràfica actual ens obliga a respondre a una sèrie de reptes socials i educatius, entre els quals hi ha el multilingüisme existent a les aules de les Illes Balears. El curs 2011-12 les Illes Balears eren la segona comunitat d'Espanya amb més percentatge d'alumnat estranger, que arribava al 14,61% (Ministerio de Educación, 2012b), i hi havia una presència de cinquanta-set llengües diferents de transmissió familiar en infants en edat escolar (Linguamón-UIB, 2011:17) sobre un total d'un 21,81% de població estrangera, fet que sumat a altres factors migratoris fa que un 46,3% dels residents de les Illes Balears hagin nascut fora, segons les dades de l'INE per a 2011.

Si bé és cert que la política escolar és marcada per llei per les institucions polítiques, també és important el paper que hi té l'escola, com ens recorda Vila i Moreno (2004: 1), ja que «per les seves pròpies característiques, el sistema educatiu obligatori és el principal responsable de dotar la població de les habilitats de lectura i escriptura; [...] és un mecanisme crucial d'ensenyament de les llengües estrangeres, clàssiques i religioses; i funciona com una eina formidable d'integració de les poblacions immigrants», aquests factors esmentats d'alfabetització, d'aprenentatge de segones llengües estrangeres i de cultura clàssica fan que el món acadèmic també tingui l'obligació d'informar la societat amb les seves aportacions i reflexions.

Són molts els reptes que cal afrontar. El primer el tenim amb la nostra participació en la construcció de l'espai europeu comú. Així, per promoure l'aprenentatge de les llengües i la diversitat lingüística, ja l'any 2002 els responsables europeus es varen fixar l'objectiu que tots els infants europeus aprenguessin dues llengües, a més de la seva, des de petits, i ho concretaren en el Pla d'acció 2004-2006. L'enquesta Eurobaròmetre, realitzada el 2006, ens indica que més de la meitat de la població (56%) de la Unió parla una altra llengua a més de la llengua materna, i el 28% en parla dues més, i un 11% en parla almenys tres. El multilingüisme és progressiu i ben patent: la Unió Europea ja té 23 llengües oficials i de treball, tot i que el català no n'és una. Hi ha una Xarxa per promoure la diversitat lingüística (NPLD/Network to Promote Linguistic Diversity, <http://www.npld.eu/>) on sí que hi ha present el català.

Un segon repte que es presenta és respecte al coneixement de llengües que té la població espanyola, perquè, segons un estudi de la Fundación de las Cajas de Ahorros (FUNDAS, 2008), del qual es va fer ressò la premsa: «El 67 por ciento de los castellano-manchegos, el 64,4 por ciento de los andaluces y el 63,7 por ciento de los cántabros no conocen ningún idioma extranjero, así como la mitad (49,7 por ciento) de

todos los españoles». Dades més recents d'un estudi realitzat per la Comissió Europea l'any 2011 i publicat pel Ministerio de Educación (2012) mostraven que només un 19% de l'alumnat de segon d'ESO tenia un nivell B2 de competència oral en llengua anglesa, enfront d'un 77% dels estudiants de Suècia o un 54% dels d'Holanda (Ministerio de Educación, Cultura y Deportes, 2012: 49). Informació que ens fa veure com el tema del multilingüisme i la construcció d'una consciència i un enteniment europeus necessita una atenció específica, i més en els moments socioeconòmics actuals, en què una part del jovent més preparat de l'Estat espanyol es pot veure abocat a l'emigració cap a altres països de la Unió Europea.

Però tenim també un tercer repte molt important: l'espai que ha d'ocupar el català com a llengua pròpia de les Illes Balears en els diversos àmbits. La llengua catalana, tant dins les institucions socials i administratives com dins les educatives, i en tots els àmbits socials, va patir prohibicions pràcticament al llarg dels dos primers terços del segle XX, durant la Dictadura de Primo de Rivera i la dictadura franquista (1936/39-1975). La instauració de la democràcia i la presència d'unes lleis constitucionals (1978) permeteren una progressiva presència de la llengua catalana en l'àmbit de l'Administració pública i de l'ensenyament –dels quals havia estat bandejada–, a través de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, de 1983, de la Llei de normalització lingüística, aprovada pel Parlament de les Illes Balears l'abril de 1986, i de posteriors disposicions educatives, com el Decret 92/1997, de 4 de juliol (BOCAIB 89, de 17 de juliol), de mínims, que establia l'obligatorietat de tenir el català com a llengua vehicular, en una progressió que podia avançar segons la realitat escolar.

El model lingüístic escolar que en aquests darrers anys havia guiat la pràctica educativa a les escoles de les Illes Balears està en el punt de mira dels responsables educatius que ocupen el poder polític actualment. L'aparició i la publicació dels darrers decrets, esborranys i ordres de la conselleria d'Educació del Govern de les Illes Balears han tornat a posar d'actualitat el tema del paper de la llengua catalana com a llengua vehicular de l'ensenyament. Hi ha més que indicis anunciats que ens encaminam cap a un model que, a més d'imposar-se sense cap tipus de consens, pot implicar la segregació dels infants per raons de llengua i, també, una reculada molt forta del català com a llengua pròpia i d'ús de les Illes Balears i com a llengua vehicular de l'ensenyament. Com es durà a terme el que diu l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears de 2007 al Preàmbul: «La llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, i la nostra cultura i tradicions són uns elements identificadors de la nostra societat, i en conseqüència, són elements vertebradors de la nostra identitat», si es retallen?

Cal fer un replantejament sociològic, psicolingüístic, educatiu i didàctic diferent enfront de la pràctica del multilingüisme. I aquest replantejament passa per estudiar quin pot ser el sistema que permeti que tot l'alumnat de les Illes Balears acabi coneixent bé el català, el castellà i l'anglès, i si fos possible una quarta llengua europea, com el francès, l'alemany, l'italià, o fins i tot alguna llengua asiàtica com el xinès o el japonès. Quin sistema i quines experiències són aprofitables per arribar a aquest domini multilingüe? Com es pot construir un model lingüístic escolar que cohesioni els infants de les nostres illes, sense que la llengua pròpia de les Illes acabi essent una desconeguda per una part de la població? Quines metodologies didàctiques són més vàlides per a un projecte integrador?

El professorat del Departament de Pedagogia Aplicada i Psicologia de l'Educació hem decidit analitzar-ho i aportar la nostra reflexió des d'un posicionament acadèmic, ja que com a professors creiem que és el que ens pertoca adoptar."

També, i continuant amb el nostre model d'actuació, que sempre ha estat al costat de la ciència, de la pedagogia i de la didàctica de l'aprenentatge, vàrem conèixer un document, *Llengua i escola. un model d'ensenyament com a garantia dels drets lingüístics*, elaborat durant aquell curs pel Departament de Filologia Catalana i Lingüística General de la UIB, era un document de 14 pàgines plenes d'arguments i bones idees en defensa del català. En transcrivim un capítol:

"UN MODEL LINGÜÍSTIC DE CONSENS.

Al principi dels anys vuitanta només eren uns quants centres que, gràcies a l'impuls dels professors i dels pares implicats, oferien l'ensenyament en català, havent de superar els obstacles que sovint l'Administració els posava. Però, gràcies a l'experiència, a la qualitat docent, als resultats que n'obtenien i a la divulgació que en feien a través de mitjans diferents (les trobades de les Escoles Mallorquines, per exemple), l'experiència es va anar estenent amb rapidesa per tot el territori insular. Aquest procés expansiu va fer que l'Administració, finalment, l'assumís; inicialment remouent part dels obstacles a què hem fet referència i oferint assessorament i suport tècnics als centres que s'hi anaven incorporant (equip de suport

a la immersió, elaboració de materials específics...) i, finalment, introduint l'obligatorietat de tenir, com a mínim parcialment, el català com a llengua vehicular (Decret de mínims, 1998). Paral·lelament, les prevencions i temors que inicialment podien tenir els destinataris d'aquest model lingüístic escolar i les seves famílies s'anaren diluint a causa de l'experiència pròpia o general i dels resultats; n'és una mostra el baix nombre de peticions d'aquest curs, 2012-2013, de fer ensenyament en castellà, tot i la insistència de la Conselleria per a incentivar-les. En altres paraules, el consens acadèmic, polític i social sobre la conveniència d'aquest model, en línies generals, en la nostra comunitat s'ha anat fent, fins ara, pràcticament unànime.

Paral·lelament a la implantació d'aquest model lingüístic s'assolien més acuradament dos dels objectius principals recollits en la legislació vigent. D'una banda, evitar la segregació dels alumnes per raons de llengua d'origen o de llengua educativa d'elecció (que podria afavorir la segregació social i dificultar els processos de cohesió social, tan necessaris en situacions de crisi econòmica i de sacsejades demogràfiques com les que ens han afectat al llarg dels darrers decennis) i, de l'altra, aconseguir que els alumnes, en acabar el període d'escolarització obligatòria, siguin capaços d'expressar-se amb fluïdesa en les dues llengües oficials.

Així mateix, a part de l'expansió del model, al llarg d'aquests anys d'aplicació el col·lectiu docent, amb més o menys suport institucional, ha mostrat la voluntat i capacitat d'adaptar-lo als canvis socials que s'han produït a les Illes Balears; sobretot pel que fa a l'increment quantitatiu de la població d'origen immigrant i, alhora, a l'augment de la diversitat d'orígens lingüístics (en són exemples, els diversos recursos i actuacions d'acollida lingüística dels nous escolars)."

S'acostava el 1r de maig i l'STEI Intersindical va publicar el comunicat en què animava els docents a participar a les manifestacions que se celebrarien a Mallorca, Menorca i Eivissa, contra les retallades a la despesa social i contra els drets de les persones treballadores. Aquest era el manifest del 1r de maig:

"FACEM FORA ELS SEUS GOVERNS I IMPOSEM ELS NOSTRES DRETS!

No només a l'Estat espanyol i a les Illes també a la resta d'Europa i a gran part del món, es reforça el govern dels bancs i de les multinacionals. Tot amb l'objectiu de garantir la seva riquesa, a costa d'arruïnar la gran majoria de les persones. Governos que semblen el mateix, perquè apliquen les mateixes polítiques a tots els llocs. Polítiques que eliminen conquestes socials.

Atur, desigualtat, pobresa, precarietat... Aquesta és l'única sortida que ofereixen.

A l'Estat espanyol, dues reformes laborals en poc temps han facilitat els acomiadaments tant individuals com col·lectius -ERO-, i han deixat les condicions de treball únicament en mans de les empreses, amb el resultat d'una sagnia d'acomiadaments juntament amb una rebaixa generalitzada dels salaris i de la resta de condicions de treball.

A les reformes laborals s'hi ha d'afegir la reforma que es va fer de les pensions, amb l'acord dels sindicats CCOO i UGT, les patronals i el Govern central anterior que endarrereix l'edat de jubilació, dels 65 als 67 anys, disminueix les quanties de les pensions i en dificulta l'accés. Ara, el Govern actual empitjora, encara més, aquests retrocessos. Amb el pretext de l'elevat dèficit de l'Estat, es retalla la despesa social: ha augmentat el cost dels medicaments, s'han suprimit serveis sanitaris (proves diagnòstiques, centres d'urgències, ambulàncies...) o es nega el dret a la Sanitat a les persones immigrants. En l'ensenyament, s'ha augmentat la taxa d'alumnes per aula i s'ha acomiadat professorat interí a les Illes, s'han apujat els preus de les matrícules universitàries o es disminueixen les despeses de manteniment dels centres, entre moltes altres decisions. S'han rebaixat els ajuts per a les persones sense autonomia física... Retallades materials amb una forta càrrega ideològica.

Totes aquestes reformes legals i retallades pressupostàries dibuixen un panorama social desolador: més de 6 milions de persones en atur, -el 26,8% de la població activa-, més del 20% de la població en risc de pobresa, persones joves que es veuen obligades a emigrar, retalls generalitzats en tots els serveis públics, acomiadaments, desnonaments de l'habitatge habitual per a milers de famílies.

Pel que fa a l'àmbit de les Illes Balears, aquesta situació d'incertesa es veu agreujada, a més, per un finançament del tot injust que malmet des de fa molts d'anys l'economia, els serveis públics i els sectors productius de la nostra terra; un autèntic espoli fiscal que no ha estat resolt encara per part del Govern de l'Estat i posa de manifest la submissió del govern de les Illes del PP i que per afegitó desenvolupa un atac ferotge a la nostra llengua i propicia el conflicte lingüístic i la descohesió social.

Per a bancs, grans empreses i fortunes: més riquesa.

Amb l'espantall del dogma neoliberal que diu que allò privat funciona millor i és més barat, es traspassa la gestió de molts de serveis, centres públics i empreses públiques, a mans privades, i s'ofereixen els nostres drets socials com a negoci a les grans companyies, encara que es faci a costa d'una major despesa pública i un empitjorament cada vegada més gran dels serveis prestats.

En política pressupostària i fiscal, mentre s'ha apujat l'IVA (amb independència de la capacitat econòmica del contribuent) i l'IRPF, es manté una baixa pressió fiscal sobre les grans fortunes, si no és que se'ls concedeix el perdó, en permetre l'evasió i el frau fiscal. Tot això passa mentre la major part del dèficit estatal s'ha produït com a conseqüència dels importants ajuts que es donen a la banca, responsable de gran part de la crisi. El deute és il·legítim, un deute que no hauríem de pagar.

No és vera que els costos de la crisi s'estiguin repartint. Mai, des que es tenen dades, havia crescut tant la desigualtat. Mentre les rendes més baixes disminueixen a un ritme del 5% anual, les rendes altes són les que creixen més. Aquest és el resultat de les seves polítiques.

Contra la sobirania popular i les protestes socials: imposicions i repressió.

S'ha aprofundit el caràcter antidemocràtic i repressiu de l'Estat, amb l'objectiu d'imposar les retallades socials i impedir la resposta al carrer. La repressió, les sancions administratives, les falses acusacions o les mentides per a confondre la població, no tenen aturall. Tot amb la intenció d'intimidat, desanimar i afeblir la resistència activa contra el gran bot cap enrere que ens imposen.

La darrera reforma de la Constitució, per a prioritzar el pagament del deute de l'Estat en comparació amb les resta de despeses, entre elles les despeses socials, es va fer sense gairebé discussió parlamentària i sense referèndum ni cap tipus de participació de la ciutadania.

Constitució irreformable per impedir l'exercici del dret a decidir que es planteja a Catalunya, a les Illes, Euskadi...

Un exemple de la deriva dictatorial que pren tot plegat és l'atac que pateix el moviment contra els desnonaments, la forma d'actuar dels quals sempre ha estat no violenta, quan se l'ha vinculat al terrorisme per a restar-li popularitat.

Davant tantes retallades: Que se'n vagin!

Aquest 1r de Maig, el moviment sindical, juntament amb la resta de moviments socials, ha de seguir el camí de la resistència activa contra tanta injustícia. Contra l'atur, la precarietat o les rebaixes de sous. Però també en defensa de l'ensenyament, la sanitat, els serveis socials, el transport o la resta de serveis públics. Pel dret a l'habitatge (contra els desnonaments) i als serveis bàsics d'energia i aigua potable, dels quals ja es veuen privades moltes famílies. Per la Renda Bàsica Universal per a les persones sense ingressos, que permeti un mínim de vida digna.

No podem oblidar tampoc la necessitat d'una refundació d'aquest sistema polític, que s'allunya de la democràcia i acaba esdevenint servidor, únicament, del capital. No n'hi ha prou amb el simple canvi d'una persona per una altra al capdavant dels governs. Volem un sistema que respecti la voluntat i els interessos de la ciutadania davant el control de les institucions per part del poder econòmic. Que els pobles controlin els seus governs, i no a l'inrevés.

Per molt que ens vulguin acusar i confondre, hem de continuar emprant els mitjans democràtics que són al nostre abast, per a combatre les seves imposicions. Entre aquests mitjans també es troben la desobediència civil o la denúncia de les accions polítiques governamentals o partidistes i de les seves conseqüències sobre la població. No ens podran callar.

És el moment de la solidaritat, i no de l'enfrontament entre la nostra situació particular amb la d'altres persones o sectors que pateixen atacs similars. És el moment de la unitat per a resoldre els greus problemes de la nostra societat, amb la plena consciència que la solució ha de ser col·lectiva, o no serà possible. Unitat i lluita per a tenir més Drets, més Democràcia, més Justícia, més Igualtat, més Llibertat.

Aquest 1r de Maig, contra les seves retallades, la nostra dignitat."

Reivindicacions a concertada

Dia 27 de març, els sindicats STEI Intersindical, CCOO i UGT es varen reunir amb la directora general de Recursos Humans, Margalida Pizà, davant la nova normativa referent a les jubilacions i pensions, Reial Decret-Llei 5/2013.

Es va acordar que l'Administració lliuraria una circular on explicaria als titulars de les direccions dels centres quina era la seva posició davant aquest tema. L'Administració mantenia la postura exposada a la darrera mesa de concertada. Aquesta era la seva posició:

- *La Conselleria es manté en la decisió de fer-se càrrec dels sobre costos de la Seguretat Social d'aquelles persones que es jubilin parcialment a mitja jornada durant el 2013 (és a dir, de centres on no es subscriu cap acord d'empresa). I estudiarà la situació per al 2014.*
- *Per altra banda, les persones que es puguin jubilar parcialment a un 75% (en base a un acord d'empresa) no veuran incrementada la seva cotització, ja que la normativa anterior no la recollia. Això significa que no hi hauria sobre cost ni per a l'empresa ni per a l'Administració.*
- *La signatura dels convenis no té cap impediment per part de l'Administració. Serà voluntat de l'empresa i del treballador."*

També vàrem recordar que aquest acord havia d'incloure totes aquelles persones nascudes fins al 31 de desembre de 1957 i que poguessin reunir els requisits marcats a la normativa anterior abans de dia 31 de desembre de 2018.

A aquesta informació li vàrem adjuntar els documents següents:

1. Una nova versió més completa que podia servir de base per a la redacció d'un acord.
2. L'escrit que s'havia de registrar a la Seguretat Social abans de dia 15 d'abril de 2013.
3. La circular dirigida als centres que ens havia lliurat l'Administració.

L'assemblea de delegats i de delegades de l'ensenyament concertat de l' STEI Intersindical es va concentrar davant la conselleria d'Educació, dia 16 d'abril, per a manifestar una contundent protesta dels treballadors i treballadores del sector respecte a tota una sèrie de mesures dutes a terme per l'Administració que afectaven negativament les seves condicions laborals, retributives i de negociació.

Volíem destacar que tots els Decrets que s'havien publicat eren nocius per als treballadors:

- Supressió de la paga extra de Nadal 2012.
- Usurpació dels drets adquirits per conveni sobre les incapacitats temporals.
- Reforma de les jubilacions.
- Contrareforma educativa, la LOMQE.

Vàrem denunciar que l'articulat aprovat a la Llei de la Reforma Laboral estava dificultant la negociació del VI Conveni de l'Ensenyament Concertat.

Igualment, volíem recordar que teníem un acord retributiu signat el 2008 i que estava suspès des de feia quatre anys.

Tots aquests motius, a més de la manca de negociació de qualsevol tema que afectàs els treballadors i treballadores de l'Ensenyament Concertat, havien generat el seu descontent i que protestassin per trobar abusives totes les retallades que amb l'excusa de la crisi s'havien encebat amb un sector que no n'era de cap manera el causant.

Finalment, i en especial, volíem protestar per la supressió de la paga extra de Nadal de 2012. I perquè en quedàs constància, durant aquest acte es lliurà una primera remesa de més de 600 signatures dels treballadors i treballadores dels centres concertats de les Illes Balears.

Com que el ministre Wert continuava endavant amb la seva reforma, sense consensuar-la amb la comunitat educativa, estàvem preparant noves mobilitzacions a l'àmbit de l'ensenyament.

Vàrem comunicar als docents que s'havia anunciat una vaga en el sector a l'àmbit estatal per a dia 9 de maig, Aquesta vaga s'havia convocada per a professorat, alumnat i pares i mares, per la Plataforma per a l'Escola Pública. La Confederació d'STES també era un dels convocants. Tot i així, s'ha de dir que cada comunitat autònoma tindria la darrera paraula pel que feia a la convocatòria o no de la vaga al seu territori, en funció d'una estimació del seguiment que pogués tenir. El dia 16 d'abril hi hauria una assemblea del professorat del sector públic per valorar si a l'àmbit autonòmic de les Illes s'havia de secundar.

Pel que feia a l'ensenyament concertat, a l'àmbit estatal els sindicats majoritaris no havien convocat la vaga. Ni USO ni FSIE semblaven estar per manifestar-se contra la Reforma; és més, les seves informacions anaven en la línia d'estar a favor de la llei. A Balears el més probable és que també es desmarcassin de la vaga.

Des de l'STEI Intersindical pensàvem que de motius per fer vaga n'hi havia molts. Amb la LOMQE s'aniria degradant la professió docent, el finançament i els drets laborals del professorat, sense entrar en qüestions pedagògiques –la LOMQE presentava un model propi del passat. Però, érem molt conscients que una vaga que no fos estalonada per una majoria no era una vaga productiva.

Tot i així, volíem ser la veu del que pensaven els docents. És per això que vàrem convocar una assemblea d'afiliats i afiliades on es va decidir participar en aquesta vaga.

Maig de 2013

Nova consellera d'Educació, vaga a l'escola

El mes de maig va començar amb una petita remodelació del Govern Bauzá. El conseller d'Educació Bosch va ser destituït. Sembla que no usava la mà fèrria contra el català, que desitjava el president. Tampoc no els ho semblava als grups d'extrema dreta que l'atacaven contínuament, perquè trobaven que la seva actuació era massa tèbia. En el seu lloc, va nomenar Joana Maria Camps, una menorquina, advocada, dedicada al negoci immobiliari i que no tenia ni idea sobre el tema que havia de regir, el d'Educació, Cultura i Universitats. Va ser molt sincera, perquè en una de les seves primeres declaracions, va manifestar que no sabia res més d'educació que el que pogués saber qualsevol persona.

L'STEI Intersindical va aprofitar les primeres declaracions de la nova consellera d'Educació, que s'havien referit a la seva bona voluntat i a la necessitat de fomentar el diàleg en tot allò que afectàs el sector educatiu. Des de l'STEI vàrem valorar de manera positiva aquestes primeres paraules i li reiteràrem, una vegada més, la nostra voluntat de refer els àmbits de negociació ara totalment estroncats.

Demanàvem a la nova consellera que no contribuís a fer de l'ensenyament un camp de batalla ideològic, que s'aturassin els atacs contra la llengua catalana, i que obrís un vertader període de negociacions amb els representants del professorat per tal d'esmenar els greus efectes de les retallades que havien suposat els dos primers anys del Govern Bauzá: retalls de plantilles, augment de ràtios, supressió de programes d'atenció a la diversitat, deute amb els centres docents, i tants d'altres.

També li reclamàvem que escoltàs les demandes que se li feien des d'una gran majoria dels sectors de la comunitat educativa de les Illes Balears i anul·làs la implantació del Decret de tractament de llengües.

La vaga del 9 de maig era de tots els sectors de l'ensenyament. Després d'haver-nos reunit amb el director general corresponent i haver presentat la nostra proposta de serveis mínims per al dia de vaga, 9 de maig, de dues persones i que no fos imprescindible, que haguessin de ser forçosament el director i el secretari, perquè poguessin exercir el seu dret de vaga; la Conselleria va mostrar el seu nou tarannà i va enviar aquesta carta als centres:

"INSTRUCCIONS PER A LA JORNADA DE VAGA CONVOCADA PER AL DIA 9 DE MAIG DE 2013 PELS CENTRES EDUCATIUS, EN L'ÀMBIT DE L'ENSENYAMENT NO UNIVERSITARI, SOSTINGUTS AMB FONTS PÚBLICS

En previsió de la jornada de vaga de professorat i d'alumnat convocada per al dia 9 de maig de 2013, el director/a del centre, en l'exercici de la seva funció, ha d'adoptar les mesures que estableix la Resolució de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats de 6 de maig de 2013 per la qual s'estableixen els serveis mínims que han de regir, en l'àmbit del personal docent públic i concertat no universitari, en la jornada de vaga convocada per al dia 9 de maig de 2013.

Serveis mínims:

El director/a i el secretari/a de cada centre educatiu, amb independència dels ensenyaments que s'hi imparteixin, els quals han de garantir que el centre educatiu estigui obert durant tota la jornada escolar i que el personal docent i no docent que no estigui afectat per la vaga, realitzi la seva activitat.

Seguiment de la vaga

Personal docent

El seguiment de la vaga del personal docent es farà mitjançant el GestIB. L'equip directiu haurà d'introduir la informació al mòdul que controla les faltes d'assistència del professorat. Per això, hi ha com a motiu

de falta l'ítem "VAGA". Per tant, dia 9 de maig, abans de les 9.30 hores, han d'estar introduïdes les dades referides al personal docent que faci vaga i s'ha de marcar el motiu de la falta: "VAGA". Si hi ha canvis, s'aniran introduint a mesura que es produeixin i, en tot cas, les dades han d'estar actualitzades al final de la jornada. En el cas dels centres que imparteixen ensenyaments en horari d'horabaixa, les dades del personal docent s'introduiran una hora després del començament de la seva jornada laboral i, en tot cas, les dades han d'estar actualitzades al final de la jornada. En el cas dels centres concertats, també s'ha d'utilitzar l'aplicació GestIB per dur el seguiment de la jornada de vaga.

Els Conservatoris Professionals de Música i Dansa, les Escoles Oficials d'Idiomes, els EAP i EOEP també faran el seguiment de la jornada de vaga mitjançant el GestIB. Per això, s'ha de comprovar que tot el personal docent hi té la destinació en el centre correctament introduïda; en cas de necessitar ajuda, podran posar-se en contacte amb l'equip de suport de l'aplicatiu mitjançant l'adreça de correu electrònic xestib@educacio.caib.es. Els centres que no hagin pogut introduir l'horari del professorat al GestIB (sí les destinacions), hauran d'anar al mòdul d'introducció d'absències i clicar el botó «Afegir faltes fora de l'horari individual» (EOI i Conservatoris Professionals).

Si se donàs el cas que al centre educatiu CAP professor/a fa vaga, s'haurà d'accedir a la fitxa del centre, desplegar l'opció que apareixerà a la part inferior "Comunicacions per a la C/ d'Alfons el Magnànim, 29, 4t, 07004 Palma (Illes Balears). Tel.: 971 784615. Fax 971 17 71 83 conselleria" i, una vegada carregat el motiu "Vaga 9 de maig 2013", clicar el botó «Edita» i escriure la paraula "CAP". Si durant la jornada hi hagués qualque incidència significativa, l'hauréu de notificar mitjançant l'ANNEX I i per correu electrònic a l'adreça següent: info@dgplacen.caib.es

Alumnat

Per tal de poder fer el seguiment i en cas que tengueu constància que l'alumne/a no ha assistit per aquest motiu, heu de remetre l'ANNEX II adjunt, degudament emplenat, abans de les 9.30 hores en el torn de dematí i, en el cas dels centres que imparteixen ensenyaments en horari d'horabaixa, abans de les 16.30 hores del dia esmentat, al següent mail:

El i CEIP/ CENTRES CONCERTATS: ceip@dgplacen.caib.es

IES/ ALTRES ESTUDIS: ies@dgplacen.caib.es

La vaga començava malament, la Conselleria havia imposat els serveis mínims a les figures de director/a i secretari/a. Aquests serveis mínims no havien estat ni acordats ni consensuats, al contrari del que afirmava la nota informativa de la Conselleria publicada al seu web.

La Conselleria encara no havia comunicat als sindicats del comitè de vaga la resolució sobre els serveis mínims. Per això, es va enviar als docents la informació següent:

1. Les úniques persones que tenen l'obligació de ser al centre són els anomenats serveis mínims: director/a, secretari/a. Tota la resta de treballadors i treballadores són lliures d'exercir el seu dret a la vaga, tant a l'inici com al llarg de la jornada.
2. El director/a, secretari/a són serveis mínims per exercir les funcions que són pròpies del seu càrrec i no per exercir les hores lectives que puguin tenir assignades aquest dia.
3. Els treballadors i treballadores del centre no tenen l'obligació de comunicar la seva intenció de fer vaga, fins i tot, en qualsevol moment de la jornada de vaga poden decidir fer-la.
4. Els serveis mínims són els responsables de l'organització de l'alumnat que assisteixi al centre i que tinguin el seu tutor/a exercint el dret a la vaga.
5. Els pares i mares han de saber que si decideixen dur els seus fills al centre no tendran una atenció com la que reben en una jornada normal.

**ASSEMBLEA
GENERAL DE
PROFESSORAT**
Dimarts 7 maig, 17.30 h
IES SINEU

Ordre del dia
- Aprovació acta anterior
- Valoració tancades 25 A. Propostes sorgides
- Vaga 9 de maig
- Accions 3r trimestre
- Torn obert de paraules

STE INTERSINDICAL **IGT** **FETE** Ensenyament ILLES BALEARS **CCOO** ensenyament

6. *Els treballadors que facin vaga no poden ser substituïts en la seva tasca docent pel professorat que no en faci. Si els alumnes dels mestres que exerceixen el dret a vaga reben contingut curricular es vulnera aquest dret.*
7. *Els centres poden informar els pares de tot el que s'ha indicat abans."*

També es varen programar manifestacions a les quatre illes per a aquest dia. A Formentera es va convocar una concentració.

El TIL, nova arma del Govern contra l'escola

Dos dies abans del dia de la vaga, es va realitzar una assemblea a l'IES Sineu on l'STEI va proposar un full perquè els membres de la comissió de coordinació pedagògica, que eren els encarregats d'elaborar el projecte de tractament integrat de llengües, poguessin expressar la seva disconformitat amb el Decret, amb un instrument legal que preveia la Llei de funció pública. El professorat no havia acollit amb bons ulls el Decret de Tractament Integrat de Llengües i molt manco una aplicació precipitada i no programada. Molts dels col·lectius de la comunitat educativa havien expressat el seu rebuig. Estàvem TOTS a favor de reforçar l'aprenentatge de les llengües estrangeres, DE REFORÇAR L'ÀREA LINGÜÍSTICA D'ANGLÈS, amb desdoblaments, ràtios baixes i valoràvem molt positivament la feina que s'havia fet als centres amb la implantació de les seccions europees. Pensàvem que la Conselleria havia de treballar per a la solució dels problemes reals que tenia el sistema educatiu. I que el president encara no havia posat en marxa el que era la seva promesa estrella del programa electoral: les autopistes de l'educació, convertides ara en camins de carro. En temps de crisi, i falta de recursos econòmics, era molt important la complicitat amb qui era el motor de l'educació als centres: el professorat. El president del Govern lluny d'escoltar el professorat i la resta de la comunitat educativa, i junts, solucionar els problemes del nostre sistema educatiu, el que feia era atacar la llengua i la cultura del poble de les Illes Balears i el professorat. Amb això el que feia era crear malestar i crispació als centres. No sabia veure quines eren les autèntiques prioritats, actuava de forma autoritària sense cercar el consens i semblava comandat per un grupuscle extraparlamentari radical i minoritari.

Crèiem que la llengua podia sortir perjudicada, si finalment s'implantava aquell Decret; era la llengua dels menorquins, eivissencs, formenterencs i mallorquins. No s'havia arribat a la normalitat plena de les dues llengües oficials tal com marcava l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. El procés de normalització no s'havia assolit, perquè el Govern de les illes Balears no havia fet res de res per a la seva normalització, ans el contrari, l'atacava i l'arraconava com es veia amb la modificació de la Llei de funció pública que llevava el requisit de coneixement del català als funcionaris, també es veia amb l'eliminació dels mitjans de comunicació en català i ara rebaixant per davall del 50% la presència del català a l'escola.

Dins els centres hi havia molta gent que veia inaplicable el Decret TIL, per l'atac que suposava a la llengua pròpia, per temes de formació del professorat, per la preparació dels alumnes i sobretot perquè anava contra l'aprenentatge de la llengua pròpia d'aquestes illes per part de tota la població escolar i també anava contra una part important de la legislació vigent.

Per això, l'STEI posaria a disposició de qui ho necessitès el full de discrepància, que és el que es feia servir quan un superior ens donava una ordre que consideràvem que no estava d'acord amb la legislació vigent.

Ja ens començàvem a ensumar, que si les coses havien canviat, era per empitjorar. Per això, l'STEI Intersindical no podia ni respirar, procurant ajudar el màxim als seus afiliats en particular i als docents i treballadors en general. Per aquesta raó l'STEI expressà el seu suport i la seva felicitació als centres que havien participat al Correllengua: una manera d'expressar el suport a la llengua catalana, la dels mallorquins i mallorquines.

El Correllengua era un acte simbòlic a favor de la llengua catalana, eix vertebrador del sistema educatiu illenc. Una llengua ara amenaçada pel Partit Popular, ara al poder, radicalitzat i contrari a la normalització lingüística i cultural de la nostra llengua. Sota una falsa defensa de la "llibertat", el que pretenia era arraconar la llengua catalana, -oficial però no obligatòria, com sí que ho era el castellà-, i atacar la llengua i la cultura del poble de les Illes Balears. Qui tenia la responsabilitat de la seva normalització per mandat estatutari, el que feia era tot el contrari. Un correllengua que partia del cor de Mallorca i la travessava tota.

Des del nostre punt de vista, el Govern actual no treballava per la bona convivència de les dues llengües oficials i en comptes de treballar pel respecte mutu, atíava l'enfrontament entre les persones que les parlaven, per tant es podia generar un nou conflicte social i educatiu, cosa que consideràvem una irresponsabilitat per part d'un govern que desenvolupava la seva acció política en una comunitat on la història, la realitat actual i la Llei, li deien que la llengua que parlaven els formenterencs, el eivissencs, els menorquins i els mallorquins, modalitats de la llengua catalana, havien de ser objecte d'especial respecte i protecció (Constitució, 1978) i li encomanaven normalitzar-la fins arribar a la igualtat plena amb l'altra llengua oficial (Estatut d'Autonomia, 1983).

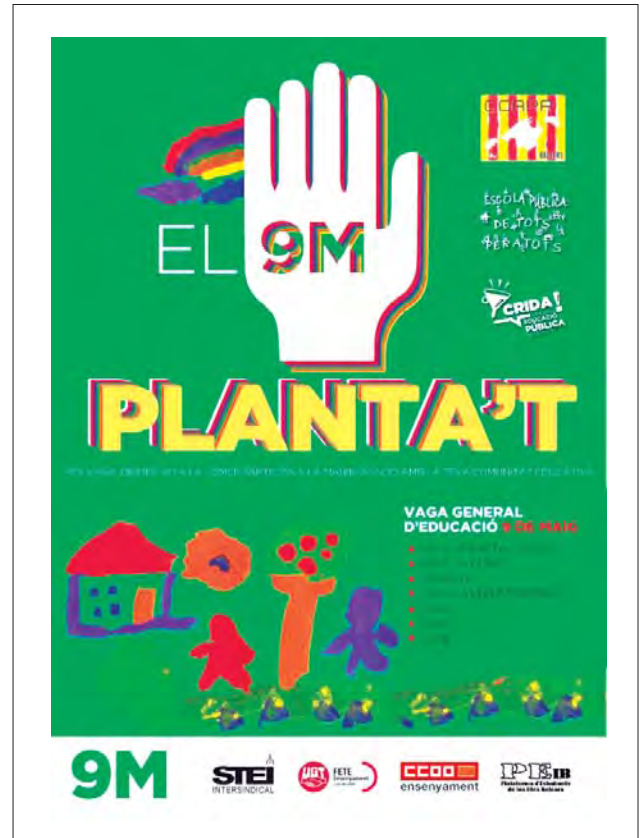
De fet la Llei de NL al seu preàmbul ens parlava del compromís de tots els ciutadans de les Illes a salvaguardar la llengua. Compromís per la llengua era el que havien expressat els centres educatius de les Illes Balears i el que havíem expressat els que havíem fet una cadena humana, el dissabte dia 4 de maig als carrers de la ciutat de Mallorca.

Davant la denúncia de la "Fundación nacional círculo balear" que havia posat contra els centres que havien participat en el Correllengua organitzat per l'OCB i el Joves de Mallorca per la Llengua, amb el suport de l'STEI Intersindical i moltes altres entitats civils i sindicals, l'STEI demanava a la Conselleria que no malgastàs cap dels seus recursos ni personals ni d'altra mena per respondre els atacs d'aquest grupuscle extraparlamentari a la comunitat educativa i dedicàs els seus esforços a resoldre els veritables problemes del nostre sistema educatiu.

Havia costat més de 30 anys aconseguir un sistema que encara no complia els requisits de les lleis vigents, que era assolir que l'alumnat dominàs les dues llengües oficials en acabar l'escolaritat obligatòria, ja que encara la llengua catalana no la dominava ni el 80% de l'alumnat en acabar l'escolaritat; per això era normal que un claustre es preocupàs quan un polític anunciava la derogació de les normatives vigents, cosa que suposava un atac

contra una de les llengües, que la Constitució manava que fos protegida. Els centres que havien participat al Correllengua havien tingut una conducta exemplar quan s'havien preocupat d'aquesta qüestió.

Era responsabilitat del centres conèixer les dificultats que es presentarien per dur a terme l'ensenyament i cercar accions pedagògiques que ajudassin a dur endavant els objectius i els principis que poguessin afavorir la qualitat de l'ensenyament. L'STEI Intersindical afirmava que el fet de defensar l'ensenyament en català per a qualsevol centre escolar era un exemple per a la ciutadania de les Illes, ja que no feien més que defensar l'ensenyament en general i la llengua pròpia en particular, cosa que feien els ciutadans de qualsevol país lliure del món.

Entre tanta mala notícia ens n'havia d'arribar una de bona, just el dia abans de la vaga. Des del novembre de 2006, gràcies a l'acord promogut per l'STEI amb l'Administració, els funcionaris docents interins tenien reconegut un sexenni. En canvi, els funcionaris de carrera en tenien reconeguts fins a 5.

Ja feia 2 anys, l'STEI Intersindical havia iniciat la via administrativa per aconseguir que el personal docent interí tengués reconeguts els mateixos drets que els funcionaris de carrera.

Per primera vegada, un jutjat de les Illes Balears "reconeixia el dret dels demandants a la percepció del complement de formació corresponent als sexennis que hagués complert, de la mateixa manera que el tenien els funcionaris de carrera, amb efectes retroactius respecte dels quatre anys immediatament anteriors a la data de sol·licitud". A més, la sentència deia que no hi havia possibilitat de recurs ordinari per part de l'Administració.

Això volia dir que per cada tram de sis anys, els interins que havien guanyat la sentència cobrarien al voltant de 105€ mensuals bruts, amb efectes econòmics de quatre anys enrere.

Aquesta sentència havia donat la raó al col·lectiu d'interins que havia decidit interposar amb l'STEI aquest contenciós administratiu.

Aquesta sentència favorable als interins podria tenir conseqüències per a tot el col·lectiu de funcionaris docents interins (al voltant de 2.500 persones), sempre que reunissin els requisits d'antiguitat (12 anys o més) i de formació necessaris (100h per cada tram de sis anys).

L'STEI Intersindical es comprometia a instar l'Administració a executar l'esmentada sentència a les persones demandants i reclamava obrir un procés de negociació per l'aplicació a tot el col·lectiu de professorat interí que reunís els requisits, a més dels endarreriments corresponents.

Des de l'STEI vàrem convidar tot el col·lectiu de professorat interí a iniciar els tràmits per al reconeixement d'aquest dret, tal com ja havíem fet per a totes les persones que havien guanyat la sentència.

El dia 9 de maig es va dur a terme la vaga prevista i aquesta va ser la nota de premsa que vàrem enviar als mitjans de comunicació:

"LA JORNADA DE LLUITA A L'ÀMBIT ESTATAL D'AVUI, 9 DE MAIG, ha estat convocada per tota la comunitat educativa per exigir la retirada de l'esborrany de la LOMCE, per reclamar que aturin les retallades a Educació i per demanar una inversió que garanteixi un sistema educatiu de qualitat. STEI, FETE-UGT, FE-CCOO, COAPA i la Plataforma d'Estudiants, totes elles entitats convocants a les Illes Balears, manifestam que la vaga, que es desenvolupa sense cap incidència, està essent secundada per un 65% de la comunitat educativa.

Aquestes dades demostren que tant els treballadors i les treballadores de l'ensenyament, com les famílies i l'alumnat defensen un sistema educatiu digne, igualitari, cohesionador, integrador i en català i que està en contra de polítiques d'imposició i repressió."

Als col·legis concertats més grans de Palma el seguiment va ésser baix, sobre el 5%; però als centres d'una línia, especialment de la part forana i perifèria de Palma varen tenir en molts casos un nivell de participació a la vaga que superava el 50% i arribava fins a prop del 90%.

A les escoles municipals i externalitzades la participació va ésser irregular. Vàrem destacar l'alta participació de les persones treballadores del Patronat d'Escoles de Palma.

Davant tantes males notícies que arribaven, l'STEI Intersindical exigia el manteniment del Servei d'Ensenyament del Català. Fins llavors, aquest servei, havia fet una feina extraordinària de suport als centres educatius, tant en tasques d'assessorament als docents dels centres, com en l'elaboració de material didàctic. Els professionals que integraven el servei també havien fet tota una formació paral·lela per poder oferir d'una forma efectiva el suport que els mestres necessitaven per aconseguir els objectius marcats en els projectes educatius de centre i treballar per la integració i l'aprenentatge de la llengua pròpia per part de tots els infants que no tenien el català com a llengua habitual a les seves famílies.

Pensàvem que l'escola era un pilar per a la normalització de la llengua pròpia de les Illes Balears, juntament amb l'ús a l'Administració i els mitjans de comunicació. Tres pilars que el Govern Bauzá havia decidit fer miques i eliminar tot el que s'havia fet fins aleshores per caminar cap a la igualtat plena de les dues llengües oficials. Per aquest camí, el Govern el que demostrava era que volia eliminar la llengua pròpia de les Illes Balears. Aquest maltractament institucional cap a la llengua catalana era i seria denunciat per l'STEI a les Illes, al conjunt del territori de parla catalana, a l'Estat i al Parlament Europeu.

Es veia que amb la nova Conselleria, la feina es quintuplicaria, ara els tocava el torn a les proves de diagnòstic, o preparades per llevar arguments a les alegacions o monolingües les que eren en castellà i bilingües les que ho eren en català. Un seguit d'aberracions indignants.

L'STEI va exigir la revisió i el consens del model de proves d'avaluació de diagnòstic de les dues llengües oficials i les de les llengües estrangeres. Havien de ser proves, els criteris de les quals, havien d'estar ben planificats i consensuats amb la comunitat educativa. No podia ser que hi hagués uns desnivells considerables que apun-

tassin cap a una intencionalitat política per llevar arguments a les al·legacions que ara es presentaven en contra del Decret TIL i que semblaven fetes per falsificar les dades reals del grau de coneixement de les llengües oficials per part de l'alumnat dels centres educatius de les Illes Balears. Per tant, demanàvem la paralització d'aquestes proves fins que el seny, l'objectivitat i l'adequació als programes reals i establerts vigents, que s'havien desenvolupat fins ara als centres amb professionalitat i rigor, fossin avaluats correctament.

L'STEI Intersindical, després de ser present a diferents assemblees de la comunitat educativa i a fòrums de professorat, volia promoure, articular i coordinar una resistència activa i majoritària al Decret TIL. Per això va propugnar accions de resistència davant el Decret polèmic. Després de les accions que ja s'havien fet com eren la presentació d'al·legacions, les propostes que havia fet, la campanya de signatures, les cadenes humanes, les concentracions, les manifestacions, les vagues..., ara es proposaven noves accions:

1. *Impugnació davant el tribunals per part de l'STEI.*
2. *Difusió als centres del full de discrepància. El poden signar membres de la Comissió de Coordinació Pedagògica, directors i directores, professors i professores.*
3. *També es difondrà un full per a pares i mares que ho sol·licitin. Expressa el seu desacord al Decret TIL i la seva preocupació perquè els infants no assoleixin els continguts de les matèries no lingüístiques impartides en una llengua estrangera. Amb consens amb la FAPA-COAPA.*
4. *Els projectes que s'aprovin no han de ser pitjors que els que tenim i han de ser millors per a l'escola, per als alumnes i per a l'educació. No es pot aprovar un projecte incoherent pedagògicament, que no s'adapta a les necessitats del centre i del seu alumnat i que impossibilita aconseguir els objectius proposats al Projecte Educatiu de Centre (PEC). Tampoc no es pot aprovar un projecte que sigui regressiu en la normalització lingüística, que impossibiliti que l'alumnat tenguí un coneixement adequat de les dues llengües oficials en acabar l'educació obligatòria i que no fomenti la cohesió social.*
5. *Les instruccions signades pel secretari d'educació autonòmic són de dubtosa legalitat i creen confusió. Unes instruccions no poden anar en contra del decret ni establir pautes o conceptes que no estan previstos al Decret. Això es demostrava amb un full annex.*
6. *Hem convocat una reunió dia 20 a la UIB dels representants de la comunitat educativa (pares, mares, alumnes i sindicats) i de les diferents entitats, plataformes, associacions i organitzacions que treballen per l'educació i la defensa del català, així com també personalitats de reconegut prestigi -experts compromesos amb l'educació i la llengua catalana de totes les illes-, que es farà a porta tancada, dilluns dia 20 de maig de 2013 a les 17.30h a la Sala de Juntes de l'edifici Ramon Llull, al Campus de la UIB, per parlar del Decret de tractament integrat de llengües (Decret TIL). S'ha convocat la FAPA, COAPA, FADAE, SEPC, STEI, FETE UGT, FE CCOO, OCB, Departament de Filologia Catalana i Lingüística General, representants de la UIB al Consell Escolar de les Illes Balears, cooperatives d'Educació, Assemblea de mestres i professors en català, Plataforma Crida, Servei jurídic de l'STEI, Associacions de directors dels diferents nivells educatius, Representants de les Assemblees de Menorca i d'Eivissa i Formentera, Jubilats per Mallorca... La llista és oberta. Feu-nos els suggeriments que trobeu oportuns i els farem arribar la convocatòria.*
7. *A les diferents assemblees i reunions de docents, assemblees de centres, Junta de personal, Plataforma per l'escola pública, etc. es proposaran més accions conjuntes i coordinades de les quals us en mantindrem puntualment informats."*

Arribaven instruccions de la Conselleria perquè les escoles es preparassin per posar en marxa el Decret TIL i l'STEI Intersindical, enviava als centres les seves instruccions, perquè legalment es poguessin oposar a tal aberració pedagògica. S'enviava un full de discrepància per als directors, un per als caps de departament i un per al professorat en general. Aquí teniu el del professorat, ja que els tres tenien el mateix contingut:

"Nom i llinatges
amb DNI Funcionari del cos de
Professor del Departament Didàctic
Del Centre
Localitat de l'illa de

Després d'haver arribat a conèixer, per ara sense cap mena de notificació formal i personal, el Decret 15/2013, de 19 d'abril, de tractament integrat de llengües, d'ara endavant Decret TIL, publicat al BOIB de dia 20 d'abril de 2013, signat pel president del Govern de les Illes Balears, José Ramón Bauzá i pel conseller d'Educació, Cultura i Universitats, Rafel Bosch, on es regula el tractament integrat de les llengües als centres docents no universitaris, i es marquen els objectius, les finalitats i els principis i es publica el calendari d'aplicació a l'annex, a l'empara de l'article 124.2 -segon paràgraf de la Llei 3/2007, de la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears-, el qual diu: Si el funcionari considera que l'ordre rebuda és contrària a la legalitat pot sol·licitar-la per escrit i, un cop rebuda, podrà comunicar immediatament la discrepància al personal superior jeràrquic, el qual decidirà o resoldrà motivadament.

Expresso la meva discrepància entorn de l'aplicació del Projecte de tractament integrat de llengües (TIL) als centres educatius de les Illes Balears en substitució dels Projectes lingüístics de centre (PLC) actuals. Jo com a professor o professora que som, i coneixedor o coneixedora de la normativa vigent, deman al meu cap superior que resolgui motivadament aquesta qüestió. Tot i que estam a favor d'augmentar el nivell de coneixement d'una llengua estrangera, i valoram positivament les seccions europees que ja es fan als centres, volem que s'asseguri l'aprenentatge, per part de tota la població escolar, de les dues llengües oficials, i ja sabem que amb una presència del català inferior al 50% no serà possible. Discrepam del contingut del Decret i del calendari d'aplicació proposat per la Conselleria. Els motius de la discrepància són els següents: L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears del 1983 encomana a les institucions, normalitzar la llengua catalana fins arribar a la igualtat plena amb l'altra llengua oficial. Consideram que el Decret 15/2003 de tractament integrat de llengües va contra l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i també contra la Llei 3/1986 de Normalització Lingüística de les Illes Balears en dos aspectes fonamentals:

Primer, traeix manifestament l'esperit de la llei definida i argumentada al preàmbul. Del preàmbul de la Llei NL: "La llengua catalana i la llengua castellana són totes dues llengües oficials de la Comunitat Autònoma, amb el mateix rang, si bé de naturalesa diferent: l'oficialitat de la llengua catalana es basa en un estatut de territorialitat, amb el propòsit de mantenir la primacia de cada llengua en el seu territori històric. L'oficialitat del castellà, establerta per la Constitució a tot l'Estat, es basa en un estatut personal, a fi d'emparar els drets lingüístics dels ciutadans, encara que la seva llengua no sigui la pròpia del territori."

I segon, els articles del decret contradiuen molts dels articles de la Llei vigent. La normalització ha de ser progressiva, no regressiva. No es pot passar del 50% com a mínim en català a reduir la presència del català a l'escola quan, la llengua pròpia de les Illes encara no ha arribat a un nivell òptim de normalització. La Llei de Normalització Lingüística, a l'article 1, punt 2, apartat b) que diu: "Assegurar el coneixement i l'ús progressiu del català com a llengua vehicular en l'àmbit de l'ensenyament".

El Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears també es va pronunciar contra una normativa de funció pública perquè no havia respectat la progressivitat en la normalització de la llengua catalana a l'Administració pública. Així es va pronunciar en una sentència del 2008.

I a l'article 22, de la mateixa llei que diu: "L'Administració ha de prendre les mesures adequades perquè la llengua catalana sigui emprada progressivament en tots els centres d'ensenyament, a fi de garantir el seu ús normal com a vehicle d'expressió tant en les actuacions internes com a les externes i a les actuacions i documents administratius".

Centrant-nos en la normativa específica de la Llei de Normalització Lingüística, al Títol II que fa referència a l'ensenyament volem citar alguns articles que creim que tampoc no duen camí de complir-se amb l'aplicació del Decret TIL. L'article 20 de la Llei de NL diu: Punt 1. "El Govern ha d'adoptar les disposicions necessàries encaminades a garantir que els escolars de les Illes Balears, qualsevol que sigui la llengua habitual en iniciar l'ensenyament, puguin utilitzar normalment i correctament el castellà i el català al final del període d'escolaritat obligatòria".

A més a més, l'article següent, el 21 diu que: "Els plans d'estudis s'han d'adequar als objectius proposats en el present títol". Finalment la Llei de Normalització Lingüística, a l'article 22, punt 1, diu: "El Govern de la CAIB, a fi de fer efectiu el dret a l'ensenyament en llengua catalana ha d'establir els mitjans necessaris a fer realitat l'ús normal d'aquest idioma com a vehicle usual en l'àmbit de l'ensenyament en tots els centres docents".

Per tant, amb l'articulat del Decret i amb les informacions que tenim del grau d'acompliment dels objectius proposats a les normatives referides més amunt, res no justifica un canvi de model en la regulació de la presència de les llengües als centres docents no universitaris. Els canvis que proposa aquest nou decret en el model lingüístic escolar, estan en contradicció amb els objectius i responsabilitats marcats a l'Estatut d'Autonomia i la Llei de Normalització Lingüística.

A més a més, discrepam del procés d'implantació perquè el professorat no ha tengut temps per formar-se en igualtat de condicions. D'aquesta manera no es pot complir de forma adequada el principi d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat que regeixen els processos d'ocupació d'una plaça pública docent. Tampoc no hi ha formació suficient en metodologia AICLE ni temps per assolir-la per part del professorat, abans de la implantació del Decret. Creim que ni els docents, ni tampoc els alumnes estan prou preparats perquè es pugui universalitzar el contingut d'aquest decret. Ni uns, els professors, estan preparats per impartir els continguts en una llengua estrangera i gestionar una aula, ni tampoc els altres, els alumnes, estan preparats per assolir-hi els continguts.

L'annex del decret 15/2013 que determina el calendari d'aplicació, no ha passat pels òrgans de negociació establerts a la Llei. Ni tampoc ha passat pel Consell Consultiu. Aquest calendari determina el moment en el qual es farà efectiu un canvi important en les condicions laborals del professorat, ja que el Decret preveu nous requisits per a l'exercici de la docència en tots els cossos docents, tant per als funcionaris de carrera com per als funcionaris interins. Requisits d'acreditació d'una formació per a la qual no s'ha donat prou temps per a la seva adquisició i també suposa una modificació de la catalogació de places que pot suposar un desplaçament del lloc de destí.

Es planifica un model trilingüe català-castellà-anglès sense que la Conselleria faci les inversions necessàries. Si es vol generalitzar a tots els centres l'ensenyament en anglès fa falta un important pla de formació, que suposaria una forta despesa econòmica. És absurd voler posar en marxa un pla com aquest i no fer inversió pressupostària generosa, inversió que, en la situació econòmica actual, no es podrà dur a terme.

El decret posa al mateix nivell les tres llengües, les dues oficials i l'estrangera. En canvi la LOE prioritza les llengües oficials i deixa en un altre nivell d'adquisició de competències de la llengua estrangera. Per a l'educació infantil, la LOE estableix a l'article 14.5: "Corresponde a las Administraciones educativas fomentar una primera aproximación a la lengua extranjera en los aprendizajes del segundo ciclo de la educación infantil, especialmente en el último año."

Per a l'educació primària a l'article 17 e i f diu: "Conocer y utilizar de manera apropiada la lengua castellana y, si la hubiere, la lengua cooficial de la Comunidad Autónoma y desarrollar hábitos de lectura. Adquirir en, al menos, una lengua extranjera la competencia comunicativa básica que les permita expresar y comprender mensajes sencillos y desenvolverse en situaciones cotidianas".

Per a l'educació secundària obligatòria, article 23, h, i: "Comprender y expresar con corrección, oralmente y por escrito, en la lengua castellana y, si la hubiere, en la lengua cooficial de la Comunidad Autónoma, textos y mensajes complejos, e iniciarse en el conocimiento, la lectura y el estudio de la literatura. Comprender y expresarse en una o más lenguas extranjeras de manera apropiada."

Per al batxillerat, artículo 33: "Dominar, tanto en su expresión oral como escrita, la lengua castellana y, en su caso, la lengua cooficial de su Comunidad Autónoma. Expresarse con fluidez y corrección en una o más lenguas extranjeras."

Els Reials decrets d'ensenyaments mínims de primària (R/D 1513/2006, de 7 de desembre) i els de les etapes posteriors (R/D 1630/2006 i el R/D 1631/2006, de 29 de desembre) parlen que les administracions educatives podran autoritzar que una part de les àrees del seu currículum es puguin impartir en llengua estrangera. Però no diu que les administracions educatives ho puguin IMPOSAR a tots els centres. Aquesta mesura interfereix en l'autonomia dels centres i en la coherència pedagògica dels PEC.

Com a funcionaris docents del sistema públic d'educació, és la nostra obligació vetllar per la qualitat del sistema i perquè els principis fonamentals de la institució escolar es compleixin. Forma part de la nostra responsabilitat garantir el dret a l'educació i aconseguir que l'escola sigui una eina per compensar la desigualtat social i lingüística que es dona a la nostra societat, per tal que tothom pugui tenir les mateixes oportunitats i pugui progressar a l'àmbit acadèmic, professional i personal.

A l'actualitat el Sistema Educatiu de les Illes no ha demostrat que sigui necessari un canvi de model lingüístic que rebaixi la presència de la llengua pròpia a l'escola i, tot i que estam a favor de l'impuls a l'aprenentatge d'una llengua estrangera, pensam que el canvi de model no està justificat i a més a més no és la prioritat en allò que necessita el sistema educatiu.

Finalment volem dir que el model lingüístic escolar actual treballa per la cohesió social des de l'escola i que el nou model TIL proposat per la Conselleria actual desfà aquesta feina.

Decret 37/2008 Article 3. Principis generals, punt 5: "La matriculació d'alumnes en un centre públic o privat concertat suposa respectar el seu projecte educatiu, sense perjudici dels drets reconeguts a l'alumnat

i a les seves famílies en les lleis...". És a dir, els pares i mares en fer la sol·licitud de plaça es comprometen a respectar el projecte lingüístic del centre (PLC) que forma part del projecte educatiu de centre (PEC). Hores d'ara les famílies que fan el procés d'admissió no poden saber quin és o quin serà el PLC. Aquest és un motiu més per ajornar l'aplicació d'aquest decret.

Per acabar volem deixar constància d'uns quants punts importants. Primer, expressar el malestar que s'ha produït pel fet que no se'ns donin solucions als problemes reals que tenim. Segon, les lleis, els decrets, les ordres, les resolucions, les instruccions... els mandats, les recomanacions... s'han de fer en base a les normatives que hi ha aprovades i han de comptar amb el consens de la comunitat educativa. I tercer, constatarem, el que ja varen dir els membres del Consell Consultiu en el vot particular; hi ha un desconeixement absolut i injustificable, per part de la Conselleria, de la realitat social de la llengua catalana, dels resultats de les avaluacions del nostre sistema educatiu i de les dades estadístiques sobre l'ús de les llengües oficials a les Illes Balears. Sense el suport acreditat d'estudis sobre la realitat de l'ús del català a l'escola i en la societat balear, l'aplicació d'aquesta normativa a l'escola suposaria un clar retrocés en el camí cap a la igualtat substancial entre llengües oficials, igualtat que preconitzen l'Estatut d'autonomia i la Llei de normalització lingüística. En conclusió, en aquest escrit de discrepància reclam la resolució motivada que justifiqui les potestats i facultats de l'Administració per a exigir el compliment de l'annex i de l'esmentat decret.

A dia de de 2013

(Signatura)

DIRECTOR / DIRECTORA DEL CENTRE

L'assemblea de professors de l'IES PORT DE POLLENÇA va enviar el manifest que s'havia llegit a la tancada realitzada el dijous 25 d'abril al centre on, a més de la comunitat educativa, hi participaven els col·legis CEIP Port de Pollença i CEIP Miquel Capllonch. Aquest és el manifest, que reproduïm per la seva importància:

"HI CABEU TOTS, EN AQUEST MANIFEST, ALUMNES, PARES I PROFESSORS, EN AQUESTA REAFIRMACIÓ DE LA NOSTRA DIGNITAT COM A CIUTADANS.

La nostra veu no pot ser sinó primerament solidària amb tots aquells sectors de la societat que es troben indefensos davant les injustícies que la crisi econòmica ha provocat, i que els empeny a la marginació.

Que ningú no es deixi enganar, la nova llei educativa és un pas més, com el que s'està fent amb la sanitat, un pas que apunta directament no únicament a la destrucció de la societat del benestar, sinó sobretot a la destrucció dels principis democràtics bàsics: és possible una democràcia sense una educació i una sanitat públiques i de qualitat? Ja coneixeu la resposta.

No ho dubteu, la doctrina que inspira la nova llei educativa és pura ideologia, i ho és perquè no està basada en cap plantejament científic, pedagògic o psicològic; ideologia al servei de la construcció d'un model de societat submís a la voluntat del poder polític i financer.

I com si no podem valorar una llei que limita la llibertat de càtedra; una llei que fa de la selecció del professorat un procés arbitrari; una llei que elimina la capacitat de decidir que tenien fins ara els consells escolars; una llei que elimina la pràctica democràtica en l'elecció dels directors de centre?

L'aberració educativa que pretenen imposar, però, no acaba aquí ¿Com hem de valorar que la LOMCE defineixi els seus objectius únicament en la valoració dels resultats, dels exàmens i de les notes, i no tingui en compte el procés d'ensenyament-aprenentatge? Com s'ho faran, per tant, tots aquells alumnes que, per raons diverses, necessitin una atenció especial? Idò bé, amb el temps, la desigualtat en les condicions a l'hora d'incorporar-se a la societat serà un fet inevitable. Les retallades en la dotació econòmica als centres i de professorat faran la resta. No passeu pena, però, si vos podeu permetre una educació privada.

Per acabar, la cirereta d'aquest pastís nefast: el decret del trilingüisme. Un model copiat, punt per punt, del que ja fa uns anys va implantar la Generalitat Valenciana als centres educatius del País Valencià, i que ha donat els següents resultats: una taxa de fracàs escolar, o sigui d'aquells alumnes que no se graduen als 16 anys, del 37 %, val la pena repetir-ho: 37 %. I pel fa que al coneixement de l'anglès el resultat és un suspens, tant a primària com secundària, com així ho certifiquen les darreres proves d'avaluació de la mateixa conselleria.

I vos deveu demanar el motiu d'aquest fracàs a la comunitat veïna. Idò bé, per tal d'implantar aquest model, el sistema educatiu requeria d'uns 3.000 docents; per contra, i en només 2 anys, el País Valencià compta amb 1.486 professors menys.

Trobau alguna coincidència amb el que pot esdevenir aquí, a les Illes Balears? Aquí com allà, bona part del docents que encara no han perdut la feina no estan suficientment preparats per impartir la seva especialitat en anglès, i la Conselleria no ha fet cap actuació per posar-hi remei.

Per tant, si no s'aconseguirà augmentar el domini de l'anglès, què pretenen amb aquest decret? Novament no hi ha dubtes: es tracta d'arraconar la llengua pròpia de les Illes Balears, de fer més gran el nombre d'alumnes incapaços no ja de dominar el català sinó simplement d'expressar-s'hi, perquè no la puguin sentir seva, aquesta llengua. Anorrear-la en definitiva, abocar-la a la marginació de temps passats.

El patrimoni més valuós que tenim en aquest moment és la nostra veu, fem-la sentir idò, és la nostra força, és la certesa que la democràcia exigeix unes altres formes, és el compromís d'on no ens mourà ningú. No som titelles. Som i serem ciutadans."

El dia 20 de maig, la comunitat educativa es va reunir a la UIB i es rearmà contra el Decret de tractament de llengües del PP i ho va fer de manera unitària. La UIB acollí la primera trobada de professors, alumnes i pares per tal de coordinar les accions legals i reivindicatives per evitar que el decret entràs a les aules.

El Decret de llengües que havia plantejat el Govern era totalment "inaplicable, ja que partia d'una idea política i sense encaix pedagògic", havia manifestat Maria Antònia Font, del sindicat STEI Intersindical. Segons els presents, el Decret que volia introduir el trilingüisme a les aules naixia amb "la falta de consens i el rebuig de la majoria de la comunitat". Era per això que "aquesta normativa generava i generaria molts problemes i gran dificultats en la seva aplicació". A parer de la sindicalista, "era una irresponsabilitat per part del Govern de les Illes Balears canviar models educatius que funcionaven i que tenien el suport de la majoria per canviar-los per normatives poc madures, mal planificades i que creaven enfrontaments i crispació social, de la qual cosa era únic responsable el Govern balear".

Des de l'STEI-i explicaren que ells tirarien endavant la impugnació del Decret i demanarien la suspensió cautelar de l'annex 1, que desenvolupava el calendari d'aplicació de la norma. Tots els assistents es mostraren d'acord de posar en marxa de manera immediata accions per evitar que els centres educatius acatassin el nou decret. Algunes de les iniciatives eren els fulls de discrepància que podrien presentar els funcionaris a la conselleria d'Educació. L'STEI va demanar a la UIB un informe sobre l'estat de la normalització lingüística a les Illes Balears per adjuntar al recurs d'impugnació que havia de fer el sindicat.

El professorat de la UIB, present a la reunió, també es mostrà implicat en la defensa del català i anuncià que realitzarien un estudi sociolingüístic per demostrar la situació real del català a les Illes i la necessitat que fos plenament present a les aules.

Les xarxes socials també eren un bon termòmetre per mesurar el grau d'indignació de la ciutadania. A *Change.org* s'havia posat en marxa una petició per reclamar la retirada del Decret i de la Llei Orgànica de Millora de la Qualitat Educativa (LOMQE). De moment, ja havien recollit més de 1.400 signatures a favor de l'escola en català.

Aquestes varen ser les conclusions de la reunió:

Expressió unànime de rebuig al Decret TIL

Inici de la via jurídica, per part de l'STEI, FETE-UGT i FE-CCOO, tant per la impugnació del Decret com pel recurs per demanar la suspensió cautelar de l'annex i de les instruccions.

Informe general i resumit de la UIB sobre l'estat de la normalització del català a les illes.

Fulls de discrepància elaborats per l'STEI.

Prèviament al Consell Escolar s'ha de fer una consulta al Claustre. El Claustre s'ha de manifestar, ja que la LOE li atorga la competència de DECIDIR sobre TOTS els aspectes pedagògics del centre. Article 129 de la LOE. Competències del claustre.

Els centres decidiran si NO volen fer un projecte adaptat al TIL. Si volen fer el projecte que el centre necessita al marge del TIL. Si volen fer els projectes TIL per l'article 20. Si volen aprovar-los, o no, al Consell Escolar.

Passi el que passi amb l'aprovació o no del projecte, promoure el full per rebutjar el Decret TIL als consells escolars dels centres.

Hi ha professorat disposat a declarar-se insubmís com a mesura contundent i compromesa per aturar la implantació del decret.

També hem cregut interessant incloure en aquest treball l'article que va publicar Nicolau Dols Salas, professor titular de Filologia catalana a la Universitat de les Illes Balears, al *Diario de Mallorca*, el 21 de maig. Aquest és l'article:

"TIL: RECEPTE PER AL FRACÀS ESCOLAR

El discurs oficial actual sobre el tractament de llengües a l'ensenyament reposa sobre la necessitat que els estudiants assoleixin "prou competència lingüística i comunicativa en les dues llengües oficials i en una llengua estrangera, prioritàriament l'anglès" (decret 15/2013 del Govern de les Illes Balears). Estudiar la situació d'entrada, fixar objectius, implementar mesures i avaluar-ne els resultats són les etapes de la planificació lingüística a l'ensenyament (Rubin 1983, Reagan 2009). Només poden funcionar si hi ha consens a la comunitat educativa: si pares, estudiants, professionals i societat en general es posen d'acord i dicten a l'administració com s'ha d'actuar. Qualsevol altra manera d'actuar mena al fracàs.

Tothom pot trobar lloable l'objectiu que al final de l'ensenyament obligatori els estudiants dominin tres llengües. Els problemes vénen quan no es té en compte la situació de partida i, per això mateix, les mesures que s'implementen són errònies. Sí, això l'avaluació ho confirmarà o ho rebatrà... però sembla poc seriós no dedicar més esforços a l'estudi inicial, a la recerca del consens imprescindible i a la preparació de les mesures oportunes que garanteixin l'assoliment dels propòsits.

L'anomenada "hipòtesi del lllindar", de Cummins (2000), estableix per a programes d'ensenyament bilingüe que hi ha determinats nivells de competència lingüística que l'estudiant ha d'assolir per maximitzar l'estimulació lingüística, acadèmica i cognitiva que s'extreu de les interaccions amb l'entorn. Entre nosaltres la immersió ha estat una pràctica molt rendible acadèmicament perquè es produïa entre llengües extraordinàriament pròximes i amb prou presència social. Els infants de famílies castellanoparlants construeixen fàcilment la competència comunicativa en català a partir de les destreses construïdes en la seva llengua (Upton & Lee-Thompson 2001). Els programes d'immersió ofereixen exposició i motivació per transferir aquestes destreses al maneig de l'altra llengua, estructuralment molt pròxima, com deim.

L'exposició dels alumnes de primària i secundària a l'anglès de la manera que preveu el decret de tractament de llengües del Govern balear no produirà els mateixos resultats. Ni hi ha proximitat entre els codis ni hi ha prou presència social de l'anglès entre nosaltres. Amb l'excepció possible dels col·legis amb majoria d'infants d'origen anglòfon, l'anglès no serà experimentat com a llengua de convivència escolar. Sembla que la concepció pedagògica que sustenta el decret és la concepció tradicional que pren el mestre com a únic transmissor de coneixement i el nin com a aprenent passiu. És tota la societat, la que ensenya i la que aprèn. Què hi fa, que el mestre s'esforci a parlar anglès per ensenyar medi i matemàtiques? No és més que un empelt impossible i una situació d'extrema ridícula.

El nivell B2, que és el que s'exigeix als mestres i professors per explicar medi o matemàtiques és un nivell insuficient per exercir aquesta activitat. La definició del nivell B2 (pel que fa a la interacció oral) segons el Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües és la següent: "Puc comunicar-me amb una certa espontaneïtat i fluïdesa, cosa que fa possible la interacció amb parlants nadius. Puc participar activament en una conversa en contextos familiars, presentant i defensant les meves opinions". Això és insuficient a les totes per a la feina que han de fer mestres i professors. Només a partir del nivell C1 trobam "Puc uti-

litzar la llengua de manera flexible i eficaç amb finalitats socials i professionals". La formació dels docents no es pot improvisar, sobretot perquè la seva feina és una feina fonamental per a la societat. De vegades no se'n veuen els resultats més que a llarg termini. Però és a llarg termini que s'ha d'avaluar el progrés d'una societat, a llarg termini s'han de prendre les decisions i a llarg termini s'han de posar els suports necessaris.

Som a les portes del fracàs escolar generalitzat o, com m'estim més pensar, a les portes del fracàs d'una manera de governar el sistema educatiu que no escolta la comunitat. Està escrit."

Davant aquesta situació desastrosa, es va haver de reunir, amb caràcter d'urgència, la permanent de la Junta de Personal Docent no Universitari, integrada per l'STEI, FETE-UGT, ANPE i FE-CCOO, per tractar de l'aplicació del Decret TIL i les instruccions del secretari autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats, el Sr. Guillem Estarellas. Volíem fer públic el rebuig, tant al Decret com a les seves instruccions.

La Junta va expressar el seu suport a la feina feta pels mestres i professors durant més de trenta anys a favor de l'escola pública i de la normalització de la llengua. També es mostrà a favor d'incentivar l'aprenentatge d'una llengua estrangera per part de tots els infants i joves de les Illes Balears, a través d'un model lingüístic escolar consensuat, ben planificat, implantat d'acord amb uns principis pedagògics coherents i adaptat a la realitat sociolingüística que teníem.

Els quatre sindicats acordàrem en primer lloc la convocatòria del plenari de la Junta de Personal Docent no Universitari, que comptava amb els representants del professorat de totes les illes, amb la major brevetat possible per tal de concretar actuacions davant la situació de caos generada per la conselleria d'Educació. En segon lloc, proposàrem als consells escolars dels centres educatius que, en comptes d'aprovar un projecte per a l'aplicació del TIL, fessin arribar a la conselleria d'Educació un document on es manifestàs la impossibilitat d'elaborar el projecte d'aplicació del TIL per causes pedagògiques, laborals, organitzatives i de cohesió social i lingüística, així com la sol·licitud de l'ajornament de l'aplicació del Decret.

També férem una crida a la participació a l'assemblea de docents, convocada per al dia següent, el 29 de maig a les 17.30 hores a l'IES Josep Sureda i Blanes de Palma, per a articular una resposta contundent i conjunta a aquest atac a l'ensenyament públic i en català.

Davant l'actuació de l'Administració educativa que estava generant un conflicte que anava en detriment de la cohesió interna de cada centre, les organitzacions sindicals ens adreçàrem a la resta de la comunitat educativa per fer front comú i exigir al govern autonòmic racionalitat i actuacions coherents amb la millora de la qualitat de l'ensenyament.

Acabava el mes de maig i la conselleria d'Educació havia donat noves instruccions al cos d'inspectors per tal de controlar al màxim l'aplicació de l'article 20 del Decret de Tractament Integrat de Llengües (TIL), que obria les portes als projectes alternatius dels centres educatius ("els centres que requereixen una distribució horària de les llengües objecte d'ensenyament diferent de la que estableix aquest decret poden aprovar un altre projecte de tractament de llengües", deia l'article).

Les directrius de la Conselleria consideraven inadmissibles els projectes de tractament integrat de llengües que "una vegada determinades, com a mínim, una àrea o matèria no lingüística en cadascuna de les llengües oficials i en la primera llengua estrangera", establissin que "la resta d'àrees o matèries s'impartissin únicament en català, en castellà o en la llengua estrangera elegida". Les instruccions que el secretari autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats, Guillem Estarellas, havia fet arribar als inspectors incidien en la distinció entre "distribució horària" i "còmput horari". Aquesta subtilesa lingüística estava destinada a assegurar que el català no tengués cap tipus de predomini a l'horari lectiu.

L'STEI Intersindical defensa l'ensenyament en català per aconseguir l'èxit escolar

Davant aquesta situació de caos i el fet que el president José Ramon Bauzá culpàs al Parlament Balear la llei educativa del PSOE i la immersió lingüística del fracàs escolar, Maria Antònia Font, secretària de Política Educativa i de Normalització Lingüística de l'STEI, va enviar als mitjans de comunicació l'article següent:

"EL DECRET DE TRACTAMENT INTEGRAT DE LLENGÜES BAIXARÀ EL NIVELL DE CONTINGUTS I POT GENERAR MÉS FRACÀS ESCOLAR

El president Bauzá ha declarat en sessió parlamentària que la llei educativa del PSOE i la immersió lingüística són la causa del fracàs escolar a les Illes. L'aplicació del Decret de Tractament Integrat de Llengües (Decret TIL) sí que pot generar més fracàs escolar. Els alumnes que hagin de fer àrees no lingüístiques en una llengua estrangera, de la qual no en tenen coneixement suficient, no podran assolir els continguts d'aquestes matèries i tendran avaluació negativa. També s'ha comprovat que els llibres de text de matèries no lingüístiques en llengua estrangera tenen un nivell més baix, respecte dels editats en una de les dues llengües oficials.

El president ha fet una anàlisi de la realitat escolar completament mancada de rigor. Ha simplificat les causes del fracàs escolar i per tant és molt difícil que hi trobi les solucions. És necessari un pla autonòmic contra el fracàs escolar, consensuat, amb una anàlisi de la realitat rigorosa i objectiva, lliure de prejudicis i d'obsessions malaltisses que van contra la llengua pròpia d'aquestes illes. Que es faci amb la participació de tots els agents educatius, que compti amb el suport dels docents, i amb una acció política i educativa coherent.

Hi ha un consens generalitzat en atribuir el fracàs escolar o l'abandonament a diversos factors. En primer lloc el paper educador de les famílies, un nivell d'estudis més alt per part dels pares i mares fa que els seus fills tinguin més probabilitat d'èxit escolar. Un altre factor que també influeix és l'efecte crida del món laboral que ofereix un treball precari pel qual no demana titulació i que a la nostra comunitat es promou bàsicament des de la indústria turística. Les condicions socioeconòmiques i les condicions d'escolarització influeixen directament en l'èxit escolar: professorat suficient per atendre les necessitats de tot l'alumnat, ràtios baixes, atenció a la diversitat, programes d'innovació, un sistema educatiu prou flexible, rigorós acadèmicament, però no rígid, pressupost suficient per als centres... És a dir, un pla consensuat i fet amb la participació i la integració de les propostes de tota la comunitat educativa.

Que el president Bauzá declari al Parlament que la immersió lingüística és la causa del fracàs escolar demostra el seu desconeixement de com funciona el sistema educatiu de les Illes Balears. Hi ha comunitats autònomes amb dues llengües oficials que fan immersió i tenen menys fracàs escolar que nosaltres. Per altra banda, altres comunitats, com per exemple Andalusia, només tenen una llengua i tenen igual de fracàs escolar que la nostra. Ell i el seu equip, amb declaracions com aquestes, demostren que estan allunyats de la realitat dels centres. Aquesta actitud seva és un pas més en la batalla empresa contra l'escola pública i contra la bona feina que han fet i fan els docents per construir una escola pública, en català, coherent pedagògicament i de qualitat, que té el suport del 87% dels pares i mares de les Illes. Aquesta actitud d'enfrontament i de menyspreu als docents i a l'escola, és una actitud irracional i irresponsable per part del Govern. En Bauzá no ha creat les autopistes de l'educació promeses durant la campanya electoral del PP, ans al contrari, ha creat les autopistes del caos a les escoles i de rebot del caos i la descohesió social al carrer. La Universitat qualifica el Decret TIL de daltabaix pedagògic i a més diu que és inaplicable, cosa que els centres ja han comprovat. El Consolat no escolta la comunitat científica ni tampoc la comunitat educativa. Està a les ordres d'un president obsessionat a imposar el seu model sense fonaments pedagògics i sense respectar el consens. On ens vol dur el president? No se n'ha temut que malgrat tenguí la paella pel mànec, no pot dur l'oli cap allà on ell vol?"

El 29 de maig es va celebrar l'assemblea anunciada. Aquí en teniu un resum:

"1. Bases reguladores de l'assemblea

Atès que moltes persones no han pogut realitzar la consulta a l'assemblea del seu centre, es PROPOSA posposar per a la propera assemblea la decisió d'aquest punt.

2. Decret TIL

Punts d'aclariment respecte al TIL per tal que quedin clars a tota l'assemblea. Els punts són:

- a) Demanar un Consell Escolar previ on s'informi en què consisteix el TIL a la resta de membres del Consell diferents del professorat i de les competències que té atribuïdes el Consell Escolar. Explicar la postura del professorat i demanar que no l'aprovin.*
- b) Demanar la convocatòria de claustres. Recordar al Claustre que l'òrgan competent per a presentar i/o modificar els projectes lingüístics són els claustres. Conèixer per part dels representants dels claustres quina és la seva idea. Si el director o directora no el convoca, una tercera part del claustre ho pot sol·li-*

citar. Veure article 24. 1 del Reglament orgànic d'infantil i primària o el 25.1 del Reglament orgànic de secundària (BOIB núm. 120, de dia 5 d'octubre de 2002).

c) Demanar que el Consell Escolar voti NO al projecte TIL.

d) Enviar els fulls de discrepància.

S'aproven per unanimitat les següents propostes:

L'assemblea de docents de les Illes Balears fa una crida a tots els claustres a rebutjar formalment el decret TIL.

L'assemblea de docents de les Illes Balears demana al Claustre votar NO al projecte TIL i demanar als directors que no reformulin cap projecte ja preparat per la CCP per la via de l'article 20 del Decret.

L'assemblea de docents de les Illes Balears demana als centres que esgotin el termini fins dia 20 de juny per presentar els seus projectes.

3. Vaga indefinida

S'acorda consultar les diferents assemblees i per al proper dimarts 4 de juny quina opció triarien:

OPCIÓ 1: vaga indefinida a final d'aquest curs 2012-13.

OPCIÓ 2: vaga indefinida durant el curs 2013-14 dins l'any 2013.

4. Sondeig insubmisos al TIL

S'acorda consultar les assemblees dels centres i demanar quants de professors estarien disposats a ser insubmisos al TIL, recollir les dades i dur-les a la propera assemblea del 4 de juny.

5. Sondeig per donar un aprovat general a l'ESO i al batxillerat

S'acorda consultar les assemblees i demanar quants de professors estarien disposats a donar un aprovat general al juny d'aquest curs. Aprovat general al juny de 2013 amb una nota mínima de 5 per als alumnes que no arriben a l'aprovat.

6. Incloure en el comunicat una condemna a les paraules del president Bauzá quan diu que la causa del fracàs escolar és la immersió lingüística

S'acorda per consens que es farà un comunicat de condemna a les paraules d'ahir dimarts al Parlament del president quan assegurava que la causa del fracàs escolar és la immersió lingüística."

Reproduïm pel seu interès un manifest que va fer el Claustre i el Consell Escolar del CEIP Son Basca, de sa Pobra, davant la situació creada pel Decret TIL. Aquest és el manifest:

"MANIFEST PER DEMANAR LA DEROGACIÓ DEL DECRET TIL

El Claustre i el Consell Escolar del CEIP Son Basca de sa Pobra preocupats per la qualitat i dignitat de l'educació dels nostres alumnes, reunits en sessió ordinària dia 28 de maig de 2013, acorden per unanimitat manifestar el rebuig vers el Decret 15/2013, de 19 d'abril, pel qual es regula el tractament integrat de llengües als centres docents no universitaris de les Illes Balears (Decret TIL) pels següents motius:

- La conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, unilateralment, ha aprovat un decret lingüístic no consensuat amb la comunitat educativa i amb un pla d'aplicació improvisat. I, perquè volem que els nostres fills i alumnes aprenguin i dominin quantes més llengües millor, pensam que s'ha de fer amb planificació, consens i recursos.*
- El CEIP Son Basca ja disposa d'un projecte lingüístic elaborat i consensuat amb tots els membres de la comunitat educativa que treballa perquè tot l'alumnat assoleixi les competències lingüístiques en les dues llengües oficials i afavoreixi la millora en la competència en la llengua anglesa.*
- En aquest Decret es dona un tracte igualitari a les tres llengües, fet que contradiu l'Estatut d'Autonomia, on es considera la llengua catalana com a pròpia de la nostra comunitat i les llengües catalana i castellana com a llengües oficials.*
- Per poder dur a terme aquest projecte se necessitaria professorat qualificat en llengua anglesa, cosa que no passa en aquests moments. Aquest fet pot implicar una davallada de la qualitat i del nivell en les àrees no lingüístiques que se facin en anglès. També és evident que no tot el professorat ha tengut les oportunitats o els mitjans adequats per perfeccionar el coneixement de llengües estrangeres i, més*

encara, al nivell d'impartir matèries curriculars. Un projecte d'aquest tipus s'ha de planificar acuradament i, a llarg termini, per possibilitar que els docents es formin adequadament en llengua anglesa i que els alumnes adquireixin la competència comunicativa a les primeres etapes d'educació infantil i primària. Molts d'alumnes dels darrers cursos de secundària o del batxillerat que ara passin a tenir una assignatura vehiculada en anglès no milloraran el seu nivell de competència en aquesta llengua i, en canvi, poden veure perjudicada l'adquisició de competències i coneixements de les àrees específiques.

Per altra banda, pensam que demanar el nivell B2 del MECR per poder impartir una assignatura en anglès és totalment insuficient per poder fer-ho amb èxit. Els professors no tendran la fluïdesa suficient en aquesta llengua i tampoc no coneixeran el vocabulari tècnic i específic de cada àrea.

- Tenint en compte la importància de la participació i implicació de les famílies a l'hora de treballar i ajudar els infants a casa, aquest decret dificultarà la col·laboració i ajuda de les famílies.*
- L'escola tota sola no pot assumir la responsabilitat exclusiva de millorar la competència en anglès de l'alumnat, sobretot perquè no disposa dels recursos suficients. En aquest sentit, volem afegir que la responsabilitat d'ensenyar una llengua estrangera no pot recaure de forma exclusiva sobre el sistema educatiu, i correspon a altres instàncies determinar un model lingüístic als mitjans de comunicació i més present a la societat, tal com es fa a altres països europeus, on les pel·lícules i animacions infantils són en versió original i existeix una gran oferta de beques d'estades a l'estranger.*
- L'aplicació del decret genera preocupació perquè pot promoure un model educatiu segregador i discriminatori. Contràriament, el model educatiu i lingüístic que fins ara gaudia de l'adequat consens social i polític havia demostrat bons resultats per a la cohesió social i la integració durant els darrers anys de forta pressió migratòria i augment de població.*
- La improvisació, la manca de recursos, el plantejament que consideram equivocat i la urgència en el calendari conduiran a dèficits pedagògics i deficiències educatives que en res ajudaran al fracàs escolar i dels quals els professors i professores d'aquest centre no es volen sentir en absolut responsables. És evident que no tots els alumnes poden aprendre matèries com ara matemàtiques, ciències socials, ciències naturals o d'altres matèries no lingüístiques en llengua estrangera."*

A partir de la darrera assemblea que es va fer el 29 de maig a l'IES Marratxí, l'Assemblea, que no tenia res en contra si els sindicats hi assistien, passà a ser gestionada pels docents. Va ser el mestre que se signava com a Iñaki, del CEIP s'Algar de Portocolom que va enviar una proposta de funcionament de l'assemblea, que s'havia de tornar a reunir el dia 4 de juny.

"NORMES DE FUNCIONAMENT:

- La proposta inicial preveia un secretari d'actes i un moderador per cada assemblea, atorgant al moderador les tasques de: conduir la reunió, dinamitzar i donar la paraula. L'experiència -recordau ahir dimecres- ens demostra que dinamitzar i moderar una assemblea no és fàcil. Per això és convenient descarregar de feina a la moderadora cercant una tercera persona per donar els torns de paraula. És més, en assemblees multitudinàries o que es preveuen difícils, és bo que hi hagin més moderadors que es puguin alternar o fer feina en equip.
A més, han de ser tasques de la persona moderadora fer síntesis i fer propostes de consens.*
- Quant a les votacions, les quals entenc que es proposen com a darrer recurs, ja que rompen la unitat (creen minories, descontents...), pens que en elles els sindicats no haurien de tenir vot. Ho explic. Si el que es vol és que l'assemblea sigui una reunió de delegats que representen el professorat de cada centre i els sindicats representen els seus afiliats, es dona el cas que moltes persones estaran doblement representades i comptaran amb dos vots, cosa que no és massa democràtica. Per tant, és més fàcil que la gent dels sindicats que són docents participin de les assemblees del seu centre. Així tothom només estarà representat en una ocasió.*
- Quan es diu "L'Assemblea de Docents, sempre que sigui possible, ha de procurar funcionar de manera transparent i democràtica", seria convenient ser més exigents i dir que: L'Assemblea de Docents es proposa un funcionament transparent i democràtic."*

A un escrit, on hi havia inclosa la proposta anterior, M. Antònia Font de l'STEI, va contestar de la manera següent:

"Hola Iñaki, Marina, Tonina i altres membres de l'Assemblea de Docents, Us he de dir moltes coses... però, ara, tres que són importants de cara a les bases reguladores de l'assemblea.

- 1. Estic molt d'acord amb la primera part del correu de n'Iñaki. Em sum a les felicitacions per la feina feta per na Marina i na Tonina. Sobretot per la seva participació activa en aquesta i altres reunions que hem fet.*
- 2. Crec que he de fer una puntualització, per a nosaltres molt important. Els sindicats representam el professorat de totes les illes, no només els afiliats. Els representam per defensar les seves condicions laborals i per millorar l'ensenyament públic en general. A les eleccions sindicals hem estat elegits, en un procés democràtic i transparent, per representar els docents de tots els nivells educatius de totes les illes.*
- 3. Convé que nosaltres definim bé el nostre paper dins l'Assemblea i que el consensuem amb tots els membres de l'assemblea. Es tracta de poder fer bé la nostra feina i d'estar ben a prop de les persones a les quals representam. Dilluns us enviam les nostres propostes.*

M'agradaria féssiu extensiu aquest correu a la resta de membres de l'Assemblea de Docents. Moltes gràcies!"

Davant el fet que el Consell Consultiu va fer un dictamen favorable al decret TIL, al·legant que la llengua catalana ja es trobava completament normalitzada, i que el dictamen havia tingut 5 vots favorables i 4 desfavorables, l'STEI Intersindical es va adreçar al rector de la UIB, perquè la Universitat emetés un informe sobre la situació de la normalització de la llengua catalana. Aquesta va ser la carta que es va enviar:

"PALMA, 31 DE MAIG DE 2013

Excel·lentíssim i magnífic rector de la Universitat de les Illes Balears,

Il·lustríssim senyor director del Departament de filologia catalana i lingüística general de la Universitat de les Illes Balears,

Ens dirigim a vostès per fer-los una petició. Després de la reunió realitzada amb membres de tota la comunitat educativa a la Sala de Juntes de l'edifici Ramon Llull, al campus de la UIB, per tractar dels efectes negatius de l'aplicació del Decret de tractament integrat de llengües (Decret TIL) al sistema educatiu illenc i per trobar accions conjuntes i coordinades per salvaguardar un sistema lingüístic escolar que funciona, us demanam, a la Universitat de les Illes Balears, -entitat consultiva en matèria de llengua catalana, tal com preveu l'Estatut d'Autonomia-, un informe sintètic sobre l'estat de la normalització lingüística a les Illes, per tal de poder-lo adjuntar a l'argumentari de la impugnació del Decret TIL que, des del nostre sindicat, feim comptes dur a terme davant els tribunals de justícia abans de dia 15 de juny de 2013.

L'Estatut d'Autonomia encomana als poders públics que, progressivament, normalitzin la llengua catalana fins que aquesta arribi a la igualtat plena amb l'altra llengua oficial. El Decret de tractament integrat de llengües, previst per implantar durant el curs 2013-2014 als centres educatius de les Illes Balears, en comptes de regular una normalització progressiva de la llengua catalana, imposa una regressió en la normalització del català als centres educatius, ja que redueix la presència del català d'un 50 a un 30% o en el pitjor dels casos a un 20%.

El Consell Consultiu, òrgan que elabora preceptivament els dictàmens de les lleis, decrets i normatives que posa en marxa el Govern, informa que el Decret TIL s'ajusta a llei i li dona el seu vistiplau, diu que la normalització del català ja està assolida. Veure punt 5.2. de l'apartat quart del capítol II Consideracions jurídiques:

"5.2. Ciertamente, por otro lado, no puede desconocerse que nuestra Ley de Normalización Lingüística tiene como uno de sus objetivos el de «asegurar el conocimiento y el uso progresivo del catalán como lengua vehicular en el ámbito de la enseñanza» (art. 1, 2.b) y que, al referirse a la «Enseñanza» establece que «La Administración debe tomar las medidas oportunas para que la lengua catalana sea utilizada progresivamente en todos los centros de enseñanza a fin de garantizar su uso como vehículo de expresión normal[...]»(art. 22.2). Mas, en tal aspecto, es obligado también tener en cuenta: a) Por una parte, que dicha Ley, tras una vigencia de una treintena de años, ha producido ya sus frutos, no solo a nivel general (como así resulta de la apreciación del detalle —al que se refiere la Exposición de Motivos de la Ley 9/2012, de 19 de julio, antes ya citada— de que «en la actualidad [...] la inmensa mayoría del personal

al servicio de la Administración de la comunidad autónoma de las Illes Balears tiene certificados de conocimiento de catalán que le permiten atender los derechos lingüísticos de los ciudadanos»), sino también en el campo específico de la enseñanza, a lo que han contribuido decisivamente normas reglamentarias (como el Decreto 92/1997, de 4 de julio, regulando el uso «de» y «en» lengua catalana en los centros docentes no universitarios de las Illes Balears), (...) Ello máxime cuando tal normalización ha sido ya parcialmente conseguida —según antes hemos dicho— y, por otro lado, su progresividad tiene carácter esencialmente transitorio y limitado, hasta la consecución del objetivo de la normalización deseada.”

Dels 9 membres que té el Consell Consultiu, 5 voten a favor del dictamen i 4 hi voten en contra. Aquests 4 expressen per escrit la seva discrepància en el vot particular.

Per tant, arribats en aquest punt, la pregunta que sol·licitam que ens contesti la universitat és:

“La normalització lingüística de la llengua pròpia de les Illes Balears, la llengua catalana, ja ha posat aquesta llengua en un nivell d'igualtat pel que fa a coneixement i ús socials respecte de l'altra llengua oficial?”

Us agrairíem que ens pugueu fer arribar aquesta petició tan aviat com sigui possible i restam a la vostra disposició per resoldre qualsevol qüestió que ens vulgueu plantejar.

Moltes gràcies per endavant.

Gabriel Caldentey, secretari general de l'STEI i M. Antònia Font, secretària de Política Educativa i Normalització Lingüística de l'STEI.”

Davant tantes males notícies que ens plovién des de feia bastant de temps, alguna havia de ser bona, i aquesta havia d'arribar a partir de la tria de llengua dels pares que havien fet quan havien inscrit els fills a l'escola. Per tant, l'STEI Intersindical valorava positivament que un 70% dels pares, mares i tutors legals haguessin triat la llengua catalana com a llengua d'ensenyament dels seus fills i filles.

Aquest 70% expressava que una majoria molt àmplia de les famílies donaven suport a la feina feta pels mestres, des de la transició fins ara, per fer una escola en català, arrelada al medi, coherent pedagògicament, amb uns fonaments ben posats on poder construir projectes d'innovació educativa que havien fet que els nostres centres tenguessin un nivell acadèmic alt i responguessin a les necessitats educatives dels infants i joves de les nostres Illes.

Tot i els esforços, incomprensibles i irresponsables, per part del Govern Bauzá (PP) per arraconar la llengua pròpia dels mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs i amb el temps fer-la desaparèixer, un 70% de pares i mares triaven ensenyament en català.

Aquesta dada també confirmava que la majoria de pares i mares estaven a favor del respecte i de l'impuls de la llengua pròpia d'aquestes illes i que volien que els seus fills i filles aprenguessin el català. Confirmava també que el sentir general de la població era que d'una realitat històrica no se n'havia de fer un problema, ans al contrari, s'havia de fer tot el possible perquè les persones que vivien i treballaven en aquesta terra, valorassin positivament la preservació i la normalització de la llengua a tots els àmbits que li corresponia com són l'Administració, els mitjans de comunicació i l'educació.

Tot i no disposar de les dades a la mà, ja que la Conselleria només havia fet públics els resultats, s'havia de dir que aquestes dades eren les dels pares i mares que havien fet l'escolarització a través del programa telemàtic. La majoria de pares i mares que ho havien fet al centre, s'havia decidit per respectar el projecte lingüístic del centre que hi havia a l'actualitat i que en la seva majoria era en català.

De fet, aquesta era una altra raó per a l'ajornament de l'aplicació del Decret TIL ja que els pares i mares estaven obligats, pel decret d'admissió d'alumnes, a respectar el projecte lingüístic de centre en el moment que feien el procés d'admissió a un centre nou.

Davant aquestes dades volíem dir dues coses més. Primer, denunciar que el Govern no posàs remei als problemes que teníem com el fracàs escolar. Ni tan sols en sabia les causes, ja que les adjudicava a factors que no hi havia cap indicador que les assenyalàs. Com era dir que la causa del fracàs escolar era la immersió lingüística. Segon, denunciar que no responien a l'altra gran demanda social i educativa: l'estabilitat legislativa en matèria d'educació i no sotmesa als canvis dels partits polítics al Govern. Ja feia estona que es demanava un pacte social i polític per l'educació que donàs estabilitat al sistema. I res de res. Continuaven canviant les lleis i nor-

matives sense el consens necessari per aplicar-les. Per tant, tot feia pensar que aquestes lleis i decrets, la LOMQE, el TIL, durarien el que duràs el Partit Popular al Govern.

A concertada, i sobre l'activitat dels convenis, sindicats i patronals més representatius varen signar un acord que podria suposar una possible solució perquè els nombrosos convenis que es trobaven en negociació feia més d'un any poguessin prorrogar la seva ultra activitat. El document no implicaria un automatisme, sinó que donaria llibertat perquè cada sector decidís entre les parts si s'acollien o no a la pròrroga. Aquest acord no seria d'obligat compliment, sinó que inclouria recomanacions a les parts, encara que segurament es publicaria al BOE.

Entre altres directrius, instaria que aquells convenis que es trobassin en negociacions des de feia més de dos anys (entre ells el de l'ensenyament concertat), a partir de dia 8 de juliol acudissin a la mediació i l'arbitratge.

Aquest document, a més, demanava que es fes una adequada revisió dels convenis per garantir-ne una major eficàcia, que tinguessin una major claredat, simplificació i que es fessin més comprensibles per a treballadors i empresaris.

També demanava que abans que no acabàs el termini de vigència del conveni, les parts es comprometessin a seguir un procés de negociació i que durant aquest procés negociador es mantengués el conveni vençut.

El rebuig a la LOMQE es feia extensiu a l'ensenyament concertat. No només afectaria els centres públics. Qui pensàs el contrari, és a dir, que els centres concertats es veurien beneficiats per aquesta llei, cometien un gran error ja que aquest avantprojecte atacava igualment l'autonomia del professorat, imposava proves d'avaluació a l'àmbit estatal, realitzades per especialistes externs al centre, desapareixien assignatures ètico-crítiques...

Aquesta nova llei no feia referència a l'analogia retributiva del professorat (a l'article 114 de la LOE sí que es feia referència que s'havia d'anar equiparant el sou del professorat concertat al dels interins de l'escola pública). La falta d'analogia, juntament a la nova reforma laboral -que prioritzava els convenis d'empresa i permetia la desregularització dels convenis d'àmbit general-, feia que el nostre sector es veiés profundament afectat per totes les mesures, adoptades sense consens, per aquell Govern.

Juny de 2013

Declaració de la UIB i altres manifestos contra el TIL

Acabava el curs 2012-2013 i les escoles es trobaven en plena efervescència, contemplant el desbarat que havia provocat el Govern del PP en general i la conselleria d'Educació en particular. D'aquí i d'allà brollaven arguments que demostraven el desastre que havia programat el PP. Aquí teniu la declaració de principis o manifest de la UIB:

"LLENGUA, EDUCACIÓ I SENSATESA: EVITEM RESULTATS ESCOLARS I SOCIALS CATASTRÒFICS

Invocam la sensatesa de la societat

Aquest és un escrit que creim que tenim la responsabilitat de fer públic, com a persones del món acadèmic i cultural especialment vinculades des de fa temps a la recuperació de la plenitud i la dignitat de la llengua i la cultura pròpies d'aquestes illes, i convençuts que ara vivim un període d'extrema gravetat.

Volem dirigir-nos sobretot a la societat de les Illes Balears en general. A la gent sensata que constitueix la immensa majoria de la població, sigui quina sigui la seva procedència, sigui quina sigui la llengua que tenen com a pròpia i sigui quina sigui la seva opció política. Hi confiam perquè estam segurs que volen la millor educació per als seus infants, perquè saben que aquest ha estat i és també l'objectiu dels ensenyants de les nostres illes, perquè han comprovat com ha progressat el model lingüístic educatiu de les Balears enmig de grans dificultats al llarg de les darreres dècades, perquè han pogut veure com s'ha anat construint en bona part des de l'escola el model de societat que tots volem per a aquesta terra i per al món sencer: una societat capaç de superar les desigualtats i de respectar la pluralitat i la diversitat, en la qual tothom aprèn idiomes i al mateix temps contribueix a reconèixer i restituir a la llengua històrica patrimonial —aquí, la llengua oficial pròpia, el català— el lloc central de llengua pública comuna que qual-sevol llengua ha de tenir en el seu propi territori. On, si no, podria tenir aquesta plenitud?

Invocam la sensatesa de la societat perquè recordi també, ara que pareix que els governants comencen a oblidar-se'n, que aquest era el compromís de convivència que es va establir per consens general amb la recuperació i la institucionalització de la democràcia i l'autonomia, i molt especialment amb l'Estatut d'autonomia i la Llei de normalització lingüística de 1986.

Invocam la sensatesa de la societat perquè hem comprovat reiteradament que les decisions preses pels governants actuals de les Balears i del conjunt d'Espanya en matèria de llengua, educació i convivència intercultural van en contra de l'assoliment dels objectius marcats a les normes bàsiques just ara esmentades.

Què podem esperar dels promotors d'una llei com la LOMCE, la qual, darrere de belles paraules, no aconsegueix amagar una recentralització tanmateix evident i reglamentista de les competències educatives autonòmiques i condueix a un concepte d'educació retrògrad, classista i competitiu, impropï d'un estat social de dret que proclama en la Constitució el respecte de la diversitat de llengües, cultures i nacionalitats que l'integren? Què podem esperar d'uns governants tan adversos a la diversitat que arriben a negar a les llengües el nom de català o aragonès universalment assumits en el món acadèmic, en contra de les recomanacions del Comitè de Ministres del Consell d'Europa sobre l'aplicació a Espanya de la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries? Quina coherència podem confiar que tinguin, si tant els és defensar l'elecció de llengua vehicular com imposar una distribució tancada i mecànica de l'ús vehicular de les llengües, i arriben a pretendre que es pagui amb fons públics l'ensenyament privat de les famílies que no accepten el model educatiu de conjunció lingüística, que s'ha demostrat exitós en resultats educatius i en cohesió social i que va ser legislat democràticament per àmplia majoria?

No es pot jugar amb la convivència lingüística de la societat ni amb el clima d'harmonia i cooperació que exigeix sempre el bon funcionament d'un sistema educatiu, i més en condicions de gran complexitat sociocultural i enormes limitacions de recursos, com són les actuals en aquestes illes.

Els motius d'alarma

Com hem dit des del principi, vivim un període d'extrema gravetat, en primer lloc, perquè des de la reinstauració de la democràcia i l'accés de les Illes Balears a l'autonomia, mai abans no hi havia hagut un go-

vern tan advers als compromisos fixats per l'Estatut d'Autonomia i la Llei de normalització lingüística, ni mai abans una sola força política no s'havia atrevit a rompre de cop i unilateralment amb aquestes normes bàsiques de convivència, que van ser establertes per un amplíssim consens i no haurien de ser modificades mai sense un consens equivalent.

Per no citar més que alguns punts molt evidents, l'article 4.3 de l'Estatut afirma que "Les institucions de les Illes Balears garantiran l'ús normal i oficial dels dos idiomes, prendran les mesures necessàries per assegurar-ne el coneixement i crearan les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant als drets dels ciutadans de les Illes Balears."

Com és possible que, sabent que els mateixos estudis de l'Institut Balear d'Estadística indiquen que el coneixement i l'ús públic del català són clarament deficitaris, els governants prenguin decisions basades en una pretesa situació de normalitat lingüística en la qual la llengua pròpia no necessitaria un suport especial? Precisament aquests estudis demostren, al contrari, que els coneixements de català de la població més jove són clarament inferiors als de castellà, i que som molt lluny de l'objectiu d'igualar el coneixement i les condicions d'ús públic de les dues llengües oficials!

L'article 35 del mateix Estatut estableix que "La institució oficial consultiva per a tot el que es refereix a la llengua catalana serà la Universitat de les Illes Balears."

Com és possible que el govern desatengui d'una manera tan escandalosa els informes tècnics emesos per la UIB sobre el tractament de les llengües a l'educació? No és una greu irresponsabilitat no fer cas dels dictàmens del Departament de Pedagogia Aplicada i Psicologia de l'Educació i els del Departament de Filologia Catalana i Lingüística General? Com es pot pretendre que aquesta funció consultiva de la universitat quedi satisfeta per la simple presència d'un representant de la UIB en el Consell Escolar de les Illes Balears?

La Llei de normalització lingüística, més específicament, compromet els poders públics a "Fer efectiu l'ús progressiu i normal de la llengua catalana en l'àmbit oficial i administratiu" (art. 1.a) i "l'ús progressiu del català com a llengua vehicular en l'àmbit de l'ensenyament" (art. 1.b).

Com s'entén, per tant, que la majoria que governa hagi suprimit el requisit de coneixement de la llengua oficial pròpia per a l'accés als llocs de treball de les institucions públiques, modificant de pas, mig d'amagat, amb la Llei 9/2012 altres aspectes importants de la Llei de normalització lingüística?

Com han pogut afirmar, contra tota evidència, que els candidats a llocs de treball públics ja coneixen les dues llengües oficials i no és necessari que acreditin conèixer la pròpia d'aquestes illes?

I ara, concretament, com es pot admetre que el govern restringeixi l'ús vehicular del català amb un Decret de tractament integrat de les llengües que, darrere d'objectius ideals, representa un daltabaix pedagògic i és inaplicable per la immensa majoria de centres en les condicions actuals, amb les urgències amb les quals es pretén que s'implanti? Com pot ser que ignori que els mateixos informes de l'Institut d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu de les Illes Balears posen en evidència que els millors resultats educatius —en llengües i en totes les matèries!— s'obtenien fins ara en els centres que fan ús del català en contextos més variats?

Una tremenda contradicció entre els objectius declarats i les condicions d'aplicació imposades als centres

La consecució de competències en català, castellà i una llengua estrangera és un objectiu digne de consideració, cap al qual és convenient que evolucioni el nostre sistema educatiu. D'acord. Fins i tot s'ha reconegut que la metodologia d'aprenentatge integrat de continguts i llengua (AICLE), en què es reforça la competència lingüística per mitjà de l'ús vehicular dels idiomes, és la més adequada. Però també han advertit clarament els millors pedagogs que aquesta metodologia reclama una capacitació prèvia, si no es vol que acabi essent un fracàs.

El "tractament integrat de les llengües" o l'aprenentatge integrat de continguts i llengua (AICLE) no es produiran si no se'n donen les condicions necessàries, i molt menys si es volen implantar per decret amb caràcter d'urgència i sense respectar la transició progressiva al nou model des del model actual.

L'ús de l'anglès o d'un altre idioma com a llengua vehicular no pot donar bons resultats amb professors que tinguin simplement la competència de nivell B2 del Marc Comú Europeu, que és clarament insuficient (i no parlem ja si s'arriba a recórrer a professors "habilitats" sense coneixements acreditats!).

Per començar, molts de centres no disposen de professors capacitats, perquè ni tan sols la competència de nivell C1 per si sola pot assegurar que el sistema AICLE funcioni. És imprescindible que els professors

coneguïn també la metodologia que han de seguir, que l'hagin exercitada a efectes pràctics, i que siguin conscients que són al mateix temps professors d'una matèria i d'una llengua.

Un dels experts internacionalment més acreditats en la difusió del model AICLE, David Marsh, ho va dir ben clar²⁴: la simple adopció de l'anglès com a vehicle de l'aprenentatge pot comportar resultats educatius devastadors, si no es tenen en compte al mateix temps els aprenentatges de llengua i els de la matèria. I com podrien fer-ho d'un curs per un altre, com pretén el decret, uns ensenyants que no coneixen bé ni l'idioma ni la metodologia AICLE?

La primera condició de qualsevol disposició legal és que la considerin aplicable els encarregats de dur-la a la pràctica —i més en un sector tan vital per al futur de la societat com és el sistema educatiu! Altrament es va a parar a una desmoralització i un fracàs general de conseqüències nefastes i difícilment reversibles. Una reforma educativa que no parteixi del consens amb els responsables dels centres educatius està condemnada al fracàs.

No es pot ignorar que prop del 90% de pares de les Balears han donat suport al model educatiu que s'ha aplicat fins ara. No es poden canviar en setmanes uns projectes educatius llargament madurats i que donaven resultats exitosos. No es pot embarcar tot un sistema educatiu sobrecarregat de responsabilitats en un experiment de resultats imprevisibles sense escoltar cap de les advertències autoritzades que s'han fet sentir públicament amb contundència. No es pot posar en marxa un canvi que els mateixos membres del Consell Consultiu han indicat que té aspectes de dubtosa legalitat, que no compta amb els recursos econòmics necessaris i que es vol implantar de manera precipitada.

No es pot imposar un canvi de model educatiu així, abandonant les tremendes necessitats que viuen els centres d'ensenyament, que no poden atendre degudament els alumnes amb necessitats especials, els factors de diversitat de l'alumnat i la superació dels factors socials que condueixen al fracàs escolar.

No es pot ignorar que, segons els millors pedagogs de l'aprenentatge multilingüe (Allard & Landry), la missió principal de l'escola és reequilibrar els dèficits lingüístics que hi ha en l'entorn familiar i social de cada centre, donant més presència per tant al català, llengua socialment deficitària segons tots els estudis sociolingüístics.

No entenem quins interessos es poden posar per davant dels bons resultats educatius i de la construcció d'una societat futura cohesionada interculturalment, amb una diversitat cultural que situï la llengua i la cultura pròpies com a centre de la convivència.

Com podem actuar amb sensatesa?

No confiam que el govern recapaciti i retiri el decret. No hi confiam.

En canvi, com hem dit, confiam en la sensatesa de la societat, dels ensenyants i dels pares. Creim, per tant, que una via de comportament digna dels centres educatius de les Balears, davant les pressions que rebran perquè el decret s'apliqui de manera immediata, és recórrer massivament a l'excepció que preveu el mateix article 20 del decret, justificant que no compten amb les condicions mínimes necessàries per a aplicar el nou model de manera tan precipitada i irresponsable. I que quedi clar que de cap manera aquesta solució es pot entendre com a acceptació del conjunt del decret.

S'ha de considerar, també, la impugnació d'un decret de legalitat dubtosa com aquest, i la seva suspensió cautelar per l'autoritat judicial.

En qualsevol cas, convé que tota la societat hi reflexioni i recapaciti. La nostra societat no mereix uns governants que tracten d'aquesta manera el nostre patrimoni cultural i social.

Podem construir un futur plenament satisfactori i ho hem de poder fer amb governants que representin l'interès general de la societat, i no els interessos particulars dels sectors que simplement segueixen directrius que poc tenen a veure amb el bé comú.

Illes Balears, 28 de maig del 2013

Nicolau Dols, degà de la Facultat de Filosofia i Lletres (UIB)

Isidor Marí, president de la Secció Filològica (IEC) i professor de la UOC

Joan Antoni Mesquida, cap del Departament de Filologia Catalana i Lingüística general (UIB)

Guillem Frontera, escriptor

Josep Antoni Grimalt, catedràtic emèrit de Lingüística general (UIB) i editor de l'Aplec de Rondalles mallorquines d'en Jordi d'es Racó

Gabriel Janer Manila, escriptor i catedràtic emèrit de Pedagogia (UIB)

Joan Francesc López Casasnovas, professor, escriptor i corresponent de la Secció Filològica (IEC)

Biel Mesquida, escriptor

Joan Miralles, catedràtic de Filologia Catalana (UIB) i membre de la Secció Filològica (IEC)

Aina Moll Marquès, filòloga, membre de la Secció Filològica (IEC) i col·laboradora del Diccionari català-valencià-balear

Enric Ribes, professor d'institut i corresponent de la Secció Filològica (IEC)

Josefina Salord, professora i historiadora de la cultura

Marià Serra, president de l'Institut d'Estudis Eivissencs

Isidor Torres, ensenyant i promotor cultural

Joan Veny, catedràtic de Filologia Romànica (UB) i membre de la Secció Filològica (IEC)"

A continuació podeu llegir propostes i manifestes per demanar la retirada del TIL, de l'IES Madina Mayurqa, de l'IES Pau Casesnoves, del CEIP de Sant Jordi, de l'IES Antoni Maura i de l'IES Albuhaire. Aquí els teniu:

"COMUNICAT DEL CLAUSTRE DE L'IES MADINA MAYURQA SOBRE EL TIL

Sobre el Decret de Tractament Integrat de Llengües, el Claustre de professorat de l'IES Madina Mayurqa vol donar a conèixer a l'opinió pública, el següent:

El programa d'ensenyament de matèries no lingüístiques en anglès (les anomenades Seccions Europees), posat en marxa des del curs 2006-07, és la fórmula que permetia la incorporació gradual de matèries impartides en anglès, segons el personal i els mitjans de què disposàvem. L'augment gradual d'aquestes matèries posa de manifest el nostre compromís amb l'ensenyament de la tercera llengua. Des del nostre punt de vista, aquest era el camí a seguir.

Pensam que NO TOT l'alumnat pot aprendre matèries de la complexitat de les matemàtiques, el coneixement del medi, les ciències socials i les ciències naturals, en llengua estrangera. Aquestes mancances de partida poden afectar el seu posterior desenvolupament al llarg de les etapes. A hores d'ara, ni el professorat està preparat per impartir els continguts en una llengua estrangera i gestionar una aula, ni tampoc l'alumnat està preparat per assolir-ne els continguts.

La implantació del TIL només és possible si es prenen mesures que impliquen una major dotació de recursos humans i materials (pla de formació per als docents, augment de professors de reforç, reducció de ràtios per grup, auxiliars de conversa, materials adaptats...). Les dificultats pressupostàries del moment no garanteixen que puguem comptar amb els esmentats recursos, la qual cosa farà inviable l'aplicació de la mesura.

El decret 15/2013 considera que les tres llengües objecte de tractament integrat tenen la mateixa consideració i mereixen el mateix tractament escolar. No hi estam d'acord en absolut: el castellà i l'anglès són llengües majoritàries i tenen un àmbit d'ús molt més ampli; el català, però, és una llengua minoritària, minoritzada i de distribució geogràfica molt més localitzada i és la pròpia de la comunitat. L'institut ha de poder garantir i salvaguardar la transmissió de la cultura i la llengua autòctona. La normalització ha de ser progressiva, no regressiva.

A l'actualitat el sistema educatiu de les Illes no ha demostrat que sigui necessari un canvi de model lingüístic que rebaixi la presència de la llengua pròpia a l'escola i, tot i que estam a favor de l'impuls de l'aprenentatge d'una llengua estrangera, pensam que el canvi de model no està justificat i a més a més, no és en absolut una prioritat dins el sistema educatiu. De tots els problemes que té actualment l'ensenyament, la qüestió lingüística és l'únic que els preocupa? Si els resultats de les proves de diagnòstic demostren que la línia d'actuació portada fins ara és la correcta, per què s'ha de prioritzar aquesta mesura?

I és per això que el Claustre demana la retirada del Decret de Tractament Integrat de Llengües, aprovat unilateralment pels polítics que actualment ens governen, sense tenir en compte la comunitat educativa il·lenca."

"MANIFEST DE L'IES PAU CASESNOVES

Aprovat pel Claustre dia 15 de maig amb cap vot en contra i només una abstenció

La Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, unilateralment, ha aprovat un decret lingüístic no consensuat amb la comunitat educativa i amb un pla d'aplicació improvisat. I, perquè volem que els nostres

fills i alumnes aprenguin i dominin quantes més llengües millor, pensam que s'ha de fer amb planificació, consens i recursos.

El Claustre de l'IES Pau Casesnoves, preocupat per la qualitat i dignitat de l'educació dels nostres alumnes, reunit en sessió, acorda manifestar el rebuig vers el Decret 15/2013, de 19 d'abril, pel qual es regula el tractament integrat de llengües als centres docents no universitaris de les Illes Balears (Decret del TIL) pels motius que s'exposen a continuació:

L'IES Pau Casesnoves disposa d'un projecte lingüístic propi, revisat per última vegada el curs 2010-2011, inclòs dins el Projecte Educatiu de Centre, que ha funcionat com a element integrador i de consens, amb uns resultats molt positius. Aquest projecte, inclòs fins ara dins el marc de la legislació vigent, ha aconseguit l'objectiu de l'assoliment d'una competència lingüística adequada en les dues llengües oficials de la comunitat i ha permès evitar la segregació dels alumnes segons la llengua d'origen (fet especialment rellevant en el nostre cas, a un centre on conviuen alumnes de 29 nacionalitats).

Consideram que el model lingüístic que proposa el Decret del TIL és inadequat, inviable, injust i inútil.

En primer lloc, creim que resulta inadequat en tant que no permetrà que els alumnes assoleixin l'objectiu indicat a la Llei de Normalització Lingüística, en el sentit que en acabar l'etapa d'escolarització obligatòria, tots els alumnes han de tenir un domini similar de les dues llengües oficials.

Pensam que el model actual, avalat pels resultats obtinguts a les proves de diagnosi de l'IAQSE, elaborades per la pròpia Conselleria d'Educació Cultura i Universitats i pels resultats de l'informe PISA 2009, demostren que el grau d'assoliment de la competència en comunicació lingüística en llengua castellana són iguals o superiors al grau d'assoliment del català, i cap d'ells no és inferior a les competències bàsiques assolides a altres àrees. En contra de l'apreciació del tot errònia que l'ensenyament en català ha perjudicat el desenvolupament de les habilitats lingüístiques en castellà.

Hem d'afegir, en aquest sentit, el fet que l'escola es converteix en l'únic entorn capaç de compensar la desigual presència de les dues llengües en la societat. L'escola no és l'únic indret en què les persones aprenen una llengua, potser ni el més important. Per aquest motiu, els alumnes no catalanoparlants, que viuen en entorns molt castellanitzats, només poden aprendre el català en l'entorn formal de l'escola.

També, consideram que el model plantejat resulta inviable per improvisat. Els professors, a hores d'ara, no estan preparats per impartir docència de les diferents àrees no lingüístiques en llengua anglesa. Un projecte d'aquest tipus s'ha de planificar acuradament i a llarg termini, per possibilitar que els docents es formin adequadament en llengua anglesa i que els alumnes adquireixin la competència comunicativa a les primeres etapes d'educació infantil i primària. Molts d'alumnes dels darrers cursos de secundària o del batxillerat que ara passen a tenir una assignatura vehiculada en anglès no milloraran el seu nivell de competència en aquesta llengua i, en canvi, poden veure perjudicada l'adquisició de competències i coneixements de les àrees específiques.

Per altra banda, pensam que demanar el nivell B2 del MECR per poder impartir una assignatura en anglès és totalment insuficient per poder fer-ho amb èxit. Els professors no tendran la fluïdesa suficient en aquesta llengua i tampoc no coneixeran el vocabulari tècnic i específic de cada àrea.

I, a més a més, actualment els centres poden vehicular ja assignatures en anglès, a través dels anomenats Programes de Seccions Europees, que han assolit de manera exitosa els seus objectius.

És un model injust perquè crearà greuges comparatius entre centres pel que fa a les possibilitats d'adquisició d'una competència comunicativa adequada en una llengua estrangera entre els alumnes i entre la comunitat educativa. Què passarà en aquells centres que no disposen dels mitjans personals necessaris per impartir les àrees o matèries en llengua estrangera? Segons el Decret, aquests centres hauran d'impartir de forma transitòria aquestes àrees de manera equilibrada en català i castellà, fet en contra del Decret de mínims.

Es pot contraargumentar que el Decret del TIL permet que els centres elaborin projectes de tractament integrat de llengües amb una distribució de les llengües diferent. La qual cosa pot provocar que alguns centres facin tot l'ensenyament en castellà, i que en un futur hi hagi a les Illes Balears dues comunitats lingüístiques separades. Això promourà un model segregador i discriminatori socialment. En aquest sentit, volem afegir que la responsabilitat d'ensenyar una llengua estrangera no pot recaure de forma exclusiva sobre el sistema educatiu, i correspon a altres instàncies determinar un model lingüístic als mitjans de comunicació i més present a la societat, tal com es fa a altres països europeus, on les pel·lícules i animacions infantils són en versió original i existeix una gran oferta de beques d'estades a l'estranger. Per altra banda, molts de mestres i professors, amb llarga experiència docent, es poden veure desplaçats de la seva

feina per no tenir el nivell d'anglès exigít.

Finalment, pensam que és inútil perquè es pretén canviar un model lingüístic d'èxit. Un model que assegura els millors resultats entre la població escolar des de la perspectiva social i des del punt de vista lingüístic, per un altre que s'ha elaborat sense cap tipus de consens amb els diferents estaments de la comunitat educativa i desoïnt les veus en contra de la comunitat pedagògica, de les institucions acadèmiques d'obligada consulta (Universitat de les Illes Balears) i dels organismes com la FAPA i el Consell Escolar de les Illes Balears, que a l'informe aprovat dia 31 de gener de 2011, a l'apartat de recomanacions per a la millora del sistema educatiu reclamava un augment de la presència i de l'ús de la llengua catalana dins l'àmbit educatiu.

S'acorda trametre aquest argumentari al Consell Escolar per tal que l'estudii i, si s'escau, l'aprovi."

Va ser aprovat.

"Els mestres del CEIP de Sant Jordi volen expressar públicament el seu rebuig al DECRET DE TRACTAMENT INTEGRAT DE LLENGÜES (TIL) i a la seva imposició.

Aquestes són les raons:

- La millora de l'ensenyament de l'anglès passa, necessàriament, per una planificació seriosa, ben fonamentada i per la implantació paulatina del programa que s'haurà de dotar dels recursos materials i professionals necessaris, així com d'unes ràtios adequades que n'assegurin l'èxit. El TIL pretén fer-ho des de la improvisació, sense millorar les condicions que ho possibilitin i en uns grups cada vegada més massificats.*
- Les avaluacions, internes i externes, de les àrees de llengües demostren una competència lingüística equivalent del català i del castellà per part del nostre alumnat. Això només ha estat possible mitjançant l'ensenyament en català ja que aquesta llengua, tant al carrer com a les famílies o als mitjans, té una presència i un ús minoritzat. L'aplicació del TIL incrementarà la minorització de la llengua catalana (pròpia de les Illes Balears, tal com recull l'Estatut d'Autonomia).*
- Consideram inevitable que l'aplicació del TIL provoqui una rebaixa de la qualitat de l'ensenyament de les matèries impartides en anglès, tant pel nivell de comprensió de l'alumnat com pel nivell de domini de la llengua que s'exigeix als docents (B2).*
- Són del tot imprevisibles els efectes que l'aplicació del TIL tindrà al primer curs d'Educació Primària.*
- La imposició sense diàleg del TIL, a més d'evidenciar el seu tarannà autoritari, posa de manifest el menyspreu més absolut del Govern per tota la comunitat educativa que, des de les famílies fins a la Universitat, s'hi ha manifestat en contra.*

Així mateix volen expressar la consternació que els provoca que el Govern de les Illes Balears ignori el criteri dels docents i de la Universitat en qüestions d'educació i, en canvi, apliqui criteris que no tenen res a veure amb l'educació ni amb la pedagogia".

"EL CLAUSTRE DE L'IES ANTONI MAURA, REUNIT EN SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA EL DIA 5 DE JUNY DE 2013, vol manifestar algunes consideracions en relació al decret 15/2013 (sobre tractament integrat de llengües, TIL):

- 1. Compartim l'objectiu d'aconseguir "que els alumnes de les Illes Balears adquireixin el domini de les dues llengües oficials i les competències adequades en la llengua estrangera del projecte educatiu del centre" (article 3), però creim que les mesures proposades van en sentit contrari.*
- 2. Rebutjam la resta del decret perquè suposarà una passa enrere en el camí cap a la igualtat entre les llengües oficials, en contradicció amb la legislació vigent, ja que la llengua catalana encara no es troba en relació d'igualtat respecte de la castellana, com proven els resultats de les avaluacions del nostre sistema educatiu i les dades estadístiques sobre l'ús de les llengües oficials a la Comunitat Autònoma. Defensem la importància de la Immersió Lingüística com a eina per a donar les mateixes oportunitats a l'alumnat, i com a eina de cohesió social, sorgida de l'esperit de lleis de rang superior: l'Estatut d'Autonomia i la Llei de Normalització Lingüística.*

A la vegada denunciem els atacs del Govern a la feina feta fins ara pels docents amb declaracions públiques tendencioses sobre el fracàs escolar.

3. *Opinam que l'aplicació del decret tindrà un efecte negatiu sobre l'aprenentatge de les matèries no lingüístiques impartides en llengua estrangera. Els alumnes, en general, no estan preparats per seguir el fil d'una classe en aquestes condicions, ni tampoc no ho està el professorat.*
4. *Denunciam la improvisació amb què es vol aplicar, cosa que ens conduirà a una situació caòtica:*
 - *La implantació de la tercera llengua no ha estat precedida del diagnòstic pertinent sorgit d'estudis rigorosos.*
 - *Tampoc no s'ha elaborat un informe econòmic que permeti conèixer les necessitats de professorat o el cost aproximat del projecte.*
 - *No s'ha previst el material didàctic necessari en llengua anglesa, en particular de llibres de text.*
 - *Ignora que el nombre de docents amb titulació de nivell B2 en llengua anglesa és insignificant; i a més, que aquesta competència en nivell B2 és insuficient per impartir classes amb una mínima fluïdesa.*
5. *Ens preocupa la imposició d'un model rebutjat pel professorat i qüestionat per una institució de consulta obligada, com és la UIB. Tampoc no s'ha consultat la FAPA, organisme representatiu dels pares.*
6. *Pensem que desperta falses expectatives sobre l'ensenyament en llengua estrangera. Moltes matèries seran catalogades d'impartició en llengua anglesa, però això només serà cert damunt el paper. La majoria d'aquestes, donada la falta dels recursos necessaris, en realitat s'impartiran en català o en castellà, o bé en una mescla d'una d'aquestes llengües amb l'anglès. En aquestes condicions, parlar de tractament integrat de les llengües és enganyar la gent.*
7. *Criticam la precipitació amb què s'està aplicant i la brevetat dels terminis fixats en les instruccions posteriors, que fan sospitar una intencionalitat política i no pedagògica. Una iniciativa educativa com aquesta requereix una planificació acurada i a llarg termini, de manera que els professors puguin adquirir la formació adequada en llengua anglesa, i els alumnes, suficients competències comunicatives en aquesta llengua des de les primeres etapes de l'educació.*
8. *Denunciam el malestar generat entre el professorat i el desconcert que està provocant la mala gestió de les instruccions que desenvolupen el decret. A més, introdueix un canvi important en les condicions laborals del professorat, ja que es preveuen nous requisits d'acreditació que impliquen una modificació de la catalogació de places. Això pot suposar que hi hagi nombrosos professors i professores desplaçats del lloc de destinació, la qual cosa pot interrompre projectes pedagògics i desfer equips educatius.*
Per altra banda, els alumnes i pares no han rebut informació fidedigna, i sí en canvi propaganda enganyosa sobre les suposades bondats del nou sistema.
9. *Finalment, pensem que a l'educació hi ha qüestions prioritàries per resoldre: abandonament escolar, atenció a la diversitat, absentisme, etc., que necessiten de tots els nostres esforços. A més, la qüestió de la llengua estrangera milloraria amb altres mesures més simples i econòmiques, com és ara, que el govern de l'estat –i del de la nostra comunitat autònoma– prengués la decisió valenta que suposés abandonar definitivament el doblatge de pel·lícules i sèries, i les emetés en versió original subtitulada. Imposar aquest model és, en definitiva, una decisió irresponsable que s'ha de corregir abans que provoqui mals majors.*

Demanam, per tant, la derogació del decret 15/2013 i l'apertura d'un procés de diàleg honest entre l'administració i la comunitat educativa."

"EL CLAUSTRE DE L'IES ALBUHAIRA, REUNIT EN DATA DE 4 DE JUNY DE 2013, atesa la seva preocupació per la qualitat, la dignitat i la responsabilitat de la seva tasca docent, vol manifestar el seu total desacord amb el Decret 15/2013, de 19 d'abril, conegut com a Decret de tractament integrat de llengües pels següents motius:

1. *L'IES Albuhaira disposa d'un projecte lingüístic propi aprovat per acord majoritari del Claustre i del Consell Escolar del centre. Aquest projecte lingüístic, integrador i de consens, ha aconseguit l'assoliment d'una competència lingüística adequada en les dues llengües oficials de la Comunitat. El resultat obtingut d'aquest projecte queda avalat per les proves de diagnosi de l'IAQSE 2012, elaborades per la Conselleria d'Educació Cultura i Universitats i pels resultats de l'informe PISA 2009, que demostren que el grau d'assoliment de la competència en comunicació lingüística en llengua castellana són iguals o superiors al grau d'assoliment del català.*

A més a més, des dels inicis d'aquest centre, i segons consta al projecte lingüístic esmentat, l'IES Albuhaire vehicula l'ensenyament en llengua catalana perquè aquesta és la llengua pròpia de les Illes Balears i, així, segueix el manament estatutari regulat en els articles 4, 18.3 i 35 de la llei orgànica 1/2007 que encomana als poders públics que s'asseguri el coneixement del català fins arribar a la igualtat plena de les llengües oficials, que es vetlli per la defensa i protecció de la nostra identitat i que la normalització del català sigui un dels nostres objectius. A més, queda avalat per la Llei de Normalització Lingüística (1986).

2. *L'aprenentatge de llengües és important per a la preparació dels nostres joves per poder afrontar amb èxit el seu futur. Per això, un pla d'aplicació de vital importància com aquest no pot ser aprovat de manera unilateral i sense cercar el diàleg, l'opinió i el consens de tota la comunitat educativa i amb un document improvisat. De fet, la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats ha desoït les veus que, en contra d'aquest decret, s'han fet sentir des de la comunitat pedagògica, de les institucions acadèmiques d'obligada consulta (Universitat de les Illes Balears) i dels organismes com la FAPA i el Consell Escolar de les Illes Balears, que a l'informe aprovat dia 31 de gener de 2011, a l'apartat de recomanacions per a la millora del sistema educatiu, reclamava un augment de la presència i de l'ús de la llengua catalana dins l'àmbit educatiu.*

3. *El plurilingüisme, tot i que és important, ara mateix no ha de ser una prioritat en les polítiques educatives que cal treballar. El fracàs escolar ha de ser el motiu sobre el qual cal enraonar a fi de trobar els mecanismes per evitar que els nostres joves abandonin la formació que els ha de conduir a la preparació per fer front a una vida més digna.*

A més, les dificultats pressupostàries del moment no garanteixen que puguem comptar amb els recursos humans, econòmics i materials adients (professorat de reforç, reducció de ràtios, materials adaptats, auxiliars de conversa, etc.), de manera que ara com ara és inviable l'aplicació de la mesura aprovada.

4. *Atesa la gran diversitat (nouvinguts, NEE, NESE...), NO TOT l'alumnat pot accedir a la complexitat d'algunes matèries. Aquest fet serà un motiu per segregar i discriminar part dels alumnes, contràriament als bons resultats demostrats en la cohesió i integració de tot l'alumnat, tot i la forta pressió migratòria soferta durant els darrers anys. Per a l'aplicació adequada d'aquest projecte caldria que els alumnes adquirissin la competència comunicativa a les primeres etapes d'educació infantil i primària.*
5. *Un projecte d'aquest tipus s'ha de planificar acuradament i a llarg termini, per fer possible que els docents es formin adequadament en llengua anglesa, que a hores d'ara molts no hi estan. Exigir un nivell de coneixement B2 al professorat no és requisit per ser capaços de dominar, transmetre i gestionar el correcte desenvolupament de les classes en un idioma estranger.*

A més, des de la Conselleria s'ha mentit manifestant que s'han format expressament més de 3.000 professors per posar en marxa el TIL.

6. *El decret 15/2013 considera que les tres llengües objecte de TIL tenen la mateixa consideració i mereixen el mateix tractament escolar. Des del punt de vista científic, el castellà i l'anglès són llengües majoritàries i tenen un àmbit d'ús molt més ampli; el català, però, és una llengua minoritària, minoritzada i de distribució geogràfica molt més localitzada.*

Mentre les enquestes conclouen que la llengua catalana ha patit un retrocés en l'ús efectiu del català entre la població balear, l'Administració, a través del decret i de les instruccions redactades, posa de manifest que l'objectiu final no és garantir l'aprenentatge de l'anglès, sinó reforçar el castellà com a llengua vehicular; cosa que implica un retrocés del català.

Recordem, a més, que el català és la llengua pròpia de la comunitat. Per tant, els centres docents de primària i secundària han de poder garantir i salvaguardar la transmissió de la cultura i la llengua autòctones.

S'acorda trametre aquest argumentari al Consell Escolar per tal que l'estudiï i, si s'escau, l'aprovi.

El claustre de l'IES Albuhaire

Muro, a 4 de juny de 2013"

Va ser durant aquests primers dies de juny que el diputat Camps del PP, va publicar un article a través del qual denunciava el model educatiu i lingüístic que s'utilitzava i acusava el professorat d'estar influït ideològicament i de propagar una ideologia inadequada entre l'alumnat. Totes les persones que ens hem dedicat a l'ensenyament

ment sabem que aquestes acusacions són totalment falses, i per això, el secretari general de l'STEI Intersindical, Gabriel Caldentey va escriure un article per rebatre tantes mentides del diputat. Aquest és l'article:

"L'EDUCACIÓ I LA COHESIÓ SOCIAL NO SÓN UN JOC

L'STEI no admet de cap de les maneres que el senyor Camps, diputat autonòmic i membre de la comissió d'educació del Partit Popular, menyspreï d'una manera tan miserable gran part del professorat de les nostres illes, al qual acusa de comoditat i d'estar dominat pels prejudicis ideològics, pel fet d'oposar-se a la implantació del Decret de Tractament de Llengües i a la proposta de llei de la "LOMCE". El seu article vessa per tots els paràgrafs tantes mentides i una manca de rigor tan gran que seria bo anar-hi entrant de mica en mica, davant aital quantitat d'acusacions sense cap tipus de fonament.

L'il·lustre diputat comença la seva pseudoexposició fent referència al fracàs del model educatiu actual, una afirmació en la qual tornam a sentir els arguments de sempre, basats en la manca d'esforç i l'absència d'estudi dels nostres alumnes. Estam d'acord en què les xifres del fracàs escolar de la nostra Comunitat no agraden a ningú, i que s'ha de fer qualche cosa per a invertir aquesta tendència, però tenim la sensació que aquest abandó escolar ha tengut, sobretot, unes causes extrínseques, associades a un mercat laboral fins ara accessible a molts joves sense cap tipus de titulació. Per cert, al darrer any del govern Matas-PP-2007 l'abandonament era del 44'2% i l'any 2011 -darrer any del govern del Pacte de Progrés- havia millorat, 30'7%. Com tampoc no creim que la política de retallades que tant el Govern de l'Estat com el del president Bauzá apliquen, -a les quals omet en el seu article-, facin molt de bé a l'èxit escolar dels nostres infants i joves. L'anàlisi simplista i unidireccional que fa el senyor Camps de tot plegat no és ni de bon tros completa, i falta a la veritat.

L'anàlisi que el diputat del PP fa dels resultats de l'informe PISA en el seu article també són parcials i interessats, i empra les dades en benefici propi, quan no fa referència, per exemple, al bon nivell d'"equitat" que té el nostre sistema educatiu. I amb aquest terme ens referim a la bona feina que fa l'escola a l'hora de compensar les desigualtats que es donen a la societat, de possibilitar les igualtats d'oportunitats sobretot a aquells alumnes de sectors més desfavorits; unes bones pràctiques que amb la "LOMCE" del ministre Wert se n'aniran en orris. O quan no ens diu que l'informe posa de manifest que aquell factor més rellevant per a uns bons resultats escolars és el nivell sociocultural de l'àmbit familiar del nostre alumnat, i no la manca d'esforç o l'absència d'estudi, com escaïnen de manera obsessiva des del partit de Rajoy i Bauzá.

És a la FAES i a altres indrets on el Partit Popular elabora les pocions que ens han de treure de la crisi i de la ignorància secular a què està sotmès el país des que no governa la dreta, i el senyor Camps és el millor pregoner de les propietats de la nova llei educativa que ens presenta el senyor Wert. Una llei que no compta amb el suport de pràcticament ningú, que no ha estat gens consensuada, que esbuca totalment la dèbil estructura de l'escola pública, que dinamita un possible pacte social i polític per l'educació, i que posa el punt i final a la minsa democràcia que els queda als centres escolars. I a la qual ens oposarem amb tota la nostra fermesa, pels motius que hem esmentat abans.

El senyor Camps acusa l'STEI i altres sectors del món escolar d'immobilisme i de tenir gairebé segrestada la voluntat de la comunitat educativa. Però el que oblida és que el nostre sindicat, de manera democràtica i totalment transparent, ha estat, al llarg dels darrers trenta anys, i continua essent la força majoritària a l'ensenyament públic i concertat de les Illes Balears, fidel als seus orígens i als seus estatuts. I continuarem defensant un model educatiu de qualitat, en català, compensador de les desigualtats socials, fent-hi els canvis que considerem necessaris, però mai no ho farem seguint la seva estela de desmantellament d'una escola que dona oportunitats a tothom i que té en el seu centre la llengua pròpia del país.

L'STEI té la voluntat de fer els canvis que siguin necessaris per al bon funcionament de l'ensenyament de les Illes Balears i de la cohesió social de les nostres illes, i per això hem presentat moltes propostes de millora a la conselleria d'Educació, en tots els governs autonòmics. Hem repetit per activa i per passiva que no ens oposam a l'aprenentatge en una llengua estrangera, només faltaria!, però estam convençuts que hi ha altres maneres de fer-ho. En una paraula, senyor Camps, que hi ha vida més enllà del TIL.

Falten a la veritat quan diuen que han format més de tres mil professors en anglès, o quan donen les dades de l'elecció de la llengua del primer ensenyament per al proper curs, saben que el nivell B2 no és cap garantia per a poder impartir una àrea en anglès, collen els centres escolars amb la publicació d'unes instruccions que, a hores d'ara, ja han difuminat per complet el contingut del Decret que va sortir al BOIB, fan viure els equips directius sota l'angoixa d'una mena de "serial per entregues" que els fa refer la feina que ja havien començat a elaborar; en una paraula, ningú sap del cert com ho ha de fer i com ha d'elaborar el nou projecte lingüístic de centre.

I té la barra d'acusar el professorat de còmode? De ser poc actiu? De no voler-se formar? Sap vostè quina ha estat fins ara l'oferta formativa de la conselleria d'Educació en cursos d'anglès? És capaç d'imaginar, dins la seva aura de saviesa i de situar-se més enllà del bé i del mal mentre dóna lliçons a tort i a dret, amb quina angoixa viu el professorat interí tot allò referent a l'adjudicació de places del proper mes de juliol, si surten moltes places amb un perfil de B2? Un professorat, a més, que supleix amb el seu sobre-esforç les mancances que les escoles i els instituts pateixen, per culpa de l'Administració.

No ens acusi d'estar obsessionats pel catalanisme i d'estar afectats d'"aldeanismo", com vostè diu al seu article. Ans el contrari, l'únic que està obsedit per una actitud totalment contrària a la nostra llengua i a la nostra cultura és el president Bauzá, que ha posat en marxa tots els mecanismes possibles per arraconar el català, la llengua pròpia, de tots els àmbits possibles de la nostra societat. I la seva fixació és tan gran que ha arrambat amb tot allò que tenia al davant: un consens total en matèria de normalització lingüística que arrenca l'any 1986, amb unes modificacions de la Llei de Normalització que, a hores d'ara, cap Govern havia considerat necessari tirar endavant; sense tenir en compte en cap moment el parer de la màxima autoritat en matèria de llengua catalana, que és la nostra Universitat.

Vostè encapçala el seu article fent referència al trilinguisme i dient que el futur dels nostres està en joc. I en això té raó. I és que estan en joc qüestions que consideram de vital importància: ens hi jugam la cohesió social de la ciutadania de les nostres illes, la possibilitat d'èxit per a la majoria dels nostres escolars, l'aprenentatge de la llengua pròpia i de la llengua estrangera en el nostre sistema educatiu en bones condicions, un model d'escola al servei de les possibilitats i de les capacitats de tot l'alumnat, una escola democràtica i participativa que té en compte tots aquells que en formen part, un currículum arrelat a l'entorn cultural i físic dels seus alumnes, i moltes altres qüestions.

En la defensa de tot allò que serveixi per a millorar el nostre sistema educatiu i la promoció de la nostra llengua i la nostra cultura sempre comptarà amb l'STEI, d'això no en tenguí cap dubte. Però no cometi l'error d'atribuir-se en exclusiva ni les solucions ni les ganes de millora d'un sistema educatiu al qual, amb les seves retallades, -que curiosament vostè ha oblidat per complet-, condemnen al pou més absolut del fracàs."

Recursos contra el TIL. La comunitat educativa prepara la defensa de l'escola

L'STEI Intersindical va fer elaborar als seus serveis jurídics un document que era un model de recurs d'alçada que podia fer servir la comunitat educativa. Cada persona l'havia d'adequar a la seva situació concreta de persona legítimament interessada (mestre, professor, pare, mare, tutor d'alumnes, alumne major d'edat, entitat, etc.), per impugnar les Instruccions del secretari d'Educació referides a l'elaboració dels TIL dels centres. L'escrit, signat degudament, el podien presentar a qualsevol registre de l'Administració de la Comunitat Autònoma abans de les 24 hores del 10 de juny de 2013.

També recomanava que quan el registrassin, demanassin que els segellassin una còpia de l'escrit original i així tendrien la prova que l'havien presentat. Aquest era el document que es podia utilitzar per al recurs d'alçada:

"A LA SENYORA CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS

*.....(nom i llinatges en majúscules),
amb DNI núm..... i amb domicili a efectes de notificació a
.....(carrer o plaça), núm....., de (localitat i codi postal), en re-
lació amb(centre docent, sindicat, associació...), del
qual és (pare, mare, alumne, professor, membre de l'associació...), a l'empara
dels articles 107.1 i 114 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions
publiques i del procediment administratiu comú, i 58 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic
de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears,*

INTERPÒS RECURS D'ALÇADA

*contra les Instruccions del secretari autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats, de 9 de maig de 2013,
sobre l'aplicació del Decret 15/2013, de 19 d'abril, del Govern de les Illes Balears, pel qual es regula el
tractament integrat de les llengües als centres docents no universitaris de les Illes Balears, publicades al
web oficial del Govern de les Illes Balears.*

El recurs es basa en les següents

AL·LEGACIONS

PRIMERA.- Aquest recurs s'interposa contra un acte dictat per un òrgan de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears que té caràcter directiu, que està assimilat en rang a director general i les decisions del qual no esgoten la via administrativa. En conseqüència, els actes del referit secretari autonòmic són susceptibles de recurs d'alçada davant l'òrgan superior jeràrquic, que és el conseller d'Educació, Cultura i Universitats (arts. 5.4, 15, 16, 21, 53.1, i 58 de la Llei autonòmica 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma).

SEGONA.- Aquesta impugnació és possible perquè es dirigeix contra un acte del secretari autonòmic (l'aprovaació de les Instruccions) que desborda l'àmbit intern de l'organització administrativa perquè afecta l'esfera de drets i interessos dels centres educatius, del professorat, de les entitats associatives del món educatiu, dels pares i mares d'alumnes i dels mateixos alumnes. Per tant, les Instruccions poden ser objecte de recurs d'alçada per part de qualsevol persona o entitat que tenguí un interès legítim en la seva anul·lació.

TERCERA.- Considerades en conjunt, les Instruccions són contràries a l'ordenament jurídic i particularment a l'article 21 de la Llei 3/2003 de 26 de març, perquè, sota l'aparença formal d'actes interns de direcció jeràrquica, el seu contingut és propi d'una norma reglamentària que pretén desplegar l'articulat del Decret 15/2013. El secretari autonòmic no ha respectat el seu àmbit competencial en adoptar mesures que, amb el vehicle formal d'unes Instruccions, tenen naturalesa clarament prescriptiva amb efectes directes per a subjectes aliens a l'organització administrativa. Les Instruccions són radicalment nul·les perquè han estat dictades per un òrgan que no té potestat reglamentària segons la Llei autonòmica 4/2001, de 14 de març; és a dir, provenen d'un òrgan manifestament incompetent (art. 62.1.b de la Llei 30/1992, de 26 de novembre).

QUARTA.- Constatada l'absència d'una mínima tramitació (informes, audiència, proposta...), les Instruccions són igualment nul·les de ple dret perquè s'han dictat prescindint del procediment legalment establert (art. 62.1.e de la Llei 30/1992, de 26 de novembre).

CINQUENA.- El punt 4.2 de les Instruccions estableix que "Per fixar aquest còmput d'hores s'han d'entendre excloses les hores dedicades al temps d'esplai, així com l'àrea de religió/activitat alternativa". Aquesta previsió estableix una exclusió no determinada pel Decret, l'article 5 del qual disposa que totes les àrees, matèries, mòduls o àmbits de coneixement no lingüístic es poden impartir en les dues llengües oficials o en la primera llengua estrangera del Projecte educatiu del centre. Per tant, es tracta d'una previsió que suposa una innovació del mateix Decret 15/2013 i que ultrapassa incorrectament l'àmbit permès a les Instruccions. S'ha de tenir en compte que la religió és avui clarament un àmbit lectiu i comunicatiu, i que el Decret en cap moment no li dispensa un règim singularitzat respecte d'altres àrees o matèries. Igualment, les hores de pati o d'esplai tenen, en la normativa educativa vigent, el tractament d'àmbit lectiu i comunicatiu, especialment en l'educació infantil i primària.

SISENA.- Els punts 5 i 7 de les Instruccions inclouen decisions que trenquen, a final de curs, el funcionament normal dels centres en establir, sense empara en el Decret 15/2013, un calendari estricte i abusiu que no permet l'elaboració detinguda, i l'aprovaació amb serenitat, dels nous projectes de tractament integrat de llengües. Això afecta la bona marxa dels centres incidint il·lícitament en la seva autonomia. La manifesta manca de racionalitat d'aquest calendari constitueix un motiu més d'il·legalitat de les Instruccions.

SETENA.- El punt 6 de les Instruccions disposa indegudament que "A més, s'ha de respectar el mínim d'hores que, d'acord amb el Decret 15/2013, s'han d'impartir en les diferents llengües en cadascuna de les etapes educatives". Les instruccions pretenen, amb aquesta nova regla, una interpretació contrària a l'article 20 del Decret, perquè la via alternativa que estableix aquest precepte condueix a mantenir en el Projecte de tractament integrat, en cada una de les llengües, la docència de les àrees de les matèries lingüístiques i almenys d'una àrea o matèria no lingüística. Per tant, es poden variar les regles de còmput horari previstes amb caràcter general per als projectes diferents als que autoritza l'article 20 del Decret en relació amb la resta d'àrees o matèries.

VUITENA.- El punt 11 de les Instruccions implanta una via d'aprovaació del Projecte integrat al marge del Decret 15/2013, alterant il·legalment la competència per a l'aprovaació del Projecte de tractament integrat de llengües, que en cap cas no correspon als òrgans directius de la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, sinó al Consell Escolar del centre. Com se sap, el Decret no preveu, ni pel procediment ordinari

d'aprovació del Projecte de tractament integrat de llengües, regit certament per la legislació orgànica estatal, ni pel procediment de l'article 20, mecanismes substitutius d'aprovació dels projectes. En aquest punt les Instruccions pretenen completar amb regles prescriptives el règim procedimental previst, i això suposa novament desconèixer l'àmbit reservat per l'article 21 de la Llei 3/2003 a les Instruccions.

NOVENA.- En definitiva, aquestes Instruccions configuren un conjunt de mesures adoptades al marge de la legalitat vigent i, per tant, perjudicials per al bon funcionament del sistema educatiu. Pertoca, consegüentment, que la consellera competent disposi la seva eliminació i, si cal, la seva substitució per altres dictades d'acord amb l'ordenament jurídic.

Per tot el que s'ha exposat, en atenció a la normativa invocada.....

..... (situació que es vulgui obtenir en relació a un alumne, centre...),

SOL·LICIT:

Primer.- Que, amb admissió formal d'aquest escrit, es tengui per interposat el recurs d'alçada per tal que es dicti una resolució per la qual s'anul·lin i es deixin sense efecte les esmentades Instruccions del secretari autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats sobre l'aplicació del Decret 15/2013, de 19 d'abril.

Segon.- Que, com a mesura cautelar i provisional, d'acord amb l'article 111.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, s'acordi la suspensió immediata de la vigència de les Instruccions esmentades, per tal d'evitar així més danys al sistema educatiu dels que suposa la desaparició de les mesures ara impugnades.

.....(localitat), de juny de 2103

*.....
(signatura)*

SENYORA CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS. CONSELLERIA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS. Carrer Alfons el Magnànim, 29. PALMA"

Davant tota aquesta moguda i un escrit enviat pels representants dels pares, la consellera va creure que havia d'afegir més llenya al foc i va enviar una carta a les famílies. Aquesta és la carta:

"EN PRIMER LLOC, VULL AGRAIR-VOS L'ESCRIT QUE M'HEU FET ARRIBAR ON MANIFESTAU LA VOSTRA PREOCUPACIÓ pel que fa a l'aprovació del Decret de tractament integrat de llengües (TIL) per als centres educatius de les Illes Balears, i que em dona l'oportunitat de contestar-vos directament.

El nou Decret estableix que, per al curs 2013-2014, només s'ha de posar en funcionament el projecte de tractament integrat de llengües en determinats cursos i nivells; per tant, els centres educatius només hauran d'elaborar el projecte per als cursos i nivells que els correspongui. L'equip directiu del centre del vostre fill o filla ha de recollir totes les aportacions del claustre, de les associacions d'alumnes i dels pares i mares, abans d'elaborar l'esborrany definitiu que la comissió pedagògica ha de proposar al consell escolar per a la seva aprovació.

Així mateix, l'equip directiu disposarà de tot el curs 2013-2014 per poder revisar i reelaborar el projecte definitiu de centre, el qual haurà d'incloure tots els nivells i ensenyaments del centre. En aquest sentit, la normativa estableix que, com a mínim, s'ha de revisar el projecte cada quatre anys.

D'altra banda, les hores d'ensenyament de català no s'han modificat. Amb l'aplicació del Decret de tractament integrat de llengües, el vostre fill o filla tindrà més possibilitats de rebre una formació integral que amplii les seves perspectives de futur.

A través de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats s'han format un total de 3.875 professors per impartir classes en anglès en un període de temps inferior als 18 mesos i es preveu continuar en aquesta mateixa línia. De fet, les instruccions per tal de desenvolupar els projectes de tractament integrat de llen-

gües inclouen una mesura en aquest sentit: tots els professors que participin en el projecte del seu centre impartint matèries no lingüístiques en llengua anglesa tindran preferència per accedir a les activitats formatives adreçades al perfeccionament en llengües estrangeres del professorat. L'objectiu de la Conselleria és que els professors adquireixin un bon nivell d'anglès i la responsabilitat de l'administració educativa és preparar i ajudar els docents en aquest sentit. Tot això per donar un bon servei i perquè els alumnes rebin un ensenyament de qualitat.

Voldria insistir en una idea essencial: la implantació del Decret és progressiva, per tant el vostre fill o filla anirà adquirint destreses que desenvoluparà al llarg de la seva etapa. Comptam amb bons professionals que duren endavant aquest projecte amb il·lusió i dedicació. Aconseguir que el fracàs escolar disminueixi és cosa de tots.

Finalment, comunicar-vos que la inversió que hauran de fer les famílies per a l'adquisició de llibres de text a partir d'ara no serà diferent de la que habitualment es feia en cada nou curs escolar.

Rebeu una salutació cordial,

Joana Maria Camps Bosch

Consellera d'Educació, Cultura i Universitats"

Algun pare o mare va escriure directament a la consellera explicant els mateixos dubtes que tenia la major part de la comunitat educativa i va obtenir una resposta semblant a la carta general anterior. Aquí transcrivim la resposta d'una mare, que havia rebut la contestació particular:

"SENYORA CONSELLERA, SENYORA PATRICIA MORENO,

Tot i que agraeixo la seva resposta, voldria deixar constància que la meva insistència en el reenviament del meu correu ve donada en primer lloc, pel vostre oferiment -tal i com vaig poder veure a la web de Conselleria- de "escoltar-nos i atendre les nostres necessitats" i de "donar resposta a totes les inquietuds i proposar solucions a qualsevol problema que pugueu plantejar" i, en segon lloc, perquè tot i no rebre resposta al meu primer correu en 10 hores tal i com vàreu piular per Twitter, insistíreu que el meu correu no s'havia enviat el dia i hores que jo deia. Sembla idò que l'havíeu extraviat.

Anem al que em preocupa, al que us exposava en el primer correu i a la vostra resposta rebuda avui que em deixa igual o pitjor que abans no sense dir-vos abans que som mare de quatre fills, dos dels quals són ja universitaris, estic informada de tot el que afecta l'educació dels meus fills, i conec el sistema educatiu, el Pla Plurilingüe i les Seccions Europees.

Les meves preguntes o dubtes eren i són ben concretes i no se m'han respost.

- 1. Partesc de la base que conec el nivell d'anglès dels meus dos fills petits que actualment estan a punt d'acabar 6è de Primària, tal i com us deia al primer correu i mantinc que no tenen les competències lingüístiques en anglès per assolir els continguts de Naturals, Socials, o Matemàtiques en anglès el curs vinent. Referent a aquest punt us demanava quines dades teniu sobre el nivell d'anglès dels infants de 6è de Primària. No m'heu contestat.*
- 2. Em demanau tranquil·litat i em feis saber que 38 centres de les Illes han desenvolupat amb èxit el Pla Pilot d'Educació Plurilingüe tot afirmant que a partir d'aquesta experiència, Conselleria compta amb garanties suficients per implementar aquest nou Decret.*

Si no vaig equivocada, d'aquests 38 centres, 20 són centres públics, dels quals només 5 Instituts d'Educació Secundària, han decidit impartir a primer d'ESO les següents matèries en anglès: Música, Plàstica, Educació Física. 15 són Centres d'Educació Infantil i Primària, la resta són centres concertats que inicien el Pla Plurilingüe des de l'Educació Primària (progressivament).

No feis cap referència als centres públics que han fet les Seccions Europees amb, precisament, l'objectiu de reforçar la llengua anglesa i que són 64 d'Educació Infantil i Primària i 40 d'Educació Secundària. Aquest programa el conec bé perquè els meus fills grans n'han estat beneficiaris. Ha funcionat molt bé a l'IES on ells estudiaven.

La meua pregunta sobre com valorau la pèrdua de continguts en la matèria a implantar en anglès i el greuge comparatiu que això suposa respecte a altres infants que han cursat estudis de primer d'ESO anteriors a aquest Decret segueix sense resposta.

És evident que tant la Plàstica, com la Música o l'Educació Física són matèries amb un vocabulari molt més fàcil d'assolir per als infants. No és el mateix Naturals, Socials, o Matemàtiques.

Dedicau tot un paràgraf a explicar-me com de preparats estaran els professors i la responsabilitat

que té la Conselleria que els professors adquireixin un bon nivell d'anglès i me deis que en un període inferior als 18 mesos s'han format no sé quants professors? Insisteixo que per molt que els professors hagin fet cursos de 18 mesos (insuficient per aprendre una llengua amb fluïdesa com per impartir classes de matèria no lingüística), els infants no hi estan preparats. I és aquí on seguiu sense respondre'm. Per què els heu de fer passar per això? He vist alguns llibres en anglès de 1r d'ESO (perquè jo em preocup per saber en què se trobaran els meus fills...) i he vist els mateixos llibres en llengua catalana que és el que fins ara es venien fent. Sincerament, vostè se'ls ha mirat? Em pot confirmar realment que el contingut en la matèria no es rebaixa o sintetitza? I per què els meus fills han de ser víctimes d'una minva de coneixements en Naturals, Socials o Matemàtiques?

3. Us demanava també sobre el motiu d'implantar amb tanta pressa aquest Decret; si realment el que preteneu és fer recular la llengua catalana en comptes de facilitar un major coneixement de la llengua anglesa i no me contestau. O millor dit, em deis que amb l'aplicació del Decret els meus fills tindran més possibilitats de rebre una formació integral que amplii les seves perspectives de futur. A què li deis formació integral? Integral de llengües? Perquè jo entenc per formació integral una altra cosa. I em parlau de perspectives de futur dels meus fills. L'anglès els hi assegura un futur millor? Quin criteri és aquest? I si resulta que jo el que vull és una millor formació en llengua catalana perquè el que jo veig és que de cada vegada es parla més el castellà als centres? I si parlam del futur dels infants i els joves a què es veuen abocats gràcies a les retallades que en matèria d'educació s'estan fent?
4. Us demanava per què no heu pensat en un ensenyament progressiu de la llengua estrangera des de ben petits dotant els centres de recursos i amb iniciatives com ara poder veure les pel·lícules a IB3 en versió original. Tampoc no em contestau. Perquè dir-me que la idea essencial del TIL és progressiva no és certa des del moment que estam parlant de 1r d'ESO i l'assoliment de coneixements en llengua anglesa no ha estat progressiu; els hi ficau amb calçador; em deis que adquiriran destreses al llarg de la seva etapa. Quines destreses? Que les adquireixin a classe de llengua anglesa idò, però no a força de minvar continguts en matèries no lingüístiques imposades per vostès.
5. I, em parlau de l'adquisició de llibres referint-vos a la meua pregunta sobre el cost addicional que suposarà per a les famílies. Us equivocau perquè jo no estic parlant de llibres en cap moment. Estic parlant de reforç d'anglès, i de reforç en la matèria que decideixi el centre fer en anglès seguint el vostre Decret.
6. Per finalitzar em deis que els professionals duren endavant aquest projecte amb il·lusió i dedicació. De la dedicació dels docents no en tinc cap dubte però il·lusió amb aquest projecte? Els únics que hi heu posat il·lusió sou vosaltres. Jo veig molta desil·lusió entre docents i també entre les famílies. I acabau dient-me que la disminució del fracàs escolar és cosa de tots. De veres vostè creu que el TIL solucionarà el fracàs escolar? Em sap greu però jo no pens com vostè, jo no crec que el Decret s'hagi implantat amb l'objectiu d'acabar amb el fracàs escolar. Altres mesures són possibles.

Moltes gràcies,
Salutacions cordials,
Elisa Pons"

El dia 4 de juny es va fer una assemblea general de docents a l'IES Marratxí. Aquí teniu un resum de l'acta:

"RESUM DE L'ACTA

1. Aprovació de l'acta anterior.
2. Es fa un buidatge de les consultes realitzades als diversos centres i després s'obri un torn de paraules.

VAGA INDEFINIDA

Per consens una vegada conegudes les dades aportades pels diferents centres, promoure la convocatòria de vaga indefinida a partir del 13 de setembre de 2013.

OBJECTIU:

Derogació del decret TIL com a punt de partida.

Altres objectius que s'hauran d'incloure en la negociació:

Retirada dels projectes de decrets de convivència i símbols.

Cobrir les substitucions de manera immediata.

Retornar a les plantilles de professors i mestres i a les ràtios d'alumnes d'abans de les retallades.

Retornar al cos d'inspectors previ a les retallades.

Retornar a la dotació personal i econòmica dels CEP d'abans de les retallades.

Augmentar l'atenció a la diversitat.

Dotació pressupostària dels programes de reutilització de llibres.

Augmentar la dotació econòmica de les beques.

D'altres punts que l'assemblea pugui considerar necessari afegir.

COMITÈ DE VAGA ORGANITZATIU: *crear un comitè de vaga organitzatiu constituït per sindicats i docents.*

RATIFICACIÓ PER PART DE L'ASSEMBLEA: *els acords previs a la convocatòria de vaga i durant la vaga es ratificaran sempre en l'assemblea de docents.*

CONVOCATÒRIA EN POSITIU:

Mobilitzar i involucrar tota la comunitat educativa (escola concertada, pública, pares i mares i alumnes). La vaga no té objectius salarials ni corporatius. Ens jugam el futur de l'educació.

Establir un calendari d'activitats diverses per tal de donar a conèixer la convocatòria de vaga indefinida durant el final de curs i els dos mesos d'estiu.

ASSEMBLEA DOCENTS IB

dimarts 11 de juny

17.30 hores

IES MARRATXÍ

Continuar amb les activitats de difusió durant els primers 13 dies de setembre.

ESTABLIR COMITÈS DE VAGA A CADA CENTRE ENCARREGATS DE LA DIFUSIÓ I ORGANITZACIÓ DE LA CONVOCATÒRIA INDEFINIDA DE VAGA.

APROVAT GENERAL

El baix suport a la proposta d'aprovat general a final de curs fa que es desestimi aquesta proposta.

INSUBMISSIÓ AL TIL

Les poques adhesions a la proposta de signar declaracions d'insubmissió al TIL fa que se proposi tornar a plantejar aquesta qüestió el curs que ve dependent de com vagin els esdeveniments i de si és necessari o no.

3. Propera assemblea

S'acorda convocar una nova assemblea per al proper dimarts 11 de juny. Es va proposar l'amfiteatre de l'IES Marratxí.

En aquesta assemblea es concretarà la convocatòria de vaga i es constituirà el comitè de vaga de l'Assemblea de Docents.

Es concretarà dia i lloc per un acte públic "multitudinari" que doni a conèixer la convocatòria de vaga indefinida.

Els representants de centres duren a l'assemblea (si és possible) una actualització de dades de com respiren les respectives assemblees de centre en relació a aquesta convocatòria."

La consellera d'Educació va tenir una intervenció desgraciada en el Parlament balear, malparlant dels docents i culpant-los de la greu situació del funcionament de les escoles i de l'educació. El dia 13 de juny, a la Mesa Sectorial d'Educació es varen rebutjar les seves declaracions, li varen exigir la negociació i li varen demanar que rectificàs

o tendria un inici de curs ben conflictiu. També li varen demanar l'ajornament del calendari d'aplicació del TIL, el famós annex que no havia passat per mesa, que no havia passat pel CEIB, que no se n'havia fet exposició pública i que no havia passat pel dictamen preceptiu del Consell Consultiu. Era el mateix annex que ens imposava que la feina havia d'estar feta i aprovada el 20 de juny, que imposava el model a 1r de 2n cicle d'infantil, a 1r, 3r i 5è de primària i a 1r d'ESO. Semblava que la consellera treballava per alimentar la vaga indefinida del setembre.

Per això, es va elaborar un escrit que vàrem adreçar a la consellera. Aquest va ser el document:

"L'STEI INTERSINDICAL, FETE-UGT, ANPE i FE-CCOO volem denunciar les declaracions de la consellera d'Educació, en seu parlamentària, on va mostrar un profund menyspreu cap al col·lectiu del professorat i cap a la seva tasca docent.

El nou equip de la conselleria d'Educació, al marge d'una reunió protocol·lària amb les organitzacions sindicals, no ha plantejat un veritable procés de negociació.

La Mesa Sectorial d'Educació, a la qual se'ns ha convocat aquest matí, té un contingut purament informatiu i no dóna resposta als problemes reals del sistema educatiu. Així mateix no planteja la proposta sorgida a la Junta de Personal Docent no Universitari sobre l'ajornament del Decret de Tractament Integrat de Llengües, per abordar la seva implantació amb raonaments pedagògics i des de la reflexió i fent compatible l'ensenyament d'àrees no lingüístiques en anglès amb la llengua catalana com a llengua vehicular de l'ensenyament.

Reclamam un calendari de negociacions perquè a hores d'ara resulta incompreensible que temes urgents, com ara la gestió de les interinitats estiguin sense resposta.

Per tot això, STEI Intersindical, FETE-UGT, ANPE i CCOO reclamam que la propera reunió sigui per establir un calendari de negociació.

Palma, 13 de juny de 2013

SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS"

Per aquestes dates es varen conèixer les xifres dels pares i mares que havien fet elecció de llengua per als seus fills i filles. Davant la informació falsejada de la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, l'STEI va publicar les xifres obtingudes directament dels centres. Aquí teniu els resultats de l'estudi fet per l'STEI amb dades reals dels centres educatius públics d'infantil i primària de les Illes Balears:

D'un mostreig de més de 100 centres d'infantil i primària de totes les Illes Balears, que havia fet l'STEI, es deduïa que a infantil de 3 anys hi havia un 90,5% de pares i mares que havia triat el català com a llengua del primer ensenyament i un 9,5% que havia triat el castellà. A infantil, a 4 anys, un 86% havia triat català i un 14%, castellà. A 5 anys, 87%, català i 13%, castellà.

A primària, a 1r, el 88,7% dels pares i mares havia triat el català com a llengua del primer ensenyament i l'11,3% havia triat el castellà. A 2n, el 87,8% havia triat català i el 12,2% havia triat castellà.

Per tant, a 3 anys, que és quan entraven la majoria dels infants escolaritzats a l'ensenyament públic, el 90,5% dels pares i mares de les Illes Balears, havia triat el català com a llengua del primer ensenyament. I només un 9,5% el castellà.

A 4 anys, 5 anys, 1r i 2n de primària mai no baixava del 86% i per tant, el 14% en castellà.

L'STEI Intersindical va presentar el 19 de juny la impugnació al Decret TIL i també el recurs que demanava

la suspensió cautelar de l'annex del decret que regulava el calendari d'aplicació davant els tribunals de justícia de les Illes Balears. Aquest annex no havia passat ni pel Consell Escolar de les Illes Balears, ni per exposició pública, ni tampoc per Mesa Sectorial d'Educació i el que era més greu, no havia passat pel Consell Consultiu.

Estàvem d'acord amb el reforç de l'aprenentatge d'una llengua estrangera, que en el món actual era ben necessari, però creïem que s'havia de comptar amb el consens de la comunitat educativa si volíem implantar mesures que tenguessin una bona acollida i garanties d'èxit per al nostre alumnat. El model lingüístic escolar actual funcionava. Les avaluacions fetes per l'actual Conselleria evidenciaven que l'aprenentatge de les dues llengües s'assolia per part de la majoria d'alumnes. Aquest model també comptava amb el suport de més del 90% de pares i mares que enguany havien triat el català com a llengua del primer ensenyament per al curs 2013-2014.

També havíem presentat l'informe que l'STEI havia demanat a la Universitat de les Illes Balears perquè es pronunciés sobre el grau d'assoliment de la normalització lingüística a les Illes Balears. La Universitat era l'òrgan competent per pronunciar-se sobre temes que afectaven la llengua catalana, segons el que disposava l'Acord Normatiu de la pròpia UIB, l'Estatut d'Autonomia i la Llei de Normalització Lingüística. Aquest informe serviria per donar resposta al dictamen preceptiu que havia emès el Consell Consultiu, que afirmava que la normalització lingüística del català ja estava assolida. En canvi, l'informe de la Universitat, que en aquest punt no havia estat consultada pel Govern, conclouia dient que la normalització lingüística no havia estat assolida a les Illes Balears. Per tant, el Decret no s'ajustava a Llei.

Davant les ordres del secretari autonòmic als directors dels centres que havien dit no al TIL o que no havien presentat cap projecte, en què se'ls obligava a fer-lo a ells, la Junta de Personal Docent no Universitari, reunida el 20 de juny, va decidir donar suport a aquests centres i els va enviar el text següent:

"Decret TIL. CENTRES QUE NO HAN PRESENTAT PROJECTES O QUE HAN DIT NO AL TIL.

Els centres que no hagin presentat projecte de tractament integrat de llengües o que els seus consells escolars hagin votat en contra del projecte de decret TIL presentat, ara es troben que, segons les instruccions del secretari autonòmic són els directors que han de presentar una proposta de projecte abans del 26 de juny. Davant aquests fets la Junta de Personal Docent no Universitari de les Illes Balears (STEI, FETE UGT, FE-CCOO i ANPE), reunida ahir, dijous 20 de juny de 2013, en sessió plenària i amb la presència dels membres de Menorca i de les Pitiüses, com a representants legítims del professorat de tots els nivells educatius, volem remarcar que:

El desenvolupament normatiu del Decret TIL l'ha de fer la consellera tal com prescriu el propi decret a la disposició final primera: "Aplicació i desplegament. Es faculta el conseller d'Educació, Cultura i Universitats per dictar les disposicions necessàries per desplegar aquest decret."

L'ordre de la consellera ha de passar per Mesa Sectorial d'Educació.

El secretari autonòmic va enviar unes instruccions als centres que pensam que no s'ajusten a la normativa vigent.

Alguns dels sindicats presents a la Mesa Sectorial d'Educació i una part del professorat, pares mares i altres entitats afectades, han interposat un recurs d'alçada davant la conselleria d'Educació contra les instruccions del secretari autonòmic d'Educació, que arribaren als centres i que regulen aspectes que el decret no preveu.

Aquestes instruccions que afecten condicions laborals i, també, la qualitat del sistema educatiu, havien d'haver passat per Mesa Sectorial d'Educació.

La majoria de centres han fet els projectes de tractament integrat de llengües per l'article 20 del Decret i sense tenir en compte les instruccions del secretari autonòmic.

Són les instruccions del secretari autonòmic d'Educació, les que diuen que els directors, si no s'aprova el projecte per l'articulat general o per l'article 20, hauran d'elaborar, abans del 26 de juny, una proposta de projecte feta d'acord amb els articles 6 a 10 del decret i que s'ha d'aplicar de forma transitòria per al curs 2013-2014 o fins que se n'aprovi un altre. Per això ens remet als punts g i j del Reglament Orgànic de Centre (ROC) d'infantil i primària i el de secundària. I s'atura aquí.

Obvia, però, que el mateix ROC d'infantil, primària i secundària també diu que tots els projectes dels centres s'han de fer amb la participació de tota la comunitat educativa i s'han d'aprovar per consell escolar.

No existeix segons la normativa vigent la possibilitat que l'Administració educativa pugui imposar un nou projecte, proposat pels directors, que no hagi estat consensuat, participat i aprovat per la comunitat educativa al Consell Escolar de cada centre. I això la Conselleria ho sap.

Finalment la LOE també ens dona la raó en aquests punts. Són els consells escolars dels centres que han de participar i aprovar els projectes educatius que siguin d'aplicació als centres. I això la comunitat educativa ho ha de saber."

L'STEI Intersindical va voler ampliar la informació anterior per aclarir els dubtes que ocasionaven els irresponsables de la Conselleria i va enviar als centres la informació següent:

"RECALL NORMATIU ELABORAT PER L'STEI INTERSINDICAL:

AMPLIACIÓ DE LA INFORMACIÓ. NORMATIVA QUE REGULA EL PROCÉS d'elaboració, participació i aprovació de projectes educatius que s'han d'implantar als centres. Llei orgànica d'educació (LOE) i decrets que regulen els reglaments orgànics de centres públics (ROC).

Segons la normativa vigent, els fonaments legals que determinen qui elabora el projecte lingüístic o qual-sevol projecte educatiu que s'ha d'implantar al centre, amb qui ha de comptar la direcció del centre per fer-lo i quin és l'òrgan competent per aprovar-lo la trobareu a continuació. Les direccions dels centres poden fer-lo però han de comptar amb la participació i la col·laboració de tota la comunitat educativa, claustrals, pares mares, personal no docent, i alumnes. Els claustrals són competents per decidir sobre TOTS ELS ASPECTES EDUCATIUS DEL CENTRE (segons la LOE). I als consells escolars és on s'han aprovar tots els projectes que es vulguin implantar als centres.

Tal com diu la Llei Orgànica d'Educació (LOE), els òrgans col·legiats de govern i de coordinació docent dels centres públics són el Claustre i el Consell Escolar. Segons l'article 127 de la LOE, són competències del consell escolar "aprovar i avaluar els projectes i les normes als que es refereix el Capítol II del Títol V". El capítol II del Títol V parla del projecte educatiu de centre, que conté el projecte lingüístic, la programació general anual, i l'autonomia de centres.

Pel que fa al Claustre de professors, l'article 128.1 de la LOE diu que "el claustre de professors és l'òrgan propi de participació dels professors en el govern del centre i té la responsabilitat de planificar, coordinar, informar i, en el seu cas, decidir sobre tots els aspectes educatius del centre".

L'article 129 parla de les competències del claustre i, a l'apartat b), diu que aquest "ha d'aprovar i avaluar la concreció del currículum i tots els aspectes educatius dels projectes i de la programació general anual".

Pel que fa a la NORMATIVA AUTONÒMICA VIGENT, el Decret 119/2002 de 27 de setembre pel qual s'aprova el reglament orgànic de les escoles públiques d'educació infantil i primària (ROC), i el Decret 120/2002 de 27 de setembre pel qual s'aprova el reglament orgànic de secundària, al seu article 7, quan parla dels principis d'actuació dels òrgans de govern dels centres públics diu que aquests "garantiran, en l'àmbit de la seva competència, l'exercici del dret reconegut a l'alumnat, al professorat, als pares, a les mares o als tutors legals dels alumnes, com també al personal d'administració i serveis i vetllaran pel compliment dels deures corresponents. Igualment, afavoriran la participació efectiva de tots els membres de la comunitat educativa en la vida del centre, en la gestió i en l'avaluació".

Competències del Consell Escolar segons el ROC d'infantil i primària i el ROC de secundària, a l'article 8, definició i competències del consell escolar, al punt 2, lletra a), diu: "Establir les directrius i realitzar propostes per a l'elaboració del projecte educatiu de centre, aprovar-lo i avaluar-ne el compliment, com també determinar els procediments necessaris per a la revisió (...)".

Al mateix punt 2, lletra b), continua dient que el consell escolar té la competència "d'aprovar el reglament d'organització i funcionament, el projecte lingüístic, i altres projectes que en el seu moment determini la conselleria d'Educació i Cultura, com a documents integrats dins el projecte educatiu de centre, avaluar-ne el compliment i fixar-ne mecanismes de revisió".

A la lletra c) diu: "Aprovar i avaluar la programació general del centre que, amb caràcter anual, elabori l'equip directiu, i respectar, en tot cas, els aspectes docents que són competència del claustre, com també aprovar la memòria anual de final de curs on se'n recullí l'avaluació".

Pel que fa a les competències del claustre, segons l'article 22. 1 del ROC d'infantil i primària i segons l'article 23.1 del ROC de secundària, "el claustre té la responsabilitat de planificar, coordinar, avaluar, decidir i, si escau, informar sobre tots els aspectes docents d'aquest".

A l'article 23 del ROC d'infantil i primària i al 24 del ROC de secundària, diu que són competències del claustre "elevar a l'equip directiu propostes per a l'elaboració del projecte educatiu de centre, que inclou el reglament d'organització i funcionament, el projecte lingüístic i altres projectes que en el seu moment determini la conselleria d'Educació i Cultura, com també per a l'elaboració de la programació general anual".

A l'apartat b), diu: "establir els criteris per a l'elaboració dels projectes curriculars d'etapa, aprovar-los, avaluar-los i decidir-ne les possibles modificacions posteriors".

A l'apartat c), diu "analitzar, aprovar i avaluar, conforme al projecte educatiu, els aspectes docents de la programació general anual del centre i informar-la abans de la seva presentació al consell escolar, com també informar la memòria de final de curs".

L'article 26 del ROC d'infantil i primària i l'article 27 de secundària parlen de les competències de l'equip directiu. Al punt 2, diu: "L'equip directiu, dirigit i coordinat pel director del centre, haurà de responsabilitzar-se de les tasques següents:

b) Estudiar, i presentar al claustre i al consell escolar, propostes per fomentar i possibilitar la participació coordinada de tota la comunitat educativa en la vida del centre.

e) Garantir l'adopció de mesures necessàries per a l'execució coordinada de les decisions del consell escolar i del claustre en l'àmbit de les respectives competències.

g) Elaborar la proposta del projecte educatiu de centre, que inclou el reglament d'organització i funcionament, el projecte lingüístic de centre, i altres projectes que en el seu moment determini la conselleria d'Educació i Cultura, com també elaborar la programació general anual i la memòria de final de curs, i vetllar-ne per la correcta aplicació.

Les competències del director apareixen a l'article 34 del ROC d'infantil i del ROC de secundària. A la lletra a) diu: "dirigir i coordinar totes les activitats del centre cap a la consecució del projecte educatiu, d'acord amb les disposicions vigents i sense perjudici de les competències atribuïdes al consell escolar del centre i al claustre de professors".

A la lletra i) diu: "Fomentar i coordinar la participació dels diferents sectors de la comunitat escolar i procurar els mitjans precisos per a la correcta execució de les seves respectives competències".

A la lletra j), diu: "Elaborar, juntament amb la resta de l'equip directiu, la proposta del projecte educatiu de centre, que inclou el reglament d'organització i funcionament, el projecte lingüístic, i altres projectes que en el seu moment determini la conselleria d'Educació i Cultura, la de la programació general anual, d'acord amb les directrius i propostes del consell escolar i amb les propostes formulades pel claustre i per les associacions de pares i mares d'alumnes, com també vetllar-ne per la correcta aplicació i, a final de curs, elevar a la conselleria d'Educació i Cultura la memòria anual sobre les activitats i la situació general del centre".

A l'article 49 del ROC d'infantil i primària, i a l'article 58 del ROC de secundària, apareixen les competències de la comissió de coordinació pedagògica (CCP). La comissió de coordinació pedagògica exercirà les competències següents:

"a) Establir, a partir dels criteris presentats pel claustre, les directrius generals per a l'elaboració i la revisió dels projectes curriculars d'etapa, que seran desenvolupats pels equips de cicle (o departaments didàctics als IES) mitjançant l'elaboració de les programacions didàctiques...

c) Assegurar la coherència entre el projecte educatiu de centre, que inclou el reglament d'organització i funcionament, el projecte lingüístic, i altres projectes que en el seu moment determini la conselleria d'Educació i Cultura; els projectes curriculars d'etapa i la programació general anual.

d) Proposar al claustre, per a l'avaluació i l'aprovació, els projectes curriculars d'etapa, els aspectes docents del projecte educatiu i de la programació general anual, i les modificacions dels ja establerts, com també l'evolució de l'aprenentatge i el procés d'ensenyament".

A l'article 58 i 59 del ROC d'infantil i primària, i al 67 i 68 del ROC de secundària, quan parla d'autonomia pedagògica dels centres diu que "els centres disposaran d'autonomia per definir el model de gestió organitzativa i pedagògica, que haurà de concretar-se, en cada cas, mitjançant els corresponents projectes educatius, que inclouen els reglaments d'organització i funcionament, els projectes lingüístics, i altres projectes i plans específics que en el seu moment determini la conselleria d'Educació i Cultura, com també els projectes curriculars".

També diu que "el projecte educatiu és un instrument de planificació institucional del centre, que concreta les intencions educatives consensuades per la comunitat educativa i serveix per a donar sentit i orientar el conjunt de les activitats del centre. La seva elaboració correspon a l'equip directiu i ha de ser avaluat i aprovat pel consell escolar.

Els centres elaboraran el projecte educatiu tenint en compte el context socioeconòmic i cultural del centre, les necessitats educatives específiques de l'alumnat, les directrius i propostes establertes pel consell escolar, les propostes realitzades pel claustre i les aportacions de les associacions de pares i mares d'alumnes. El projecte educatiu de centre serà debatut per tots els sectors de la comunitat educativa, i serà aprovat per majoria de dos terços del consell escolar...""

El mateix dia que se celebrava l'assemblea de docents sortia una entrevista a Vilaweb que s'havia fet a M. Antònia Font, secretària de Política Educativa i Normalització Lingüística de l'STEI Intersindical. Aquesta va ser l'entrevista:

"ELS DOCENTS DE LES ILLES, EN PEU DE GUERRA

L'Assemblea de Docents anuncia una vaga indefinida per al curs vinent. Serà un començament de curs mogut si el govern no s'asseu a negociar i no suspenen l'aplicació del decret trilingüe', diu Maria Antònia Font, portaveu de l'STEI.

Mestres i professors de les Illes tenen intenció de començar el curs vinent amb una vaga indefinida si el Govern s'entesta a aplicar el decret de trilingüisme i manté les retallades de la plantilla docent. Portaveus d'assemblees de centres i representants dels sindicats STEI, UGT i CCOO fa dies que s'organitzen a través de l'Assemblea de Docents, que ha preparat per a avui un acte al Teatre Municipal de Manacor. La intenció és sumar prou suport per organitzar la protesta al setembre. 'El professorat de les Illes Balears està molt cansat de la política educativa del govern Bauzá', diu Maria Antònia Font, portaveu de l'STEI. Hi parlem sobre la situació de la comunitat educativa a les Illes i la tardor tensa que s'hi preveu.

- *El govern ha fet retallades, com a tot arreu, però la gent està indignada perquè no ha atacat els problemes fonamentals del sistema educatiu, com ara el fracàs escolar. S'ha dedicat a atacar el model lingüístic escolar, que sabem que funciona i que té l'aval dels pares i mares. En aquests dos anys de legislatura, ha atacat els pilars fonamentals de la normalització lingüística: ha llevat el requisit de català als funcionaris de l'Administració pública, ha tancat un mitjà de comunicació (Ràdio Televisió de Mallorca) que emetia vint-i-quatre hores en català a totes les Illes, i ara ataca el tercer pilar, que és l'educació.*
- *L'any passat ja van començar amb l'ordre d'elecció de llengua a l'escola...*
- *I no els va sortir bé, perquè el 87% de pares i mares varen triar l'ensenyament en català. Enguany ha estat un 90%. Per a aquest segon any de legislatura ens tenien reservat l'anomenat Tractament Integrat de Llengües (TIL), un decret que figura que incentiva l'aprenentatge d'anglès als centres escolars, però que en realitat redueix la presència de la llengua catalana als centres, impossibilita la immersió lingüística a infantil i primària i posa entrebancs perquè la llengua vehicular sigui el català. Tot això acompanyat d'una llei de símbols que pretén prohibir enllaços quadribarrats als centres, samarretes i qualsevol mena de protesta, i també d'una llei de convivència d'autoritat del professor, perquè diuen que fem adoctrinament.*
- *I tot això ha enutjat força els professors.*
- *Molt. Per això STEI, UGT i CCOO vàrem convocar aquesta assemblea de docents, per tenir un contacte més directe amb el professorat. Després de parlar-ne, es va proposar de fer una vaga indefinida al setembre. Ara hem de veure quanta gent hi estaria disposada. L'Assemblea va néixer fa un parell de mesos i mira d'anar sumant gent, intenta que hi hagi un representant de cada centre.*
- *Amb aquesta vaga voleu impedir que s'apliqui el decret TIL el curs vinent?*
- *Ens hem queixat al Consell Escolar i a la Mesa Sectorial, el sindicat l'ha impugnat... Ara hem demanat la suspensió cautelar del calendari d'aplicació. Si ho fan, la proposta de vaga indefinida potser sofrirà una aturada. Però si no, anirà endavant.*
- *I què passarà el curs vinent?*
- *No crec que hi hagi un començament de curs tranquil. Si ells no s'asseuen a negociar i no ajornen el calendari, hi haurà problemes. Garantits. O la justícia ens dona la raó amb la sol·licitud de suspensió cautelar, o serà un començament de curs molt mogut, perquè hi ha molt de malestar.*
- *Quina és la finalitat de la vaga indefinida?*
- *L'Assemblea de Docents ha decidit de posar com a requisits per a suspendre la vaga indefinida que es retiri el TIL, que es recuperin les plantilles (han llevat professorat de les aules i han creat desocupació entre els interins), que es puguin cobrir les substitucions i que no s'apliqui la llei de símbols i convivència. La setmana passada al Parlament, el president i la consellera d'Educació varen dir que el professorat adoctrinava, que infonia por als alumnes! Són unes acusacions molt greus que han molestat molt el col·lectiu docent.*
- *A què atribuiu aquests atacs del govern?*
- *José Ramón Bauzá forma part de la part més radical i espanyolista del PP. Hi ha un PP regionalista i un PP molt espanyolista. Bauzá és molt a prop del Círculo Balear, grupuscle que també és a prop d'UPyD.*

Per molt que digui que defensa les modalitats de les Illes, nosaltres pensam que té una certa fòbia a la llengua i a la cultura catalanes.

- *I per això focalitza l'atac a la llengua a l'escola, ara?*
- *A l'escola hi ha un reducte que volen reduir. De l'escola ve la normalització, que tothom parli català. I de fet el decret TIL ataca infantil i primària. Volen invertir la piràmide: si a infantil i primària la majoria ho fan en català, és aquí on han de pegar. És una política ideològica, de la FAES, que el PP aplica allà on governa: el País Valencià, les Illes i Galícia. Respon a una estratègia dirigida des de les clavegueres de l'Estat per a fomentar la divisió de la llengua.*
- *El Govern Bauzá també ha promogut llibres de text en 'modalitats lingüístiques balears', però sembla que cap editorial no n'ha fet cas, oi?*
- *Ha estat un fracàs total. Des del professorat, que és un col·lectiu de gent molt preparada, varen dir que no demanarien ni comprarien cap llibre que no fos normatiu. Així que les editorials varen decidir no córrer el risc de fer un llibre en una modalitat lingüística no científica perquè serien doblers perduts. Hi ha una gran unitat en la comunitat educativa."*

El dia 26 de juny es va celebrar al Teatre de Manacor, l'assemblea de docents corresponent. Al dia següent, Cristina Polls va publicar al Diari Balears digital la informació següent:

"L'ASSEMBLEA DE DOCENTS JA PREPARA LA VAGA INDEFINIDA

Unes 300 persones es reuniren al Teatre Municipal de Manacor

L'Assemblea de Docents ja prepara la vaga indefinida que es vol convocar als centres illencs a partir del 13 de setembre. Aquest dimecres capvespre 300 persones es reuniren al Teatre Municipal de Manacor per començar a organitzar com cal coordinar l'aturada.

L'Assemblea de Docents, que començà a caminar just ara fa un any, impulsada per STEI-i, CCOO i FETE-UGT, ja ha aconseguit que 70 centres, dels 260 que hi ha a Mallorca, en prenguin part. La reunió va ser el primer gran acte convocat per l'Assemblea per tal d'explicar als centres que encara no s'hi han adherit quins són els seus objectius com a col·lectiu de docents.

Dues professores, una de primària i una de secundària, varen ser les encarregades de conduir un acte on es tractaren bàsicament tres qüestions. La primera d'elles és la necessitat que els centres creïn assemblees pròpies per tal d'organitzar-se internament i que un representant d'aquestes pugui servir de vincle amb l'Assemblea de Docents. La segona qüestió que es tractà va ser la necessitat de no aturar les màquines aquests dos mesos de vacances i aprofitar per fer reunions organitzatives per a la vaga, els mesos de juliol i agost. I per últim, s'apuntà la necessitat que cada centre creï una comissió de vaga perquè pugui ajudar, per exemple, a secundar la vaga també a aquells companys que tenen més dificultats econòmiques per fer-la. Per a facilitar la feina a les assemblees de centre, s'ha aprofitat la trobada per repartir-los un manual d'instruccions per preparar la vaga.

Per acabar l'acte es projectà el vídeo de convocatòria de l'Assemblea a Manacor que l'Institut Balear de la Dona ha exigít que es retiri o es modifiqui, a petició de la denúncia feta per l'Institut de Política Familiar (IPF). En aquest enregistrament es fa un recorregut per totes les 'bufetades' que el Govern Bauzá ha donat al col·lectiu de professors. Després d'enumerar tots els greuges, el vídeo acaba amb unes paraules de Bauzá on assegura que "les classes començaran al setembre". La resposta dels assistents a la projecció va ser alçar les octavetes que s'havien repartit a favor de la vaga indefinida, seguida d'una gran ovació.

En acabar l'acte, la Plataforma Crida havia convocat la seva assemblea extraordinària a Manacor i una vegada finalitzat l'acte, molts dels assistents es desplaçaren fins als CEIP Jaume Vidal i Alcover.

ELS MOTIUS DE LA VAGA

Per al portaveu de l'Assemblea, Iñaki Aicart, "cal passar a l'acció. Hi ha hagut quatre vagues al sector educatiu aquest curs i tancades i no hi ha hagut cap reacció per part del Govern". Entre els motius per anar a la vaga indefinida hi ha: el Decret de Tractament de Llengües, la Llei de convivència, la recuperació de les plantilles i de les ràtios anteriors a les retallades, les substitucions immediates de les baixes, la dotació de plantilles d'atenció a la diversitat o la contractació d'interins també el juliol i l'agost."

El Consell Plenari d'Educació de l' STEI Intersindical es va reunir després de l'assemblea comentada abans i decidí esperar la reunió de l'Assemblea d'afiliats i afiliades de sector per decidir la convocatòria d'una vaga indefinida. Era in-

suficient la informació de la qual es disposava per fer-ho en aquell moment. Dels més de 300 centres de les Illes Balears, només n'havien contestat uns 70. I el tant per cent de gent que contestava que sí faria vaga indefinida, encara no era tan alt com calia per poder assolir uns resultats que compensassin l'esforç econòmic que hauríem de fer.

Es va parlar d'acostar posicions amb l'Assemblea de Docents de les Illes. Tot i que en formàvem part, la comunicació i la presa de decisions no s'havien fet, des del nostre punt de vista, tenint en compte el parer dels òrgans sindicals, ni tampoc s'havia esperat que es fessin els protocols necessaris que les organitzacions sindicals necessiten per convocar o no una vaga.

De moment per tant, amb les dades conegudes, l'STEI Intersindical no podia decidir convocar una vaga indefinida.

L'STEI Intersindical veia que els motius hi eren. Que la majoria del professorat estava enfadat i que una part del professorat més actiu, conscienciat i compromès, estava disposat a fer una vaga indefinida amb l'objectiu de tombar el TIL i recuperar les plantilles docents. De momento, l'STEI, que també havia consultat la seva afiliació, volia conèixer l'opinió d'un tant per cent important dels seus afiliats i dels docents de les Illes que encara no s'havien pronunciat. Per tant, l'STEI Intersindical convocaria a principis de setembre una assemblea d'afiliats i afiliades per fer una nova consulta i prendre una decisió important de cara a una mobilització contundent i activa, sostinguda en el temps, majoritària i conjunta, que pogués garantir l'èxit de les nostres reivindicacions.

Crèiem que havíem de fer una reunió amb l'Assemblea de docents, formada per gent valenta, compromesa i lluitadora que treballava per coordinar la protesta des dels centres i des dels sindicats, durant el mes de juliol per marcar i consensuar l'itinerari de lluita, definir els objectius tàctics i estratègics i concretar el format d'aquesta vaga indefinida o vaga contundent i activa. Preparar materials, parlar amb altres illes, conscienciar els docents que encara no ho estaven i treballar per crear les condicions que ens permetrien obrir una negociació real per retirar el TIL o ajornar-lo, i per continuar treballant a favor del servei públic que garantia el dret a l'educació de totes les persones en igualtat d'oportunitats i del model d'escola en català, arrelada al medi, respectuosa amb l'entorn, integradora i solidària que tots volíem.

Per tant, estàvem a favor de mantenir l'anunci d'un inici de curs conflictiu i que dia 13 de setembre el curs no començàs.

El curs no acabava avui per a nosaltres. Continuàvem pendents de l'organització de la mobilització per canalitzar el rebuig al TIL i a les polítiques educatives equivocades i no consensuades amb la comunitat educativa que volia posar en marxa el Govern Bauzá.

L'STEI Intersindical, UGT i CCOO varen fer una valoració del curs que acabava i de la situació conflictiva existent i varen publicar conjuntament el document següent:

"EL CURS VINENT POT SER DECISIU EN AQUESTA CARRERA DE FONS QUE AMB UNA MÀ ENS OBLIGA A COMPLIR RESPONSABLEMENT AMB LA NOSTRA TASCA DOCENT I AMB L'ALTRA AGAFAR LA PAN-CARTA.

Des de l'inici fins al final hem estat capaços de mantenir la unitat d'acció que ens ha permès generar una lluita continuada i sostinguda en el temps amb la que hem demostrat que som un sector conscient que els retalls, els atacs indiscriminats i el menyspreu d'aquest Govern cap al nostre sector, no ens divideix ni ens acovarda.

Els sindicats hem exigint a la conselleria d'Educació un procés de negociació. És per a nosaltres una condició inexcusable i imprescindible l'ajornament de l'aplicació del TIL (com també hem formulat dins els recursos que hem presentat la petició de suspensió cautelar) pel caos organitzatiu que ja està generant i generarà a tota la comunitat educativa; el restabliment de les plantilles i de la paga extra del 2012; la protecció econòmica i la substitució immediata de les baixes i la garantia de l'estabilitat laboral dels interins.

Una dada que ja ens preocupa és que les famílies estan adquirint els llibres per al curs vinent sense la seguretat o desconeixement que la llengua amb la que està escrit el text coincidirà o no amb el que disposa el TIL.

El repte futur és claríssim. Mantindrem la unitat i continuarem cercant fórmules de lluita que ens cohesionin, sumin i ens mantinguin forts.

De no rectificar la Conselleria l'actual trajectòria, els tres sindicats volem anunciar que el proper curs serà ANORMAL I CONFLICTIU i abans de reiniciar el curs lectiu (13 de setembre) impulsarem assemblees entre els docents i els centres.

Hem lluitat, lluitam i lluitarem contra el TIL. Per davant ens queden encara els entrebancs de la LOMQE i l'Estatut docent que només pretenen la degradació laboral i social del docent, la segregació de l'alumnat, la persecució i l'eliminació del nostre sistema d'igualtat d'oportunitats i garanties educatives."

L'ensenyament concertat. El VI Conveni

A Concertada, el 19 de juny, quatre anys i mig després que s'exhaurís l'actual conveni, es va procedir a la signatura del VI conveni d'empreses d'ensenyament sostingudes totalment o parcial amb fons públics.

Aquest nou conveni no seria vigent fins a la seva publicació en el BOE. I el seu àmbit temporal s'allargaria fins al 31 de desembre de 2019.

Des de l'STEL s'estaven analitzant el canvis de redacció i articulat respecte del V conveni de concertada, encara en vigor. Aquest va ser el resultat de l'anàlisi comparativa que es va fer:

"VI CONVENI D'EMPRESSES D'ENSENYAMENT PRIVAT SOSTINGUDES TOTALMENT O PARCIAL AMB FONTS PÚBLICS

(SIGNAT DIA 19 DE JUNY DE 2013)

UN CONVENI A LA BAIXA, SENSE LLUITA

Dia 19 de juny s'ha procedit a la signatura del text definitiu del VI conveni de concertada. La signatura es produeix després de 54 mesos amb el conveni del sector exhaurit i amb les taules salarials de 2008, sense actualitzar.

Només l'aplicació d'una lesiva Reforma Laboral, que limita la ultra activitat dels convenis a un any i la pressió de la negociació de convenis d'àmbit autonòmic varen treure de la passivitat la Mesa negociadora de Madrid, que va deixar transcórrer tres anys (octubre 2009-octubre 2012) sense celebrar una sola reunió.

L'actitud dels sindicats de la Mesa de Madrid, que han deixat córrer el temps; l'aprovació de la reforma laboral del PP, que alguns ni tan sols denunciaren; la manca de propostes de millora o de cap mena de reivindicació, fan que s'hagi signat el que era previsible.

Podem dir que el conveni no s'ha lluitat perquè mai no hi ha hagut negociació real, no hi ha hagut propostes de millora, no hi ha hagut cap mena de reivindicació ni mobilització, ni una sola proposta sindical alternativa a la proposta patronal ni sobre la paga dels 25 anys d'antiguitat ni sobre les IT. Amb la nova redacció, aquests drets són paper banyat, ja no obliguen a ningú. Però també s'han modificat alguns articles que en cap cas no afavoreixen els treballadors i treballadores.

Canvis a destacar:

ÀMBIT TEMPORAL:

Fins al 31 de desembre de 2019, més de 2 anys d'ultra activitat per a negociar un nou Conveni. Efectes econòmics amb caràcter retroactiu des de l'1 de gener de 2009.

ÀMBIT FUNCIONAL:

S'han ajuntat categories professionals formant subgrups; entenem que això pot anar lligat a la mobilitat de les persones treballadores, tant internament com externament.

CONTRACTACIÓ:

No canvien les modalitats contractuals. El contracte per obra i servei continua essent el calaix de sastre. Tots els contractes estan vinculats a la nova legislació.

VACANCES:

S'ha adequat a la nova legislació vigent. Assenyala que la incapacitat derivada d'embaràs, part, adopció, acolliment, lactància o període de suspensió del contracte de paternitat es podran recuperar els dies de vacances en un altre moment. No recull la recuperació dels dies de vacances en el cas de les IT, quan hi ha sentències del Tribunal Suprem que sí que ho fan.

VACANTS PERSONAL DOCENT:

Seran cobertes entre ells mateixos segons els criteris de capacitat, titulació i aptitud, juntament amb l'antiguitat a l'empresa. Es perdrà com a criteri preferent estar en llistes de recol·locació per pèrdua d'unitats, quedant sempre a la voluntat de l'empresa.

El consell escolar de centre perd el poder de decisió sobre aquest tema.

PERSONAL DE SERVEIS GENERALS:

Els auxiliars amb cinc anys d'antiguitat podrien passar a ésser oficials.

PERMISOS:

S'adeqüen a la legislació vigent: s'afegeixen dos dies per intervenció quirúrgica sense hospitalització d'un familiar fins a segon grau, i de cinc dies si hi ha un desplaçament.

S'hi inclou la concreció horària i el preavis del permís de lactància.

FORMACIÓ:

En funció de la darrera reforma laboral els treballadors amb almenys un any d'antiguitat tenen dret a un permís de 20 hores anuals de formació. No parla de qui paga la formació.

MOBILITAT FUNCIONAL INTERNA I EXTERNA:

La interna es refereix a una mobilitat dins el mateix grup o subgrup professional però sense reducció del salari. Sempre estarà en funció de la titulació acadèmica o professional.

L'externa es refereix a fer funcions no corresponents al grup professional propi. Només serà possible si hi hagués raons tècniques o organitzatives justificades. Realment és un dels perills del nou conveni col·lectiu.

Se seguiran fent comissions per tractar aquest tema.

JUBILACIONS:

Ja no parla dels 65 anys, sinó de la legislació vigent.

PAGA EXTRAORDINÀRIA D'ANTIGUITAT (PEA):

S'ha afegit l'article 62 bis, manifestant que el que era un dret de les persones treballadores dependrà de la voluntat i els pressupostos de l'Administració. Cal dir que a l'àmbit del V conveni cap persona amb els requisits complerts encara no ha cobrat la PEA als 25. No es pot considerar un dret absolut, ja que l'Administració a la que es responsabilitza no és signant del Conveni.

A partir del 31 de desembre de 2015 no es genera dret a la PEA per als que compleixin 56 anys o més i no tinguin els 25 anys d'antiguitat.

Fins a la publicació del nou conveni al BOE s'entén prorrogat a tots els efectes l'article 61 del V conveni.

COMPLEMENT PER INCAPACITAT TEMPORAL:

Es manté el que deien els convenis anteriors. Però sempre condicionat a l'abonament de les quantitats per l'Administració. Les empreses queden exonerades d'aportar qualsevol quantitat. Si la comunitat autònoma modifica les condicions, en funció de les seves disponibilitats econòmiques, es deixarà d'abonar el complement en cas d'IT.

JORNADA:

Es manté igual, encara que per al PAS ens seguim trobant que, per poder completar les 1.600 hores anuals, la jornada setmanal de 38 hores resulta insuficient, pel que sempre s'ha d'ampliar amb les 57 hores que marca l'article 30.2.

SALARIS:

** PERSONAL SENSE CONCERT: El conveni col·lectiu recull les taules salarials de 2009, 2010, 2011 i 2012 amb els increments respectius (3%, 0'3%, 0%, 0%).*

Les empreses tenen fins al 31 de desembre de 2013 per actualitzar les diferències.

** PERSONAL AMB RÈGIM DE CONCERT: Any 2009-2010 se segueixen els augments dels Pressupostos Generals de l'Estat i es fixa un període transitori fins al desembre de 2014 perquè s'abonin aquests increments.*

Els anys 2011-2014 es dotaran mesures perquè s'adeqüin les quantitats abonades per l'Administració amb els conceptes salarials bàsics del conveni.

Per tant, a l'àmbit de cada Comunitat Autònoma s'hauran de negociar les quantitats d'aquests anys, per arribar a signar el 2015 unes taules salarials completes. Consideram que hauria estat necessari traslladar l'àmbit de negociació allà on es donassin les condicions per arribar a acords realistes i aplicables, i que hi participassin les tres parts implicades: patronals, sindicats i Administració. El tema, en el nou redactat, queda bastant indefinit.

PRIMER CICLE INFANTIL:

S'acorda una nova regulació per als centres integrats de 0-3 anys. Els docents que ja hi fan feina conserven els drets adquirits, però les noves incorporacions veuen restringides les seves condicions laborals.

Nova regulació del període de vacances del personal del 1r cicle d'educació infantil: un mes de vacances, més 15 dies addicionals (preferentment Nadal, Setmana Santa i estiu). Es poden establir torns.

Més jornada de feina anual i setmanal. Es determinen les ràtios mínimes d'alumnat per a la inaplicació salarial del professorat de 1r cicle d'EI. També esmenta la inaplicació del Conveni referit a l'article 82.3 de l'Estatut dels Treballadors, donant l'opció de modificar les condicions de treball per motius econòmics, tècnics o organitzatius.

Ens trobarem amb dues situacions dins un mateix nivell."

La signatura i entrada en vigor del VI Conveni implicava també que s'havien d'actualitzar les taules salarials corresponents als anys 2009, 2010, 2011, 2012 i 2013. Continuar amb les taules de 2008 com a referència feia que se'ns deguessin quantitats que podien anar dels 1.300€ bruts a més de 6.000€ en el cas de professorat d'ESO que cobrava el complement de llicenciats de primer cicle.

Les taules per al personal no concertat s'havien d'haver regularitzat a 31 de desembre de 2013, i per al personal amb pagament delegat, a 31 de desembre de 2014.

La redacció de l'article 53 del VI Conveni permetia una interpretació àmplia. Per aquest motiu, amb data de dia 25 de juny, l'STEI Intersindical va entregar un escrit al registre de la conselleria d'Educació demanant la convocatòria d'una mesa de Concertada en la qual s'informàs a les parts del procediment, calendari i disposició de la partida pressupostària necessària per procedir a l'actualització de les nostres taules salarials.

Les patronals de l'escola concertada varen desmentir les xifres aportades per l'Administració en relació al nombre de famílies que havien escollit el castellà com a llengua de primer ensenyament.

La premsa insinuava una possible manipulació per part de l'Administració. Aquesta havia quedat una vegada més en evidència, demostrant que les seves polítiques educatives en matèria lingüística anaven encaminades, més que cap a l'excel·lència, cap a la progressiva minorització del català als centres educatius, fet aquest que corroboraven tots i cada un dels estaments de la comunitat educativa.

Juliol i agost de 2013

Davant el començament d'un curs conflictiu: vaga indefinida

Començava el mes de juliol amb la convocatòria de l'Assemblea de Docents, per part del Comitè de vaga, per al dia 9 de juliol, a les 10.30 hores, a l'IES Marratxí, amb el següent ordre del dia:

- Actuacions realitzades pel comitè de vaga des de la darrera assemblea.
- Reunions amb organitzacions del món de la cultura i l'ensenyament.
- Propaganda: vídeo, octavetes, etc.
- Mocions dels partits polítics en contra del TIL i en favor de la vaga indefinida.
- Caixa de resistència.
- Accions durant l'estiu: accions directes, sopar a la fresca...
- Dubtes.
- Data de la propera assemblea a l'agost.

Aquest va ser el comunicat que es va enviar a la premsa després d'haver-se celebrat l'assemblea:

"NOVA ASSEMBLEA PER LA VAGA INDEFINIDA AMB ALTA PARTICIPACIÓ I CONSENS

Avui dematí a les 10.30 hores ha tengut lloc l'Assemblea de Docents a l'IES Marratxí. Un centenar d'ensenyants de centres públics i concertats de per tota Mallorca han participat a la reunió que s'ha tancat havent treballat tots els punts de l'ordre del dia proposats.

Des del comitè de vaga de l'Assemblea de Docents valorem molt positivament aquesta convocatòria en el mes de juliol, entrats ja en el període de vacances. Això demostra la determinació amb què el col·lectiu de docents s'està decantant per la proposta de vaga indefinida.

A l'assemblea el comitè de vaga ha passat comptes de la feina feta entre assemblees, marcada per l'acte de dia 26 a Manacor, que ha estat ratificada per la reunió d'avui. A més, avui s'han marcat les línies de treball per aquest estiu per tal de dotar de major impuls la vaga indefinida. Entre les accions que es duran endavant s'han proposat reunions amb entitats del món de la cultura i l'educació per explicar-los les raons de la vaga i per demanar els seus suports. També s'ha plantejat aconseguir que es duguin mocions als ajuntaments a favor de la vaga indefinida juntament amb les mocions que ja s'estan presentant contra el decret del TIL. En aquest sentit, s'ha recordat que a l'Ajuntament de Pollença ja s'ha aprovat una moció donant suport a la vaga indefinida.

Així mateix s'han planificat les assemblees per aquest estiu i s'ha xerrat d'organitzar un sopar unitari a final d'agost. D'acord amb això, la propera assemblea serà el 30 de juliol a un lloc per determinar i en aquesta s'abordan tots aquells punts relacionats amb les reivindicacions concretes sobre les quals se sustentaran la vaga.

Altres temes que s'han tractat han estat la posada en marxa d'una caixa de resistència i la resolució de dubtes concrets que es plantegen respecte a la pràctica de la vaga indefinida.

Per acabar, volem manifestar que ben al contrari del que alguna gent esperava, aquest moviment de docents no s'està apagant amb l'arribada de l'estiu. De fet, des de la celebració de l'acte del Teatre Municipal de Manacor, altres 45 centres educatius han contestat l'enquesta informativa referent a la vaga indefinida i el suport a aquesta ha crescut. Fins i tot ha augmentat la participació del professorat de l'escola concertada. L'Assemblea ha mostrat una vegada més la determinació d'impulsar la vaga indefinida a l'inici del curs vinent."

A mitjan juliol, l'STEI Intersindical va denunciar la manca de transparència en el procediment de llocs de treball per a inspectors d'educació, ja que el 13 de juliol, havia sortit al BOIB l'ordre de la consellera d'Educació que

regulava el procediment per a l'ocupació de llocs de treball d'inspectors d'educació en comissió de serveis. Tot i que el redactat final de la norma recollia algunes de les aportacions que s'havien fet per part de l'STEI, tant al Consell Escolar de les Illes Balears com a la Mesa Sectorial d'Educació, ens semblava del tot insuficient en algunes qüestions del seu contingut.

Per una banda, des de l'STEI s'havia demanat que l'ordre recollís i aplicàs la normativa autonòmica i estatal vigent, i que els requisits s'ajustassin a allò que preveia el decret estatal. I per altra, en la manca d'independència que tenia la comissió de selecció i valoració, amb la majoria dels seus membres designats pel secretari autonòmic d'Educació. Si els seus components fossin elegits per sorteig, hi hauria hagut més garanties d'imparcialitat.

Un altre dels aspectes de l'ordre que aixecava més sospites era la puntuació que es donava a la segona fase del procediment de selecció, l'anomenada "fase de projecte i entrevista", amb gairebé la meitat del total de la baremació de tot el procés. Un tipus de prova, l'entrevista, que podia amagar molta subjectivitat, manca de parcialitat, possibilitat de tractes de favor, i a la qual els representants de les organitzacions sindicals no podíem ser-hi presents.

Calia recordar que aquesta ordre de la consellera venia motivada per la necessitat de dotar el cos d'inspecció de la conselleria d'Educació de nous integrants, després que el mes de juny de l'any 2012, sense cap tipus de motivació justificada, desset inspectors i inspectores haguessin estat destituïts de manera fulminant.

Des de l'STEI reclamàvem al Govern que no impulsàs polítiques repressives, no atacàs la llibertat d'expressió, com feia l'avantprojecte de Llei de símbols, i que vigilaríem, -i si arribava el cas denunciariem-, qualsevol intent de conformar una selecció del cos d'inspecció amb criteris partidistes i de subordinació ideològica.

Davant la incapacitat de rectificar de la Conselleria i tenint en compte les noves ordres als centres perquè passassin em marxa el TIL, d'una manera absolutament impossible a través de l'article 20, es varen reunir l'STEI Intersindical, FETE-UGT i FE-CCOO i varen emetre el comunicat següent:

"ELS SINDICATS DE L'ENSENYAMENT STEI-INTERSINDICAL, FETE-UGT I FE-CCOO REITERAM EL NOSTRE REBUIG AL TIL i recordam que la LOE atorga als consells escolars la competència per establir els seus projectes lingüístics i la conselleria d'Educació no està facultada per fer una interpretació unilateral del que indica l'article 20 del TIL, obligant les direccions dels centres –sense la intervenció del consell escolar– a introduir modificacions que no han estat aprovades per l'òrgan competent.

Aquest decret, l'hem recorregut per la via del contenciós administratiu i n'hem demanat la suspensió cautelar, la qual consideram cada cop més necessària davant la confusió i el caos organitzatiu que està propiciant la conselleria d'Educació pel fet de no respectar, fins i tot, la literalitat del que diu l'article 20 del TIL.

Per aquest motiu les tres organitzacions sindicals donarem suport als equips directius i al professorat, perquè prevalgui la legalitat a les interpretacions arbitràries que vol imposar l'Administració educativa.

A més, denunciem que aquest fet incrementa la manca de transparència en la conformació de les plantilles. Les vacants publicades a hores d'ara per la conselleria d'Educació són insuficients per començar el curs amb la plantilla adient, que requereix un augment considerable en nombre per poder garantir un ensenyament de qualitat, amb equitat i inclusiu, amb ràtios que permetin una atenció adequada per a l'alumnat amb dificultats d'aprenentatge i recuperar desdoblaments i programes educatius per poder garantir les condicions per incrementar l'èxit escolar i no la segregació."

A partir d'aquesta situació creada i per donar resposta a les demandes del departament d'inspecció educativa en relació a refer i esmenar els projectes TIL que ja havien estat aprovats, o no, pels consells escolars, l'STEI Intersindical va elaborar tres documents per ajudar les direccions i els claustres dels centres a actuar correctament i legalment, ja que el director o directora no podia, la normativa i la legislació vigent no li ho permetia, refer un projecte i donar-lo per bo, sense l'aprovació per part del consell escolar dels projectes que havien de ser d'aplicació al centre el curs vinent. Per tant, el primer document enviat va ser una possible carta model perquè la prenguessin en consideració. Algun centre de Mallorca ja l'havia enviada a la Conselleria com a resposta a la demanda d'esmenar el Projecte TIL.

Aquesta era la carta:

"Centre..... Localitat

Data

Rebut l'informe del DIE en relació a l'adequació del projecte de TIL a la normativa en data, en què sol·licita que s'esmeni el projecte volem fer constar que aquest projecte va ser elaborat per la Comissió de Coordinació Pedagògica (CCP), que té el suport del Claustre, i que ha tingut el suport dels pares/mares mitjançant la votació establerta i aprovat per més dels 2/3 del Consell Escolar.

Segons la LOE, a l'article 127:

"El Consejo Escolar del centro tendrá las siguientes competencias:

a) Aprobar y evaluar los proyectos y las normas a los que se refiere el capítulo II del título V de la presente Ley".

Segons el ROC: CAPÍTOL II Òrgans de govern col·legiats. Secció primera. Consell escolar. Article 8. Definició i competències del consell escolar:

1. El consell escolar del centre és l'òrgan de participació dels diferents sectors de la comunitat educativa en el funcionament i govern del centre.

2. El consell escolar del centre tindrà les competències següents:/.....

b) Aprovar el reglament d'organització i funcionament, el projecte lingüístic, i altres projectes que en el seu moment determini la conselleria d'Educació i Cultura, com a documents integrats dins del projecte educatiu de centre, avaluar-ne el compliment i fixar els mecanismes de revisió.

Per la qual cosa consideram que un projecte que té el consens del claustre, famílies, i ha estat aprovat pel consell escolar no pot ser modificat unilateralment per cap altre membre de la comunitat educativa i per tant caldrà esperar l'inici de curs per poder fer el que se'ns demana d'acord amb la normativa vigent.

DEPARTAMENT D'INSPECCIÓ EDUCATIVA"

El segon document era una RESOLUCIÓ DE LA JUNTA DE PERSONAL DOCENT NO UNIVERSITARI (STEI, FETE UGT, FE-CCOO i ANPE) que explicava els punts a seguir per a l'aprovació dels projectes educatius i que descartava la imposició d'una proposta de projecte, elaborada per la direcció del centre abans del 26 de juny, i implantada de forma provisional per la Conselleria sense passar per l'aprovació del consell escolar, que ja heu pogut llegir anteriorment.

El tercer document era un recull de la normativa vigent elaborat per l'STEI Intersindical que marcava les passes a seguir per a l'aprovació de qualsevol projecte i que avalava la resolució de la Junta. Aquest document ja l'heu pogut trobar una quantes pàgines abans d'arribar en aquest punt.

Abans d'acabar el mes de juliol, l'STEI Intersindical va comunicar que el recurs que s'havia interposat davant les instruccions del secretari autonòmic d'Educació al projecte de Tractament Integrat de Llengües hauria d'haver rebut resposta de l'Administració. Una vegada exhaurit el termini sense tenir resposta per part de la Conselleria, s'havia d'entendre que aquestes instruccions dequien i que tots els projectes que els centres havien presentat sense tenir en compte les esmentades instruccions eren vàlids.

D'altra banda, era el consell escolar l'òrgan competent per tractar les possibles modificacions als projectes presentats pels centres. Per tant, davant la impossibilitat de reunir el consell escolar en aquell moment, els projectes que la Conselleria havia retornat no es podien refer ni aprovar fins al mes de setembre.

Va ser en aquest moment que es va conèixer que la Conselleria havia iniciat el procediment per expedientar tres directors menorquins, acusant-los de no haver fet el que calia respecte del projecte TIL. L'STEI Intersindical va considerar inadmissible i fora de la llei el cessament de tres directors de tres instituts de secundària a Menorca pel tema de l'obligatorietat de fer uns projectes lingüístics adaptats al decret de Tractament Integrat de Llengües (TIL).

Es va considerar un acte més d'autoritarisme i repressió del president Bauzá i la nova consellera d'Educació, Cultura i Universitats, que continuaven la persecució als qui defensaven la llengua i la cultura dels mallorquins,

menorquins, eivissencs i formenterencs. Un acte que provocaria encara més confrontació entre la Conselleria i la comunitat educativa.

La Junta de Personal Docent no Universitari va tractar el tema i va emetre el comunicat següent:

"LA JUNTA DE PERSONAL DOCENT NO UNIVERSITARI DE LES ILLES BALEARS –STEI INTERSINDICAL, FETE-UGT, ANPE I FE-CCOO, REPRESENTANTS DE TOT EL COL·LECTIU DE TREBALLADORS DOCENTS-, CONSIDERA INADMISSIBLE I INJUSTIFICAT L'INICI D'UN EXPEDIENT SANCIONADOR AMB LA SUSPENSIO CAUTELAR DE CÀRREC I DE SOU A TRES DIRECTORS DE TRES INSTITUTS DE MENORCA. EL CONSIDERAM UN ACTE REPRESSIU, QUE PRETÉN INFONDRE POR AL COL·LECTIU DOCENT I QUE CREARÀ ENCARA MÉS CONFRONTACIÓ I MALESTAR DINS LA COMUNITAT EDUCATIVA.

Defensem la feina feta pels directors i directores dels centres de les Illes Balears. Sabem que han aplicat la normativa vigent i demanam una reunió amb caràcter d'urgència amb la consellera d'Educació, Cultura i Universitats per tractar aquest tema i per exigir la retirada immediata del procediment sancionador.

Consideram que mesures com aquesta no beneficien el normal funcionament dels centres, ja prou carregats de responsabilitats i de falta d'ajuda per part del Govern Bauzá. En una època de crisi no és gens intel·ligent crispar el dia a dia de les escoles i resoldre diferències en la interpretació de la llei a cop d'expedients sancionadors amb l'afegit de suspensió cautelar de sous als directors. Mesures totalment excessives, inadmissibles, impròpies d'un govern responsable i assenyat.

El president Bauzá i la seva mà dreta en aquests moments, la consellera d'Educació, Cultura i Universitats Juana María Camps, continua exercint la repressió al col·lectiu docent. Allà on hi hauria d'haver grans dosis d'equimitat, diàleg, llibertat d'expressió, respecte, democràcia o consens hi ha nerviosisme, silenci, negació, repressió, actituds superbes, autoritarisme i càstig. Tot el contrari del que hauria de ser. És com un cop d'estat a la democràcia interna dels centres.

El president Bauzá i la nova consellera d'Educació, Cultura i Universitats, continuen la persecució als qui defensen la llengua i la cultura dels mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs. Un acte que provocarà encara més confrontació entre la Conselleria i la comunitat educativa. Consideram que hi ha indicis d'un possible abús de poder; per tant, estudiarem des dels respectius serveis jurídics emprendre les accions judicials corresponents, cas que no es retiri el procediment sancionador als tres directors i no descartam proposar a la comunitat educativa altres mesures de protesta i de mobilització.

Per tot això, demanam una reunió urgent amb la consellera d'Educació, Cultura i Universitats per tractar aquestes qüestions i demanar la retirada del procediment sancionador i per obrir una via de diàleg i negociació del conflicte, així com per tractar tota una sèrie de qüestions que han quedat pendents de negociar a la Mesa Sectorial d'Educació com són les plantilles docents, la llei de símbols, el cobrament de l'estiu per part dels interins, etc.

La inaplicabilitat pedagògica del TIL, la falta de consens amb la comunitat educativa, així com la precipitació amb la seva aplicació ja comença a donar els fruits negatius."

L'STEPV també se solidaritzà amb els tres directors sancionats i ens envià el comunicat següent amb la petició que el digfonguéssim. Aquest va ser el comunicat signat per Vicent Mauri, el 31 de juliol de 2013.

"COMPANYES I COMPANYYS DE L'STEI INTERSINDICAL,

Des de l'STEPV - Intersindical Valenciana volem fer patent el nostre total i absolut suport als tres directors sancionats per la conselleria d'Educació del Govern Balear. També volem fer extensiu el suport a tot el professorat, la comunitat educativa, els sindicats i totes les organitzacions que s'oposen als atacs del Govern contra la llengua catalana i l'escola pública.

Els expedients sancionadors, la repressió, la desqualificació... formen part d'una campanya orquestrada pels enemics de la normalització lingüística, d'un ensenyament públic i de qualitat per a totes i tots, d'una societat democràtica, on totes les persones puguen decidir sobre aquells assumptes que els afecten.

Ací, al País Valencià, venim patint, des de fa temps, aquestes polítiques autoritàries i de control polític i ideològic dels centres educatius i del conjunt de la societat. Malgrat açò, no hem defallit en la nostra lluita per una escola pública i valenciana de qualitat i per una societat més justa i igualitària. Nosaltres sempre hem comptat amb el vostre suport i la vostra companyia en tot moment, fet que ens ha fet més fàcil la nostra lluita i treball. Ara mateix, quan també esteu patint totes aquestes agressions, volem acompanyar-vos en la vostra, nostra, lluita contra aquests inquisidors que ens ataquen a totes i tots.

Companyes i companys, ens agradaria que traslladàreu a les persones sancionades, al professorat i a la comunitat educativa el nostre suport. A més, restem a la vostra disposició per qualsevol actuació que considereu."

El dia 30 de juliol es va celebrar l'Assemblea de Docents que hi havia planificada i aquí teniu l'acta:

"ACTA DE L'ASSEMBLEA DE DOCENTS A SES CASES DES MESTRES (SANTA MARIA), 30 DE JULIOL DE 2013

Ordre del dia:

1. Informació del Comité de Vaga

S'explica la feina que s'ha duit a terme fins ara:

- *Promoure el suport a la vaga dins les mocions contra el TIL als diferents ajuntaments. Hores d'ara s'han posicionat 15 ajuntaments en contra, però només un ha inclòs la referència a la vaga. ERC s'ha compromès a portar la iniciativa (amb referència a la vaga) a 13 ajuntaments.*
- *Contactes i reunions amb diferents organitzacions del món cultural o de l'ensenyament per informar i demanar suport a la vaga. L'OCB s'ha pronunciat a favor de la vaga. Altres entitats com FAPA i COAPA donen suport a les nostres reivindicacions. Ens hem reunit també amb UCTAIB per donar-los informació.*
- *S'ha fet un document que recopila la pèrdua de retribució salarial dels docents els darrers anys. En breu es penjarà al bloc.*
- *S'està fent el document de resposta als dubtes que han anat sortint a les assemblees o que ens heu demanat a través del correu electrònic.*
- *S'ha fet el segon vídeo de l'assemblea, que ja té quasi 2.500 visites a youtube.*
- *La setmana passada es va fer una reunió amb docents de la concertada per tractar el tema de la vaga en relació a l'escola concertada. S'ha creat un grup de treball per veure com es poden integrar al procés de lluita que encapçala l'Assemblea. Interessats, contactar per facebook.*
- *S'ha fet una reunió més amb els sindicats per tal d'apropar postures. Els sindicats parlen d'un començament de curs anormal, però no han concretat en què consistirà. Per tant l'Assemblea continuarà amb les passes necessàries per convocar-la de manera autònoma, si així ho ratificàs l'Assemblea.*

Alguns assistents demanen als sindicats que concretin la seva postura. Na M. Antònia Font, de l'STEI (únic sindicat de la Junta present) recorda que han fet un sondeig entre els seus afiliats i que dia 2 de setembre convocaran una assemblea d'afiliats per decidir què fan. Un assistent recorda als sindicats que molts docents estan per la vaga, i que si la convoquen i no és un èxit, no quedaran més desacreditats que si no la convoquen.

2. Objectius de la Vaga

S'expliquen els objectius i es recorda que és molt important que la societat sàpiga per què protestam. La vaga ha de ser un instrument educatiu. Hi ha discussió sobre si només hi hauria d'haver la retirada del TIL com a reivindicació, o també establir un ordre de prioritats. Es deixa clar que dins l'ordre de prioritats a l'hora de negociar, la retirada del TIL és bàsica, però aquestes qüestions de tipus estratègic es decidiran en properes assemblees. Finalment per consens es decideix mantenir els vuit punts, i afegir un darrer punt amb referència explícita a la LOMCE.

Taula reivindicativa:

- 1. Retirada del decret de TIL*
- 2. Retirada del projecte de Decret de convivència i la Llei de símbols.*
- 3. Beques de transport i menjador efectives i convocades en el temps i la forma adient. Dotació suficient i eficient perquè es pugui dur un bon pla de reutilització de llibres.*
- 4. Recuperació de les plantilles, del professorat d'Atenció a la Diversitat i de les ràtios anteriors a les retallades.*
- 5. Substitucions immediates de les baixes.*
- 6. Baixes remunerades el 100%.*
- 7. Contractació dels interins durant els mesos de juliol i agost.*
- 8. Recuperació dels complements perduts i reconeixement de nous sexennis des de l'1 de juny de 2012 i acompliment de l'acord salarial de 2008 per a l'escola concertada.*
- 9. Petició a la conselleria d'Educació que insti al Govern Central a retirar la LOMCE.*

3. Inici de negociació

S'explica que abans de convocar la vaga es farà tot el possible per negociar amb la Conselleria. A final de setmana s'entregarà una sol·licitud en el registre de la Conselleria. Es demanen voluntaris per formar part del grup que serà l'encarregat de les negociacions prèvies. Es presenten voluntaris i són ratificats per l'Assemblea.

4. Procediment per convocar la vaga

S'explica quin és el procediment per convocar vaga des de l'Assemblea de Docents: s'ha de convocar una assemblea de treballadors amb un únic punt a l'ordre del dia que sigui "aprovació de convocatòria de vaga" i fer una votació secreta en què el "sí" guanyi per majoria simple (vegeu article 3 del RD 17/1977 -consolidat amb STC 11/1981). Perquè l'assemblea tenguí validesa ha de ser convocada o bé per sindicats, o bé pels representants dels treballadors (Junta de Personal Docent) o directament pels treballadors en nombre no inferior al 40% del col·lectiu convocant (article 46 Llei 7/2007).

Per fer viable la convocatòria, l'Assemblea acorda emprendre dues vies simultànies.

1. Per una banda, tots els presents a l'assemblea signen un full on s'insta els nostres representants a la Junta de Personal Docent perquè convoquin una assemblea de treballadors per al proper dia 30 d'agost. S'enviarà aquesta setmana a la Junta de Personal.
2. S'iniciarà una recollida de firmes entre tot el col·lectiu docent de les Illes per a poder convocar aquesta assemblea en cas que la Junta de Personal Docent no respongui a la nostra demanda. Es necessitarien més de 4.000 firmes, però el mateix procés de recollida pot enfortir encara més l'organització de base.

Es recorda que en el segon cas, si la recollida de firmes no s'hagués aconseguit a temps i això impedis començar la vaga el 13 de setembre, l'Assemblea decidiria quin dia començaria finalment.

Un membre de l'assemblea informa que hi ha la possibilitat que el SEPC s'adhereixi a la vaga de professors amb una convocatòria de vaga de llibres tancats, els alumnes assisteixen al centre però no imparteixen classe. El comitè es reunirà amb ells.

Una altra docent proposa als companys que estan afiliats als diferents sindicats que escriguin al seu sindicat instant-los a convocar la vaga.

5. Caixa de resistència

Es necessiten voluntaris per posar-la en marxa (que els voluntaris es posin en contacte a través del correu electrònic de l'Assemblea). L'OCB ha ofert el seu CIF.

6. Torn obert de paraula i altres

A la darrera assemblea es va proposar fer un sopar a final d'agost per donar major ressò a la nostra lluita i enfortir el col·lectiu. Serà dia 30, després de l'assemblea (on es votarà convocar la vaga indefinida si s'ha pogut fer una convocatòria vàlida). Es proposen dos llocs: Sant Marçal a sa Cabaneta, i el Parc de n'Herreveta a Porreres. Pròximament es concretarà aquest punt a través del correu electrònic i xarxes."

Finalment, a partir d'aquesta assemblea es varen enviar cartes als docents perquè demanassin que es reunís la Junta de Personal Docent no Universitari i així poder fer la convocatòria de vaga. Es va començar la recollida de les signatures que es necessitaven perquè l'Assemblea pogués convocar la vaga. El Comitè de l'Assemblea de Docents estava format per: Iñaki Aicart, Guillem Barceló, Laura Calafell, M. Antònia Font, Marina Llobera, Josep Palou, Francisca Ramon, Jaume Sastre i Pere Vicenç.

El 7 d'agost (recordau que una setmana abans s'havien obert expedients a tres directors), es va reunir la Comissió Executiva de l'STEI Intersindical que va emetre el comunicat següent:

"COMUNICAT DE LA COMISSIÓ PERMANENT DE L'EXECUTIVA DE L'STEI

Els professors NO començam

La Comissió Permanent de l'Executiva de l'STEI Intersindical, reunida en sessió extraordinària dimecres, dia 7 d'agost de 2013 i ampliada amb companys i companyes de les Pitiüses i de Menorca, acorda:

1. Convocar l'assemblea d'afiliats i afiliades de l'ensenyament públic del sindicat dia 2 de setembre de 2013 a la mateixa hora a cada una de les illes.
2. Convocar vaga a l'inici de curs a l'ensenyament públic dia 13 de setembre.
3. Convocar vaga indefinida o vaga sostinguda en el temps si l'assemblea d'afiliats i afiliades així ho decideix.

4. *Proposar als docents que, dins la primera setmana de setembre, es facin assemblees als centres per ratificar els calendaris de mobilització.*
5. *Traslladar a la resta d'organitzacions sindicals i a l'Assemblea de docents aquestes propostes per aconseguir un suport majoritari i la màxima unitat d'acció que obligui l'Administració a negociar.*
6. *Reiterar l'inici d'un procés negociador amb la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats que passi per la retirada immediata dels expedients sancionadors als directors i directores dels instituts de Menorca, petició ja formulada pels sindicats presents a la Junta de Personal Docent no Universitari a un escrit enregistrat a la Conselleria dia 1 d'agost de 2013. També demanam la retirada del TIL, de la llei de símbols, la recuperació de les plantilles, dels drets socials, laborals i econòmics tant del professorat funcionari de carrera com els del professorat interí. La recuperació de les mesures que afavoreixen l'atenció a l'alumnat i a la comunitat educativa i que tenien abans de les retallades duites a terme pel govern autonòmic."*

Des de l'Assemblea varen demanar per correu electrònic a M. Antònia Font, presidenta de la JPDnU que convocàs la Junta, per tenir el suport cara a una assemblea de dia 30 d'agost que votaria la vaga indefinida. La resposta de la presidenta de la Junta de Personal no es va fer esperar. Va ser aquesta:

"DES DE LA PRESIDENCIA DE LA JUNTA DE PERSONAL DOCENT NO UNIVERSITARI DE LES ILLES BALEARS (JPDNU) VULL AGRAIR ALS DOCENTS QUE S'HAN POSAT EN CONTACTE AMB NOSALTRES, QUE ENS HAGIN FET ARRIBAR LES SEVES DEMANDES I AGRAIR-LOS QUE DURANT L'ESTIU ES MANTINGUIN ACTIUS I VIGILANTS, COM LES PERSONES QUE ELS REPRESENTAM, DAVANT LES AGRESSIONS QUE LA CONSELLERIA D'EDUCACIÓ, QUE SEGUEIX LES ORDRES ESTRICTES DEL PRESIDENT DEL GOVERN, DU A TERME CONTRA ELS DIRECTORS DE MENORCA I EL MODEL LINGÜÍSTIC ESCOLAR, QUE L'AVALA EL 90% DE PARES I MARES DELS INFANTS ESCOLARITZATS AL SISTEMA PÚBLIC DE LES ILLES.

Us vull informar que he fet arribar a la resta de sindicats que formen part de la Junta de personal, la vostra petició de reunió i, de moment, no n'he obtingut cap resposta. Dins el mes d'agost no només és complicat convocar una reunió de la Junta, amb companys que s'han de desplaçar des de Menorca o d'Eivissa o que són de viatge, ho és encara més convocar el conjunt de treballadors i treballadores docents quan no són als seus centres de treball i disposen de l'únic mes de vacances que tenen oficialment.

També heu de saber que qualsevol reunió o assemblea de treballadors que convoqui la Junta de personal, serà presidida per la Junta, representants legítims dels treballadors i tre-

balladores i convocants de l'assemblea.

Per tant, la resposta que tenc -DE MOMENT- és únicament des de l'STEI.

I l'STEI només veu factible fer aquesta convocatòria d'assemblea de treballadors, durant el mes de setembre perquè qualsevol convocatòria s'ha d'ajustar a la normativa i al marc legal i competencial de la Junta.

Hem de ser conscients que les decisions preses en una assemblea mal convocada podrien ser objecte d'impugnació, tant per part d'algun treballador o treballadora, com per part de l'Administració i invalidar, d'aquesta manera, els acords presos.

Us tendré informats de tot el procés i de les respostes que em donin la resta de sindicats membres de la Junta.

Gràcies pel seguiment i pel vostre compromís en la lluita per aconseguir les reivindicacions plantejades per a la negociació."

Quan faltaven pocs dies per acabar el mes d'agost, l'STEI Intersindical va convocar una assemblea extraordinària d'afiliats i afiliades per a dia 2 de setembre, a les 18 hores amb l'ordre del dia següent:

1. Convocatòria de vaga a l'ensenyament públic dia 13 de setembre.
2. Convocatòria de vaga indefinida o vaga sostinguda en el temps.
3. Constitució d'assemblees als centres on encara no s'han constituït.
4. Plataforma reivindicativa.
5. Torn obert de paraules.

A Menorca: al Centre de convencions d'Es Mercadal, devora la Sala multifuncional. Avinguda del Metge Camps, s/n, Es Mercadal.

A Eivissa: a la seu de l'STEI Intersindical. Carrer Madrid, núm. 7, 1r. 4a, Eivissa.

A Mallorca: a l'auditori Cases dels Mestres. Carrer Jaume I, núm. 16, Santa Maria.

També es feia saber que era molt important que, en un moment com aquest, amb tot el que estava passant -imposició del decret TIL, reducció de plantilles, acomiadament d'interins, expedients a directors, pèrdua de poder adquisitiu, augment de ràtios i d'horari lectiu...- assistissin a l'assemblea d'afiliats i afiliades de dia 2.

Es demanava que anassin a l'Assemblea amb companys i companyes del seu centre que també fossin afiliats. Que fessin cotxades.

Que haviem de ser molts i decidir el millor per a la causa. Ara era important estar units, lluitar junts, fer pinya i fer sentir la nostra veu davant un govern que atacava la llengua i la cultura i el sistema públic d'ensenyament i a més pretenia fer callar els docents i infondre'ls por. Ara era el moment d'actuar. I junts decidir quina era la millor opció de mobilització. De fer costat al sindicat. Que el sindicat érem tots.

També la Conselleria va aprofitar aquestes dates per convocar els representants del professorat, per a dia 2 de setembre a una Mesa Sectorial d'Educació extraordinària per tractar de l'escrit presentat per la Junta de Personal Docent no Universitari durant aquest estiu. Aquest escrit recollia tota una sèrie de reivindicacions a tractar encapçalades per l'exigència de la retirada dels expedients disciplinaris als directors de Menorca, la retirada del decret TIL i de la llei de símbols, la recuperació de les plantilles docents, les condicions laborals dels docents... entre d'altres peticions.

El que l'STEI demanava era un veritable procés negociador amb propostes concretes per desbloquejar la situació que empitjorava dia a dia i posar seny a les accions que es volguessin emprendre per trobar el consens amb la comunitat educativa. El professorat era el motor de l'educació i volia garantir que el dret a l'educació es podria exercir, per part de la ciutadania, amb la qualitat i el respecte que es mereixia.

VAGA INDEFINIDA

**PER L'EDUCACIÓ, PER L'ESTAT DE DRET,
PROU DE RETALLADES! NO AL TIL!**

13 de setembre: Concentracions i llaços penjats als centres, camisetes verdes, informació a les famílies

16 de setembre: Inici de la vaga indefinida

16 de setembre, 12 h: Concentracions (**Mallorca**, Consolat de Mar; **Menorca**, delegació d'Educació, Maó; **Eivissa**, delegació d'Educació; **Formentera**, plaça de la Constitució, Sant Francesc)

DOCENTS EN LLUITA

STEI
INTERSINDICAL

Així mateix volíem recordar que els membres de la Junta de Personal són els representants legítims del professorat i que duríem la veu de tots els docents de les Illes a la MSE. Compartíem, perquè en formàvem part, les reivindicacions de l'Assemblea de docents. Reivindicacions justes, legítimes i compartides. Era el mateix dia que es feia l'assemblea d'afiliats i afiliades.

Setembre de 2013

La Conselleria no deixa altra alternativa que la vaga indefinida

Aquí teniu un resum del que va passar a la Mesa Sectorial d'Educació. Es va agrair la presència de la consellera. Es va demanar la retirada dels expedients als directors de Menorca. L'Administració va contestar que els directors eren representants de l'Administració. Que no hi eren per donar opinions. Que hi eren per complir i per fer complir.

Varen comunicar que el TIL no el mourien. Que tenien quotes suficients de professorat format. Que les condicions laborals no es veurien afectades per l'aplicació del TIL. Que volien negociar l'estabilitat laboral.

El secretari general de l'STEI Intersindical, Biel Caldentey, va advertir que hi havia un conflicte obert. Que la Conselleria reaccionava tard. Que era una oportunitat d'or per reconduir les coses. Retirar els expedients. Retirar la suspensió cautelar, ja que els inspectors deien que ells no havien iniciat els expedients. Rebuig a la implantació del TIL. Que l'STEI havia posat un contenciós administratiu contra el TIL i que aviat sortiria la resolució. Vàrem demanar respecte als PLC actuals. Vàrem demanar l'ajornament del calendari d'aplicació. Que es fes un canvi de rumb en l'aplicació de les polítiques educatives.

Vàrem posar una sèrie de línies vermelles: retirada d'expedients. Hi havia d'haver negociació real. Màxima celeritat per aclarir expedients i resoldre les al·legacions a la mesura cautelar.

Varen manifestar que volien negociar aspectes del TIL, la formació, l'estabilitat de les plantilles i els criteris de les llistes d'interins.

L'STEI Intersindical va demanar posar un termini i que es resolgués el tema d'inspecció dins aquella setmana, abans del 5 de setembre. Que anàvem cap a una vaga.

Varen afirmar que estaven oberts al diàleg i a la negociació. L'STEI va contestar que era completament insuficient. Que preniem nota sobre el fet que es volia la confrontació.

A l'assemblea del 2 de setembre es va decidir anar cap a la mobilització i es va convocar vaga indefinida. S'indicaria el com en una propera assemblea. Per tant, l'STEI Intersindical, va convocar una reunió preparatòria de la mobilització popular de la comunitat educativa i de la societat civil per una educació de qualitat, inclusiva i en català, que se celebraria a la UIB, a la Sala de Juntes de l'Edifici Ramon Llull a les 17.30h, amb el següent ordre del dia:

Anàlisi de l'inici del curs escolar.

Proposta de mobilització, conjunta i unitària.

Torn obert de paraules.

Tal i com havia anunciat l'STEI Intersindical, el Tribunal Superior decidiria aviat si suspenia el calendari d'aplicació del Decret TIL que figurava a l'annex del Decret. L'STEI -tot i estar a favor de l'increment de mesures per millorar l'aprenentatge d'una llengua estrangera-, havia presentat davant els tribunals, durant el mes de juny, la impugnació del Decret TIL i havia demanat la suspensió cautelar de l'annex on es regulava el calendari d'aplicació. Així ho havia informat a la reunió de dia 20 de maig a la UIB i a la roda de premsa posterior que havíem fet el juny de 2013.

Aquest annex que figurava al Decret TIL, no havia passat pel Consell Escolar de les Illes Balears, ni tampoc per la Mesa Sectorial d'Educació, ni pel Consell Consultiu per on era preceptiu que hi passàs.

Tampoc no s'havia tengut en compte, per part del Govern, el dictamen del Consell Consultiu que li recomanava que no s'implantàs de cop, que es planificàs amb temps la seva aplicació i que es fes un pla de formació del professorat.

El TIL no feia una implantació progressiva, feia una implantació invasiva, no planificada i sense el consens de la comunitat educativa.

La Conselleria va jugar brut i va canviar de criteri quan no va autoritzar la vaga de dia 13, per tant es va decidir que la vaga indefinida a educació començaria el dilluns, 16 de setembre. Aquesta seria la data de confluència de la vaga per part de tots els convocants. L'STEI denuncià que l'equip de Joana Maria Camps feia parts i quarts, i canviava, segons la seva conveniència, els criteris per a l'autorització de la vaga, en unes condicions i uns terminis temporals que en altres situacions havia considerat ajustats a dret.

La conselleria d'Educació jugava d'una manera molt irresponsable a la coacció, fomentava la intoxicació, es dedicava a crear confusió entre el col·lectiu docent, a escampar dubtes i temors entre la gent que volia exercir el seu dret de vaga, que és un dret fonamental.

En aquest sentit, per una banda, la Conselleria ens convocava dia 6 de setembre a negociar els serveis mínims de dia 13 i, per altra banda, intoxicava sobre la legalitat de la convocatòria.

Des de l'STEI es lamentava que la Conselleria fes més cas, i hagués cedit finalment, a les pressions mediàtiques i interessades de grupuscles ultres que al fet de garantir el dret de vaga del col·lectiu de l'ensenyament públic i concertat de les Illes Balears. Uns col·lectius que ara s'emparaven en la defensa dels drets dels infants a començar el curs escolar, però que havien callat miserablement quan s'havien aplicat retalls de professorat o les ràtios estaven molt per damunt del que es recomanava.

L'STEI reiterava la seva voluntat més ferma de no fer el joc ni a la Conselleria ni als interessos espuris dels col·lectius abans esmentats i es refermava, una vegada més, en la convicció que el proper 13 de setembre "no tendríem un inici de curs amb normalitat", i que seria una jornada de lluita i de denúncia d'unes polítiques educatives erràtiques, a pesar de les malifetes i el joc brut de l'equip de Camps i Estarellas.

L'STEI Intersindical feia una crida a la mobilització de tota la comunitat educativa, tant dia 13 de setembre com a partir de dia 16, en què s'iniciaria la vaga indefinida, en tots els actes que es convocassin, dels quals s'informaria puntualment.

Des de la fermesa i la unitat aconseguiríem que aquest Govern maquiavèlic i insensible al clam de tota la comunitat educativa deposàs la seva actitud prepotent i autoritària i rectificàs les polítiques que duia a terme en contra de la bona qualitat del nostre sistema educatiu i del foment de la nostra llengua i la nostra cultura.

A la fi, el Tribunal donava la raó a l'STEI. El Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears suspenia cautelament el calendari d'aplicació del TIL (annex del decret) i les instruccions del secretari autonòmic d'educació de dia 9 de maig de 2013 arran dels recursos presentats per l'STEI Intersindical i FETE-UGT.

El 6 de setembre, havíem rebut la comunicació oficial que informava d'aquestes suspensions. Aquests recursos havien estat presentats per l'STEI i la FETE-UGT però volíem recordar en aquests moments la lluita intensa i mantinguda per tota la comunitat educativa contra el despropòsit del Govern Bauzá. L'esforç de tots començava a donar resultats.

Aquesta decisió judicial confirmava que el Govern Bauzá i la conselleria d'Educació, en una actuació prepotent, havien actuat de manera no ajustada a dret.

Les conseqüències d'aquesta manera de fer de la Conselleria sobre el sistema educatiu eren terribles. En aquells moments, el caos que havia creat el Govern Bauzá i la conselleria d'Educació faria d'aquest començament de curs el pitjor de les darreres dècades. Des de l'STEI exigíem que la Conselleria donàs la cara, demanàs perdó, i assumís les despeses econòmiques dels llibres de text que s'haurien de canviar i que contractàs els interins que havien quedat sense feina per culpa de l'aplicació del TIL, entre d'altres. També exigíem la retirada fulminant dels expedients sancionadors als directors de Maó i la seva incorporació immediata a la direcció dels seus centres.

Demànàvem la retirada immediata de tot el Decret TIL, de la Llei de símbols, de la Llei de convivència i de tota quanta normativa atemptàs contra el funcionament normal de l'ensenyament a les Illes Balears.

Demànàvem la dimissió de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats per haver estat desautoritzada pels tribunals i el cessament immediat del secretari autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats per continuar amb el despropòsit amb unes instruccions ara també suspeses.

Pel que feia a la vaga indefinida convocada, aquesta es mantenia, ja que no havia estat la conselleria d'Educació la que hagués rectificat cap dels temes en conflicte. Qualsevol decisió referent a la vaga es prendria dins les assemblees de treballadors.

Pel que feia a l'aprovació d'un Decret Llei per sortejar la decisió del Tribunal de Justícia de Balears, es tractava d'un acte d'autoritarisme impropï de l'estat de dret.

Ja s'acostava el 9 de setembre, dia de l'assemblea (importantíssima) que s'havia de celebrar a la sala d'actes de l'IES Sineu. Aquesta assemblea era fonamental per preparar l'inici de la vaga del 16-S, i per això es va demanar que com a mínim acudissin una o dues persones de cada centre. Aquest era l'ordre del dia:

1. Informació i gestions del comitè
2. Coordinació amb les assemblees de centre
3. Informació a les famílies
4. Estratègia d'intensitat del seguiment de la vaga
5. Mobilitzacions: propostes per a dia 13, 16 i altres
6. Estratègia de la comunicació durant la vaga
7. Caixa de resistència
8. Altres

Faltaven dos dies per a l'assemblea i els membres de l'STEI Intersindical no sabien si hi assistirien, perquè l'Assemblea de docents es posava com a única convocant de l'assemblea i deixava als sindicats el paper de difondre-la. I aquest mateix dia, la Conselleria continuava jugant brut i publicava al BOIB el Decret Llei 5/2013, de 6 de setembre, pel qual s'adoptaven determinades mesures urgents en relació amb la implantació, per al curs 2013-2014, del sistema de tractament integrat de les llengües als centres docents no universitaris de les Illes Balears. Era una manera irracional de sortejar la resolució del Tribunal Superior de Justícia. No tan sols no escoltaven la comunitat educativa, sinó que tampoc no ho feien, amb la Justícia.

També va ser el mateix dia de l'assemblea a Sineu que l'STEI Intersindical va enviar un escrit que havia fet Bartomeu Mestre "Balutxo", per als directors de les escoles i instituts. Aquest era el text:

"ALS EQUIPS DIRECTIUS DELS CENTRES ESCOLARS

A punt d'iniciar-se el curs escolar, vull adreçar-me als equips directius de les illes Balears i Pitiüses, apel·lant al seu sentit de la professionalitat, la responsabilitat i la solidaritat, i vindicar una acció col·lectiva que, ben segur, esdevindria eficaç i situaria l'assumpció de responsabilitats sobre les persones que han generat la situació de desgavell que dinamita l'essència dels valors educatius.

* * *

Fa un parell d'anys, circulava un acudit punyent sobre el sentit de la responsabilitat. Deia que un director d'un institut, estressat i a punt de depressió, agafava la baixa i anava a ca un parent a foravila. El metge li havia dit que fes feines de camp per evitar pensar en l'escola. L'amo de la finca li donava feines que el director feia amb diligència i encert: transportar menjar als animals, llaurar, llevar herba... Un dia el varen dur davant d'un claper de pedres i li varen dir: "D'aquestes pedres, les que siguin més grosses d'un meló normal, les deixes aquí mateix. Les altres, les tragines fins al portell." Passaren els dies i el director no donava senyals de vida. Aleshores, l'amo el va anar a cercar i el va trobar assegut, mig absent i embambat, mirant el caramull de pedres. Quan el va escometre per demanar si estava bé, el director va respondre: "Encara no estic preparat per prendre decisions".

En aquesta vida, una de les coses pitjors que poden passar és perdre el do de l'oportunitat. Deixar passar els trens que van al futur, per inacció, estalona les persones i fa recular el progrés. La màxima que recomana abstenció davant del dubte aboca a l'immobilisme. El món no caminaria mai de refugiar-se sota el paraigües de la prudència. Els canvis socials arriben gràcies al dinamisme. Cada dubte que l'atzar ens posa al davant, obliga a escollir. És cert que cada elecció comporta una renúncia. Les persones intrèpides són les que miren de no perdre el nord i saber quins són els objectius a assolir. Les altres persones, les que

amb excuses de mal pagador argumenten el seny, la moderació o un malentès sentit del deure, són les que miren al costat i fan els ulls grossos per egoisme i comoditat. Al cap i a la fi, el laissez faire, laissez passer és una pràctica que, entre silencis, permet esquivar la presa de decisions. D'aquesta gent, n'hi ha a rompre. És la que fomenta la mediocritat col·lectiva i abarateix el somni d'una lluita permanent a favor d'un món més just i solidari. Just i solidari!

Els qui defensen els valors de la Revolució Francesa, simbolitzats en la germanor, la llibertat i la igualtat, sabem bé que el principal enemic d'aquests valors és malentendre el concepte de l'autoritat i enaltir el sentit, prou diferent, del poder. Això sol passar als qui no saben destriar entre la jerarquia i la responsabilitat. Confondre els dos termes arracona els equivocats dins d'una torre d'ivori i els allunya de la comunitat de la qual se senten tutors. És sabuda la frase, atribuïda a Napoleó, que diu que la millor prova per saber com és una persona és dotar-la de poder. Un guardacotxes amb una gorra o un braçalet pot sentir-se tocat d'una "superioritat" que ultrapassa la feina. Es diu molt dels religiosos que, a les seves ordres, tenen la figura dels superiors. També dels militars: "li han pujat els galons (o les estrelles) al cap!". El cert és que no hi ha "feines de responsabilitat" o, millor dit, totes ho són! O és que n'hi ha "d'irresponsabilitat"? Quan a una escola algú fa esment als "llocs de responsabilitat" fent distinció amb la resta de l'equip professional és, no ho dubteu gens ni mica, un classista. Si un director parla "dels meus professors" és un pretensió i un paternalista. Si, per ocupar una plaça amb unes funcions de vigilància i control se sent superior, senzillament és un imbècil rematat. Sic transit gloria mundi!

Ara les directores i els directors, les persones que ocupen les secretaries o són caps d'estudis dels centres educatius de les Illes Balears a punt d'encetar el curs escolar, amb les honorables excepcions de les persones que recentment ja han dimitit del càrrec i que em mereixen reconeixement i gratitud, tenen a les mans una arma potent que ben utilitzada seria una eina eficaç per aturar el desgavell provocat pel mal govern que patim. Quan l'Assemblea de Docents s'ha sabut organitzar i mobilitzar per plantar cara contra l'abús; quan el Tribunal Superior de Justícia de les Balears ha suspès, ni que sigui com a mesura provisional, la imposició del TIL; quan el govern, contra el sentit comú, contra el poble i contra els jutges s'ha encastellat en la defensa numantina de la desraó, les direccions dels centres educatius no poden romandre absents o amb mesures ploramiques de súplica. La defensa ha de ser proporcionada a l'atac rebut. És el moment de dimitir. No hi valen mitges tintes, ni mesures que no passen de ser un pegat foradat. Cal una resposta diligent i eficaç: rompre amarres!

Abans d'argumentar els motius, és important aclarir quin és el paper jurídic dels equips directius dels centres escolars, perquè possiblement moltes de les persones que ocupen aquests llocs no s'han demanat quina és l'essència del seu càrrec. Què són? Què representen? Doncs bé, són "delegades" del Govern. Són, en definitiva, la representació directa de la consellera d'Educació. Són, per dir-ho més clar, "la conselleria"! Si això és així, i ho és, quin sentit té limitar-se a demanar la dimissió de la consellera? No veuen que estan reclamant la seva pròpia dimissió? Doncs, ni que fos per coherència i per intel·ligència, s'haurien de negar a ser allò que representen. Mantenir-se en el lloc és estalonar i avalar el TIL i totes les polítiques de la conselleria i del mal govern. És enllaçar-se amb els qui ens posen el dogal!

Motius per amollar les claus n'hi ha a balquena, però els arguments bàsics són senzills i clars. En primer lloc, aquestes persones són unes assalariades, exactament igual que la resta del professorat per més que amb una prima afegida com a complement miserable al seu paper de majors i capatassos. Si són assalariades, treballadores en definitiva, com així no s'han pronunciat en relació a una convocatòria de vaga en curs? El silenci els catapulta a la torre d'ivori que, mai de mais, no haurien de voler habitar. En la seva condició laboral no poden romandre callades davant d'una aturada general, perquè són part d'aquest col·lectiu. En segon lloc, com a líders del model educatiu davant del claustres, dels consells escolars i, per extensió, davant de tots els professors, davant de tots els alumnes, davant dels pares i, en general davant de tota la societat, han de predicar amb l'exemple. Això vol dir que si hi ha mesures injustes han de ser les primeres en rebotar-s'hi. Si hi ha una aturada general, han de ser les primeres en plantar-se. Què esperen? Jugar amb subterfugis de terceres vies és fer l'estrucç. S'han de posar no només al costat, sinó al capdavant de la revolta contra els abusos! En tercer lloc, però no menor que els anteriors, com a caps visibles del sistema educatiu han de fomentar els valors de cara als companys de feina, de cara als alumnes, de cara als pares, de cara a la ciutadania. Valors com la defensa de la llengua, de la cultura, d'un model d'ensenyament que s'orienti a la formació de les persones que reclami el respecte, la convivència, la socialització dels infants, la dignitat, el compromís, la solidaritat... Un model que rebutgi i s'oposi amb contundència a les imposicions, als abusos, a les mesures irracionals... No ho volen veure?

Hi ha molts més arguments per fer l'acció que resultaria determinant: brindar suport a la convocatòria de vaga (ep, i fer-la!) i dimitir el càrrec. No només per solidaritat amb les persones que són objecte de

repressió, amb les que ja han dimitit i amb el conjunt de professors i alumnes que ja han dit no. No només per ètica, com a resposta a una ingerència política, forçada i sense diàleg a la tasca educativa. No només per dignitat, com a manifestació clara de rebuig a les mesures dictatorials i a la burla grotesca d'esquivar una sentència judicial amb un decret de rebel·lia, preparat d'amagatotis i ficat amb calçador. No només per pur sentit de professionalitat. No només per defensar el treball en equip i no les conductes individualistes. No només per recolzar la gent compromesa i no l'esquirolatge i el col·laboracionisme. No només per no avalar la política de la conselleria i defensar el diàleg i la negociació efectiva com a mètode de millora. No només per estètica per tal d'evitar caure en posicionaments corporativistes i classistes de les persones que ocupen càrrecs o, més gràfic encara, per no haver de rebre la crítica que els acusa de ser persones aferrades a una cadira. No només per deixar clar que tenir aquests càrrecs de panfonteta no és l'única cosa important de les seves vides. No només per poder mirar als ulls de tothom (mestres, pares, alumnes i ciutadans) i saber-se part implícita de la comunitat. No només per situar-se al costat del Dret internacional i de la Declaració Universal dels Drets Humans a favor d'un ensenyament de qualitat i sense adoctrinaments. No només per tot això, que també, sinó essencialment per una qüestió de sentit comú i, si ho voleu més proper i humà, per pur sentit de l'elegància i de la decència!

Contra aquest sac de motius i de raons, les rèpliques són excuses com un sac buit que no s'aguanta dret. L'única que circula és que, si dimiteixen, la consellera designarà a dit gent de la seva corda. Aquest argument és, per dir-ho sense eufemismes, pornogràfic! D'una banda, perquè s'alimenta de la teoria del clasisme. La Codorniz, en un dels seus celebrats acudits, mostrava un general a un balcó d'una plaça que cridava: "¡O yo o el caos!". La gent del carrer responia: "El caos! El caos!". Aquest sentit de creure que la seva presència evita mals majors és ridícula, perquè allò que fan és fer costat al mal major. L'argument dels qui diuen això, amaga en el rerefons un concepte vanitós que pretén projectar l'avís que si abandonen, la cosa anirà molt a pitjor. Ai, santa innocència! Quin sentit de l'arrogància! I si fos vertaderament així, què? El cementiri està ple de gent que es creia imprescindible! L'excusa que si dimiteixen, la consellera omplirà els centres de directors del seu color no s'aguanta, perquè amb aquesta conducta ells ja fan i són el seu color! D'altra banda, se sap que algunes de les persones que han dimitit, han vist com la consellera els nomenava "en funcions". És per això que no dimiteixen els altres? Quin sentit té? No serà que, en el fons, n'hi ha que estan molt cofois amb el càrrec? No serà que pensen que si dimiteixen, en tornar fer eleccions ja no tindran el suport del col·lectiu que han de representar? Creuen que així s'asseguren el lloc? Segurament hi ha casos que pugui ser així, però en general tinc l'absoluta convicció que passarà tot el contrari. Qui voldrà votar a qui els hi hagi girat l'esquena?

Ara, les persones que ocupen llocs claus en els centres escolars són a l'estació davant del tren. Als vagons veuen pujar els seus companys, els seus alumnes, molta de gent que veu que cal allunyar-se d'aquest desgavell palplantat per un govern ineficaç i impositiu. Hi ha dues opcions, fer costat als enemics de l'escola que polititzen i crispen l'educació o d'abandonar una estació que no va enlloc i partir de quatres amb els col·lectius que haurien de liderar. Dues opcions: solidaris o solitaris. Dues opcions: fer pinya amb tot el sector de l'educació i voler ser part de la mata de jonc o anar a la seva! Dues opcions: situar-se amb els de baix o amb els de dalt, perquè és prou sabut que no es pot ser mai criat de dos amos. Si, tot i les argumentacions, tenen dubtes de consciència, encara poden fer una darrera acció que, a més, s'emmarca en el concepte de treball en equip i en el respecte a l'esperit democràtic: sotmetre la seva continuïtat al col·lectiu laboral dels seus centres en votació secreta i acatar el resultat.

Dia 13 comença el curs escolar i dia 16, la vaga indefinida. Vull reiterar el clam a favor d'aquesta vaga i animar els equips directius dels centres escolars a dimitir els càrrecs. L'objectiu ha de ser que la conselleria reperi les accions repressives iniciades, suspengui l'aplicació del TIL i s'assegui a parlar amb els representants del món de l'ensenyament i, amb els assessoraments tècnics pertinents, analitzar conjuntament les millores a aplicar sobre el model educatiu. La vaga i la dimissió representen una oportunitat immillorable per oposar-se al desgavell i, sobretot, perquè assumeixi les responsabilitats (polítiques, però també socials) qui ha generat la situació. Són (hi som tots!) davant d'una cruïlla que ben resolta pot potenciar una solució ràpida i eficaç. Es tracta, en definitiva i sobretot, de prendre decisions i deixar d'albirar sense fer res un caramull de pedres!"

En aquest text s'observa que Bartomeu Mestre no fa cap referència als sindicats, ni a l'STEI Intersindical com a ànima de lluita durant molts d'anys a favor dels trets identitaris dels seus afiliats i no afiliats i dels drets dels treballadors i treballadores. Només cita com a òrgan de lluita l'Assemblea de docents. Nosaltres, en canvi, li

publicam l'escrit i hem fet tot el possible perquè la divisió que molta premsa presagiava no es duigués a terme. Continuem en el mateix lloc de lluita i amb ànim que no es consumeixi la divisió dels treballadors i treballadores.

La situació creada pel Decret Llei va fer que l'STEI Intersindical convocàs una reunió a la UIB, amb la major part de la comunitat educativa convidada per prendre decisions davant una situació tan greu. Aquest és el comunicat que es va enviar als centres i als afiliats i afiliades:

"DAVANT ELS DARRERS ESDEVENIMENTS, COM SÓN LA SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE LES ILLES BALEARS (TSJIB) QUE, GRÀCIES AL RECURSOS PRESENTATS PER L'STEI I FETE-UGT, SUSPÈN CAUTELARMENT EL CALENDARI D'APLICACIÓ DEL TIL PER AL CURS 2013-2014 I LES INSTRUCCIONS DEL SECRETARI AUTONÒMIC, I LA POSTERIOR MANIOBRA DEL GOVERN DEL PP PER BURLAR LA SENTÈNCIA DEL TSJIB, AMB LA PUBLICACIÓ AL BOIB D'UN DECRET LLEI, PER IMPOSAR-NOS LA IMPLANTACIÓ DEL TIL, L'STEI INTERSINDICAL, US CONVOCA A LA REUNIÓ PER ORGANITZAR I PROGRAMAR LES ACTUACIONS QUE, DES DELS DIFERENTS ÀMBITS, PODEM DUR A TERME PER ATURAR AQUESTA ACCIÓ QUE CONSIDERAM QUE VULNERA L'ESTAT DE DRET. AIXÍ MATEIX TAMBÉ VOLEM APROFITAR LA REUNIÓ PER PREPARAR UNA MOBILITZACIÓ POPULAR DE LA COMUNITAT EDUCATIVA I DE LA SOCIETAT CIVIL PER MANIFESTAR EL NOSTRE SUPORT A UNA EDUCACIÓ DE QUALITAT, INCLUSIVA I EN CATALÀ. SE CELEBRARÀ DIA 10 DE SETEMBRE DE 2013 A LA UIB A LA SALA DE JUNTES DE L'EDIFICI RAMON LLULL A LES 17.30H, AMB EL SEGÜENT ORDRE DEL DIA:

Anàlisi de l'inici del curs escolar.

Propostes d'accions per part de tots els sectors implicats.

Calendari organitzatiu i distribució de tasques.

Proposta de mobilització, conjunta i unitària, caracterització, data.

Torn obert de paraules.

Esperam la vostra assistència i col·laboració. La vostra participació és molt important per tirar endavant aquesta iniciativa i donar una resposta clara en la defensa de l'ensenyament en català i donar suport a la convocatòria de vaga indefinida. PODEU CONFIRMAR-NOS LA VOSTRA ASSISTÈNCIA? GRÀCIES!

PS. Ens posarem en contacte amb les altres illes, en breu, per concretar-hi accions. S'ha convocat la comunitat educativa, sindicats d'educació, cooperatives d'ensenyament, Universitat de les Illes Balears, associació de directors d'infantil, de primària i de secundària, FAPA, COAPA, l'OCB, Assemblea de Mestres i Professors en Català, Plataforma Crida, Front Comú, Plataforma per l'escola pública de Manacor, Assemblea de docents, personalitats de reconegut prestigi, partits polítics, sindicats de docents, d'alumnes..."

La reacció de la Conselleria va ser convocar de manera extraordinària la Mesa Sectorial d'Educació, a través del director general de Planificació, Infraestructures Educatives, per al 12 de setembre per tractar especialment el tema de la vaga. Els convocants a la vaga faríem una valoració conjunta de la proposta de la Conselleria. I enviaríem un comunicat conjunt. Trobàvem que l'ordre del dia de la convocatòria proposada era molt ambigua. Volíem que es negociàs la plataforma reivindicativa proposada i que ho fessin els comitès de vaga.

L'Assemblea de Docents de les Illes Balears ens va informar que havia constituït una caixa de resistència per fer front a les despeses de la vaga indefinida. Va facilitar el número de compte, obert a Caixa Colònia i a nom de l'OCB. També va informar de la funcionalitat del compte i varen manifestar que serviria:

1. Per pagar totes les despeses que es generassin de l'organització de la vaga.
2. Per assumptes legals o de defensa jurídica.
3. Per ajudes econòmiques a vaguistes que ho poguessin necessitar. En aquests casos la sol·licitud de la persona afectada es respondria des d'una actitud de confiança.

L'STEI Intersindical va continuar preparant la mobilització que durant els propers dies s'havia de dur a terme. El programa d'actes era el següent:

13 de setembre: concentracions i llaços penjats als centres, camisetes verdes i informació a les famílies.

16 de setembre: inici de la vaga indefinida.

16 de setembre, 12 hores: concentracions (Mallorca, Consolat de Mar; Menorca, delegació d'Educació, Maó; Eivissa, delegació d'Educació i Formentera, plaça de la Constitució, Sant Francesc).

També va fer aclariments de dubtes referents a la vaga.

Sobre els SERVEIS MÍNIMS:

Es va explicar que havia sortit la regulació dels serveis mínims, que era la següent:

- INFANTIL I PRIMÀRIA: Director, secretari + 30% de la resta
- SECUNDÀRIA I FP: Director, secretari + 25% de la resta
- RÈGIM ESPECIAL I CEPAS: Director, secretari + 20% de la resta

A l'STEI vàrem considerar que eren abusius aquests serveis mínims, els vàrem rebutjar i vàrem decidir que els impugnàrem immediatament quan sortissin publicats oficialment. Però que mentre no es digués el contrari, els serveis mínims que s'havien de complir eren els establerts al document.

Sobre REPRESÀLIES O SANCIONS PER ALS VAGUISTES

Vàrem explicar que els treballadors que exercissin el seu dret a vaga no podrien sofrir cap tipus de represàlia o sanció pel fet de fer vaga, excepte que haguessin incorregut en falta laboral durant la vaga.

Sobre els INTERINS EN VAGA

Que els interins podien fer vaga a partir del primer dia de nomenament. El rumor que circulava que havien d'esperar 15 dies era absolutament fals. Que els dies en vaga no descomptaven a efectes de puntuació del barem. L'exercici del dret de vaga només tenia conseqüències econòmiques.

Sobre les CONCENTRACIONS AL CENTRE DIA 13 DE SETEMBRE

Que les possibles concentracions als centres s'havien de fer dins el centre docent en forma de reunió fora de l'horari de feina i sense destorbar el funcionament normal del centre. Si es feien fora del centre no podien arribar a 20 persones concentrades.

Sobre PIQUETS INFORMATIUS

Que a partir de dia 16 de setembre, i al llarg de tot el temps que duràs la vaga, els treballadors en vaga podien fer publicitat de manera pacífica i sense coacció. Es podien repartir octavetes i pamflets informatius en les proximitats dels centres de treball. Els piquets informatius quedaven protegits per les llibertats d'expressió, reunió i manifestació.

Sobre INFORMACIÓ A LES FAMÍLIES

Que la informació a les famílies s'havia de difondre fora del centre.

Sobre l'ENTRADA AL CENTRE DE TREBALL

Que els vaguistes no podien ocupar il·legalment el centre de treball. Però que els treballadors en vaga podien ocupar pacíficament els seus llocs de feina i qualsevol dependència dels centres de treball. A més, els treballadors en vaga, els seus representants legals i els sindicats podien exercir el seu dret de reunió dins el centre de treball per al desenvolupament de la vaga, sense coaccions i pacíficament.

El 12 de setembre hi havia reunió de la Mesa Sectorial de l'Educació, però al poc temps d'haver començat, els sindicats STEI Intersindical i FE-CCOO, convocants de la vaga indefinida, s'aixecaren de la Mesa Sectorial i se'n varen anar perquè l'Administració no ofería cap proposta a les reivindicacions presentades. La consellera d'Educació, Sra. Joana M. Camps i el secretari autonòmic, Sr. Guillem Estarellas, reiteraren que el TIL no es retirava, ni se'n ajornava el calendari d'aplicació per al 2013-2014, ni retiraven els expedients als directors de Menorca, ni tampoc els llevaven la suspensió cautelar... tal com havíem demanat els sindicats per poder començar la negociació.

L'Administració educativa només tenia voluntat negociadora d'aspectes dels quals tenia l'obligació de negociar amb els sindicats.

Els dos sindicats vàrem exigir que es convocàs el comitè de vaga integrat per dos dels sindicats presents a la mesa i convocants de la vaga. Ells ens havien proposat només negociar aspectes laborals.

Així mateix vàrem fer constar en acta que qualsevol proposta que ens fes l'Administració la duríem a l'assemblea de treballadors i treballadores en vaga perquè la prenguessin en consideració, la coneguessin de primera mà i poguéssim prendre conjuntament les decisions oportunes.

La plataforma reivindicativa incloïa la recuperació de les plantilles, la millora de les condicions laborals dels interins i de la resta de professorat, l'oferta pública d'ocupació, les ràtios dels alumnes, les beques de menjador i transport per als alumnes, etc.

Per tant, la convocatòria de vaga indefinida es mantenia. El professorat estava disposat a fer vaga indefinida per defensar els interessos dels alumnes i el seu dret a una educació de qualitat que garantis la igualtat d'oportunitats i bastís una escola inclusiva i en català. També es mantenien les concentracions previstes davant el Consolat

de la Mar, seu del Govern de les Illes Balears, per dia a 16 de setembre a les 12.00h. Seria el dia de l'inici de la vaga indefinida a les illes Balears. També hi hauria concentracions a les altres illes.

Per a dia 13 de setembre, posat que la Llei de símbols encara no s'havia aprovat, des de l'STEI, havíem proposat als centres que penjassin els llaços quadribarrats, símbols de la defensa de la llengua pròpia de les Illes Balears, que era la llengua catalana,

ara que el Govern l'atacava per tots els costats, intentant reduir la seva presència a l'Administració autonòmica (eliminació del requisit de català), als mitjans de comunicació (tancament de ràdio televisió de Mallorca), i a l'educació el Decret TIL.

Així mateix també vàrem anunciar que els sindicats STEI i FE-CCOO anunciaven que impugnarien els serveis mínims abusius prevists per la Conselleria.

L'STEPV ens va fer arribar un manifest de suport a la vaga indefinida del professorat de les Illes Balears, d'un bon grapat d'organitzacions valencianes. Aquí teniu el manifest:

"LES ORGANITZACIONS SOTASIGNADES VOLEM MANIFESTAR EL NOSTRE SUPORT AL PROFESSORAT, A L'ASSEMBLEA DE DOCENTS I ALS SINDICATS DE LES ILLES BALEARS DAVANT LA VAGA INDEFINIDA CONVOCADA CONTRA LA POLÍTICA EDUCATIVA I LINGÜÍSTICA DEL GOVERN BAUZÀ.

La convocatòria de la vaga indefinida ha estat caracteritzada per un procés intens de debat i decisió assembleària i horitzontal, amb una important participació del professorat i de nombroses xarxes, plataformes i entitats illenques per decidir quines eren les mesures més adients per plantar cara a les polítiques del Govern balear, un govern que està aprovant, de manera unilateral, nombroses mesures que afecten

negativament l'escola, el professorat i l'alumnat. Entre aquestes mesures hi ha totes aquelles que afecten salaris, jornada, plantilles, ràtios, jubilacions, acomiadaments... També les que afecten la concessió de beques o prestacions a l'alumnat o a les seues famílies. I, evidentment, el TIL, un programa que pretén impedir que el català siga la llengua vehicular del sistema educatiu. La dignitat d'uns docents –directors de centre amb el suport dels seus consells escolars– que s'han negat a aplicar aquest desfici, ha comportat que hagen estat expedientats per la Conselleria. Cal destacar que aquest programa, el TIL, ha estat suspès cautelarment pel Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears que el Govern Bauzà ha ignorat completament amb l'aprovació d'un decret-llei per la via d'urgència.

Davant d'aquestes mesures que pretenen acabar amb l'ensenyament públic i de qualitat, deteriorar les condicions

laborals del professorat i el genocidi lingüístic de la nostra llengua, volem mostrar el nostre suport total i incondicional a les companyes i companys de les Illes Balears i a les seues organitzacions. La persecució i els atacs a la llengua i cultura catalanes no s'ha produït únicament a les Illes, sinó que s'han repetit arreu dels territoris que comparteixen una mateixa llengua. Al País Valencià fa anys que milers d'alumnes no poden estudiar en valencià, i ara volen empitjorar-ho amb els programes plurilingües. Al Principat s'intenta per la via judicial tombar la immersió lingüística. I a la Franja de Ponent, volen frenar els xicotets avanços que s'hi han produït amb la derogació de la llei de llengües d'Aragó, única referència legal que hi ha al català en aquella zona, i l'invent del "LAPAO". Diferents tàctiques, la mateixa estratègia: entrebancar els processos de normalització lingüística als diferents territoris, afeblir el català i avançar en la seua desaparició.

Per això, fem una crida a la solidaritat activa amb la seua lluita, que també és la nostra, per una escola pública de qualitat i en català. En eixe sentit acordem:

Constituir una Comissió de Suport a la Vaga Indefinida que en realitzarà el seguiment i convocarà les accions que es consideren oportunes per tal de donar suport actiu al professorat illenc.

Convocar un acte en suport dels docents illencs dilluns 16 de setembre, a les 19 hores, a la plaça de Manises de València.

Organitzar un acte amb la participació de companyes i companys de les Illes Balears que serveixa per informar de la lluita i recaptar fons per a la seua continuïtat.

Animar tots els claustres, consells escolars, entitats i plataformes valencianes a enviar escrits de suport i convocar accions de solidaritat als seus àmbits respectius d'intervenció.

País Valencià, 9 de setembre de 2013

Primera relació de signants:

Acció Cultural del País Valencià, ACL El Tempir Elx, Alternativa per València-CUP, Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, BEA, Benimaclet Viu, Bloc Jove, Ca Revolta, Casal Obrer i Popular - Francesc Santacatalina, CEDSALA, Centre Social Terra, CGT-PV, Col·lectius de Joves Comunistes, Construyendo la Izquierda-Alternativa Socialista, CIEMEN, Compromís, Coordinadora Professorat Interí, Coordinadora de Plataformes en Defensa de Persones Desocupades, COS, CUP, Escola Valenciana, Endavant, Esquerra Unida del País Valencià, FAPA-València, Lluerna Teatre, MDT, PCPE-PV, Sindicat d'Estudiants, SEPC, Solidaritat per la Independència – País Valencià, Societat Coral El Micalet, Som Països Catalans, STEPV – Intersindical Valenciana.

Per adhesions al manifest: vicent.mauri@intersindical.org

Era el dia de començament de curs i no era un dia normal. Tot presagiava un curs fortament conflictiu. El 13 de setembre es va fer visible la força de tota la comunitat educativa. Els centres docents de les Illes Balears varen mostrar la indignació per les polítiques antieducatives i "talibanes" del govern Bauzá. Aquesta va ser la informació sintetitzada que va donar l'STEI Intersindical:

"AVUI NO HA ESTAT UN DIA NORMAL. Mai no s'havia vist un inici de curs tan conflictiu com aquest. Les actuacions del Govern i la seva intransigència han fet que l'inici de curs sigui ple de tensió. Els centres comencen sense tenir projecte lingüístic aprovat. L'amenaça de vaga indefinida està consumada per al dilluns dia 16 de setembre. Ja hi ha convocats actes de protesta per a la setmana vinent. Són moltes les mostres de suport a la vaga des de diferents entitats, sindicats i col·lectius tant de les quatre illes com de fora de les Illes Balears.

A quasi tots els centres de Mallorca s'han fet pancartes i s'ha informat les famílies dels motius de la vaga indefinida que comença dilluns. L'STEI ha iniciat la protesta avui al Consolat de la Mar. S'ha sumat a la proposta "Avui no és un dia normal". Avui el curs comença amb molta conflictivitat. S'han cantat consignes en català i en anglès "Today is a not normal day".

L'STEI Intersindical va recordar que hi havia convocades concentracions a totes les illes per al dilluns, 16 de setembre.

Vàrem recordar que els interins podien fer vaga a partir del primer dia de nomenament. Ho vàrem repetir perquè hi havia una campanya d'intoxicació que deia el contrari. També vàrem agrair que fessin arribar aquesta informació a tots els interins que poguessin estar confosos en aquest aspecte

L'STEI, sindicat convocant de la vaga indefinida, que negociaria amb la Conselleria la plataforma reivindicativa per la qual feien vaga els mestres i professors de les Illes Balears, -i, davant la demanda per part de particulars, associacions i sindicats de les Illes i de la resta de Països Catalans- va posar en marxa una caixa de resistència per fer front a la vaga indefinida. Els fons recaptats anirien directament als treballadors i a les treballadores en vaga i seria gestionada pel sindicat i els Enllaçats per la Llengua. Es feia públic el número del compte.

També s'informava que el professorat de serveis mínims havia d'estar al centre les hores que marcava el seu horari personal i que el professorat de religió podia exercir el seu dret a la vaga.

El dia 16 de setembre, dia de començament de la vaga indefinida, es va obrir una llista per demanar la dimissió d'Antoni Camps Casasnovas, diputat autonòmic del Partit Popular i membre de la Comissió d'Educació del Parlament de les Illes Balears, després de la carta publicada aquell mateix dia en els dos diaris de Menorca sota el títol "*Definitivamente es una huelga política*". Una carta esgarriosa. S'enviava un enllaç per signar (i més avall un extracte i el text complet de la carta, plena de mentides, calúmnies, "xulades" de pinxo, amenaces ben directes i demagogia barata).

Els resultats del primer dia de vaga varen ésser excel·lents, més del 90% dels docents de les Illes donà suport a la vaga. Estàvem d'enhonorabona! La vaga era un èxit sense precedents.

L'STEI Intersindical, amb les dades que havia pogut recollir dels centres docents de les Illes Balears a primera hora de la jornada, manifestava que més del 90% del professorat que tenia dret a la vaga, malgrat la imposició d'uns serveis mínims abusius, donava el seu suport a la vaga indefinida que havia començat.

La contundència de les dades posava de manifest, per una banda, la indignació del professorat i el seu rebuig més absolut a les polítiques educatives que el Govern de José Ramón Bauzá imposava a cop de decret, des de l'autoritarisme més absolut. Per l'altra, la necessitat més urgent que mai de depositar l'actitud de menyspreu del sector educatiu que practicava l'equip de Joana Maria Camps i Guillem Estarellas des de feia molts mesos.

Des de l'STEI expressàvem una vegada més el nostre suport més absolut al professorat que lluitava per una educació de qualitat, inclusiva i en català i fèiem una crida al Govern de les Illes Balears perquè, davant el clam dels seus treballadors i de moltes famílies que donaven suport a la vaga, encetàs una vertadera via de negociació i reconeguéssim com eren de desencertades les seves accions impositives i tancades a qualsevol tipus de diàleg.

Des de l'STEI reiteràvem una vegada més, com a punt de partida d'aquesta nova via de diàleg, l'acatament de la decisió judicial del TSJIB que anul·lava el calendari d'aplicació del Decret TIL i la retirada dels expedients dels directors dels instituts de Maó. Era el moment de la lluita, de refermar-nos en les nostres reivindicacions i de mantenir-nos forts i units en les nostres reivindicacions amb fermesa i contundència.

Aquí teniu detallada la relació de treballadors en vaga dels centres enquestats:

	Treballadors dels centres enquestats	Serveis mínims	Treballadors que poden fer vaga	Treballadors en vaga	% de treballadors en vaga
Altres ensenyaments	108	24	84	44	52.38%
Centres d'Educació Inf. i Primària	4218	1483	2735	2560	93.60%
Institut d'Educació Secundària	2967	813	2154	1920	89.14%
TOTAL	7.293	2.320	4.973	4.524	90,97%
Mallorca	4925	1578	3347	3050	91.13%
Menorca	1022	320	702	643	91.60%
Eivissa	1241	387	854	764	89.46%
Formentera	105	35	70	67	95.71%

Una de les primeres conseqüències de tot el que estava passant va ser una carta d'un pare de tres fills en edat escolar de Menorca, Jordi Gutiérrez Jané, psicòleg i contista, que va enviar a la consellera, en resposta al que aquesta havia enviat als pares:

"SRA. CONSELLERA,

Li contesto l'escrit que via e-mail he rebut aquest matí, dia 13 de setembre, primer dia de curs, sense data. Moltes gràcies, primer de tot, per desitjar-nos sort en aquest curs, als meus fills i a nosaltres mateixos. Realment, la necessitem, tant nosaltres com tots els altres actors implicats en l'educació dels nostres infants. Primer, per la situació de crispació unànime i generalitzada que hi ha en totes les escoles, instituts i personal tant administratiu com de gestió de la Conselleria. M'agradaria em digués vostè on està aquesta garantia total de la qual em parla i com pot començar un curs amb normalitat en les condicions que intentaré resumir-li -i espero ja sàpiga:

- *No hi ha delegat d'Educació a Menorca, i els dos darrers han dimitit per estar en desacord amb les seves formes i manera d'abordar el conflicte creat entre la Conselleria i el personal docent.*
- *Tots els directors d'institut s'han manifestat molestos i agreujats per la seva política.*
- *Hi ha tres instituts amb directors provisionals, i tres directors expedientats simplement per complir els acords del Consell Escolar.*
- *La majoria de mestres i pràcticament totes les escoles secunden una vaga indefinida al començament de curs.*
- *Els sindicats de professors i mestres convoquen vaga en contra de la seva política educativa.*
- *Les associacions de famílies estan espantades i alarmades per la situació de crispació que es viu a les escoles.*
- *No hi ha cap iniciativa, per part de la seva conselleria, per tal d'abordar el conflicte a part del "ordeno*

- i mano", que sols fa que agreujar i perllongar el conflicte i el converteix en una guerra total.*
- *Hi ha falta de material, mestres, inspectors i personal administratiu a les escoles i a la Conselleria*

Estic segur que tots els claustres de professors i que totes les famílies estem a favor de les bones intencions manifestades per vostè mateixa a l'escrit i recollides en el P.I.L. i en contra de com les vol aconseguir. Entre altres motius, perquè no hi ha professorat preparat per portar-la a terme. Un professor amb competències per donar classes en anglès no es prepara en un mes ni en un o dos cursos a l'escola d'idiomes

En una cosa estic molt d'acord amb vostè, a part de les bones intencions -de les que, com diuen, l'infern està ple. Els nostres excel·lents professionals dels centres educatius. Porto ja molts anys -uns 20- amb fills a diferents escoles de Menorca. Manco dos o tres casos que són l'excepció, sempre m'he trobat amb mestres molt preparats i motivats per ajudar-me en l'educació del meu fill. I entre els arguments i actituds de la Conselleria i els arguments i actituds del personal educatiu, no tinc cap dubte. Me'ls crec molt més a ells que a vostè; en definitiva, ells són personal preparat i professionals de l'educació, i vostè mateixa ha reconegut públicament que d'educació, no en té ni idea, sols sap de política. I si creu que són tan bons professionals, per favor, com és que no els fa cas i els escolta?? O simplement són paraules hipòcrites i per quedar bé?? L'educació, Sra. Consellera, hauria d'estar fora de motivacions i objectius mesquins dels polítics de torn, i si realment és sincera quan diu que "un altre dels objectius essencials per a tota la comunitat educativa és l'èxit escolar", hauria de ser la primera en treure l'educació de l'àmbit polític, com fan els països on l'èxit escolar és una senya d'identitat

Realment, Sra. Consellera, li agraeixo aquest optimisme que ens vol transmetre, i en un acte voluntari i voluntariós de fe, li voldria donar la confiança que em demana, ara, vista la situació abans esmentada, li asseguro que a mi i a tots els pares i mares amb els que he parlat, ens costa de creure com pot ser tan optimista. Sols em queda pensar que o és una incompetent que viu fora de la realitat de la Conselleria i les seves motivacions són unes altres de les que manifesta explícitament, o tal vegada, té una visió tan esbiaixada i personal de la realitat en què viu que, al meu entendre, la fan totalment inadequada per assumir la responsabilitat d'organitzar i dirigir la Conselleria que en definitiva, és responsable de l'educació dels meus fills.

Li agraeixo la salutació tan cordial que m'envia...i en tot cas, li demanaria responsabilitat i seny, i si no sap d'educació, escolti els qui s'han format i en saben, o es dediqui a alguna cosa de la que hi entengui. Molt bon dia."

L'STEI Intersindical, com a representant del Comitè de Vaga va enviar l'ordre del dia de la propera assemblea de docents i alguns punts que s'havien de debatre primerament als centres. Aquest és l'ordre del dia:

"ASSEMBLEA DE DOCENTS, DIMECRES, 18 DE SETEMBRE, IES MARRATXÍ A LES 18.00H.

ORDRE DEL DIA:

- 1. Informe de gestió del comitè de vaga*
- 2. Valoració del seguiment de la vaga*
- 3. Informació dels sindicats*
- 4. Mobilització*

Repàs de les mobilitzacions pendents per a aquesta setmana: dijous al matí (obertura del curs universitari), dijous vespre (Nit de l'Art), divendres dematí (concentració a la Conselleria).

Altres accions per aquesta setmana?

Previsió de mobilitzacions per a la propera setmana: diumenge (macromanifestació)

Altres accions?

- *Des del Comitè es fa una proposta: el dijous 26, fer múltiples concentracions en diferents llocs de Mallorca que si-*

guin en un format de trobada de la comunitat educativa de la comarca. Seria l'ocasió de fer participar les famílies, en un horari en què hi puguin venir els pares i mares que fan feina i dur els nins. Els pares demanen poder donar suport i això seria una forma de poder implicar-los, fins i tot en l'organització de l'acte. A més, al Govern no li agraden les imatges com per exemple les de Sant Llorenç del dia 13, en què es veu com les famílies ens donen suport. En previsió, ja que s'ha de fer amb 10 dies d'antelació, des del Comitè hem demanat autorització a Delegació de Govern per fer concentracions en places de sis o set pobles. Si l'Assemblea aprova la proposta, s'ha de concretar el què i el com. Si no, es desconvocuen les concentracions i tan tranquils.

- Altres que es proposin:

5. Caixa de resistència

La comissió de la caixa de resistència explicarà l'estat de comptes de la caixa general. També presentaran algunes propostes d'accions de dinamització de la caixa.

A la darrera assemblea va sortir un debat sobre les caixes de resistència de centre.

- Alguns trobaven que els diners de la caixa de centre s'havien d'ingressar a la general, ja que trobaven més just que tot anés a un mateix fons, perquè hi podia haver centres que recaptassin molt i altres molt poc, per causes alienes als vaguistes (per exemple, la realitat socioeconòmica o la solidaritat dels companys). A més, així tots els centres col·laboren en les despeses generals.
- Altres trobaven que els doblers de la caixa de centre s'havien de repartir entre els docents del centre, perquè això incentiva que es preparin més accions per dinamitzar la caixa, i la proximitat fa ser més generosa la gent. A més, no costa tant rebre diners que si s'ha de sol·licitar oficialment a la caixa general.

Davant el debat generat, la comissió de la caixa de resistència, donat que tanmateix no es pot obligar cap centre perquè ingressi els seus diners a la general, i que es pot donar la situació que uns centres continuïn pensant una cosa, i altres, l'altra, fa la següent proposta per intentar consensuar a l'Assemblea: que una quarta part del que es reculli vagi a la caixa general i que la resta es reparteixi entre els vaguistes del centre.

6. Comissió de comunicació

Des del Comitè es proposa a l'Assemblea la creació d'una comissió de comunicació que coordinarà un membre del Comitè per fer les següents tasques: dossier de premsa, el seguiment de la premsa, llista de suports, recull dels comunicats de premsa, preparació d'argumentaris, i altres qüestions que puguin sorgir.

7. Altres"

El 19 de setembre Josep Lluís Carod-Rovira escrivia un article d'adhesió a la vaga indefinida. És aquest:

"UN DIA DE VAGA

«És evident que la vaga no pot durar eternament, però sí que hauria de poder-ho fer el suficient com per enviar un missatge clar de rebuig a la política de persecució del català»

La comunitat educativa de les Illes Balears duu a terme una vaga indefinida en els centres docents, a favor d'un ensenyament de qualitat, el qual no serà possible, entre altres coses, si cada cop més es va empenyent la llengua pròpia cap a la irrellevància més vergonyosa, com ha denunciat la mateixa Universitat de les Illes Balears. Una veritable marea verda i enllaçada s'ha ensenyorit de les escoles i mestres, pares, mares i alumnes es mantenen fermes en defensa dels seus drets bàsics. És més que penós que una societat hagi de plantar cara al seu govern, justament perquè aquest és qui condueix, amb ferotgia, el combat constant contra la dignitat i la normalitat d'ús de la llengua catalana. Deu ser aquest, segurament, l'únic govern del món, al costat del valencià, clar, que té com a objectiu prioritari esborrar tots els senyals d'identitat del poble al qual representa, començant per l'element més visible, característic i identificador, com és la llengua pròpia.

A la resta del país, en complicitat amb aquestes reivindicacions i recollint les iniciatives del moviment "Enllaçats per la llengua", hi ha hagut tot de mostres de solidaritat, arreu del territori, de Girona a Elx, passant per Barcelona, Tarragona o València, entre altres indrets. En totes aquestes concentracions s'ha deixat ben clar el motiu de la protesta i la voluntat de solidaritat que cal esperar d'un mateix poble, quan

una part d'aquest és agredit d'una manera tan barroera i directa. Han estat, sobretot, si bé no exclusivament, mestres, els protagonistes d'aquesta revolta cívica. I mai, aquest país, no podrà agrair prou als nostres mestres, en qualsevol punt del territori nacional, tot el que han fet, fan i faran, per construir una societat d'homes i dones cultes, preparats i amb consciència cívica, capacitats per accedir en condicions al futur mercat laboral i també per a esdevenir ciutadans aptes per a conuiu en una societat democràtica. Sort en tenim, de comptar amb la qualitat humana dels nostres mestres i el seu exemple de compromís amb el país, la cultura i la llibertat.

La seva actitud se situa als antípodes dels alts càrrecs polítics i governamentals del PP "balear", és un dir, que estan fent ostentació d'una arrogància estúpida, d'una altivesa grollera i d'una fatxenderia de barri, més pròpia d'altres latituds, justament d'aquelles de les quals depenen i a les quals, amb un provincianisme de dimensions còsmiques, presten la primera i única fidelitat, abans que al seu propi poble. Un diputat del PP ha arribat a presumir, en la millor línia històrica de la delació, que serà molt fàcil saber qui ha fet vaga i que, d'ara endavant, ja tindran, els noms i cognoms dels vaguistes perfectament identificats, per tal de poder dur a terme, impunement, les represàlies que considerin convenients. D'altres, a més, diuen que la vaga s'haurà d'acabar aviat, ja que els vaguistes no podran suportar per gaire temps, que els vagin retallant 100 euros del seu sou, per cada dia de protesta. Juguen amb el xantatge dels diners, en uns moments de crisi econòmica intensíssima, sense cap sentit de la dignitat més elemental, mentre ells no arisquen i tenen el sou institucional assegurat i, com els fets han demostrat ben bé prou, alguns també alguna més i tot.

És evident que la vaga no pot durar eternament, però sí que hauria de poder-ho fer els dies suficients com per enviat un missatge clar de rebuig a la política de persecució de la llengua catalana, talment una croada obsessiva i personal, menada pel govern del PP. I també és ben cert que, sols, aquests mestres que avui representen la punta de llança de la nostra dignitat, no podran resistir gaire temps. És el moment, idò, que des de Catalunya i el País Valencià, els fem arribar un missatge clar que estem amb ells, que la seva lluita és la nostra i que estem al seu costat. Tant els que creiem en els Països Catalans com a l'única pàtria nostra, com els que, si més no, no tenen el més mínim dubte de l'abast de l'àmbit lingüístic i cultural comú i, per tant, de l'existència d'una comunitat catalana per la llengua, hem de ser ara conseqüents amb el que diem. I, al costat de les paraules, hi ha d'haver els gestos concrets. Cal que, ara en espècies, sentin el nostre escalf i la nostra solidaritat.

Si per un dia de vaga, el govern del PP descomptarà 100 euros diaris a cada mestre, nosaltres també podem fer vaga, almenys un dia de vaga. Ben cert que, en molts casos, hi haurà qui no hi arribarà i aquest serà un esforç econòmic excessiu. Tant se val, si en comptes de cent, són menys. I tant de bo hi hagi molta gent que es pugui permetre, o que vulgui fer-ho, més d'un dia de vaga. Ara és el moment de poder demostrar que som un sol poble i que la seva llengua és la nostra i que, per això, responem solidàriament, perquè ens sentim també agredits, com a membres d'una mateixa comunitat lingüística, per a uns, i d'una mateixa nació, per a d'altres, entre els quals em compto. Més enllà dels discursos, les manifestacions i les paraules, ara cal rascar-se la butxaca. Per això jo també faig vaga per la llengua i una educació de qualitat a les Balears. El sindicat majoritari d'ensenyament a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, l'STEI-i, juntament amb el moviment pioner "Enllaçats per la llengua", han obert un compte corrent que funciona com a caixa de resistència per als ensenyants en vaga. És aquest i ens espera: xxxxxxxxxxxx!"

L'STEI Intersindical controlava el seguiment de la vaga i als quatre dies de fer-ne va fer constar que les dades de seguiment de la vaga del dijous, en el quart dia del seu inici, marcaven un índex prop del 55% de seguiment. L'alt seguiment que mantenia la vaga era causada, en gran part, a la indignació del professorat davant la negativa del president del Govern a negociar i les mentides que en seu parlamentària havia proferit la consellera dient que estaven en disposició de negociar, quan, els indicats convocants no havien estat cridats a iniciar aquesta suposada negociació.

Calia destacar que des del dia anterior les AMIPAS de molts de centres educatius estaven agafant un paper molt actiu en suport del professorat en vaga. Fins al punt que, de manera escalonada i totalment coordinada, els pares de molts de centres educatius, reunits en assemblees extraordinàries havien decidit no dur els seus fills a l'escola o a l'IES i mostrar així el seu rebuig a les polítiques d'aquest Govern i el suport més absolut a les mobilitzacions.

La anormalitat acadèmica, la vaga indefinida i la mobilització dels treballadors i treballadores de l'educació continuaven.

Des de l'STEI Intersindical vàrem fer una crida a assistir a la concentració del divendres, dia 20 de setembre, davant la conselleria d'Educació a les 13 hores. Així com també convocàvem els docents a participar a la concentració de dimarts, dia 24 de setembre, davant el Parlament balear, dia en què s'havia de debatre el Decret Llei del Tractament Integrat de Llengües.

Un conjunt d'entitats, entre les quals hi havia l'STEI Intersindical, preparàvem una gran mobilització de tota la comunitat educativa i de la societat illenca en general per al proper diumenge, dia 29 de setembre, a cada una de les illes en contra de les polítiques educatives del Govern de José Ramón Bauzá.

Des de l'STEI expressàvem el nostre suport més absolut a les mares que es trobaven acampades davant la seu territorial de la conselleria d'Educació de Menorca, ens afegíem a la seva lluita i a les seves justes demandes.

Segurs de comptar amb el suport de tota la comunitat educativa, encoratjàvem tothom a continuar endavant, a no abaixar els braços i a continuar fermes, lliurant la batalla de la resistència i la dignitat. La lluita continuava!

Demostrant el seu tarannà autoritari, el Govern de les Illes no acceptava la mediació proposada a la inauguració de l'any acadèmic, pel rector de la UIB, Llorenç Huguet, en el conflicte educatiu.

Sindicats i professorat en general, pares mares i alumnes, indignats perquè la conselleria d'Educació no havia acceptat la mediació entre les parts en conflicte pel tema de la defensa de l'educació i l'ensenyament en català a les Illes Balears. La portaveu del Govern, Núria Riera va dir NO a la mediació per negociar la plataforma reivindicativa i reconduir la situació.

El grup de suport del País Valencià a la vaga de les Illes Balears va decidir obrir el manifest que havien fet a tots els Països Catalans per tal que es poguessin adherir entitats de tots els territoris. Aquest era el manifest:

"LES ORGANITZACIONS SOTASIGNADES VOLEM MANIFESTAR EL NOSTRE SUPORT AL PROFESSORAT, A L'ASSEMBLEA DE DOCENTS I ALS SINDICATS DE LES ILLES BALEARS DAVANT LA VAGA INDEFINIDA CONVOCADA CONTRA LA POLÍTICA EDUCATIVA I LINGÜÍSTICA DEL GOVERN BAUZÁ.

La convocatòria de la vaga indefinida ha estat caracteritzada per un procés intens de debat i decisió assembleària i horitzontal, amb una important participació del professorat i de nombroses xarxes, plataformes i entitats il·lenques per decidir quines eren les mesures més adients per plantar cara a les polítiques del Govern balear, un govern que està aprovant, de manera unilateral, nombroses mesures que afecten negativament l'escola, el professorat i l'alumnat. Entre aquestes mesures hi ha totes aquelles que afecten salaris, jornada, plantilles, ràtios, jubilacions, acomiadaments... També les que afecten la concessió de beques o prestacions a l'alumnat o a les seues famílies. I, evidentment, el TIL, un programa que pretén impedir que el català siga la llengua vehicular del sistema educatiu. La dignitat d'uns docents –directors de centre amb el suport dels seus consells escolars– que s'han negat a aplicar aquest desfici, ha comportat que hagen estat expedientats per la Conselleria. Cal destacar que aquest programa, el TIL, ha estat suspès cautelarment pel Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, que el govern Bauzá ha ignorat completament amb l'aprovació d'un decret llei per la via d'urgència.

Davant d'aquestes mesures que pretenen acabar amb l'ensenyament públic i de qualitat, deteriorar les condicions laborals del professorat i el genocidi lingüístic de la nostra llengua, volem mostrar el nostre suport total i incondicional a les companyes i companys de les Illes Balears i a les seues organitzacions. La persecució i els atacs a la llengua i cultura catalanes no s'ha produït únicament a les Illes, sinó que s'han repetit arreu dels territoris que comparteixen una mateixa llengua. Al País Valencià fa anys que milers d'alumnes no poden estudiar en valencià, i ara volen empitjorar-ho amb els programes plurilingües.

Al Principat s'intenta per la via judicial tombar la immersió lingüística. I a la Franja de Ponent, volen frenar els xicotets avanços que s'hi han produït amb la derogació de la llei de llengües d'Aragó, única referència legal que hi ha al català en aquella zona, i l'invent del "LAPAO". Diferents tàctiques, la mateixa estratègia: entrebancar els processos de normalització lingüística als diferents territoris, afeblir el català i avançar en la seua desaparició."

Per això, varen fer una crida a la solidaritat activa amb la seva lluita, per una escola pública de qualitat i en català. En aquest sentit varen acordar constituir una Comissió de Suport a la Vaga Indefinida, organitzar actes de suport amb les companyes i companys de les Illes Balears que servissin per informar de la lluita i recaptar fons per a la seva continuïtat i animar tots els claustres, consells escolars, entitats i plataformes a enviar escrits de suport i convocar accions de solidaritat als seus àmbits respectius d'intervenció.

Aquest mateix grup de suport va proposar fer un acte de suport, un cap de setmana solidari, del 27 al 29 de setembre: la proposta consistia a obrir casals i ateneus i muntar actes els beneficis dels quals es destinassin a les caixes de resistència i animar a tots els claustres, consells escolars, entitats i plataformes a enviar escrits de suport i convocar accions de solidaritat, a més de col·laborar en la difusió de l'acte. Per això adjuntaven correus de suport i el número del compte de la caixa de resistència de l'STEI Intersindical.

L'STEI Intersindical participava i difonia diferents actes de suport a la vaga indefinida: el dimarts, 24 de setembre a les 11 hores, una gran concentració davant el Parlament de les Illes Balears amb motiu de la convalidació del Decret-Llei d'aplicació del TIL.

Aquest mateix dia s'havia de fer una reunió de la Mesa Sectorial d'Educació a petició de la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats per tractar temes aliens a la vaga. Encara no sabia la consellera que per negociar una vaga havia de convocar el Comitè de Vaga? L'STEI Intersindical qualificava aquest intent de negociació de paripé.

El dimecres, 25 de setembre, el PSOE, l'únic partit que per si sol podia fer-ho, recollia la petició de l'STEI de recórrer davant el Tribunal Constitucional la Llei del TIL aprovada pel Parlament de les Illes Balears el dia anterior.

L'STEI Intersindical havia concertat reunir-se en breu amb el PSOE per concretar la demanda que els docents volien.

Aquest dia es va fer la primera reunió dels comitès de vaga STEI, FE-CCOO, Assemblea de docents i la Conselleria.

En aquesta primera reunió negociadora entre els comitès que havien convocat la vaga indefinida i la Conselleria no es va aconseguir res respecte dels temes en els quals s'havia avançat el dia anterior.

Guillem Estarellas va informar, als presents, que l'Assemblea de docents encara havia d'aportar documentació que l'Administració li requeria i que hores d'ara s'estava elaborant un informe jurídic per aclarir aquest tema.

Mentrestant la Conselleria va fer el gest de convidar-los a la reunió perquè poguessin tenir veu i vot al comitè negociador. Els sindicats, el dilluns anterior havien demanat per escrit que la Conselleria convocàs els comitès de vaga. Cas que no ho fes, els sindicats els cedien un lloc al seu comitè.

Sobre els directors de Menorca, l'STEI Intersindical havia demanat a la Conselleria que si era cert que havien aixecat la suspensió cautelar als directors de Menorca, la fessin efectiva. És a dir, si els llevaven la suspensió cautelar de sou i de càrrec, aquestes persones havien de tornar a fer de directors. També havien recordat a la Conselleria que a la plataforma reivindicativa es demanava la retirada dels expedients als tres directors.

Sobre el Decret TIL, no hi havia cap avenç respecte del dia anterior. Volien que es retiràs el TIL. Que no s'implantàs a primària. Demanaven que la voluntarietat proposada per al 1r d'ESO es fes extensiva a la primària. Res, no volien cedir. Els proposaven novament el reforç de l'àrea d'anglès amb desdoblaments, ràtios baixes, pel·lícules en versió original a la TV pública, auxiliars de conversa... L'STEI oferia, a més d'aquest reforç, que es negociàs un pla d'implantació d'una tercera llengua i un pla de reforç escolar. Ells deien que oferien professorat per fer desdoblaments a les aules on les ràtios ho permetien. Ràtios altes només. De moment no hi havia cap més millora. Els companys de l'Assemblea demanaven el compliment del punt 1 del programa electoral: Consens. Reafirmaven que el TIL no era al programa electoral. Reiteraven la demanda de la retirada del TIL. L'STEI Intersindical deia que el Decret llei del TIL i el no compliment de la sentència havia fet que molta més gent s'apuntàs a la vaga.

Sobre la Llei de símbols, l'STEI Intersindical va dir que aquesta Llei suposava una línia vermella. Demanava a la consellera i al secretari autonòmic si sabien en quin punt estava la tramitació de la Llei i exigia que fos negociada a educació. La consellera va dir que no en sabia res i l'STEI informava que tenia notícies que passaria pel Parlament, el proper dia 1 d'octubre. Demanava a la consellera que al dia següent, en el Consell de Govern, demanàs l'ajornament de la tramitació de la Llei, ja que això seria posar més benzina al foc de la vaga indefinida. Cas que la Llei anàs endavant, demanava que fos debatuda i consensuada als centres educatius.

Sobre la Llei de convivència escolar i de l'autoritat del professor, es comprometien a negociar-la novament amb la comunitat educativa per tots els fòrums i meses que fessin falta.

Sobre les plantilles i ràtios, es comprometien a una millora per al curs vinent. Que baixar les ràtios implicaria un augment de les plantilles docents. Que estaven en disposició d'oferir auxiliars de conversa.

Sobre millores en els pressuposts dels centres educatius: ajudes de menjador, llibres de text i transport escolar varen manifestar que tenien una partida de 170.000 euros que els havia quedat d'una partida pressupostada per obres. Que mirarien de revisar el tant per cent que es necessitès per poder tenir accés a les ajudes de menjador. Si ara era del 70% mirarien de rebaixar-lo. Farien un esforç per treure una partida del pressupost per destinar a aquests apartats.

Sobre interinitats, pacte i baremació de llistes, que s'havia de tractar el tema, que hi havia bona predisposició a negociar un pacte i una rebaremació consensuada de les llistes.

Sobre substitucions i baixes, que hi havia predisposició a parlar d'incloure malalties infecto-contagioses i malalties cròniques dins els motius justificats de baixa.

Ens explicaren que hi hauria 104 professors més, la qual cosa els suposava uns quatre milions d'euros de pressupost. Que de moment, ja hi havia 70 professors i esperaven donar feina als que faltaven fins a 104. També informaren que s'havia fet un càlcul dels diners que havien acumulat amb els descomptes de la vaga i que eren uns 800.000 euros.

L'STEI Intersindical i la FE-CCOO protestaren perquè la proposta s'havia fet arribar a tots els centres docents abans de fer-ho al comitè negociador.

La secretària de Política Educativa i Normalització Lingüística de l'STEI, M. Antònia Font, va enviar i publicar l'article següent al diari ARA BALEARS:

"MÉS RECURSOS A L'ESCOLA

El primer recurs que necessitam a l'escola és el de la confiança i el respecte dels nostres governants cap als mestres i professors de les Illes Balears. Els docents som un motor molt important per a l'educació dins els centres educatius, som els que estam en contacte amb els infants i joves i les seves famílies. Som els que elaboram i aplicam els projectes educatius i els que desenvolupam la nostra tasca amb professionalitat, dedicació, il·lusió i creativitat.

Per tant la llei de símbols, les lleis mal anomenades "de convivència i d'autoritat del professor", les mordasses, la repressió, la censura prèvia, la imposició, els projectes polítics i ideològics que no tenen encaix

pedagògic, com el decret TIL, són els entrebancs afegits a la manca de recursos materials que té l'escola i a la voluntat política d'eliminar la participació democràtica als centres.

Per poder obtenir un recurs imprescindible que és un pressupost suficient, el Govern ha d'obrir els ulls a la realitat i mirar les balances fiscals que informen del que cada comunitat autònoma paga a l'Estat i dels diners que en rep. Així veurà que les Illes paguen molt més del que reben. 3.500 milions d'euros que se'n van cada any a Madrid i no tornen. El Govern també s'ha de fer ressò de les veus acreditades que fa estona que demanen un finançament més just. L'espoli fiscal que patim a les Illes Balears no es pot sostenir de cap manera. Si una onada verda s'ha alçat per reivindicar els drets perduts, i una educació de qualitat, inclusiva i en català, tard o d'hora reivindicarà un finançament més just que ens podrà facilitar els recursos econòmics suficients per garantir una educació de qualitat i en condicions. El compromís dels governants amb l'educació queda ratificat amb l'assignació pressupostària que s'atorga al capítol d'educació. I, de moment, de cada vegada és més baix.

Necessitam que les partides pressupostades per al funcionament ordinari dels centres no estiguin retallades com fins ara i arribin en temps i forma. Hem vist problemes per pagar la factura del llum, de la calefacció... És constant el retard i disminució dels pressuposts assignats als departaments didàctics, dotació insuficient per a l'adquisició de llibres i material per a la biblioteca. Es necessita també pressupost per a les ajudes de menjador, les beques de transport, els llibres de text i els programes de reutilització de llibres.

Restablir tots els programes d'atenció i suport als alumnes amb dificultats i necessitats educatives, restabliment de l'equip de suport a l'ensenyament en català i de l'equip per a l'escolarització d'alumnes i d'ajuda a la integració i a la socialització de les famílies immigrades.

Un altre recurs vital són les persones. Els docents. Necessitam recuperar les plantilles de mestres i professors que ens permetin atendre les necessitats educatives dels nostres infants i joves i les seves famílies. Aquests dos darrers anys hi ha hagut reducció de grups, augment de les ràtios per aula, s'han suprimit alguns cicles formatius de formació professional, s'han augmentat les hores lectives al professorat, la qual cosa repercuteix en la minva de les hores d'atenció individualitzada als alumnes, la posada en marxa de projectes d'innovació i el treball en equip i la coordinació docent. Hi ha hagut una reducció dràstica de les plantilles, uns mil professors, que hem de recuperar en aquests cursos per al bon funcionament del sistema educatiu. La Conselleria ens ha informat que per aquest curs es proposa recuperar uns 104 professors. És a dir, ens en falten 896.

Finalment el recurs més important és governar i fer propostes educatives des del consens i no des del fanatisme ideològic. S'ha d'escoltar la veu dels experts de totes les illes i dels experts de la nostra Universitat, així com de tota la comunitat educativa per crear un clima que ens pugui dur a l'estabilitat legislativa i que possibiliti un pacte social que pugui ser la base fonamental per un pacte polític per l'educació. CONTRA LA IMPOSICIÓ, DEFENSAM L'EDUCACIÓ amb llaços i camisetes verdes al carrer."

Internacionalització del conflicte

L'STEI Intersindical es va encarregar d'internacionalitzar el conflicte, enviant a organitzacions, entitats, i personalitats, especialment de Llatinoamèrica, la informació de tot el que passava a les Illes Balears. És el cas de l'argentinès Pablo Gentili, que s'ha passat els darrers 20 anys de la seva vida exercint la docència i la investigació social a Río de Janeiro. Ha estat fundador del Fòrum Mundial d'Educació i del Fòrum Social Mundial, i actualment és secretari executiu del Consejo Latinoamericano de Ciencias Sociales (CLACSO) i professor de la Universitat de Río de Janeiro. A més, coordina l'Observatorio Latinoamericano de Políticas Educativas.

Pablo Gentili publica a un blog del diari *El País*, que es diu CONTRAPUNTOS, i que en principi són anotacions i controvèrsies sobre l'educació i el desenvolupament de Llatinoamèrica i el Carib. El professor Gentili, el 30 de setembre publicava un article sobre el conflicte educatiu de les Illes Balears, a partir de les informacions rebudes de l'STEI Intersindical i el difonia a tot el món. Aquest és l'article en castellà, així com el va publicar:

"BALEARES Y LA MARCHA DEL FUTURO

Por: Pablo Gentili | 30 de septiembre de 2013

Las Islas Baleares se tiñeron de verde, se pintaron de esperanza, se unieron en un grito de dignidad, poniendo en evidencia la enorme fortaleza de las luchas por la educación pública en toda España.

Ayer, 29 de septiembre, más de cien mil personas, muchísimas de ellas niños y niñas, marcharon por las calles de Palma, Mahón, Ibiza y Formentera en rechazo a la reforma educativa del gobierno balear. Un conjunto de medidas que, en sintonía con las que implementa la administración nacional del Partido Po-

pular, imponen una rigurosa restricció presupuestaria y pretenden doblegar tradiciones y reivindicaciones democráticas históricas en el sistema escolar de las islas.

Además de los recortes, que impactan negativamente en las oportunidades educativas de los más pobres, el gobierno de José Ramón Bauzá, pretende ejercer una destructiva estrategia de disciplinamiento cultural, bajo la protección de un decreto-ley que disminuye las horas de enseñanza en catalán y castellano, en detrimento de las de inglés. El Tratamiento Integrado de las Lenguas (TIL) y la denominada Ley de Símbolos expresan las dimensiones conservadoras de una reforma educativa que pretende ocultarse bajo el mandato de la necesaria inserción competitiva internacional del país y la llamada a la unidad nacional. Más allá de la innegable importancia que tiene la enseñanza del inglés, es también innegable que, en un con-

texto de reducción de la inversión pública, el trilingüismo aparentemente modernizador que ha impuesto el gobierno balear, sólo conducirá a la reducción de las horas de enseñanza en catalán. Una medida articulada con la prohibición de la bandera de cuatro barras en los centros educativos, expresión de la herencia cultural y la defensa de la lengua catalana.

Sí al inglés. No al TIL / Baleares, septiembre 2013.

Las Islas Baleares muestran hoy, emblemáticamente, los rumbos de una reforma que busca destruir el sentido democrático de la escuela pública universal e inclusiva, imponiendo medidas que subordinan la escolaridad a las supuestas demandas competitivas de la economía y del mercado de trabajo. Al mismo tiempo, intentan refundar la función reaccionaria, disciplinadora y moralizante que las prácticas educativas ejercen. Hay un déjà vu franquista y decimonónico en la actual reforma educativa española, cada vez más difícil de ocultar por quienes la impulsan desde el gobierno nacional y las comunidades autónomas.

Contra esto, y en defensa de la educación pública, marcharon ayer más del 10% de la población balear. El equivalente a un millón y medio de manifestantes en la Ciudad de México, dos millones y medio en Shangai o cuatro millones en San Pablo. Lo hicieron también en apoyo a una huelga indefinida docente que ya lleva más de dos semanas, con gran solidaridad de las familias y todas las fuerzas y organizaciones progresistas locales. El protagonismo de las organizaciones sindicales, particularmente del poderoso Sindicat de Treballadors i Treballadors de les Illes Balears (STEI), mantiene en jaque al gobierno. Pere Polo Fernández, uno de los históricos dirigentes sindicales de las islas, durante la marcha de ayer no paraba de sacar fotos y enviarlas a sus amigos y contactos de todo el mundo. Recibía a cambio decenas de muestras de solidaridad y apoyo. Cuenta, con su habitual entusiasmo, que se vivió un día desbordante, fantástico, que siente mucho orgullo y una emoción inmensa por ser docente. Cuenta, con la voz entrecortada, que en Porto Colom se conmovió como casi nunca lo había hecho, cuando vio una niña sosteniendo un pancarta que decía: "Gracias maestros, por luchar por mi futuro".

Sin embargo, una de las características que hoy poseen los procesos de lucha por la escuela pública en España, es la impactante fuerza de movilización y convocatoria que tienen las asociaciones de madres y padres, reunidas nacionalmente en la CEAPA. No cabe duda que uno de los grandes problemas que han enfrentado los sindicatos docentes para llevar a cabo sus planes de lucha, en todo el mundo, ha sido la resistencia de las familias para sumarse y asociarse a las reivindicaciones salariales y profesionales del magisterio. La experiencia actual y, particularmente, el proceso de movilización que se lleva a cabo en Baleares, muestra una articulación creativa y respetuosa entre organizaciones cuyas demandas no siempre transitan por la misma senda. No cabe duda que el protagonismo sindical pierde visibilidad y expresión pública en movilizaciones que atraviesan a una sociedad que se apropia de ellas, trascendiendo las formas tradicionales de organización de la protesta. Sin embargo, la experiencia balear muestra que es posible y necesario articular espacios de lucha por la educación democrática e inclusiva, sin perder especificidad o identidad y ganando aún más fuerza. Quizás una de las pocas reflexiones acertadas que se ha escuchado de la Consejera [ministra] de Educación Balear, Joana María Camps, es que se trata de un "movimiento con

intereses políticos". En efecto, la manifestación de ayer puso en evidencia el interés de la sociedad por cambiar radicalmente una política educativa conservadora, movilizándose en los centros escolares y en las calles, así, de a montones, de a miles, en lo que quizás sea la mayor marcha en la historia democrática de las Islas Baleares.

Desde Sur, desde una Latinoamérica para la cual la reforma educativa española parece tan cercana y tan distante, no podemos sino expresar nuestra más total solidaridad con quienes luchan por el derecho a la educación y la defensa de la escuela pública, en todos los sitios de España y en las Islas Baleares, particularmente. Muchas abuelas y abuelos de grandes militantes y dirigentes políticos que construyeron las democracias latinoamericanas, vinieron de esas islas cosmopolitas y de una extraordinaria riqueza cultural. Desde los años ochenta, Baleares ha sido una usina productora de cooperantes que han participado y colaborado con numerosos proyectos educativos en Centroamérica y los países andinos, construyendo oportunidades y fortaleciendo luchas por la ampliación de los derechos humanos, con gran dedicación, enorme esfuerzo y no poca valentía. Un impulso de cooperación internacional que las administraciones conservadoras siempre han intentado destruir, asfixiando presupuestariamente los proyectos en curso y desentendiéndose de una herencia internacionalista que ha sido una de las marcas de las fuerzas progresistas locales.

Ayer, en Palma, Mahón, Ibiza y Formentera, miles de latinoamericanos y latinoamericanas marchamos vestidos de verde, uniendo nuestras manos y mirando hacia el mismo futuro.

Desde Santiago de Chile"

El 29 de setembre es va dur a terme la més gran manifestació que es coneix a les Illes Balears, 130.000 persones es varen mobilitzar a les quatre illes contra la política general i educativa del Govern del PP, José Ramón Bauzá. L'STEI Intersindical que era un dels organitzadors de la gran manifestació, explicava als docents que després d'una jornada històrica, d'una manifestació multitudinària contra les polítiques educatives del Govern de José Ramón Bauzá a les quatre illes, en un exercici de democràcia amb majúscules, era l'hora de la rectificació i del canvi de les actituds de menyspreu que aquest Govern mantenia amb la ciutadania de les Illes Balears.

Des de l'STEI Intersindical expressaven la seva alegria, i la compartien amb tota la gent que havia sortit al carrer d'una manera massiva per a mostrar el seu rebuig a la manera de governar del Govern Bauzá. El suport que

els convocants de la vaga varen rebre els donava la força necessària per a la negociació de dilluns horabaixa dels comitès de vaga amb els representants de la conselleria d'Educació.

La manifestació del dia anterior havia estat la culminació d'una feina, però no era el punt final de la lluita educativa i social. Era la resposta a dos anys d'un Govern que havia actuat des de l'autoritarisme i la prepotència. S'havia fet ben palès que la ruptura del consens i el trencament dels ponts del diàleg sempre passaven factura.

Des de l'STEI s'agraïa també el suport vital que s'havia rebut per part dels pares i les

mares, que havien fet un sol cos en el suport de la lluita amb els docents, en la unitat de la comunitat educativa, amb una federació de pares i mares i unes associacions amb gent preparada i molt compromesa.

Es reconeixia la tasca duta a terme per part dels sindicats, de l'Assemblea de Docents, així com

també la unitat de tota la comunitat educativa, que havia demostrat una gran capacitat de con-

vocatòria i que havia comptat, en les seves accions des de l'inici de la vaga indefinida, amb el suport d'una gran majoria social.

Amb la satisfacció del gran suport que havien tingut a la manifestació del dia anterior, fermes en la reivindicació i la mobilització contra el TIL, la Llei de símbols, per la retirada dels expedients als directors de Menorca i en contra de les retallades que patia el nostre sistema educatiu, en l'inici de la tercera setmana de vaga indefinida, la lluita continuava endavant.

A la manifestació del 29 de setembre es va llegir el manifest següent:

"ENHORABONA ALS MESTRES I PROFESSORS, ALS ALUMNES I A LES FAMÍLIES! HEM TENYIT DE VERD ELS CENTRES DOCENTS, ELS CARRERS I LES PLACES, I HEM CRIDAT BEN FORT CONTRA LES PITJORS POLÍTiques EN MATÈRIA EDUCATIVA QUE ES RECORDEN EN DEMOCRÀCIA!"

Gràcies als vaguistes. El seu esforç és un exemple per a tota la societat.

Gràcies a les famílies i als infants i joves, que s'hi han compromès.

Gràcies a totes les persones i col·lectius de les Illes Balears, i de fora, que han donat suport a la lluita.

La gent de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa, de Formentera, la majoria, la silenciosa i la cridanera, tots, més junts que mai, som aquí per defensar a ultrança l'educació de les retallades, de la purga ideològica, dels atacs a la llengua catalana.

Som aquí per defensar una educació de qualitat i amb coherència pedagògica.

Però també per defensar els nostres drets socials i individuals. Perquè no només està en perill l'educació. La llista és llarga, llarguíssima...

Des de la conselleria d'Educació s'han obert expedients disciplinaris a tres directors, per unes instruccions suspeses pel Tribunal Superior de Justícia.

El Govern Bauzá ataca sense pietat tots els serveis públics: l'educació, la sanitat, l'atenció a la dependència, els serveis socials, l'administració pública, els serveis d'extinció d'incendis, etcètera.

El Govern Bauzá atropella totes les institucions de les Illes Balears: no acata les decisions del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, amenaça el Consell Consultiu amb l'eliminació o menysprea la mà estesa del rector de la Universitat.

Bauzá i els seus acòlits usen els mitjans públics de ràdio i televisió per manipular la informació i atacar els qui no són de la seva corda.

Bauzá i els seus insulten, coaccionen i, sobretot, menteixen. Des del primer moment han intentat deslegitimar aquesta vaga amb una guerra bruta imrepresentable.

El diputat Antoni Camps ha anunciat l'elaboració de llistes negres dels vaguistes i n'Ana Aguiló amenaça els pares amb la retirada de la custòdia dels fills.

S'han produït retencions arbitràries d'estudiants per part de la policia, amb insults, vexacions i agressions.

S'ha prohibit la lliure circulació a persones amb camiseteta verda.

S'han depurat inspectors.

Han redactat la llei de símbols i el decret de convivència, propis dels règims totalitaris.

Preparen una normativa per controlar el contingut dels llibres de text.

La tropa d'opïnadors del PP acusa els docents de tenir els infants com a ostatges. Aquí els únics segrestadors que hi ha són ells, que tenen segrestada la voluntat de tot un poble amb la coartada d'una majoria absoluta que obtingueren gràcies a prometre una sortida de la crisi. Ja basta senyor Bauzá! Rectifiquin o se'n vagin!

Llevin immediatament els expedients als tres directors de Menorca.

Retirin el TIL.

Respectin la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, la cultura i la història.

Tornin enrere les retallades.

Recuperin el professorat de suport.

Baixin les ràtios d'alumnes per aula.

Dotin els ajuts als menjadors, al transport escolar, als llibres de text i a les beques.

Posin recursos als programes d'ensenyament en anglès que han tengut èxit.

Escoltin els professionals de la Universitat.

Substitueixin els professors de baixa.

Respectin el dret fonamental de participació dels pares i mares a les escoles.

No insultin, coaccionin, ataquin o menyspreïn.

No tudin els doblers en autopistes i atenguin les més de 12.000 famílies de les Illes que viuen sota el llindar de la pobresa.

En són capaços? Sí o no? Estan disposats a respectar i a escoltar el poble que diuen que representen? Avui, companyes i companys, amics i amigues, ha estat un gran dia, un dia de lluita social, un dia més en aquesta lluita que no cessarem fins que aconseguim que el Govern faci marxa enrere en el despropòsit de voler destruir el poble que hauria de governar.

I demà tota la societat s'ha de sumar a la lluita. Hi estau tots cridats!

Coratge i endavant!"

El dia 30 de setembre horabaixa es va reunir el Comitè de Vaga, del qual formava part l'STEI Intersindical, a la Conselleria per presentar la seva proposta unitària. Aquest és un resum de la reunió:

"DESPRÉS D'UNA SALUTACIÓ DE LA CONSELLERA, PARLA GUILLEM ESTARELLAS I EXPLICA QUE AVUI ASSISTEIX A LA REUNIÓ AMB ELS COMITÈS DE VAGA TOT EL PERSONAL DE LA CONSELLERIA, PER SI S'HA DE RESOLDRE ALGUN DUBTE DELS PUNTS A TRACTAR. EL SECRETARI AUTONÒMIC DIU QUE NO HA REBUT CAP DOCUMENT PER PART DELS COMITÈS DE VAGA AL LLARG DEL MATÍ D'AVUI.

Gabriel Caldentey acusa el secretari de voler fer de menys la part social dels representants dels treballadors, i li fa veure que ahir 100.000 persones es manifestaren en demanda d'una solució al conflicte educatiu. El secretari general de l'STEI acusa la Conselleria de "volar rebentar la negociació". També diu que el conflicte que es viu va molt més enllà de l'àmbit estrictament educatiu, ja que ha esdevingut un afer "políticossocial", i mostra la seva indignació pel tracte que els nostres companys del comitè de vaga de l'ensenyament privat concertat han rebut avui matí per part dels responsables de l'Administració autonòmica.

Maria Antònia Font diu que hi ha una sola proposta per part dels comitès de vaga, i esmenta que moltíssima gent es va manifestar ahir en contra del TIL. També demana si la Conselleria sap si la Llei de símbols ja ha passat pel Parlament. Diu que per part dels comitès de vaga no volem el Decret TIL, ni tampoc la Llei de símbols, i que s'exigeix la retirada immediata dels expedients dels directors de Menorca. Necessitam respostes i persones amb capacitat negociadora, ja que els assistents a la reunió actuen en funció d'ordres polítiques dictades des del Consolat de Mar, incapaços de resoldre un conflicte que ja compta hores d'ara amb un ressò mediàtic internacional.

La secretària de política educativa de l'STEI, M.A. Font, explica que el rebuig del TIL no es fa només per la presència de dues hores més d'anglès a l'horari lectiu, sinó perquè suposa un atac frontal al nostre model lingüístic escolar que, a més, compta amb un suport molt majoritari de les famílies de les Illes Balears, quan han fet la tria de la llengua del primer aprenentatge. Recorda també que el lema de la manifestació no era sobre el TIL, era contra la imposició, contra la manera despòtica de governar del Govern de les Illes Balears, que expedienta directors i que passa per damunt de les sentències judicials.

Gabriel Caldentey demana als responsables de la Conselleria aclariments sobre qui ostenta la màxima autoritat política per a resoldre les qüestions educatives que plantegen els comitès de vaga, tal com s'ha fet en d'altres reunions. És perquè veiem que, després de moltes hores de reunió, no s'han produït avenços.

També es demana si, al llarg del matí d'avui, el Govern de les Illes Balears ha valorat el seguiment de la manifestació d'ahir i si està en disposició de suspendre l'aplicació del TIL al llarg del curs 2013-2014, després de la contundent resposta de la ciutadania de les quatre illes. La posició del Govern és inamovible.

La tàctica del Govern és voler fer veure que ells cedeixen i que els representants dels treballadors som intransigents, que no som capaços de fer cap esforç en bé de la negociació. Fins i tot, ha intervingut una persona del Servei d'Ocupació de les Illes, que ha lloat les bondats del TIL a l'hora de formar els futurs treballadors de les Illes i de fer-los més competitius dins el mercat laboral.

També es demana als representants de l'Administració si tenen intenció de fer cas al president del PP de Mallorca, que demanava la voluntarietat en la implantació del TIL.

Maria Antònia Font recorda que el TIL no té cap aval pedagògic, i que hi ha altres vies vàlides per a millorar l'aprenentatge de l'anglès, i que allò que s'acordi a les meses serà després consultat i ratificat per la gent

dels centres docents. També diu que el TIL és un avenç del que serà la LOMQE, i que la nostra lluita a les Illes és una mena d'aparador del que poden ser les lluites a l'àmbit estatal contra la Llei del ministre Wert. El director general d'Universitats demana si es veu bé la impartició d'11 hores en català, tal com recolliria el TIL. Des de l'STEI se li diu que això ho ha de respondre i ho ha de resoldre cada centre, i que l'assoliment de la normalització lingüística del català a les Illes no s'ha produït, tal com diu la Universitat de les Illes Balears. El TIL impedeix la implantació de la majoria de l'horari lectiu en català a les aules de les Illes Balears, tal com permet el Decret de mínims en el marge de l'autonomia dels centres.

La Conselleria planteja un nou escenari consistent en la voluntarietat en l'aplicació del TIL per al curs 2013-2014. Si això fos així, i la part social ho acceptàs, es faria un referèndum a tot el col·lectiu docent de l'acord global que permetés desbloquejar la vaga indefinida, perquè la gent s'hi impliqui i s'hi senti part activa.

Gabriel Caldentey explica que, davant la resposta tan lenta de l'Administració, l'STEI ha elaborat les seves propostes de negociació. La proposta de preacord que pogués sortir de la reunió amb la Conselleria s'ha de dur a les assemblees del professorat, en forma de referèndum, ja que hem de donar la cara per una proposta que tenguí consistència, amb cara i ulls, sobre la proposta del TIL, la Llei de símbols i el cas dels directors expedientats de Menorca.

Sebastià Serra lamenta la metodologia de com s'han duit a terme les negociacions fins al dia d'avui, i esmenta que sobre la marxa no es pot prendre una decisió, i que no és de rebut que no es conegui prèviament l'ordre del dia de la reunió ni els documents que s'hi han de tractar.

Després del recés, M. A. Font planteja la proposta unitària dels comitès de vaga i diu, en primer lloc, a la pregunta del senyor Deià, que els pares i mares tenen el seu lloc de decisió en els consells escolars de centre, amb potestat per aprovar els projectes pedagògics. I demana si la Conselleria té alguna proposta per a fer-nos arribar. La Conselleria es nega a parlar de la negativa a la implantació del TIL.

Gabriel Caldentey demana si la Conselleria té alguna proposta distinta de la que el secretari autonòmic va presentar fa uns dies, consistent en la voluntarietat de la implantació del TIL només a primer curs de secundària. No es dona cap resposta i ens recriminen que des dia 3 de setembre no hem modificat en res les nostres propostes.

La Conselleria ens demana que presentem un document per escrit en què figuri la proposta dels comitès de vaga sobre el TIL.

La part social presenta per escrit, com un bloc unitari, la següent proposta, signada pels seus representants: No al Decret TIL. Incentivar l'aprenentatge de l'anglès dins l'arc del Decret de mínims, l'autonomia de centres i la participació en la presa de decisions dels projectes que s'han d'aplicar als centres per part del seu consell escolar.

Retirada dels expedients dels directors de Maó. Aixecament real de la suspensió cautelar de sou i de càrrec. Reincorporació a la funció directiva dels tres expedientats.

Retirada de la Llei de símbols. Que es retiri del tràmit parlamentari aquesta llei.

Totes les propostes de les condicions laborals i socials han de disposar de la corresponent partida pressupostària garantida.

El secretari autonòmic emplaça la part social a una nova reunió el proper dimecres, a les 16 hores, i exigeix que el nombre d'assistents sigui molt més reduït, amb un màxim de cinc persones per part del comitè de vaga. Exigeix que en aquestes reunions que es faran a partir d'ara no hi siguin presents els sindicats convidats."

Arreu dels Països Catalans es varen solidaritzar amb la vaga indefinida que duia endavant la comunitat educativa; desenes de persones es varen concentrar el 30 de setembre davant les seus del PP a València i Castelló i a la Casa de les Bruixes a Alacant, en suport a la vaga indefinida de docents a les Illes Balears. La Comissió de Suport amb la Vaga Indefinida, que aplegava unes 80 entitats sindicals, socials, culturals, etc., va convocar aquesta nova acció en la tercera setmana de vaga indefinida.

Era el tercer acte que convocava aquesta plataforma al País Valencià. El 16 de setembre, el primer dia de vaga, s'havia dut a terme una manifestació pels carrers de València. Una setmana més tard, el Teatre Micalet de València s'omplia per escoltar la veu dels protagonistes de la convocatòria de vaga i ara una nova concentració mantenia el suport del País Valencià als companys i companyes en lluita a Balears.

Representants de l'STEPV, que havien acudit a la històrica manifestació a Palma, el 29 de setembre, varen explicar, en la concentració de València, de primera mà la situació que s'estava vivint a Balears i varen recordar que la lluita de les Illes també era la seva lluita.

També es va insistir en la necessitat de donar suport econòmic a les caixes de resistència obertes per poder mantenir en marxa la vaga indefinida.

El sector de l'ensenyament concertat, impulsat per l'STEI Intersindical també lluitava contra el TIL i per un ensenyament de qualitat

L'STEI Intersindical, a principi de setembre va registrar un preavis de vaga i en va informar els centres, convidant-los a una assemblea que es realitzaria a la seu de l'STEI, el 10 de setembre a les 17.30 hores. Aquesta assemblea de persones delegades i afiliades de l'ensenyament concertat pretenia decidir la continuïtat de la vaga en el sector.

Per altra banda, també informàvem que l'STEI Intersindical havia registrat el 3 de setembre un escrit demanant la celebració d'una mesa de concertada perquè se'ns informàs del procés d'actualització de les taules salarials que havien sortit publicades juntament amb el VI Conveni de l'Ensenyament Concertat al BOE de dia 17 d'agost de 2013.

Era el dia en què el Tribunal Superior de Justícia s'havia pronunciat sobre la demanda de suspensió del Decret TIL que havia presentat l'STEI i havia decidit la suspensió cautelar del calendari d'aplicació del TIL.

També sabíem i advertíem que s'havia convocat un Consell de Govern Extraordinari per colar la implantació del TIL a través d'un nou decret-llei, evitant la resolució judicial del Tribunal Superior de Justícia.

El dia 5 de setembre, l'Administració ens va lliurar un escrit referent al preavis de vaga registrat en data de dia 3 de setembre. En aquest escrit se'ns informava que, segons una sentència dictada pel Tribunal Suprem el 1995, el dia 13 de setembre "no entrava en el termini dels 10 dies de preavis".

Sí quedava vigent la cobertura legal per a exercir el dret de vaga dels dies 16 a 20 de setembre. Pel mateix motiu, la concentració que s'havia de celebrar dia 13 de setembre davant el Consolat de la Mar quedava posposada per al dilluns, dia 16 de setembre.

El dia 10 de setembre es va celebrar l'assemblea de persones afiliades i delegades de l'STEI, que va decidir per una ampla majoria que es perllongàs la convocatòria de vaga al sector de l'ensenyament concertat.

Durant la intervenció de les persones assistents, els arguments que es varen utilitzar, anaven en el sentit de reconèixer que els motius eren més que suficients per anar a la vaga, vistes tant les agressions a la llengua pròpia del nostre territori, com els retalls de drets laborals i salarials que estaven patint les persones treballadores del nostre sector.

Hi havia un sentiment general d'indignació entre les persones treballadores, i en alguns centres la implicació era pràcticament generalitzada.

Era una ocasió per a la defensa dels nostres drets, que moltes de les persones afiliades no volien deixar passar, pensant també en els drets d'aquells altres companys que decidissin no acudir a les mobilitzacions.

També es considerava un moment per reclamar la unió de forces entre totes les persones conscienciades, tant de l'escola pública com de la concertada.

Finalment, es plantejà el fet d'allargar la convocatòria per donar la cobertura legal a totes les persones que volguessin exercir el seu dret constitucional a la vaga.

En el moment de la votació, més d'un 80% dels assistents en ratificaren la continuïtat.

Com a conseqüència, aquesta organització sindical, que es definia als seus estatuts com a assembleària, havia procedit a lliurar un document de preavis de vaga a les administracions pertinents, que allargava aquesta fins a dia 30 de setembre. La Federació d'Ensenyament de CCOO també s'havia adherit a la nova convocatòria.

El dia 16 de setembre, començava la vaga que amb caràcter indefinit s'havia convocat per part dels sindicats STEI i FE-CCOO, tant a pública com a concertada.

El mateix dia s'havien dut a terme concentracions a totes les illes. La concentració de Palma havia estat la més multitudinària, amb més de 4.500 persones davant el Consolat de la Mar, segons dades de la Policia. A Menorca, s'havien reunit unes 700 persones davant la Delegació d'Educació de Maó i a Eivissa, la participació havia estat al voltant de les 750 persones.

Si a l'ensenyament públic la totalitat dels sindicats havien donat finalment suport a la vaga, a la concertada no s'havia donat la unitat sindical. STEI i FE-CCOO també havien estat els convocants de la vaga a concertada.

Remarcàvem que s'havien imposat uns serveis mínims altíssims. Havíem de tenir en compte que a un centre d'una línia, que podia tenir una plantilla de 25-28 persones docents, els serveis mínims representaven entre 9 i 10 persones que no podien exercir el seu dret a la vaga.

A alguns centres de la concertada se'ls havia suggerit als treballadors que no era molt convenient participar d'aquesta protesta. Tot i això, el seguiment de la vaga aquest primer dia havia superat el 36%, distribuït d'una forma desigual.

Vaga als centres de concertada per illes: a Mallorca, 37%; a Menorca, 36%; a Eivissa, 13%. A les cooperatives, la participació havia estat d'un 87%.

Per centres, calia destacar amb el 100% de participació: Mata de Jonc, Sant Alfons de Felanitx, Sor Francinaina Cirer, La Porciúncula, Consolació Es Vivero, Consolació Indioteria, Sant Salvador d'Artà, Es Liceu i Sant Vicenç de Paül de Manacor.

Amb el 95%: Sant Francesc d'Assís de Manacor.

Entre el 70 i el 90%: Sant Bonaventura d'Artà, Ramon Lull de Santa Maria, La Salle d'Inca, Pius XII, Consolació d'Alaró, Sant Francesc d'Assís de Palma, Sant Vicenç de Paül de Sóller i La Salle de Maó.

Entre el 50 i el 70%: Santa Mònica, Assumpció de Binissalem, St. Vicenç de Paül del Coll den Rebassa, Sant Francesc d'Assís de Ferreries.

Entre el 30 i el 50%: Sant Vicenç de Paül de Cas Capiscol, Sant Pere, Balmes, La Salle de Palma, St. Francesc d'Assís de Sa Pobla, Can Bonet d'Eivissa.

Hi havia uns 25 centres on la participació s'havia mogut entre un 8 i un 20%.

Hi havia una trentena de centres on la vaga no havia tengut incidència.

La majoria de centres d'una línia havien respost bé a la vaga. Però entre els centres que no s'havien mobilitzat hi havia centres molt grossos com Madre Alberta, de més de 150 docents, cosa que feia que el percentatge global es reduís.

Des de l' STEI Intersindical pensàvem que la incidència havia estat bastant positiva. Animàvem a continuar-la i a organitzar-se per fer-ne un seguiment rotatiu, tal com ja s'havia plantejat en alguns centres. També recordàvem que era una vaga activa, la qual cosa implicava que havíem de fer accions perquè es visualitzàs la protesta.

El 17 de setembre informàvem que el seguiment d'aquest segon dia de vaga a la concertada s'havia situat al voltant del 21%. Així mateix, destacàvem la participació de les cooperatives, que havia tornat a superar una adhesió del 60% a la vaga.

La majoria de centres que havien fet vaga el dia anterior, havien mantingut la participació, tot i que en percentatges menors. Alguns d'ells havien optat per fer el seguiment de manera rotativa.

Aquest mateix dia, a les 11 hores, s'havia celebrat una nova concentració davant el Parlament de les Illes Balears, coincidint amb el ple parlamentari on l'oposició havia formulat tota una sèrie de preguntes sobre la imposició del TIL en contra de tota la comunitat educativa i gran part de la societat.

El 18 de setembre informàvem de l'assemblea que es duria a terme a l'IES Marratxí per fer una valoració de la participació en la vaga en els dos sectors. Quant al seguiment de la vaga al sector de l'ensenyament concertat, informàvem que el dia 18, els percentatges de participació del personal docent cridat a la vaga eren els següents: a Mallorca, 19%. En canvi, la incidència a Menorca i Eivissa no era significativa. En el conjunt de les Illes, s'havia arribat al 17%.

També informàvem que el 18 de setembre de 2013, havia tengut lloc al Tribunal d'Arbitratge i Mediació de les Illes Balears (TAMIB-òrgan encarregat de mediar en conflictes laborals), l'acte de conciliació derivat de la convocatòria de vaga a l'ensenyament concertat presentada per l'STEI i la FE-CCOO.

A la reunió hi eren convocats el comitè de vaga, amb membres d'ambdós sindicats, les patronals i la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats. Havien comparegut els representants de les Cooperatives d'Ensenyament, els d'Escola Catòlica, i s'havien excusat els representants de la CECE. La conselleria d'Educació no havia comparegut.

Les postures patronals i sindicals no variaven. Els responsables dels centres es mantenien en la legislació vigent, i en què pel fet de no tenir relació de jerarquia amb la Conselleria, la nova normativa sobre trilingüisme no els afectava.

No s'havia pogut redactar una acta de conciliació per la incompareixença de la Conselleria, que havia estat citada, com els altres, en temps i forma. Aquesta incompareixença feia palesa la nul·la voluntat negociadora que mantenia el Govern de les Illes Balears.

El 23 de setembre es va celebrar una assemblea de l'STEI de l'ensenyament concertat, que, davant la postura intransigent mostrada aquests dies per l'Administració, va decidir donar continuïtat a la vaga, ja que les persones treballadores del sector no es manifestaven partidàries de les imposicions i sí de la via de la negociació.

L'esforç que s'estava fent valia la pena. La unitat i solidaritat aconseguida de tots els docents, tant d'educació pública com d'educació concertada, era un fet. S'estava defensant la nostra llengua, la nostra cultura i la coherència pedagògica envers els retalls que estaven afectant tota la comunitat educativa (pares, mestres i alumnat).

Les persones treballadores de la concertada volien una educació de qualitat. L'assemblea demanà que cada mestre, cada escola, cada poble racionalitzàs els recursos de cara a la vaga, ja que era un esforç econòmic i no es podia malbaratar.

Per altra banda, l'assemblea de l'STEI va fer una crida a la participació de la manifestació de diumenge, dia 29 de setembre, contra els retalls i la imposició i a favor de la llengua, la cultura, la pedagogia i els valors democràtics.

L'assemblea de l'STEI de l'ensenyament concertat va decidir lliurar un escrit a la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats per demanar que les quantitats provinents dels descomptes en concepte de vaga a la concertada fossin destinades al pagament dels mòduls de funcionament als centres concertats, vists els endarreriments que patien encara aquests centres.

El dimecres, 25 de setembre, tengué lloc la reunió de la Mesa Sectorial d'Educació a petició de la conselleria d'Educació, Cultura i Universitat. La Conselleria va comunicar que havia reintegrat a les seves places de professors els directors dels instituts de Maó expedientats. El Govern va oferir la retirada de classes obligatòries en anglès a primer d'ESO, proposta que el comitè de vaga considerava insuficient.

El PSIB, l'únic partit que per sí sol podia fer-ho, va recollir la petició de l'STEI Intersindical de recórrer davant el Tribunal Constitucional la Llei del TIL aprovada pel Parlament de les Illes Balears ahir (24-09-2013). L'STEI havia concertat reunir-se en breu amb el PSIB per concretar la demanda que els docents volíem.

L'oficina de la "Defensora del Pueblo", després de la visita dels responsables de la FAPA-COAPA, va emetre un escrit instant la consellera d'Educació a negociar i fer tot el que fos necessari per resoldre el conflicte educatiu a les Illes. Els representants de la FAPA informaren que els tècnics els havien mostrat la seva preocupació per la indefinició jurídica en la qual s'estava aplicant el decret.

La intervenció d'aquesta institució se sumava a altres, com la pròpia UIB o el Bisbe de Mallorca, Xavier Salinas.

Davant la convocatòria a la mesa de negociació del comitè de vaga de l'ensenyament públic, el comitè de vaga de l'ensenyament concertat (STEl i FE-CCOO) va registrar un escrit a la conselleria d'Educació demanant esser també convocats a la negociació, ja que si bé les reivindicacions d'un i altre sector eren compartides en una bona part, el nostre sector també tenia les seves reivindicacions específiques.

Al final, els membres d'aquest comitè varen entrar a la mesa de negociació manifestant a l'Administració que aquests dos sindicats eren convocants de la vaga al sector i, a més, que estaven pendents de la contestació de la demanda d'aplicació de les taules salarials del conveni publicades al BOE el mes de juliol.

També informàvem que aquest diumenge a les 18h, a la plaça d'Espanya, començava la gran manifestació unitària en suport a la vaga indefinida de docents. Era necessari que tots ens hi comprometéssim mobilitzant els nostres respectius entorns (familiar, laboral, professional, temps lliure, etc.).

Octubre de 2013

La Conselleria no vol negociar, només vol imposar

L'STEI Intersindical va fer una crida a la participació massiva dels docents a la vaga del dijous, 3 d'octubre, davant la manca total de la voluntat negociadora per part del Govern en els punts més importants de la plataforma reivindicativa (TIL, Llei de símbols i expedients dels directors menorquins). La Conselleria havia estat incapaç de donar passes en la recerca d'un acord que pogués posar fi al conflicte educatiu, des del 25 de setembre, dia de la primera reunió dels comitès de vaga amb l'Administració.

Des de l'STEI agraïem profundament el suport rebut per part dels companys i companyes que s'havien concentrat espontàniament el 2 d'octubre, el vespre, davant la Conselleria.

Ara més que mai ens calia la unitat, el suport que suposava la suma de totes les forces de tota la comunitat educativa era més necessari que mai per tenir una actitud de força en el procés negociador. Recordàvem als companys i companyes que la lluita continuava.

El dia 4 d'octubre hi va haver una reunió entre els comitès de vaga i la Conselleria. La reunió va començar ben igual que la del dia anterior, que se n'havia fet una que no havia servit per res, a la del dijous el to no era tan crispat, amb referències a declaracions a les xarxes socials o als mitjans amb la denúncia per part de la Conselleria d'actes de suposada "intimidació" que s'havien produït. El comitè de vaga va expressar el seu suport total al company Guillem Barceló, es recordà que tots els actes havien estat sempre autoritzats, i va demanar entrar directament al tema de la negociació.

Guillem Barceló va proposar, en primer terme, una demanda a l'Administració: per una banda, que destinassin la meitat dels imports de la vaga a beques i ajudes al menjador i al transport convocades dins el primer trimestre d'aquest curs; per l'altra, que una altra meitat anàs a pressupostos als centres. A les Pitiüses, per exemple, tenien molts de problemes de mobiliari als centres. Bartomeu Isern negà que això fos cert i demanà dades. El comitè de vaga també demanà que es publicàs el total del descompte per vaga.

Per tal de desbloquejar la negociació, la part social proposà que l'acord no fos global i que l'Administració explicàs els motius pels quals havia decidit que fos d'aquesta mena.

Per desbloquejar el tema del TIL, es va demanar que es pogués fer un referèndum supervisat per l'Administració als centre docents públics sobre la implantació del TIL, per saber l'opinió dels docents. Estarellas demanà que aquesta proposta es posàs per escrit. Caldentey denuncià que l'Administració hagués canviat, ara, la metodologia de la negociació.

Les propostes que es presentaren feien referència, en primer terme, a un referèndum sobre el TIL; en segon lloc, es demanava que l'Administració argumentàs per quin motiu l'acord havia de ser global; i en darrer terme, que es destinassin els descomptes de la vaga, per una banda, a beques i ajudes de transport i llibres, i per l'altra, a partides per a centres.

La Conselleria lliurà un nou document (de 4 d'octubre) en què figuraven les seves noves propostes: pel que feia al TIL, no hi havia canvis, ja que no acceptaven la seva voluntarietat; les partides del descompte de vaga, segons el seu parer, anirien destinades a la conselleria d'Educació, i demanà a la part social que es desconvocàs la vaga a partir de dia 7 d'octubre i que començassin les classes amb normalitat.

Després d'un recés, Guillem Barceló manifestà que hi havia dos punts en aquest nou document als quals no ens havien contestat: el referèndum sobre el TIL, i els motius pels quals l'acord no podia ser global. Demanà, també, que la resposta es fes per escrit.

Estarellas va indicar que l'acord havia de ser global des d'un principi, ja que formava part dels motius de la vaga indefinida. També manifestà que tots els doblers del descompte de la vaga havien d'anar a la partida global de la conselleria d'Educació, no només a ajuts per a beques, menjador i transport.

La Conselleria es negà a fer un referèndum per part de l'Administració, ja que segons ells no podien consultar només un dels agents de la comunitat educativa. Proposà que la part social fes el referèndum entre el professorat.

Gabriel Caldentey denuncià que des de dia 26 de setembre l'actitud del Govern era totalment immobilitista, i demanà una reflexió intel·ligent a l'Administració sobre la primera proposta del comitè de vaga.

Gabriel Caldentey manifestà, en nom de l'STEI Inter-sindical, que es volia seguir negociant. L'assemblea de docents va dir el mateix.

Propostes de dia 4 d'octubre dels comitès de vaga:

Primera proposta

Com a conseqüència de la situació actual, la manca de consens en el punt que afecta el Decret de Tractament Integrat de Llengües (TIL) i amb la voluntat

de solucionar el més aviat possible aquest conflicte, els comitès de vaga convocants proposen a la Conselleria la convocatòria d'un referèndum, sobre aquest punt, dirigit al professorat per sotmetre a votació les següents opcions:

L'apartat del TIL, recollit a la proposta de 3 d'octubre de 2013 signada pel director general de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans. La mateixa opció que ja va presentar l'Administració dia 26 de setembre.

La proposta de dia 2 d'octubre dels comitès de vaga en relació al TIL, que demanava l'aplicació voluntària del TIL a totes les etapes educatives previstes al de-

cret, ja que així es garantia l'autonomia de centre i la sobirania dels consells escolars a l'hora d'aprovar els projectes que s'havien d'implantar als centres. Aquesta implantació voluntària s'hauria de fer dins el marc normatiu del Decret de Mínims.

L'aplicació del TIL a l'educació infantil de 3 anys, i s'havia de garantir una mesa d'experts que fes un seguiment de l'aplicació i que vigilàs la disponibilitat de recursos i avaluàs els resultats.

Volíem que el referèndum es fes entre els docents, ja que érem els actors de la vaga, tot i que els comitès convocants reconeixíem que els òrgans decisoris per aprovar els projectes educatius eren els consells escolars.

Segona Proposta

Demanàvem a l'Administració que ens argumentàs per quin motiu l'acord havia de ser global.

Tercera proposta

Demanàvem a la Conselleria que es comprometés a destinar els doblers descomptats als treballadors i treballadores durant la vaga en:

Una part en ajudes i beques de menjador, transport i llibres. Les beques de menjador s'haurien de con-

vocar dins el primer trimestre del present curs escolar i la repartició hauria d'acostar-se a les quantitats que es dedicaven per a aquest concepte abans de les retallades.

L'altra part, hauria d'anar a la partida pressupostària ordinària destinada als centres.

Per una major transparència i millor control d'aquesta qüestió, demanàvem que es fes pública la quantitat total dels descomptes efectuats en concepte de vaga i s'especificàs per centres.

Va ser a principi d'octubre que l'STEI Intersindical va presentar davant el jutjat contenciós administratiu un recurs contra l'Ordre de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats per la qual es regulava el procediment per a l'ocupació de llocs de treball d'inspectors d'educació en comissió de serveis i demanava la seva suspensió cautelar.

L'STEI plantejava al Tribunal la nul·litat de la norma perquè la Comissió de selecció i valoració per elegir els inspectors estava formada per cinc membres tots ells triats a dit pel secretari autonòmic d'Educació i la directora general de Funció Pública.

L'STEI considerava que aquesta normativa vulnerava el Reial Decret 276/2007 que a l'article 7 diu:

"la designació dels presidents dels tribunals la fa lliurement l'òrgan convocant. els altres membres es designen per sorteig..."

I també el Decret 36/2001 de la Comunitat Autònoma que diu, a l'article 16.5:

"...llevat del president, que serà designat lliurement per l'òrgan convocant... La resta dels membres seran designats per sorteig..."

L'STEI Intersindical demanava la nul·litat d'aquesta ordre i la SUSPENSIO CAUTELAR DE LA SEVA APLICACIÓ.

Per a l'STEI, la conselleria d'Educació amb aquesta convocatòria volia nomenar els inspectors a dit per poder tenir un servei d'inspecció al servei de les seves polítiques i no un cos tècnic i professional al servei de l'educació, en definitiva, intentava construir un cos paral·lel d'inspectors.

Calia recordar que les places que ara es convocaven corresponien a les vacants dels 17 inspectors que la conselleria d'Educació havia tret defora el mes de juny de l'any passat.

El sindicat va presentar el recurs convençut que el Tribunal li donaria la raó, perquè convocatòries d'altres comunitats autònomes similars a aquesta havien estat invalidades pels tribunals:

A la Comunitat Valenciana, el TSJ havia invalidat el nomenament de 34 inspectors que havien estat seleccionats per un tribunal designat a dit.

A Extremadura, el TSJ havia invalidat una convocatòria semblant i havia criticat amb duresa "*prescindir de los servicios de todos los inspectores accidentales que había para pasar a nombrar a otros inspectores accidentales, no sabemos por qué motivo ni razón*", i va anul·lar el nomenament de 15 inspectors.

L'STEI Intersindical es mostrava molt preocupat per la deriva que estava agafant l'educació a les Illes Balears. Lluny del pacte educatiu preconitzat pel president Bauzá, la conselleria d'Educació dedicava totes les seves forces a intentar aniquilar la llengua pròpia del territori i a fer callar les veus de dissens que dia a dia estaven augmentant dins la comunitat escolar i ho feia promulgant lleis o decrets lleis amb aquesta finalitat i volia posar els serveis tècnics de la Conselleria (com el cas de la inspecció) al servei de les seves polítiques espúries.

Els comitès de vaga, el dels sindicats i el de l'Assemblea de docents varen decidir suspendre temporalment la vaga, el dia 6 d'octubre. Aquesta decisió es va prendre de manera democràtica i assembleària a tots els centres de les Illes entre dijous, 3 i divendres, 4 d'octubre, i en cap cas perquè el president del Govern Balear ho hagués demanat. Els comitès de vaga entenien que el Govern, assabentat de la possibilitat que les assemblees optassin per aquesta via, havia volgut fer creure a l'opinió pública que l'aturada era un mèrit seu i no dels docents, com va quedar demostrat.

Després de tres setmanes de lluita a l'ensenyament públic i al privat concertat, entràvem en una nova fase de la vaga indefinida, que combinaria la mobilització sostinguda i la negociació amb l'Administració educativa. Des de l'STEI Intersindical es feia saber a la comunitat educativa que es continuaria amb els projectes aprovats segons el Decret de mínims mentre continuàs la negociació, i que es faria un referèndum per conèixer el parer dels docents.

També vàrem denunciar el menyspreu absolut que, per part de la Conselleria, patia el comitè de vaga de l'ensenyament concertat, que havia estat citat per a la negociació un sol dia, sense la presència de la consellera ni la del secretari autonòmic.

En un acte de responsabilitat i de professionalitat per part del professorat, els docents havíem considerat que era el moment de tornar a les aules i de poder oferir els nostres coneixements al conjunt dels nostres alumnes. Malgrat aquesta decisió, la lluita contra el TIL, la Llei de símbols i les retallades que patia el nostre sistema educatiu continuaven, no només a l'àmbit autonòmic, sinó molt més enllà de la nostra geografia insular.

Per això, des de l'STEI Intersindical volíem promoure una resposta contundent a la resta de l'Estat davant la LOMQE, una llei que desestabilitzava el sistema educatiu amb una nova normativa, llevava competències als consells escolars, introduïa la privatització, canviava el model lingüístic escolar, i, entre altres molts despropòsits, no comptava amb el consens de la comunitat educativa.

Aquesta suspensió temporal de la vaga, que no era una desconvocatòria, permetria reiniciar-la en el moment que es consideràs oportú, ja fos de forma puntual, sostinguda en el temps o indefinida, si la negociació no avançava. Això no significava, en cap cas, el final de la lluita, sinó el començament d'una altra batalla en un altre pla i amb una altra estratègia. Els camins per a l'assoliment de les nostres reivindicacions ara canviaven de recorregut, però amb la decisió ferma d'arribar al lloc de la dignitat de la nostra llengua i del recobrament de la bona qualitat del nostre sistema educatiu.

El 6 d'octubre, es va fer una roda de premsa i els comitès de vaga de l'STEI Intersindical, de la FE-CCOO i de l'Assemblea de Docents presentaren un comunicat.

S'ha de fer constar que l'STEI Intersindical havia pogut fer les seves esmenes, però no va veure el comunicat definitiu fins després de la roda de premsa, i va poder constatar que no hi havien aparegut totes les esmenes proposades. Aquest va ser el comunicat:

"UN CANVI D'ESTRATÈGIA PER UNS MATEIXOS OBJECTIUS

A la conselleria d'Educació del Govern de les Illes Balears no li importa gens l'educació.

Si li importàs, no faria dos anys que aquest sector pateix contínues retallades que afecten clarament la qualitat d'aquest servei públic.

Si li importàs, hauria intentat evitar la convocatòria d'una vaga indefinida, de la qual en té coneixement des de dia 1 d'agost. Fa 2 mesos.

Si li importàs, hauria assistit a la mediació que va sol·licitar l'Assemblea de Docents, 10 dies abans de començar la vaga per intentar evitar-la.

Si li importàs no hauria esperat que passassin 10 dies de vaga, gairebé dues setmanes de classe perdudes, per cridar els comitès a negociar.

Si li importàs, hauria intentat negociar de veritat per trobar una solució al conflicte.

Per la nostra part, una vegada escoltades les assemblees de Formentera, Eivissa, Menorca i Mallorca, els comitès de vaga han decidit suspendre temporalment la vaga. Suspensió que comença aquest dilluns, 7 d'octubre a les 8 hores, excepte allà on s'ha anunciat fer-ho de manera diferent per necessitats de la pròpia assemblea de centre.

La possibilitat d'aquesta suspensió temporal, encara que li molesti molt al secretari autonòmic d'Educació, s'ha valorat de manera democràtica i assembleària a tots els centres de les Illes entre dijous i divendres matí, i en cap cas perquè el president del Govern Balear ho hagi demanat. Els comitès de vaga entenen que el Govern, assabentat de la possibilitat que les assemblees optassin per aquesta via, ha volgut fer creure a l'opinió pública que la nostra decisió és un mèrit seu, ja que ha de mantenir la il·lusió que controla la situació. Però la realitat és, senyor president, que vostè no controla ni pot controlar la comunitat educativa d'aquestes illes.

Els comitès de vaga han decidit suspendre la vaga perquè s'ha fet evident que la conselleria d'Educació no vol negociar.

Com tothom sap, un dels punts que ha bloquejat la negociació és el TIL i durant les sis reunions de negociació hem fet passes per intentar trobar una sortida a la intransigència i la immobilitat de la Conselleria.

La Conselleria menteix de forma miserable, reiterada i intencionada quan diu que ens oposam a dues hores més d'anglès. Primer li vàrem demanar la retirada del TIL i que a canvi es potenciassin els programes de llengües estrangeres que ja hi ha en molts centres, mentre es redactàs, amb l'assessorament d'experts i amb la participació de la comunitat educativa, un nou TIL. Varen dir que NO.

Després vàrem demanar la suspensió de l'aplicació per enguany (cosa que ja havia fet la sentència del TSJIB). Ens varen dir que NO.

En tercer lloc es va demanar l'aplicació voluntària a infantil, i que s'asseguràs almenys que hi hauria recursos suficients i progressivitat. Varen dir que NO.

En una quarta passa, i allunyant-nos cada vegada més de la nostra pretensió inicial, vàrem posar damunt la taula la voluntarietat en tots els nivells. La resposta va ser NO.

Com a darrera opció, divendres 4 d'octubre, vàrem plantejar la possibilitat de fer un referèndum als docents de totes les illes -sense excloure la participació dels pares i mares que ho farien a través del consell escolar-, i donar-los a triar tres opcions.

La proposta del Govern. TIL a totes les etapes i voluntari a 1r d'ESO.

La nostra darrera proposta a la mesa de negociació: Aplicació voluntària del TIL.

Aplicació del TIL a infantil i 1r de primària.

Un cop més, la resposta al referèndum va ser NO.

La Conselleria tampoc no permet que es puguin arribar a acords parcials, que potser podrien haver posat fi a la vaga, i s'amaga darrera d'un TOT O RES. En aquest punt, la perversitat de la Conselleria arriba fins i tot a admetre que té doblers per invertir en reduir ràtios o augmentar la plantilla de professors, però que no ho materialitzarà si no arribam a un acord global. És evident, com ja dèiem al principi, que a banda de no voler negociar, tampoc no li importa la qualitat de l'educació.

En conclusió, tenint clar que la Conselleria està cercant el nostre desgast i la ruptura de la complicitat que s'ha establert entre les famílies i les reivindicacions dels docents i la seva vaga indefinida, els comitès de vaga han decidit fer una aturada tàctica. Els docents, volem aprofitar l'avinentsa, per fer públic una vegada més el més profund i sincer agraïment a tantes i tantes famílies que ens han donat i ens donen suport. Aquest agraïment també el volem fer extensible a la infinita llista d'entitats, col·lectius i a TOTES les persones que d'una forma o altra ens han fet costat i que van fer possible que el 29 de setembre els carrers de les 4 illes veieren la major manifestació de la història de la nostra terra.

A la vegada, també volem reconèixer que el Govern i la conselleria d'Educació tenen algun mèrit: les seves polítiques educatives nefastes i les seves maneres de fer autoritàries, han aconseguit que aquestes es converteixin en un objectiu comú contra el qual lluitar, unint-nos més que mai. Mestres i professors, d'infantil, primària, secundària, cicles formatius o adults, d'Eivissa, Formentera, Mallorca i Menorca, pública i concertada, som una pinya i feim un front comú de lluita contra aquestes polítiques educatives i unes formes autoritàries i faltes de consens que practica el Govern. Però a més, han fet possible que docents, sindicats i famílies s'hagin unit per defensar l'objectiu comú, i també s'hagin manifestat directors, inspectors, universitat i tot el poble en general. Aquesta vaga ens ha fet sortir més reforçats i més units que quan la vàrem començar i això és cabdal per continuar la lluita a les nostres illes i ser un referent d'acció unitària a la resta de l'Estat ara que s'iniciarà una nova fase de la batalla contra la LOMCE. Per això els dos comitès de vaga promouran una resposta contundent a la resta de l'Estat davant una llei que desestabilitza el sistema educatiu amb una nova normativa, lleva competències als consells escolars, introdueix la privatització, canvia el model lingüístic escolar, i, entre altres molts despropòsits, no compta amb el consens de la comunitat educativa.

No podem continuar aquest comunicat sense esmentar l'especial actitud de menyspreu que ha tengut la Conselleria amb el col·lectiu de docents en vaga de l'escola concertada. El seu comitè de vaga només ha estat citat en una ocasió i les reivindicacions d'aquest sector han volgut ser excloses de qualsevol acord global per part de la delegació de Joana Maria Camps.

Aquesta suspensió temporal de la vaga, que no és una desconvoatòria, permetrà reiniciar-la en el moment que es consideri oportú, ja sigui de forma puntual, sostinguda en el temps o indefinida, si la negociació no avança. Això no significa, en cap cas, el final de la lluita, sinó el començament d'una altra batalla en un altre pla i amb una altra estratègia. La conselleria d'Educació deu saber, com tothom, que una nau és molt difícil de governar quan es tenen tots els vents i tots els mariners en contra. I que els polítics que governen d'esquena al poble, només poden esperar que el poble els giri l'esquena.

Després de tres setmanes de vaga, el nostre col·lectiu es manté unit i es troba en disposició de, juntament amb la resta de la comunitat educativa i de la societat, començar una lluita activa des dels centres educatius. Com s'ha demostrat en aquesta vaga, els i les docents ens hem apoderat, hem perdut la por i seguirem actuant des d'aquests plantejaments.

La tornada als centres implicarà fer tot allò possible perquè el TIL no s'implanti. A més, l'exercici de la llibertat d'expressió serà una màxima davant els atropellaments legals que el Govern està disposat a fer-nos.

Quant a les condicions laborals en què desenvolupam la nostra feina, tot allò relatiu a baixes, substitucions, ràtios, mancances materials, farem una feina quotidiana de denúncia pública de totes les carències a tots els centres. La nostra xarxa ens ho permet.

Aquesta nova fase també seguirà amb la mobilització al carrer i continuarà l'organització de base des de les assemblees de centre. La nostra feina en defensa de l'ensenyament de qualitat i en català, de bon segur tindrà com a conseqüència el desgast dels dirigents d'una conselleria d'Educació, Cultura i Universitats que xerra de consens mentre imposa les seves polítiques i que ha tirat per la borda totes les oportunitats que ha tengut per reconduir el conflicte. Aquest desgast també el continuarà patint el president del Govern, José Ramón Bauzá, que amb la seva despòtica actitud ha marcat el fracàs com el seu final polític.

Tornam als centres perquè el desgast i la desfeta només la pateixin ells.

Mallorca, 6 d'octubre de 2013

Comitè de Vaga STEI i FE-CCOO, Comitè de Vaga de L'ASSEMBLEA DE DOCENTS"

El dia 8 d'octubre hi va haver una reunió entre els comitès de vaga i la Conselleria. A la reunió, els representants dels comitès de vaga vàrem esperar, drets, les propostes que la Conselleria ens havia de fer arribar per a poder seguir negociant. L'únic que ens va fer arribar l'equip de Joana Maria Camps va ésser un calendari, amb les dates i els horaris de les properes reunions, sense cap proposta de punts a tractar de les reivindicacions que havien motivat la vaga indefinida.

En el cim del cinisme, d'una manera intencionada o no, dues de les dates de les properes reunions tenien a veure amb l'aprovació de la LOMCE: la primera reunió estava prevista per a dia 11 d'octubre, l'endemà de l'aprovació de la Llei Wert al Congrés. Per altra banda, també hi havia prevista una reunió dia 24 d'octubre, jornada en la qual hi havia convocada una vaga estatal contra la LOMCE.

Els comitès de vaga vàrem fer una crida al professorat de les Illes Balears, perquè no secundassin la vaga mentre aquesta estigués suspesa.

Una vegada més, vàrem denunciar l'immobilisme de la conselleria d'Educació, la seva manca total de diàleg i la seva negativa fèrria a donar qualque passa amb l'objectiu de desbloquejar el conflicte educatiu. Tampoc no havia estat capaç de valorar la decisió responsable i valenta del professorat de suspendre la vaga indefinida.

Els comitès de vaga volíem valorar la proposta de calendari que la Conselleria ens havia fet, i actuaríem en conseqüència. Per totes aquestes raons vàrem abandonar la reunió, sense haver-nos assegut a la taula.

Davant aquesta situació de confusió i de contradicció d'ordres, l'STEI Intersindical, després d'una sèrie de reunions va enviar aquesta carta als docents, el dia 9 d'octubre:

"COMPANYS I COMPANYYES,

Sabem que els centres estan molt desorientats pel que fa al projecte TIL. Nosaltres dilluns i dimarts de matí, ens reunirem amb en Ferran Gomila del servei jurídic de l'STEI per parlar de les sentències guanyades, de les perdudes, del Decret Llei i dels nous recursos presentats per establir l'estratègia que us podem recomanar.

L'STEI Intersindical es va reunir ahir horabaixa, a Inca, amb la FAPA, COAPA, la Crida i l'Assemblea de Docents. Pensàrem que també ens havíem de reunir amb l'associació de directors de primària i de secundària per fer una proposta consensuada d'actuació als centres.

Ens tornam a reunir demà horabaixa, un altre pic, a Inca. En tenir la proposta consensuada us la farem arribar. De moment, pel que fa al TIL, l'únic que us podem dir és que si us demanen que faceu alguna cosa concreta del projecte TIL demanau que us ho posin per escrit. Després podeu fer-nos arribar l'escrit que us trametin.

També preparam les mobilitzacions i accions a fer durant aquesta nova fase de la vaga indefinida que ara us hem demanat que no secundeu durant un temps.

Tendreu notícies nostres ben aviat. Feim tot el possible perquè siguin consensuades amb la resta de sindicats, organitzacions, assemblees i entitats. La unitat d'acció ens reforça en la lluita.

Fins ben aviat!"

La no consulta del comunicat de la roda de premsa, algunes intervencions contra els sindicats a les assemblees, l'afany de protagonisme d'alguns, feia que la unitat de la comunitat educativa perillàs. L'STEI Intersindical sacrificava tots els personalismes, perquè la unitat de la lluita es mantengués. Una mestra de Palma va enviar una carta a na M. Antònia Font en aquest sentit. Aquesta va ser la carta:

"BON VESPRE MARIA ANTÒNIA,

Com estàs a part d'esgotada al màxim?

Només volia dir-te que jo som de les persones que pensa que tots hem d'estar units en defensa del que creim just, i que no hem de deixar que personalismes, gelosies o altres sentiments negatius ennigulin l'objectiu i el procés. Junts arribarem més lluny en el camí de les nostres fites.

Tot això que et dic, respon al sentiment que vaig tenir en captar el recel que alguns docents han demostrat en les dues darreres assemblees envers la tasca dels sindicats. Vull que sàpigues que jo no el compartesc, i com jo altres companys que també s'han sentit decebutos per aquestes reaccions.

Ànims i gràcies per la vostra feina.

Aina"

L'STEI Intersindical continuava amb la seva tasca de lluita per l'educació i informava els centres que el dijous, 10 d'octubre, estava previst que el ple del Congrés dels Diputats (majoria del PP) aprovàs el text definitiu de la LOMQE. Aquest text passaria al debat del Senat i, només si hi hagués alguna modificació en forma d'esmena acceptada, tornaria al Congrés.

Previsiblement a principi de desembre la nova llei LOMQE seria un fet, i la seva aplicació definitiva es preveia per al curs 2014-2015.

Les poques esmenes que s'havien admès fins ara havien estat dels sectors més ultres (UPyD), reforçant la segregació per qüestions intel·lectuals, socials i de sexe, i la idea que el castellà fos la llengua vehicular a tot l'Estat.

Recordàvem que dia 24 d'octubre s'havia convocat un dia de vaga a educació a l'àmbit estatal en contra d'aquesta contrareforma educativa (LOMCE) i que l'STEI tenia registrada la cobertura legal per poder-la secundar.

El dia 8, s'havia registrat una convocatòria estatal contra la LOMCE per a dia 24, signada per la confederació dels STES, a la qual pertanyia l'STEI Intersindical.

Crèiem que era convenient explicar que aquesta convocatòria d'àmbit estatal en el seu punt 3 deia que es donava cobertura a:

- Administracions educatives de tots els nivells educatius.
- Tot el personal docent i no docent de l'ensenyament privat concertat.
- Monitors de menjador i altres activitats a centres públics i privats concertats.
- Personal d'atenció educativa i assistencial internalitzat.
- Personal de les escoles dependents de l'Administració local.

L'STEI Intersindical va conèixer de primera mà, de l'IES Sineu, una seqüència de tres cartes que mostren les dificultats que han tengut els centres per saber què havien de fer. Tot per la desorganització de la Conselleria. Aquí les teniu:

"El passat dia 10 de setembre, el Consell Escolar de l'IES SINEU, reunit en sessió extraordinària, va acordar per majoria rebutjar el Projecte de Tractament Integrat de Llengües que havia elaborat la direcció del centre a requeriment del secretari autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats i que havia estat remès a la Conselleria dia 6 d'agost. També va acordar per majoria que, vists els antecedents (projecte aprovat pel Consell Escolar informat desfavorablement tot i tenir l'informe favorable de l'inspector assignat a aquest centre, projecte elaborat per l'equip directiu a instàncies del secretari autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats rebutjat pel Consell Escolar, Decret TIL suspès pels tribunals i Decret-llei acabat d'aprovar i que genera molts de dubtes pel que fa a la seva aplicació), es continuàs aplicant durant aquest curs el

projecte lingüístic vigent fins al curs anterior. S'adjunta com a document annex certificació dels referits acords.

Vist que el projecte de tractament integrat de llengües modificat per la direcció del centre i remès a la Conselleria dia 6 d'agost no ha rebut encara el vistiplau del Servei d'Inspecció educativa, que s'havia elaborat en base a les disposicions d'un decret que ha estat suspès pels tribunals, i vistes les competències atribuïdes al Consell Escolar segons la vigent Llei Orgànica d'Educació (articles 119 i 127), sol·licitam instruccions per escrit de quin és el projecte lingüístic que cal aplicar.

Sineu, 23 de setembre de 2013.

El director,

Rafel Crespí i Pol

*SECRETARIA AUTONÒMICA D'EDUCACIÓ CULTURA I UNIVERSITATS
CONSELLERIA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS"*

Des de la Conselleria, la Inspecció educativa va contestar:

"Sr./a. Director/a del centre IES Sineu,

La normativa vigent en matèria de tractament integrat de llengües als centres docents no universitaris de les Illes Balears estableix el contingut i el procediment d'elaboració i aprovació del projecte respectiu per part dels centres.

En compliment de les disposicions vigents, el vostre centre va presentar el projecte establert, que va ser objecte d'informe per part del Departament d'Inspecció Educativa, el qual se us va notificar oportunament amb les esmenes a introduir.

Atès que l'inspector de referència del vostre centre ha fet el seguiment d'aquest procés, i ha constatat que les rectificacions o observacions suggerides a l'informe del DIE han estat corregides convenientment segons les notificacions posteriors remeses des del centre, us comunicam pel vostre coneixement i als efectes oportuns, que el projecte, en el seu conjunt, s'adequa a la normativa vigent.

Atentament,

Palma, 8 d'octubre de 2013"

Signaven la carta anterior la inspectora Catalina Vidal Llabrés, amb el vistiplau del cap del departament d'Inspecció Antonio González Navarro. Més endavant, l'IES Sineu va enviar aquesta altra carta:

"El passat dia 23 de setembre us vàrem remetre escrit en el qual us informàvem que el Consell Escolar de l'IES SINEU havia acordat rebutjar el Projecte de Tractament Integrat de Llengües que havia elaborat la direcció del centre a requeriment del secretari autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats i que havia estat remès a la Conselleria dia 6 d'agost i que, vists els antecedents (projecte aprovat pel Consell Escolar informat desfavorablement tot i tenir l'informe favorable de l'inspector assignat a aquest centre, projecte elaborat per l'equip directiu a instàncies del secretari autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats rebutjat pel Consell Escolar, Decret TIL suspès pels tribunals i Decret-llei acabat d'aprovar i que genera molts de dubtes pel que fa a la seva aplicació), es continuàs aplicant durant aquest curs el projecte lingüístic vigent fins al curs anterior.

A la vista dels esmentats acords i vistes les competències atribuïdes al Consell Escolar segons la vigent Llei Orgànica d'Educació (articles 119 i 127), sol·licitàvem instruccions per escrit de quin havia d'esser el projecte lingüístic que cal aplicar.

Amb posterioritat, dia 8 d'octubre hem rebut escrit de la inspectora Catalina Vidal, amb el vistiplau del cap d'inspecció, en el qual se'ns informa que el projecte remès per la direcció del centre dia 6 d'agost s'adequa a la normativa vigent, però en cap cas no se'ns indica si cal aplicar aquest projecte o l'acord del Consell Escolar.

És per això que us reiteram que ens remeteu instruccions per escrit en relació a si cal aplicar el projecte lingüístic elaborat per la direcció del centre el mes d'agost o l'acord del Consell Escolar de dia 10 de setembre.

Sineu, 15 d'octubre de 2013.

El director,

Rafel Crespí i Pol

SECRETARIA AUTONÒMICA D'EDUCACIÓ CULTURA I UNIVERSITATS
CONSELLERIA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS"

El dia 15 d'octubre hi va haver una reunió entre els comitès de vaga i la Conselleria en què es va parlar o es va voler parlar dels assumptes següents:

La conselleria d'Educació, Cultura i Universitats (CECU) a l'ordre del dia havia concretat que duria a la reunió les actes corresponents a les sessions celebrades el 26 i 27 de setembre. La CECU només en presentà una, el comitè de vaga li va exigir la resta de les actes, ja que necessitava tenir constància de les propostes fetes.

Els comitès de vaga varen demanar que, de la proposta del calendari de la CECU, es retiràs la data del 24 d'octubre de 2013, ja que hi havia convocada vaga a tot l'Estat espanyol en contra de la LOMQE. Els comitès de vaga varen demanar a la CECU que a cada data hi havia de correspondre un objectiu de negociació, ja que no tenia cap sentit reunir-se sense cap finalitat. Els comitès afirmaren rotundament que actualment encara no s'estava negociant i recordaren que la vaga en aquest moment no estava activa.

El comitè de vaga va recordar les propostes d'acostament que s'havien fet anteriorment: retirada del TIL, compliment de la sentència, suspensió del calendari d'aplicació i voluntarietat d'aplicació del TIL. La consellera, el secretari autonòmic i el director general de Planificació i Recursos Humans no recordaren que s'haguessin fet aquestes passes d'aproximació durant les negociacions anteriors.

La CECU es plantà amb la proposta de voluntarietat a primer d'ESO i obligatorietat a 1r, 3r i 5è. Tota la resta es deixà aparcat.

L'STEI Intersindical va demanar que es responguessin les qüestions plantejades pels directors dels centres públics de secundària pel que feia als problemes que havien sorgit i el caos generat per una aplicació precipitada, imposada i no consensuada del TIL. Es va lliurar el document fet pels directors a la consellera i a la secretària perquè constàs com a annex. La consellera i la directora general d'Ordenació, Innovació i Formació Professional informaren a la mesa que no havien rebut aquest document que s'havia lliurat al Registre General, el divendres, dia 13 d'octubre.

Es reclamà la presència del president del Govern de les Illes Balears a les negociacions, a la següent mesa negociadora. El conflicte plantejat abans de l'estiu encara restava sense solució. Més de 100.000 persones havien sortit al carrer a totes les Illes Balears, s'havia supès la vaga indefinida temporalment i la negociació no avançava. Per això, demanarem el màxim responsable del Govern com a interlocutor vàlid en la negociació d'aquest conflicte que afectava l'àmbit educatiu de totes les illes.

Els membres del comitè de vaga havien demanat per escrit que la CECU especificàs en quin marc s'estava negociant per poder continuar avançant a les negociacions.

Una representació de la Coordinadora de professors preocupats d'Eivissa i de docents de Menorca s'havien desplaçat avui fins a Mallorca per reforçar la negociació i aportar el punt de vista dels docents de Menorca, Eivissa i Formentera.

La Conselleria, en canvi, no volia negociar les retallades ni altra cosa, perquè només volia assegurar la imposició del TIL. La CECU considerava que aquesta qüestió del TIL resultava prioritària per arribar a un acord, i per tant es plantejava que a partir d'ara, les reunions versassin únicament i exclusiva sobre el calendari d'aplicació del mateix.

El 17 d'octubre es va fer una roda de premsa sobre la trobada del Secretariat de la Confederació d'STES Intersindical, juntament amb l'STEI, a Palma, en suport a la comunitat educativa balear. Aquesta és la nota que es va facilitar a la premsa:

"REPRESENTANTS DELS SINDICATS STES-INTERSINDICAL, que agrupa sindicats de l'ensenyament de distints territoris (Andalusia, Astúries, Illes Canàries, STEC-Cantàbria, Castella-i-Lleó, Castella-La Manxa, Madrid, Galícia, Extremadura, Melilla, Múrcia), i l'STEPV-Intersindical Valenciana, l'USTEC-STEs (Intersindical Alternativa de Catalunya) i STEE-EILAS (Euskal Herria), juntament amb l'STEI-Intersindical (Illes Balears), ens hem reunit a Palma per manifestar el nostre suport a la lluita del professorat i de la comunitat educativa de les Illes Balears i a la feina feta per l'STEI Intersindical contra la política educativa i lingüística del Govern de les Illes Balears.

Tots nosaltres valoram positivament la vaga indefinida, les concentracions i la manifestació multitudinària més gran de la història de les Illes Balears. Valoram molt positivament la unitat sindical i la de tota la comunitat educativa, així com el suport de la ciutadania. Analitzam les claus de l'èxit d'aquesta mobilització per tenir-les en compte a les mobilitzacions que s'han de fer en contra de la LOMQE. Una lluita que fa anys que es manté i que de cada vegada té més suports i genera més solidaritat.

S'ha organitzat una lluita per fer front a aquestes polítiques contràries a la normalització lingüística i a l'educació inclusiva. Amb la imposició del TIL, el Govern de les Illes Balears pretén reduir i arraconar el català com a llengua vehicular i no ha dubtat a enfrontar-se a la majoria social i trencar un consens històric sobre el tractament que el català ha de tenir al sistema educatiu balear.

Hem analitzar la situació generada per la recent aprovació de la LOMQE al Congrés.

A més, l'aprovació del pla d'ajust i l'aplicació avançada d'alguns aspectes arrellegats a la LOMQE estan suposant un clar atac a l'educació pública i als drets del personal que treballa en l'ensenyament a les Illes.

La convocatòria de la vaga indefinida i les multitudinàries manifestacions per exigir al president Bauzá que rectifiqui i modifiqui la seva política, posen en evidència l'aïllament social del seu govern.

Davant d'aquesta situació, i de la negativa del Govern de les Illes Balears a obrir un veritable procés de negociació que doni satisfacció a les reivindicacions plantejades pel professorat i la comunitat educativa, volem reiterar el nostre suport actiu a aquesta lluita que consideram també nostra.

Per altra banda, tots nosaltres consideram que l'aprovació de la LOMQE és una clara involució ja que és una llei segregacionista, mercantilista i centralista que va en contra del dret universal a l'educació. El Govern espanyol no ha cercat el consens amb la comunitat educativa, els sindicats ni els governs autonòmics. Ha fet una llei de partit que només compta amb el seu suport.

STES-intersindical, USTEC-STES, STEE-EILAS, STEPV i STEI Intersindical consideram que cal articular una resposta dura, contundent i sostinguda en el temps per impedir que aquesta llei, així com altres que ja estan en vigor, com la Llei d'Ensenyament de Catalunya (LEC), s'apliqui als centres docents. Per fer-ho, apostam per organitzar un ample moviment social, des de la base, que agrupi totes les organitzacions i persones que realment s'hi oposen.

Finalment, ens comprometem a treballar conjuntament per una educació pública per a totes i tots, laica, democràtica, inclusiva, coeducadora, de qualitat, que garanteixi la presència de les llengües pròpies, que possibiliti la configuració de models educatius propis en les diferents nacions, nacionalitats i regions."

A la reunió del 17 d'octubre a la mesa de negociació, els comitès de vaga ens hi vàrem personar a les 17h per lliurar una proposta per poder continuar la negociació, tot en el ben entès que no acceptàvem la imposició per part de la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, que la negociació fos pel calendari de la implantació del TIL únicament i exclusiva, tal com deia el document de la Conselleria del 15 d'octubre.

El document havia estat elaborat pels comitès de vaga tenint en compte les esmenes de les diferents assem-

blees de treballadors de les diferents illes. Volíem deixar ben clar que nosaltres no abandonàvem cap mesa de negociació, que nosaltres fèiem i havíem fet propostes durant totes les sessions de negociació, però que era la Conselleria la que volia rompre les negociacions situant-se en la mateixa posició immobiliària de dia 26 de setembre.

Reclamàvem aprofundir en la negociació de la resta d'apartats (condicions laborals, beques, interinitats, ràtios, plantilles...).

Exigíem la retirada definitiva dels expedients disciplinaris i denunciàvem que el grup popular, en seu parlamentaria, havia presentat modificacions a la Llei de Símbols que anaven en contra del que havia dictaminat el Consell Consultiu, que havia advertit que podia atemptar contra la llibertat d'expressió.

De prosseguir aquesta actitud prepotent i impositiva del Govern autonòmic, duríem a les assemblees de treballadors i treballadores de l'ensenyament, proposades per reactivar la mobilització més enllà del dia 24 d'octubre, dia de la vaga general educativa contra la LOMCE, de la qual n'èrem convocants.

La Conselleria ens va tornar a posar damunt la taula al final de la reunió, com a resposta a la proposta negociadora que els dos comitès de vaga els havíem presentat, el mateix full que ens havia lliurat dia 15 de setembre amb un sol canvi: en comptes de posar 15 de setembre, posava 17 de setembre.

Fets i no paraules. Deien que volien negociar, però el que volien era imposar el seu model i la seva proposta immobiliària de negociació. Aquestes eren les propostes dels comitès de vaga, dia 17 d'octubre de 2013:

"EL COMITÈ DE VAGA DE L'ASSEMBLEA DE DOCENTS I EL COMITÈ DE VAGA DE L'STEI INTERSINDICAL I FE CCOO vol fer arribar a la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, a partir d'ara la Conselleria, una sèrie de consideracions en relació a la Proposta d'Acord Global de l'Administració als Comitès de Vaga de l'Ensenyament Públic (presentada per la Conselleria el dia 15 d'octubre de 2013 a la mesa de negociació), així com fer arribar les nostres propostes, ja presentades i explicades en les diferents reunions celebrades fins ara entre la Conselleria i els comitès de vaga.

Les consideracions són les següents:

- *Consideram que, si bé és veritat que s'han tractat a la taula de negociació els punts referents a plantilles, ràtios, pressuposts dels centres educatius, ajudes de menjador, transport i llibres de text, funcionaris interins i substitucions de baixes, des dels comitès de vaga sempre se li ha reiterat a l'Administració educativa que en molts d'aquests punts falta una concreció i un compromís pressupostari que no s'ha fet, a banda d'algunes qüestions que han de ser tractades amb major profunditat i que fan que no es pugui parlar d'un preacord tancat en aquests temes. La falta de concreció en aquests punts fa que sigui impossible la seva presentació per a l'aprovació a les diferents assemblees.*
- *No podem acceptar de cap manera que la Conselleria pretengui que, a partir d'ara, només es negociï sobre el TIL, i que dins aquesta negociació només es pugui parlar del calendari d'aplicació d'aquest. Consideram que aquestes condicions no són pròpies d'una negociació amb voluntat d'arribar a un acord. Això és voler que els comitès de vaga acceptin sí o sí la imposició del TIL. La Conselleria ha admès que hi ha partides pressupostàries per millorar la inversió en el sistema educatiu. A més, ara també disposa d'una partida de més de 4 milions d'euros de l'estalvi de les nòmines pels dies de vaga. Que no puguin ser tancats els punts anteriors més que un cop sigui acceptada la Proposta d'Acord Global de l'Administració als Comitès de Vaga, que passa per l'acceptació del TIL, tal com va afirmar el Sr. Estarellas a la reunió del dia 15 d'octubre, és voler dur la negociació a un punt mort.*
- *Proposam, per tant, anar tancant acords parcials sobre els diferents punts que no són el TIL, amb l'assignació de partides pressupostàries i concrecions que facin possible la signatura de cada punt pactat.*
- *Demanam que se'ns lliurin les actes de totes les reunions celebrades dins el marc d'aquesta negociació, ja que tan sols hem rebut l'acta de la primera reunió (26 de setembre), i n'hem fetes 10.*

Respecte a les propostes que els comitès de vaga volen fer arribar a la Conselleria, aquestes són les següents:

1. *Aplicació voluntària del Decret de Projecte Integrat de Llengües amb les següents condicions:*
 - *Creació d'una taula d'experts consensuada prèvia a l'aplicació del TIL.*
 - *Abans d'introduir matèries no lingüístiques en anglès és imprescindible:*
 - *Conèixer quins docents tenen formació suficient per poder fer classe en anglès.*
 - *Conèixer el nivell d'anglès de l'alumnat per seguir una àrea no lingüística en anglès.*
 - *Dotar els centres de professorat suficient perquè es puguin dividir els grups per la meitat amb professorat auxiliar de conversa.*
 - *Dotar els centres i el professorat dels recursos didàctics necessaris.*
 - *Cursos de formació a tot el professorat en la metodologia AICLE (Aprentatge Integrat de Continguts i Llengües Estrangeres).*
 - *Aplicació voluntària del TIL en centres que presentin unes condicions mínimes indispensables a criteri de la taula d'experts respectant el marc legal del Decret de mínims i dotació dels recursos materials i humans per al seu desenvolupament, d'acord amb els seus consells escolars.*

- *Impulsar els programes ja existents de Seccions Europees, Plans Pilots i British a tots els centres que ho requereixin.*
 - *Adaptació del TIL al currículum de cada etapa (infantil).*
 - *Major compromís de l'Administració en la difusió de la llengua catalana i la llengua anglesa (mitjans de comunicació públics).*
2. *Anul·lació dels expedients disciplinaris oberts als tres directors de Maó, ja que els expedients no compleixen amb la legalitat vigent (LOE art. 138, Decrets 119 i 120 CAIB, Ordre de 18 febrer 2010 art 16.5).*
- *Si com afirma la Conselleria, és necessària una resolució dels expedients, seria una mostra de coherència i bona voluntat que els directors dels tres centres recuperin el seu càrrec fins que els expedients siguin resolts (recordem que fins al moment, els directors han recuperat la seva funció docent, però no la funció directiva). Que quedi clar, però que demanam la retirada dels expedients perquè no veim necessària una resolució dels expedients si hi ha voluntat política per a retirar-los.*
3. *Convocatòria de les ajudes de menjador, transport, llibres de text i material didàctic dins el primer trimestre de curs.*
- *Adjudicació i pagament dins del mateix curs escolar per al qual es convoquen.*
 - *Rebaixa del mínim d'assistència al menjador al 50% per poder sol·licitar l'ajuda, ja que moltes famílies que ho necessiten no ho necessiten durant tot el curs i es poden estalviar la despesa (temporalitat laboral, etc.).*
 - *Possibilitat que els centres puguin avançar el pagament del menjador a les famílies que ho necessitin i que aquesta bestreta sigui abonada per la Conselleria als centres dins la següent mensualitat.*
 - *Augment del pressupost d'ajudes al menjador fins a un mínim d'1.000.000 d'euros (ajudes del curs 2010-2011).*
 - *Pagament, durant el curs 2013-14, de les ajudes pendents: llibres de text i material didàctic (cursos 2010-11 i 2011-12), i transport escolar (curs 2011-12).*
 - *Tornar a les dotacions per alumne de fa dos anys per als programes de reutilització de llibres.*
4. *Substitució immediata de les baixes del professorat amb les següents condicions:*
- *Tornar a las condicions establertes anteriors a les retallades.*
 - *Establir condicions per una substitució immediata de les baixes en funció del tipus de centre, la matèria que imparteix el professor substituït, etc., i també en funció de la durada de la baixa (substitució immediata quan es presenta una baixa amb una previsió superior a la setmana).*
 - *Baixes 100% remunerades, des del primer dia.*
 - *Que les baixes causades per malalties derivades de l'exercici de l'activitat docent (afonies, malalties infecto-contagioses...) siguin considerades de substitució immediata.*
5. *Que el funcionariat interí:*
- *Torni a les condicions laborals anteriors a les retallades (cobrament dels mesos de juliol i agost).*
 - *Total transparència en el procés d'adjudicació de vacants i substitucions a cobrir.*
 - *Que les substitucions d'un any tinguin el mateix tractament que les vacants.*
 - *Les tutoritzacions dels interins no han de dependre d'una vacant, sinó d'un pla de formació consensuat amb la part social.*
6. *Plantilles i ràtios:*
- *Recuperació progressiva de les plantilles anteriors a les retallades (permetria davallar també les ràtios).*
 - *Recuperació del professorat d'atenció a la diversitat (PT, AD, AL, psicopedagogs/es i atenció prime-renca) i de les auxiliars tècniques educatives, d'acord amb les dades del curs 2011-12.*
 - *Creació d'una mesa tècnica encaminada a ajustar el nombre d'alumnes per grup per davall de les ràtios màximes fixades per la LOE:*
 - *25 alumnes a infantil i primària*
 - *30 alumnes a secundària*

- Ràtios inferiors a centres d'especial conflictivitat, baixos resultats acadèmics i altres situacions socioeconòmiques.
 - Presentar els resultats a principi de desembre per tal que les dotacions per al curs 2014-15 es vegin reflectides en els pressuposts.
 - Compromís de dotació pressupostària per als resultats de l'estudi tècnic.
7. *Avantprojecte de llei reguladora de la convivència escolar i autoritat del professorat:*
- Retirada del projecte de llei, i en cas de reiniciar-se la redacció d'un projecte semblant, no incloure-hi el règim sancionador (ja es troba regulat en altres lleis).
 - Pensam però, que es tractaria d'una llei amb vida breu i, per tant, innecessària. En demanam, simplement, la retirada.

8. *Projecte de llei sobre l'ús de símbols institucionals de les Illes Balears:*

Com que la llei no és competència d'una conselleria, sinó que és presentada i aprovada per la majoria d'un parlament, demanem que el grup del Partit Popular faci les esmenes pertinents per a la seva modificació per tal que no s'apliqui de forma immediata i s'adapti a la realitat dels centres educatius.

- *Eliminar l'article 9 "Constitueix una infracció molt greu, respecte als béns immobles o mobles afectes a serveis públics de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, utilitzar o col·locar símbols no permesos o fer-ne un ús no autoritzat d'acord amb el que estableix aquesta Llei".*
- *Eliminar els articles 10, 11 i 12 on s'estableixen les sancions econòmiques per una infracció, lleu, greu i molt greu. La Llei 3/2007 de la Funció pública ja ho regula.*
- *Eliminar la disposició final primera: "S'afegeixen les lletres o i p a l'article 138 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la Funció Pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que tenen la redacció següent:*
 - o) La utilització o la col·locació en els béns immobles o mobles afectes a serveis públics de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears de símbols no permesos, com també la utilització no autoritzada d'aquests béns d'acord amb el que estableix la Llei 9/2013, de 23 de desembre, sobre l'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears.*
 - p) La no adopció de les mesures adequades perquè cessi de manera immediata l'ús no permès o no autoritzat d'acord amb el que estableix la Llei de símbols institucionals de les Illes Balears quan s'està obligat a fer-ho d'acord amb el que disposa l'article 5 de la mateixa Llei".*

9. *Reinversió dels diners descomptats de la vaga en determinades partides de la conselleria d'Educació: L'estalvi en sous derivats de la vaga ascendeix a més de 4.000.000€. Demanem que aquests diners es reinverteixin en Educació: una part destinada a beques i ajudes a les famílies i una altra directament a les partides de cada centre. (Aquest punt queda inclòs en el punt 3 d'aquest mateix document).*

Demanam que la Conselleria publiqui el total oficial de doblers estalviats en nòmines per les vagues i que aquests es publiquin desglossats per centres (tot i que entenem que la distribució dels doblers a les partides de cada centre ha de ser de forma equitativa i amb el mateix criteri que se segueix per a les partides pressupostàries ordinàries).

10. *Recuperació dels complements perduts i reconeixement dels nous sexennis des del dia 1 de juny de 2012.*

Demanam que s'elimini directament el Decret llei 5/2012, d'1 de juny, de mesures urgents en matèria de personal i administratives per a la reducció del dèficit públic del sector públic de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i d'altres institucions autonòmiques, ja que és el punt de partida de bona part de les reclamacions aquí contemplades.

11. *Instància de la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats de les Illes Balears al Govern Central per retirar l'avantprojecte de la LOMQE.*

Una vegada presentat aquest document, amb les propostes dels comitès de vaga per tal de desbloquejar les negociacions i avançar cap a una resolució del conflicte, sol·licitam a la Conselleria que reconsideri la seva decisió exposada en la proposta de dia 15 d'octubre de no voler negociar altre punt que el TIL i en un marc d'acord global; si així ho fa, pot convocar els comitès de vaga a una nova reunió, que indubtablement hi serem presents. De no ser així, entenem que la Conselleria no té cap voluntat negociadora i està forçant la ruptura de les negociacions.

Mallorca, 17 d'octubre de 2013

Comitè de Vaga de l'Assemblea de Docents / Comitè de Vaga de l'STEI i FE-CCOO

Aprofitant una estada breu a Barcelona de na Maria Antònia Font, Joan-Ramon Gordo i Montraveta li va fer una entrevista que va publicar a la revista *Tornaveu*. Aquí teniu la presentació de l'entrevistada i l'entrevista:

"Professora de secundària, militant de l'STEI Intersindical, és una dels portantveus dels comitès de vaga dels sindicats i de l'Assemblea de Docents, entitats que han liderat el procés de protesta en contra de la implantació del Tractament Integrat de Llengües (Decret TIL) a les Illes Balears. Tot i que a hores d'ara (10 d'octubre de 2013) la vaga ha estat, suspesa temporalment, el conflicte lluny de solucionar-se s'ha agreujat i l'esperit de lluita es manté ben fort. Aprofitant una breu estada a Barcelona, li vàrem fer aquesta entrevista que us oferim a continuació.

Has vingut a Barcelona com a representant dels sindicats i dels comitès de vaga i de l'Assemblea de Docents. Porteu 3 setmanes de vaga en contra del TIL.

Sóc membre del sindicat STEI, que forma part del Comitè de Vaga i també formo part a nivell personal de l'altre Comitè de Vaga, el de l'Assemblea de Docents. A banda del sindicat STEI, que és el majoritari, hi ha CCOO, que també va convocar la vaga. La resta de sindicats també hi han donat suport. Tots hi som. Aquesta és una de les claus de l'èxit d'aquesta mobilització. És a dir: pares, tots els sindicats, professors, la nostra universitat... Abans de la imposició del TIL hi hagué altres intents encaminats a diluir el català com a llengua vehicular en l'educació, no? Hi hagué la proposta de la lliure elecció de llengua. El tret, però, els va sortir per la culata, ja que el primer any el 87% de pares varen triar l'ensenyament en català, i el segon any fou el 90%. I quan no els funciona la lliure elecció de llengua imposen el TIL.

Com definiries el TIL?

De fet és el laboratori de la LOMCE i posa en marxa el programa de la Fundació del PP, la FAES, pel que fa a llengües, perquè resulta que ens impedeix fer el 100% de l'ensenyament en català, no ens deixa utilitzar el català com a única llengua vehicular a l'ensenyament amb l'excusa de la modernització d'introduir l'anglès. El TIL dona un 33% a cadascuna de les tres llengües, el català, l'espanyol i l'anglès. Tanmateix els alumnes no estan preparats per rebre l'ensenyament d'una àrea no lingüística en anglès.

També hi ha dificultats pel que fa a la seva implantació...

El govern vol fer una implantació no progressiva, comencen a tres anys però no la van pujant any a any, sinó que fan una implantació invasiva, és a dir, primer, tercer, cinquè de primària i primer d'ESO. Tot per a l'any que ve. S'ha de dir que aquest calendari no ha estat mai negociat, ni a cap mesa ni a enlloc, per això nosaltres (STEI i UGT) vàrem presentar un recurs davant del Tribunal Superior de Justícia les Illes Balears, que vàrem guanyar, en el sentit que no es podia implantar un calendari d'aquestes característiques ni tan aviat ni tan de cop, ja que ni els alumnes ni tampoc els professors no estan preparats, no s'ha negociat, no s'ha dut al Consell Consultiu... Era el 6 de setembre.

Quina fou la resposta del govern?

Aquell mateix dia el govern va fer un decret llei nou. Això va rebel·lar molt la gent i va fer que més gent secundària la vaga indefinida, que havia estat convocada dia 3 de setembre pels sindicats i dia 5 de setembre per l'Assemblea de Docents.

Quines organitzacions hi estan implicades?

Des d'un primer moment, els sindicats hem exigít que l'Administració reconegués com a interlocutor el Comitè de Vaga de l'Assemblea de Docents, tot i que l'Administració té alguns dubtes legals sobre la seva constitució. És per això que està aixoplugat sota el paraigua dels sindicats. Nosaltres cercam la unitat d'acció i aquesta és una manera que es vegi que no hi ha esclatxes entre l'assemblea i els sindicats, que tots anem plegats sense fissures.

A priori, pot semblar bona la incorporació d'una tercera llengua en el currículum educatiu.

Nosaltres hem presentat un projecte per incentivar l'anglès a les aules amb un programa de reforç de professorat i de material. Però el govern va al 33%/33%/33% sense tenir en compte els temes pedagògics i les possibilitats objectives de la seva implantació. Ni els alumnes estan preparats per rebre-hi els ensenyaments, ni els docents hi estan per impartir-los-hi. Per altra banda, s'ha de dir que els continguts de la matèria quan es fan en anglès són més baixos que la mateixa matèria impartida en català.

Pel que sabem no sols es tracta del TIL, sinó que s'han barrejat també altres coses.

Darrera del TIL també hi ha la Llei de Símbols, que també ha molestat molt. Si penges per exemple un llaç quadribarrat (símbol de la lluita pel català a les Illes), en un centre et pot caure una multa de 5.000€, si el director no el treu, té una multa de 10.000€... També ha molestat molt els expedients disciplinaris (suspensió cautelar de sou i de funció docent) que han obert a tres directors de Menorca que van manifestar la seva impossibilitat per poder aplicar el TIL amb una clara intenció d'escarni. La Conselleria exigeix que els directors obeeixin sense opinar. Els diu que han d'obeir les ordres que els dona un superior jeràrquic. Una clara estratègia per infondre por al col·lectiu docent.

Històricament, a les Illes veníeu d'un consens de facto amb temes relacionats amb la llengua i l'educació...

Veníem d'una llei del 1986 de Normalització Lingüística, feta en temps del PP. El Decret de Mínims és de l'any 1997, que regula l'ús del català i diu que el 50% dels continguts educatius es faran com a mínim en català. Si es vol el 100% caldrà posar d'acord tota la comunitat educativa. En aquells anys es va fer molta feina i molt bona amb el resultat que la gran majoria d'escoles feien el 100% en català. Això va ser el resultat del consens.

Dins d'aquest procés de conflicte, heu variat les vostres propostes?

Començarem demanant la derogació del TIL i ara plantegem la seva aplicació voluntària. No se'ns pot dir que no volem negociar. Davant d'aquesta proposta, el govern no es mou, especialment pel que fa referència a infantil i a primària. S'ha de dir que nosaltres no signarem cap acord sense la consulta als treballadors i treballadores docents. Realitzarem altres mesures de pressió. L'STEI ha iniciat una via judicial internacional al Tribunal Europeu de Drets Humans, amb Drets Humans de Mallorca i l'Assemblea de mestres i professors en català de les Illes Balears. L'assetjament institucional, malgrat que no té una tipificació en el codi penal, crec que ja li haurien de posar perquè té un comportament típic d'aquest cas: aïllament, persecució de la víctima, negociació de la comunicació, fer que s'equivoquin, ofegar... tota l'estratègia del pervers i la víctima.

Un dels elements diguem-ne estratègics que han possibilitat l'èxit de participació i durada de la vaga han estat les caixes de resistència.

Funcionen molt bé. Hi ha unes tres caixes de resistència. Una que la gestiona cada centre, una segona l'Assemblea de Docents i l'Obra Cultural Balear els recursos de la qual es dediquen a mantenir l'estructura de l'Assemblea, a pagar consultes jurídiques i en tercer lloc als vaguistes. I una tercera caixa, que és la nostra i la d'Enllaçats per la Llengua que està destinada únicament als vaguistes.

Possiblement, la demostració més palpable de fins a quin punt el conflicte s'ha transformat en un conflicte social hagi estat la manifestació del 29 de setembre.

Va ser la manifestació més multitudinària feta mai fins ara a les Illes. Hi va haver una forta implicació de la societat civil balear. La manifestació l'obrien les colles de xeremies, n'hi havia gairebé 40. Les claus de l'èxit foren la implicació de docents de l'escola pública i de la privada concertada, de les cooperatives d'ensenyament, de pares i mares, la FAPA, COAPA, de tots els afectats. La Plataforma Crida per una Educació Pública de Qualitat ja existia feia dos anys. Van ser els que varen posar en marxa la samarreta verda, per exemple, organitzant tancades amb molta participació. La universitat també ha fet costat, les associacions de directors i d'inspectors d'educació... S'ha de destacar el paper mobilitzador que hi hagué a les altres illes...

Sí, això és molt important perquè sempre ens centrem a Mallorca. Cal destacar, per exemple, la Coordinadora de Professors Preocupats d'Eivissa, les Assemblees de Menorca, els Docents Associats de Formentera, els Professors pel Sentit Comú de Mallorca, la Plataforma per l'ensenyament públic de Manacor, l'Assemblea de Mestres i Professors en Català a totes les illes...

A banda de l'educació, existeixen altres dos fronts en contra del català.

A banda del tema del TIL, que afecta principalment l'educació, el Govern de Bauzá ha llevat el requisit del català als funcionaris i ha desmantellat els mitjans de comunicació públics en català: educació, funcionariat i mitjans de comunicació."

L'STEI Intersindical continuava intervenint en el conflicte educatiu de la manera més profitosa possible, procurant informar els centres sobre els temes més convenients per poder continuar la lluita a favor d'aconseguir millorar els aspectes educatius, que la Conselleria impedia.

Per això tornava a enviar el document per la "NO aprovació de les PGA", que havia impulsat la plataforma CRIDA, una mica més ben explicat i millorat, per si encara no l'havien fet servir. En essència era el mateix, però si encara no l'havien fet servir, podien utilitzar aquest. També es recordava que aquesta campanya no afectava les activitats extraescolars, i era molt important que al cap d'una setmana poguessin dir que eren molts els centres que no havien aprovat els aspectes pedagògics de les PGA (o sigui, que no havien donat el vist i plau al TIL). Aquest era el document:

"PROPOSTA D'ACTUACIÓ

Resolucions de no aprovació de la PGA i el projecte de tractament integrat de llengües del centre per part del Consell Escolar del centre i actuació del Claustre en aquest sentit:

- *Explicació i justificació de l'actuació.*
- *Fonaments legals.*
- *Proposta de resolució del Claustre: informe negatiu i no aprovació dels aspectes educatius de la PGA i del projecte de Tractament Integrat de Llengües).*
- *Explicació i justificació de l'actuació.*

El Govern i la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats imposen en el present curs escolar 2013/2014 el Sistema de Tractament Integrat de les llengües (TIL) en tots els centres docents de la nostra Comunitat Autònoma, primer amb el Decret 15/2013, de 19 d'abril, i les instruccions de desplegament del 19/05/2013, i seguidament amb el Decret Llei 5/2013, de 6 de setembre, promulgat 2 hores després de la interlocutòria del TSJIB per la qual se suspenia cautelàriament l'aplicabilitat del TIL durant el present curs escolar i la vigència de les citades instruccions.

Els centres docents foren obligats a fer projectes de TIL a correuita, en poc temps, abans del 20 o 26 de juny. Uns foren aprovats pel consell escolar, altres rebutjats i substituïts per projectes fets pels equips directius, sempre sota la pressió de trucades telefòniques de la Conselleria per canviar la distribució horària entre les dues llengües oficials. Finalment, el Departament d'Inspecció Educativa, en compliment de riguroses instruccions superiors, comunicava als centres si els seus projectes s'adequaven o no a la normativa, obligant en cas negatiu a modificar-los en un termini de pocs dies, però no concretava per escrit els canvis a fer en relació a l'equilibri entre ambdues llengües oficials.

El Decret Llei 5/2013, que modifica parcialment l'article 20 del Decret 15/2013, planteja interrogants i seriosos dubtes jurídics i tècnics sobre quin és el TIL a aplicar a molts centres, o sobre la distribució horària adequada per assegurar l'equilibri entre les dues llengües oficials, entre d'altres i segons nombroses fonts que s'han pronunciat al respecte.

A més, la forma d'implantació per imposició del TIL deixa sense aclarir o impossibilita aspectes educatius -organitzatius i pedagògics- essencials que responien, fins ara, a la realitat pròpia de cada centre. Alguns d'aquestes aspectes són: el principi d'igualtat; la consecució dels objectius i competències assenyalats al currículum; l'atenció de l'alumnat amb necessitat específica de suport educatiu i d'educació especial; el procés d'avaluació en les matèries impartides en llengua estrangera; els projectes lingüístics...

Amb la implantació del TIL d'aquesta forma s'ha creat, per part de l'Administració educativa, una situació caòtica a l'inici del curs, fruit de la improvisació i de la falta de consens amb la comunitat educativa en temes que afecten el dret bàsic a l'educació. Aquesta situació s'evidencia en cada centre de formes diverses, però afecta, en general, el principi d'autonomia de centre, distorsiona les competències dels Consells Escolars i genera greus dificultats perquè es realitzi amb garanties la concreció curricular per part del professorat. Per tant es fa necessària una resposta específica per part de la comunitat educativa.

La Llei Orgànica d'Educació (LOE) atorga protagonisme destacat als òrgans col·legiats de govern dels centres, que són bàsicament el consell escolar i el claustre. El consell escolar té com a competència (art. 127, b) aprovar i avaluar la programació general anual (PGA) sense perjudici de les competències del claustre en relació amb la planificació i organització docent. Igualment, el claustre (art. 129, a, b) té la competència d'aprovar i avaluar la concreció del currículum i tots els aspectes educatius dels projectes i de la programació general anual, a l'hora que pot formular propostes per a l'elaboració dels projectes i de la PGA.

Així, el claustre ha de valorar les dificultats de caràcter organitzatiu i pedagògic que genera la implantació de la normativa TIL durant el present curs escolar i, en el seu cas, elevar propostes alternatives a l'equip directiu o consell escolar, i rebutjar els aspectes educatius de la programació general anual presentada relatiu a la seva aplicació (criteris pedagògics de distribució horària de les activitats lectives, competències lingüístiques d'alumnat i professorat, equilibri entre les dues llengües oficials...), i també el projecte lingüístic (TIL) que s'hi adjunta.

l el consell escolar, que ha de respectar els aspectes docents competència del claustre, ha de decidir la no aprovació de la PGA i del projecte de tractament integrat de llengües que s'hi adjunti, a conseqüència de la valoració i rebuig del claustre, i amb les consideracions que estimi convenient.

Aquesta mesura, la no aprovació de la PGA per part dels consells escolars, va ser adoptada el curs 2012/13 per alguns centres educatius. La conselleria d'Educació va respondre amb una resolució del director general de Planificació, Inspecció i Infraestructures Educatives que: a) considerava nul·la la no aprovació de la PGA, b) retornava al claustre la PGA, c) mantenia provisionalment la PGA elaborada per l'equip directiu i no aprovada pel consell Escolar.

Així i tot, consideram que la no aprovació de la PGA per part dels consells escolars evidencia clarament el rebuig de la comunitat educativa a la imposició de la normativa TIL. D'altra banda, pot obrir la via jurídica d'interposar recurs potestatiu de reposició davant el conseller d'Educació, i recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears.

És important destacar que aquesta mesura no va dirigida contra els equips directius, que estan obligats a l'elaboració i presentació de la PGA seguint el principi de legalitat. Igualment s'ha de senyalar que no és una mesura que vagi dirigida contra l'alumnat ni les seves famílies; que no s'ha de confondre amb incompliment de les obligacions dels docents, ni amb la no realització d'activitats complementàries o extraescolars i que és fonamental mantenir la cohesió de la comunitat educativa.

Recordem que:

Les propostes de resolucions presentades a cada centre han de ser llegides i votades als claustres. El text de la resolució ha de constar en acta i, per tant, resulta convenient tenir preparada còpia per lliurar al secretari del centre.

L'aprovació de la PGA és competència exclusiva del consell escolar del centre.

El consell escolar ha de respectar, en tot cas, els aspectes docents que son competència del claustre (Decrets 120/2002 i 119/2002, ROFC dels instituts de secundària, i dels centres d'infantil i primària).

La proposta de text pels claustres pot servir de referència i, si és necessari, s'ha d'adaptar a la casuística de cada centre.

El sentit de la resolució i les consideracions aportades pels claustres poden incorporar-se a l'argumentació del consell escolar com argumentacions per no aprovar la PGA.

No és possible l'abstenció en les votacions d'un òrgan col·legiat (amb alguna excepció extraordinària).

Podria resultar convenient demanar el vot secret al consell escolar, en tant que òrgan col·legiat. Bastaria fer constar la petició per part d'un dels seus membres amb argumentació raonada (intimitat i honor) o la meitat dels seus membres.

El vot contrari a una proposta pot ser nominal a petició de l'interessat i es pot demanar que consti en acta la motivació del mateix.

La PGA és votada com un document únic i no per parts. I per aprovar-la s'ha de fer la pertinent votació.

Fonaments legals.

- 1r. *La Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació (LOE) disposa al seu preàmbul que "els centres han de posseir un marge propi d'autonomia que els permeti adequar la seva actuació a les seves circumstàncies concretes i a les característiques del seu alumnat, amb l'objectiu d'aconseguir l'èxit escolar de tots els estudiants. Els responsables de l'educació han de proporcionar als centres els recursos i els mitjans que necessiten per a desenvolupar la seva activitat i aconseguir aquest objectiu, mentre que aquests han d'utilitzar-los amb rigor i eficiència per a complir-ne la comesa tan bé com puguin".*
- 2n. *El mateix Decret 15/2013 fixa com a principis que han de regir el model per al tractament integrat de llengües (art. 4) "el caràcter universal que assegurí la igualtat d'oportunitats per a tots els alumnes, la participació i col·laboració de tots els agents educatius en les decisions que afectin el sistema educatiu... mitjançant els òrgans de participació que preveu la normativa vigent, i la flexibilitat i adaptació del tractament de les llengües a la realitat social de cada centre."*
- 3r. *La LOE estableix (article 125) que "els centres educatius elaboraran al principi de cada curs una programació general anual que arregui tots els aspectes relatius a l'organització i funcionament del centre, inclosos els projectes, el currículum, les normes, i tots els plans d'actuació acordats i aprovats".*
- 4t. *També assenyala (art. 128) que "el claustre de professors és l'òrgan propi de participació dels professors en el govern del centre i té la responsabilitat de planificar, coordinar, informar i, si s'escau,*

decidir sobre tots els aspectes educatius del centre”, fixant-se com les dues primeres de les seves competències (art. 129), “a) formular a l'equip directiu i al consell escolar propostes per a l'elaboració dels projectes del centre i de la programació general anual; i b) aprovar i avaluar la concreció del currículum i tots els aspectes educatius dels projectes i de la PGA”. I atorga al consell escolar (art. 127) “aprovar i avaluar la PGA anual del centre sense perjudici de les competències del claustre, en relació amb la planificació i organització docent.”

- 5è. *El Decret 15/2013 disposa que per la via ordinària (arts. 6 a 10) a l'educació primària s'ha d'impartir matemàtiques o medi en cada una de les llengües oficials, de 4 a 5 hores en anglès, i la resta d'àrees no lingüístiques s'han de repartir de manera equilibrada entre les dues llengües oficials; i a l'educació secundària s'ha d'impartir matemàtiques, socials i naturals en les 2 llengües oficials i la llengua estrangera, i el 20% de la resta de matèries en cada una de les tres llengües. I per la via de l'art. 20, s'havia d'impartir alguna àrea no lingüística en cadascuna de les tres llengües, article aquest modificat pel Decret Llei 5/2013 en el sentit de fer el mínim d'hores fixat als arts. 6 a 10 (4 o 5 d'anglès a Primària i 20% en cada llengua a Secundària) tot i mantenint l'equilibri entre les 2 llengües i, si n'és el cas, amb la llengua estrangera.*
- 6è. *El criteri del Tribunal Constitucional expressat a la sentència 337/1994, de 23 de desembre, referit al model de conjunció lingüística de Catalunya, citat en el dictamen 32/2013, del Consell Consultiu, relatiu al projecte de Decret TIL, és que la referència a l'equilibri en què les llengües cooficials han d'existir “no remet necessàriament a l'accepció matemàtica d'igualtat, sinó que la interpretació semàntica, context i realitat social imposat per l'article 3.1 del Codi civil condueix més bé a les nocions de contrapès, harmonia, ponderació i equanimitat, ajustades a la plasticitat i dinamisme del fenomen lingüístic” (*).*

() Certament, l'equilibri entre les 2 llengües oficials que aplica, de paraula i mai per escrit, la Conselleria, no s'ajusta gaire al criteri expressat pel Tribunal Constitucional.*

Resolució del claustre de professors: informar negativament i no aprovar aspectes educatius fonamentals relatius a la implantació del TIL inclosos a la PGA i al Projecte de Tractament Integrat de Llengües.

Centre: _____ de _____

Analitzats i valorats els aspectes organitzatius i pedagògics de l'aplicació del TIL en el present curs escolar, que consten en la PGA i en el Projecte de Tractament Integrat de Llengües del centre que s'hi inclou, el claustre de professors realitza les següents consideracions de caire educatiu:

La imposició, per part de la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats del Decret 15/2013 i del Decret Llei 5/2013 sobre el sistema de tractament integrat de les llengües als centres docents no universitaris de les Illes Balears, afecta de manera directa l'autonomia del centre i aspectes pedagògics fonamentals recollits al projecte educatiu del centre.

Els apartats de la PGA per al curs 2013-2014 relatius a la implantació del TIL i el Projecte de tractament integrat de llengües del centre que s'hi adjunta no garanteixen i, fins i tot, impossibiliten aspectes educatius bàsics que aquest Claustre té l'obligació d'avaluar i que es descriuen a continuació:

El projecte limita l'autonomia del centre i d'aquest claustre per a elaborar, aprovar i executar el seus projectes educatius.

Igualment redueix el marge propi d'autonomia del centre que li permet adequar la seva actuació a les seves circumstàncies concretes i a les característiques del seu alumnat, amb l'objectiu d'aconseguir l'èxit escolar de tots els estudiants.

El Projecte de tractament integrat de llengües del centre no té en compte les característiques de l'entorn social i cultural del centre que recull el Projecte Educatiu, ni la forma d'atenció a la diversitat.

No queda garantida l'atenció de l'alumnat amb necessitat específica de suport educatiu i d'educació especial a les matèries impartides en la llengua estrangera. La introducció de la llengua estrangera com a llengua vehicular en altres matèries ignora la problemàtica específica dels alumnes i les alumnes que requereixen determinats suports i atencions específiques derivades de circumstàncies socials, de discapacitats físiques, psíquiques o sensorials, o que manifesten trastorns greus de conducta.

El currículum de les matèries impartides en llengua anglesa no recull criteris d'avaluació relacionats amb la competència en anglès. Així, s'introdueix una doble avaluació de l'assignatura, una referida a la matèria continguda al currículum i l'altra vinculada a l'adquisició de destreses lingüístiques d'un idioma no oficial, que pot provocar que si l'alumne no progressa en els seus coneixements en anglès no pugui superar l'assignatura.

El projecte TIL no presenta aportacions metodològiques per a la consecució dels objectius i competències assenyalats al currículum de les matèries impartides en llengua estrangera.

El nivell de llengua exigida al professorat que ha d'impartir una matèria no lingüística en anglès (nivell B2) no garanteix la utilització del llenguatge amb flexibilitat i eficàcia per a fins socials i professionals (segons està establert al marc comú europeu de referència per a les llengües per al nivell C1). Segons aquest marc, el nivell B2 permet "participar en una conversa amb certa fluïdesa i espontaneïtat; participar en debats desenvolupats en situacions de la vida quotidiana i explicar i defensar els punts de vista propis". Per tant, segons el marc comú europeu de referència per a les llengües, és evident que el nivell B2 no és un nivell adient per al correcte desenvolupament de la pràctica docent.

L'alumnat del centre que ha de rebre una matèria no lingüística en anglès no té la competència en llengua anglesa suficient perquè es pugui garantir l'èxit en els seus resultats acadèmics.

El centre no compta amb els necessaris recursos per realitzar desdoblaments, reforços i suports que requereix la implantació d'una matèria en llengua estrangera als grups que afecta el projecte de tractament integrat de llengües del centre.

El projecte s'ha fet sense comptar amb un Pla de Formació Contínua del Professorat que ha d'impartir la matèria no lingüística en llengua estrangera.

En definitiva la PGA, i el projecte lingüístic TIL que hi està inclòs, no ha estat dissenyada amb la necessària exigència de proporcionar una educació de qualitat a tot l'alumnat i adequada a les seves característiques i les seves necessitats. Aquesta Programació General Anual no compleix els mínims que garanteixen el desenvolupament de les programacions didàctiques dins els currículums vigents, ni vetlla pel manteniment de les finalitats educatives que, amb criteris pedagògics, determinen les lleis educatives vigents.

En l'exercici de la seva funció i responsabilitat, aquest claustre ha de vetllar per l'adopció de les mesures organitzatives i curriculars el més adequades a les característiques de l'alumnat, de manera flexible i fent ús de la seva autonomia pedagògica.

És per tot això que el claustre de professors del centre resol informar negativament i no aprovar els aspectes docents de la Programació General Anual del curs 2013-2014 i particularment del Projecte de tractament integrat de llengües del centre. El claustre espera que aquest informe negatiu sigui elevat al consell escolar del centre per a la no aprovació de la programació general anual en tant que afecta negativament aspectes educatius bàsics."

L'STEI també informava que el dijous dia 24, tornàvem a la vaga, i ho faríem amb una gran concentració davant la Conselleria pel matí i en el Born, l'horabaixa. El dijous diríem no a la LOMQE, i també no a les retallades i al TIL.

També enviàvem l'acta de l'assemblea del divendres, 18, assegurant que la propera assemblea seria molt més productiva. Després de dues assemblees per compartir dubtes, incerteses, s'acostava el moment de les determinacions. Estàvem enllestitint una proposta de resistència al TIL. Aquell dia havíem enviat a les persones de contacte dels centres un formulari unitari per a totes les illes amb les propostes de reactivació de la vaga. Aquesta era l'acta de l'Assemblea:

"ACTA DE L'ASSEMBLEA DEL 18 D'OCTUBRE DE 2013, IES MARRATXÍ

1. Negociacions

El Comitè de Vaga informa de les dues darreres "reunions" amb la Conselleria, de la documentació aportada per nosaltres i de la conclusió final: no ens cridaran a negociar si no hi anam amb una contraproposta d'aplicació del TIL. Tot i que s'havia demanat als centres sobre la conveniència de continuar anant a unes reunions que eren clarament per desgastar-nos, davant el nou escenari ja no té sentit que ens plantegem res.

La Conselleria però convoca meses sectorials per tractar temes que estan dins la plataforma reivindicativa i a les que nosaltres, com a assemblea, no hi podem anar. El Comitè de vaga demana a l'assemblea un poc de marge per valorar la situació i posar-se d'acord amb els sindicats per veure què ens convé fer.

2. Informacions

- *La Simfònica ha tancat finalment un acord amb la Conselleria i ara ja es pot fer publicitat del concert que la Simfònica ofereix dia 27 d'octubre en benefici de la caixa de l'Assemblea de Docents.*
- *De dia 21 al 29 estarà oberta l'exposició de les obres que s'han donat per a la subhasta en benefici de la caixa de resistència a la galeria Ferran Cano. La subhasta serà dia 30.*
- *Noves comissions: s'han creat i organitzat noves comissions. Es penjarà el correu electrònic al blog per tal que s'hi puguin enviar propostes o oferir-se voluntaris.*

3. TIL

- *Campanya consells escolars extraordinaris: es recorda la necessitat de convocar-los i la intenció final: que la Conselleria digui per escrit i de forma expressa que volen que apliquem un projecte no aprovat pel consell escolar. És necessari per poder obrir una via jurídica, però també ens dona suport a nosaltres, els docents, ja que és un argument a l'hora de justificar el fet que no apliquem el TIL davant qui sigui ("és que jo no sé què he de fer; el consell escolar diu una cosa, el Govern una altra, i s'ha demanat una resposta a la Conselleria i encara l'esperem").*

Es recorda que, tal com es va quedar en l'anterior assemblea, la línia a seguir és la de la resistència passiva: donada la confusió absoluta que regna sobre el que s'ha de fer i la inseguretat jurídica en què ens trobam, i donat que allò important és l'alumnat i no es tracta de fer experiments, el més prudent de moment és continuar fent el que hem fet fins ara, no practicar la desobediència obertament si hi ha perill, i no aplicar el TIL.

- *Campanya PGA: per complementar l'anterior i incrementar les mostres de rebuig al TIL s'ha consensuat també una campanya de no aprovar els aspectes docents (allò referent al TIL) de la PGA. Hi ha un document amb tota la informació que s'ha enviat a tots els contactes i també està penjat a la plana web de la Plataforma Crida. Hem de ser molts centres que ho facem.*
- *Missers: s'està estructurant una campanya d'insubmissió i s'han començat les gestions per a la contractació d'un misser, tal com es va acordar a la darrera assemblea.*
- *Resposta col·lectiva a la possible obertura d'expedients: És un tema a treballar més als centres, però des del comitè de vaga es demana que es tenguin en consideració que la solidaritat és allò que fins ara ens ha fet forts.*

4. Vaga LOMQE

Una majoria molt ampla s'inclina per fer vaga només el dia 24.

5. Reactivació de la vaga

S'explica que el formulari que s'havia passat amb anterioritat no va arribar a Eivissa ni Formentera, hi va haver alguna queixa que el formulari era molt fred, que no contenia forma de saber si hi havia un nombre significatiu de seguiment de les propostes i que és necessari el debat per tenir arguments per decidir. Donat que l'escenari de negociació ha canviat, que no hi ha hagut el debat necessari, s'obri un torn per opinions i arguments sobre si s'ha de reactivar la vaga d'alguna manera.

Es proposen arguments a favor de reactivar la vaga de manera intermitent i sobretot, un dia per setmana. Surten arguments a favor i en contra de fer l'aturada pel desembre. Es recullen els arguments, i es consensuaran amb les altres illes.

6. Altres

S'aprova donar suport econòmic des de la caixa de resistència als estudiants que dia 16 de setembre varen ser retinguts per la policia i multats."

També s'informava sobre la recollida de firmes demanant la dimissió de tot l'equip de la Conselleria, en el moment que ja se n'havien recollides més de 3.000.

A la Mesa Sectorial d'Educació de dia 23 d'octubre, l'STEI Intersindical va comunicar a l'Administració que l'àmbit de negociació de la plataforma reivindicativa de la vaga indefinida s'havia de produir amb els comitès de vaga. Aquesta exigència era compartida per la resta de sindicats de la Mesa Sectorial i per l'Assemblea de Docents de les Illes Balears, la qual aquest dia formava part de les delegacions sindicals.

Vàrem denunciar la falta de documentació dels temes a tractar i de les actes de les sessions anteriors, cosa que ja començava a ser una pràctica habitual.

L'STEI Intersindical va decidir no prendre en consideració els punts de l'ordre del dia d'aquesta MSE que havien de ser tractats entre la Conselleria i els Comitès de vaga.

Davant la urgència plantejada pel director general de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans pel que feia a tractar el tema de les substitucions de treballadors, vàrem reclamar la convocatòria urgent dels comitès de vaga per la negociació com a qüestió prioritària i no així el calendari d'aplicació del TIL, que semblava l'única obsessió de la conselleria d'Educació.

Els vàrem sol·licitar resposta com a sindicat a les mateixes qüestions i preguntes que ja els havien adreçat en un document l'Assemblea de Directors d'Infantil i Primària sobre els dubtes a l'àmbit pedagògic i organitzatiu respecte de l'aplicació del TIL.

El matí d'aquest mateix dia, l'STEI Intersindical havia registrat un escrit en què nosaltres reiteràvem que no assistiríem a les sessions del Consell Escolar de les Illes Balears mentre no actuàs com una instància mediatora davant el conflicte educatiu. Hi criticàvem que el president del CEIB prengués partit participant a la concentració de la plaça Major dels partidaris del TIL, quan altres membres del Consell Escolar tenien posicions distintes, plurals i quan el CEIB havia pres una resolució de suport integral al TIL. Per tant, prenent partit, havia perdut per a nosaltres la condició de representant institucional del CEIB. Conseqüentment, hauria de presentar la dimissió per poder participar en els actes que volgués sense involucrar la institució. Per aquests motius, l'STEI reiterava la seva petició de dimissió.

Aquest mateix dia va quedar enllestit el manifest que s'havia de llegir el 24 d'octubre i que havia estat consensuat. Aquest era el manifest:

“NI TIL NI LOMCE” 24 D'OCTUBRE VAGA GENERAL A L'ENSENYAMENT

El Govern de l'Estat i els autonòmics, amb l'excusa de la crisi econòmica, retallen els recursos econòmics i humans del nostre sistema educatiu, malgrat que aquesta política d'ajustos no és vàlida per a assolir els objectius d'estalvi que pretén aconseguir, tal com demostren les dades del dèficit i del deute públic.

Retallades que afecten sempre els més vulnerables, com el Reial Decret de Beques i Ajuts a l'Estudi o el desmesurat increment de les matrícules universitàries. Retallades que rompen amb l'equitat del nostre sistema educatiu i que suposen la tornada enrere a un sistema basat en la selecció de l'alumnat per motius socials i econòmics.

Juntament amb les retallades, es pretenen dur a terme contrareformes, com el TIL i la LOMQE. Aquest és un autèntic atac al nostre model social i de progrés que una societat democràtica no pot consentir sense renunciar a la seva llibertat i als seus drets. No ens hi podem resignar. Una educació de qualitat és imprescindible per a la millora de la societat en què vivim i per contribuir a l'assoliment real i a l'extensió dels drets fonamentals sobre els quals es basen les societats democràtiques.

El que tothom té clar és que ni les retallades, ni les reformes que s'apliquen resoldran els problemes reals que tenim.

Els nostres governants actuals s'entesten a ignorar l'opinió de la ciutadania i aquesta, a la vegada, mostra un rebuig frontal a aquesta política de reformes i contrareformes com han posat de manifest els resultats de la “Consulta ciutadana per l'educació”, que es realitza aquests dies. I això és així perquè patim els greus perjudicis que es produeixen a l'educació pública, que seran molt pitjors a mig i a llarg termini.

L'STEI, la FE-CCOO, l'Assemblea de Docents, la FETE-UGT, l'ANPE, la FAPA Mallorca i la Plataforma Crida, coordinats amb l'Assemblea de professorat preocupat d'Eivissa, els Docents Associats de Formentera, la Plataforma per l'ensenyament públic de Menorca, la Plataforma per l'ensenyament públic de Manacor..., varen posar en marxa, el passat mes de setembre, un calendari de mobilitzacions unitari per exigir al Govern que escolti la comunitat educativa i posi fi a la seva política d'assetjament i enderroc de l'educació.

Des de l'inici d'aquest curs, hem viscut tres setmanes de vaga indefinida: en contra del Decret de Tractament Integrat de Llengües, que anticipa la LOMQE, una imposició que menysprea tota la comunitat educativa, que no resoldrà el problema de l'anglès i que ataca el model lingüístic del nostre sistema educatiu; en contra d'unes retallades salvatges que el Govern de José Ramón Bauzá aplica contra els serveis públics

de la nostra Comunitat, en contra d'un Executiu autoritari, dèspota i superb que es bota les sentències dels tribunals de justícia.

Ha estat una vaga amb un seguiment molt destacat per part del professorat i amb un suport de la comunitat educativa de les Illes Balears que ha superat totes les expectatives. Ha estat una mobilització que ha rebut un ampli suport, amb el d'entitats que no són del sector educatiu i d'una gran majoria de la nostra societat, com varen demostrar al carrer més de 100.000 persones a la històrica manifestació del 29 de setembre.

Però tenim un Govern miserable i funest que ha dilatat tant com ha pogut el procés de negociacions amb els comitès de vaga, que ha jugat a la confusió i a l'immobilisme més absolut, enrocat en les seves posicions gairebé des del primer minut, que ha ventat en tot moment el foc de la crispació, la mentida i el descrèdit dels representants del professorat i de les federacions de pares i mares. I que ara, en un darrer gest de baixesa moral i de negació de la més mínima decència institucional, vol dividir els representants del professorat, tot oferint nous escenaris per a la negociació de les reivindicacions que ens varen dur a la convocatòria de la vaga indefinida. Però no ho aconseguiran, la comunitat educativa està més unida que mai, i respondrà amb una sola veu, ferma en la resistència i en la reivindicació de les seves demandes. La societat ha de preservar el seu potencial humà per treballar per a la millor educació per a totes i tots, amb unes bones expectatives de futur. Un govern que elabora una llei que fa de l'educació una mercaderia, que aposta per la privatització de tot allò públic, condemna diferents generacions de ciutadans al fracàs i a conèixer sense un present i un futur dignes.

Per això, l'STEI, la FE-CCOO, l'Assemblea de Docents, la FETE-UGT, l'ANPE, la FAPA-COAPA, la Plataforma Crida, l'Associació de directors d'infantil i primària de Mallorca, l'Associació de directors de Mallorca (Adesma), l'Associació d'inspectors d'Educació-ADIDE Balears, la Coordinadora de professors preocupats d'Eivissa, els Docents de Menorca, els Docents associats de Formentera... exigim que es recuperin totes les retallades educatives, de la mateixa manera que exigim el cessament de la resta de retalls de caire social. També exigim que s'incrementi el nombre de beques i la seva quantia; que es recuperin els programes educatius que han demostrat la seva bona feina al llarg dels darrers anys. En definitiva, que es recuperi el nivell de la inversió educativa.

Exigim la retirada del Decret de Tractament Integrat de Llengües i de la LOMQE, perquè és una llei segregadora, recentralitzadora, elitista, autoritària, antidemocràtica, que buida de competències el Consell Escolar com a òrgan màxim de decisió dels centres, i que deixa la selecció de directores i directors en mans de l'Administració educativa, i perquè ataca el nostre model lingüístic. També exigim la retirada dels expedients dels directors de Menorca i de la Llei de símbols, que pretén impedir la llibertat d'expressió i l'educació de ciutadans crítics. Així mateix exigim que s'iniciï un procés de diàleg i de recerca de solucions conjuntes amb les organitzacions representatives de la comunitat educativa que doti d'estabilitat el sistema, des de l'educació infantil fins a la universitat.

Davant aquesta situació, la comunitat educativa seguirà mobilitzant-se i exigirà als governs que atenguin les seves demandes, amb l'objectiu real de resoldre els problemes que tenim i engegar les reformes necessàries per a la millora de la qualitat del nostre sistema educatiu.

Exigim, d'una vegada, RESPECTE PER L'EDUCACIÓ i que aquesta es deixi d'utilitzar com a moneda de canvi en l'escenari de la lluita política.

UNA ALTRA EDUCACIÓ ÉS POSSIBLE I NECESSÀRIA

NO A LES RETALLADES, NO AL TIL, NO A LA LOMCE,

NO A LES CONTRAREFORMES"

Amb unes dades de seguiment que superaren el 75% al sector públic i al voltant del 45% al sector de la privada concertada, la comunitat educativa de les Illes Balears va expressar el seu rebuig a la Llei Orgànica per a la Millora de la Qualitat Educativa (LOMQE), a l'àmbit estatal, i a la implantació del Decret de Tractament Integrat de Llengües (TIL) a la nostra Comunitat autònoma.

Els mestres i professors de les Illes Balears, de la xarxa pública i de la concertada, juntament amb el personal no docent que feia feina a les escoles i als instituts, va expressar la seva protesta en contra de dues propostes legislatives, la LOMQE i el TIL, que no comptaven amb el suport de la comunitat educativa, que no resolien les mancances que patia el nostre sistema educatiu i que no suposaven un punt de tornada enrere en l'aplicació de les retallades educatives que dessagnaven els serveis públics des de feia anys.

La jornada de lluita del 24 d'octubre, de caire estatal estava emmarcada dins una situació de suspensió de la vaga indefinida a l'àmbit de les Illes Balears, després de tres setmanes amb un gran seguiment i amb un suport total de tota la comunitat educativa. Ens oposàvem a la imposició del TIL i també a la LOMQE, perquè era una llei segregacionista, recentralitzadora, elitista, autoritària, antidemocràtica, que buidava de competències el consell escolar com a òrgan màxim de decisió dels centres, i que deixava la selecció de directores i directors en mans de l'Administració educativa, i perquè atacava el nostre model lingüístic.

Davant aquesta situació, la comunitat educativa continuaria mobilitzant-se i exigiria als governs que atenguessin les corresponents demandes, amb l'objectiu real de resoldre els problemes que teníem i engregar les reformes necessàries per a la millora de la qualitat del nostre sistema educatiu.

L'actitud repressiva i de voler ficar la por en el cos que practicava la conselleria d'Educació en contra de qualsevol acte o entitat que volgués manifestar el seu malestar en contra de la política del Govern de José Ramón Bauzá no tenia límits. Ara era el torn dels membres de l'Orquestra Simfònica i del concert que oferirien el proper diumenge a benefici de la caixa de resistència de l'Assemblea de Docents de les Illes Balears. La Conselleria havia fet arribar als músics de la Simfònica una circular amb la clara intenció de coartar la llibertat dels seus professors i professores.

L'STEI Intersindical denuncià la manipulació, el xantatge i l'actitud de confusió interessada que la conselleria d'Educació, a través del Consorci per a la Música de les Illes Balears, havia practicat amb la Simfònica, amb l'enviament de circulars, i referències a convenis i acords sobre una suposada incompatibilitat... Tot per intimidar i posar dubtes legals, crear inseguretat i aturar els peus de la protesta en contra d'aquest Govern pervers i malintencionat.

Les activitats que poguessin desplegar individualment o col·lectivament els professors i les professores de l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears "Ciutat de Palma", de contingut cultural, social o solidari, presidida pel caire solidari, de cap manera no es podien coartar per invocar la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.

Ja a l'article 1 de la norma s'assenyalava la interferència que no es podia donar entre el personal d'una formació pública amb un altre lloc de feina, càrrec o activitat en el sector públic; això era una activitat retribuïda o professional. També l'article 1 assenyalava la interferència en l'exercici d'activitats públiques o privades, se sobreentén retribuïdes, que poguessin interferir per impedir el compliment dels seus deures o comprometre la imparcialitat i la independència. Calia afirmar que ni els deures dels professors i professores ni la seva imparcialitat quedaven en entredit per participar en un acte solidari, gratuït i participatiu, a no ser que es volgués entendre la buidor absoluta de la Constitució espanyola quan exalta la llibertat, la justícia, la igualtat i el pluralisme, la dignitat de la persona, els seus drets inviolables i el lliure desenvolupament de la personalitat, la qual cosa evidentment volia dir que la participació en tasques solidàries constituïa un dels atribuïts inalienables de l'article 10 d'aquesta mateixa Constitució.

Per acabar, caldria invocar que aquests principis també resultaven encomiats i estimulats a l'exposició de motius de la Llei 3/1998 del Voluntariat de les Illes Balears, que proclamava emfàticament que la nostra societat s'havia caracteritzat pel fet que les persones, sense distincions, s'havien compromès de manera lliure i voluntària i per donar una resposta cívica i solidària a necessitats i inquietuds del nostre germà proïsme. De manera que participar en un concert públic i solidari i gratuït des del punt de vista dels intèrprets, per ajudar a persones que s'havien trobat en situació de necessitats impensables pel fet d'exercir el dret constitucional de vaga, constituïa un acte encomiable i digne d'agraïment, no susceptible de ser coartat o balandrejat per advertències ominoses i contràries a la més elemental expressió dels drets humans solidaris.

Per moltes estratègies que el Govern de Bauzá empràs, per molt de pals que volgués posar a les rodes de la protesta i de la mobilització sostinguda, la veu de la comunitat educativa no callaria. No a la imposició de la por, de la mentida i de la confusió interessada. Sí a una educació de qualitat i a una ciutadania culta i lliure.

Per tant, el 25 d'octubre de 2013, l'STEI Intersindical feia pública aquesta denúncia contra la conselleria d'Educació.

LSTEI Intersindical, com sempre, tenia molts fronts oberts, i davant el tractament que feia la conselleria d'Educació de no cobrir les baixes dels docents i, per tant, la no substitució del professorat, vàrem relançar i ampliar

la campanya "Aquí falta un professor". Aquesta campanya tenia l'objectiu de fer públiques aquestes situacions i agilitzar les substitucions, gràcies a la pressió exercida per tota la comunitat educativa.

Era imprescindible la implicació de tots els centres educatius per tal de denunciar les substitucions no cobertes. Simplement s'havia de seguir un enllaç per poder omplir un breu formulari informant-nos-en. Nosaltres exigiríem a la Conselleria que es cobris la plaça i ho denunciariem davant la premsa.

Per això, presentàvem tres models diferents, segons qui feia la denúncia, que podia ser efectuada pels equips directius, pels docents o per les AMIPA. Demanàvem que ens fessin arribar aquests models cas que tenguessin substitucions no cobertes o canvis de quota a mitjan curs (una plaça sencera que passava a mitja, etc.) per tal que es pogués denunciar davant la Conselleria. S'havien de fer tres coses:

Omplir el model.

Enviar-lo per fax a la Conselleria (DG Planificació i centres 971784625, DG Recursos Humans 971177131).

Enviar-lo per fax a l'STEI-i (971 903535) o al correu electrònic publica@stei-i.org

Demanàvem la col·laboració de tots tant perquè donassin a conèixer a l'AMIPA de quina manera aquesta situació afectava els alumnes, com per facilitar-los la tasca, ja que ara més que mai necessitàvem que tota la comunitat educativa s'implicàs en la defensa de l'ensenyament públic. Per això, volíem facilitar que les AMIPA també poguessin denunciar cada substitució no coberta.

L'STEI Intersindical registrà un escrit reiterant la seva voluntat negociadora, a la Mesa Sectorial d'Educació, de totes aquelles qüestions que no tenguessin a veure ni amb el Decret de Tractament Integrat de Llengües (TIL) ni amb les reivindicacions de la Plataforma convocant de la vaga indefinida.

Per altra banda, l'STEI ja havia demanat la cobertura legal per a la concentració davant la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears (FELIB), al carrer General Riera, 111, de Palma. Aquest era l'escrit:

"GABRIEL CALDENTEY RAMOS, amb DNI 42.962.174Z, secretari general del Sindicat de Treballadors i Treballadors Intersindical de les Illes Balears (STEI), amb domicili a efectes de notificació al carrer de Jaume Ferran, 58, de Palma, CP 07004

MANIFESTA:

1. *La reiteració de la nostra voluntat negociadora, en Mesa Sectorial d'Educació, de totes aquelles qüestions que no tinguin a veure ni amb el Decret de Tractament Integrat de Llengües (TIL) ni amb les reivindicacions de la Plataforma convocant de la vaga indefinida. Per aquest motiu, l'STEI assistirà a negociar amb la Conselleria qüestions referides al concurs general de trasllats, la renovació del pacte d'estabilitat, la gestió de les interinitats, l'oferta pública d'ocupació, les comissions de serveis i totes aquelles millores laborals i retributives que es desprenguin d'un acord parcial.*
2. *També volem manifestar que si des de la Conselleria se'ns diu que aquest curs ja s'aplica el TIL tal com preveu el Decret llei, no cal que se'ns convoqui a cap mesa de negociació per a parlar del seu calendari d'aplicació aquest curs escolar.*
3. *D'acord amb el punt anterior, consideram que hem de fer tots els possibles, i aquesta és la voluntat de l'STEI, per arribar a acords en altres aspectes que suposaran una millora del nostre sistema educatiu (ràtios, plantilles, beques de transport, ajuts per a menjador i llibres, baixes, substitucions, etc.).*
4. *Pel que fa al projecte de pressuposts per a Educació, Cultura i Universitats per a l'any 2014, manifestam que ens semblen insuficients —l'increment previst d'un 2,29% està per sota del global, que és d'un 7,69%—, la seva quantia, de 798 milions, representa un 20,59% del total per sota dels 960 milions destinats al pagament dels deutes bancaris d'un 24,77%, i és un marc que denota la no prioritat de la inversió educativa per part del Govern i la manca de partides pressupostàries per a possibilitar un acord parcial en referència als aspectes sociolaborals de la Plataforma reivindicativa de la vaga indefinida.*
5. *L'augment de 18 milions euros —dels quals a l'any 2013, 5 milions poden provenir dels descomptes de la vaga docent— situen aquest pressupost d'Educació a la coa en inversió per alumnat dins de l'Estat espanyol. Amb unes dades com aquestes, es frega el 3% del PIB de les Illes destinat a aquesta partida, un dels més baixos d'Europa, mentre es parla d'autopistes de l'educació i trilingüismes sense*

recursos i sense cap consens ni encaix pedagògic. Malauradament, aquests no són uns pressuposts que denotin una voluntat real d'acord per part del Govern.

Ciutat de Mallorca, 29 d'octubre de 2013"

Davant la modificació arbitrària sobre els fets imputats als tres directors menorquins que va fer la Conselleria, varen fer que l'STEI Intersindical, el 30 d'octubre, denunciàs aquesta actuació antidemocràtica i de possible abús de poder dels responsables actuals de la conselleria d'Educació.

L'STEI Intersindical expressà, en primer terme, el seu suport absolut als tres directors de secundària de Maó que havien estat expedientats INJUSTAMENT per la conselleria d'Educació a final del passat mes de juliol.

Per altra banda, l'STEI Intersindical manifestà la seva màxima indignació i el rebuig més absolut a la notificació que els tres directors havien rebut en les darreres hores, en què es modificava la tipificació dels fets imputats. Ens afegíem als qualificatius que havia dedicat a la notificació esmentada l'Associació de directors de Menorca, en qualificar-la d'injusta, arbitrària i desproporcionada.

L'STEI denuncià la voluntat de la Conselleria de fer callar totes aquelles veus que s'oposassin a la implantació del TIL, de l'ús continuat que feia de pràctiques que podrien ser catalogades de mafioses per a impedir la lliure opinió del professorat, el seu dret a la llibertat de vot en un òrgan democràtic de l'Administració, del seu intent asfixiant de crear un clima de por i de repressió que no toleraríem.

En el seu afany obsessiu de tirar per terra tots els mecanismes possibles d'expressió de la lliure discrepància, la conselleria d'Educació passava per damunt, fins i tot, de la normativa que regulava les competències dels directors. A l'àmbit autonòmic, en el Decret 120/2002, pel qual s'aprojava el reglament orgànic dels instituts d'educació secundària, a l'article 34, al punt t, es deia que una de les competències del director era "*Afavorir l'avaluació de tots els projectes i activitats del centre*"; en cap cas, manifestava que votar en contra d'un d'aquests projectes es pogués considerar causa d'obertura d'expedient disciplinari.

Com a membres del comitè negociador de la vaga indefinida, l'STEI Intersindical se sentia doblement enganyat per la Conselleria, quan s'havien compromès a la mesa a donar la màxima celeritat a la resolució dels expedients, i amb aquesta darrera notificació no feien més que allargar la seva resolució i continuar amb l'estratègia de voler fer por a la comunitat educativa. Lluny d'això, cada vegada teníem més clar que la llei ens emparava i que la Conselleria i el Govern per imposar les seves tesis, fins i tot actuaven al marge de la llei.

Finalment, l'STEI Intersindical afirmava que estudiaria la possibilitat de denunciar per abús de poder i/o prevaricació les persones que havien iniciat de forma irresponsable i arbitrària aquests expedients i l'STEI també exigia la dimissió immediata dels responsables directes de la conselleria d'Educació, Guillem Estarellas i Joana M. Camps, que havien duit endavant aquests expedients polítics i havien creat aquesta situació injusta, antidemocràtica i insostenible.

Davant la situació de la continuïtat de les retallades a l'educació, l'STEI Intersindical lamentava que es prorrogàs el decret llei de 2012 de retallades en matèria de personal. En només aquests dos anys s'havien retallat 30 milions (29.658.235€) d'euros en Educació, una quantitat brutal en un temps rècord.

Amb el pressupost de 2014, el Govern situava la inversió en educació per sota de la inversió del 2012, que, recordàvem, ja havia estat un any de retallades.

El Govern havia passat d'un pressupost per a Educació de 767.400.521 euros el 2012 a pressupostar-ne 743.572.807 (-23.827.714€) el 2013 i 761.570.000€ (-5.830.521€) el 2014.

(Font: Pressupost 2012. Articulat de la Llei. Memòria general. Quadres resum. Pàg. 91; Pressupost 2013. TOM 1: Articulat de la Llei, memòria general i resums. Pàg. 115; Pressupost 2014. Dossier de resum. Pàgina 16)

No totes les conselleries i sectors estratègics patien per igual. Aquestes xifres contrastaven amb l'augment que havien sofert altres conselleries com, per exemple, Turisme i Esport, que el 2014 veuria incrementat el seu pressupost un 17% respecte de l'any 2012 (de 63'3 milions d'euros a 74'3).

El contrast encara era més cridaner si teníem en compte que el sector turístic no estava en plena crisi, sinó que més aviat les Illes Balears havíem tingut una campanya turística excel·lent, segons manifestava el propi Govern (pàgina 8 del dossier de presentació dels pressuposts 2014).

Mentre les retallades del curs 2013-2014 a Educació eren de 30 milions d'euros, el Govern registrava un superàvit de 76 milions. Al marge de qualsevol comparativa, era vergonyós que la conselleria d'Hisenda i Pressuposts bravejàs (Nota Informativa del Govern de dia 29/10/13) del superàvit registrat fins al mes d'agost a les Illes Balears (76 milions d'euros) en una mostra de "ferm compromís del Govern en la consecució de l'equilibri dels comptes públics". Una cosa era equilibrar els comptes i una altra era retallar 30 milions d'euros a Educació per, ara, tenir-ne 76 com a superàvit. Era indigne d'un Govern que es cregués avançat.

La conselleria d'Educació necessitava al capdavant una persona que defensàs l'ensenyament sense marge per a la negociació. Amb aquest projecte de pressupost presentat es feia palès que la consellera Camps no havia sabut defensar l'ensenyament en el si del Consell de Govern. Es feia necessari que la consellera canviàs la seva manera de treballar: si ella no era experta en educació, que almenys ho fossin els seus assessors més directes. Aquest desconeixement del món de l'ensenyament no el patien ni la consellera ni els seus assessors, el patia tota la comunitat educativa.

Amb tot, aquesta política denotava la no prioritat de la inversió educativa per part del Govern i la manca de partides pressupostàries per possibilitar un acord parcial en referència als aspectes sociolaborals plantejats a la Plataforma reivindicativa de la vaga indefinida.

Mentre la consellera parlava d'un "Pla autonòmic de reformes del Sistema Educatiu", aquest Govern consolidava les Illes Balears a la coa en inversió per alumnat a l'Estat.

Amb motiu de la Comissió General de Comunitats Autònomes al Senat, la consellera havia parlat d'un "Pla autonòmic de reformes del Sistema Educatiu" que era l'eina amb la qual aquest Govern pretenia lluitar contra el fracàs escolar. Malauradament, la problemàtica del fracàs escolar no tenia tanta relació amb la legislació com amb la retallada sistemàtica i continuada de recursos humans, materials i econòmics en l'ensenyament públic. No calia anar tan lluny per trobar un dels principals problemes que patia el nostre sistema educatiu.

Aquests pressuposts —que podrien incorporar els 5 milions d'euros dels descomptes de la vaga indefinida—, situaven aquests pressuposts d'Educació a la coa en inversió per alumnat dins l'Estat espanyol.

Aquestes dades posaven de manifest que el pressupost destinat a educació estava per davall del 3% del PIB de les Illes, un dels més baixos d'Europa, i això es feia mentre es parlava d'autopistes de l'educació i d'ensenyament trilingüe, però la realitat del pressupost constata que no s'hi destinaven recursos econòmics en aquestes propostes educatives del PP.

Semblava que cada actuació d'aquest Govern es fes pensant contra l'educació. Era lamentable que per una banda es volgués mantenir un discurs optimista i simular una tímida expansió pressupostària i per altra banda es prorrogàs el decret llei de 2012 de mesures urgents en matèria de personal i administratives per a la reducció del dèficit, mitjançant el qual s'adoptaven mesures estructurals de racionalització i eficiència en la gestió dels recursos humans del sector públic. Altre cop els treballadors públics patien el pes de les polítiques antisocials d'aquest Govern.

Com ja hem especificat abans, la Conselleria s'havia estalviat una bona quantitat de diners, quan havia retingut part dels sous dels docents que feien vaga. Per això, els comitès de vaga demanaren a la Conselleria que els descomptes aplicats a la nòmina a causa de la vaga indefinida fossin reinvertits en educació, concretament a beques i ajudes a menjador i transport, convocades dins el primer trimestre del curs i als pressuposts dels centres.

En aquests sentit, i com cada any, vàrem fer arribar als docents un document per poder fer la petició individual. Aquest era el document:

"SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS

_____, amb DNI _____, domicili a efectes de notificació
a _____ de _____ i telèfon de contacte

EXPÒS

Que som treballador del centre _____.

Que he exercit el meu dret a fer vaga el/s dia/es _____.

SOL·LICIT

Que els descomptes que s'efectuaran a la meva nòmina com a conseqüència de la meva participació a la vaga siguin reinvertits en ajudes de menjador, de transport, despeses de funcionament de centre,

_____, ____ de _____ de _____

SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS"

La Junta de Personal Docent no Universitari també es va solidaritzar amb els directors menorquins i va rebutjar l'abús de la Conselleria. Per aquesta raó va emetre el comunicat següent:

Els sindicats de la Junta de Personal Docent no Universitari de les Illes Balears (STEI INTERSINDICAL, FETE-UGT, ANPE i FE-CCOO) denunciem l'actuació antidemocràtica i d'abús de poder dels responsables de la conselleria d'Educació amb tot el que fa referència als expedients disciplinaris incoats als directors dels instituts de Menorca.

La Junta de Personal reitera el seu suport absolut als tres directors de secundària de Maó que varen ser expedientats injustament per la Conselleria d'Educació a finals del passat mes de juliol.

Per altra banda, manifestam la indignació i el rebuig més absolut a la notificació que els tres directors han rebut en les darreres hores, en què es modifica la tipificació dels fets imputats. Ens afegim als qualificatius que ha dedicat a la notificació esmentada l'Associació de directors de Menorca, en qualificar-la d'injusta, arbitrària i desproporcionada.

Els sindicats de la Junta de Personal denunciem les actuacions de la Conselleria per fer callar totes aquelles veus i decisions d'òrgans de govern dels centres que s'oposen a la implantació del TIL i volen crear un clima asfixiant de por i de repressió dins els centres docents que no tolerarem.

En el seu afany obsessiu de tirar per terra tots els mecanismes possibles d'expressió de la lliure discrepància, la conselleria d'Educació passa per damunt, fins i tot, de la normativa que regula les competències dels directors. A l'àmbit autonòmic, en el Decret 120/2002, pel qual s'aprova el reglament orgànic dels instituts d'educació secundària, a l'article 34, al punt t, es diu que una de les competències del director és "Afavorir l'avaluació de tots els projectes i activitats del centre"; en cap cas, manifesta que votar en contra d'un d'aquests projectes es pugui considerar causa d'obertura d'expedient disciplinari.

La Junta de Personal reclama la retirada immediata dels expedients disciplinaris, oberts a instàncies polítiques i que no obeeixen a cap motivació objectiva. També demanam la restitució de tots els drets, i de les seves funcions, dels directors afectats.

Finalment consideram que, amb aquesta actuació, els responsables polítics de la conselleria d'Educació, no tan sols s'han extralimitat, sinó que també podrien haver incorregut en abús de poder i/o prevaricació en les seves actuacions. Per tant, posam a disposició dels afectats els nostres serveis jurídics i ens posarem en contacte amb els directors afectats per tal d'emprendre les accions judicials que acordem entre tots.

Palma, 31 d'octubre de 2013

M. Antònia Font Gelabert. Presidenta de la Junta de Personal Docent no Universitari."

Les reivindicacions de la concertada

El 4 d'octubre, L'STEI Intersindical enviava als centres de concertada una còpia del preavis de vaga que havíem registrat, seguint el mandat de l'assemblea de l'STEI dels dies 10 i 23 de setembre. Aquest document donava cobertura legal a totes les persones que volguessin exercir el seu dret de vaga fins dia 25 d'octubre de 2013.

Quant a les reunions amb la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, els representants del comitè de vaga de l'ensenyament concertat havíem assistit a les reunions del comitè de vaga de l'escola pública, ja que el secretari autonòmic d'Educació no ens havia convocat per assistir, juntament amb la consellera Camps, a una sola reunió negociadora amb els representants del comitè de vaga de l'ensenyament concertat. Des de l'STEI Intersindical consideràvem que els docents de l'ensenyament concertat havíem estat menyspreats per l'Administració educativa.

No obstant, comunicàvem que els representants de l'STEI Intersindical, tant del sector públic com del concertat, havíem denunciat el fet i havíem demanat reiteradament la inclusió dins les negociacions del desbloqueig de l'Acord de Millora de l'Ensenyament concertat de 2008, que estava congelat pressupostàriament des del gener de 2010.

El dia 8 d'octubre havia de tenir lloc una nova reunió del comitè de vaga. En aquesta reunió únicament es va rebre per part de l'Administració un calendari de futures reunions.

El mateix dia, l'STEI Intersindical va registrar una nova petició de mesa (reiterant les dels dies 4 i 23 de setembre) reclamant que s'actualitzassin ja les taules salarials en referència a la publicació al BOE del VI conveni de concertada amb data de 17 d'agost de 2013.

Recordàvem que les empreses tenien dos mesos a partir de la publicació de les noves taules salarials per actualitzar les nòmines dels seus treballadors. Per aquesta raó, les nòmines de novembre de tot el personal d'administració i serveis, ja haurien de venir actualitzades d'acord a les noves taules salarials publicades al BOE de dia 17 d'agost.

El 21 d'octubre enviàvem la proposta de serveis mínims que havia dictat la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats per a la jornada de vaga contra la LOMQE del proper dijous, dia 24 d'octubre. Explicàvem que eren els mateixos que vigien per a la vaga indefinida d'aquestes setmanes.

També enviàvem el preavis de vaga, que estenia la cobertura legal per exercir el dret de vaga a l'educació concertada fins al dia 15 de novembre.

El dia 24 d'octubre, el dia de la vaga contra la contrareforma educativa (LOMQE), el professorat havia manifestat el rebuig no sols a la retrògrada llei, sinó a la forma de fer política d'aquest Govern, tant de l'estatal com de l'autonòmic.

La vaga havia tengut un seguiment molt considerable, el suficient per deixar clar que no podíem acceptar aquesta imposició.

A l'ensenyament concertat el seguiment havia estat el següent:

A les Illes Balears, el 45%, PAS, inclòs; a Mallorca, el 45%; a Menorca, el 49% i a les Pitiüses, el 27%.

A l'ensenyament públic el seguiment havia estat:

A les Illes Balears, el 75%; a Mallorca, el 75%; a Menorca, el 76% i a les Pitiüses, el 67%. Al personal no docent dels centres públics, el 35%.

El seguiment a les escoles dependents de municipis, el seguiment de la vaga havia estat, a les Illes Balears, de prop del 50%; a Mallorca, el 55%; a Menorca, el 68%; a Eivissa, el 10% i a Formentera, el 35%.

A més, aquell mateix dia havia tengut lloc davant la conselleria d'Educació, a Palma, una concentració en la qual hi havien participat unes 1.500 persones. Al mateix temps que a Eivissa s'havien superat les 300.

Novembre de 2013

Cap a la desobediència civil

Al País Valencià, la 42ª edició dels Premis Octubre va retre homenatge a la lluita de la comunitat educativa de les Illes Balears. Eliseu Climent, va destacar la importància de les mobilitzacions en defensa del català i de l'educació a les illes. M. Antònia Font, -representant de l'STEI Intersindical i presidenta de la Junta de Personal docent-, va ser convidada a l'acte i va agrair en nom de tota la comunitat educativa la solidaritat que, des del País Valencià i el Principat de Catalunya, els havia arribat. I també agrai d'una forma especial el suport econòmic d'Acció Cultural del País Valencià que va fer una aportació important a la caixa de resistència.

Una lluita que havia començat el 2011 i que havia tengut el seu punt àlgid en la vaga indefinida que havia començat el 16 de setembre i que ara estava suspensa per l'obertura de contactes amb l'Administració. Les reivindicacions del professorat i del conjunt de la comunitat educativa es concretaven en la retirada del TIL, la llei de símbols i les retallades. La intervenció de M. A. Font va ésser molt aplaudida, especialment quan va dir que: "si els mestres tenen coratge, el poble també en té".

L'STEI tenia preparada una campanya de desobediència civil al calendari d'aplicació del TIL que proposaria el 4 de novembre, horabaixa, a la reunió amb els altres sindicats i les entitats de la comunitat educativa. La reunió seria a la seu de l'STEI de Palma.

Aquesta campanya era per donar resposta a la demanda dels docents que veien la inaplicabilitat del TIL i el caos que estava creant dins els centres. També per reactivar la negociació i per continuar demanant la voluntarietat del calendari d'aplicació del TIL i anava dirigida als treballadors i treballadores de l'educació i també als pares i mares.

La campanya pretenia recollir signatures per iniciar de manera coordinada, massiva i unitària, la desobediència civil, cas que la Conselleria no negociàs amb els comitès de vaga un bon acord que inclogués la voluntarietat del TIL a totes les etapes educatives.

La campanya tenia tres apartats: una introducció explicativa, un full per als docents i un full per als pares i mares. Tots tres revisats pel servei jurídic. Aquest era el document de la campanya de desobediència civil:

"CAMPANYA STEI DE DESOBEDIÈNCIA CIVIL

INTRODUCCIÓ

Fa dos anys que l'STEI, i altres associacions i entitats, treballam per defensar un model educatiu de qualitat, inclusiu i en català i per resistir els atacs del Govern Bauzá en contra de l'educació i del model lingüístic escolar que garanteix l'aprenentatge de les dues llengües oficials i la cohesió social. Concentracions, manifestacions, vagues d'un dia, de dos dies, vagues de fam, 12.000 al·legacions a la llei de funció pública, tancades de docents, pares i mares i alumnes als centres, al·legacions al Consell escolar de les Illes Balears, negociacions a la Mesa Sectorial d'Educació per part dels sindicats representants dels docents, accions unitàries amb representants de pares, mares, alumnes, marxes, lectures continuades, concerts... anades al Parlament europeu a denunciar la vulneració dels drets socials i lingüístics de la comunitat lingüística catalana, etc.

A l'inici de curs actual hem fet tres setmanes de vaga indefinida, convocada pels sindicats STEI, FE-CCOO i l'Assemblea de docents. Amb el suport a la convocatòria de vaga de FETE-UGT i ANPE. Comptam amb el suport a les reivindicacions de la vaga, de pares i mares, FAPA-COAPA, que han tengut un paper molt important durant aquestes tres setmanes amb la campanya d'aules buides. La societat civil ha expressat el seu suport als mestres i professors a les manifestacions de les 4 illes amb més de 100.000 persones al carrer... Impugnacions del decret llei, sol·licituds de suspensió cautelar davant el Tribunal de Justícia de les Illes Balears... tot d'accions negociadores, d'accions judicials i de mobilitzacions, per fer sentir la nostra veu i participar activament en el model educatiu i lingüístic que volem.

Hores d'ara, la vaga indefinida està suspesa temporalment i el conflicte resta obert. Des de l' STEI pensam que el més important és posar al davant de tot la negociació de tota la plataforma reivindicativa. Si la Conselleria no ens convoca a negociar i no es mou del seu immobilisme, proposarem mesures de pressió per fer avançar la negociació i aconseguir el nostre objectiu que és assolir un bon acord en els temes plantejats pels comitès de vaga.

A més de dia 8 de novembre proposarem una nova jornada de vaga, tal com vàrem decidir a Petra amb l'Assemblea de docents de dissabte, 26 d'octubre, volem proposar una campanya de desobediència civil. Els docents veuen que el calendari d'aplicació del TIL dins els centres s'ha estrellat i que no funciona. Els projectes es troben tots en fases diferents, cap centre no fa el mateix, els pares protesten perquè els seus fills no entenen el que s'explica a classe de matemàtiques, de música o de socials. Els alumnes protesten perquè no entenen el que expliquen els professors, els directors fan preguntes a la Conselleria i no n'obtenen resposta, hi ha dimissions en cadena de directives de centres... El professorat vol saber què més pot fer. I una vegada esgotades les vies jurídiques la proposta és NO al calendari d'aplicació de forma massiva i coordinada. Els docents no volen ser col·laboradors dels desastres pedagògics que suposa l'aplicació imposada, invasiva i precipitada del TIL en aquestes condicions.

Volem saber quanta gent estaria disposada a fer DESOBEDIÈNCIA CIVIL al calendari d'aplicació del TIL, cas que el Govern no arribi a un bon acord amb els comitès de vaga. Hem d'acordar una data d'inici conjunt, massiu i coordinat. Podria ser a partir de dia 1 o de dia 15 de desembre o a partir de dia 8 de gener. La data encara s'ha d'acordar. Es tracta de posar-nos-hi tots i totes a partir d'un dia determinat de forma coordinada. Per saber quants som, proposam que els docents -de forma totalment confidencial i amb la màxima garantia que no es faran públics els noms, sinó només la quantitat de docents que s'hi apunti, manifestin el seu desig de fer desobediència civil al calendari d'aplicació del TIL. Hem preparat un full, semblant al que es feu a Galícia, tal com hem explicat en reiterades ocasions a l'Assemblea de Docents, per omplir i per reenviar-lo al sindicat per tal de poder fer el recompte. Aquests fulls mai no seran lliurats a la Conselleria. Són interns i per saber si comptam amb més del 50% dels treballadors i treballadores de l'ensenyament que vulguin dir NO al Calendari d'aplicació al TIL, que mai no ha estat consensuat, ni negociat i que, a més a més el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, ens dóna la raó. Amb aquest acte volem fer conscient el Govern de la nostra petició de voluntarietat al TIL de cara a la reactivació de la negociació.

Podem fer desobediència civil les persones que ens ha tocat o ens pot tocar enguany fer el TIL. També podem fer desobediència civil al calendari d'aplicació del TIL, les persones que l'hem de votar o l'hem votat al Consell Escolar, els companys i companyes del departament que compartim la mateixa programació del departament, els membres de la Comissió de Coordinació Pedagògica del centre o els equips directius que l'han d'aprovar o no al Claustre o al Consell Escolar del centre.

Segons els nostres serveis jurídics, la Conselleria ho tindrà molt difícil per actuar contra nosaltres. Sempre tenim l'amenaça de l'obertura d'un expedient disciplinari, però la situació és greu i hi ha gent que vol prendre aquest risc. Moltes lleis injustes s'han tombat amb aquesta mesura de la lluita no violenta. Gandhi ja va dir que "Quan una llei és injusta allò correcte és desobeir-la".

En realitat deim no al calendari d'aplicació del TIL, perquè no ha passat mai pel Consell Escolar de les Illes Balears, ni per la Mesa Sectorial d'Educació, ni per la Comissió d'Educació del Parlament de les Illes, ni tampoc, i el que és més greu, pel Consell Consultiu. Un calendari d'aplicació dins educació que mai no ha estat ni negociat, ni consensuat. El dret a la participació de la comunitat educativa en els temes que els afecten està recollit a la Constitució espanyola. I el Govern de José Ramon Bauzá, no ha donat satisfacció a aquest dret. A Galícia, una tercera part del professorat s'ha declarat insubmis davant el decret de trilingüisme. De 30.000 treballadors docents, 10.000 s'hi han declarat, insubmisos.

Nosaltres ara iniciam aquesta campanya, després de veure que les accions fetes pels sindicats davant els tribunals de justícia tot i haver-les guanyat, el Govern Bauzá no ho ha acatat i ha fet un Decret Llei per imposar el calendari d'aplicació del TIL que el tribunal li havia suspès.

De totes totes, sí o sí, el Govern vol imposar l'aplicació per al curs 2013-2014 d'un model lingüístic escolar que no ha estat ni consensuat, ni negociat.

Per tant, l' STEI proposa, a tots els treballadors i treballadores docents de l'ensenyament de les Illes Balears, aquesta campanya de desobediència civil al calendari d'aplicació del TIL, demana la voluntarietat dels centres en la seva aplicació i continua defensant l'ensenyament en català que possibilita projectes coherents i garanteix la cohesió social.

Durem la proposta de la campanya a la resta de membres de la Junta de Personal Docent no Universitari, a l'Assemblea de docents de Mallorca, a la Plataforma Crida, a la Coordinadora de professorat preocupat d'Eivissa, als Docents associats de Formentera, als docents de Menorca, a la FAPA i a la COAPA.

TEXT PROPOSAT PER ALS DOCENTS

Per saber quanta gent estaria disposada a fer desobediència civil, cas que fóssim més del 50% a fer-la, us demanam que ompliu aquest full i el reenvieu al sindicat. Nosaltres farem el recompte i procurarem que aquesta sigui una nova mesura de pressió per tal de forçar la negociació de la plataforma reivindicativa.

Jo

Amb DNI.....

Mestre / Professor del centre

MANIFEST la meua disconformitat més absoluta amb el Decret – Llei que imposa, sense negociació prèvia ni consens, l'aplicació del TIL el curs 2013-2014, per la qual cosa deman la voluntarietat d'aplicació per part dels centres en l'aplicació del TIL i el manteniment del Decret de Mínims fins que no es negociï una normativa que compti amb el suport majoritari de la comunitat educativa.

Me declar a favor d'un model lingüístic escolar que garanteixi l'aprenentatge del català i del castellà, així com d'un programa consensuat amb la comunitat educativa de reforç de l'ensenyament d'una llengua estrangera.

Així mateix, declar que fa anys que faig les meves classes en català i que així ho vull continuar fent, posat que, aquest és un bon mitjà per fer possible l'ús normal de la nostra llengua i que així es garanteix que tots els infants i joves escolaritzats al nostre sistema educatiu puguin aprendre la llengua pròpia d'aquestes illes que és la llengua catalana.

Signat:

..... de de 2013

TEXT PROPOSAT PER ALS PARES I MARES

El pare, mare, tutor legal de l'alumne
..... escolaritzat al centre
..... de la localitat

i que fa el curs l'assignatura o l'àrea de
en llengua

Manifesta que,

- 1. El seu fill / filla no té el nivell adequat de llengua estrangera, en aquest cas de llengua, per poder seguir els ensenyaments d'aquesta matèria en aquesta llengua.*
- 2. Vol que el seu fill/ filla tenguí l'oportunitat d'assolir l'èxit escolar en totes les matèries. Si ha de fer l'aprenentatge dels continguts d'una matèria amb una llengua que no coneix, podria fracassar en l'assoliment dels objectius i continguts, prevists en aquesta matèria i passar a fer més grans les llistes de fracàs escolar, l'índex del qual és el més alt de l'Estat.*
- 3. Demana a l'Administració educativa que reforci l'ensenyament del català perquè tot l'alumnat, en acabar l'escolarització obligatòria, tenguí un bon coneixement de les dues llengües oficials. Afirmar que el model lingüístic escolar actual que treballa com a mínim el 50% en català i permet que, per consens de la comunitat educativa, es pugui fer el 100% en català, garanteixi l'aprenentatge de les dues llengües oficials a tot l'alumnat.*
- 4. No es disposa del temps adequat per poder donar un reforç lingüístic extraescolar al seu fill o filla per assolir el nivell que és necessari per seguir aquesta àrea o matèria en una llengua estrangera. I vol*

deixar constància que, en un moment de crisi i d'austeritat, no són les famílies que han de cobrir aquesta despesa. És l'Administració educativa la que ha d'oferir una educació de qualitat per a tothom i no només per a les famílies que s'ho puguin permetre.

5. *Demana a l'Administració educativa que reforci l'àrea lingüística d'anglès, amb desdoblaments, ràtios baixes, auxiliars de conversa, laboratori d'idiomes, intercanvis escolars, pel·lícules en versió original a la TV pública i subtítulades en català, etc., perquè amb el temps i amb la planificació oportuna, s'asseguri que l'alumnat està preparat per seguir els ensenyaments d'àrees no lingüístiques en anglès.*
6. *Considera que aquest decret ha estat imposat pel Govern i no ha recollit les aportacions de la comunitat educativa, ni tampoc les al·legacions presentades pels sindicats a la Mesa Sectorial d'Educació. Tampoc no han estat escoltades les reiterades posicions doctrinals, -científiques, lingüístiques i pedagògiques-, de la Universitat de les Illes Balears (UIB) en relació als mèrits i exigències de la protecció deguda a la llengua pròpia d'acord a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i a la Llei de Normalització Lingüística.*
7. *El calendari d'implantació d'aquest decret no ha passat ni pel Consell Escolar de les Illes Balears, ni per la Mesa Sectorial d'Educació, ni pel Parlament de les Illes Balears. Tampoc fa cas del dictamen del Consell Consultiu que recomana l'ajornament de la implantació d'aquest decret, per tal de fer una bona formació del professorat, una bona planificació en l'aplicació i l'assoliment de l'adequat consens amb tota la comunitat educativa.*
8. *En resum, emparats per la legislació vigent, les recomanacions de la UIB i les demandes socials que afecten l'educació, consideram que, amb l'empara de l'article 27.2 de la Constitució, cal objectar i objectar la posada en pràctica del Decret TIL i per això: En tant que la classe de la matèria es faci en llengua el meu fill/filla, que coneix aquestes raons, en la seva mesura de valors i pràctiques escolars ho sap, no es presentarà a rebre la docència en llengua d'aquesta disciplina acadèmica.*

I perquè consti als efectes oportuns sign aquest escrit

..... el de de 2013

El sindicat STEI, juntament amb l'Assemblea de Docents, va convocar una nova jornada de vaga de l'ensenyament públic i concertat de l'illa de Mallorca, el divendres, dia 8 de novembre, amb motiu de la celebració de l'Assemblea de batles de Mallorca que s'havia de dur a terme a la seu de la FELIB, de Palma. Aquesta nova jornada de lluita incloïa el professorat de la xarxa pública i el de la concertada.

En aquesta assemblea de batles, s'havia de debatre una moció de suport a la comunitat educativa i, en ella, els representants dels municipis de Mallorca havien d'expressar el seu suport o el seu rebuig al Decret de Tractament Integrat de Llengües (TIL). Per aquest motiu, a les 10 del matí, es va preveure una concentració a les portes de l'edifici del Consell Insular de Mallorca, on tenia la seu la FELIB, en què el sector educatiu expressàs el seu rebuig a la política educativa del Govern de José Ramón Bauzá.

La de divendres seria la dissetena jornada de vaga, després de les tres setmanes de vaga indefinida que havien dut a terme a partir del 16 del passat mes de setembre, i de la jornada de vaga puntual que s'havia dut a terme, dia 24 d'octubre a l'àmbit estatal contra la LOMQE.

L'equip de Camps i Estarellas, tancat en el seu aïllament i ofuscat en l'aplicació d'un Decret antipedagògic i inviable que no feia altra cosa que crear el caos als centres, atíava el foc de la confrontació i de la crispació de la comunitat educativa. Després d'haver-se negat a donar la més mínima passa a la negociació amb els comitès de vaga, al llarg dels darrers dies es va saber que s'havien produït fets molt greus com el dels canvis sobrevinguts en l'acusació dels directors expedientats de Menorca, o l'entrada, dia 5 de novembre, en el Parlament de la tramitació de la Llei de Símbols.

Les jornades de vaga que es farien a les Pitiüses i a Menorca serien el proper dia 11, amb motiu de l'inici de l'avaluació mostral de diagnòstic que s'havia de fer a primer, tercer i cinquè de primària. Per la seva banda, la FAPA impulsava concentracions a diferents indrets de Mallorca, davant els ajuntaments el proper dijous, dia 7. En el cas de Cort, a les 19 hores.

Totes aquestes mobilitzacions eren per a donar suport a les mocions contràries al TIL i per reclamar un procés de negociació real a la Conselleria que desencallàs les negatives que fins ara la part social havia rebut, i se solucionassin els greus problemes que patia l'ensenyament a les Illes Balears.

Per aquestes dates, principi de novembre de 2013, l'STEI Intersindical, l'STEPV intersindical valenciana i l'USTEC-STES del Principat de Catalunya, s'oposaren a les pretensions del president Fabra de tancar RTVV. La resposta de Fabra a la sentència del TSJCV que declarava nul l'ERO era pròpia d'un autoritarisme tercermundista i no d'un estat de dret. Els sindicats consideraven que el Govern de la Generalitat havia d'acatar la sentència i apostar per una RTVV pública, en valencià i de qualitat i no per tancar-la. Aquesta mesura era semblant a la que havia pres el Govern Bauzá a les Illes Balears, dia 6 de setembre passat, quan no havia acatat la sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears que els suspenia el calendari d'aplicació del TIL per al curs 2013-2014 i, per contra, havia publicat al BOIB, un Decret Llei per no complir la sentència. Una magarrufa i una jugada bruta del Govern que havia creat molta indignació social i fins i tot, havia creat divisió interna dins el propi Partit Popular de les Illes.

STEI Intersindical i USTEC STES del Principat donaven suport als treballadors i treballadores acomiadats de canal 9 i expressaven el seu suport a la crida que feia l'STEPV Intersindical valenciana al conjunt de la societat del País Valencià, a mobilitzar-se de manera ferma i massiva per impedir aquest cop a la democràcia, a la llibertat d'expressió, a l'estat de dret, als drets de les treballadores i treballadors de RTVV i al conjunt de la societat valenciana.

Per als sindicats STEPV, STEI i USTEC-STES, si se consumava el tancament de RTVV, el president Fabra i tot el seu Govern haurien traspassat totes les línies vermelles i haurien de presentar la seva dimissió immediata en no representar la majoria social valenciana que apostava pel manteniment de RTVV.

Finalment, Intersindical Valenciana, STEI Illes Balears i USTEC STES del Principat de Catalunya, anunciaven que lluitarien en tots els àmbits que tenien al seu abast, per impedir aquesta indecència i malifeta i per continuar treballant per uns mitjans de comunicació públics i en català, la llengua pròpia del territori, en compliment dels drets que reconeixia la Carta Europea de les llengües regionals i minoritàries signada i ratificada per l'Estat espanyol.

L'STEI Intersindical va denunciar l'elevat deute que patien els centres docents, ja que continuaven asfixiats amb una demora a l'hora de cobrir les despeses del seu funcionament que podia arribar als sis mesos d'endarreriments, com havia denunciat l'Associació de Directors d'Educació Secundària de Menorca (ADESME). El darrer ingrés que els centres havien rebut era del passat mes de juny.

Aquesta mateixa situació de gran demora en el pagament del deute també afectava els centres d'ensenyament concertat, que arrossegaven un endarreriment de quatre mesos.

Els efectes d'aquesta manca de finançament que els centres patien per part de la Conselleria eren una pedra més en el tortuós camí d'un servei educatiu sota mínims i, en alguns casos, posaven en perill l'execució de diferents programes educatius.

L'STEI Intersindical lamentava, una vegada més, la manca de sensibilitat de la Conselleria de Joana Maria Camps i de Guillem Estarellas que, a les reunions amb els comitès de vaga de la vaga indefinida, es va negar a destinar la meitat dels descomptes d'aquesta a eixugar el deute del funcionament dels centres docents de les Illes Balears, mentre anunciaven amb bombo i plateret que els nous pressuposts generals de la Comunitat Autònoma per al 2014 disposaven d'una sucosa partida per a la contractació de professorat per a implantar el TIL. D'autèntica vergonya!

L'Assemblea de Batles de Mallorca reunida dia 8 de novembre a Palma, va votar la proposta presentada per un grup de batles en contra de l'aplicació del TIL. La presidenta del Consell de Mallorca, Maria Salom, que presidia la reunió, va impedir que els batles arribassin a un consens en no permetre que es fes un recés per tal d'acostar postures. La votació final va ser:

- A favor de la proposta dels batles contra l'aplicació del TIL: 23 vots
- En contra de la proposta: 31 vots

Els batles d'Alcúdia i Muro varen votar a favor de la proposta i els batles d'Alaró i Pollença no varen assistir a la reunió.

Molts dels batles del PP varen votar de manera contrària a la posició del ple del seu ajuntament.

Vàrem haver de lamentar que s'hagués perdut una nova oportunitat per arribar a un consens sobre l'aplicació del TIL.

L'STEI Intersindical va continuar reclamant la voluntarietat d'aplicació del TIL amb consonància amb la proposta de la majoria expressada als plens dels ajuntaments de Mallorca.

Continuava la lluita i les reivindicacions

El dia 8 de novembre va ser una nova jornada de lluita i de reivindicació, era el dia dissetè de la vaga indefinida, més de la meitat del personal docent de l'ensenyament públic de l'illa de Mallorca va donar suport a l'aturada del sector educatiu. Les dades de seguiment a l'escola concertada, per la seva banda, havien superat el 15%.

A la concentració que havia tingut lloc davant la seu de la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears, mentre els batles i batllesses dels municipis de Mallorca debatien una moció de suport a la comunitat educativa, els representants del professorat varen fer contínues crides, perquè les primeres autoritats posassin per davant el seu paper de representants dels seus pobles i dels respectius acords municipals, per damunt de la submissió acrítica a la disciplina de partit.

Des de l'STEI vàrem reprovar de manera rotunda aquesta conducta insultant d'alguns batles en contra

del parer dels seus municipis, i vàrem lamentar que s'hagués perdut una nova oportunitat per arribar a un consens sobre l'aplicació del TIL.

Vàrem agrair el suport del professorat que havia secundat la vagai, vàrem encoratjar els companys i companyes de Pitiüses i de Menorca que donassin suport a la vaga del proper dia 11, i vàrem cridar amb totes les nostres forces que no teníem por, que la lluita continuava i que no estàvem disposats a fer ni una passa enrere.

El dia 9 de novembre, Guillem Barceló, del Comitè de Vaga de l'Assemblea de Docents, va publicar un article a la revista *L'Altra Mirada*, sobre la lluita de la comunitat educativa. Es nota una crítica als sindicats als quals acusa de conservadors i de manca d'acció. Aquest va ser l'article:

"LA LLUITA DELS DOCENTS. LA CONFIANÇA DIPOSITADA EN L'HORIZONTALITAT

"A les assemblees de centre tenim la impressió que la nostra veu es pot transformar en fets, que tenim veu en les decisions que es prenen".

Aquesta és una de les moltes frases que hem escoltat els membres del comitè de vaga de l'Assemblea de Docents per part dels nostres companys i companyes dels diferents centres. I aquí possiblement hi trobam una de les claus del moviment que s'ha generat dins el col·lectiu docent.

Retallades, protestes, atacs contra un col·lectiu docent al qual s'ha acusat d'estar polititzat i de polititzar les aules, són elements que s'han repetit en els darrers anys a recer de la crisi econòmica, i molt especialment des que governa José Ramón Bauzá. Dins aquest context hi ha qüestions que cal tenir present a l'hora d'analitzar la situació de lluita educativa que hem viscut en els darrers mesos.

Els docents, com bona part de la societat, hem estat espectadors de "luxe" d'aquestes polítiques agressives que, en tant que no només afectaven la nostra qualitat laboral (retallades), sinó també la nostra dignitat com a professionals (menyspreu, amenaces...), contribuïren a crear un clima enrarrit en els centres educatius. Desorientació, esgotament, desencís, negativitat, antisindicalisme, menfotisme, eren el pa de cada dia a les sales de professorat.

En aquest procés, també assistírem a l'esgotament de la via negociadora, eina bàsica utilitzada pels sindicats en els darrers vint anys. Aquests, instal·lats dins una dinàmica de despatx i d'alliberats sindicals de llarga durada, tampoc no tenien la capacitat de reacció que la situació demandava. Meses sectorials transformades en meses informatives, mals menors que s'havien de vendre com a conquestes davant la impossibilitat d'aconseguir res més, retallada dràstica d'alliberats sindicals que debilita encara més la seva estructura, han envoltat el dia a dia sindical dels darrers temps.

Com a tercer element, dins aquest context, cal destacar el naixement de la Plataforma Crida, que a banda de dotar de color i simbolisme l'actual lluita, tengué en el seu moment un paper cabdal a l'hora de posar sobre la taula dos elements importants com foren l'horitzontalitat i la transversalitat. Arran del sorgiment de Crida fou que començaren a néixer en molts de centres les assemblees de docents de centre -a vegades de comunitat educativa- que durant bona part dels cursos 2011-2012 i 2012-2013 estaran actives.

Les protestes contra les retallades i la nefasta política educativa dels darrers dos anys, carregades de simbolisme i contingut, tengueren efectes positius i negatius. Un dels efectes positius fou el contacte entre famílies i docents: tancades amb assemblees informatives, casseroles, manifestacions, concentracions, contribuïren al reconeixement mutu i a la visualització del problema. Però també cal dir que esgotaren psicològicament els docents davant la constatació que les protestes simbòliques -incloses les vagues d'un dia- no immutaven el més mínim el govern.

I és aquí quan l'Assemblea de Docents, que en l'inici era una assemblea de caire bàsicament informatiu que convocaven els sindicats amb representació a la Junta de Personal Docent no Universitari, comença a prendre vida pròpia. És en el moment en què els docents que hi assisteixen com espectadors -molts d'ells com a representants d'assemblees de centre-, comencen a voler prendre decisions i traspasar la línia de la protesta simbòlica per anar cap a una lluita més radical. Aquesta fou la clau: en base a una idea que aglutinava -la vaga indefinida-, la feina estava en atreure les assemblees de centre ja existents i crear-ne on no n'hi havia perquè hi diguessin la seva.

Estava clar que calia fer feina tot l'estiu perquè la voluntat de lluita dels docents es transformàs en una realitat. Ens disposàvem a emprendre el camí de la representació directa com a treballadors, un camí ple d'entrebancs legals i psicològics, en un sistema politico-social dissenyat en base a la institucionalització de tot.

Durant aquest procés se'ns ha dit que la nostra lluita era del segle passat, que la caixa de resistència era un concepte anacrònic, que estàvem mancats de representativitat perquè no havíem passat unes eleccions. I pot ser aquí hi hagi una de les claus.

Plantejar la lluita, les accions, sense la hipoteca de tenir una representativitat que haver de defensar, ni una cadira que haver de conservar en unes urnes. I això només es pot fer si es planteja des de la base. La capacitat mobilitzadora de l'Assemblea de Docents s'ha basat en construir des de l'horitzontalitat i no des de la verticalitat. La resta és història coneguda. Un missatge clar i argumentat que ha comptat amb la sort de trobar-se conjunturalment amb una sèrie de factors que n'han amplificat els seus efectes.

El que s'està aconseguint, tot i l'estancament de les negociacions, només podrà ser valorat amb el temps. Els docents, com a treballadors, ja hem mostrat sota quins paràmetres ens sentim més còmodes i representats. Les organitzacions polítiques i sindicals n'haurien de prendre nota per no quedar fora de joc i haver d'anar a remolc cada vegada que la societat desperta reclamant més participació."

El dia 13 de novembre, Pere Polo publicava a l'Última Hora un article sobre la situació que s'estava vivint amb la sordesa de la Conselleria, davant el conflicte. Aquest va ser l'article:

"LA CONSELLERIA CONTINUA ENDAVANT AMB L'ABERRACIÓ PEDAGÒGICA

Divendres passat es va fer un dia de vaga, coincidint amb la reunió de batles de Mallorca, perquè tenguessin coratge i defensassin la paralització del TIL, aquell Decret Llei que imposa de manera dictatorial què i com s'ha d'ensenyar a l'escola. La comunitat educativa va tornar donar suport a aquesta vaga de manera nombrosa, dins les accions puntuals que es realitzaran durant el curs, ja que la vaga indefinida continua, perquè a la Conselleria no volen diàleg i esperen que la comunitat educativa es retrà per esgotament.

La meua experiència docent i sindicalista fa que tenguí molt clar què significa el TIL i ja ho he exposat en altres articles, però la setmana passada es va fer una taula rodona d'experts per tractar el tema del TIL. No era una taula de debat, sinó un lloc on s'exposaria el punt de vista de gent molt preparada i després contestarien preguntes dels assistents. Els conferenciantes eren un doctor i una doctora en Pedagogia, una doctora en Filologia Hispànica i Anglès, i un professor d'una Escola d'Anglès, que, a més, era nadiu del Regne Unit i angloparlant, encara que dominava l'espanyol i entenia el català. Dels quatre, només una persona va tractar el tema des del punt de vista sociolingüístic i ideològic, les altres ho varen fer des d'un punt de vista científic i amb nombroses dades i citacions d'experiències. Les conclusions que es pogueren treure varen ser que l'anglès és una llengua molt difícil d'aprendre, perquè té 12 sons vocàlics i les frases tenen una tercera part menys de lletres que l'espanyol, perquè l'alumnat necessita una preparació adequada, perquè el professorat ha de tenir un mètode d'ensenyament adequat i el nivell C1, no el B2, que

estadísticament l'ensenyament en català no ha fet augmentar el fracàs escolar, que per canviar el currículum i la manera d'ensenyar de l'escola s'hi han d'implicar tots els interessats i que l'única raó que sustenta la caparrudesca d'un secretari i d'una consellera d'Educació només pot ser la claudicació i l'acatament d'ordres superiors que tenen l'objectiu de disminuir l'ensenyament de la llengua catalana, primer, i fer-la desaparèixer després.

A aquest acte no hi va acudir ningú de la Conselleria, no devien voler que els experts els diguessin que estaven cometent una greu aberració pedagògica i que la història els en demanarà comptes."

Per aquestes dates, M. Antònia Font, va escriure l'article següent:

"PER UN BON ACORD: MOBILITZACIÓ I NEGOCIACIÓ!!

Som a un moment important d'una mobilització històrica, que ha tengut un fort ressò dins i fora de les Illes, protagonitzada pel col·lectiu docent de les Illes Balears. Una mobilització sense precedents que ha tengut el suport de tota la comunitat educativa i de la ciutadania de les Illes Balears i ha generat una onada de solidaritat i d'admiració per la seva força, la seva unitat d'acció i la seva capacitat d'organització. Una lluita duita endavant per docents, sindicats, pares, mares i alumnes per aconseguir un ensenyament de qualitat, inclusiu i en català.

Per a nosaltres les claus de l'èxit de la mobilització -i pendents encara d'una anàlisi conjunta amb tots els actors que hi han intervingut- passarien per considerar en primer lloc la passa endavant d'uns docents valents i decidits que, cansats de les retallades i d'atacs constants a la llengua i al professorat, proposen a sindicats i companys, la vaga indefinida. Durant tot l'estiu es fan assemblees, reunions, rodes de premsa, vídeos, concerts per preparar la convocatòria de la vaga indefinida. En segon lloc la resposta dels sindicats STEI i FE-CCOO convocant conjuntament la vaga indefinida al sector públic dia 3 de setembre, que propicia que FETE UGT i ANPE hi donin suport. L'Assemblea de docents, amb una gran capacitat de convocatòria i d'organització, enregistra una convocatòria de vaga indefinida dia 5 de setembre. L' STEI i FE-CCOO convoquen uns dies més tard vaga indefinida per als treballadors de la privada concertada i de les cooperatives d'educació.

Un factor molt important i decisiu és l'actuació de la FAPA, la COAPA i les Associacions de pares i mares d'Eivissa, Formentera i Menorca que han fet costat als docents i a les seves reivindicacions. Tenim la sort de comptar amb uns pares i mares preparats i compromesos. Un cop començada la vaga, les AMIPAs proposaren la campanya "aules buides" i no dugueren els seus fills a classe per ajudar els mestres a aconseguir les seves reivindicacions.

Però els autèntics protagonistes són els docents de totes les illes, tant de la pública com de la privada concertada, els de les cooperatives d'ensenyament i els alliberats sindicals que han secundat la vaga indefinida. La nostra universitat ha tengut també un paper important de suport, d'assessorament i de participació. Ho ha fet amb al·legacions, informes, estudis, articles, manifestos, fets des de diferents facultats i departaments de pedagogia, de filologia catalana i anglesa, ha ofert assessorament jurídic... fins i tot el rector s'oferí com a mediador.

No podem oblidar tampoc els dos anys de mobilitzacions anteriors, concentracions, manifestacions, vagues d'un dia, de dos, una vaga de fam i altres mobilitzacions fetes des de la unitat d'acció entre sindicats, pares, mares i alumnes. La via judicial també ha ajudat a incrementar la mobilització. S'ha duit endavant pels sindicats -que varen impugnar el juny el Decret TIL i demanaren la suspensió cautelar del calendari d'aplicació- i per part del PSIB-PSOE, que va dur la Llei de funció pública davant el Tribunal Constitucional i ara estudia dur-hi el Decret llei TIL. La feina dels grups parlamentaris de l'oposició ha duit la situació del conflicte i la preocupació per l'educació, al Parlament.

L'existència de plataformes i assemblees establertes a cada illa. La Plataforma Crida, que fa dos anys que hi treballen conjuntament docents, pares i mares, ha aconseguit fer accions a cada centre, tancades, debats, perolades i difondre les camisetes verdes que tots hem decidit adoptar com l'element que ens identifica i ens uneix. L'Assemblea de mestres i professors en català, present a totes les illes, des del juliol de 2011, ha estat impulsora de la campanya dels llaços -nascuts a un IES de Mallorca- arreu dels Països Catalans i el juny de 2012, juntament amb l' STEI i Drets Humans de Mallorca, va anar al Parlament europeu per denunciar la vulneració dels drets lingüístics i socials per part del Govern Bauzá. El 9 març de 2013 va fer una mobilització conjunta a totes les illes i arreu dels PPCC. La Coordinadora de professors preocupats d'Eivissa, els Docents associats de Formentera, la Plataforma per l'ensenyament públic de Menorca, la de Manacor... Totes aquestes entitats han fet i fan un treball que ha propiciat l'èxit de la mobilització actual.

També s'ha de valorar el paper que han tengut les Associacions de directors i la d'inspectors que han treballat perquè la mobilització assoleixi els seus objectius, es mantingui l'autonomia de centres i es compleixi la legislació vigent. Fora de la comunitat educativa hi ha hagut entitats que han expressat el seu suport als docents que han fet vaga, com l'OCB, Acció Cultural de Menorca o l'Institut d'Estudis Eivissencs, el Consell de la Societat Civil de Mallorca, l'Assemblea de Moviments Socials dins les nostres illes i a fora el moviment Enllaçats per la Llengua, Acció Cultural del País Valencià...

Finalment tres aspectes més. L'església de la part forana de Mallorca ha fet un manifest de suport i fins i tot el bisbe ha demanat la solució negociada del conflicte. I molts d'ajuntaments, fins i tot del PP, han fet resolucions a favor de les reivindicacions dels docents i en contra del TIL i n'han demanat la voluntarietat d'aplicació. Però, l'agent catalitzador de primer ordre d'aquesta mobilització social, ha estat José Ramón Bauzá. A l'estiu quan ja estava anunciada la vaga a l'inici de curs, no convocà ni els sindicats ni tampoc l'assemblea de docents, a parlar del tema amb la intenció d'evitar un inici de curs anormal. S'imposa el seu estIL de governar, tallar caps i expedientar. El 31 de juliol s'obren expedients disciplinaris a tres directors de Menorca. Dia 6 de setembre, l'STEI i FETE UGT guanyen, davant el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears (TSJIB), la suspensió cautelar del calendari d'aplicació del TIL. Bauzá, el mateix dia, publica un Decret Llei per burlar la sentència del TSJIB. Aquest fet és un dels detonants que suma més gent a la vaga i més persones se solidaritzen amb la causa dels docents.

Un dels punt culminants va ser la manifestació de suport de la societat civil a la comunitat educativa. Més de 100.000 persones sortien al carrer dia 29 de setembre a totes les illes.

Mentrestant, el Govern Bauzá no ha mogut peça, no ha escoltat els docents ni el clam i la veu d'aquest milers de ciutadans illencs que ara tenen una cosa més clara: el president no escolta la veu del poble. I els docents no perden suports i continuen la lluita. El TIL s'ha estavellat als centres. És inaplicable.

La darrera clau de l'èxit, encara pendent d'aconseguir, tancar la negociació amb un bon acord. Ara, això és el més important per a nosaltres, després d'iniciar l'activitat lectiva. Hem de reiniciar el procés negociador amb la Conselleria per aconseguir un bon acord. Es preparen noves mesures de pressió. S'escampa la mobilització a la resta de l'Estat amb la feina dels sindicats i els docents organitzats en assemblees verdes, grogues... Nosaltres tenim en Bauzá i tots tenim en Wert! La lluita no ha acabat: Voluntarietat d'aplicació del Til, no a les retallades, no a la LOMQE!"

El dimarts, 12 de novembre, l'STEI Intersindical es va concentrar davant el Parlament de les Illes Balears, coincidint amb la discussió d'una proposició no de llei referent als expedients dels directors de Menorca.

En aquest punt dels expedients, i en tants d'altres, el conflicte entre el Govern per una banda, i la comunitat educativa i la societat per l'altra, continuava viu. El Govern Bauzá no negociava i s'havia proposat allargar el conflicte la resta de curs i, qui sap, si fins a les properes eleccions.

L'actitud del Govern en el tema dels expedients als directors era una gota més a un tassó (got a Menorca i Pitiüses) que ja feia temps que vessava i on també hi trobàvem el TIL o la Llei de símbols. Totes aquestes normes s'imposaven amb actitud incendiària dins els centres docents de la manera més irresponsable possible. La Llei de símbols, per exemple, pretenia prohibir directament els llaços quadribarrats i les teles verdes a les escoles i instituts. Però també prohibia qualsevol cartell, pòster o element penjat a l'interior o exterior dels centres.

L'STEI Intersindical denunciava aquests atacs intolerables a la llibertat d'expressió i a la democràcia per part del Govern que encapçalava José Ramón Bauzá.

A un institut de Palma estaven fent àrees no lingüístiques en anglès. Els alumnes de 1r d'ESO eren els que l'any passat a la seva escola feien primària. És clar, allà els coneixien i sabien que n'hi havia que tenen NESE per di-

ficultats d'aprenentatge. Hi havia famílies que es defensaven com podien, intentaven ajudar els fills... Però justament els més desvalguts estaven preocupadíssims. Hi havia al·lots de 12 i 13 anys que cada matí remugaven i li deien a sa mare que no els agradava anar a l'institut. Un altre amb dificultats, amb una mare jornalera i un pare picapedrer amb poca feina i que anaven ben justets de doblers, estaven cercant classes d'anglès per al fill, perquè pogués seguir les Naturals ... Bé, que com sempre els més febles eren els que més patien.

Davant aquesta situació, una bona mestra, va preparar un full, senzill i clar, que podia ser útil per facilitar, als pares que ho demanassin, l'adaptació curricular al TIL dels alumnes que ho necessitassin. Nosaltres no sabíem si demanant una adaptació curricular, la situació podia millorar. Com a mínim els haurien de donar alguna resposta. Ella ens la va fer arribar per si podia servir a algú més. Nosaltres ho vàrem comunicar a la comunitat educativa. Aquest era el full per fer la sol·licitud:

"A _____, dia _____ de _____ de 2013

Com a pares de l'alumne que cursa 1r d'ESO en aquest institut,

EXPOSAM:

Que el nostre fill té una competència lingüística molt elemental en llengua anglesa, que no li permet entendre una explicació ni expressar-se amb una mínima fluïdesa en aquesta llengua.

Que aquest curs rep les classes de en llengua anglesa i això li dificulta enormement l'accés al currículum.

Per això

SOL·LICITAM:

Que se li faci una Adaptació Curricular de l'àrea esmentada, que li permeti accedir al currículum en la llengua que ell coneix més, la catalana.

Esperam veure atesa la nostra sol·licitud,

Signatura pare

Signatura mare

A l'atenció del Sr. Director de l'IES"

El dia 15 de novembre, la Secretaria de la Dona de l'STEI Intersindical va enviar als centres, amb motiu del 25 N, DIA INTERNACIONAL PER L'ELIMINACIÓ DE LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE, el cartell i el manifest que havíem elaborat i que, malauradament, no deixava de recordar-nos que aquesta xacra continua any rere any.

Una vegada més, esperàvem que la societat prengués consciència i qualche dia poguéssim celebrar que no hi havia cap víctima de violència de gènere.

Aquest era el manifest:

"NO SÓN XIFRES, SÓN VIDES!

Any rere any, comprovam que la violència de gènere continua essent la principal causa de mort entre les dones d'entre 15 i 44 anys en tot el món, per davant de la suma de les morts provocades pel càncer, la malària, els accidents de trànsit i les guerres.

La violència contra les dones té el mateix origen, però diverses formes. La societat patriarcal que les discrimina i relega a la pobresa, a l'exclusió, a la fam. Violència masclista en les relacions de parella. Sota la forma d'abusos sexuals, de falta d'accés a la sanitat, a l'educació. Violència que les obliga a la reclusió, a la prostitució, a l'esclavatge, al matrimoni forçat; que les mutila, que les utilitza com a arma de guerra o com a camp de batalla.

Les xifres d'aquesta violència ens aclaparen: 603 milions de dones viuen a països on no es considera delictes la violència de gènere, 40 milions de nines desapareixen a l'Índia per infanticidi, 250.000 nines exerceixen la prostitució al Brasil.

Xifres que parlen de les dones com a productores del 70% dels aliments a l'àmbit mundial, i posseïdores tan sols del 2% de la propietat de les terres. De les dones que treballen en ocupacions vulnerables, que cobren fins a un 90% menys que els homes. Que cuiden i alimenten la població, que realitzen el 80% del treball no remunerat. Que no tenen accés a l'educació, que formen part d'aquests 2/3 de les dones del món que són analfabetes.

Són 21 milions les dones que recorren cada any a avortaments insegurs, i 47.000 les que moren per aquesta causa. Una de cada quatre sofreix agressions sexuals durant l'embaràs, 500.000 moren per com-

plicacions en el part. La mutilació genital posa en risc la vida de 2 milions de nines cada any. A l'Índia, en un any, 22 dones varen ser assassinades per motius relacionats amb el dot. En el món hi ha més de 60 esposes nines.

A l'Estat espanyol, en deu mesos, són 64 les dones i els infants assassinats, víctimes de la violència masclista. Una realitat que el Govern vol obviar, quan amaga les estadístiques reals i es nega a reconèixer que –en lloc de disminuir la violència contra les dones continua augmentant. I és aquest mateix Govern qui ha retallat més d'un 24% el pressupost destinat a les polítiques d'igualtat, tres vegades més que qual-sevol altra partida.

Per si això fos poc, malgrat la importància de l'educació en la igualtat per a la prevenció de la violència, la LOMQE ha eliminat els principis coeducadors de convivència i no discriminació, d'educació en valors humans i matèries que potenciïn aquests continguts, necessaris per a l'eliminació de la violència masclista i la no discriminació per raó de sexe.

Poc sembla importar-li al Govern que els maltractaments apareguin cada vegada en edats més primerenques, ni que el 4,9% de les adolescents hagin estat víctimes de violència, i una de cada cinc ho pugui ser perquè justifiqui el sexisme i l'agressió com una forma de fer front als conflictes.

Estadístiques, xifres que ens parlen d'agressions, de violacions, de mutilacions, d'assassinats. Que ens dibuixen un mapa de la situació de discriminació que continuen patint les dones a tot el món. Però no podem oblidar la realitat que amaga cada nombre, cada dada. No podem oblidar que darrere de cadascun d'ells hi ha un nom, una història, uns somnis, una vida.

Per tot això, des de la Secretaria de la Dona de l'STEI INTERSINDICAL avui, Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència Contra les Dones, volem recordar totes les dones que han sofert violència masclista, aquelles que la sofreixen dia a dia, les que ja no hi són perquè han estat assassinades, les seves mares, filles, fills, tots els seus entorns afectius... Volem recordar totes aquestes vides arrabassades per la brutalitat masclista.

Avui, i tots els dies de l'any, continuam unides en un sol crit contra la violència masclista. Perquè No són xifres, són vides!!"

També, uns quants dies després, i amb motiu de la celebració del dia contra la violència de gènere, 25 de novembre, es va enviar un enllaç a la Unitat Didàctica que la Secretaria de la Dona de l'STEI Intersindical havia preparat perquè es pogués treballar aquest tema tan important a les aules.

Aquest mateix dia 15 es convocava els afiliats/des de l'STEI a la propera assemblea d'afiliats d'ensenyament que se celebraria el dimecres, 27 de novembre, a les 17.30h al Teatre Municipal de Binissalem (Carrer de la Rectoria, cantonada amb la plaça de l'església).

Entre d'altres assumptes, es faria una anàlisi de la vaga i de les altres accions de protesta realitzades, es parlaria de la situació actual i d'accions de futur.

Per qüestions organitzatives, pregàvem que confirmassin l'assistència a l'assemblea.

Una setmana abans, l'STEI Intersindical va anunciar als afiliats i als centres que la LOMQE s'aprovaria al Congrés de Diputats, el proper 28 de novembre. Que era una llei no consensuada, imposada, que privatitzava, recentralitzava competències i continguts, eliminava la participació democràtica de la comunitat educativa als centres, posava entrebancs als alumnes per poder assolir titulacions superiors, devaluava la formació professional...

Anticipava que la nostra feina era oposar-nos-hi, demanar un altre model educatiu en consonància amb un altre model eco-

nòmic i social que prioritzàs les persones i els serveis públics, el dret al treball amb unes bones condicions laborals i el dret a un habitatge digne. La política era important. Aquesta llei tenia data de caducitat. Volíem estabilitat legislativa i un pacte social i polític per l'educació.

L'acció coordinada i unitària de les entitats, plataformes, organitzacions i estructures s'havia de dirigir tant a la classe política, a la qual li demanàvem responsabilitat, transparència i bona gestió de la representativitat que els havíem atorgat, com també a la ciutadania perquè fes també un acte de responsabilitat i s'implicàs i participàs més directament en la tria de les persones que ens havien de representar i que eren les que, des de la política i les institucions representatives, ens organitzaven la nostra vida, distribuïen els nostres impostos, condicionaven el funcionament dels serveis públics o els privatitzaven o eliminaven, decidien quin havia de ser el model educatiu...

El sindicat creia que era l'hora de la participació activa i democràtica a l'entorn d'organitzacions ben construïdes, amb uns fonaments ideològics clars, ben orientats, que treballassin pel bé comú, la solidaritat entre els pobles i les persones, el repartiment de la riquesa, els drets socials, laborals, lingüístics i culturals, la igualtat, la pau i el dret al treball i a l'habitatge.

El 26 de novembre, M. Antònia Font, secretària de Política Educativa i Normalització Lingüística de l'STEI, publicava al *Diario de Mallorca*, sobre la LOMCE, l'article següent:

"LA POLÍTICA ÉS IMPORTANT: LOMCE I PARTICIPACIÓ CIUTADANA

La LOMCE s'aprovarà al Congrés de Diputats d'Espanya dia 28 de novembre. Hores d'ara tothom té clar que aquesta llei no beneficiarà realment els infants i joves escolaritzats durant el període de vigència d'aquesta llei. Sindicats de professors, d'alumnes, assemblees, plataformes i coordinadores, associacions de pares i mares, de directors, inspectors, federacions, sabem que la LOMCE és una llei desestabilitzadora, inoportuna, no consensuada, imposada, que privatitza, recentralitza competències i continguts, elimina la participació democràtica de la comunitat educativa, posa entrebancs als alumnes per poder assolir titulacions superiors, devalua la formació professional, perd qualitat i capacitat per garantir el dret fonamental a l'educació en igualtat de condicions i d'oportunitats. En resum, és una llei que si s'acaba aplicant, tots hi sortirem perdent.

Ens diran que la LOMCE té el suport de la majoria parlamentària que li ha donat la famosa majoria silenciosa de les urnes i serà cert. Però, ens trobam davant una majoria parlamentària que no escolta ningú, que no cerca el consens i que, amb l'excusa de la crisi ens lleva drets socials i laborals. Però la població no és beneïda i cada dia es pot informar millor del que passa. I veu que, mentre molts de llocs de treball desapareixen i molta gent no té el pa per posar a taula, n'hi ha uns quants que acumulen riquesa i s'apugen els sous de forma desmesurada. En definitiva la gent se sent enganada. Però la fam espavila el poble. I si no l'espavila la fam ja l'espavilarem nosaltres, els sindicats, que per això hi som. La política és important i pensam que ningú no se'n pot desentendre. És vital no allunyar-se de les urnes i mirar bé a qui donam el nostre vot i fer-ho amb preparació i a consciència.

Des de l'STEI promourem i col·laborarem, amb la resta de la comunitat educativa, a fer ben visible quines són les causes i els motius de la nostra oposició a la LOMCE. Volem deixar ben clar, als que ara ens governen i als que han de venir, que volem un altre model educatiu en consonància amb un nou model econòmic i social que prioritzi les persones i els serveis públics, el dret al treball amb unes bones condicions laborals i el dret a un habitatge digne... Aquesta llei té data de caducitat, no ataca els vertaders problemes de l'educació, no s'ha consensuat amb la comunitat educativa, no respecta la diversitat lingüística i cultural de l'Estat, no dóna estabilitat normativa al sistema i es fa enfora del tan necessari pacte social i polític per l'educació.

Des de l'STEI demanam una acció coordinada i unitària de les entitats, plataformes, organitzacions i estructures que s'ha de dirigir tant a la classe política, a la qual li demanam responsabilitat, transparència i bona gestió de la representativitat que els hem atorgat, com també s'ha de dirigir a la ciutadania perquè faci també un acte de responsabilitat i s'impliqui i participi més directament en la tria de les persones que ens han de representar i que són les que, des de la política i les institucions representatives, ens organitzen la vida, distribueixen els nostres impostos, decideixen com funcionen els serveis públics i, entre moltes altres coses, acaben decidint quin ha de ser el model educatiu.

És l'hora de la participació activa i democràtica a l'entorn d'organitzacions ben construïdes, amb uns fonaments ideològics clars, ben orientats, que treballin pel bé comú, la solidaritat entre els pobles i les persones, la defensa de la diversitat cultural, el repartiment de la riquesa, els drets socials, laborals, lingüístics,

la igualtat, la pau i la justícia i que promoguim un model educatiu, estable, consensuat, fet amb la participació de tothom, amb voluntat de perdurar, lluny de models ideològics partidistes. A les Illes Balears hi ha hagut una mobilització molt important. I la lluita per l'educació de qualitat, inclusiva i en català continua. L'STEI fa una crida a la seva afiliació perquè participi activament des de dins mateix del sindicat i a les assemblees que es convoquin tant als centres com a les assemblees generals de l'afiliació. El sindicat som tots i totes. Som-hi!"

Mentre, a l'article anterior es demostra la vitalitat i l'empenta del sindicat STEI Intersindical, el dia 22 del mateix mes, Emilio Arnao, havia publicat a El Mundo, un article que pretenia tot el contrari. És aquest:

"EL SINDICALISMO HA MUERTO

*El Sindicalismo hoy en día es un traque burlón que se adocena en las subvenciones en vez de socratizar justamente el dolor de los trabajadores. Creo que ha pasado ya el tiempo de los sindicatos. Hoy estamos ya en otro tema. El verdadero sindicalismo lo hacen los parados, los preferentistas, los desahuciados, los yonquis sin casa de madera, los jubilados que ya no tienen ni un diezmo para la petanca, es decir, los ciudadanos por sí mismos, que son los que están moviendo las nuevas clases populares. Todo en esta vida pasa de época, como los leotardos de los años 70. Aquí lo que ocurre es que el poder, como tal, como acto y orden, está poniendo a todo quisque en fila, y de ahí no hay quien se mueva, como en una fotografía de **Paolo Bocchese**. Ser sindicalista hoy es sólo un grito y una banderita mona, rojita y con letritas.*

*¿Dónde está el sindicalismo de 1857? ¿Por dónde andan hoy estos síndicos del Rolex habiéndose olvidado de los acuerdos Matignon, de **Alberto Piccini**, del cuello cisne de **Marcelino Camacho**? Nuestros tribunales van a parar a los sueldos de estos sindicalistas de consumo a los que les tienes que pagar los gastos del abogado neomarxista como si fueran letrados de un brojanero. El sindicalismo está dentro del sistema, y por cumplir con su revolución ocupan las calles, ya digo, con sus banderitas y letritas, no dejando paso al verdadero sindicalismo actual, que ya es la ciudadanía indignada y hambrienta, como sacada de un cuadro de **Iran Plata**.*

*Ahora sucede que el farmacéutico **José Ramón Bauzá** le pide a UGT 1, 2 millones de euros no justificados destinados a cursos de formación de ese vino barato que ya es el parado. Todo huele a pasta, como siempre. Y en política sólo se debe ahormar la ética como condición necesaria para exceder en virtud, como ya vieron los sofistas de Atenas. El sindicalismo ya no es un movimiento obrero, puesto que le ha pasado por encima esta juventud de lecturas de **Herman Hesse**, blogs, webs discursivas y en pleno movimiento, libros de **Chomsky** o hackers universitarios.*

Las modas y los modos pasan y ahora toca una nueva generación, unos chapadores de mucha musculatura intelectual que actúan desde el altruismo y la bonhomía, incluso desde el discurso de una izquierda que se renueva y que no cobra pasteles, sino que se dedica a intentar reintegrar un mundo que entre calzones y rojerío nos están apretando los meados. Un sindicalista es un kiki en una democracia que nunca entenderá La Teoría de las Ideas."

A Lleida, el 25 de novembre, varen celebrar una jornada sobre "Experiències de lluita a les aules", a la qual varen convidar M. Antònia Font, de l'STEI Intersindical, perquè explicàs el que passava a les Illes Balears. Varen presentar l'acte així:

"DES DE FA ANYS, ELS PAÏSOS CATALANS HEM PROTAGONITZAT GRANS LLUITES relacionades amb l'educació. Una educació que, a dia d'avui, és assetjada per una ofensiva mercantilitzadora i espanyolitzadora per part de les diferents institucions del nostre país.

Al Principat, el Govern de CiU va aprovar la LEC tot i tenir una comunitat educativa que n'exigia la retirada immediata: reduccions de personal docent, reduccions de sou en cas de malaltia, canvis en l'estructura de governança dels centres... A les Illes Balears i Pitiüses, els greuges de la LOMQE se sumarien als del Tractat Integrat de Llengües (TIL) -també impulsat pel PP-, al que el professorat de les Illes ja ha anunciat que desobeirà després de mobilitzar-se i estar en vaga més de tres setmanes seguides. Al País Valencià, la LOMQE suposaria la destrucció de la ja feble situació de les línies en català existents. En definitiva, un conjunt de lleis que posen en perill, encara més, un dels drets socials que entenem com a fonamental.

És per això que des de l'Acampada Escolar, Assemblea groga, PUDUP i la campanya Independència per Canviar-ho Tot de Lleida, us convidem a participar de la xerrada "Experiències de lluita a les aules", una xerrada que pretén donar a conèixer els recents processos de lluita relacionats amb l'educació al nostre

país (especialment amb la recent embranzida d'aquests gràcies a la vaga indefinida de les Illes) i debatre al voltant del model educatiu que volem construir per als Països Catalans.

Comptarem amb la presència de Maria Antònia Font (membre de l'STEI i portaveu dels comitès i membres convocants de la vaga indefinida a les Illes), Jordi Soldevila (historiador de Lleida) i Esteve Romero (professor i sindicalista de Ponent).

Per una educació catalana, pública i de qualitat!

Per canviar-ho tot!"

El president José Ramón Bauzá va acudir a LA SEXTA TV, el 23 de novembre i allà li varen fer una entrevista en què va fer manifestacions contràries a la realitat, com ha passat cada vegada que ha parlat d'educació. Miquel Adrover, el 25 de novembre, va comentar a *Diario de Mallorca* aquesta entrevista. A partir d'aquesta anàlisi transcrivim el que va dir el president sobre determinats aspectes:

Sobre el fracàs escolar: *"Balears está a la cola [sic] del abandono y el fracaso escolar de España".*

Sobre la immersió lingüística: *"La otra parte quiere la inmersión en catalán. Lo respeto, pero ellos deben respetar también la voluntad de la mayoría".*

Sobre la vaga a l'ensenyament: *"Detrás de la huelga están los sindicatos, el PSOE y los nacionalistas que manipularon a los padres".*

Sobre educació i política: *"Debemos quitar la política y el adoctrinamiento de las aulas. Quiero una educación en libertad".*

Sobre el TIL i el PSOE: *"Es de agradecer que en el PSOE haya gente que escuche y diga que no derogará el TIL (...). Pero Calvo no es la jefa del PSOE, es Armengol, que apuesta por el catalán y la inmersión lingüística".*

Sobre la manifestació del 29S: *"Máximo respeto a las manifestaciones, pero los padres no tenían toda la información necesaria por parte de los convocantes".*

Sobre la negociació amb els docents: *"Hasta la misma negociación está politizada, no pudimos llegar a ningún acuerdo porque solo querían el catalán y la inmersión".*

Sobre majories i minories: *"Tan difícil es que un Gobierno quiera cumplir el programa de la mayoría y que una minoría no pueda impedirselo".*

Sobre la inspecció educativa: *"Con la inspección educativa en las aulas nos aseguraremos del cumplimiento de la ley".*

Sobre la Constitució: *"Somos el único Govern de Balears que ha cumplido la Constitución al eliminar el catalán como requisito".*

Davant tanta ignomínia, l'STEI Intersindical va contestar aquestes declaracions amb l'escrit següent:

"UN PRESIDENT MENTIDER

Des de l'STEI Intersindical manifestam el nostre rebuig més absolut, a la vegada que expressam el nostre estupor més ferm, a les paraules que el president Bauzá va dir a l'entrevista que li feren al programa de "La Sexta" dissabte passat, d'acord amb les següents consideracions:

- *És indignant veure que el president Bauzá té temps i voluntat per a viatjar onsevulla, si cal travessar l'Atlàntic, i anar als platós que li entren en gana, mentre no ha mostrat cap tipus d'interès en asseure's amb els representants dels treballadors i poder resoldre el conflicte més present que mai a les aules de les Illes Balears.*
- *El president Bauzá és una persona indigna d'ocupar el càrrec de màxima institució de les Illes Balears, en no haver defensat, tal com recull l'Estatut d'Autonomia, que el català és la llengua pròpia de les Illes Balears.*
- *El president Bauzá viu obsedit per la seva fòbia a la llengua catalana i al conjunt de la comunitat educativa, i menysprea d'una manera vergonyosa la majoria dels ciutadans que es manifestaren en contra de la seva política educativa i de retalls el passat 29 de setembre, des de la llibertat i el convenciment més absolut.*

- *El president Bauzá és incapaç de percebre el malestar que es viu als centres docents de les Illes Balears, el desgavell que crea tota la implantació del TIL, amb una conselleria que es dessagna dia rere dia, i en la qual ja no aguanten ni tan sols els tècnics que el seu propi partit ha col·locat a dit.*
- *El president Bauzá ha consagrat i ha donat per bona la tàctica de "filibusterisme" que empraren els representants de la Conselleria en tot el procés de suposades negociacions amb els comitès de vaga. S'ha jugat a la confusió, a dilatar el procés al màxim, a esgotar les vies de diàleg possible, des de l'immobilisme i la manca de responsabilitat més absoluta, amb una sortida en fals vergonyosa per part de l'Administració amb la pròrroga del pla d'austeritat.*
- *El president Bauzá atia el foc de la crispació i de la manca de confiança en els polítics quan es vol presentar com a garant de la transparència i l'honestedat, una persona que ha mentit a la ciutadania "des del primer minut", quan va ocultar que era propietari de diferents negocis en declarar els seus béns, quan no respecta les sentències dels tribunals superiors de Justícia, quan governa de manera tirànica a cop de decret-llei.*
- *El president Bauzá és un personatge tan superb, maniqueu i traïdor al poble que l'ha votat, que es passeja per les televisions estatals disposat a vendre la seva marca personal i a fer punts per a poder aspirar a un càrrec a l'àmbit espanyol. Per aquest motiu, no té cap tipus de mania en atacar la llengua, la comunitat educativa, els partits polítics de l'oposició, els sindicats, els moviments socials, la pròpia identitat, en una fugida cap endavant personal que només pretén alimentar el seu ego personal.*
- *Des de l'STEI ens reafirmam una vegada més que el senyor Bauzá és l'enemic públic número u de la seva pròpia Comunitat, un incendiari irresponsable, una persona sadolla d'autoodi i de venjança contra les bubotes que fa anys que l'assetgen, un promotor de la involució democràtica més greu que patim des dels anys del franquisme.*
- *Feim una crida a la ciutadania perquè no caigui en les provocacions del senyor Bauzá, i perquè des del civisme, la convivència, el respecte i la cohesió social articuli totes quantes mesures siguin vàlides per a fer fora del Consolat de la Mar aquest president indigne, aquest apòstol de la mentida i de la prepotència, aquest "aprenent de bruixot" que fa malbé tot allò que més s'estima la majoria de la gent de la nostra petita i malmesa terra."*

A final del mes de novembre un guardó Marta Mata de Pedagogia de 2013 va ser concedit al Moviment de la Comunitat Educativa de les Illes Balears, juntament amb una altra persona, traductora, adaptadora de contes, mestra i bibliotecària. Tant el Premi com els guardons els atorga anualment l'Associació de Mestres Rosa Sensat.

M. Antònia Font va recollir el premi en nom de tota la comunitat educativa i en el seu parlament, que reproduïm a continuació, va fer un reconeixement a totes les persones i entitats d'aquest moviment educatiu de les Illes Balears.

"PARLAMENT D'AGRAÏMENT AL GUARDÓ MARTA MATA 2013 DE L'ASSOCIACIÓ DE MESTRES ROSA SENSAT AL MOVIMENT DE LA COMUNITAT EDUCATIVA DE LES ILLES BALEARS

Digníssimes autoritats representants del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, de l'Ajuntament i de la Diputació de Barcelona, estimats membres de la junta de l'Associació Rosa Sensat, amics, companys: Molt bon vespre a tothom!

Ser mestre és un honor. Ser avui aquí amb vosaltres i rebre aquest guardó en reconeixement a la lluita que ha dut endavant la comunitat educativa a les Illes Balears, amb el suport de la societat civil, per defensar l'educació i la llengua catalana, és un gran honor i una gran satisfacció per tots nosaltres. En nom de tots ells, moltes gràcies!

L'Associació de Mestres Rosa Sensat ha tengut un paper molt important des del final de l'època fosca del franquisme fins a l'actualitat, en la consolidació d'una educació de qualitat, inclusiva i en català. La renovació pedagògica arribà de la vostra mà a totes les illes a partir de l'any 1965. Continuem fidels al

principi que sempre va defensar Rosa Sensat: «La societat es transforma, i a mesura que sorgeixen nous ideals de vida, l'escola ha de modificar les seves tendències per tal d'adaptar-se a les necessitats del present i a les que es dibuixen en els horitzons de l'esdevenidor»

Tot això va començar quan José Ramon Bauzá va iniciar la croada contra la llengua, la cultura i l'educació. Balears pateix una doble crisi econòmica ja que patim un espoli fiscal molt alt. Aportam un 13% del nostre PIB a les arques de l'estat, 3.500 milions d'euros que se'n van a Madrid i no tornen. Un 25% de població està en risc d'exclusió. Només

una persona de cada cinc espera trobar feina a curt termini. En educació tenim un dels índex més alts de fracàs escolar i un dels baixos en titulacions superiors. Bauzá ens va prometre, durant la campanya electoral, fer les autopistes de l'educació i no ho ha fet. Al contrari, ens ha suprimit plantilla, professorat de suport, tenim quasi mil professors menys, ha pujat les ràtios, hi ha massificació a les aules, no cobreix les substitucions dels professors malalts, ha reduït el pressupost i a tot això s'hi suma la repressió a la llibertat d'expressió amb la llei de símbols, els expedients a tres directors de Maó, els insults als docents, la reducció de les ajudes de menjador, transport escolar, llibres de text, reducció que suposa un 74%... No ha posat en marxa cap mesura per pal·liar aquesta situació. En comptes de solucionar el problema que patim, Bauzá es dedica a crear-ne de nous. De fet ell ha actuat de catalitzador de primer ordre d'aquesta mobilització.

En dos anys llargs de govern ha atacat els tres pilars de la normalització lingüística. El primer, l'Administració pública. Ha llevat el requisit d'acreditació del coneixement del català als funcionaris. El segon, els mitjans de comunicació. Ha tancat RTV de Mallorca que emetia en català, a totes les illes, les 24h del dia. I el tercer, l'escola. Amb dos dels seus projectes estrella. La lliure elecció de llengua del primer ensenyament per part de pares i mares. Això li sortí foradat perquè el 87% trià ensenyament en català durant el curs 2012-2013 i durant aquest ho feu el 90%. I l'altre projecte Bauzá, el Decret de Tractament Integrat de Llengües, el famós Decret TIL. Amb aquest decret José Ramon Bauzá ens vol convertir en el laboratori de la LOMCE. Bauzá i Wert estan en plena sintonia i tant un com l'altre compleixen estrictament el programa estatal de la FAES a implantar en totes les comunitats on governen.

Marta Mata ens explicava fa 16 anys a Mallorca que "quan els mestres es troben i es comuniquen les seves inquietuds i experiències i treballen de forma real, generen una força horitzontal, que es nota a l'escola però també a la ciutadania". I els docents, amb els sindicats i la resta de la comunitat educativa ens hem organitzat!

Tots estam a favor d'incentivar l'aprenentatge de l'anglès a tots els centres. Però no hi estam amb el model imposat per fer-ho. Bauzá, amb l'excusa d'incentivar l'aprenentatge de l'anglès, redueix la presència del català, impedeix que tot l'alumnat pugui acabar la secundària obligatòria amb un bon coneixement de les dues llengües oficials. El TIL impedeix a les Illes Balears poder continuar fent, per consens de la comunitat educativa, l'ensenyament el 100% en català. L'escola ha de poder continuar compensant totes les desigualtats que hi ha al carrer, tant la desigualtat social com la desigualtat cultural o lingüística.

Dins els nostres centres també s'educa en l'exercici de la participació i la democràcia per la qual cosa volem que l'escola garanteixi la participació i la capacitat en la presa de decisions per part de la comunitat educativa al consell escolar, cosa que tant el TIL com la LOMQE pretenen eliminar.

Tot per ordres directes de Bauzá, fet aviat-aviat, un projecte ideològic sense encaix pedagògic, just el contrari del que recomanava Rosa Sensat quan, als 60 anys i vídua des de feia poc, acceptà el repte de l'Ajuntament de Barcelona de posar-se al davant d'un projecte de 1.200 alumnes amb 40 professors, per fer una escola pública, democràtica, per a tothom i, alhora, d'una gran qualitat. Ella defensà amb força que l'escola pública vol un temps lent i curós, una acuradíssima formació dels ensenyants, i un procés llarg i rigorós d'experimentació abans d'una implantació generalitzada: «Perdre temps per guanyar-ne». Per això és tan important la feina dels mestres i escoltar el seu criteri pedagògic. Ser dignes hereus de les persones que ens han precedit,

tant si som mestres com si som persones amb qui la ciutadania ha dipositat la seva representativitat per exercir unes responsabilitats polítiques que passen per escoltar l'ara i aquí dels mestres que demanen una rectificació de la Llei Educació de Catalunya (LEC) o els de les Escoles Bressoles, companys i companyes que lluiten per les mateixes reivindicacions dels qui ara som aquí i ens en reconeixen el mèrit. Tots lluitam per un servei públic i gratuït per a tothom, per la no privatització, en definitiva per ajudar a construir una societat més justa i igualitària.

És per tot això i més que, després de dos anys anteriors, plens de concentracions, manifestacions, vagues d'un dia, de dos, una vaga de fam i altres mobilitzacions fetes des de la unitat d'acció, mestres i professors hem dit, PROU. Som a un moment important d'una mobilització històrica sense precedents, una vaga indefinida de més de tres setmanes amb un alt índex de participació i una manifestació de més de 120.000 persones a totes les illes, que ha tengut un fort ressò dins i fora de les illes, que ha generat una onada de solidaritat i d'admiració per la seva força, unitat d'acció i capacitat d'organització, duta endavant per docents, sindicats, pares i mares i alumnes per aconseguir un ensenyament de qualitat, inclusivament i en català. De de l'Assemblea de Docents, els sindicats STEI, FE CCOO, FETE-UGT i ANPE, les Associacions de pares i mares de totes les Illes (FAPA, COAPA...), la Plataforma Crida, la Coordinadora de professors preocupats d'Eivissa, la Plataforma per l'ensenyament públic de Menorca, els Docents Associats de Formentera, l'Assemblea de mestres i professors de català de les Illes Balears, la Plataforma per l'ensenyament públic de Manacor, els Docents Indignats, els docents pel Sentit Comú, la Universitat de les Illes Balears -un sentit record, ara i aquí, per a la nostra rectora, Montserrat Cases nascuda a Manresa, que morí el passat mes de març, membre important de la nostra comunitat educativa que se n'alegraria molt, d'aquest reconeixement que ara ens feu- l'Església de Mallorca, els grups parlamentaris a l'oposició, l'Obra Cultural Balear, Acció Cultural de Menorca, l'Institut d'Estudis Eivissencs, els Enllaçats per la Llengua... tots hi hem contribuït, i tots ells, i els que ara em pugui oblidar, US DONAM LES GRÀCIES PER AQUEST GUARDÓ.

I finalment volem dir-vos que els mestres de les Illes NO TENIM POR. La comunitat educativa està preparada per resistir i no aturarà fins que l'educació ocupi el lloc prioritari que li correspon dins la nostra societat.

I com us deia al principi, SER MESTRE ÉS UN HONOR. Cap llei, cap decret, cap normativa impedirà que mestres i professors continuem el nostre compromís, -orgullosos de la nostra llengua, cultura i nació- per una educació de qualitat, inclusiva i en català, basada en el coneixement, els drets i les llibertats. Treballam perquè els nostres infants i joves puguin viure amb plenitud, la llengua de la nació que ens uneix. Perquè entenguin que només el coneixement els farà ciutadans lliures, cultes i amb criteri propi.

DES DEL MÉS PROFUND DEL COR DE TOTES LES NOSTRES ASSOCIACIONS, SINDICATS, ASSEMBLEES I COORDINADORES: MOLTES GRÀCIES PEL VOSTRE RECONeixEMENT QUE ENS REAFIRMA EN LA NOSTRA LLUITA I ENS FA SENTIR UNA PART MÉS DEL PAÍS QUE COMPARTIM!

M. Antònia Font de l'STEI, en nom del Moviment de la comunitat educativa de les Illes Balears. Barcelona, 26 de novembre de 2013"

En aquest temps que s'estava posant en dubte la feina dels sindicats, és d'agrair que el president d'ADESMA/FADESIB (Associació de directors i directores d'Educació Secundària de les Illes Balears) enviàs aquesta felicitació adreçada a l'STEI Intersindical:

"UNA FELICITACIÓ PER TOTS!!

President ADESMA/FADESIB

28 de novembre de 2013 14:12

STEI-i Normalització Lingüística

Gràcies i enhorabona pel premi Marta Mata!

Ja sé que em diràs, perquè ja ho vares deixar clar l'altre dia, que és un premi de tota la comunitat educativa, i efectivament és així, però en aquesta mobilització històrica que ja es reconeix més enllà de les nostres illes, quasi sempre ignorades, els sindicats heu jugat un paper insubstituïble, com no podia ser d'altra forma.

Possiblement hi ha moltes coses que reinventar, repensar o revisar (estratègies, actituds, discursos...), però estic convençut que davant de l'investida sense precedents dels sectors més reaccionaris de la nostra societat necessitam articular entre tots respostes imaginatives, intel·ligents i que tinguin continuïtat en el temps amb objectius a mig o llarg termini, i per això ens calen, evidentment, organitzacions sindicals i polítiques fortes.

Una abraçada,

ADESMA/FADESIB"

Va ser per aquestes dates que la consellera Joana Maria Camps, a una compareixença al Parlament es va referir al famós informe PISA en diverses ocasions amb el nom de "Trepitja".

Va ser molt greu que la màxima responsable de la Conselleria fes una ostentació tan gran de la seva desco-neixença de qüestions que eren d'una gran importància per a alguns sectors del món educatiu. Vàrem fer arribar la nostra impressió sobre aquest afer als mitjans, esperant que se'n fessin ressò, i se'n varen fer.

El 29 de novembre, el president d'ADESMA/FADESIB ens va fer arribar la carta següent:

"BENVOLGUT/DA,

Us feim arribar l'informe d'avaluació inicial de competències lingüístiques en anglès de l'alumnat de 1r d'ESO, que hem elaborat des de l'Associació de directors i directores de secundària de Mallorca (ADESMA), amb l'objectiu de determinar si l'alumnat d'aquest nivell té suficient competència lingüística per a rebre classes de matèries no lingüístiques íntegrament en aquesta llengua.

Com podeu veure en el document adjunt, que inclou com a annex la prova realitzada, l'avaluació s'ha fet sobre 2.376 alumnes de 1r d'ESO de 23 centres de secundària de Mallorca.

Esperam que sigui del vostre interès.

Atentament,"

Hem d'especificar que la Conselleria no feia comptes fer aquesta avaluació. De l'informe citat només transcriurem l'anàlisi dels resultats obtinguts i les conclusions:

"ANÀLISI DELS RESULTATS OBTINGUTS:

Un cop analitzades les dades enviades pels distints centres els resultats obtinguts han estat els següents: Comprensió lectora: En conjunt superen la prova només un 22% del total d'alumnes avaluats. És a dir, un 78% dels alumnes no tenen suficient competència lingüística per entendre un text de la matèria en anglès. Els resultats obtinguts a diferents centres oscil·len entre un 54% en el centre que obté els resultats més alts i un 1,5% en el que obté els pitjors resultats.

Comprensió oral: En conjunt superen la prova només un 18% del total d'alumnes avaluats. És a dir, un 82% dels alumnes no tenen suficient competència lingüística per entendre una explicació oral del ma matèria adaptada al seu nivell. Aquests resultats oscil·len entre un 35% en el cente que obté els resultats més alts i un 1,5% en el que obté els pitjors resultats.

Conclusions:

El primer que hem d'assenyalar és que tant el nombre de respostes obtingut com les característiques específiques de la prova utilitzada poden suposar una limitació per a la generalització de les conclusions que s'exposen a continuació, si no es tenen en compte algunes consideracions addicionals.

Des del nostre punt de vista podem concloure que, en conjunt, la gran majoria dels alumnes de 1r d'ESO avaluats (al voltant d'un 80%) no estan en condicions de seguir una classe íntegrament en anglès en la que tant els materials com les explicacions es facin íntegrament ten aquesta llengua, si no s'adopten simultàniament mesures de reforç (repeticions, matisacions, etc.) en una de les dues llengües oficials, el que pot suposar que s'hagin de rebaixar continguts i alentir significativament el desenvolupament de la matèria, tenint en compte que els centres no han estat dotats de professorat de suport pet a l'aplicació del TIL, i que el professorat encarregat de la seva aplicació no ha estat format en les eines metodològiques imprescindibles per fer una implementació adequada, i que tampoc no es compta amb material didàctic adequat.

Per altra banda, els professors encarregats de l'elaboració de la prova arriben a aquestes altres conclusions:

- *És molt difícil trobar bon material en anglès per a aquestes assignatures. Algunes editorials ho estan començant a fer, però, per regla general, els continguts estan excessivament simplificats i són incomplets.*
- *Si el professor no té un domini total de l'idioma, tendrà molt difícil elaborar el seu propi material real en anglès perquè no disposarà de recursos o no sabrà com adaptar la llengua. Si el professor dissenyà el seu propi material podria estar ple d'errades lingüístiques.*
- *Hi ha el perill que la classe es converteixi en una classe de "vocabulari" i, per tant, el tema es podria allargar moltíssim en el temps, dificultant o fins i tot impossibilitant que es puguin impartir tots els continguts establerts als currículums oficials.*

- *Els alumnes són incapaços de memoritzar en anglès si no tenen el nivell suficient.*
- *Si els exàmens es fan en anglès haurien de ser només tipus "test" perquè els alumnes no seran capaços de reproduir en anglès el que s'ha explicat a classe, cas que ho hagin entès.*

Sembla clar, per tant, que per obtenir dades concloents que ens permetin avaluar correctament el procés d'implementació del TIL a 1r d'ESO ens caldrà fer una nova anàlisi en finalitzar el trimestre, en la que es tinguin en compte totes les variables associades a les casuístiques particulars de l'aplicació a cada centre (matèries que s'imparteixen en anglès, metodologia emprada, ràtios, professorat de suport, tipus de materials didàctics emprats, grau de seguiment dels currículums oficials, llengua vehicular que fan servir els alumnes, etc.)"

El 29 de novembre, a les 12.19h els enemics de la llibertat d'expressió varen tancar un altre mitjà públic que emetia en la nostra llengua. Després d'una resistència heroica de dies, en què havíem pogut somiar la televisió que Canal 9 hauria pogut ser –amb episodis finals d'una èpica sense precedents– les forces de seguretat de l'Estat varen executar el desallotjament dictat pel Tribunal Superior de Justícia del País Valencià.

L'STEI Intersindical va denunciar que el Partit Popular més radical i escorat a la dreta de tota la història volia esborrar qualsevol signe d'identitat que no s'adigués amb el seu model d'Espanya uniforme i al dictat del capital internacional.

L'STEI es va solidaritzar amb el poble valencià i va sentir seva la pèrdua de Canal 9, Ràdio 9 i la resta d'emissores de la Ràdio i Televisió Valenciana. Durant aquells dies, la gent de l'STEI Intersindical ens havíem compromès en cos i ànima en la lluita del personal de la Ràdio i Televisió Valenciana per un país més plural, que es pogués contar a ell mateix mitjançant la pròpia llengua.

L'STEI Intersindical va recordar que a Mallorca patíem la mateixa política dictatorial contra els mitjans públics en català i vàrem reivindicar el llegat de la lluita dels treballadors de Ràdio i Televisió de Mallorca.

Així mateix, l'STEI es va posar a disposició del personal de Ràdio i Televisió de les Illes Balears per defensar, ara i en primer lloc, la tasca informativa i d'entreteniment amb garanties d'imparcialitat i professionalitat. I, en qualsevol cas, la continuïtat d'aquest servei públic necessari.

Reivindicant els drets dels treballadors de Concertada

L'STEI Intersindical va informar els centres de privada concertada sobre com ho havien de fer per reclamar les quantitats de la paga extra de desembre de 2012 i s'oferí per aclarir qualsevol dubte que tenguessin. També els va enviar la carta següent:

"BENVOLGUDES COMPANYYES I COMPANYS,

Dia 14 de juliol de 2012 es va publicar al BOE el Real Decret Llei 20/2012 de dia 13 de juliol de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària que suspenia l'abonament de la paga extra de desembre a les persones empleades públiques.

Derivat de l'anterior, dia 1 de setembre es publica al BOIB el R.D 10/2012 que aplica aquesta suspensió a l'àmbit de la CAIB i especifica el retall als docents de l'ensenyament concertat amb pagament delegat.

Dia 1 de novembre de 2013 es va publicar l'admissió a tràmit de la demanda 508-2013 plantejada a la Sala del Tribunal Constitucional, que plantejava la inconstitucionalitat d'aquesta mesura.

Tenint el compte que el termini hàbil per dur a terme una reclamació de quantitats és d'un any, i que aquest acaba el dia 20 de desembre de 2013, els serveis jurídics de l'STEI han preparat un document que s'ha de lliurar a títol individual a l'empresa i a l'Administració Educativa. Aquest document preservaria el dret a reclamar al nostre sector en cas que la sentència del Constitucional resolgués a favor del retorn total o parcial de la paga extra de Nadal de 2012.

Per completar el document, l'apartat de la quantia s'ha d'emplenar amb el concepte en brut de la paga extra de juny de 2013, ja que són quantitats similars, incrementat en un trienni, si s'ha devengat en aquest moment.

La campanya de presentació d'aquest escrit s'inicia amb data de 18 de novembre, i els documents s'han de registrar abans del 20 de desembre de 2013. Al propi centre de treball i al registre de la conselleria d'Educació.

Us enviam una còpia del document, i us pregam que la faceu extensiva a tota la plantilla docent del vostre centre.

A fi de facilitar-vos els tràmits, l'STEI s'ofereix a recollir les reclamacions per presentar-les a la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats.

Per a qualsevol qüestió o dubte a l'hora d'emplenar el full, no dubteu a contactar amb nosaltres a la seu de l'STEI de Palma,

Salutacions:"

I aquest era el document que s'havia d'utilitzar per fer la reclamació i que també es va enviar als centres:

"A LA DIRECCIÓ DEL CENTRE

Don/Dona....., major d'edat, amb DNI..... i domiciliat/a a, al carrer professor/a del centre educatiu (sostingut amb fons públics), em persono i, mitjançant aquest escrit,

MANIFEST:

Que la paga extraordinària de desembre de l'any 2012 no m'ha estat abonada. L'havia meritada en la quantia de euros i és la meua intenció reclamar-la.

He tingut coneixement –així es publica al BOE d'1 de novembre de 2013-, que el Tribunal Constitucional ha admès a tràmit "...la cuestión de inconstitucionalidad número 5081-2013, planteada por la Sala de lo Social de la Audiencia Nacional, en el conflicto colectivo núm. 106-2013, en relación con el art. 2 del Real Decreto-ley 20/2012, de 13 de julio... en su aplicación al personal laboral del sector público, por vulneración del art. 9.3 CE..."

La qüestió d'inconstitucionalitat esmentada tindrà repercussió sobre el que es disposa a l'article 11 del Decret-llei autonòmic 10/2012, de 31 d'agost.

Als efectes de l'article 59 del RD Legislatiu 1/1995, de l'Estatut dels Treballadors i en base al que s'estableix a l'article 1973 del Codi Civil, en espera de la resolució del Tribunal Constitucional, es posa de manifest l'interès i la intenció del compareixent de reclamar l'import de la paga extraordinària corresponent a desembre de 2012. Seria interposada avui mateix reclamació formal, però el fet que estigui pendent d'una decisió de la Justícia Constitucional ho fa inviable. Per la mateixa raó, el present escrit interromp la prescripció de la reclamació (artº 1973 C/C) pel fet que les accions només poden exercitar-se, conforme al mateix Codi Civil, "desde que pudieran ejercitarse" (principi d'ACTIO NATA) i és el cas que ara no és possible exercitar-la per la litispendència de la decisió del T.C. (supòsit de prejudicialitat "constitucional" acceptat per la doctrina del propi T.C. en casos similars).

Aquesta mateixa pretensió s'ha expressat i comunicat a la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats del Govern de les Illes Balears.

Pel que s'ha manifestat,

SOL·LICITA que tenguí per presentat aquest escrit i per fetes les manifestacions que en ell es contenen.

Palma, a de de 2013.

Signatura:"

L'STEI Intersindical a través dels seus representants va assistir el 19 de novembre a una reunió de la mesa de concertada. Aquest va ser el comunicat que varen enviar als docents:

"REUNIÓ DE MESA DE CONCERTADA DEL 19-11-2013

El representants del sindicat STEI del sector de concertada han assistit el dia d'avui a una reunió de la mesa de l'ensenyament concertat convocada per la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats.

Aquesta reunió de la mesa ha resultat de caràcter tècnic, per informar sobre l'establiment i renovació de concerts.

Se'ns ha informat de noves dotacions addicionals de personal d'Atenció a la diversitat en base a les reclamacions presentades:

Noves dotacions:

- *Sant Alfons de Felanitx, mig ATE més*
- *Sant Francesc de Sales de Ciutadella, mig AD primària més*
- *Beat Ramon Llull d'Inca, mig AD ESO més*
- *Sant Josep de la Muntanya, mig ATE més*

S'està pendent dels recursos de Sant Francesc d'Assis de Ferreries i Can Bonet d'Eivissa.

Aquesta resolució sortirà publicada properament al BOIB.

A part d'aquesta informació, no hem pogut tractar cap dels temes que en reiterades ocasions, i per escrit, aquest sindicat havia demanat que es posassin damunt la taula, com era el de l'actualització de les taules salarials del nou conveni, i el pagament dels nou milions d'euros d'endarreriments.

Al mateix temps, se li ha recordat al director general que els treballadors de concertada continuam amb una vaga convocada des de dia 16 de setembre i que la Conselleria ha menyspreat aquests treballadors, ja que només s'ha convocat en una única ocasió el comitè de vaga, i d'això ja ha passat un mes i mig.

Al torn de precís i preguntes, la part social, a més de reclamar aquesta actualització (recordam que continuam cobrant amb les taules de 2008), també ha tret a rotllo altres temes com les jubilacions parcials per a l'any 2014, l'elaboració d'un calendari d'abonament de la paga de 25 anys lligada al V conveni, el pagament del CRIB a les persones substituïdes o l'actualització en el pagament de les despeses de funcionament dels centres.

Sobre tots aquests temes, el director general de Planificació, Infraestructures i RRHH no ha ofert ni una sola resposta concreta, limitant-se a dir que tot estava pendent d'informes legals i de reunions amb Treasoreria.

Finalment, des de l'STEI se li ha recriminat a l'Administració l'aplicació, amb criteris el més punitius possibles, dels descomptes de les jornades de vaga a les persones que treballen a la concertada, que a la pràctica ha estat molt superior de l'efectuat als companys de l'escola pública.

Continua el menyspreu de part de la Conselleria cap als treballadors i les treballadores de la concertada.

Si voleu més informació, us podeu posar en contacte amb el sindicat.

Salutacions."

Davant les protestes sobre els descomptes a causa de la vaga, els representants de l'STEI Intersindical varen enviar als centres les explicacions següents:

"EN REFERÈNCIA ALS DESCOMPTES DELS DIES DE VAGA

ENSENYAMENT PÚBLIC

A aquests docents se'ls apliquen els descomptes segons marca el Decret 103/2012 de 21 de desembre, que modifica el Decret 85/1990 de 20 de setembre, pel qual es regula el règim retributiu dels funcionaris al servei de la CAIB.

A l'article 11, "Incompliment de jornada i d'horari i determinació d'horari", en el seu apartat 3, diu: "Per calcular el valor de l'hora aplicable a cada deducció s'ha de prendre com a base la totalitat de les retribucions íntegres fixes mensuals (sou base, triennis, complements de destinació, específic, de productivitat compensada i personal transitori i els altres conceptes retributius fixos de caràcter mensual que la normativa prevegi) que percebi el funcionari el mes en el qual s'ha produït [la vaga] dividida entre trenta i, a la vegada, aquest resultat dividit pel nombre d'hores que la persona funcionària tengui l'obligació de complir..."

ENSENYAMENT CONCERTAT

En el cas dels treballadors que van per l'Estatut dels Treballadors i per conveni no hi ha una doctrina totalment regulada i clara al respecte.

El que es dedueix de les diferents i respectives sentències del Tribunal Suprem és que:

El descompte d'un sol dia només pot ésser de salari i cotització a la Seguretat Social. No procedeix el descompte de la part proporcional dels dies festius. Tampoc no val canviar un dia de vaga per un dia de vacances. En cap cas els dies de vaga no són recuperables.

El procediment (que s'extreu de les sentències) per al descompte pels dies de vaga que es pot aplicar a aquest col·lectiu és:

- 1 *Calcular el salari brut (sense plusos) + la part proporcional de la paga extra.*
- 2) *Dividir la quantitat pel nombre de dies naturals del mes de la vaga.*
- 3) *Aquest descompte brut es pot multiplicar per 1,4, per 1,27, o per 1,17 com a part proporcional dels dies de descans.*
- 4) *De les següents pagues extres no ens poden descomptar res, ja que la part del descompte ja està contemplat al punt 1.*

En el cas del funcionariat docent, el fet que es faci esment al nombre d'hores és la clau per eludir els descomptes dels festius; així, sembla que el descompte ve determinat per dies reals de vaga.

En el nostre cas, el que veiem és que ens han aplicat el descompte màxim (la forma més punitiva de les aplicables), com si fos una vaga indefinida. Hem de precisar que al sector concertat la convocatòria oficial no ha estat mai de vaga indefinida, sinó que hem anat convocant els trams de dies determinats.

** Tot i que s'aplica la normativa vigent, estam davant un greuge comparatiu.*

Si considereu oportú fer cap acte de protesta per demanar que se'ns apliqui la fórmula manco punitiva, ens podeu enviar els vostres suggeriments.

L'STEI Intersindical ja ha registrat amb data d'avui un escrit demanant que es faci un descompte aplicant la mateixa fórmula que s'ha aplicat als companys de l'escola pública, per evitar que s'interpreti que es vol desincentivar l'exercici del dret constitucional a la vaga.

Salutacions."

Desembre de 2013

L'aplicació o no del TIL creava el caos a les escoles

A principi del mes de desembre, i en una reunió de la comissió permanent del CEIB, l'STEI Intersindical va demanar la presència de la consellera Joana M. Camps, al proper plenari del Consell Escolar de les Illes Balears (CEIB) que s'havia de celebrar el dia 17 de desembre per tractar el conflicte educatiu d'aquest curs i el pressupost del 2014. Per tal que aquesta sol·licitud de compareixença quedàs més clara, registrarem la petició per escrit a la Conselleria. Demanàvem la compareixença de la consellera, perquè respongués tres qüestions fonamentals:

1. Valoració de les mobilitzacions d'aquell primer trimestre i moment en el qual es trobava la negociació per resoldre el conflicte educatiu que encara restava obert.
2. Decret TIL
 - a) Respostes a l'informe de l'STEI Intersindical sobre la situació del Decret TIL als centres. Situació administrativa dels projectes. Aprovació o no aprovació per part del Consell Escolar. Intervenció de la inspecció. Grau de compliment de la normativa pel que feia a l'aprovació del projecte per part dels consells escolars dels centres. Casuística de la implantació precipitada del TIL.
 - b) Respostes a les preguntes formulades pels directors i directores dels centres sobre tots els dubtes que generava la implantació d'un calendari d'aplicació del TIL que s'havia fet de forma precipitada, invasiva, mal planificada i que no havia estat consensuada. Els directors i directores encara no havien rebut respostes. El cap de servei del TIL havia dimitit...
 - c) Respostes a l'avaluació inicial preceptiva fetes pel professorat, a instància de les directives dels centres, durant el primer trimestre, per definir el grau de coneixement de la llengua estrangera que tenien els alumnes que havien d'assolir uns continguts en una àrea no lingüística, fets en una llengua estrangera.

3. Pressupost d'educació per al 2014

Així mateix, aquell dia 2 de desembre s'havien tractat a la comissió permanent del CEIB dues normatives que afectaven la llengua catalana. La primera era el projecte d'Ordre de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats per la qual es fixaven les titulacions que calia tenir per fer classes de llengua catalana i en llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, a l'ensenyament reglat no universitari i s'establí el Pla de Formació Lingüística i Cultural.

Davant aquesta ordre, l'STEI Intersindical havia demanat que la competència relativa a la gestió i la certificació dels cursos i les proves lliures inclosos en el Pla de Formació Lingüística i Cultural no passàs a mans de l'Institut d'Estudis Baleàrics sinó que continuàs a la Universitat de les Illes Balears (UIB). Era la UIB la que havia de dur a terme el reciclatge i la que era legalment reconeguda i competent per fer-ho. Ens remetièm a l'article 35 de l'Estatut d'Autonomia. Que parlava de L'ENSENYAMENT DE LA LLENGUA PRÒPIA i deia "La institució oficial consultiva per a tot el que es refereix a la llengua catalana serà la Universitat de les Illes Balears. La Comunitat Autònoma de les Illes Balears podrà participar a una institució adreçada a salvaguardar la unitat lingüística, formada per totes les comunitats que reconeguin la cooficialitat de la llengua catalana". I a l'article 39 de la Llei de Normalització lingüística de les Illes Balears: "El Govern de la Comunitat Autònoma assumirà la planificació, organització, coordinació i supervisió del procés de normalització de la llengua catalana (...) sense perjudici de les atribucions reconegudes en la Disposició Addicional Segona de l'Estatut d'Autonomia a la Universitat de les Illes Balears.

L'STEI Intersindical també havia demanat que els tribunals avaluadors s'ajustassin al que estava previst a la Llei de procediment administratiu. Que l'ordre digués quines eren les titulacions equivalents i no quedàs a l'aire quines serien. La normativa que ara negociàvem ho havia de deixar clarament establert.

No estàvem d'acord en el canvi del pla d'estudis proposat per la Conselleria. Exigíem que continuàs dins el pla d'estudis el nivell B2 i el C1 i que s'impartissin classes d'aquests nivells de llengua dins el pla de reciclatge,

mentre hi hagués demandes per cobrir, ja que consideràvem que l'ensenyament presencial garantia un millor aprenentatge per als futurs docents en llengua catalana. Encara ara hi havia necessitats de formació específica en llengua catalana per als docents que venien de fora, docents que eren dins el sistema i encara no havien assolit el nivell de català òptim o persones que tot i tenir la titulació, necessitaven una reactualització.

Havia de ser obligatori per l'Administració fer dues proves lliures en funció de les necessitats d'acreditació dels docents davant les llistes d'interins, concursos de trasllats i oposicions. L'STEI Intersindical denunciava que s'havia modificat la composició de la Comissió tècnica d'assessorament, sense passar per cap òrgan consultiu o negociador i per tant n'estudiàvem la possible impugnació.

L'altra normativa que havia passat per la permanent del CEIB era el Projecte d'ordre de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats per la qual es regulaven l'homologació dels estudis de llengua catalana de l'educació secundària obligatòria i del batxillerat amb els certificats de coneixements de llengua catalana de la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats i l'exempció de l'avaluació de la llengua i la literatura catalanes en l'ensenyament reglat no universitari, i els procediments per obtenir-los.

Aquí hi havia molts canvis que alteraven la normativa vigent i amb els quals l'STEI no hi estava d'acord. L'ordre preveia canviar condicions de normatives que ja s'havien aprovat i publicat al BOIB. I que ara, amb efecte retroactiu, no es podien canviar. Havíem demanat un informe jurídic sobre aquest punt i nosaltres ho duríem també al nostre servei jurídic.

Un punt molt important per l'STEI és que exigíem que si s'havia de fer una homologació, s'havia de fer un estudi previ. No ens constava que s'hagués fet i no es podia homologar una titulació que no es tengués la seguretat que s'assolirien els mateixos coneixements. Per tant, l'STEI Intersindical exigia aturar aquesta ordre mentre no es fes un estudi previ a les comunitats en què pretenien convalidar uns nivells per garantir la validesa de les homologacions que volia dur a terme la Conselleria.

Pensàvem, i a més a més les avaluacions de IAQSE ens avalaven, que els mínims òptims per poder començar a considerar que el nivell de coneixement podia ser el mateix, era que es fes com a mínim el 50% de l'ensenyament en català. A altres comunitats autònomes el percentatge de presència de la llengua catalana com a llengua vehicular dels ensenyaments podia ser menor i no es podia convalidar perquè el coneixement no era equivalent. Amb la implantació del decret TIL, el tant per cent en l'ensenyament en català baixava i això no garantia l'assoliment del nivell de coneixement amb els certificats que es volien modificar. Per tant, l'STEI demanava la paralització d'aquesta normativa per tot l'expressat amb anterioritat. Fèiem una esmena a la totalitat.

L'Assemblea de Docents va fer un estudi sobre l'aplicació del TIL i va extreure'n les conclusions següents:

"CONCLUSIONS SOBRE L'APLICACIÓ DEL TIL EN ANGLÈS

1. Dades

Les dades procedeixen de 98 respostes: 36 d'infantil, 40 de primària i 24 de secundària de 64 centres. Això suposa un 16% dels centres d'infantil, 19% del centres de primària i 36% dels centres de secundària.

2. Acceptació del TIL pels consells escolars

Als centres consultats, majoritàriament (63%), els consells escolars no han aprovat els PTIL. No obstant això, els resultats presenten diferències entre etapes. Mentre que a infantil i primària el TIL està aprovat al 37% dels centres, a secundària, només s'ha aprovat al 9% dels centres.

3. Aplicació del TIL als centres

Als centres consultats, el TIL s'aplica aproximadament a la meitat dels centres. Per etapes s'aprecia un lleuger predomini dels centres on s'aplica el TIL a infantil i primària i un clar predomini (60%) de centres on el TIL no s'aplica a secundària.

4. Matèries que s'han d'impartir en anglès segons el Projecte Lingüístic de Centre

4.1. Infantil.

Dins l'etapa d'infantil l'àrea a la qual s'aplica el TIL és la de llenguatge i representació a tots els cursos.

4.2. Primària

A l'etapa d'educació primària els centres han optat majoritàriament per impartir l'educació plàstica a tots els cursos (entre el 53% i el 63%) seguida de la música i el coneixement del medi. És possible que

aquesta elecció obeeixi a la percepció que plàstica i música són matèries "menys importants" i l'efecte d'impartir-les en anglès sigui menys "perillós".

4.3. Secundària

A l'educació secundària, l'elecció de les matèries que s'impartiran en anglès es troba molt repartida amb un lleuger predomini de les matemàtiques, les ciències naturals i la plàstica amb un 22% cadascuna.

5. Matèries que es poden impartir en anglès segons el professorat disponible

Les matèries que es poden impartir en anglès estan repartides de manera molt semblant a com figuren a l'apartat anterior, com era previsible.

6. Professorat auxiliar de conversa

S'aprecia una clara insuficiència de professorat auxiliar de conversa. Resulta molt cridaner que al 92% dels centres d'infantil, al 62% dels de primària i al 44% dels de secundària consultats no hi hagi cap professor auxiliar de conversa. Això desmenteix la conselleria d'Educació quan afirma que hi ha prou professorat per implementar el TIL.

7. Professorat de suport

S'aprecia una clara insuficiència de professorat de suport especialment greu a secundària amb un 87% dels centres on no hi ha professorat de suport. Seria necessari un augment del 27% de professorat de suport a infantil, del 76% a primària i del 480% a secundària.

8. Acreditació del professorat en llengua anglesa

A l'etapa d'educació infantil s'aprecia una manca molt greu de professorat acreditat en llengua anglesa. Als 35 centres consultats, només hi ha 1 professor amb el certificat C2, 2 amb C1, 24 amb B2 i 6 habilitats.

A l'etapa d'educació primària s'aprecia una manca greu de professorat acreditat en llengua anglesa. Als 39 centres consultats només hi ha 7 professors amb el certificat C2, 14 amb C1, 47 amb B2 i 12 habilitats.

A l'etapa d'educació secundària s'aprecia una manca molt greu de professorat acreditat en llengua anglesa. Als 24 centres consultats només hi ha 3 professors amb el certificat C2, 3 amb C1, 3 amb B2 i 2 habilitats.

Es pot apreciar que les mancances més importants es concentren a secundària i infantil.

9. Acreditació del professorat de suport en llengua anglesa

El professorat de suport acreditat en llengua anglesa és pràcticament inexistent. Als 35 centres consultats d'educació infantil no hi ha cap professor amb C2 ni C1, 3 amb B2 i 2 habilitats.

Als 39 centres consultats d'educació primària no hi ha cap professor amb C2 ni C1, 4 amb B2 i 2 habilitats.

Als 39 centres consultats d'educació secundària hi ha 4 professors amb C2, 3 amb C1, 3 amb B2 i 2 habilitats.

10. Formació AICLE (Aprentetge Integrat de Continguts i Llengües Estrangeres)

Es pot concloure que la gran majoria del professorat no ha rebut formació en la metodologia AICLE.

A infantil només un professor d'un centre havia rebut formació en la metodologia AICLE.

A primària només a un 34% dels centres hi havia professorat que havia rebut formació en la metodologia AICLE

A secundària només a un 25% dels centres hi havia professorat que havia rebut formació en la metodologia AICLE

11. Material didàctic en anglès

A infantil el material en anglès és quasi sempre de l'àrea de llenguatge i elaborat pel propi professorat.

A primària el material en anglès és majoritàriament d'educació plàstica i elaborat pel propi professorat.

A secundària al 73% dels centres no s'utilitza material en anglès a cap matèria. A la resta dels centres predomina el material d'educació plàstica d'elaboració pròpia.

Cal destacar que la Conselleria no ha contribuït en cap cas a elaborar material didàctic en anglès.

12. Ús de la llengua anglesa a l'aula

A infantil l'opció majoritària (56%) d'ús és que el professorat només parla en anglès.

A primària l'opció majoritària (45%) d'ús és que el professor parla en anglès, i a vegades tradueix. A secundària l'opció majoritària (32%) és que no es fa cap matèria en anglès. Cal destacar que al 16% dels centres el professorat només parla en anglès."

L'informe Pisa demostrava que el sistema educatiu funcionava

S'acabava de publicar l'Informe PISA 2012 i es demostrava que el sistema educatiu funcionava. Certificava que l'alumnat de l'Estat es trobava a la mitjana dels països de l'OCDE pel que feia a raonaments matemàtics, utilització de conceptes i comprensió lectora. La puntuació mitjana aconseguida per l'alumnat així ho demostrava.

Encara que determinats sectors, entre els quals es trobava el PP, tant d'aquí com de Madrid, amb el ministre Wert al capdavant, s'havien obstinat en els últims anys a intentar fer veure a l'opinió pública que el sistema educatiu espanyol era un desastre i que l'alumnat es demostrava que era mediocre, aquest Informe indicava tot el contrari, la qual cosa ens demostrava que les interpretacions realitzades injuriant el sistema educatiu només tenien l'objectiu de realitzar una contrareforma educativa que tenia com a nord privatitzar el sistema educatiu, desmuntar l'escola pública, i per a això havien aprovat una llei com la LOMQE.

L'Informe 2012 demostrava que el sistema educatiu funcionava i que continuava funcionant malgrat les brutals retallades realitzades en programes i professorat. L'alumnat rebia els seus ensenyaments cada vegada en pitjors condicions, encara que el professorat feia tot el que era a la seva mà i més, perquè les conseqüències de les retallades es notassin el menys possible en el dia a dia de les aules.

L'STEI Intersindical considerava que el desenvolupament i aplicació de la LOMQE no milloraria l'ensenyament, sinó que, al contrari, la selecció de l'alumnat, la seva segregació..., portaria un empitjorament del sistema educatiu, per això continuàvem oposant-nos a aquesta llei i demanàvem al professorat i a la resta de la comunitat educativa que fessin el possible perquè aquesta llei no s'arribàs a implantar als centres.

A part de la primera valoració a correu que va fer l'STEI Intersindical de l'Informe Pisa 2012, també en va fer una de més acurada i detallada. Aquí la teniu:

"VALORACIÓ DE L'STEI INTERSINDICAL A L'INFORME PISA 2012

L'Informe PISA 2012 és el resultat de les proves aplicades a 65 països del món, dels quals 34 pertanyen a l'OCDE. Aquest estudi es fa cada tres anys i avalua les competències matemàtiques, de lectura i de ciències de l'alumnat de 4t d'ESO (15 anys) que hagi estat escolaritzat un mínim de 6 anys. L'ANY 2012 S'HA CENTRAT en la competència matemàtica. Aquest informe s'ha fet des d'una perspectiva reduccionista del concepte educatiu i molt economicista. No valora una concepció educativa formadora de ciutadans crítics i lliures.

Els resultats de l'informe PISA són de tres tipus:

- a) Coneixements i competències de l'alumnat.*
- b) Relació entre aquestes competències i variables demogràfiques, socials, econòmiques i culturals.*
- c) Indicadors de tendències.*

LES ILLES BALEARS A L'INFORME PISA 2012

Aquest informe s'ha fet sense una mostra específica de les comunitats autònomes de: Castella la Manxa, Canàries, País Valencià. Ceuta i Melilla, que pertanyen a la gestió directa del MEC tampoc no hi figuren.

a) Coneixements i competències de l'alumnat.

- Matemàtiques: 475 punts. Espanya: 484 punts. Per damunt de les Illes Balears: Catalunya (493 punts), Madrid (504 punts), País Basc (505 punts) o Navarra (517 punts). Per davall: Andalusia (472 punts), Múrcia (462 punts) i Extremadura (461 punts). La mitjana dels països de l'OCDE és de 494 punts i la de la UE és de 489 punts.*
- Comprensió lectora: 476 punts. Espanya: 488 punts. Per damunt de les Illes Balears: País Basc (498 punts), Catalunya (501 punts), Navarra (509 punts) o Madrid (511 punts). Per davall, Múrcia (462 punts) i Extremadura (457 punts). La mitjana dels països de l'OCDE és de 496 punts i la de la UE és de 489 punts.*
- Ciències: 483 punts. Espanya: 496 punts. Per damunt de les Illes Balears: Catalunya (492 punts), País Basc (506 punts), Navarra (514 punts) o Madrid (515 punts). Per davall o igual: Extremadura (483*

punts) i Múrcia (479 punts). La mitjana dels països de l'OCDE és de 501 punts i la de la UE és de 497 punts.

b) Rendiment i immigració

- El percentatge d'alumnat immigrant a la OCDE és de l'11,4% i a la UE del 9,4%. A Espanya és del 9,9% i a les Illes Balears del 19,2%. País Basc (9%), Catalunya (14%), Navarra (15,5%), Madrid (16,4%), Andalusia (3,4%) i Extremadura (3,3%).
- Als països de l'OCDE l'alumnat immigrant obté 32 punts manco en competències matemàtiques i a la UE, 30 punts manco. A Espanya, la diferència entre els resultats dels nadius i els immigrants és de 53 punts i a les Illes Balears de 60 punts. Andalusia o Extremadura estan al voltant dels 40 punts. Els resultats en comprensió lectora i ciències són semblants.

c) Variació del rendiment dels estudiants en funció del nivell d'estudi dels pares, nivell d'ocupació dels pares i nombre de llibres que hi ha a la llar.

- El nivell d'estudis dels pares incideix significativament en el rendiment de l'alumnat. Les diferències entre l'alumnat amb pares amb nivell educatiu baix i alt arriba als 57 punts en matemàtiques, 52 punts en lectura i 53 en ciències.
- Les diferències entre l'alumnat amb pares amb llocs de treball bàsics o qualificats és de 79 punts en matemàtiques, 73 punts en lectura i 70 punts en ciències.
- Les diferències entre l'alumnat que a casa seva hi ha menys de 10 llibres o més de 200 llibres és de 124 punts de diferència en matemàtiques, 126 punts en lectura i 115 punts en ciències.

d) Índex de desenvolupament educatiu.

L'índex de desenvolupament educatiu (IDE) integra tres aspectes a l'hora d'avaluar els resultats educatius: rendiments, equitat (igualtat d'oportunitats) i qualitat (alumnat que assoleix el màxim nivell de competència), a través d'una complexa fórmula matemàtica.

L'IDE d'Espanya és del 85% prenent com a referència la mitjana dels països de l'OCDE.

Balears, juntament amb Extremadura, està a 14 punts de la mitjana espanyola. Catalunya està 2 punts per sobre, el País Basc, 7 punts, Madrid, 19 punts i Navarra, 24 punts.

Si feim la comparació entre el 2009 i el 2012, les Illes Balears milloren un 22% en l'índex de desenvolupament educatiu.

e) Repetició de curs.

El 34% dels estudiants que han participat a les proves de l'Informe Pisa a Espanya havien repetit curs. Als països de l'OCDE aquest percentatge és del 16% i a la UE del 15%. A les Illes Balears, el percentatge d'alumnat repetidor és del 41%. D'aquests, el 14% havia repetit un curs i el 27%, dos cursos.

Les diferències entre alumnes repetidors i no repetidors són molt importants. A Espanya els resultats de l'alumnat no repetidor són superiors a la mitjana de la UE i de l'OCDE. L'alumnat no repetidor de les Illes Balears supera la mitjana d'Espanya.

Les taxes de repetidors més elevades corresponen a les Illes Balears, Múrcia i Extremadura i les més baixes són les de Catalunya, País Basc i Navarra.

Els alumnes no repetidors de Navarra obtenen 549 punts en matemàtiques i se situen entre Corea (554) i el Japó (536).

D'una primera lectura d'aquestes dades podem extreure les següents conclusions:

- a. L'aplicació del Decret de mínims a les Illes Balears, de la immersió lingüística a Catalunya, d'un sistema de lliure elecció de llengua al País Basc o la utilització d'una sola llengua a l'ensenyament no determina els resultats en matemàtiques, comprensió lectora o ciències.

	Navarra	País Basc	Madrid	Catalunya	Espanya	Balears	Andalusia	Extremadura
Matemàtiques	517	505	504	493	484	475	472	461
Lectura	509	498	511	501	488	476	477	457
Ciències	514	506	517	492	496	483	486	483

- b. *El fenomen immigratori condiona els resultats acadèmics, especialment pels alumnes immigrants. Balears té 1 de cada 5 alumnes que és immigrant. La UE presenta una diferència de 30 punts entre els resultats dels alumnes nadius i els immigrants, a Espanya la diferència és de 53 punts i a les Illes Balears de 60 punts.*
- c. *L'impacte econòmic, social i cultural (ESCS) sobre l'alumnat és determinant en els resultats obtinguts tal com hem vist anteriorment. En el cas dels immigrants les diferències apuntades es redueixen significativament si es tenen en compte els efectes econòmics, socials i culturals: 13 punts a l'OCDE, 16 punts a Espanya i 15 punts a les Illes Balears.*
- d. *L'índex de desenvolupament educatiu (rendiment, equitat i qualitat) a les Illes Balears és 14 punts inferior a la mitjana espanyola que, a la vegada, és 15 punts inferior a la mitjana de l'OCDE, encara que ha millorat entre el 2009 i el 2012.*
- e. *L'alumnat repetidor difícilment assoleix els nivells educatius que es plantegen. A les Illes Balears, igual que a la resta d'Espanya, l'alumne que repeteix dos cursos és molt probable que deixi els estudis i presenti problemes d'exclusió social.*
- f. *El sistema educatiu a les Illes Balears, com a la resta del món, està sotmès a múltiples variables (econòmiques, demogràfiques, socials i culturals). És un sistema complex que no admet conclusions simples sobre el seu funcionament, especialment si aquestes estan fortament polititzades. El sistema educatiu de les Illes Balears està necessitat de consens, diàleg i negociació per establir les bases d'un projecte educatiu sòlid, estable, no sotmès als canvis polítics o conjunturals, un sistema on tota la comunitat educativa se senti part del mateix i on l'Administració esdevingui còmplice del procés i no l'enemic número u.*
- g. *Les polítiques que fomenten l'èxit escolar es basen en el diàleg, la negociació i el consens amb totes les organitzacions representatives de la comunitat educativa per desplegar totes aquelles mesures acordades per consens. En el cas de les Illes Balears haurien de revertir totes les retallades i canviar la política d'imposició, com per exemple el TIL, per la negociació i el diàleg.*
- h. *Determinats sectors, entre els quals es troba el PP, tant d'aquí com de Madrid, amb el ministre Wert al capdavant, s'han obstinat en els últims anys a intentar fer veure a l'opinió pública que el sistema educatiu és un desastre amb l'objectiu de realitzar i justificar una contrareforma educativa que té com a propòsit privatitzar el sistema educatiu i afeblir l'escola pública."*

Contra el TIL i la Llei de símbols

M. Antònia Font, va col·laborar amb la revista *Allioli*, de novembre de 2013, del País Valencià i va contar el conflicte que teníem a les Illes promogut pel mal govern del PP. Aquí teniu el seu escrit, que resumeix la situació existent:

"DOCENTS EN LLUITA: DEFENSEM L'EDUCACIÓ I L'ENSENYAMENT EN CATALÀ

Dos anys de lluita continuada en contra de les polítiques educatives i lingüístiques del Govern ens han duit fins aquí. Hem hagut d'aturar l'activitat educativa als centres docents de les Illes Balears amb una vaga indefinida al sector educatiu no universitari de l'ensenyament públic i del privat concertat. Els continus atacs contra l'educació, contra la identitat, la llengua i la cultura pròpies i contra la professió docent, posa en perill el sistema educatiu de les Illes Balears i la cohesió social, amenaça el futur del nostres infants i joves i crea crispació als centres educatius. Per això el professorat ha dit prou i ha acordat respondre amb una vaga indefinida, un acte de dignitat personal i professional per defensar l'educació de qualitat inclusiva i en català.

Ens trobam davant un govern del PP que no sap governar ni té capacitat per gestionar un conflicte. Ha creat un problema social important allà on no existia i en canvi no ens ha solucionat cap del problemes existents: atur, desnonaments, economia estancada, problemes socials, sanitat en vies de privatització, destrucció del territori, espoli fiscal insostenible, etc.

El primer dia de vaga indefinida s'arribà al 90% de participació a la pública i el 40% a la privada concertada. Un èxit sense precedents a la nostra comunitat. Un exemple a seguir en altres mobilitzacions per comunitats educatives de la resta de l'Estat. Han estat tres setmanes continuades de vaga indefinida, de

dia 16 de setembre fins dia 4 d'octubre, d'una convocatòria autonòmica i de sector, que ha tengut un seguiment molt alt tots els dies de la vaga. Els pares i mares han col·laborat amb la mobilització primer donant-nos suport públic i després fent la campanya "Aules Buides" que ha consistit a no dur els seus fills a les escoles durant dos dies la setmana perquè l'activitat lectiva està aturada i no tot l'esforç reivindicatiu caigués damunt el professorat. Hem fet vaga també per la LOMQE del ministre Wert, dia 24 d'octubre amb un percentatge de seguiment de la vaga molt alt. Una vaga que s'ha guanyat socialment i això per a nosaltres és molt. La lluita no s'ha acabat i continuarà fins que faci falta.

Hi ha hagut una gran manifestació a totes les illes, més de 100.000 persones al carrer a Mallorca, més de 10.000 a Menorca i Eivissa, més de 500 a Formentera i ells no s'han mogut ni un pèl d'allà on eren dia 25 de setembre. I aquesta majoria al carrer que suposa el 12% de la població de les Illes, ha dit No al TIL, ha demanat la dimissió del president José Ramón Bauzá i ha expressat clarament que no volen ser governats d'aquesta manera. És aquesta la veu que hem duit a les meses negociadores.

El Govern ha volgut mantenir un llarg procés negociador en què la característica més destacable és el seu immobilisme. Dia 26 de setembre, 10 dies després de l'inici de la vaga indefinida, començaren les negociacions amb els dos comitès convocants de la vaga, el dels sindicats STEI Intersindical i FE CCOO i el de l'Assemblea de Docents. El Govern esperà 10 dies a seure i intentar desactivar el conflicte. No el preocupava gens que l'alumnat està sense classe i que l'inici de curs hagués començat amb tanta anormalitat i conflictivitat, com mai no s'havia vist a les Illes. De llavors ençà no s'ha mogut de la seva posició inicial en els temes més importants de la negociació. De moment no hem arribat a cap acord. Ens trobam davant un govern del PP irresponsable, inflexible i incapacitat per gestionar aquest conflicte. Per tot això hem demanat la dimissió de la consellera Juana M. Camps, del secretari autonòmic Guillem Estarrelles i del president del Govern José Ramon Bauzá.

Nosaltres demanam la voluntarietat d'aplicació per part dels centres del Decret de Tractament Integrat de Llengües (Decret TIL). Si el TIL és tan bo com ells diuen, els centres que vulguin i puguin s'hi apuntaran de cop! Però ells només accepten la voluntarietat a 1r d'ESO. No és casual que el senyor Bauzá, per ara president del Govern illenc, vulgui posar en marxa aquest model lingüístic escolar a les Illes Balears, que se sembla tant al del senyor Wert. Les illes, en aquests moments i pel que fa al model lingüístic, som el laboratori de la LOMQE. Tots dos compleixen el programa estatal del grup ideològic "pepero" de la FAES de n'Aznar. Bauzá i els més ultres del seu partit ens volen llevar la possibilitat de fer l'ensenyament el 100% en català a infantil i primària, que és on es garanteix el coneixement de la llengua catalana a tota la població, ens vol imposar que les llengües vehiculars de l'ensenyament, a més de la llengua pròpia que és la llengua catalana, siguin el castellà i l'anglès. Vol imposar de manera invasiva, i no progressiva, la implantació d'aquest model lingüístic a infantil a 3 anys, a 1r, 3r i 5è de primària i a 1r d'ESO. L'alumnat de 1r d'ESO no està preparat per entendre les matemàtiques, les ciències naturals o socials en anglès, el nivell B2 d'anglès per al professorat és insuficient per gestionar una aula en anglès i assegurar-se que l'alumnat entén i assimila els continguts de la matèria en una llengua estrangera quan ja té dificultats per fer-ho en una de les dues llengües oficials.

STEI Intersindical, FECCOO i l'Assemblea de Docents són els convocants de la vaga indefinida. Tots junts treballam amb el suport dels sindicats FETEUGT i ANPE i les federacions d'associacions de pares i mares de totes les illes, perquè les nostres reivindicacions siguin recollides i consensuades en qualsevol canvi normatiu del model educatiu. Des de fa dos anys hi ha una gran participació i organització en diferents plataformes, assemblees, coordinadores de mestres i professors, de pares i mares: Plataforma CRIDA, Assemblea de Mestres i Professors en Català establerta des de fa dos anys a totes les Illes, la Coordinadora de Professors Preocupats d'Eivissa, els Docents pel Sentit Comú, la Plataforma per l'Escola Pública de Manacor, de l'Escola Pública de Menorca, Front Comú, les associacions de directors d'infantil, primària secundària, l'associació d'inspectors, la Universitat de les Illes Balears, la FAPA, COAPA Illes Balears, OCB, Acció Cultural de Menorca, Institut d'Estudis Eivissencs i tot el suport extern que rebem de la resta dels Països Catalans, companys de professió, sindicats, entitats culturals... han fet possible l'èxit d'una mobilització com aquesta que no té precedents a les illes ni a cap altre lloc de l'estat.

L'Assemblea de Docents, creada a iniciativa dels sindicats de l'ensenyament públic el 2012 i que es va començar a autogestionar un any després ha demostrat una gran capacitat d'autoorganització i de poder de convocatòria. A partir del juny del 2013 ells són els responsables de fer les convocatòries, proposar l'ordre del dia i presidir les reunions. Els sindicats sempre hi som presents, acompanyant, col·laborant i fins i tot formant part del comitè de vaga de l'assemblea. L'STEI Intersindical ha assistit a totes les assemblees i ha duit la veu d'aquests treballadors i treballadores, com a representants legítims que en som, a

tots els òrgans de representació i de negociació. Les claus de l'èxit d'aquesta mobilització passen per comptar amb uns docents ben organitzats, valents i compromesos amb l'educació, que decidiren proposar aquesta vaga indefinida com a continuació a unes mobilitzacions que no havien fet rectificar el Govern en les seves polítiques educatives, lingüístiques i de retallades i que de cada vegada feia uns atacs més durs a l'educació, al model lingüístic escolar, als docents i a la democràcia participativa dels centres. La unitat d'acció entre l'Assemblea de Docents, els sindicats, les plataformes i coordinadores que treballen per l'educació, i les federacions de pares i mares, FAPA, COAPA també és una segona clau de l'èxit de la mobilització. És molt important el suport de la societat civil de les Illes i de la resta de territoris de parla catalana a través dels Enllaçats per la Llengua i dels sindicats docents, STEPV Intersindical Valenciana, USTEC-STEs del Principat de Catalunya així com d'altres sindicats de la resta dels PPCC i de l'Estat que s'han fet ressò de la nostra mobilització i han organitzat actes de suport i de recollida de diners per a les caixes de resistència.

També ha estat una clau de l'èxit el fet que fes dos anys que els sindicats representants del professorat, les associacions de pares i mares i els docents estassin ja organitzats en diferents plataformes i haguessin fet propostes des de la unitat d'acció.

Un catalitzador de la mobilització i de l'èxit de la vaga indefinida ha estat, sense cap dubte, el president del Govern. José Ramón Bauzá amb les seves iniciatives completament injustes ha encès els docents i la societat en general i ha unit tots els col·lectius en contra de les seves polítiques. Durant l'estiu, a més de l'amenaça de la implantació imposada del TIL, la Conselleria va obrir dos expedients disciplinaris injusts i injustificables a tres directors de Menorca i a més a més els va imposar una suspensió cautelar de sou i de feina. Així mateix els ànims es varen escalfar molt quan el Govern de les Illes no va acatar la sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears (TSJIB) –que va donar la raó al recurs presentat per l'STEI i FETE-UGT– i que obligava la conselleria d'Educació a ajornar el calendari d'aplicació del TIL. El Govern va respondre, a la sentència del TSJIB amb la publicació al BOIB d'un Decret Llei d'aplicació del TIL tant si vols com si no vols i en contra del dictamen del TSJIB.

Hores d'ara ens trobam que hem fet una suspensió temporal de la vaga indefinida i en un acte de responsabilitat hem tornat a les aules. Continuem amb la negociació i amb les assemblees conjuntes de treballadors i treballadores i comitès de vaga dels sindicats i de l'Assemblea de Docents. La mobilització continua intensa a totes les illes. Hem aconseguit ser dignes hereus dels mestres que durant tants d'anys varen construir un ensenyament arrelat, amb projectes pedagògics coherents, innovadors, en català i que compten amb el suport del 90% dels pares i mares de les Illes Balears. Des de tots els racons surten persones, entitats i organitzacions que fan suport als docents en lluita i a les seves reivindicacions que han traspassat les parets dels centres i s'han convertit en una lluita compartida, on la participació democràtica i organitzada ha guanyat un lloc important que ha empoderat la ciutadania i ha enfortit les seves organitzacions que lluiten, tots junts, sindicats i assemblees, pels drets socials i lingüístics del poble de les Illes Balears.

Des d'aquestes línies volem donar les gràcies al País Valencià, a les persones i entitats que ens han ajudat, ens han fet suport i han reconegut com a vàlida la nostra lluita. Moltes gràcies pel vostre suport i per la vostra solidaritat. Molts d'ànims també amb la lluita per recuperar la televisió pública, la RTVV, una televisió que ha de ser la de tots, plural, crítica, imparcial i amb la nostra llengua. Visca la terra! Visquen els nostres germans valencians! Visquen els Països Catalans!"

El 5 de desembre l'STEI Intersindical informava que estàvem pendants de dues qüestions importants per a poder repartir els fons de la caixa de resistència de l'STEI i Enllaçats per la Llengua.

En primer lloc, esperàvem que s'haguessin aplicat tots els descomptes de la vaga secundada fins ara (molts docents encara n'estaven pendants).

I també esperàvem la resposta a la consulta oficial vinculant que havíem fet a l'Agència tributària referida a l'objecte tributari i les obligacions que se'n derivaven tant per l'STEI com pels beneficiaris, ja que volíem que tot es fes dins la legalitat.

Mentre a Menorca se celebrava una concentració el dissabte, 14 de desembre contra la llei mordassa convocada per l'STEI Intersindical i altres agrupacions i organismes, aquí, a Mallorca l'STEI feia un acte de protesta el dijous,

19 de desembre, davant el Parlament de les Illes Balears (de les 11 a les 14h) per demanar la retirada de la Llei de símbols. Tres dies abans, l'STEI convocava a aquest acte de la manera següent:

"AQUEST DIJOURS, EL PP APROVARÀ LA LLEI DE SÍMBOLS AL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS. L'STEI ja fa dies que va demanar permís per fer-hi una concentració de protesta. És, sense cap dubte, el major atac a la llibertat d'expressió que haurem patit d'ençà del franquisme. Per això, l'STEI, juntament amb la resta de sindicats de l'ensenyament públic, l'Obra Cultural Balear, l'Assemblea de Docents, la FAPA, la Plataforma Crida i Jubilats per Mallorca, ha organitzat una concentració de denúncia i de protesta aquest dijous 19 de desembre a partir de les 11h al Parlament de les Illes Balears.

La concentració és al matí perquè les sessions parlamentàries són al matí. Si no podeu venir perquè feis feina, passau la informació a qui trobeu que pugui venir. Veniu tots el que pugueu, duis les camisetes verdes i els llaços. Les persones que fan classes en torn d'horabaixa, -FP, EOI, Conservatoris, Centres d'adults-, les persones que tinguin disponibilitat que venguin a la concentració: mestres jubilats, persones a l'atur, sindicats afins, amics, coneguts, padrins flautes, padrines enllaçades... ciutadans i ciutadanes que no estiguin d'acord amb lleis que coarten la llibertat d'expressió i que no volen tornar als temps de la censura prèvia per part de les persones que ens governen."

Es veu que hi va haver un petit malentès, segons l'Assemblea de Docents en la convocatòria d'aquesta concentració i ho varen voler aclarir amb el comunicat següent.

"ESTIMATS COMPANYS,

com haureu vist avui horabaixa, s'ha convocat una concentració per dijous dematí a les 11h coincidint amb l'aprovació al Parlament de la Llei de Símbols. Per un petit malentès en el cartell que difon la concentració hi figura l'Assemblea de Docents. Tot i que evidentment des de l'Assemblea de Docents donam suport a qualsevol concentració o acció que es faci en protesta de la Llei de Símbols, i animam a tot aquell que pugui a anar al Parlament el matí de dijous a protestar, no convocam aquesta concentració, ja que som conscients que una immensa majoria de docents no hi pot assistir per esser en els centres fent feina.

Sabem que el fet d'haver sortit en el cartell ha generat una mica de confusió en relació al fet de si en realitat estàvem fent una crida a la vaga aquest dia. En qualsevol cas, això no és així, ja que formalment no s'ha decidit així en la darrera assemblea ni tampoc hi ha hagut peticions d'assemblees de centre en aquest sentit.

Vos convidam a tots perquè protestem des dels nostres centres col·locant l'estendard a les façanes i, que qui faci feina d'horabaixa, vagi també el matí a la concentració que hi ha convocada per part de diverses organitzacions.

Salut i força

Comitè de Vaga"

El dia abans de la concentració, l'STEI Intersindical feia un petit recordatori on hi havia la rectificació corresponent dels convocants:

"Us recordam que demà, dijous 19 de desembre, a partir de les 11h del matí, hem convocat una concentració davant el Parlament de les Illes Balears. És molt important que la gent que no tengui compromisos laborals pugui venir a manifestar el màxim rebuig a la Llei de símbols. Els convocants de la concentració són l'STEI, juntament amb la resta de sindicats d'ensenyament públic, OCB, FAPA, CRIDA i Jubilats per Mallorca. L'acte compta amb el suport de l'Assemblea de Docents."

Al sindicat havíem fet una consulta acurada del projecte de Llei de símbols que l'endemà passaria pel Parlament per a la seva aprovació definitiva. Un cop fetes les consultes pertinents als serveis jurídics, l'STEI Intersindical demanava el següent:

- "1. De moment, que ningú no llevi els llaços ni de les façanes ni tampoc de l'interior dels centres.*
 - 2. També us demanam que ens envieu les fotos dels llaços que teniu penjats als centres educatius de totes les illes a catala@stei-i.org o a publica@stei-i.org o privada@stei-i.org*
 - 3. Que esperem a veure com queda la Llei dia 19 de desembre -després de passar pel Parlament- i de veure quan es publicarà al BOIB. Comprovarem si realment tenim 20 dies o més per posar-los a una altra banda.*
 - 4. Podem pensar si, quan baixem els llaços, els volem dur a Lluç o a Cura o a la Real... Allà seran ben rebuts i ens els custodiaran mentre uns altres governants, més respectuosos amb la llengua i cultura de les Illes, amb l'educació, amb les persones i els seus drets fonamentals, arribin al poder.*
 - 5. Així mateix encoratjam les corporacions locals i els centres privats i privats-concertats a promoure el llaç com a símbol propi del centre. Això sí que està "permès". Esperam la publicació al BOIB per saber bé com queda tot. De moment el projecte ho permet.*
 - 6. Així mateix demanam als centres que facin públic -amb cartells penjats a un lloc visible- el deute que la Conselleria encara té amb ells i les deficiències que hi ha pendants de resoldre tant pel que fa a les infraestructures, com pel que fa a manca de personal docent al centre. La recollida de les incidències del TIL ja l'estam fent per una altra banda.*
- També hem elaborat un cartell que explica això mateix i vos demanam que el pengeu en el taulell d'a-nuncis del vostre centre o de la sala de professors."*

L'STEI Intersindical també alertava sobre l'esborrany d'avantprojecte de Decret de modificació del Decret 10/2003, que regulava els consells escolars de les Balears, venia a ser la segona passa en la política autoritària i de tarannà antidemocràtic de l'Administració que ens governava.

Primer, s'afanyaven a recompondre el CEIB per tal de garantir que cap proposta sobre el que volguessin legislar trobàs un fre per part de la comunitat educativa representada als òrgans consultius. Després de les darreres ponències aprovades per amplíssima majoria (a resultes de la crisi socioeducativa que s'estava vivint a les Balears) i que anaven en contra de la política educativa d'aquest govern, volien assegurar-se que tampoc no trobarien l'entrebanc dels consells escolars insulars, sobretot, i, d'una forma menys dràstica, dels consells escolars municipals (les funcions dels quals eren ben diferents).

Així, aquest avantprojecte reduïa en 12 membres la composició del CEME. Pel que feia a representants del professorat, es passava de 7 (5 de pública + 2 de concertada) a 5 (3 de pública + 2 de concertada) en una clara eliminació de la presència de qui més tenia a dir en matèria d'educació i sense que la proporció de representativitat fos en absolut un reflex del nombre de centres d'un i altre sector. Els representants de pares disminuïen en 1 (de 5 a 4), els dels alumnes passaven de 3 a 1 i els dels sindicats de 2 a 1. El que era més preocupant era que no disminuïa el nombre de membres que representaven l'Administració i, a més a més, tots ells "a proposta del Consell Insular" o de la Conselleria. Interpretàvem aquest fet com una claríssima manipulació dels òrgans consultius que no cercava altra cosa que esdevenir òrgans polítics no independents que els servissin per continuar maquillant aquesta falsa democràcia a què ens tenien sotmesos. S'hi incorporaven representants de les patronals i del món empresarial (2, un d'ells a proposta del Consell Insular), un tarannà que anava en la línia de la LOMQE i que reforçava la voluntat mercantilista de l'educació. En canvi, s'eliminaven els 4 representants del MRPM (Moviment de Renovació Pedagògica de Menorca), de l'Associació de discapacitats, l'Associació d'Educació d'adults de Menorca i de la Universitat de les Illes Balears. Enteníem això com un atac a les institucions educatives de Menorca, un atemptat a la transversalitat de l'educació i una clara intenció de buidar de veritable contingut aquests òrgans consultius que havien estat creats amb l'esperit de cercar el consens en matèria educativa, un objectiu en el que aquesta Administració havia demostrat no creure en absolut.

En el cas dels consells escolars municipals, la reestructuració proposada no tenia unes conseqüències tan greus (passaven de 29 a 23 membres) i la proporcionalitat de representació es veia més compensada.

Aquesta falta de fe en el que veritablement havia de dir la comunitat educativa els hauria d'haver fet plantejar la possibilitat d'eliminar aquests òrgans consultius, ja que mantenir-los en vida pel simple fet de guardar les

formes (no pas el fons) resultava una despesa econòmica i d'energia innecessària, que, en els temps que corrien i amb les polítiques d'austeritat imposades a tort i a dret, esdevenia inadmissible. Previsiblement, però, no s'atrevirien a fer-ho, per allò de guardar les aparences.

L'STEI Intersindical i l'Assemblea de Mestres i Professors en Català de les Illes Balears havien de participar en la reunió d'Enllaçats per la Llengua a Castelló, al País Valencià, el dissabte, dia 21 de desembre.

Enllaçats per la Llengua anunciava la celebració d'una reunió-plenari de les entitats i persones que en formaven part el proper 21 de desembre a Castelló de la Plana, dins el context del record del 81è aniversari de les "Normes de Castelló".

Així mateix, animaven a participar dels diversos actes relacionats amb la llengua que s'estaven celebrant aquests dies per part de la plataforma "Castelló per la Llengua".

Participació a la manifestació de la vesprada convocada a les 18h a la plaça de la independència de Castelló, "per una escola valenciana, pública i de qualitat".

Anunciaven que el proper dia 21 de desembre les entitats que constituïen la Plataforma Enllaçats per la Llengua, -Escola Valenciana, Amics de la Bressola, STEPV Intersindical Valenciana, Assemblea de Mestres i Professors en Català de les Illes Balears, Plataforma pel Dret a Decidir (PDD) Federació d'Associacions per la Llengua Catalana (FOLC), Acció Cultural El Tempir, STEI Intersindical de les Illes Balears, Moviment Franjolí per la Llengua, Acció Cultural dels Països Catalans (ACPC), Acció Cultural del País Valencià (ACPV), USTEC-STES Principat de Catalunya, i les entitats que encara faltaven per confirmar l'assistència-, celebrarien una reunió-plenària a la seu de l'STEPV-IV de Castelló de la Plana. En aquesta trobada abordarien diversos temes d'organització interna, valorarien les campanyes encetades, accions de futur i davant els atacs que rebia la llengua catalana a tots els territoris, reforçarien els lligams entre els col·lectius que defensaven la llengua comuna per tal de fer una tasca més eficaç.

La reunió es desenvoluparia en el marc de la commemoració del 81è aniversari de les "Normes de Castelló" i els cent anys de les normes ortogràfiques de l'IEC, fets històrics d'especial rellevància per a la unitat de la llengua catalana.

Recordaven la crida a la mobilització per a la manifestació convocada a la vesprada del mateix 21D a les 18 hores a la plaça de la Independència de Castelló, amb el lema: "Per un país de tots, escola valenciana, pública i de qualitat", a la qual adjuntaven "per la unitat de la llengua catalana".

Enllaçats per la Llengua havia sorgit davant la necessitat d'actuar conjuntament a tots els territoris dels Països Catalans de manera coordinada. Havia fet costat a la Bressola, als alcaldes i docents de la Franja de Ponent, a la vaga Indefinida per l'educació a les Illes Balears, a les agressions i amenaces contra la llengua al País Valencià i en general a l'ofensiva del PP en contra de la llengua allà on governava.

El dijous, 19 de desembre es va fer la concentració davant el Parlament balear contra la Llei de símbols que s'havia de debatre i aprovar pels diputats de les Illes. El *dBalears* online va recollir la notícia d'aquesta manera:

«LA LLUITA CONTINUARÀ» CONTRA LES POLÍTIQUES DE «POR I REPRESSIÓ»

Devers un centenar de representants del sindicat educatiu STEI-i, d'entitats culturals i de partits polítics de l'esquerra han fet palès davant la Cambra de representació popular de les Illes que «la lluita continuarà mentre el Govern no compleixi allò que obliga l'Estatut d'Autonomia i continui endavant amb les seves polítiques que atempten contra els drets fonamentals dels ciutadans», i que a més «infonen la por i la repressió», com ho fa segons el seu parer la Llei de Símbols de Balears que avui aprova el Parlament.

Tots plegats s'han citat aquest dijous a partir de les onze del matí davant les portes de la institució per protestar durant el temps que s'ha debatut la Llei que no permetrà posar llaços quadribarrats als centres escolars, ni tampoc mostres de suport a la causa dels docents contraris a les polítiques educatives de Bauzá.

Els congregats han clamat perquè la Llei de Símbols de Balears sigui recorreguda davant el Tribunal Constitucional, perquè en la seva opinió suposa un «un atemptat a la llibertat d'expressió». Aquests termes concretament ha fet servir la presidenta de la Junta Docent No Universitària, Maria Antonia Font, qui ha

explicat que «disposen d'al·legacions jurídiques argumentades» que oferiran als partits de l'oposició perquè recorrin la normativa davant les instàncies judicials que pertoquin.

Cura, Lluc o la Real

D'altra banda, veus dins l'STEI demanen que es mantinguin els llaços penjats de les façanes dels col·legis fins que la Llei de Símbols sigui publicada en el Butlletí Oficial de les Illes Balears (BOIB). A partir d'aquest moment, es procediria a despenjar els llaços dels centres escolars i els traslladaran «fins a llocs on puguin estar custodiats», com per exemple els monestirs de Cura, Lluc o la Real."

El 20 de desembre, l'STEI Intersindical va denunciar l'actitud repressiva de la conselleria d'Educació, perquè així com havia anunciat feia uns dies el secretari autonòmic d'Educació, Guillem Estarellas, aquell dia vàrem tenir coneixement del primer expedient que s'havia obert a un director a l'illa de Mallorca. Es tractava de Jaume March, director de l'IES Marratxí, a qui s'acusava de conculcar el dret a l'educació i la neutralitat durant la vaga, a causa d'una denúncia d'un pare d'un alumne.

Des de l'STEI vàrem expressar, en primer terme, el nostre suport absolut al director expedientat, a la vegada que vàrem denunciar l'actitud prepotent, autoritària i repressiva de la conselleria d'Educació, incapaç de fer una passa en la resolució del conflicte que vivia l'ensenyament de les Illes Balears des de feia tants de mesos.

L'STEI va rebutjar les mesures que els responsables de l'Administració havien pres, tant en aquest darrer cas com en el dels directors i de la directora de Maó, i lamentava profundament que el Govern seguís enrocant en les seves tesis d'alimentar la crispació, l'arbitrarietat i una pràctica indigna de "cacera de bruixes" amb aquells equips directius que no es doblegaven a les consignes autoritàries de la Conselleria.

L'obertura d'aquest nou expedient suposava la reactivació del conflicte educatiu i demanava una resposta contundent i unitària de tota la comunitat educativa. Per la qual cosa, l'STEI convocaria la Junta de Personal Docent no Universitari de les Illes Balears i una Assemblea de treballadors i treballadores per analitzar aquesta nova provocació de la Conselleria i quines propostes de mobilització duríem endavant, davant aquesta nova agressió injusta que patia un dels membres de la nostra comunitat educativa. Cap agressió sense resposta, ni una passa enrere!

El 21 de desembre es va convocar el personal docent per a fer una assemblea urgent, al teatre de Petra, el diàlluns, 23 de desembre a les 17 hores. Convocaven l'assemblea, l'STEI Intersindical, la FETE UGT, la FE-CCOO i l'Assemblea de Docents. Aquesta assemblea havia de tenir com a únic punt de l'ordre del dia, les reaccions contra l'expedient a Jaume March. Aquest és un comunicat sobre aquesta assemblea:

"LA VAGA TORNA EL 7 DE GENER

La cobertura legal la dóna la vaga indefinida convocada per l'STEI i FE-CCOO

Multitudinària assistència a l'assemblea conjunta celebrada dia 23 de desembre a Petra

Únic punt a l'ordre del dia: reaccions a l'expedient contra Jaume March

El dia 23 de desembre, horabaixa a les 17 hores es va celebrar una assemblea de treballadors i treballadores de l'ensenyament, convocada conjuntament per l'STEI, la FETE-UGT, la FE-CCOO i l'Assemblea de Docents, que va ésser molt concorreguda.

Les 334 places del Teatre de Petra varen ésser insuficients per a tots els assistents: part dels assistents varen haver d'estar drets i alguns asseguts als passadissos.

L'acte va començar amb un sentit homenatge a Jaume March, el director de l'IES Marratxí, expedientat amb traïdoria el passat divendres a darrera hora, que va agrair el suport mostrat per tots els companys i que, tot seguit, va abandonar l'assemblea per a no interferir.

El principal acord consistia a reprendre la vaga el primer dia del segon trimestre ja que, recordem-ho, l'expedient s'havia fet públic el darrer dia del primer trimestre. Aquest dia faríem una gran concentració en suport al director davant, precisament, del seu institut, a Marratxí.

No podíem oblidar que el col·lectiu de docents ja havia anunciat que un atac a qualsevol dels seus membres seria respost de forma immediata i col·lectiva i la Conselleria, amb tota la intenció del món, havia volgut atiar aquest foc del conflicte.

Aquesta vaga es faria amb la cobertura legal que donava la convocatòria feta pels sindicats STEI i FE-CCOO, que era indefinida.

De tot el catàleg de propostes addicionals que es varen fer, es va acordar que afectassin el menys possible els alumnes, centrant-se bàsicament en dos tipus d'actuacions:

Denúncia pública i social dels atacs injuriosos i calumniosos que rebíem els docents, incloses les denúncies falses que alguns pares, teledirigits per grupuscles radicals, vessaven contra els professors.

Posar en mans del servei jurídic les actuacions dels màxims dirigents polítics de la Conselleria (Bartolomé Isern i Guillem Estarellas) per avaluar si eren constitutives del delictes de prevaricació o mala praxi.

Es va proposar, així mateix, posar en marxa altres modalitats de vaga, que s'avaluarien ja començant el segon trimestre d'aquest curs.

Finalment, l' STEI Intersindical va proposar elaborar un calendari d'actuacions que fos CONJUNT entre totes les entitats implicades i que servís per donar una resposta coherent i contundent als atacs constants d'aquesta Conselleria contra els docents i contra l'educació, que no eren més que un despropòsit constant.

El 27 de desembre, l' STEI Intersindical va saber que el TSJIB els havia donat la raó en la qüestió de l'elecció de llengua. Era una altra victòria de l' STEI aconseguida als tribunals. Aquest mateix dia va emetre el comunicat següent:

"EL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE LES ILLES BALEARS DÓNA LA RAÓ A L' STEI PEL QUE FA A L' ELECCIÓ DE LLENGUA DEL PRIMER ENSENYAMENT

En una resolució emesa per l'antic conseller d'Educació, Rafael Bosch, publicada en el BOIB de dia 31 de maig de 2012, a la instància que figurava a l'annex de la resolució, es permetia que les famílies que ja tenien infants escolaritzats triassin la llengua del primer aprenentatge a tots els cursos de l'etapa d'infantil i al primer cicle d'educació primària. La normativa publicada només preveu que l'exercici d'aquest dret es pugui fer efectiu en el moment de la primera matrícula al centre.

L' STEI va presentar un recurs contra aquesta resolució del conseller Bosch, pel fet d'entendre que el dret de la lliure elecció de llengua del primer aprenentatge es podia exercir únicament en el moment de produir-se la matrícula dels infants al seu centre escolar, a infantil o a primària, si no havien estat escolaritzats abans en un altre centre públic o concertat.

La sentència del Tribunal Superior de Justícia, de dia 19 de desembre de 2013, dóna la raó a l' STEI i tomba la resolució de l'antic conseller Bosch, en limitar l'exercici del dret a elecció de llengua "en el moment en què es realitzi la matrícula a l'educació infantil o en el primer cicle de primària, si és que abans no s'hagués realitzat matrícula a l'educació infantil".

Aquesta resolució, que ara hem pogut modificar en els tribunals, és una mostra més de la voluntat del Govern de José Ramón Bauzá de fer tots els possibles per arraconar la llengua catalana a les aules de les Illes Balears, i d'atacar els drets lingüístics dels catalanoparlants. Malgrat els intents de l'Executiu, les xifres de suport al primer aprenentatge en català per part de les famílies han estat molt per damunt de les que havien escollit fer-lo en castellà.

Davant aquest auto, l' STEI es reafirma, una vegada més, en la seva voluntat de fer feina per la plena normalització de la llengua catalana i per revertir les polítiques educatives i lingüístiques del Govern de José Ramón Bauzá en contra de la llengua i la cultura de les Illes Balears. Docents en lluita. Ni una passa enrere!

Ciutat de Mallorca, 27 de desembre de 2013"

L'ensenyament concertat també fa vaga

Els representants de l' STEI Intersindical de l'ensenyament concertat també varen convocar la vaga per al dia 7 de gener, unint-se a la convocada per l'ensenyament públic. Varen enviar el comunicat següent:

AVUI DIA 27 DE DESEMBRE DE 2013 ELS SINDICATS STEI, FE-CCOO I FETE-UGT hem enregistat la convocatòria de la vaga de dia 7 de gener al sector de l'ensenyament privat concertat que se suma a la ja convocada pel mateix dia al sector de l'ensenyament públic que té també el suport de l'Assemblea de Do-

cents. Com es va acordar entre els sindicats i les diferents assemblees, davant qualsevol acte repressiu hi haurà una resposta col·lectiva.

El Govern i la conselleria d'Educació prossegueixen la seva política repressiva, de manca de diàleg i d'absència de negociació. Tot això va culminar dia 20 de desembre amb l'obertura de l'expedient disciplinari al director de l'IES Marratxí.

Al sector de l'ensenyament privat concertat, la política de retallades dels drets laborals, socials i econòmics dels treballadors i treballadores ve intensificada per l'aprovació dels pressuposts generals de la Comunitat Autònoma del 2014 que manté la congelació salarial, la paralització de l'aplicació de l'analogia retributiva, reduccions de personal... I fins i tot, la Conselleria mai no ha convocat cap mesa del sector per a negociar aquests i altres temes proposats pels sindicats.

Per tant, des de tot el sector de l'ensenyament, es convoca vaga dia 7 de gener. En el cas de l'illa de Mallorca hi haurà una concentració davant l'IES Marratxí per a solidaritzar-nos amb el seu director i la comunitat educativa a partir de les 11 hores del matí i posteriorment es farà una protesta davant la conselleria d'Educació a partir de les 13 hores."

L'STEI Intersindical per evitar la prescripció de la paga extra de Nadal de 2012 dels treballadors de l'ensenyament concertat va enviar als centres el comunicat següent:

"US RECORDAM QUE AQUEST MES DE DESEMBRE ACABA EL TERMINI DE PRESENTACIÓ dels documents per evitar la prescripció de la paga extra de Nadal 2012.

Us tornam a enviar els documents que han preparat els serveis jurídics de l'STEI, que s'han de lliurar a títol individual a l'empresa i a l'Administració educativa

Aquest document preservaria el dret a reclamar al nostre sector en cas que la sentència del Constitucional resolgués a favor del retorn total o parcial de la paga extra de Nadal de 2012.

S'ha d'emplenar per part de cada una de les persones que volen fer la reclamació.

Podeu emplenar l'espai de la quantitat agafant el concepte "paga extra" de la nòmina de juny de 2013.

Si voleu que l'STEI us faci la gestió davant la Conselleria o teniu dubtes, ens podeu contactar.

Salutacions."

Gener de 2014

Nova jornada de vaga i comunicació a l'ONU

A principi del gener de 2014, l'STEI Intersindical i altres sindicats i organitzacions varen fer una concentració davant el Consolat de Mar per valorar l'acció del Govern durant el 2013. Aquest va ser el comunicat que va emetre l'STEI el 4 de gener de 2014:

"SUSPENEM EL GOVERN I DEMANAM NEGOCIACIÓ!

Les entitats reunides avui aquí, representants dels mestres, professors i alumnes, i altres entitats civils que ens fan costat, suspenem el Govern i els regalam 12 carabasses per les dotze assignatures que han suspès durant els dotze mesos de l'any 2013. Al mateix temps els demanam, per tercera vegada durant aquestes vacances de Nadal, que es reunixin amb els comitès de vaga per negociar la plataforma reivindicativa que va donar lloc a la convocatòria d'una vaga indefinida durant el curs 2013-2014. Això ho demanam l'STEI Intersindical, la FETE-UGT, l'ANPE, l'Obra Cultural Balear, l'Assemblea de Docents, l'Assemblea de Mestres i Professors en Català de les Illes Balears, la Plataforma Crida, el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans i la Plataforma d'Estudiants de les Illes Balears.

El conflicte educatiu resta obert i sembla que al Govern no li importa que quedi evident el seu immobilisme i la seva incapacitat per negociar i solucionar el conflicte que va començar el setembre de 2013 i que per aquest camí pot durar tot el curs.

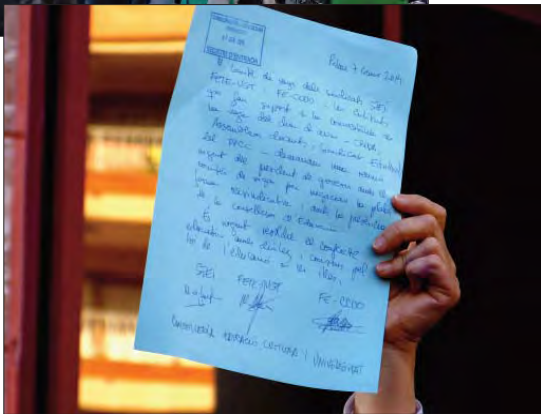
Segons les entitats aquí presents, després de fer una avaluació de l'actuació del Govern del PP durant aquest darrers dotze mesos, l'avaluació ha estat negativa en 12 assignatures que consideram importants per un bon funcionament del sistema educatiu. El Govern actual suma punts en la pèrdua de la credibilitat en la classe política. La ciutadania percep una pèrdua progressiva en els pilars de l'estat de dret com és el de la separació de poders –legislatiu, executiu i judicial. No s'ha fet camí en la construcció d'una democràcia real i participativa, ni en l'assoliment de la superació de les desigualtats socials que són les que ens poden conduir a una societat més justa, solidària i igualitària, per viure plenament els drets que ens corresponen com a membres d'una societat avançada del segle XXI.

Duim 12 carabasses pels dotze mesos de govern del 2013, un any dolent per la societat, la llengua, el comerç, les famílies, la sanitat, l'educació, els treballadors, el país... 12 carabasses també per les dotze assignatures suspeses del Govern de José Ramón Bauzá.

- 1. Suspès respecte a l'estat de dret, a l'estat del benestar, a la llengua, al país, a l'educació, la sanitat...*
- 2. Suspès en tolerància.*
- 3. Suspès en responsabilitat institucional.*
- 4. Suspès en promoure la participació ciutadana en els òrgans legalment establerts.*
- 5. Suspès en capacitat per dialogar i arribar a consensos.*
- 6. Suspès en estratègia política, tant en l'acció de govern com en la interna del seu propi partit.*
- 7. Suspès en capacitat per negociar i solucionar conflictes.*
- 8. Suspès en capacitat per governar i aconseguir avenços socials per a tots i no només per als que més tenen.*
- 9. Suspès en política educativa.*
- 10. Suspès en política lingüística.*
- 11. Suspès en solucionar els problemes reals de la ciutadania: atur, habitatge, feina per als joves...*
- 12. Suspès en preservar els drets fonamentals del ciutadans.*

Palma, 4 de gener de 2014"

El dia 7 de gener es va realitzar la jornada de vaga i les concentracions que s'havien previst amb una participació significativa i semblant a les darreres jornades de vaga celebrada. L'STEI Intersindical va fer les puntualitzacions següents:

"1. Els docents i les famílies hem tornat a demostrar el compromís per una educació de qualitat i la nostra solidaritat amb els companys expedientats, insultats, perseguits o amenaçats.

2. Els convocants de la jornada de vaga hem intentat fer arribar la nostra veu als dirigents de la conselleria d'Educació i no ens han obert la porta. Aquí queda palès el cinisme quan s'omplen la boca d'estar oberts a la negociació. Oberts però amb la porta tancada a pany i clau.

3. La jornada de dimarts va suposar una passa més cap a la victòria final, que serà la victòria de l'educació i la responsabilitat enfront de la imposició i la persecució.

4. En alguns moments varen comparèixer provocadors que esquitxaren cartells a favor de l'educació i passejaren desafiant pels voltants de la concentració de davant la Conselleria. Foren ignorats completament i marxaren impotents perquè ningú els ha mirat de cara.

5. Continuen els insults i les amenaces als docents fetes anònimament o no a les xarxes socials i a espais d'opinió als diaris digitals."

Davant el fet que s'hagués aprovat la Llei de Símbols en el Parlament balear sense voler escoltar els partits de l'oposició ni la majoria de la comunitat educativa, l'STEI Intersindical, amb l'assessoria jurídica corresponent, va preparar una comunicació per enviar al Relator Especial sobre Llibertat d'Opinió de les Nacions Unides. Aquesta va ser la comunicació:

"COMUNICACIÓN DIRIGIDA AL RELATOR ESPECIAL SOBRE LIBERTAD DE OPINIÓN Y EXPRESIÓN DE NACIONES UNIDAS, SR. FRANK DE LA RUE

Alegaciones acerca de la adopción de una ley de símbolos que vulnera el derecho a la libertad de expresión en las Islas Baleares, España, presentadas por el STEI INTERSINDICAL ILLES BALEARS

RESUMEN DE LAS ALEGACIONES

La Ley de símbolos aprobada en la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares (una de las 17 Comunidades autónomas de España) el 19 de diciembre de 2013 prohíbe colocar o utilizar símbolos distintos a los oficiales en inmuebles o muebles públicos, sin autorización previa del Gobierno regional. Quien infrinja esta norma estará sujeto a multas muy elevadas, entre 500 y 10.000 euros, que serán decididas discrecionalmente por una autoridad administrativa en base a un concepto indeterminado de "símbolo" que no está regulado en la Ley. Esto afectará a cualquier persona que quiera colocar símbolos no permitidos por la Ley tanto en bienes públicos tan variados como colegios, ayuntamientos, hospitales o en el transporte público.

Como consecuencia, y en virtud de la ambigüedad de su redacción, con esta Ley podrá multarse a una persona que exhiba en un autobús público un símbolo no oficial, como el de su equipo de fútbol, o a estudiantes o profesores que quieran exhibir en centros docentes el lazo rojo o rosa en un hospital público (símbolos de la lucha contra el sida y el cáncer de mama), si no se tiene la autorización administrativa requerida. La amplitud de su ámbito de acción permite que su aplicación pueda ser arbitraria. Sin em-

bargo, a quienes realmente se quiere intimidar y silenciar con esta normativa es a los miembros de la comunidad educativa (profesores, padres y alumnos), así como a sindicatos y a todos los demás ciudadanos que en los últimos meses se han manifestado reiteradamente en contra de las políticas educativas y lingüísticas del actual gobierno regional exhibiendo pancartas y símbolos contrarios a estas políticas en un gran número de colegios e institutos de las Islas Baleares.

En los últimos dos años, las reformas educativas lanzadas por el Gobierno regional, en la línea de las políticas del Gobierno central y caracterizadas por importantes recortes en la financiación de la escuela pública (incluso a los servicios más esenciales como la asistencia a los estudiantes con necesidades especiales) y por una reforma del modelo lingüístico decidida e implantada sin la participación ni el consenso de la comunidad educativa, han generado protestas y manifestaciones sin precedentes en la calle, en los colegios y en numerosos espacios públicos, así como la convocatoria de una huelga indefinida en la enseñanza que duró tres semanas con un amplio apoyo de los docentes de todos los niveles educativos.

Es público y notorio que con esta ley el Gobierno balear quiere prohibir el uso de los dos símbolos que la población más ha utilizado en estas manifestaciones para expresar su rechazo a estas políticas: el lazo verde a favor de la educación pública y de calidad y el lazo con los colores de la "cuatribarrada", la bandera que identifica la cultura y la lengua catalana. La ciudad de Palma y las Islas Baleares en general se ha llenado de estos colores (100.000 personas se manifestaron el 29 de septiembre de 2013), y con esta ley se pretende reprimir la libertad de los ciudadanos a expresar sus opiniones acerca de la gestión y de la política del Gobierno.

La Ley de símbolos vulnera gravemente el derecho a la libertad de expresión, reconocido en el artículo 19.2 del Pacto Internacional de Derechos Civiles y Políticos del que España es Parte, prohibiendo la utilización de estos y otros símbolos sin autorización previa del Gobierno balear (censura previa).

Esta ley se sitúa en una política más global de ataque al sector de la educación pública y de represión de las identidades lingüísticas y culturales como la catalana, que en épocas pasadas ya ha sido víctima de represión y de intentos de eliminación en esta y otras regiones de España. Se debe relacionar la Ley de símbolos con un anteproyecto de Ley de convivencia escolar que también reprimirá la libertad de cátedra y el uso personal de símbolos (en concreto, lazos y camisetas verdes) por parte del personal docente que puedan expresar sus opiniones políticas en clase. Ambas normas se enmarcan en un contexto más global de represión de la libertad de manifestación de los ciudadanos, como lo ejemplifica la adopción por el Gobierno español, en el mismo mes de diciembre, del proyecto de Ley de Protección de la Seguridad Ciudadana, que vulnera gravemente el derecho a la libertad de expresión y de manifestación: prevé, entre otras cosas, que queden prohibidas las manifestaciones en torno al Congreso de los Diputados y el Senado, que no se podrán grabar las actuaciones de las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad ni compartirlas en las redes sociales, que no se podrán colgar pancartas ni banderas en edificios, y que no se podrán instalar tenderetes para recoger firmas o repartir propaganda.

En este contexto, instamos al Relator especial sobre libertad de opinión y expresión a que tome las medidas que correspondan para que el Gobierno español, así como el Gobierno autonómico balear, cumplan con sus obligaciones internacionales relativas a la libertad de expresión de sus ciudadanos.

DESCRIPCIÓN DE LOS ANTECEDENTES Y DEL TEXTO DE LA LEY

Durante dos años, y especialmente en los últimos cuatro meses de 2013, familias y docentes han convocado concentraciones en los centros escolares y han impulsado diversas campañas para mostrar su rechazo a unas reformas que, en su opinión, afectarán gravemente la calidad de la educación pública y, además, no han contado con el consenso ni con la participación de la comunidad educativa.

Dos de estas campañas han tenido amplia presencia y repercusión en los centros escolares. Han consistido en la colocación de lazos que simbolizaban, por una parte, la reivindicación por una educación pública y de calidad (el lazo verde) y, por otra parte, la defensa de la lengua catalana como lengua vehicular en todos los niveles educativos (el lazo con la bandera de las cuatro barras rojas sobre fondo amarillo -la "cuatribarrada"-, que identifica la cultura y la lengua catalana).

Durante el último año se ha extendido la colocación del lazo verde y del lazo con la cuatribarrada y de pancartas con consignas a favor de la educación pública y de calidad y contra los recortes y la reforma educativa del Gobierno (la imposición de un modelo trilingüe de educación), tanto en edificios públicos como en casas particulares, incluso en estatuas en las vías públicas y en la cima de algunas montañas. Los edificios públicos que han participado en estas campañas han sido centros educativos (escuelas e institutos) y ayuntamientos cuya corporación local ha apoyado la movilización a favor de la lengua y de la calidad de la educación. Al

mismo tiempo se ha generalizado entre una gran mayoría de docentes, padres, alumnos y ciudadanos el uso de camisetas verdes como símbolo contrario a la política educativa del Gobierno Balear.

La utilización de edificios públicos para protestar contra la política educativa han provocado que el Gobierno balear haya presentado un proyecto de ley para regular no sólo los símbolos oficiales de la Comunidad autónoma (que ya contaban con una regulación al efecto) sino también para determinar por ley qué símbolos pueden colocarse en los bienes muebles e inmuebles afectos a un servicio público, entre ellos los centros escolares que están en el centro de la polémica. El motivo de la adopción de dicha Ley es evidente y así lo han manifestado públicamente dirigentes regionales: evitar la colocación de lazos, pancartas y cualquier objeto o símbolo que son críticos con sus políticas y que tienen, en opinión del Gobierno balear, un contenido político e ideológico que es contrario a una educación imparcial de los alumnos.

Según el Preámbulo del proyecto de Ley sobre el uso de los símbolos institucionales de las Islas Baleares que fue aprobado el día 19 de diciembre de 2013, el Gobierno considera conveniente regular con más detalle el uso de los símbolos institucionales de las Illes Balears, así como qué símbolos se pueden utilizar o colocar en los inmuebles o muebles afectos a servicios públicos de la Comunidad Autónoma de las Illes Balears, "con la finalidad de conseguir una mayor seguridad jurídica en la materia, de evitar confusiones a los ciudadanos y de respetar sus derechos, como es el de recibir cualquier servicio público en condiciones de total imparcialidad".

Aunque el propio Preámbulo hace referencia a la normativa constitucional que garantiza la libertad de expresión, se indica que en el ámbito educativo "no se trata de impedir la libertad de expresión, sino de que ésta no se desarrolle en espacios que, per se, no deben tener ninguna connotación ideológica. En el caso de los empleados públicos [en referencia a los funcionarios docentes], además, es necesario que la neutralidad y la lealtad institucional sean una garantía para todos los ciudadanos destinatarios de los servicios públicos, y que estos ciudadanos, adultos o niños, no puedan ser utilizados —directa o indirectamente— como vehículo de transmisión de ideas personales de los empleados que prestan sus servicios"

El proyecto de ley no sólo define y enumera los símbolos oficiales de las Islas Baleares (artículos 2 y 3) sino que también establece cuál debe ser el uso de los bienes inmuebles o muebles afectos a los servicios públicos a efectos de colocar banderas, escudos y otros símbolos: sólo se permite colocar los símbolos oficiales de la Unión Europea, del Estado y de la Comunidad Autónoma (artículo 4.1) y otros símbolos enumerados en el artículo 4.2: los representativos de actos conmemorativos de carácter oficial, de declaraciones oficiales de interés nacional o internacional o de luto declarado oficialmente, así como los símbolos históricos o artísticos que formen parte de los conjuntos arquitectónicos de los inmuebles o muebles afectados.

El resto de símbolos se rige por el artículo 4.3 y por la disposición adicional única de la Ley:

- *El artículo 4.3 establece un procedimiento de control previo y, a continuación, determina quién es el responsable de incumplir el procedimiento previsto (artículo 5) y las sanciones a las que se exponen (artículos 6-17) que prevén multas de 500 a 10.000 euros y, asimismo, la aplicación del régimen disciplinario de la función pública cuando quien cometa la infracción sea funcionario público. La autorización previa consiste en que "La utilización o colocación de cualquier otro símbolo diferente de los descritos en los puntos anteriores tendrá que ser autorizada por la consejería competente" (artículo 4.3).*
- *La disposición adicional única, por su parte, exime de esta autorización a los centros concertados que prestan un servicio público, que pueden exhibir símbolos que identifiquen estos centros: "Los símbolos identificativos de entidades o empresas con un concierto o sostenidas total o parcialmente con fondos públicos de la Comunidad Autónoma de las Illes Balears quedan autorizados a los efectos de lo que establece el artículo 4.3 de esta ley."*

MOTIVACIÓN DE LA VULNERACIÓN DE LA LIBERTAD DE EXPRESIÓN EN LA LEY DE SÍMBOLOS

La Ley de uso de símbolos oficiales de la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares vulnera el artículo 19.2 del Pacto Internacional de Derechos Civiles y Políticos, del que España es parte:

2. Toda persona tiene derecho a la libertad de expresión; este derecho comprende la libertad de buscar, recibir y difundir informaciones e ideas de toda índole, sin consideración de fronteras, ya sea oralmente, por escrito o en forma impresa o artística, o por cualquier otro procedimiento de su elección.

Consideramos que el artículo 4.3 de dicha Ley supone una restricción de la libertad de expresión que no es necesaria ni está justificada de acuerdo con los criterios establecidos en el Pacto Internacional de Derechos Civiles y Políticos.

Esta restricción no es necesaria para asegurar el respeto a los derechos o a la reputación de los demás ni

para proteger la seguridad nacional, el orden público o la salud o la moral públicas (artículo 19.3 Pacto). El Gobierno balear justifica la restricción de la libertad de expresión invocando el derecho a una educación imparcial y sin interferencias ideológicas de ningún tipo. Sin embargo, no establece una conexión directa e inmediata entre la expresión contenida en símbolos que puedan suponer una amenaza al derecho a la educación y resulta una medida desproporcionada en cuanto al resultado obtenido, que será el de la restricción de la libertad de expresión precisamente de parte de la comunidad educativa implicada en un conflicto provocado por políticas públicas en cuya gestación no han podido participar. Por otra parte, el Gobierno antepone el derecho a una educación imparcial de los estudiantes a la libertad de cátedra de los profesores que están implicados en una campaña unitaria contra la política educativa del Gobierno, coartando su libertad como individuos de expresar libremente sus opiniones sobre la institución o el sistema en el que trabaja por miedo a la represión del Estado (Observación General nº 13 del Comité de Derechos Económicos, Sociales y Culturales, par. 39).

Además, del contexto de conflicto educativo y social en que se enmarca dicha Ley y de las declaraciones de miembros del Gobierno balear y diputados del Partido Popular en sede parlamentaria se puede deducir que el objetivo de restringir la libertad de expresión prohibiendo con carácter general, impreciso y discrecional el uso de símbolos en edificios públicos, incluyendo los centros escolares, es el de evitar y silenciar la crítica a las políticas emprendidas por el Gobierno balear en el ámbito educativo que han provocado la movilización masiva de familias y profesores en su contra.

Por otra parte, la restricción de la libertad de expresión contenida en el artículo 4.3 de la Ley es ambigua cuando trata los símbolos que no están permitidos en bienes públicos: su redacción no está formulada de forma suficientemente precisa para que una persona pueda regular su comportamiento de conformidad con ella y se atenga a las consecuencias de una sanción. Además, otorga una amplia discrecionalidad a la autoridad administrativa porque no proporcionan suficientes orientaciones a los encargados de su ejecución para distinguir qué símbolos pueden ser autorizados o no, ni siquiera se define qué es un símbolo a efectos de la aplicación de esta ley.

CONCLUSIÓN

A la luz de los hechos y argumentos jurídicos señalados en esta comunicación, consideramos que la Ley de símbolos adoptada el 19 de diciembre de 2013 atenta al derecho a la libertad de opinión y expresión de los ciudadanos de la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares, en España. Por lo tanto, instamos al Relator especial sobre libertad de opinión y expresión de Naciones Unidas a que tome las medidas que considere pertinentes para que el Gobierno central español, así como el gobierno autonómico balear, cumplan con sus obligaciones internacionales y garanticen la libertad de expresión de sus ciudadanos, mediante la modificación o revocación de la mencionada ley.

DATOS DE LA ORGANIZACIÓN QUE PRESENTA LA COMUNICACIÓN

NOMBRE

STEI INTERSINDICAL

DIRECCIÓN POSTAL Y ELECTRÓNICA

JAUME FERRAN, 58 PALMA 07141

comunicacio@stei-i.org

catala@stei-i.org

TELÉFONO Y FAX

971901600

971901602

667400635

619783884

PÁGINA WEB

www.stei-i.org

BREVE PRESENTACIÓN DE LA ORGANIZACIÓN

Sindicat majoritari a l'educació pública no universitària, a l'educació privada concertada i a la Universitat.

Intersindical amb representació a l'administració autonòmica, administració local, Sanitat i altres sectors laborals.

Constituit l'any 1978. Pertany a la confederació d'STES i a la Internacional de l'Educació (IE).

El conflicte de la Llei de Símbols

L'STEI Intersindical va preparar una moció que qualsevol regidor que ho volgués fer podia presentar al seu ajuntament per salvar el tema dels llaços als centres i la llei repressora dels símbols. Aquest era el text de la moció:

"MOCIÓ PER A LA DECLARACIÓ DELS SÍMBOLS D'INTERÈS LOCALS I EN FAVOR DE LA LLIBERTAT D'EXPRESSIONI

L'article 4 de la Llei sobre l'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears, aprovada pel Parlament en sessió de dia 19 de desembre, estableix una prohibició genèrica a l'ús de símbols en els mobles i immobles afectes als serveis públics propis de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, exceptuant-ne els oficials, per exemple, les banderes, ensenyes, els escuts i els "altres símbols distintius" acordats per les corporacions locals.

L'apartat 2b) d'aquest mateix article 4 també permet aquells altres símbols "representatius de declaracions oficials d'interès local, autonòmic, nacional o internacional".

L'Estatut d'Autonomia (article 88.1), la Constitució Espanyola (article 20.1), la Declaració de Drets Humans, els pactes internacionals de drets civils i polítics i de drets econòmics, socials i culturals, i la Convenció Europea de Drets de l'Home i Llibertats Fonamentals, consagren, com un dret fonamental, expressar i difondre lliurement els pensaments, les idees i les opinions mitjançant la paraula, l'escriptura o qualsevol altre mitjà de reproducció. La Constitució precisa que "l'exercici d'aquest dret no podrà ser restringit per mitjà de cap tipus de censura prèvia".

Els ajuntaments, com a poder públic, tenen el deure de respectar, protegir i promoure els drets fonamentals, entre els quals el de la llibertat d'expressió i el dret a la participació plural de la societat civil en la vida pública, a opinar, a dissentir i a manifestar qualsevol desacord, a través de diferents formes expressives.

La senyera de les quatre barres és un símbol tradicional de la identitat de Mallorca (està representada a la bandera i s'esmenta a l'himne) i les Illes Balears, i forma part del patrimoni simbòlic del poble de Binissalem, on s'ha usat en múltiples manifestacions culturals i festives, per la qual cosa escau declarar-la formalment com a símbol d'interès local als efectes de l'article 4 de la Llei de símbols.

Així mateix, moltes escoles han adoptat un llaç amb la senyera de les quatre barres com a expressió de compromís amb la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, i la seva normalització, per la qual cosa, aquest Ajuntament, a fi de preservar-los de la ignomínia d'una censura prèvia governamental, i respectar la seva llibertat, sigui per aquest símbol en concret, o pels que considerin adients en la seva tasca civicoeducativa, declara també símbols d'interès local els símbols que aprovin els centres escolars.

Aquesta declaració és una expressió de la llibertat de consciència i de la llibertat ideològica.

Per tot això, l'ajuntament de proposa l'adopció dels següents acords:

1. Declarar la senyera de les quatre barres (inclòs el llaç quadribarrat) com a símbol oficial d'interès local als efectes de l'apartat 2b) de l'article 4, de la Llei sobre l'ús dels símbols oficials de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

2. Declarar com a símbols oficials d'interès local totes aquelles manifestacions simbòliques aprovades pels centres escolars del municipi als efectes de permetre als centres d'usar-los sense haver de demanar-ne l'autorització prèvia, segons estableix l'article 4, apartat 2) b).

3. Iniciar els tràmits urgents per oficialitzar la bandera i l'escut de, ja que fins que no es faci tampoc no es podran penjar a la façana de l'Ajuntament.

El portaveu,

A dia de de 2014

També l'STEI Intersindical va avisar els centres i els docents que dia 20 de gener entrava en vigor la Llei de Símbols. L'STEI va preveure l'organitzat un acte a Lluc per dur-hi tots els llaços i símbols dels centres que decidissin despenjar-los de les seves façanes. Tots els que volguessin participar en aquesta iniciativa, es podien posar en contacte amb l'STEI: catala@stei-i.org, publica@stei-i.org. Si no podien anar a la trobada, podien dur el llaç al sindicat i se'l duria a penjar a Lluc.

L'acte se celebraria el diumenge, dia 26 de gener. S'hi aniria vestits de verd i amb els llaços. S'havia triat Lluc perquè dins l'imaginari col·lectiu, era el lloc on s'afermaven les arrels del nostre poble, i on la flama de la llengua hi trobava la millor custòdia.

Paral·lelament a aquest acte reivindicatiu, l'STEI havia posat en mans dels serveis jurídics la Llei de Símbols a fi d'estudiar, en primer lloc, com invalidar-la i, en qualsevol cas, la manera de poder continuar usant els símbols sense patir les conseqüències sancionadores d'aquesta llei repressiva.

L'STEI Intersindical que presidia la Junta de Personal Docent no Universitari, dia 17 de gener, va enviar un comunicat signat pels sindicats que pertanyien a la Junta en el sentit d'informar que la permanent de la Junta de Personal Docent no Universitari (STEI, CCOO, FETE-UGT, ANPE) reunida aquella setmana estudiava prendre mesures legals contra l'ofensiva de certs grups afins al PP, que actuaven de forma sistemàtica i repetitiva en contra de la bona convivència de la comunitat educativa als centres docents.

El Govern del PP, en comptes d'escoltar els mestres i professors i els seus representants sindicals, per intentar trobar una via dialogada al conflicte educatiu que s'havia iniciat amb una vaga indefinida el setembre de 2013, feia orelles de cònsol i no convocava els comitès de vaga. Per altra banda, atíava aquests grups extraparlamentaris -que semblava que marcaven l'agenda al Govern- contra els docents i els pares i mares dels centres educatius, la qual cosa ens semblava una acció irresponsable per part d'un govern que havia de vetllar per la bona convivència i per la cohesió social.

Davant aquesta ofensiva planificada i duita a terme per una minoria i amb la connivència del Govern del PP de les Illes, la permanent de la Junta de Personal Docent no Universitari comunicava a tots els docents i a la societat en general, que oferia els serveis jurídics dels sindicats que formaven part de la Junta, per donar cobertura a les necessitats legals dels docents, ara que la Conselleria posava en marxa la maquinària repressora, injusta i injustificable, per imposar una ideologia política que no tenia un encaix pedagògic i per reprimir i represaliar les veus que defensaven l'educació de qualitat, participativa, inclusiva i en català i el servei públic d'ensenyament com a garant del dret a l'educació en igualtat d'oportunitats.

També informava que els serveis jurídics dels sindicats estudiaven les denúncies posades als centres per si podrien ser constitutives de delictes per falsa denúncia, fals testimoni o prevaricació, sense descartar la possibilitat d'interposar una querrela. No podíem restar muts davant les amenaces que també es produïen a la xarxa i que de cada vegada pujaven més de to.

La Junta feia una crida al seny i a la no crispació dins els centres educatius, ja que semblava que el PP ens volia dur a la fractura social. Una irresponsabilitat de greus conseqüències socials.

Una vegada més, els sindicats presents a la Junta de Personal Docent no Universitari instaven el Govern de les Illes Balears a reobrir la negociació amb els comitès de vaga, amb la presència del president de Govern i la consellera d'Educació, Cultura i Universitats, per seure's a negociar la plataforma reivindicativa.

Demaven també la constitució d'una mesa d'experts per treballar per la millora del nostre sistema educatiu, des de la confiança en els docents, per assolir una societat més culta, cohesionada i solidària.

Com que el Govern preparava un decret per desenvolupar la Llei de símbols, recentment aprovada, l'STEI Intersindical va fer un comunicat perquè la comunitat educativa sapigués com havia d'actuar quan es publicàs. Aquest va ser el comunicat:

"L'STEI INTERSINDICAL AVISA QUE NOMÉS ELS SÍMBOLS QUE NO FIGUREN A L'ARTICLE 2 I A L'ARTICLE 4.1 I 4.2 HAN DE SER AUTORITZATS.

L'STEI presentarà al·legacions al Decret que desenvolupa la Llei de Símbols.

La Llei de símbols ja és un despropòsit per unes quantes raons:

- 1. El Govern té por -i ens sumam a la percepció manifestada pels grups de l'oposició en seu parlamentària- d'un símbol tan inofensiu com un llacet quadribarrat que simbolitza la defensa de la llengua i cultura catalana, una responsabilitat que l'Estatut d'Autonomia atorga al Govern de les Illes Balears.*
- 2. Publica una llei al BOIB en contra del que el seu propi Consell Consultiu li recomana i l'avis de la seva possible inconstitucionalitat.*

3. *Bauzá decideix que s'ha de fer el que ell diu. Ja fa dos anys que persegueix els símbols i no ha aconseguit eradicar-los dels centres.*
4. *La consellera d'Educació no té ni idea del que és un mestre ni de la feina que s'ha fet a l'escola per la recuperació de la llengua i la cultura pròpia de les Illes Balears i per la qualitat de l'educació basada en un projecte pedagògic coherent i innovador. Ella no li ha sabut transmetre al president que tombar aquesta feina és impossible.*
5. *Aquesta llei pretén generar un nou caos dins els centres educatius, com ha passat amb la inaplicació del TIL. Sort que els mestres se'n cuiden de minimitzar els efectes negatius que pugui tenir la Llei en el sistema educatiu i els infants.*
6. *L'STEI Intersindical continuarà lluitant per la llengua i la cultura de les Illes en totes les seves modalitats i registres i, mentre faci falta -mentre hi hagi un govern que vulgui silenciar els símbols del nostre poble, vulgui reduir la democràcia i la participació en les decisions que afecten la ciutadania, i que amb les seves actuacions vulneri l'estat de dret-, continuarà mantenint viu el símbol del llaç quadrat.*

I ara aquest esborrany de decret que pretén desenvolupar una Llei que, segurament, també acabarà –la Llei de símbols- al Constitucional. Novament amb aquest esborrany fan el ridícul. Ja estam acostumats a veure fer feina el Govern de qualsevol manera, sense preparació i sense rigor. Vegem la Llei de símbols i l'esborrany del Decret que desenvolupa la Llei:

Article 2. Símbols oficials de les Illes Balears. Es consideren símbols oficials de les Illes Balears:

- a) *La bandera de les Illes Balears, l'escut de la comunitat autònoma de les Illes Balears, el Dia de les Illes Balears, com també qualsevol altre que sigui declarat oficial per la comunitat autònoma de les Illes Balears.*
- b) *Les banderes, els dies de celebració i els símbols distintius propis de cada illa acordats pel consell insular respectiu.*
- c) *Les banderes, les ensenyes, els escuts i els altres símbols distintius acordats per les corporacions locals.*

Article 4. Ús dels símbols als immobles o mobles afectes als serveis públics de la comunitat autònoma de les Illes Balears:

1. *Als béns immobles o mobles (...)només es permet utilitzar o col·locar la bandera de la Unió Europea i la resta de símbols oficials de la Unió Europea; la bandera d'Espanya, l'escut d'Espanya i altres símbols oficials de l'Estat espanyol; i els símbols oficials propis de les Illes Balears que es descriuen en l'article 2 d'aquesta llei.*
2. *També estan permesos els símbols següents:*
 - a) *Els representatius d'actes commemoratius de caràcter oficial.*
 - b) *Els representatius de declaracions oficials d'interès local, autonòmic, nacional o internacional.*
 - c) *Els representatius de dol declarat oficialment.*
 - d) *Els símbols històrics o artístics que siguin part dels conjunts arquitectònics dels immobles o mobles afectats.*

Fins aquí queda clar. Però el que està ben clar i que dictamina la Llei és el que diu al punt 3 del mateix article 4:

3. *La utilització o la col·locació de qualsevol altre símbol diferent dels descrits en els punts anteriors haurà d'esser autoritzada per la conselleria competent.*

Els dels punts 2 i 3 no han de ser AUTORITZATS PER NINGÚ SEGONS LA LLEI. Ara el Decret vol llevar competències a la sobirania dels ajuntaments per exercir la seva autonomia dins els límits de les llibertats reconegudes per la Declaració Universal dels drets Humans i dels drets fonamentals, una part dels quals, també, estan recollits a la Constitució Espanyola.

L'STEI estudiarà amb els serveis jurídics, la validesa legal que preveu l'esborrany del decret. Pensam que no es pot sotmetre la voluntat i els acords democràticament presos per les corporacions dels ajuntaments, lliurement elegides per la majoria silenciosa de les urnes de cada municipi, a l'acord amb el Consell de Govern que, lògicament, pot ser d'un color polític diferent.

L'STEI hi veu un nou intent del Govern Bauzá de retallar impunement drets democràtics dels ciutadans, l'autonomia de què gaudeixen els ajuntaments, la llibertat d'expressió de tot un poble i el control malaltís de tot el que sigui l'expressió de la llengua i la cultura catalana, pròpia de les Illes Balears. És una irres-

ponsabilitat política que un govern treballi per la fractura social en comptes de treballar per la cohesió social i el respecte a totes les llengües i cultures.

Davant aquests fets, primer de tot l' STEI Intersindical informa que farà presents els llaços quadribarrats als actes oficials, commemoratius o festius en els quals lliurament participi.

1. Per començar els farà presents a l'encesa de foguerons de la revetlla de Sant Sebastià, diumenge 19 de gener a les vuit del vespre a la plaça Major de Palma. Hi serem presents diferents entitats de la societat civil amb llaços quadribarrats, símbols de la defensa de la llengua i la cultura catalana que ara el Govern Bauzá vol eliminar.
2. La setmana vinent hi haurà una reunió de la permanent de la Junta de Personal Docent no Universitari de les Illes Balears i dels seus serveis jurídics per tractar de l'esborrany del Decret de desenvolupament de la Llei de Símbols perquè ja hi veim molts aspectes que no s'ajusten a llei.
3. Diumenge, 26 de gener hi haurà un acte simbòlic a Lluç, on els representants de diferents entitats de la societat civil també hi durem llaços quadribarrats.
4. Els sindicats convocarem els treballadors i les treballadores docents de l'ensenyament públic, privat, concertat i de cooperatives d'ensenyament per explicar la normativa i la possible il·legalitat del decret. Per moltes prohibicions que hi hagi la defensa per la llengua i la cultura de les Illes Balears, que simbolitza el llaç, continuarà endavant."

L' STEI Intersindical va fer costat, juntament amb altres organitzacions, a la petició d'Acció Cultural del País Valencià. Aquestes entitats varen fer el comunicat següent:

"LES ENTITATS QUE FORMAM PART D'ENLLAÇATS PER LA LLENGUA (Acció Cultural del País Valencià, Escola Valenciana, Assemblea de Mestres i Professors en Català de les Illes Balears, Associació Amics de la Bressola, STEPV Intersindical Valenciana, USTEC-STES del Principat, STEI Intersindical de les Illes Balears, Plataforma pel Dret a Decidir, Federació d'Associacions per la Llengua Catalana, Acció Cultural dels Països Catalans, Associació Cívica per la Llengua El Tempir, Confederació Sindical Catalana, Moviment Franjoli per la Llengua, Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans, Confederació d'AMPAS Gonzalo Anaya, Castelló per la Llengua, CIEMEN, Agrupació Borriana de Cultura, Enllaçats No Acatem, Òmnium Cultural de l'Alguer) ens sumam a la petició d'Acció Cultural del País Valencià que demana la recepció de TV3 per a totes les llars del País Valencià i declarem que:

- Fem costat a la iniciativa d'Acció Cultural del País Valencià que treballa, -ara que el Govern valencià ha tancat Ràdio Televisió Valenciana-, per retornar el senyal de tots els canals de la CCMA. (TV3, 33, Canal Súper3, 3xl,324 i TV3cat) en aquesta part del territori.
- Els catalanoparlants tenim dret a tenir uns mitjans de comunicació en català al lloc on vivim i és molt important per la pervivència com a poble que la llengua es conservi on ara és llengua pròpia.
- També tenim dret, i així ens ho reconeix la Carta Europea de les Llengües Regionals i Minoritàries, ratificada en aquest apartat pel Govern de l'Estat espanyol-, a la reciprocitat d'emissions de les ràdios i televisions que emetin amb la mateixa llengua que la pròpia del territori.
- Un dels objectius d'Enllaçats per la Llengua és treballar per un espai comunicatiu català i en català a tot el territori. Per tot allà on es parla català, amb les seves variants dialectals pròpies de totes les llengües, volem poder disposar tots d'uns mitjans de comunicació fets des del nostre territori, des d'una visió centrada del país, i que aquests mitjans siguin objectius, plurals, veraçs i independents.
- Per la supervivència com a poble és molt important que els parlants disposem de mitjans de comunicació en català. Uns dels pilars de la normalització lingüística que encara no hem assolit completament.
- Demanem a la Generalitat de Catalunya que doni l'ordre a la CCMA perquè envii el senyal digitalitzat de TV3 als repetidors propietat d'Acció Cultural amb immediatesa i la suficient potència per respondre a la petició del poble valencià de tornar a rebre-la.

A CONTINUACIÓ, RELACIÓ D'ENTITATS QUE PARTICIPEN D'AQUESTA ACCIÓ:

Nom de l'entitat i una persona representant:

Per Acció Cultural del País Valencià, Toni Royo

Per Escola Valenciana, Natxo Badenes

Per l'Assemblea de Mestres i Professors en Català de les Illes Balears, Magdalena Gonzàlez i Crespi
Per l'Associació Amics de la Bressola, Aleix Andreu
Per STEPV Intersindical Valenciana, Vicent Maurí
Per l'USTEC-STES del Principat, Josep M. Cervelló
Per l'STEI Intersindical Illes Balears, M. Antònia Font
Per la Plataforma pel Dret a Decidir, Blanca Serra
Per la Federació d'Associacions per la Llengua Catalana, Elisenda Romeu
Per Acció Cultural dels Països Catalans, Òscar Adamuz
Per l'Associació Cívica per la Llengua El Tempir, Josep Enric Escribano
Pel Sindicat d' Estudiants dels Països Catalans, Gerard Casas
Per la Confederació Sindical Catalana (I-CSC), Sergi Perelló
Pel Moviment Franjolí per la Llengua, J.R. Noguero
Per la Confederació d'AMPAS Gonzalo Anaya, Mª Dolores Tirado
Per Castelló per la Llengua, Maria Nebot
Pel Centre Internacional Escarré per a les Minories Ètniques i Nacionals, Ricard Vilaregut
Per l'Agrupació Borrianenca de Cultura, Joan Garí
Per Enllaçats No Acatem, Quico Romeu
Per Òmnium Cultural de l'Alguer, Esteve Campus"

Dia 23 de gener l'STEI Intersindical va decidir ajornar l'acte a Lluç, ja que aquests darrers dies s'havia plantejat una situació nova: hi havia centres que podien deixar els llaços a les façanes, perquè els seus ajuntaments havien declarat les quatre barres o el llaç "símbol d'interès local", cosa que permetia la Llei de Símbols.

Des dels grups parlamentaris de l'oposició i des d'alguns membres dels diferents consistoris, i també des de l'STEI, es promovia i difonia aquest model de resolució a favor del manteniment del llaç com a símbol de defensa de la llengua catalana.

De moment ja eren tres les entitats que estaven d'acord a dur el símbol del llaç quadril·lat a Lluç, però es duria a terme més endavant.

D'altra banda, es va aprofitar aquest comunicat per demanar fotografies dels llaços als centres, per mirar de fer un historial amb tot el material que certificava la presència d'aquest símbol als centres.

Esperàvem que cessassin ben aviat els atacs a la llengua catalana, que havien fet necessària la resposta de la comunitat educativa mitjançant l'ús dels llaços.

També el 23 de gener, l'STEI Intersindical denunciava la Conselleria i afirmava que no s'escalivava i obria un altre expedient injust a Jaume March, aquesta vegada amb la suspensió de les funcions de director. El director general Bartomeu Isern era qui signava l'obertura de l'expedient.

Aquest nou expedient s'havia obert perquè March n'havia obert un a una alumna que havia fet un enregistrament d'amagat en horari lectiu al cap d'estudis. No a ell mateix.

Aquell matí, el director de Marratxí rebia una telefonada de Bartomeu Isern exigint-li el tancament de l'expedient a l'alumna. Hores després de la telefonada, el director havia rebut la comunicació de l'obertura del seu expedient.

Aquest nou expedient deixava ben clar que la Conselleria cercava mantenir i incrementar la crispació amb tots aquells atacs a la comunitat educativa. Aquell expedient, com tots els que s'havien obert fins ara, no tenia cap justificació. Calia recordar que els directors de Maó havien estat suspesos cautelarment durant mesos i, finalment, la sanció proposada, tot i que era injusta, era de quinze dies. Aquesta sanció encara no era definitiva i els directors hi havien presentat al·legacions i encara podia ser més reduïda o nul·la.

Tot això deixava el col·lectiu docent en la més absoluta indefensió. L'STEI denunciava públicament que tot això es tractava d'una persecució inquisitorial a la qual es veia sotmès tot el personal docent de les Illes Balears. El

Govern Bauzá atacava els professionals de l'ensenyament a partir de denúncies sense fonament de gent amb relacions amb grupuscles ultres.

A part d'això, encara s'estava esperant la condemna per part de la consellera d'Educació dels atacs, insults i amenaces que s'havien fet a través de les xarxes socials contra els docents. La Conselleria havia callat com un mort quan s'havien amenaçat professors d'atropellaments i de calar-los foc enmig de la plaça.

L'STEI Intersindical veia indicis d'assetjament laboral i abús de poder en el comportament reiterat dels responsables de la Conselleria i ja ho havia posat en mans dels serveis jurídics.

L'STEI feia costat a Jaume March i a la comunitat educativa de l'IES Marratxí.

També, la permanent de la Junta de Personal Docent no Universitari (STEI, CCOO, FETE-UGT, ANPE) reunida aquella setmana estudiava prendre mesures legals contra l'ofensiva de certs grupuscles afins al PP, que actuaven de forma sistemàtica i repetitiva en contra de la bona convivència de la comunitat educativa als centres docents.

L'STEI Intersindical va informar que la Conselleria havia duit els pressuposts al Consell Escolar de les Illes Balears, amb 6 mesos de retard. El 24 de gener, l'STEI va emetre el comunicat següent:

"Avui s'ha celebrat un plenari ordinari del Consell Escolar de les Illes Balears, amb la presència de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats. L'STEI va demanar, ja fa estona, que la consellera d'Educació, en compliment de la Llei de consells escolars (Decret legislatiu 112/2001, de 7 de setembre, pel qual s'aprova la Llei de consells escolars de les Illes Balears) comparegués al plenari del Consell per informar sobre l'avantprojecte de pressupost de la Conselleria de la qual és titular.

Els membres del Consell Escolar tenim dret a rebre la documentació i la informació necessàries per exercir les nostres funcions i difícilment ho podrem fer si no se'ns envia la informació en temps i forma. També es considera que és una desconsideració -per part de la consellera i per part de la presidència d'aquest Consell-, aquesta mala planificació, i que la consellera vingui aquí, avui dia 24 de gener, quan l'avantprojecte de pressupost ja ha caducat, ja s'ha convertit en un projecte, s'ha aprovat al Parlament i no s'ha donat l'ocasió als representants de tots els sectors implicats en matèria educativa a dir-hi la seva.

L'STEI denuncia, per tant, que se'ns ha usurpat per part del Govern el nostre DRET a ser consultats i el nostre DRET de participació i assessorament en aquest òrgan. També denuncia que aquesta Conselleria, per ordres explícites i tancades del president Bauzá, té el rumb posat a fer únicament el que ell diu, sense tenir en compte les necessitats i les prioritats dels centres ni tampoc les opinions, el sentir ni la preparació que, d'aquests temes en té el col·lectiu docent, la comunitat educativa, inclosos els experts docents i investigadors de la universitat dels seus representants legítims, els sindicats, les associacions pares, mares, etc.

Per tant, aquesta manera de funcionar, de legislar i de governar sense consens i sense respectar l'estat de dret, en funció de fòbies i filies d'un líder, en comptes de solucionar els problemes que tenim, els agreuja i ajuda a tenir una mala imatge de la classe política que ARA ens governa.

L'avantprojecte de pressupost caducat que avui ha arribat al CEIB té moltes mancances, que els diferents col·lectius ja hem fet saber a la comunitat educativa i a la societat en general, i no deixarem de fer-los públics. A més, els pressuposts no preveuen la possibilitat que es produeixi un acord, derivat de la negociació de la plataforma reivindicativa dels dos comitès de vaga que han originat un conflicte educatiu que encara resta obert. Ens manca:

- 1. Un pressupost suficient que no estigui per davall de la mitjana estatal i europea. Necessitam superar el 3% del PIB en Educació i arribar a un 6% com a mínim. La xifra és insuficient.*
- 2. Les necessitats educatives actuals passen per tenir projectes de suport amb professorat suficient per atendre les necessitats educatives i d'aprenentatge dels alumnes.*
- 3. Un pressupost destinat a recuperar les plantilles que teníem abans de la crisi perquè es puguin cobrir les baixes dels professors malalts i poder garantir el dret a l'educació dels alumnes.*
- 4. Que els responsables del govern coneguin a fons el sistema educatiu, planifiquin i consensuïn bé els projectes que s'han d'aplicar als centres i en facin una bona planificació per a la implantació.*
- 5. El manteniment i la construcció d'equipaments educatius necessaris sobretot a zones que hi ha una major quantitat de població escolar en espais insuficients com és Eivissa, Sóller i altres zones.*
- 6. Reforç i recursos per a la Formació professional. Ampliació de l'oferta a totes les illes.*

7. *Impuls de l'ensenyament en català i de l'aprenentatge en una llengua estrangera. Manteniment del tant per cent de presència del català als centres i reforç a l'àrea d'anglès en desdoblaments, ràtios baixes per poder fer pràctiques orals, professors nadius per fer d'auxiliars de conversa, laboratoris d'idiomes, dibuixos animats i pel·lícules en versió original per la TV pública, intercanvis, etc.*
8. *Beques i ajudes a l'estudi i per transport, menjadors escolars, llibres de text...*
9. *I finalment volem dir que, hi hagi el pressupost que hi hagi, l'STEI que ha representat el professorat mentre el Govern ha estat de diferents colors polítics, mai no havíem vist un curs tan anormal i una Conselleria tan immòbil. Volem deixar constància ara i aquí que l'immobilisme no és només davant una negociació pendent, sinó en tots els altres àmbits de treball de la Conselleria."*

També és interessant conèixer com planifica el sindicat el seu treball, la seva acció sindical. Normalment es fa a través de reunions, que són com a mínim setmanals. Però aquesta vegada podem posar un testimoni escrit de com la secretaria de Política Educativa i Normalització Lingüística explicava la seva planificació i l'enviava per correu intern als alliberats del sindicat, el 27 de gener. Aquest va ser el document:

"EL MOMENT HISTÒRIC QUE VIVIM DEMANA UNA ACTITUD DE LLUITA, constant i ferma, per la defensa dels drets socials, laborals i lingüístics que des dels seus inicis ha defensat el nostre sindicat. Som a un moment històric en què la ciutadania ha de prendre consciència de quines són les causes d'aquesta pèrdua progressiva de drets i llibertats, qui en són els promotors i què es pot fer per canviar-ho. A Europa hi domina l'interès per l'economia en comptes del benestar de les persones. Tant a l'Estat com a les Illes tenim un govern amb majoria absoluta del Partit Popular, que ha mostrat la seva cara més intolerant, dretana, radical i agressiva. Un govern que promou lleis per controlar i reprimir la ciutadania, que fan accions en contra dels serveis públics, sanitat i educació sobretot, aprovació d'una nova llei educativa sense el consens de la comunitat educativa. Ara preparen l'estatut docent. A educació continuen les retallades pressupostàries, reducció de plantilles, pèrdua de condicions laborals del professorat interí, augment de ràtios, canvis del sistema educatiu i atacs contra la llengua i la cultura catalana, un índex d'atur molt alt, desnonaments, espoli fiscal, vulneració de l'estat de dret, mal govern, crispació social, perill de fractura social... Tot aquest malestar ens du a la conclusió que la crisi actual ha estat programada per llevar-nos els drets socials i laborals que tant ens han costat aconseguir.

Ens trobam davant un curs que ha començat amb una mobilització molt important que ha comptat amb una gran unitat d'acció, sindicats, docents, pares, mares alumnes i suport de la societat civil i davant una conselleria d'Educació i un govern del PP intransigent, autoritari i immobiliista. La negociació està aturada. Una ideologia clara i sòlida és als fonaments de l'acció sindical de l'STEI Intersindical i una acció contundent de resposta davant el que creguem que és una mala acció de govern serà el que farem. Aquesta secretaria té al davant els principis i els objectius definits als Estatuts, les línies definides a la ponència d'acció sindical del nostre darrer Congrés i les atribucions definides al règim intern.

Reglament intern. La Secretaria de Política Educativa i Normalització Lingüística tindrà les següents atribucions:

1. *Planificar, elaborar i coordinar l'acció sindical i l'organització del seu àmbit, d'acord amb les directrius generals de l'STEI Intersindical, i en coordinació amb la Secretaria d'Acció Sindical. Pel que fa als temes de política educativa fer de portaveu de les línies marcades per les secretaries d'ensenyament públic i d'ensenyament privat concertat.*
2. *Mantenir una estreta cooperació i coordinació amb els responsables de les diferents secretaries i àrees transversals del sindicat, a l'hora de dur a terme actuacions relacionades amb aquestes àrees i amb la secretaria d'Organització, Comunicació i Noves Tecnologies.*
3. *Representar l'STEI Intersindical, en el seu àmbit d'actuació.*
4. *Coordinar, si s'escau, accions pròpies del seu àmbit amb altres organitzacions sindicals o entitats civils."*

Per aquestes dates se celebrava el Fòrum Mundial d'Educació al Brasil, on l'STEI Intersindical hi va comunicar la problemàtica educativa que patíem a les Illes Balears. Això va fer que el seu consell internacional donàs suport a la lluita de la comunitat educativa de les Illes. Aquest va ser el comunicat que es va fer:

"EL CONSEJO INTERNACIONAL DEL FORO MUNDIAL DE EDUCACIÓN APOYA LA LUCHA DE LA COMUNIDAD EDUCATIVA DE LAS ISLAS BALEARES

El Consejo Internacional del Foro Mundial de Educación apoya la lucha del conjunto de la comunidad educativa (profesorado, padres y madres, alumnado...) del conjunto de la sociedad balear contra la política educativa y lingüística del govern balear. Una política contraria al derecho universal de la educación, una educación para todos y todas, a la normalización lingüística y a los derechos laborales del profesorado.

La política del gobierno balear se inserta en las políticas neoliberales impulsadas por las agencias internacionales y los gobiernos conservadores. Unas políticas que favorecen los intereses de los poderosos y son contrarios a la mayoría de la población. Los ajustes, los recortes, el TIL, una norma contra la lengua catalana, la ley de símbolos que va en contra de la libertad de cátedra y de expresión del profesorado son concreciones de todas esas políticas antisociales.

El Foro Mundial de Educación y Pedagogía de las Regiones Metropolitanas y Periferias que está ce-

lebrándose en Canoas, Rio Grande do Sul, Brasil, manifiesta todo su apoyo a la lucha ejemplar impulsada por los sindicatos STEI - Intersindical y CCOO y la Asamblea de Docentes de las Islas Baleares. Una lucha por una educación pública y de calidad, transformadora, democrática, y en catalán. La lucha, iniciada hace años, ha tenido su momento más álgido con la huelga indefinida al inicio del curso 2013-14 que tuvo un seguimiento masivo y fue acompañada con centenares de actos y manifestaciones. Un conflicto que permanece abierto y vivo.

Canoas, 23 de enero de 2014

Albert Sansano,

Coordinador de la Secretaría Ejecutiva del Consejo Internacional del Foro Mundial de Educación"

Poques feines tenien devers la Conselleria i ara se'ls ocorria que la camiseta verda també se semblava a un símbol i miraven de com podien prohibir que es vestís de verd. Davant una barrabassada tan ridícula, l' STEI Intersindical va enviar als centres una curta nota, dient que feia riure que hi hagués algú que es pensàs que no es podien dur camisetes verdes.

L' STEI advertia que ningú no ens podia dir, ni inspectors d'educació, ni conselleres, ni presidents del govern... de quin color havíem d'anar vestits els docents, els ciutadans i les ciutadanes. Els docents no érem béns mobles, ni béns immobles. La repressiva Llei de símbols no regulava per res aquesta matèria i ja faria riure que algú es pensàs que, en democràcia, es podia fer una llei per regular el color de la roba que havíem de dur!! Fins aquí havíem arribat!!

Davant aquesta situació tan grotesca, l'STEI Intersindical va participar i impulsar, amb la resta de sindicats i entitats de la comunitat educativa (FETE-UGT, FE-CCOO, FAPA, CRIDA, Assemblea de Docents...) la setmana verda i enllaçada.

Des de l'STEI vàrem recordar que vivíem en democràcia i ningú no ens podia dir de quin color havíem d'anar vestits.

I vàrem enviar aquest missatge al Govern:

1. *No a les lleis repressives i anticonstitucionals.*

2. *Sí a la llibertat i la democràcia.*

Continuam amb la bona feina dins els centres per una educació de qualitat, inclusiva, participativa i en català.

Els llaços són el símbol de la defensa de la llengua pròpia de Formentera, Menorca, Eivissa i Mallorca.

Recordam al govern que l'Estatut d'Autonomia li atorga la responsabilitat de dur el català a la igualtat plena amb l'altra llengua oficial.

Cada dia, mentre duri aquesta setmana verda i enllaçada, anirem a un edifici públic del Govern de les Illes Balears a fer-nos una foto amb els llaços i les camisetes verdes per recordar al Govern aquests missatges."

L'STEI Intersindical denuncia el maltractament a l'ensenyament concertat

Davant el maltractament continuat del Govern i el deute impagat a l'ensenyament concertat, l'STEI Intersindical va convocar una assemblea de delegats, i aquesta és la informació que es va donar als centres, al dia següent:

"BENVOLGUDES COMPANYYES I COMPANYYS,

Ahir, dia 28, va tenir lloc a la seu de l'STEI de Palma una assemblea de persones delegades de centres concertats. En aquesta reunió es va parlar de la situació actual de l'aplicació del TIL i de la futura aplicació de la LOMCE.

A continuació es va informar que, per fer els pagaments de la caixa de resistència, s'està pendent d'una consulta a l'Agència Tributària de Madrid per saber la forma més adequada de tributar. Aquests pagaments es faran a totes les persones que ho sol·licitin i que hagin fet vaga qualsevol dels 18 dies en què aquesta es va dur a terme.

El punt més important va esser el de la situació de les persones treballadores del sector que, a pesar de comptar amb un nou conveni i unes noves taules salarials, continuen cobrant a preu de 2008 i amb un deute acumulat que, amb les càrregues socials, pot arribar a suposar a la Conselleria una suma de 12 milions d'euros.

A una roda de premsa posterior els responsables del sector de la concertada explicaren als mitjans aquesta situació.

A l'assemblea, com a conclusió, es va decidir que es demanaria a les treballadores i treballadors de la concertada la seva disposició a fer mobilitzacions per aquest motiu. Per això, us demanem a cada un de vosaltres que ens faceu els suggeriments sobre accions que trobeu que s'han de dur a terme en el sector de la concertada i a les que hi estaríeu disposats per demanar a l'Administració que s'assegui a la mesa amb la part social i actualitzi les taules salarials i el deute corresponent el més aviat possible.

Us adjuntam un recull de premsa.

Salutacions."

Requeriment notarial i actes de la Conselleria

A les reunions que havien fet els comitès de vaga durant aquell temps amb la Conselleria, havien demanat les actes de les reunions anteriors. La Conselleria no aportava les actes, se'ls demanava una i una altra vegada i sempre ocorria el mateix, fins que l'STEI Intersindical va decidir demanar les actes amb un requeriment notarial. Aquest es va dur a terme el 10 de gener de 2014, a través de la notària Marta Mulet Amer. I aquest requeriment va fer el seu efecte, perquè la Conselleria va enviar les actes referides a reunions fetes durant els mesos de setembre i octubre de 2013. Aquí teniu el requeriment notarial i les actes rebudes de la Conselleria. Hem d'especificar que hi ha una acta i deu esborranys d'acta. L'esborrany d'acta núm. 1 repeteix aquest nombre, perquè és l'única que s'ha fet a l'ensenyament concertat. S'ha d'especificar que de les actes de la Conselleria no s'ha tocat ni una coma ni s'han corregit les faltes lingüístiques ni les ortogràfiques (a l'acta núm. 9, la Conselleria manifesta que no s'havien entregat les actes perquè primer havien de passar pel servei lingüístic; nosaltres pensam que o bé no han passat pel servei lingüístic o bé aquest servei no serveix per la seva inutilitat):

Número:19

10/01/2014

ACTAS DE PRESÉNCIA

A REQUERIMENT DE:
SINDICAT DE TREBALLADORES I TREBALLADORS-
INTERSINDICAL DE LES ILLES BALEARS (SITEI
INTERSINDICAL

MARTA MULET AMER

Notario

C/ Cardenal Rossell nº 26 Bajo
07007 Palma de Mallorca
Telf. 971 746 203 Fax 971 265 923
e-mail: mmulet@notariado.org

PAPEL EXCLUSIVO PARA DOCUMENTOS NOTARIALES

BR0518009

MARTA MULET AMER
Notario
 C/ Cardenal Rossell nº 26 Bajo
 07007 Palma de Mallorca
 Telf. 971 746 203 Fax 971 265 923
 e-mail: mmulet@notariado.org

NÚMERO DINOU (19)-----

-----**ACTA DE PRESÈNCIA**-----

A Palma de Mallorca, a deu de gener de dos mil catorze.-----

Davant meu, MARTA MULET AMER, Notari de l' Il·lustre Col·legi de les Balears amb residència en aquesta capital,-----

-----**COMPARIIX**-----

El senyor GABRIEL CALDENTY RAMOS, major d'edat, fadrí, mestre, veí de Palma de Mallorca, amb domicili al carrer General Riera 120 3º D, C.P. 07010, i titular del DNI: 42.962.174-Z-----

INTERVÉ en nom i representació, com a APODERAT, del **SINDICAT DE TREBALLADORES I TREBALLADORS-INTERSINDICAL DE LES ILLES BALEARS (SITEI INTERSINDICAL**, abans "Sindicat de Treballadores i Treballadors de l'Ensenyament-Intersindical de les Illes Balears (SteI-I), i anteriorment "Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament de les Illes" (SteI), domiciliat en el carrer de Jaume Ferran, 58, de Palma, els estatuts van ser dipositats el dia 1 de setembre de 1977 i va adquirir personalitat jurídica i plena capacitat d'obrar el dia vint-i-dos de setembre de mil nou-cents setanta-set,: restà inscrit amb el número 49 en el Registre d'Organitzacions de Funcionaris de la Direcció

General de la Funció Pública de Presidència del Govern; el seu codi d'identificació és el G-07126956. -----

La seva representació i facultats deriven del poder atorgat al seu favor davant la Notari de Santa Maria del Camí Maria Josep Cànaves Bertos, el 12 de desembre de 2012, 2114 de protocol, pel qual se li van concedir les facultats de fer, acceptar i contestar notificacions i requeriments oficials. -----

Tinc a la vista l'esmentat poder, en què comprovo els extrems exposats, i que jutjo suficient per al present atorgament. -----

M'assevera la vigència de les seves facultats representatives i la persistència de la personalitat de l'entitat a la qual representa. -----

M'asseguro de la seva identitat per la documentació ressenyada. -----

Té al meu entendre, en el concepte en què intervé, capacitat legal suficient i interès legítim per atorgar la present acta, al principi qualificada, i a l'efecte, **EM REQUEREIX:** -----

:A mi, la Notària, perquè em personi en el domicili de la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears, situat al carrer Alfons el Magnànim, 29, acompanyada del requeridor, i un cop allà personada, presenciï la sol·licitud, per part del requeridor i en nom del sindicat al qual representa, a la Consellera d'Educació i Cultura, senyora Joana-Maria Camps Bosch, de lliurament de les actes de les reunions negociadores amb els comitès de vaga realitzades entre els dies 26 de setembre i 17

PAPEL EXCLUSIVO PARA DOCUMENTOS NOTARIALES

BR0518008

d'octubre de 2013, i perquè reculli els fets succeïts mitjançant diligència o diligències a continuació d'aquesta escriptura. -----

Accedeixo al requeriment, al qual donaré compliment mitjançant diligència o diligències a continuació. -----

-----**ATORGAMENT**-----

Queden fetes les reserves i advertiments legals. -----

Protecció de dades personals. Les dades recollides formaran part dels fitxers existents en la Notaria i seran tractades i protegides segons la legislació notarial i la de protecció de dades personals. El compareixent queda informat i accepta la incorporació de les seves dades als fitxers automatitzats existents en la Notaria, que es conservaran amb caràcter confidencial, sense perjudici de les remissions d'obligat compliment. La seva finalitat és realitzar la formalització de la present acta, la seva facturació i seguiment posterior i les funcions pròpies de l'activitat notarial . El titular de les dades podrà exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició davant el responsable del fitxer, que és la Notari que subscriu, en la direcció del meu Notaria: Carrer Cardenal Rossell núm. 26 - 07007 - Palma de Mallorca. -----

Llegeixo, per mi mateixa, aquesta acta al compareixent,

prèviament informat del dret que l'assisteix a llegir-la per si mateix, al qual renuncia, i, assabentat del seu contingut, atorga el seu consentiment i la signa amb mi-----

-----**AUTORITZACIÓ**-----

I jo, la Notària, DONO FE de la identitat de l'atorgant, que al meu parer té capacitat i legitimació, que el consentiment ha estat lliurement prestat, que el present atorgament s'adequa a la legalitat i a la voluntat degudament informada de l'intervinent i de tota la resta continguda en aquest instrument públic, estès a dos fulls de paper timbrat per a ús exclusiu notarial, de la sèrie BR, el present i el anterior en ordre correlatiu ascendent.-----

Està la firma del compareixent. Signat, Marta Mulet Amer. Rubricat i segellat. -----

DILIGÈNCIA relativa a l'acta 19/2014, de deu de gener de 2014.-----

La poso jo, la Notària autoritzant, el dia disset de gener de 2014, per fer constar que, a les nou hores i quaranta -cinc minuts del dia d'avui, em persono en el lloc del requeriment, que és la seu de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, al carrer Alfons el Magnànim, núm 29 de Palma de Mallorca, on trobo a la senyora Maria Antònia Font Gelabert, Secretària de Política Educativa i Normalització Lingüística de l'entitat requeridora, el sindicat STEI, i cinc persones més, que s'identifiquen com a membres del sindicat, que accedeixen a l' interior de l'edifici. En la planta baixa es troba el

PAPEL EXCLUSIVO PARA DOCUMENTOS NOTARIALES

0712013

BR0518007

Registre, al qual es dirigeixen, i on la senyora Maria Antònia Font Gelabert fa entrega d'una sol·licitud, de la qual em proporciona còpia -requerint la consellera d'educació a lliurar les actes de les reunions negociadores als comitès de vaga, per a la seva incorporació a aquesta acta, al que accedeixo-; el Registre li torna còpia segellada de la sol·licitud lliurada.-----

Després d'això, es desplacen a la quarta planta de l'edifici, on es troba el gabinet de la consellera, i, una vegada allà personats, la senyora Maria Antònia Font Gelabert lliura a qui s'identifica com la Secretària de la Consellera, senyora Elisa Mesa, després de ser advertida de la meua presència, la còpia segellada de la sol·licitud lliurada al Registre, i procedeix a explicar-li que s'ha registrat aquesta sol·licitud novament, al no haver estat atesa la seva sol·licitud del 2 de gener de 2014; al seu torn, la senyora Elisa Mesa diu que avisarà la Cap del Gabinet perquè la rebí. -----

Posteriorment, a les nou hores i cinquanta minuts del dia, compareixen en la quarta planta les següents persones, qui s'identifiquen com la Secretària General Tècnica, la senyora Salvadora Ginard; la Cap de Gabinet, senyora Irene Durán; i la cap del Departament Jurídic, senyora Mercedes Montaner; després de

donar-los a conèixer la meva presència, passen tots a reunir-se a la sala de juntes, on, un cop asseguts, la senyora Maria Antònia llegeix de nou la sol·licitud, destacant el requeriment de lliurament de les actes tant de la mesa sectorial de l'ensenyament públic com les de les reunions negociadores amb els comitès de vaga, realitzades entre el dia 24 de setembre de 2013 i el 12 de octubre de 2014, i el fet de no haver atès la sol·licitud de lliurament de les actes efectuada el 2 de gener de 2014, així mateix, sol·licita que es reprenguin les reunions negociadores amb la presència del president del Govern. -----

Observo que la secretària general, senyora Salvadora Ginard, pren notes escrites d'allò expressat per la senyora Maria Antònia Font Gelabert, després de la qual cosa, manifesta el següent: -----

- Que no té capacitat ni competències per donar resposta al requerit per la senyora Maria Antònia Font Gelabert . -----

- Que, atès que els representants del sindicat sol·licitant han acudit sense avís previ, la consellera desconeix la seva visita. -----

- Que es compromet a cursar el requeriment del sindicat a l'òrgan competent. -----

Els membres del sindicat STEI que fan el requeriment sol·liciten, els esborranys de les actes, i a més demanen expressament a la cap del Gabinet, senyora Irene Durán, que impulsi la sol·licitud realitzada pel sindicat -----

La Cap del Departament Jurídic, senyora Mercedes Montaner,

PAPEL EXCLUSIVO PARA DOCUMENTOS NOTARIALES

0772013

BR0518006

manifesta que contestarà la sol·licitud registrada en el termini de deu dies, que és el previst per la legislació vigent . -----

Després de la reunió mantinguda, a les deu hores i deu minuts del dia, els membres del sindicat es dirigeixen al despatx del senyor Guillem Estarellas, secretari autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats, on troben a la seva Secretària, a qui apercebo de la meva presència; la senyora Maria Antònia Font Gelabert li fa lliurament d'una altra còpia de la sol·licitud registrada, i se la llegeix en la meva presència, després de la qual cosa, procedim a abandonar l'edifici, i dono per conclosa la pràctica del requeriment . -

Del total contingut d'aquesta diligència, estesa a continuació de la seva matriu en dos folis de paper timbrat sèrie BR, el present i l'anterior, jo, la Notària en DONO FE . -----

Signat, Marta Mulet Amer. Rubricat i segellat. -----

ÉS CÒPIA AUTORITZADA, del seu original, que es troba en el meu Protocol corrent d'instruments públics sota el número al principi expressat, i jo, la Notari autoritzant del mateix, la expedisc per la part requeridora en quatre folis de paper timbrat de la sèrie BR, el present i els tres anteriors en ordre ascendent. A Palma de Mallorca, a vint i nou de gener de dos mil catorze. **DONO FE.** -----

DOCUMENT SENSE QUANTIA

ACTA REUNIÓ COMITÈ DE VAGA

Núm. de la sessió: 1

Data: 26 de setembre de 2013

Hora d'inici: 14:30 h

Hora d'acabament: 17:25h

Lloc: sala de juntes de la Direcció General de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans

Assistents:

Juana M. Camps Bosch, consellera d'Educació, Cultura i Universitats

Guillem Estarellas Valls, Secretari Autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats

Bartolomé Isern Lladó, director general de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans

Irene Duran Vadell, cap de gabinet

Juan Dominguez Aguado, assessor de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats

Maria Puigserver Canet, cap del Servei de Provisió

Fernando José Llorca García, cap de departament de Planificació

Patricia Moreno Ruíz-Olalde, responsable de comunicació

Biel Caldentey Ramos (STEI)

Cosme Orell Bonet (STEI)

M. Antònia Font Gelabert (STEI)

Francesc Cardona Natta (STEI)

Carme Santamaria Pascual (FETE-UGT)

Alejandro Benito Claramunt (FETE-UGT)

Toni Martorell Cànaves (ANPE)

Maria José Adamuz Cañada (ANPE)

Mercedes de Arriba Sánchez (ANPE)

Gloria Escudero Tomàs (FE-CCOO)

Antoni Baos Relucio (FE-CCOO)

Iñaki Aicart i Fito (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Laura Calafell Garzón (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Marina Llobera Vicens (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Guillem Barceló Ramis (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Josep Palou i Mas (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Neus Canals (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Francesca Antònia Ramon i Beltran (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Jaume Sastre i Font (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

M. Antònia Marroig Colom (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Almudena Mateo Gago (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Vicenta M. Baldó Amengual, secretària

Desenvolupament de la sessió

El senyor Caldentey manifesta que no s'ha convocat una reunió amb el comitè de vaga de centres concertats i recorda que a l'acte de conciliació convocat pel TAMIB dia 18 de setembre no hi va assistir cap representant de l'Administració. Exigeix que es convoqui una reunió amb el comitè de vaga de centres concertats.

El senyor Estarellas ressenya que es farà una convocatòria per a centres concertats, però recorda que aquesta és una reunió dels comitès de vaga de centres públics. Pel que fa als membres de l'Assemblea de Docents de les Illes Balears, no té cap inconvenient que assisteixin a aquesta reunió com a convidats, però hi ha un informe jurídic on s'indica que hi ha uns defectes de forma que s'han de esmenar. Afegeix que no hi ha cap problema perquè s'asseguin a aquesta reunió per tal d'arribar a un acord. Demana que cada comitè designi un portaveu.

El senyor Caldentey diu que li pareix bé que intervengui qualsevol membre de cada comitè sempre que es faci de manera ordenada, i demana que els membres dels sindicats de FETE-UGT i ANPE també puguin intervenir com a convidats.

L'Assemblea de Docents designa al senyor Barceló i al senyor Sastre com a portaveus del seu comitè. El senyor Barceló manifesta que tota la documentació requerida pels serveis jurídics d'aquesta Conselleria serà lliurada el més aviat possible.

El senyor Estarellas comenta que ahir es va reunir la Mesa Sectorial d'Educació, i considera que aquesta reunió ha de ser el punt de partida per començar a negociar, afegeix que en aquesta reunió la Conselleria va fer unes propostes que s'han lliurat als comitès de vaga i a tots els centres públics.

El senyor Caldentey manifesta que la negociació comença pèssimament i que haver fet públiques les propostes i enviar-les a tots els centres potser considerat un presumpte acte de mala fe, ja que tots els sindicats varen dir que aquesta proposta era manifestament insuficient.

El senyor Estarellas ressenya que això no és un acte de mala fe sinó una mostra de ser el més transparents i clarificadors possibles. Proposa tractar els punts de la proposta un per un.

El senyor Sastre manifesta que dins aquestes propostes no n'hi ha cap que faci referència a l'arxiu dels expedients sancionadors dels tres directors de Menorca. El senyor Estarellas diu que ahir l'instructor dels expedients va dictar l'aixecament de les mesures cautelars. El senyor Sastre exigeix la retirada d'aquests expedients. El senyor Estarellas comenta que qui ha de valorar aquesta situació és l'instructor.

El senyor Cardona ressenya que els expedients oberts als directors de Menorca són expedients polítics que no van ser oberts per la Inspecció Educativa. El senyor Isern diu que aquesta Administració ha seguit el procediment legalment establert.

La senyora Font reitera que els directors han de tornar a la seva funció, ja que se'ls va imposar una suspensió cautelar de sou i funció i després, si dimecres se'ls varen aixecar les mesures cautelars, aquest aixecament ha de ser de tot, de sou i de funció. El senyor Estarellas indica que l'informe de l'inspector estableix que han de tornar com a professors.

El senyor Baos s'afegeix a l'exposat pels representants de l'STEI, i si s'ha aixecat la mesura cautelar no se'ls pot llevar la funció i complement de director. El senyor Estarellas diu que el procediment continua endavant i si finalment la instrucció s'arxiva se'ls hi retornaran els complements, però s'ha d'esperar que l'expedient quedi resolt.

El senyor Barceló comenta que el col·lectiu docent està especialment sensibilitzat en aquesta qüestió i si no s'avança, la vaga continuarà. El senyor Cardona manifesta que per començar a negociar és necessari retirar aquests expedients disciplinaris.

El senyor Barceló pregunta quin termini queda per que es resolguin els expedients, el senyor Estarellas diu que es dictarà resolució el més aviat possible i que l'instructor està valorant les alegacions presentades pels directors i demana respecte per la tasca feta pel inspector.

El senyor Caldentey diu que en data 23 d'agost, els directors que tenen obert un expedient varen registrar les seves alegacions tant a les mesures cautelars com a l'obertura de l'expedient. Demana, com a mínim, l'aixecament de les mesures cautelars. La conselleria diu que només es pot comprometre a seguir tot el procediment jurídic i instar l'instructor que dicti la resolució el més aviat possible.

El senyor Estarellas proposa analitzar punt per punt les propostes fetes als comitès de vaga.

El senyor Caldentey demana començar pel TIL. La consellera manifesta que la proposta d'aquesta Conselleria es aplicar el TIL a Educació Infantil i primer, tercer i cinquè d'Educació Primària i que a primer cicle d'ESO s'apliqui de forma voluntària.

La senyora Font troba insuficient aquesta proposta, ja que la imposició del TIL fa més mal a Primària que a ESO, considera que el català ha de ser la llengua vehicular i al mateix temps s'ha reforçar l'àrea d'anglès. Afegeix que l'STEI va presentar una proposta per reforçar aquesta àrea dotant als centres d'auxiliars de conversa, fent desdoblaments, ect. Saben que els alumnes de primer d'ESO no estan preparant per rebre les classes en anglès i que els de cinquè de primària tenen el mateix problema. Considera que aquesta aplicació és una implantació invasiva i manifesta que l'aplicació per ser una vertadera implantació progressiva s'hauria de començar des de primer d'Educació d'Infantil. Ressenya que l'aprovació del Decret Llei està totalment injustificada ja que aquest decret manifesta que és del tot necessari i urgent que es pugui aplicar als centres el TIL per evitar greus pertorbacions, quan s'ha fet una enquesta als directors dels centres i han dit que és més fàcil continuar amb el projecte lingüístic aprovat el curs passat que aplicar el nou, model que compta amb el suport d'un 87% de pares que varen triar com a primera llengua el català. Manifesta que la vaga continuarà si el TIL i els expedients disciplinaris continuen endavant.

El senyor Sastre demana la retirada del TIL, ja que amb la aprovació d'aquest decret llei el Govern no compleix amb el seu programa electoral on prometia un model de funcionament consensuat. Per tant demanen que compleixin el seu programa electoral, retirin el TIL i comencin a negociar la introducció i recolzament de l'àrea d'anglès.

El senyor Baos proposa que per al curs 2013-2014 hagi flexibilitat basada en l'autonomia de centres i que els consells escolars de centres aprovin el projecte lingüístic a aplicar. Després, per al curs que ve, negociar un projecte que tingui el major consens possible.

El senyor Estarellas diu que totes les intervencions han demanat que el Tractament Integral de Llengües es retiri, però el PP dins el seu programa oferia la introducció de les diferents llengües, per tant el TIL no es retirarà. Tant a la Mesa Sectorial d'Educació com als comitès de vaga s'ha proposat aplicar voluntàriament a primer d'ESO i quan es va aprovar el decret llei ja es va llevar la implantació obligatòria a Batxiller i FP. Es pot negociar aspectes laterals del TIL, de formació, de calendari per a propers cursos, es pot millorar el TIL però no retirar-lo.

El senyor Caldentey manifesta que ells també cedeixen, ja que han passat de demanar la retirada a demanar l'ajornament i potser fer una proposta d'aproximació que consistiria en l'aplicació voluntària del TIL a Infantil i Primària respectant el Decret de mínims.

El senyor Barceló demana que el Govern parteixi del consens, i que s'impulsin i reforcin els programes que ja estan en funcionament. El senyor Cardona ressenya que si s'implanta el TIL la Conselleria serà la responsable de l'augment del fracàs escolar ja que els alumnes no estan preparats.

El senyor Estarellas respecta les opinions dels membres dels comitès de vaga, però manifesta que hi ha centres on el TIL s'està aplicant i no hi ha cap problema. El senyor Cardona indica que l'aplicació en aquests centres és voluntària. El senyor Estarellas diu que si no hi ha hagut cap problema a l'hora d'aplicar-lo voluntàriament, tampoc n'hi ha d'haver per la seva implantació en tots els centres, ja que hi ha gent suficientment preparada per poder impartir les hores en anglès, que són mínimes. El senyor Isern afegeix que s'han contractat 104 professors més, entre els quals hi ha professors d'anglès, per poder aplicar el TIL amb les màximes garanties, també s'impartiran cursos i seminaris específics al professorat.

El senyor Estarellas ressenya que les quotes i plantilles d'aquest curs varen ser negociades amb els directors dels centres i l'Administració ha estat molt sensible amb la dotació del professorat en determinants centres pel seu tipus d'alumnat. El senyor Barceló manifesta que no es va negociar amb els directors només se'ls va convocar.

El senyor Estarellas comenta que per aplicar el TIL es contractarà més auxiliars de conversa, que també aniran als centres plurilingües i als centres amb seccions europees, també hi ha la possibilitat de fer desdoblaments.

El senyor Barceló destaca que la falta de consens és la que ha duit a una sèrie d'actuacions que ara tots patim i demana una planificació.

El senyor Caldentey indica que qualsevol modificació en l'aplicació del TIL i qualsevol consens s'haurà de traslladar a la norma, per tant publicar una modificació del decret llei. Afegeix que qualsevol possible acord al que s'arribi s'ha de ratificar en les assemblees.

El senyor Estarellas està d'acord, si s'arriba a un acord és modificarà la norma. Ressenya que l'Administració ha fet una proposta i es pot negociar que la implantació es faci el millor possible amb la contractació d'auxiliars de conversa i desdoblaments, però la implantació del TIL a infantil i a primària és inamovible.

La senyora Escudero demana si els desdoblaments només es faran a centres concrets. El senyor Estarellas diu que es faran a tots els centres que faci falta. El senyor Cardona diu que al CEIP Mare de Déu de Gràcia hi ha dos cursos amb 30 alumnes i 19 alumnes amb necessitats educatives especials i no s'ha fet cap desdoblament. El senyor Isern diu que no té constància d'aquest fet, però comprovarà aquestes dades.

El senyor Caldentey demana la negociació de la implantació progressiva d'una tercera llengua.

El senyor Aicart qüestiona la proposta del TIL perquè es una proposta allunyada de la realitat dels centres, fer grups a tercer i cinquè amb alumnes que no han fet anglès no és realista, per tant demana que és torni enrere i és negocie un nou projecte.

El senyor Estarellas diu que es pot negociar a partir de les propostes que l'Administració ha lliurat, i que haver proposat que la implantació sigui voluntària a primer cicle d'ESO és una passa molt important, però aquest curs s'ha d'implantar a Infantil i primer, tercer i cinquè d'Educació Primària.

El senyor Caldentey diu que si aquesta és una postura tancada no la traslladarà a la seva assemblea.

El senyor Estarellas diu que si i proposa tornar a negociar dilluns que ve. El senyor Caldentey demana que sigui demà. El senyor Estarellas no veu cap inconvenient i s'acorda continuar amb la negociació divendres dia 27 de setembre a les 16,00 h.

A continuació el senyor Isern resumeix els punts de la proposta pels membres de l'assemblea que no varen estar presents en la Mesa Sectorial d'Educació.

Respecte al tema d'interins diu que a la Mesa Sectorial també es van parlar de condicions laborals i salarials com el cobrament dels mesos d'estiu i el tema de la tutorització i no s'ha recollit en el document de proposta. Afegeix que també es va parlar de la possible recuperació dels sexennis i fons socials a través de l'aplicació del decret de mesures fins al 31 de desembre de 2013, igual que la resta de funcionaris. També es va parlar de cobrar el 100% en el cas de baixes per malalties infectocontagioses.

El senyor Estarellas diu que tots els temes afectats per el decret de mesures s'han de tractar amb funció pública.

La senyora Escudero demana que s'inclouï al document les ajudes de llibres i que s'especifiqui com i quan s'oferirà la formació específica als docents.

La senyora Canals ressenya que tots els punts de la vaga convocada per centres públics i concertats són els mateixos, excepte el tema d'interins i l'acord de 2008 i vol que es convoquin conjuntament tots els comitès de vaga. El senyor Estarellas diu que per qüestions formals no es pot fer. El senyor Isern comenta que demà hi ha una reunió amb el comitè de vaga de centres concertats sobre els serveis mínims i es tractarà aquest tema.

El senyor Barceló comenta que a la proposta consta la possibilitat d'avançar el pagament del menjador. El senyor Estarellas proposa afegir així com l'aplicació d'índex corrector perquè alumnes de determinades característiques socioeconòmiques puguin accedir a aquestes ajudes i avançar les ajudes en casos puntuals.

El senyor Barceló necessita la proposta de calendari de convocatòria de les meses tècniques. Respecte a la llei de convivència els pareix molt bé que es torni a negociar i és això el que volen amb el TIL. Afegeix que una llei de convivència que pretén dotar de major autoritat al personal docent necessita que vagi acompanyada de confiança, i amb les declaracions fetes des del Parlament on s'ha acusat als docents de fer política dins les aules això no genera confiança entre els pares. Llançar aquestes acusacions genèriques es anar en contra de la llei de convivència.

D'altra banda pregunta perquè aquest mes les nòmines s'han tancat tant tard. El senyor Isern ressenya que s'està fent feina amb una dotació de personal limitada i no han pogut introduir totes les dades, i té constància que fins ara s'ha fet un descompte d'uns 800.000 euros, al mateix temps vol fer constar que la contractació de 104 professors, entre els quals hi ha professors d'anglès per l'aplicació del TIL, ha suposat una despesa de 4 milions d'euros.

El senyor Estarellas demana que el respecte sigui mutu, respecta el dret de vaga, però també el dret a fer feina i a l'educació dels menors.

La senyora Santamaria pregunta com s'ha fet el descompte dels dies de vaga, el senyor Isern contesta que s'ha fet igual que les altres vegades.

El senyor Sastre demana que es modifiqui el document amb les propostes fetes i s'envii el més aviat possible a l'Assemblea de Docents, ja que ells després ho han de dur a la seva assemblea.

Pel que fa a la Llei de convivència, el senyor Caldentey demana que aquesta també passi pels claustres dels centres, el senyor Estarellas està d'acord.

El senyor Caldentey també demana que la Llei de símbols tingui el mateix tractament que la de convivència, ja que li consta que la Llei de símbols està enregistrada per la seva tramitació per via d'urgència dia 1 d'octubre. També manifesta que aquesta proposta no la pot dur a la seva assemblea ja que per l'STEI la Llei de símbols és un dels punts més importants de la negociació. El senyor Estarellas no té coneixement d'aquesta tramitació per via d'urgència, però entén la seva preocupació i així ho transmetrà.

S'acorda continuar amb la negociació divendres dia 27 de setembre a les 16.00 hores.

Quan són les 17,25 hores, s'aixeca la sessió, de la qual com a secretària, estenc aquesta acta.

La secretària

Vist i plau

El director general de Planificació,
Infraestructures i Recursos Humans

ESBORRANY ACTA REUNIÓ COMITÈ DE VAGA

Núm. de la sessió: 2

Data: 27 de setembre de 2013

Hora d'inici: 16:00h

Hora d'acabament: 23:30h

Lloc: sala de juntes de la Direcció General de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans

Assistents:

Juana M. Camps Bosch, consellera d'Educació, Cultura i Universitats

Guillem Estarellas Valls, secretari autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats

Bartolomé Isern Lladó, director general de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans

Irene Duran Vadell, cap de gabinet

Fernando José Llorca García, cap de Departament de Planificació

Maria Puigserver Canet, cap del Servei de Provisió

Patricia Moreno Ruíz-Olalde, responsable de comunicació

Biel Caldentey Ramos (STEI)

M. Antònia Font Gelabert (STEI)

Paulí Aguiló Vicente (STEI)

Ramón Mondéjar Coll (STEI)

Francesc Cardona Natta (STEI)

Francesc Xavier Alomar Novila (STEI)

Montserrat Nadal Fullana (STEI)

Carme Santamaria Pascual (FETE-UGT)

Alejandro Benito Claramunt (FETE-UGT)

Toni Martorell Cànaves (ANPE)

Maria José Adamuz Cañada (ANPE)

Víctor Villatoro González (ANPE)

Gloria Escudero Tomàs (FE-CCOO)

Antoni Baos Relucio (FE-CCOO)

Joan Pere Amengual Vich (FE-CCOO)

Iñaki Aicart i Fito (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Laura Calafell Garzón (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Marina Llobera Vicens (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Guillem Barceló Ramis (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Josep Palou i Mas (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Neus Canals (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Francesca Antònia Ramon i Beltran (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Jaume Sastre i Font (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

M. Antònia Marroig Colom (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Almudena Mateo Gago (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Vicenta M. Baldó Amengual, secretària

Desenvolupament de la sessió

La consellera dóna la benvinguda als assistents i a continuació dóna la paraula al senyor Estarellas.

El senyor Estarellas comenta que ahir es van comprometre a enviar la modificació de la proposta per e-mail, però per problemes amb el servidor no ha estat possible, per aquest motiu lliura còpia de les propostes als comitès de vaga.

A continuació el senyor Isern explica que s'ha afegit a la proposta les ajudes per llibres, pel que fa als funcionaris s'ha afegit que es pactarà el procediment d'accés a les llistes d'interins, així com les seves condicions laborals, en aquest punt està inclòs el tema de la tutorització. Respecte a les baixes es proposarà a Funció Pública que a més de les contingències professionals s'inclouin les baixes per incapacitat temporal derivades de malalties infectocontagioses i malalties cròniques.

El senyor Baos ressenya que el decret de mesures és aplicable als funcionaris fins al 31 de desembre de 2013 i per als docents fins al 31 d'agost de 2014. El senyor Estarellas indica que aquest no és un punt a tractar amb el comitè de vaga perquè no estava proposat dins la convocatòria de vaga, i a aquesta reunió s'han de tractar les qüestions de la vaga, la resta de qüestions s'han de tractar dins una Mesa Sectorial, encara que està disposat a parlar d'ells una vegada que s'acabi la negociació.

La senyora Llobera manifesta que perquè una negociació funcioni hi ha d'haver confiança i bona fe, característiques que sí que es tenen per part de l'Assemblea de Docents, però que dubta que l'Administració les tengui, ja que ahir el director general de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans va dir que hi havia una partida de 170.000 euros destinada als centres docents que provenien de la partida que té la Conselleria per obres, també va dir que la contractació de 104 professors ha costat 4 milions d'euros i que el descompte de la vaga va ser de 800.000 euros. El senyor Isern ressenya que la partida de 170.000 euros no prové dels pressupostos d'obres, ja que l'IBISEC té una partida pressupostària diferenciada, respecte als 4 milions d'euros que té de cost la contractació de 104 professors, aquest còmput és anual i inclou també les despeses de seguretat social. Pel que fa al descompte de la vaga, comenta que per falta de medis materials i humans no s'ha pogut fer efectiu el descompte de tots els dies a tots els docents en vaga, i que durant el mes d'octubre també es faran els descomptes corresponents als dies de vaga de setembre. El senyor Estarellas afegeix que el cost final de la vaga no es sabrà fins que finalitzi.

El senyor Amengual pregunta si en les estadístiques que proporciona l'Administració també potser que no entrin tots els docents que han fet vaga i que hi hagi una variació d'un 60%. El senyor Estarellas manifesta que pot haver petites diferències però de cap manera tanta variació. La consellera diu que es descomptarà el que toca si no és possible aquest mes es farà en el mes d'octubre.

El senyor Estarellas ressenya que està disposat a parlar de tot, però les informacions que corresponen a altres instàncies s'han de donar a aquestes, a la Mesa Sectorial d'Educació o a la Junta de Personal.

El senyor Caldentey exigeix que es convoqui al comitè de vaga de centres privats-concertats, amb una convocatòria formal. Ressenya que tots els punts de la convocatòria de vaga d'ambdós àmbits són idèntics excepte el que fa referència a l'acord de millora de 2008 dels centres concertats. Com a part signant d'aquest acord i com a comitè de vaga exigeix respecte al professorat del sector privat concertat, el qual també està fent un gran esforç de participació en la vaga.

El senyor Estarellas diu que són dos estaments completament diferents i s'han de diferenciar, convocarà una reunió en temps i forma per la setmana que ve, dilluns enviarà la convocatòria i la reunió es realitzarà el més aviat possible. El senyor Caldentey exigeix que la reunió sigui per dilluns horabaixa. El senyor Estarellas diu que primer s'han d'equilibrar els dos comitès de vaga i ofereix la possibilitat que sigui dimarts. El senyor Aguiló proposa fer una reunió conjunta o que els temes es tractin després de la reunió de la pública, considera que és una discriminació envers al col·lectiu que ell representa. El senyor Caldentey manifesta que la negociació amb el sector públic ha començat molt tard i a la concertada se'ls ha ignorat. Ofereix la possibilitat de tractar conjuntament els punts en comú i que el Govern envii al comitè de concertada una proposta per al punt en

què es difereix. La consellera indica que no es poden agrupar els dos comitès, ja que tenen condicions diferents, però que en cap cas s'ha menyspreat a la concertada. Finalment el senyor Estarellas convoca la reunió del comitè de vaga de centres concertats per dilluns a les 12 del matí.

El senyor Cardona comenta que no s'ha inclòs dins la proposta l'arxiu dels expedients dels directors. El senyor Estarellas ressenya que això jurídicament no es pot posar. El senyor Caldentey demana que a les propostes figuri un punt que tracti dels expedients disciplinaris on s'expliquin els motius per part de l'Administració i consti que la part social fa la proposta de l'arxiu dels expedients.

El senyor Estarellas demana començar a tractar els punts de la convocatòria i anar tancant punts d'acord.

Projecte de llei de la convivència escolar i de l'autoritat del professorat.

El senyor Caldentey està d'acord amb aquest punt sempre que es millori la redacció i es concreti per quines mesos ha de passar i a tota la part de la comunitat educativa.

El senyor Barceló diu que sempre ho han considerat innecessari però si s'ha de fer considera que és necessari posar un calendari de reunions. El senyor Estarellas comenta que les reunions es faran dins aquest trimestre. El senyor Barceló demana que signifiqui quan diu que torni, demana si el document serà el mateix projecte de llei. El senyor Estarellas diu que el text ha passat per moltes mesos i s'han fet al·legacions, algunes de les quals s'han acceptat. El senyor Barceló demana que es tingui especial esment al claustre i a tot el que fa referència a la llibertat d'expressió i drets de l'alumnat. El senyor Estarellas diu que tornarà a passar per tots i es podran tornar a fer al·legacions, aquest document s'enviarà als directors dels centres, passarà pel claustre del centre que pot fer esmenes, després aquestes al·legacions han de passar per Mesa Sectorial d'Educació i per Consell Escolar de les Illes Balears, i potser que aquestes al·legacions no siguin acceptades, s'intentarà que hagi el màxim consens possible.

El senyor Aicart demana si hi ha algun problema perquè en el document consti expressament que ha de passar pels claustres de centre. El senyor Estarellas diu que això està inclòs dins la comunitat educativa. El senyor Aicart manifesta que com a treballadors volen que consti que passarà pels claustres de centres. El senyor Estarellas diu que no es pot fer, ja que s'haurien d'especificar tots els estaments per els quals ha de passar. El senyor Barceló proposa que s'especifiqui tot. La senyora Font proposa posar la Conselleria es compromet a que torni a passar per les Meses pertinents i pugui ser consensuat més àmpliament per la comunitat educativa i es farà arribar als centres.

El senyor Estarellas està d'acord amb la redacció de la senyora Font, encara que el que no pot fer es donar competències que no tenen al claustre.

La senyora Santamaria ressenya que el problema no és que passi o no el document una altra vegada per tot el procés, si no que aquesta llei regulava un procés sancionador que ja estava regulat per la llei de funció pública, demana que es retiri d'aquest projecte llei la regulació del procediment sancionador. La consellera diu que no es pot llevar, però passarà una altra vegada per Mesa Sectorial i els representants sindicals podran tornar a fer esmenes.

El senyor Caldentey demana que, dins les propostes presentades per la Conselleria, s'especifiqui que el procediment sancionador no es regularà dins aquesta llei, i que en tot cas si realment es necessita un procediment sancionador específic per als docents que es reguli a través d'un decret o es derivi a l'EBEP.

El senyor Amengual informa que l'Estat està preparant un estatut docent i demana si no consideren innecessari que una llei autonòmica també ho reguli.

El senyor Estarellas proposa posar el nou esborrany de la llei.

La redacció de la primera proposta queda de la manera següent:

La Conselleria es compromet a que torni a passar per les Meses pertinents i pugui ser consensuat més àmpliament per la comunitat educativa. El nou esborrany de la llei es farà arribar als centres.

El senyor Baos està d'acord amb aquesta redacció.

El senyor Aicart durà aquesta proposta a l'Assemblea de demà.

El senyor Caldentey comenta que a la plataforma reivindicativa de l'STEI s'havia demanat la retirada del projecte llei, per tant aquesta proposta ha donat resposta a un punt de la convocatòria de vaga. Com a comitè de vaga vol que consti que s'ha fet una aproximació fonamental de les seves reivindicacions.

Projecte de Llei de símbols.

El senyor Caldentey rebutja totalment la redacció proposada, ja ha fet les consultes oportunes i demana que l'Administració li digui si realment aquest projecte ja està en el Parlament per a què es tramiti per via d'urgència. Exigeix que es faci una petició al Govern per demanar la retirada d'aquesta llei del Parlament, o bé que demani la seva tramitació per via ordinària i que mentre tant s'obri un procés negociador dins la comunitat educativa. La seva postura és la retirada d'aquest projecte de Llei de símbols.

El senyor Estarellas ofereix la possibilitat de posar que la Conselleria traslladarà la proposta de retirada de la llei.

El senyor Caldentey manifesta que la senyora Riera ha dit en premsa que aquesta llei no es objecte de negociació per part del Govern. Al senyor Barceló li consta que aquesta llei es tramitarà per la via d'urgència, la senyora Marroig diu que aquesta qüestió ja va ser tractada en la reunió d'ahir i demana que la consellera demani si realment està o no en via d'urgència.

El senyor Estarellas comenta que no poden negociar coses de les quals no tenen la competència. Al senyor Caldentey li agradaria que aquesta Conselleria estàs assabentada com a mínim si aquest projecte ha sortit o no des del Govern al Parlament i que la Conselleria comuniqui al Govern que aquest tema és un dels motius més greus de la vaga, demana una resposta concreta.

El senyor Sastre demana si la Conselleria té alguna cosa que aportar a la proposta que va fer ahir. La consellera ressenya que s'ha afegit un punt.

El senyor Estarellas diu que en aquesta reunió s'ha clarificat, redactat i aprovat el primer punt. El segon punt sap que és un motiu de conflicte, però és un tema del que no tenen competència. Demana, al igual que l'Administració ha fet propostes, les contrapropostes dels comitès de vaga, i que aquestes arribin en temps i forma.

El senyor Caldentey demana que s'hauria de reflectir la situació real en la que es troba aquesta llei, si està en el Parlament, i si s'aprovarà el 15 d'octubre. El senyor Martorell proposa que es posi que les comissions parlamentàries facin les esmenes.

La consellera ressenya que aquesta llei no depèn d'aquesta Conselleria.

A les 18.00 h es proposa fer un recés. A les 18,15 h es reprèn.

El senyor Caldentey demana la presència del conseller de Presidència, perquè negociï aquest punt amb el comitè de vaga.

El senyor Barceló diu que un dels motius més forts d'aquesta vaga és la llei de símbols, que és una llei que sobrepassa qualsevol realitat i el Govern ha de ser conscient que aquesta vaga no és un problema de la Conselleria si no del Govern, per això demana el compromís de traslladar al Govern aquest problema. O s'avança en aquest punt o no es pot arribar a cap acord.

El senyor Estarellas proposa la següent redacció; té la voluntat de traslladar a Vicepresidència i Conselleria de Presidència la proposta plantejada pels comitès de vaga sobre la retirada d'aquest projecte de llei.

El senyor Barceló proposa que s'afegeixi i manifesta la voluntat que sigui acceptada. El senyor Estarellas diu que això no ho pot fer. La conselleria es compromet a traslladar a Vicepresidència la proposta plantejada.

El senyor Barceló demana aparcar la negociació d'aquest punt i passar al següent.

Plantilles i ràtios

El senyor Isern comenta que la redacció és la mateixa que la d'ahir. La senyora Marroig demana que es torni a les ràtios anteriors. El senyor Estarellas proposa que les ràtios siguin equilibrades per tots els centres de les Illes Balears. El senyor Isern afegeix que la idea és que hi ha diferents centres que tenen un tipus d'alumnat amb necessitats educatives, NESE, entorn, i s'ha d'intentar ajustar les ràtios a les necessitats de cada centre.

El senyor Caldentey diu que en aquells centres on les ràtios estan per damunt s'han d'utilitzar índexs correctors i donar suports.

La senyora Santamaria demana la documentació necessària per comprovar les ràtios de cada centre i si s'ha d'establir un protocol que sigui consensuat.

La senyora Llobera diu que si es reclama una qualitat educativa ha de ser per tots els nins i tots els centres, no hi ha nins de primera o de segona. El senyor Isern diu que tal com està redactat aquest punt aquesta observació ja està inclosa.

El senyor Estarellas comenta que la qualitat de l'educació no passa només pel número d'alumnes, si no d'autonomia pedagògica, de tutors, de la direcció del centre, etc. Hi ha centres amb plantilles completes que tenen necessitats de suport, la qualitat passa per una bona formació, un compromís i una bona distribució dels recursos del centre. Afegeix que no tots els centres són iguals i dins un mateix centre no totes les aules són iguals.

El senyor Caldentey proposa que aquest nou protocol sigui negociat i consensuat, que es torni als programa d'acollida lingüística i demana la recuperació de les plantilles d'abans de les retallades.

La senyora Marroig comenta que abans en els centres es parlava de qualitat pedagògica i actualment només es parla de TIL i que per parlar de qualitat pedagògica s'ha de tenir llibertat.

El senyor Cardona vol fer una rectificació en relació a la seva intervenció d'ahir quan va dir que a un centre hi havia dues aules amb 19 alumnes NESE, volia dir 14 alumnes NESE entre els dos grups.

La redacció acordada de la proposta d'aquest punt és la següent: El compromís de la Conselleria en referència a les plantilles i ràtios dels centres és revisar-les i establir un nou protocol negociat i consensuat que s'ajusti a les necessitats educatives i característiques particulars de cada centre, per tal de donar resposta a les necessitats socioeducatives.

Pressuposts dels centres educatius

El senyor Caldentey pregunta si l'augment del 3% fa referència a abans de les retallades o respecte a l'any passat. Perquè si és respecte a l'any passat també s'hauria de posar que aquest increment del 3% per aquest curs ha estat després d'una minva molt elevada durant els dos darrers cursos, amb retalls d'un 25% dels pressuposts dels centres. El senyor Estarellas proposa afegir respecte a l'any passat.

La senyora Font demana que des del Govern s'exigeixi millor finançament de l'Estat.

El senyor Baos proposa que la redacció sigui la següent, la Conselleria es compromet a mantenir aquests pressuposts i a augmentar-los segons la disponibilitat pressupostària.

Després de diverses propostes dels assistents es consensua la següent redacció; Pel que fa al pressupost dels centres educatius la Conselleria es compromet a mantenir aquests pressuposts, i a més, augmentar-los segons les disponibilitats pressupostàries.

Ajudes de menjador, transport i llibres

El senyor Isern ressenya que s'han afegit les ajudes de llibres. La senyora Llobera manifesta que ahir es va plantejar avançar el pagament del menjador a les famílies que no podien accedir.

El senyor Caldentey demana que les associacions de pares i mares i les seves federacions puguin fer les aportacions que considerin oportunes.

La redacció consensuada és la següent; La Conselleria es compromet a què s'augmenti la partida pressupostària destinada a aquestes ajudes i a agilitzar dins el curs escolar la gestió per a què arribin el més aviat possible a totes les famílies. Es revisaran els requisits d'accés a aquestes ajudes perquè hi puguin accedir especialment les famílies més necessitades; els centres podran avançar el pagament del menjador de l'alumnat d'aquestes famílies. La Conselleria abonarà dins la següent mensualitat la bestreta sobre aquest concepte una vegada el centre hagi justificat els requisits, i també s'aplicarà l'índex corrector perquè alumnes de determinades característiques socioeconòmiques puguin accedir a aquestes ajudes. Aquests criteris seran consensuats amb les diferents FAPAS.

La senyora Escudero demana que es separin les ajudes de menjadors, transport i llibres. La senyora Calafell demana que respecte a les ajudes de llibres es posi que s'augmentin.

Aquest apartat queda consensuat amb la redacció següent:

Pel que fa a les ajudes de transport, aquesta Conselleria es compromet a demanar que s'inclouï dins els pressuposts una partida destinada a recuperar-les. Respecte a les de llibres, augmentar-les.

Funcionaris interins

El senyor Barceló demana que els funcionaris interins cobrin els mesos de juliol i agost, ja que consideren aquest punt com bàsic per tots els funcionaris docents i demana que en aquest cas no hi hagi discriminació.

El senyor Caldentey demana que s'acabi amb la discriminació que pateixen els funcionaris interins que actualment, per l'aplicació del Decret de mesures, no cobren els mesos d'estiu, encara que hagin fet feina un mínim de 5 mesos i mig.

El senyor Estarellas ressenya que abans de dir que sí ha de fer números per dur una proposta més concreta. Afegeix que no diu no inicialment, però la negociació d'aquest punt s'ha de traslladar a la Mesa Sectorial d'Educació.

Substitució de baixes

El senyor Barceló indica que en molts de casos està molt clar que una baixa s'ha de cobrir i no està justificat esperar 10 dies per cobrir-la. El senyor Isern explica que hi ha un Decret de mesures i l'únic que es pot fer és un informe d'excepcionalitat.

El senyor Barceló afegeix que aquest és un dels punts amb el que estan més sensibilitzades les famílies. Demana si aquestes excepcionalitats poden ser més flexibles i si es sap que la baixa és de llarga durada (15 dies-1mes) es cobreixi tot d'una.

El senyor Estarellas diu que es pot comprometre a substituir el més aviat possible. El senyor Caldentey demana que es concreti una relació dels casos que la Conselleria consideri d'excepcionalitat.

La redacció d'aquest punt queda de la manera següent:

La Conselleria es compromet a negociar i consensuar una relació de possibles causes que justifiquin la substitució immediata en la prestació de serveis educatius essencials dins l'any natural 2013.

També es trametrà a la Mesa Sectorial d'Educació el compromís de què, a més de les contingències professionals, s'incloguin les baixes per incapacitat temporal derivades de malalties infectocontagioses i malalties cròniques.

Decret de Tractament Integrat de Llengües

El senyor Estarellas proposa que l'aplicació sigui voluntària a primer curs d'ESO, i a Infantil, primer, tercer i cinquè de primària sigui d'aplicació obligatòria.

El senyor Caldentey manifesta que amb aquest text no es pot arribar a un acord i demana la presència del President del Govern de les Illes Balears per negociar aquest punt i la mediació per a desenrocar aquesta situació. També manifesta que aquesta proposta no es pot acceptar i que no és vàlida per dur a cap assemblea. Considera que els arguments que la Conselleria manté perquè sigui voluntària a primer d'ESO també són vàlids per a la resta de cursos.

La consellera considera que el Govern ha fet una concessió molt important oferint la voluntarietat a ESO. El senyor Estarellas explica que la implantació del TIL era molt més amplia fa un mes, amb el Decret Llei el Govern ha llevat la implantació a batxiller i FP.

El senyor Sastre comenta que el PP ha incomplert el seu programa electoral quan parlava de consens i d'elecció de llengua. La consellera no està d'acord amb aquesta opinió.

El senyor Estarellas manifesta que l'Administració ha volgut negociar, ha ofert la implantació voluntària a primer d'ESO, desdoblaments en els cursos on s'apliqui el TIL, contractació de més auxiliars de conversa. Considera que la petició de voluntarietat en tots els cursos no és una implantació.

El senyor Barceló considera que és molt probable que qualsevol oferiment que no passi per iniciar una negociació a partir d'aquest projecte i mirar de construir un consens no s'aprovarà. Afegeix que s'ha de començar a revisar aquest projecte, a estudiar les al·legacions fetes per la UIB, APABAL, etc. Volen que el que surti tingui garanties de continuïtat i que compti amb el suport de tota la comunitat educativa, si no s'elabora un projecte que compti amb aquest consens no té futur.

El senyor Caldentey ressenya que implantar el TIL al 50% de primària no és una implantació progressiva, ja que per al curs que ve serà el 100%. Afegeix que és fals que el TIL estigués aprovat en tots els centres, i considera que l'objectiu del TIL es fer recular el català, respecte a la dotació que s'ha ofert per als cursos on s'implanta, ja es suposava que es posaria si el Govern vol que funcioni aquesta implantació, per tant no és una concessió.

La senyora Font diu que han vist la voluntat regressiva de l'Administració autonòmica envers al català. El TIL impedeix poder triar la primera llengua. Comenta que el calendari d'aplicació no ha passat per Mesa Sectorial d'Educació, ni per Consell Escolar, i actualment hi ha un 24% de centres que no l'han aprovat, un 68% que Inspecció els ha dit que l'han de tornar a fer, a més, un 90% de centres diuen que és més fàcil tornar al model lingüístic antic que aplicar el que es vol implantar de forma impositiva i invasiva.

El senyor Estarellas manifesta que és responsabilitat de tots arribar a un acord. El senyor Sastre diu que serà responsabilitat del Govern l'augment de fracàs escolar per l'aplicació d'aquest decret.

La senyora Santamaria comenta que la concessió ja s'ha fet mútua i proposa que ambdues parts estudiïn la possibilitat de què el TIL s'implanti a infantil i a primer de primària, i d'altra banda es creï una taula d'experts per parlar de la implantació per l'any que ve.

El senyor Villatoro considera que la implantació que vol imposar el Govern no és pedagògica i que és una errada voler implantar el TIL a primer, tercer i cinquè de primària. Demana que s'estudiï la possibilitat de que a tercer i cinquè de primària sigui voluntària sempre que el centre tingui recursos i s'aprovi pel consell escolar de centre.

El senyor Caldentey proposa establir una mesa per parlar de les mesures a aplicar per paliar el fracàs escolar i com s'ha d'implantar una tercera llengua. Comenta que podria arribar a proposar, dins el projecte lingüístic del centre, respectant el decret de mínims, introduir a infantil i primer de primària la impartició d'àrees no lingüístiques en anglès.

El senyor Baos comenta que la negociació no avança en aquest punt i per tant continuaran amb la vaga, demana la implantació voluntària enguany i començar a parlar com es farà l'any que ve.

El senyor Aicart troba la proposta de la senyora Santamaria ben intencionada, però manifesta que hi ha una dificultat, falta personal, la realitat dels centres és que hi ha grups nombrosos d'alumnes als quals se'ls ha d'aplicar el TIL i tampoc s'ha parlat dels nins amb necessitats educatives especials. Troba que hi ha una sèrie de coses que s'haurien de tractar abans de parlar d'implantació del TIL. Considera que la proposta feta per l'Administració serà un fracàs a l'hora de ser ratificada en assemblea.

El senyor Estarellas diu que l'aplicació serà voluntària a primer d'ESO, i es faran desdoblaments, s'augmentaran els mestres de suport i els auxiliars de conversa, tot això a part del que ja s'ha ofert a l'apartat de plantilles.

Com no es pot arribar a cap acord, el senyor Estarellas proposa continuar la reunió dilluns dia 30 de setembre a les 16,00 hores.

El senyor Caldentey demana quin sentit té la convocatòria de dilluns si l'Administració no canvia la seva proposta. Afegeix que si es vol evitar el conflicte s'han de fer propostes. Demana que passaria si els comitès de vaga consensuen que el TIL s'apliqui a primer de infantil i primer de primària respectant el decret de mínims. El senyor Sastre recull aquesta proposta i la passarà a l'assemblea de docents.

El senyor Estarellas demana que els comitès de vaga presentin una proposta d'implantació del TIL que considerin que serà aprovada per la majoria dels membres de les seves assemblees. Després l'Administració estudiarà aquesta proposta.

Els membres dels comitès de vaga demanen a les 22,35 un recés. A les 23,25 es continua amb les negociacions.

El senyor Estarellas demana la proposta dels comitès. El senyor Caldentey diu que intentarà parlar amb l'assemblea de docents per arribar a una proposta conjunta i la traslladarà a l'Administració, i si no s'arriba a un acord cada comitè pot fer propostes separades.

El senyor Estarellas vol que les propostes que es facin estiguin ratificades pels òrgans corresponents. Afegeix que agrairia que els comitès arribassin a un acord de presentar per escrit una proposta conjunta o dues individuals, i que aquestes propostes ratificades siguin lliurades a l'Administració dilluns matí, d'aquesta manera la Conselleria tindria temps d'estudiar-les abans de la reunió de la tarda.

Quan són les 23,35 hores, s'aixeca la sessió, de la qual com a secretària, estenc aquesta acta.

La secretària

Vist i plau

El director general de Planificació,
Infraestructures Educatives i Recursos Humans

ESBORNANY DE L'ACTA DE LA REUNIÓ DEL COMITÈ DE VAGA DEL PERSONAL DOCENT DE CENTRES CONCERTATS DE LES ILLERS BALEARS

Núm. de la sessió: 1

Data: 30 de setembre de 2013

Hora d'inici: 12:00 h

Hora d'acabament: : 12:50 h

Lloc: sala de juntes de la Direcció General de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans

Assistents:

Bartolomé Isern Lladó, director general de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans

Fernando Llorca García, cap de Departament de Planificació

Margalida Camps Gayà, Servei de centres Educatius i de la primera infància.

Bernat Quetglas Mesquida, cap del Servei de Centres

Maria Puigserver Canet, cap del Servei de Provisió

Gabriel Caldentey i Ramos (STEI)

Paulí Aguiló Vicente (STEI)

Ramon Mondéjar Coll (STEI)

Sandra Serra Teruel (STEI)

Rafael Pons (FE-CCOO)

Yolanda Mª Bensedik Boes (FETE-UGT)

Jaume Coll Roca (FETE-UGT)

Jaume Barceló, assemblea de docents de centres concertats

Neus Canals, assemblea de docents de centres concertats

Xus Bibiloni, assemblea de docents de centres públics

Silvia Martínez Pérez, secretària

1. Desenvolupament de la sessió

El director general obre la sessió i agraeix l'assistència dels participants.

El senyor Aguiló demana si el Secretari Autonòmic assistirà a la reunió, el director general comunica que és impossible la seva assistència per la celeritat de la convocatòria.

El senyor Aguiló considera que és una falta de respecte, el director general explica que li ha estat impossible assistir, donat que volien una reunió amb caràcter urgent aquest dilluns.

El senyor Mondéjar no entén perquè no s'han convocat conjuntament els comitès de pública i concertada, atès que el noranta per cent de les reivindicacions són les mateixes.

El senyor Aguiló diu que els motius de la vaga són molt clars i comuns entre pública i concertada, però es negocia per separat.

El senyor Pons comenta que ja que es fa una reunió del comitè de vaga amb l'Administració, li disgusta que el Secretari Autonòmic no assisteixi, després d'una manifestació com la d'ahir.

El director general recull la seva petició de negociar de manera conjunta i dóna pas a la negociació dels diferents punts pels quals es varen convocar la vaga.

El senyor Aguiló demana si hi ha qualche proposta per part de la Conselleria ja que és la primera vegada que es convoca el comitè per negociar.

El director general demana si ells també tenen una proposta, el senyor Aguiló afirma que les seves propostes són les mateixes que les de la pública.

El director general comença pel punt b de la convocatòria de vaga de l'ensenyament concertat, el TIL i proposa aplicar el decret a primer del segon cicle d'Educació Infantil, a 1r, 3r i 5t de primària i que a 1r d'ESO s'apliqui de forma voluntària, tal com s'ha proposat a la pública.

El senyor Mondéjar demana la retirada del Decret.

El senyor Aguiló demana si hi ha voluntat de negociar i si és així perquè no es presenta per escrit una proposta.

El senyor Pons diu que volen veure si estan disposats a oferir coses noves, diferents a les que varen oferir el passat divendres.

El senyor Aguiló diu que existeix un conveni de com s'ha d'aplicar el decret del 2008 en línia amb la pública. També recorda que a l'any 2008 es varen fer 3 dies de vaga perquè el conveni està congelat.

El director general diu que els mitjans necessaris per dur a terme aquest acord ja s'han demanat a pressuposts, el que passa és que ho durà a mesa sectorial perquè considera que s'ha d'aconseguir el 100% de representació dels treballadors, ressenya que és un acord que afecta a tot el col·lectiu i diu que ells no representen a tots els treballadors de concertada, el senyor Aguiló diu que ells representen el 80 per cent, el director general diu que no comparteix la seva opinió.

El senyor Pons diu que estan en clau de comitè de vaga amb l'Administració, i ells observen que l'Administració vol fugir dels mecanismes que es fan servir per negociar a una vaga. Venen a dialogar en clau de vaga i per tant pensa que tenen tota la legalitat per demanar aquí i ara el debat, és aquí on podran avaluar quina és la consciència d'aquest Govern.

El director general reitera que per tractar un acord tant important han d'estar representats el cent per cent de treballadors de la concertada.

La senyora Canals xerra en nom dels treballadors, i diu que és una vaga de treballadors, els empresaris tenen pèrdues però recorda que els treballadors també. Demana que escoltin els treballadors de centres concertats, els quals comparteixen la majoria dels punts de protesta dels treballadors de centres públics. Demana com a convidada que es negociï de manera conjunta amb la mateixa dignitat i tractament. Creu que dins el comitè de vaga es podria arribar a un acord per revisar l'acord del 2008.

El senyor Mondéjar demana si un Acord de Govern aprovat per Consell de Govern és d'obligat compliment en el termini establert. El punt sisè de l'esmentat acord diu que "per tal de vetllar per l'aplicació d'aquest Acord, i efectuar-ne, si cal, la seva interpretació, s'estableix una comissió de seguiment que, presidida pel director general de Planificació i Centres o persona en qui delegui, estarà integrada per un representant de cada una de les organitzacions que signen el present Acord, així com per un representant de l'Administració de la Comunitat Autònoma nomenat pel director general de Planificació i Centres" en base a això o canviem l'acord i la Direcció General de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans canvia el "modus operandi" o estem davant un frau perquè no complim un acord d'obligat compliment.

El director general respecta l'acord però considera que per negociar aquest acord han d'estar present tots els representants del col·lectiu.

El senyor Aguiló també demana la presència del senyor Rajoy i el senyor Bauzá.

El senyor Mondéjar diu que s'està fent una cosa que va en contra de l'acord i demana un informe dels serveis jurídics, per conèixer qui està capacitat per negociar aquest acord.

El senyor Pons diu que la resta d'organitzacions sindicals també han donat el vist i plau per aquesta vaga, això té un pes específic a l'hora de veure aquests temes, ressenya la presència dels companys de FETE-UGT, que són convidats. Les vagues estan fetes perquè hagi un protocol en el qual, el que fa la vaga pot negociar amb l'altra banda a nivell de treballadors, és cert que no totes les organitzacions sindicals han convocat la vaga, però això no significa que no es pugui dialogar amb el comitè de vaga.

El director general ressenya que ell no ha dit això en cap moment, ha dit que es tracta d'un acord molt important i creu que per la negociació hi han de ser tots els representants dels treballadors.

El senyor Barceló explica que respecte al TIL es subscriu a les peticions de la pública, però el punt que poden negociar, que és l'acord del 2008 no es vol negociar al comitè.

El senyor Aguiló demana que pública i concertada estiguin a la mateixa negociació per evitar negociacions paral·leles.

El director general vol conèixer l'opinió dels representants de la concertada respecte al TIL. Els representants del comitè de vaga demanen l'anul·lació del TIL.

La senyora Bibiloni diu que crida l'atenció que el director general vengui desconeixent la llei i que l'únic punt de concertada que és negociable al comitè de vaga de concertada es remeti a mesa sectorial, diu que la intenció és separar i ells volen negociar conjuntament. L'únic punt que volen negociar és l'acord del 2008 que només afecta a concertada, però no es vol parlar.

El director general no està d'acord i pensa que un cert col·lectiu de treballadors no estan representats aquí.

Tant el senyor Barceló com el senyor Aguiló demanen una negociació conjunta.

El director general explica que en reunions prèvies es va acordar negociar per separat perquè havia molta gent, ara es demana una negociació conjunta, per tant estudiarà la seva petició que es recull a l'acta.

La senyora Canals ressenya que els treballadors de l'ensenyament concertat estan d'acord amb els de la pública, respecte a punts com el TIL, la llei de símbols, la llei de convivència escolar, etc, de fet estan a la mateixa assemblea de docents.

La senyora Bensedik vol manifestar que han vingut perquè s'han adherit a la vaga i reivindiquen els mateixos punts que els seus companys, demanen la retirada del TIL tal i com va resoldre el Tribunal Superior de Justícia. En quant a l'acord del 2008, si és un acord que afecta a la mesa sectorial no entenen perquè han d'estar presents els que no han signat l'acord.

El director general diu que en el comunicat de l'STEI, per la darrera convocatòria de la vaga, no té en compte l'acord del 2008, per aquest motiu no pot negociar aquest punt.

El senyor Aguiló diu que tornaran presentar un nou comunicat i faran el que faci falta per negociar aquest punt, sempre que hagi voluntat negociadora per part de l'Administració.

El director general explica que la proposta es durà a mesa sectorial, respecte al TIL es fa la mateixa proposta d'aplicar el decret de manera voluntària a 1r d'ESO, i ressenya que no és un acord és una proposta. Pel que fa a la llei de símbols, en aquest moment es traslladarà la preocupació de la comunitat educativa perquè no tenen potestat de desfer una llei que ve de Presidència. Finalment diu que el projecte llei de convivència escolar tornaran a passar per la mesa sectorial corresponent.

El senyor Aguiló diu que l'oferta és la mateixa que a la pública.

El director general diu que una vegada reunits per primera vegada en comitè de vaga de centres concertats i tenint en compte els punts que hi ha posats a la convocatòria de vaga aquestes són les propostes realitzades per l'Administració.

El senyor Aguiló diu que traslladaran les seves propostes per seguir negociant.

No hi ha més intervencions i el director general, quan són les 12:50 hores, aixeca la sessió, de la qual com a secretària, estenc aquesta acta.

La secretària

Vist i plau

El director general de Planificació,
Infraestructures Educatives i Recursos Humans

ESBORNANY ACTA REUNIÓ COMITÈ DE VAGA

Núm. de la sessió: 3

Data: 30 de setembre de 2013

Hora d'inici: 16:00 h

Hora d'acabament: 20:25 h

Lloc: sala de juntes de la Direcció General de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans

Assistents:

Juana M. Camps Bosch, consellera d'Educació, Cultura i Universitats

Guillem Estarellas Valls, Secretari Autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats

Bartolomé Isern Lladó, director general de Planificació, Infraestructures

Educatives i Recursos Humans

Miquel Deyá Bauzá, director general Universitats, Recerca i Transferència del Coneixement

Salvadora Ginard Martínez, secretària general de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats

Maria Teresa Torrent Pallicer, delegada territorial d'Educació a Menorca

Belén Torres Teva, delegada territorial d'Educació a Eivissa

José Alcaraz, delegat territorial d'Educació a Formentera

Francesca Ramis Pons, directora del Servei d'Ocupació de les Illes Balears (soib)

Mateu Suñer Servera, gerent de l'Institut d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals (ibisec)

Antoni Vera Alemany, gerent de l'Institut d'Estudis Baleàrics

Rubén Quesada García, director de l'IQAQSE

Fernando José Llorca García, cap de departament de Planificació

Laureà De Juan López, cap de Departament de Formació i Aprenentatge

Irene Duran Vadell, cap de Gabinet

Juan Dominguez Aguado, assessor de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats

Maria Puigserver Canet, cap del Servei de Provisió

Rafel Maura Reus, cap del Servei de Formació Continua

Bernat Quetglas Mesquida, cap del Servei de Centres Educatius i de la Primera Infància.

Patricia Moreno Ruíz-Olalde, responsable de comunicació

Biel Caldentey Ramos (STEI)

Cosme Orell Bonet (STEI)

M. Antònia Font Gelabert (STEI)

Lluís Segura Gelabert (STEI)

Sebastià Serra Juan (STEI)

Montserrat Nadal Fullana (STEI)

Sebastià Bonet (STEI)

Carme Santamaria Pascual (FETE-UGT)

Catalina Júlia Morey Guzmán(FETE-UGT)

Toni Martorell Cànaves (ANPE)

Maria José Adamuz Cañada (ANPE)

Victor Villatoro González (ANPE)

Gloria Escudero Tomàs (FE-CCOO)

Joan Pere Amengual Vich (FE-CCOO)

Iñaki Aicart i Fito (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Laura Calafell Garzón (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Marina Llobera Vicens (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Guillem Barceló Ramis (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Josep Palou i Mas (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Xus Bibiloni (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Pere Vicenç (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Francesca Antònia Ramon i Beltran (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Jaume Sastre i Font (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

M. Antònia Marroig Colom (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Almudena Mateo Gago (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Vicenta M. Baldó Amengual, secretària

Desenvolupament de la sessió

La consellera dona la benvinguda a tots els assistents, a continuació cedeix la paraula al senyor Estarellas que presenta a tots els representants de la Conselleria, per si han de resoldre dubtes dels punts a tractar.

El senyor Estarellas esperava que els comitès de vaga enviassin la seva proposta conjunta o les seves propostes per separat per escrit aquest matí, tal com es va acordar a la reunió de divendres.

El senyor Caldentey manifesta que la Conselleria vol fer de menys la part social dels representants dels treballadors, i ahir 100.000 persones varen acudir a la manifestació en demanda d'una solució al conflicte educatiu, i la Conselleria vol trencar la negociació. Afegeix que aquest conflicte que és viu va més enllà de l'àmbit educatiu. Es queixa del tracte que han rebut els representants sindicals de la concertada per part de l'Administració.

La senyora Font diu, en nom dels comitès de vaga, que tenen una proposta conjunta del dos comitès de vaga, explica que avui s'han reunit i han fet una valoració de la manifestació de suport a l'educació de qualitat, inclusiva i en català. Manifesta que no volen el Decret del TIL, ni tampoc la Llei de símbols, i exigeix la retirada immediata dels expedients dels directors de Menorca, la seva reincorporació a les seves funcions i el pagament dels seus sous. Necessiten respostes i persones amb capacitat negociadora, ja que els assistents a la reunió actuen en funció d'ordres polítiques dictades des del Consolat de Mar, i no són capaços de resoldre un conflicte que compta amb un ressò mediàtic internacional. Volen que es compleixi el primer punt del programa electoral del PP, i demanen la presència del president del Govern de les Illes Balears.

El senyor Deyá ressenya que les peticions dels sindicats són les mateixes que les que havia abans i que l'interlocutor vàlid és la consellera d'Educació. A títol personal considera que el fons del conflicte no és l'aplicació de les hores d'anglès sinó el repartiment de les altres hores entre les llengües oficials de les Illes Balears, considera que els sindicats no convocaran una vaga per la introducció de dues hores o dues hores mitja més en anglès. Reconeix que també s'han afegit una sèrie de coses alienes al TIL, hi havia un rerefons de descontent del sector educatiu per tot el que ha passat aquests dos darrers anys, i molta gent que ahir es va manifestar no ho va fer només pel TIL. Afegeix que la Conselleria va retirar la implantació a ESO, on tècnicament i curricularment hi podria haver més dificultats, però a primària no hi ha cap dificultat d'implantació, per tant el problema de fons és el repartiment de matèries entre les dues llengües oficials.

La senyora Font explica que el rebuig del TIL no es fa només per la presència de dues hores més d'anglès, sinó perquè suposa un atac frontal al nostre model lingüístic que està avalat per un 87% de pares a l'hora de fer la tria de la llengua del primer aprenentatge. Considera que la presència d'un 50% de català en els centres no

garanteix el seu coneixement entre la gent que no parla el català a casa seva. Respecte a la manifestació, recorda que el lema de la manifestació no era sobre el TIL, era en contra la imposició, contra la manera despòtica de governar del Govern de les Illes Balears, que expedienta directors i que passa per damunt de les sentències judicials.

El senyor Deyá reconeix a nivell personal que té raó en algunes coses, i que les coses es poden fer de manera diferent, i sobretot que tal vegada abans s'hauria d'haver parlat amb els pares. Respecte al 50% de classes en català el senyor Deyá diu que el TIL possibilita que es facin 11 hores a la setmana en català.

El senyor Caldentey recorda que a l'anterior reunió va sol·licitar la presència d'una persona amb capacitat política per establir una negociació, i necessita saber si la consellera d'Educació té aquesta capacitat política. La consellera ressenya que en aquest moment té la màxima capacitat, i que ningú no ha qüestionat la seva representació.

La senyora Font demana si, aquest matí, el Govern ha valorat el seguiment de la manifestació d'ahir i si està en disposició de suspendre l'aplicació del TIL durant el curs 2013-2014.

El senyor Estarellas reitera que divendres es va demanar una proposta per escrit i demana si la tenen, i si els assistents estan en condicions d'arribar a un acord sense que s'hagi de ratificar amb posterioritat per ningú.

La senyora Font comenta que els comitès de vaga només s'han reunit amb l'Administració dues vegades, i que tenen molt clar quines són les persones a qui representen i si s'ha de fer una consulta es farà. Explica que aquest procediment és molt ràpid i àgil.

El senyor Isern considera que la convocatòria de vaga no només és pel TIL, i molts docents estan preocupats per altres coses. L'Administració ha estat tractant aquests punts i s'ha fet un esforç molt gros, des del 25 de setembre es va proposar la voluntarietat a primer d'ESO i encara no han rebut cap proposta per part dels comitès.

El senyor Deyá demana si l'STEI considera suficient la impartició d'11 hores en català, tal com recull el TIL, i pregunta quina és la quota que estarien disposats a assumir. La senyora Font diu que això ho ha de decidir cada centre, i que l'assoliment de la normalització lingüística del català a les Illes no s'ha produït.

El senyor Caldentey ressenya que hi ha hagut una resposta social, i volen les respostes del 29 de setembre i pregunta si la Conselleria està disposada a fer una proposta per a què en el curs 2013-2014 no s'apliqui el TIL. Perquè si fes aquesta proposta, i la part social ho acceptàs es faria un referèndum a tot el col·lectiu docent de l'acord global que permetés desbloquejar la vaga indefinida.

La senyora Font recorda que aquest TIL pel que fa a la llengua és el laboratori de la LOMCE. El senyor Sastre comenta que l'Assemblea Docent de les Illes Balears va presentar una sol·licitud de reunió en el mes d'agost i després de dues setmanes de vaga aquesta és la tercera reunió. Considera que l'Administració no ha fet res respecte a la Llei de símbols, al TIL i als expedients dels directors, demana si l'Administració té la intenció de fer cas al president del PP de Mallorca que va demanar la voluntarietat en la implantació del TIL.

El senyor Barceló agraeix la intervenció del senyor Deyá, i manifesta que estan a favor d'entrar l'anglès a les aules, però no de la manera que ho planteja el TIL, ja que aquest Decret no ha seguit cap de les directrius que els especialistes recomanen. Respecte al català i castellà, considera que hi ha unes qüestions bàsiques, un decret de mínims, l'autonomia dels centres, la sobirania del Consell Escolar de centre, i tot això s'ha de tenir en compte. La gent el que vol es poder intervenir amb decisions dels centres, i seria molt més fàcil arribar a un consens si es respectàs això. Pel que fa a la pregunta si tenen capacitat per arribar a un acord, comenta que sí que tenen capacitat negociadora, però abans de arribar a cap acord s'ha de consultar l'assemblea, els treballadors que estan en vaga, i aquest procés és molt ràpid.

El senyor Amengual pregunta si l'Administració està en disposició de retirar el TIL a favor d'un altre projecte consensuat, respecte a la Llei de símbols ressenya que hi ha punts que afecten a les condicions laborals, i pel que fa als expedients dels directors comenta que no han estat firmats pel director de Planificació sinó per un suplent del qual no es veu el nom.

La senyora Torres manifesta el seu descontent perquè des de dimecres no s'ha arribat a cap principi d'acord, i el lema de la manifestació d'Eivissa era per una negociació real, i això és una responsabilitat de tots.

La senyora Ramis diu que s'ha de pensar que a les Illes Balears el sector més productiu és el turisme, i el TIL fomenta i dóna competitivitat als alumnes en un idioma. A Balears s'ha de parlar anglès, català i castellà i s'ha

d'anar més enllà i parlar també altres idiomes. Des de la Conselleria s'aposta pel TIL i demana que els assistents pensin en els joves que d'aquí a 4 anys han d'entrar en el mercat laboral.

El senyor Aicart ressenya que ells si que pensen en el futur dels seus alumnes i troben que una llengua estrangera és una qüestió a llarg termini, i que aquest projecte tindrà poca durada, dos, quatre o sis anys.

El senyor Sastre pregunta si l'Administració està disposada a la voluntarietat del TIL. Troba que dins el partit tenen un problema que és la manca de consens, i demana que escoltin als batlles de sa Pobla, Pollença, etc. Demana que es posin d'acord i si troben que han de presentar aquesta oferta que la presentin, però no poden esperar que ells la proposin.

El senyor Caldentey demana si la consellera té resposta a la petició de retirada del TIL pel curs 2013-2014.

El senyor Estarellas diu que damunt d'aquesta Mesa s'han fet moltes concessions.

La reunió de la Mesa Sectorial d'Educació era un punt de partida, quan els representants sindicals demanen si els representants de l'Administració presents tenen capacitat de resposta, també ells ho pregunten dels membres dels comitès i també es demanen si els comitès de vaga estan en condicions de proposar a l'Administració la voluntarietat del TIL, ja que la seva proposta inicial era la retirada del TIL. Sobre la manifestació d'ahir el senyor Estarellas mostra el màxim respecte, però vol que es continuï amb la reunió de divendres.

El senyor Deyá comenta al senyor Sastre que s'ha de diferenciar entre partit i Govern.

El senyor Aicart ressenya que la part sindical considera que el repartiment que fa el TIL d'hores en català i castellà és insuficient. El senyor Barceló indica que no es pot acceptar aquest repartiment ja que cada centre té un entorn social diferent, i repeteix que s'ha de respectar el Decret de mínims, l'autonomia pedagògica del centre per poder construir els seus projectes lingüístics i la sobirania dels consells escolars perquè ho puguin aprovar. Això és el que els hi demanen les famílies i la gent del carrer.

El senyor Caldentey manifesta que la part social ha proposat la voluntarietat a tots els cursos sempre que es respecti el Decret de mínims, l'autonomia de centre i la sobirania del Consell Escolar. Dins aquest marc l'STEI està disposat a començar la negociació.

El senyor Sastre comenta que si un polític és capaç d'arribar a un consens, les lleis que promogui perduraran en el temps. L'Assemblea de Docents demana la retirada del TIL però si l'Administració fa una passa i s'acorda la voluntarietat d'aplicar el TIL, traslladaran la proposta a l'assemblea i després es farà un referèndum global per tal que tots els docents puguin votar. El senyor Caldentey diu que tots estan d'acord amb això.

El senyor Estarellas diu que és molt difícil fer una negociació i arribar a un acord sinó té la seguretat de què la proposta presentada sigui ratificada. El senyor Isern afegeix que si es ve a negociar ha de ser amb persones que tenen capacitat per prendre decisions.

La senyora Torres comenta que la societat ens demana a tots els que estam aquí responsabilitat, no hi ha guanyadors ni perdedors. Hem de ser conscient tots, tots estem implicats, tots hem de treballar i arribar a un consens.

El senyor Caldentey, com a secretari general de l'STEI, demana que la proposta evolucioni i sigui valorable per traslladar al professorat, perquè si ells troben que no ho és no es durà a les assemblees. Ha de tenir una proposta que tingui consistència.

El senyor Barceló demana anar per feina, no els agrada que es qüestionin la representativitat dels que estan aquí, ja que el sistema assembleari ha estat efectiu. Han arribat a convocar la major vaga que s'ha fet a nivell educatiu, ha estat una vaga organitzada en un sentit molt ampli pels treballadors, i aquests treballadors que han decidit anar a la vaga també decidiran amb el seu vot acabar amb la vaga. Si aquí s'arriba a un consens amb una proposta més o manco bona, es traslladarà als treballadors i ells decidiran. S'ha d'avançar per arribar a un consens.

El senyor Estarellas diu que no ha qüestionat la representativitat, el que sí qüestiona és el poder de decisió. Troba molt difícil negociar i arribar a un acord sense garanties que després sigui ratificat per tots.

La senyora Santamaria no entén perquè s'està discutint això, explica que quan hi ha conflicte, els acords s'han de traslladar a les assemblees dels treballadors, per tant si troben que la proposta és de pes, fins i tot es pot sol·licitar una suspensió de la vaga. El senyor Estarellas pregunta si estarien en condicions de suspendre la vaga i continuar amb les negociacions. La senyora Santamaria diu que depèn de la proposta. El senyor Aicart diu que aquest tema no s'ha tractat a l'assemblea i no poden decidir.

El senyor Serra lamenta la metodologia de com s'han duit a terme les negociacions, afegeix que no s'ha convocat per escrit els comitès, no tenen l'ordre del dia ni una documentació annexa. Per tant amb aquestes condicions no es pot prendre cap decisió.

El senyor Estarellas diu que les propostes les ha fet l'Administració, el senyor Caldentey diu que aquesta proposta ha estat rebutjada.

El senyor Aicart demana confiança en la seva representació. La senyora Font diu que després de dues hores de reunió no s'ha progressat gens en la negociació, i demana concreció i si hi ha un marge de negociació.

El senyor Deyá diu que s'ha de fer un esforç de concreció i pregunta si estarien disposats que els pares i mares també decidissin el grau d'aplicació del TIL.

El senyor Martorell comenta que hi ha hagut una voluntat negociadora per part dels comitès que han passat de demanar la retirada del TIL a la possibilitat d'acceptar la voluntarietat de la seva aplicació, i demana si el Govern està disposat a acceptar aquesta possibilitat.

La senyora Font demana si l'Administració està disposada a fer una proposta sobre el TIL. Respecte a la consulta als pares i mares, considera que ells ja tenen el seu lloc de decisió en els consells escolar de centre, amb potestat per aprovar els projectes pedagògics.

El senyor Caldentey demana si l'Administració té alguna proposta distinta de la que s'ha presentat, consistent en la voluntarietat de la implantació del TIL només a primer curs de l'ESO. El senyor Estarellas demana si la part social té una proposta per escrit. El senyor Caldentey proposa la suspensió cautelar de l'aplicació del TIL, i si a partir d'aquí es vol arribar a una aproximació i negociació és l'Administració la que ha de fer una proposta.

El senyor Barceló comenta que les assemblees varen considerar absolutament insuficient la proposta del Govern i varen demanar la retirada del TIL, petició reiterada en la manifestació. Avui s'ha fet una proposta: voluntarietat del TIL, Decret de mínims, autonomia dels centres, i sobirania del Consell Escolar de centre.

El senyor Estarellas diu que l'Administració ha fet més esforços per aproximar postures que els representants sindicals i l'assemblea, perquè la proposta que han fet els comitès de vaga és gairebé igual que la retirada del TIL. Per tant, l'Administració ha fet una passa endavant i la part social ha fet una passa enrere.

El senyor Sastre comenta que abans del recés havien dit que estaven disposats a escoltar una proposta de l'Administració amb l'oferta de la voluntarietat del TIL. La consellera pregunta si és sense el Decret de mínims. El senyor Caldentey demana si el Decret de mínims està derogat. La consellera diu que en tot el que contradiu al TIL. El senyor Caldentey diu que s'ha de respectar el Decret de mínims, i no convertir el Decret de mínims en màxims. La consellera demana la proposta per escrit, tal com ha fet la Conselleria.

El senyor Estarellas diu que hi ha una proposta en temps i forma presentada per l'Administració i que quan va acabar la reunió de divendres va demanar la proposta als agents socials per escrit. Ara aquí només s'ha presentat una proposta en veu alta, la retirada o suspensió del TIL. Pel que fa a la part social no es vol implantar el TIL i pel que fa de l'Administració es fan passes per implantar el TIL amb la màxima seguretat.

El senyor Barceló diu que també han fet passes dins la no implantació del TIL. Consideren que el TIL els instal·la dins la inseguretat educativa. Volen seguretat, i el TIL així com està plantejat no dona aquesta seguretat.

La senyora Torrent comenta que, com a regidora d'educació ha pogut assistir a moltes reunions del Consell Escolar, i vol saber quanta gent que era a la manifestació sabien contra que protestaven. Com a delegada territorial d'Educació Menorca va parlar amb diferents directors de centres i li varen dir que el TIL només és una petita part del conflicte. Molts de pares, una vegada que se'ls ha explicat el TIL no ho troben tant dolent.

El senyor Vera considera que del TIL s'ha donat la imatge en el carrer que només hi ha el tema de l'anglès, quan aquí el tema és el castellà i el català. El TIL estableix l'assignatura de coneixement del medi a primària obligatòriament en català. En aquest sentit és més majoritari l'ús del català escrit en primària que no l'ús del castellà. Si ara no es pot aplicar el TIL s'hauria d'aplicar el 50% en castellà i el 50% en català. Si s'ajorna l'aplicació del TIL s'ha d'aplicar el decret del 50%. Si el problema és el català i no l'anglès s'ha de parlar del català.

La senyora Torres diu que si ara no s'aplica el TIL pot haver caos en l'Educació, i interins sense B2 poden reclamar i demanar una nova adjudicació.

El senyor Barceló diu que aquest discurs és apocalíptic, i ja tendríem el problema amb el primer d'ESO. El senyor Vera diu que en cap moment s'ha parlat del català. El senyor Barceló diu que evidentment hi ha una qüestió del català, però també una qüestió molt greu de l'anglès avalada pels experts. La comunitat educativa

creu que el català ha de ser l'eix vertebrador dins el sistema educatiu. Afegeix que els alumnes tenen un nivell de castellà igual al que tenen en altres comunitats.

El senyor Sastre diu que aquesta Administració va tenir una oportunitat magnífica per tenir una sortida digna, en canvi va aprovar el Decret-Llei. Ara l'Administració té un problema, per tant és la que ha de fer les propostes.

La senyora Torres diu que el problema no només és de l'Administració, si no de tots, i per això demanen la proposta per escrit.

La consellera demana que es faci la proposta per escrit per poder estudiar-la i els convoca a una nova reunió dimecres dia 2 d'octubre a les 16.00.

El senyor Estarellas demana la constitució d'una mesa tècnica d'un màxim de 10 membres, on l'assemblea i els dos sindicats estiguin proporcionalment representats, també demana que se'ls passi per escrit els membres d'aquesta Mesa. El senyor Caldentey ressenya que la funció de les meses tècniques és redactar un document final, i que en aquest cas el que es demana és un subcomitè. El senyor Barceló afegeix que es va demanar un mediador i l'Administració no va acceptar aquesta petició.

El senyor Caldentey pregunta que passa amb la Llei de símbols. La consellera repeteix que vol la proposta per escrit i contestarà dimecres. El senyor Caldentey manifesta que l'Administració tampoc no ha lliurat la darrera proposta modificada per la reunió de dia 27 de setembre, i tampoc no s'ha donat cap resposta per escrit sobre els expedients disciplinaris. El senyor Estarellas diu que no pot posar res per escrit sobre els expedients disciplinaris, ja que aquesta competència és de l'instructor. Els senyor Caldentey insisteix que ja varen fer aquesta petició en reunions anteriors i varen demanar a l'Administració que posàs aquesta explicació per escrit juntament amb la demanda de la part social.

El senyor Sastre demana les propostes modificades.

La senyora Font llegeix la proposta conjunta dels comitès i es lliura còpia per adjuntar a l'acta.

El senyor Isern pregunta si aquesta proposta després s'ha de ratificar per l'assemblea. El senyor Estarellas comenta que si es pot arribar a fer una subcomissió el procés serà més àgil. El senyor Caldentey diu que ho ha de consultar i demana que la convocatòria dels comitès sigui per escrit. El senyor Serra ressenya que hi ha una limitació legal dels comitès de vaga, dotze per cada comitè. En aquest cas serien 24 membres, la reducció que planteja l'Administració únicament seria possible si els dos comitès ho decideixen voluntàriament.

El senyor Barceló demana que la reunió es convoqui demà. El senyor Estarellas diu que s'ha d'estudiar la proposta presentada.

El senyor Caldentey vol fer constar en acta que des de l'STEI pensen que l'Administració Educativa deliberadament dilata la solució d'aquest conflicte i consideren que aquesta actitud és molt irresponsable.

El senyor Isern no comparteix la seva opinió. El senyor Estarellas afegeix que l'Administració no s'ha d'assabentar de les propostes dels comitès per la premsa. El senyor Sastre i el senyor Caldentey manifesten que l'Administració no ha enviat la proposta modificada. El senyor Estarellas diu que l'Administració no ha rebut cap proposta conjunta dels comitès. El senyor Caldentey diu que les propostes són les mateixes de dia 3 de setembre, reformulades dia 5 de setembre.

El senyor Palou ressenya que els comitès no tenen les actes de les reunions.

La senyora Llobera pregunta si hi ha la possibilitat de consensuar un nou projecte. El senyor Estarellas diu que és una qüestió que s'ha d'estudiar.

El senyor Martorell manifesta que és cert que el seu sindicat no ha convocat la vaga, però sí que s'hi han adherit, i que ell personalment no s'ha d'amagar de res.

Quan són les 20.25 hores, s'aixeca la sessió, de la qual com a secretària, estenc aquesta acta.

La secretària

Vist i plau

El director general de Planificació,
Infraestructures Educatives, i Recursos Humans

ESBORRANY ACTA REUNIÓ COMITÈ DE VAGA

Núm. de la sessió: 4

Data: 2 d'octubre de 2013

Hora d'inici: 16:20 h

Hora d'acabament: 23:30 h

Lloc: sala de juntes de la Direcció General de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans

Assistents:

Juana M. Camps Bosch, consellera d'Educació, Cultura i Universitats

Guillem Estarellas Valls, Secretari Autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats

Bartolomé Isern Lladó, director general de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans

Isabel Cerdà Moragues, directora general d'Ordenació, Innovació i Formació Professional

Salvadora Ginard Martínez, secretària general de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats

Maria Teresa Torrent Pallicer, delegada territorial d'Educació a Menorca

Belén Torres Teva, delegada territorial d'Educació a Eivissa

José Alcaraz Escandell, delegat territorial d'Educació a Formentera

Francesca Ramis Pons, directora general de Servei d'Ocupació de les Illes Balears (soib)

Mateu Suñer Servera, gerent de l'Institut d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals (ibisec)

Antoni Vera Alemany, gerent de l'Institut d'Estudis Baleàrics

Maria José Frau Marí, gerent de l'Institut Balear de la Joventut

Rubén Quesada García, director de l'IQAQSE

Fernando José Llorca García, cap de Departament de Planificació

Laureà De Juan López, cap de Departament de Formació i Aprenentatge

Irene Duran Vadell, cap de Gabinet

Juan Domínguez Aguado, assessor de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats

Maria Puigserver Canet, cap del Servei de Provisió

M. Isabel Bonet Saum, gerent de la Fundació per al Conservatori Superior de Música i Dansa de les Illes Balears

Rafel Maura Reus, cap del Servei de Formació Continua

Patricia Moreno Ruíz-Olalde, responsable de comunicació

Biel Caldentey Ramos (STEI)

Cosme Orell Bonet (STEI)

M. Antònia Font Gelabert (STEI)

Lluís Segura Gelabert (STEI)

Sebastià Serra Juan (STEI)

Montserrat Nadal Fullana (STEI)

Carme Santamaria Pascual (FETE-UGT)

Víctor Villatoro González (ANPE)

Toni Baos Relúcio (FE-CCOO)

Gloria Escudero Tomàs (FE-CCOO)

Iñaki Aicart i Fito (Assemblea de Docents de les Illes Balears)
Laura Calafell Garzón (Assemblea de Docents de les Illes Balears)
Marina Llobera Vicens (Assemblea de Docents de les Illes Balears)
Guillem Barceló Ramis (Assemblea de Docents de les Illes Balears)
Josep Palou i Mas (Assemblea de Docents de les Illes Balears)
Pere Vicenç (Assemblea de Docents de les Illes Balears)
Francesca Antònia Ramon i Beltran (Assemblea de Docents de les Illes Balears)
Jaume Sastre i Font (Assemblea de Docents de les Illes Balears)
M. Antònia Marroig Colom (Assemblea de Docents de les Illes Balears)
Almudena Mateo Gago (Assemblea de Docents de les Illes Balears)
Vicenta M. Baldó Amengual, secretària

Desenvolupament de la sessió

La consellera dóna la benvinguda i agraeix la presència a tots els assistents, a continuació cedeix la paraula al senyor Estarellas que explica quina és la resposta de l'Administració, a la proposta unitària dels comitès de vaga. Respecte al punt 4, que fa referència a la disposició de les partides pressupostàries de les propostes de condicions laborals i socials, explica que avui s'han reunit amb el director general de Pressuposts i han acordat que tots els acords que impliquin qüestions econòmiques vindran acompanyats de la partida pressupostària corresponent, per tant en aquest punt la proposta de l'Administració queda modificada i ampliada.

Pel que fa a la retirada de la Llei de símbols, el senyor Estarellas ressenya que no és competència d'aquesta Conselleria i manté la postura de traslladar aquest tema a l'organisme corresponent. Respecte a la retirada dels expedients dels directors de Maó manifesta que aquests expedients han de seguir el tràmit reglamentari, però s'ha demanat que aquest sigui el més àgil i transparent possible. Finalment, pel que fa al TIL ressenya que la proposta del comitè és la mateixa que la proposta inicial.

El senyor Estarellas diu que si els membres dels comitès volen aquesta resposta per escrit l'Administració els farà arribar aquest document.

El senyor Barceló diu que els comitès varen acordar no acceptar la proposta de l'Administració de reduir els membres dels comitès de vaga, perquè no veuen que pugui ser una opció que millori el transcurs de aquestes reunions. Sí es poden comprometre a seguir un fil conductor, i demanen que quan hi ha una pregunta directa es pugui contestar immediatament.

Respecte al punt 4, el senyor Barceló vol repassar la redacció i que s'especifiquin les partides pressupostàries corresponents.

El senyor Estarellas agraeix que els membres dels comitès de vaga i els seus portaveus es col·loquin davant i els assessors darrera. El senyor Isern comenta que avui s'han enviat les propostes i demana que si hi ha noves propostes es plantegin per escrit. El senyor Barceló està d'acord.

Respecte a la postura de l'Administració envers al TIL, el senyor Barceló considera que la passa que l'Administració suposa un ajornament davant de la falta d'organització en els centres per la seva implantació. Llevar aquesta implantació, entenen que no és una gran concessió. Plantegen la possibilitat, donat la resposta social que ha hagut i donada la situació que viuen els consells escolar, de fer una suspensió del calendari del Decret, tal com recull la sentència del Tribunal Superior de les Illes Balears, i al mateix temps constituir una mesa d'experts.

El senyor Isern explica que s'ha reunit amb tots els directors de secundària, preparant la quota pel tal d'aplicar el TIL, el problema sorgirà ara, al no aplicar el TIL a ESO.

El senyor Estarellas manifesta que la proposta del comitè és en el fons la retirada del TIL, la proposta que va fer l'Administració per avançar és aplicar el TIL a l'educació infantil, i primer, tercer i cinquè de primària. Tots els professors que sobrin podrien quedar en el centre per fer suports i preparar als alumnes en anglès. L'Administració va cap endavant i el comitè fa una passa enrere. Hi ha més d'un 30% de centres a les Illes Balears

que apliquen el TIL sense cap problema, i el cap d'inspecció diu que no hi ha cap problema per aplicar el TIL als centres, per tant no hi ha cap caos.

El senyor Barceló considera que no hi ha tal bossa descomunal de professors de secundària amb places adjudicades amb B2, i respecte als mestres de primària, podrien fer altres matèries. El senyor Isern diu que en el mes de setembre s'han donat 30 o 40 mestres anglès.

El senyor Estarellas diu que aquests mestres poden fer aplicació del TIL. Respecte a la quota de secundària, diu que ja s'han assignat els professors, i que poden quedar al centre si volen fer voluntàriament el TIL. Respecte al Consell Escolar ha de respectar la normativa vigent, per tant només pot decidir sobre qüestions que estan dins la normativa.

El senyor Barceló recorda que el TSJIB ha suspès el calendari i les instruccions.

El senyor Estarellas diu que mentre la normativa no és modifiqui és la que s'ha d'aplicar.

La senyora Font diu que hi ha més professors interins a secundària que a primària. Repeteix que per als directors és més fàcil aplicar el projecte lingüístic antic. Proposa que els interins adjudicats amb el B2 es quedin en el centre per reforçar l'aprenentatge de l'anglès i fer desdoblaments.

La senyora Cerdà diu que a nivell de primària no són tants els impediments.

El senyor Caldentey, com a representant de l'STEI, està d'acord amb tot el que ha dit el senyor Barceló però no està d'acord amb les respostes fetes per l'Administració. Estan al mateix punt que dia 25 de setembre. Només s'ha avançat en el punt 4. Demanen si la representació encapçalada per la consellera té marge de negociació sobre les qüestions fonamentals. Tenen intenció negociadora però volen saber el marge de negociació real. Respecte a la Llei de símbols vol saber si la consellera ha traslladat la proposta a Vicepresidència. El senyor Isern diu que és una proposta no consensuada.

El senyor Baos diu que el senyor Barceló ha fet una proposta que recolzen tots els comitès, i no han rebut cap resposta. El senyor Estarellas explica que la consellera ja va dir el dilluns que ella té marge de negociació. Respecte al TIL l'única part que ha avançat és l'Administració. I avui l'Administració porta el compromís de millorar les condicions laborals amb una partida pressupostària. Pel que fa al tema de la Llei de símbols no està consensuat, a l'anterior reunió es va proposar aparcar aquest tema. Pel que fa al TIL ja ha dit quin és el punt de partida, fa dies que tenen aquesta proposta.

El senyor Barceló explica que demanaven la retirada del TIL perquè consideren que aquest projecte és inviable però han fet un passa, ja que no demanen retirar el projecte, sinó suspendre l'aplicació del calendari d'enguany i començar a fer feina perquè sigui un bon projecte. Demana que es torni a la sentència del TSJIB.

El senyor Caldentey demana afegir a la proposta, i així es modificarà al decret TIL. La consellera diu que no fa falta que sigui expressament. El senyor Caldentey vol que consti expressament. El senyor Estarellas diu que si s'arriba a un acord el redactat serà el més acurat i perfecte que proposin tots.

La senyora Torres, proposa que el pròxim punt a tractar sigui el tercer que fa referència a la Llei de símbols. No entén perquè aquest punt està en aquesta convocatòria quan la Conselleria d'Educació no és competent i considera que aquest punt no s'ha debatut en aquesta reunió.

La senyora Bonet, considera que la proposta feta per l'Administració no és antipedagògica. El TIL impulsa l'expressió oral, i es pot implantar segons cada equip directiu pugi, (2 hores anglès en matèries no lingüístiques), comenta que l'Administració ha cedit, però el comitè ha dit no al TIL, donant una passa enrere, no veu propostes, només exigències.

El senyor Aicart comenta que les problemàtiques ja s'han plantejat en cursos passats, i dubta que tot el que s'ofereix ara tingui cap garantia. No s'ha de venir amb discursos sinó amb fets. Ressenyia que l'assemblea sí que ha vingut amb una actitud dialogant i sí que s'han fet passes endavant.

El senyor Estarellas diu que hi ha altres coses a més del TIL, i dins el conjunt de temes l'Administració sí que ha fet molt.

La senyora Bonet comenta la intervenció del senyor Aicart fent referència als auxiliars de conversa i li demana que tingui confiança i doni una oportunitat a l'Administració. El senyor Aicart diu que dona la mateixa oportunitat que ha tingut el professorat dins l'aprovació del TIL, no s'ha confiat en el nostre criteri professional.

La senyora Cerdà explica que avui han arribat 180 auxiliars de conversa. El senyor Aicart diu que hi ha centres que no ho han demanat perquè no poden assumir la despesa.

El senyor Isern diu que respecte a l'EOI ahir es varen reunir amb el director de l'EOI de Palma, i avui s'han contractat tots els professors necessaris. El senyor Barceló demana les ràtios dins les aules. El senyor Isern diu que són les de sempre. El senyor Barceló ressenya que són 35-36 alumnes per aula amb professors que tenen humanitats més el certificat d'aptitud.

El senyor Serra considera que no s'ha tanca cap punt. Comenta que s'han de centrar a esgotar el contingut de cada punt i si no s'avança passar al següent. Respecte a la Llei de símbols, diu que el preàmbul d'aquesta Llei fa referència a aquest àmbit de l'educació, als articles del 5 al 18 es parla de com s'ha d'aplicar als centres. Considera que l'interlocutor, per tractar aquest tema, ha de ser el Govern i no una part d'aquest. El darrer dia es va demanar també l'aixecament de les mesures cautelars dels directors de Maó, i el senyor Estarellas no ha respost a aquesta qüestió. Respecte al TIL la contraproposta de la part social per fer un acostament, és la suspensió del calendari d'aplicació pel curs 2013-2014.

El senyor Estarellas reitera que com ja ha explicat moltes vegades, l'instructor ha decidit i ha proposat l'aixecament només del sou. Dir a l'instructor quina ha de ser la seva resolució constituiria un acte de prevaricació i això no ho farà. Respecte a la Llei de símbols creu que és una Llei molt àmplia que xerra de símbols en general elaborada pel Govern. Considera que no existeix l'immobilisme per part de l'Administració.

La senyora Torres diu, sobre la Llei de símbols, que com a docent creu que aquesta qüestió no és tan important per ser tractada en aquesta reunió.

El senyor Caldentey demana que qualsevol de les modificacions amb relació al TIL es duguin a l'àmbit normatiu. La consellera diu que si s'arriba a un acord es traslladarà a la normativa. El senyor Caldentey no entén perquè estan a favor de la retirada de la Llei convivència i pel contrari, la Llei de símbols, què dedica tot un capítol a l'àmbit educatiu, i recull un capítol de sancions econòmiques i expedients disciplinaris, es manté. El consultiu ja ha dit que aquesta Llei és innecessària. La Llei de símbols ha estat un dels motius de vaga, i la resposta s'ha de donar aquí. Com a Govern, poden fer que el Grup Parlamentari del PP retiri la Llei i torni a passar per les meses pertinents. Demana un acte de bona fe amb la restitució dels directors a la seva funció, també demana, si és possible, accedir als expedients. La consellera diu que l'Administració no pot donar legalment els expedients disciplinaris.

El senyor Domínguez diu que la Llei de símbols regula coses que ja estan regulades, també s'introdueix bens mobles i immobles públics. La Llei no parla ni una paraula dels docents. Si que xerra d'edificis públics civils en relació a tot l'àmbit administratiu. La Llei està en el Parlament, i hi ha grups parlamentaris que poden fer les esmenes corresponents.

La senyora Torres es pregunta si per una educació inclusiva i de qualitat és tan important la Llei de símbols, l'edifici no és de ningú i s'ha de regular el seu ús.

La senyora Santamaria comenta que la Llei de símbols és a la plataforma reivindicativa, una possible proposta seria que el Govern faci una esmena i determini que es faci una regulació pròpia dins l'àmbit de l'educació. Creu que això seria una solució per desbloquejar la reunió.

La senyora Torrens comenta que per a molts docents la Llei de símbols no és el més important. El senyor Caldentey ressenya que es varen fer dues vages en l'àmbit docent per aquesta Llei.

El senyor Barceló diu que d'acord amb les paraules de la senyora Torrens, estem en una situació excepcional, i necessitam actes excepcionals per part del Govern. Demanen una suspensió del calendari, i la senyora Santamaria ha fet una proposta bona. Demana si poden respondre sí o no a la possibilitat de derivar tot el que fa referència a centres escolar a una altra norma.

El senyor Estarellas ressenya que des del primer moment ha dit que pot traslladar qualsevol petició, i encara que el comitè consideri que les passes que ha fet són poques, al Govern li pareixen moltes.

Es fa un recés a les 18,05 hores i es reprèn la sessió a les 18,30 hores.

El senyor Estarellas comenta que la seva proposta és la mateixa que l'inicial.

El senyor Barceló explica que els hi sap greu que no acabin d'entendre els motius de fons pels quals demanaven la retirada del TIL i que avui demana la suspensió de la seva aplicació. Realment pensen que darrera això hi ha un posicionament de tipus pedagògic, estan interessats en avançar en la implantació de la tercera llengua, però creuen que aquest no és el camí. Estan disposats a fer una passa més encara que això suposi anar en contra d'uns principis que consideren fonamentals, la possibilitat d'acceptar la implantació voluntària a infantil

i que a la resta es suspengui el calendari d'aplicació. D'aquesta manera els centres que vulguin el poden implantar, i així es respectaria el principi de progressivitat. Creu que és una posició que es pot dur a ratificar als treballadors i podria ser acceptada, encara que no suposi la derogació TIL ni la seva suspensió.

El senyor Estarellas troba que cada vegada feim una passa enrere. El dilluns varen proposar voluntarietat infantil i primària i avui només a infantil. El senyor Sastre ressenya que es va proposar que la Conselleria proposàs la voluntarietat per poder començar a parlar.

El senyor Estarellas diu que mentre no es xerri d'implantació es fa una passa enrere. Qualsevol cosa que passi per la voluntarietat significa la no implantació, i el Govern no ho accepta. El senyor Barceló diu que si el projecte és tan bo totes les famílies i els directors voldran implantar-lo i amb la voluntarietat els pocs que no vulguin fer-lo no ho hauran d'aplicar.

El senyor Estarellas diu que el TIL és igualitari, perquè tots els alumnes que fan el TIL estudiaran anglès. Hi ha una qüestió que és decidir però una altra que és elegir. Si hi ha una implantació del TIL els pares també elegeixen. El senyor Barceló diu que si hi ha una implantació només trien els que estan d'acord. El senyor Estarellas manifesta que els models educatius han d'anar sempre lligats amb la normativa, l'Administració no discuteix l'autonomia de centre però la part normativa és d'aplicació comú a tots. El senyor Barceló diu que volen generar consens, i el consens significa poder triar. La manifestació i la vaga indefinida dels docents és una conseqüència de què la via legislativa no s'ha fet correctament.

El senyor Baos diu que una cosa es pot fer de manera voluntària si està implantada, sinó no es pot fer, tal vegada l'Administració vol dir imposició envers d'implantació. Perquè a ESO és voluntari però està implantat.

El senyor Caldentey propugna per una modalitat d'implantació que, al manco per al curs 2013-2014, es faci amb caràcter experimental. Afegeix que si l'Administració vol que les propostes dels comitès evolucionin ha de contestar a les seves propostes.

El senyor Estarellas diu que varen començar retirant tot el calendari, després varen cedir en la voluntarietat a primer ESO, només varen deixar la implantació a infantil i primària. I ara els comitès proposen que sigui voluntària a infantil, quan des de fa molts d'anys aquesta voluntarietat ja hi és. El senyor Caldentey demana si els projectes 2012-2013 han permès això, llavors el problema està a la manera d'aplicació.

El senyor Estarellas diu que s'està parlant d'implantació, però no pot parlar de voluntarietat, que ja ho era l'any passat a través de centres plurilingües. Per tant l'atracament ha de ser en la implantació no a través de la voluntarietat. Creu que les passes han de ser equivalents i de moment no ho són.

La senyora Ramis diu que, s'ha proposat fer un pla experimental, que ja estava fet amb centres plurilingües i seccions europees. Ha de prevaler que tots els centres tinguin els mateixos drets, si es fa voluntàriament hi haurà alumnes que no rebran aquesta formació. La competitivitat i la formació comença des de l'escola i ja hi ha bastant retard. No veu perquè s'ha d'aplicar experimentalment un pla que ja està aplicat.

La senyora Escudero demana amb quines dades es compta per parlar de què els projectes plurilingües són tan bons. El senyor Estarellas diu que tenen les memòries dels centres. La senyora Escudero pregunta si s'ha fet una prova objectiva als alumnes per part de l'IAQSE. Afegeix que els projectes es varen implantar a primer i quart voluntàriament, el professorat es va preparar al mes d'estiu fora i tenen auxiliars de conversa, també manifesta que als professors no se'ls han pagat les despeses del viatge i als centres no els han pagat els 1000 euros dels cursos passats per tenir auxiliars de conversa. El senyor Estarellas diu que si li passa la relació de centres li contestarà.

La senyora Cerdà ressenya que, en aquest moment, a primer d'ESO no s'aplica el TIL, s'ofereixen als alumnes dues hores més d'anglès setmanals, quan en aquests moments comunitats bilingües ja estan avançant cap a l'alemany o el rus. L'obligació de l'Administració és oferir una educació de qualitat per a tots els nins, una bona escola pública i de qualitat. Vol saber quines són les raons pedagògiques per no fer dues hores d'anglès més a la setmana.

El senyor Caldentey demana si acceptaria com a proposta de consens la creació d'una taula d'experts per aquest curs. El senyor Estarellas demana si aquesta proposta és amb implantació. El senyor Caldentey diu que si vol es pot posar que hi ha un marc d'implantació dins un marc de voluntarietat dins el curs 2013-14.

El senyor Estarellas llevaria la paraula voluntarietat i posaria la paraula implantació. El senyor Caldentey diu que podria posar experimentalitat. El senyor Barceló proposa la implantació experimental amb caràcter voluntari a infantil. Si el programa és tan bo els centres s'acollirien el curs que ve, i d'aquesta manera el Govern tendria un any per explicar bé el TIL, i al mateix temps es podria parlar amb experts i complir el primer punt del programa electoral, política educativa per consens. Es dóna l'oportunitat d'arribar al consens i de l'aplicació

voluntària del TIL. Els mestres que comencin a aplicar el TIL, que es formin en la metodologia adequada, si es fa ara a educació infantil es pot destinar tots els recursos als mestres d'educació infantil. Demana que considerin la seva proposta i fer feina per l'impuls de l'anglès i de la consolidació d'aquest programa.

La senyora Font proposa que el Govern digui que faran una implantació progressiva del TIL. D'aquesta manera es complirà amb el programa electoral.

El senyor Estarellas diu que hi ha punts de desencontre, la voluntarietat ja hi és, el punt de partida és la seva implantació a uns cursos en concret. Afegeix que parlar de voluntarietat quan sempre s'ha parlat de negociar el calendari d'implantació és insuficient. No és xerrar del calendari d'implantació sinó parlar d'una altra cosa. Hem de xerrar del calendari a infantil, primer, tercer i cinquè de primària.

El senyor Baos demana quins criteris es varen utilitzar per oferir primer d'ESO voluntari. El senyor Estarellas diu perquè era l'opció més normal si havien d'oferir alguna cosa. El senyor Baos demana que aquestes raons siguin les mateixes per implantar voluntàriament la resta de cursos.

El senyor Isern creu que l'Administració ha fet un gran esforç, s'ha arribat a un acord amb pressuposts. No tots els docents es manifesten pel TIL, hi ha pares que estan d'acord i altres no. En aquest moments l'Administració fa unes propostes i els comitès es queden al punt inicial de la negociació.

El senyor Caldentey demana negociació. El senyor Estarellas diu que dins el calendari d'implantació està disposat a negociar.

El senyor Caldentey demana si tenen una proposta diferent, vol saber si l'Administració avançara res respecte a la segona proposta feta de forma unitària pels comitès. El senyor Isern pregunta si els comitès tenen alguna proposta diferent a la presentada dia 3 de setembre. El senyor Orell diu que si que han fet passes endavant, han ofert la implantació voluntària a infantil.

El senyor Barceló diu que podien plantejar la voluntarietat o implantació voluntària a 3 anys i seguint criteris pedagògics a primer de primària, posant en marxa una taula d'experts per llimar els aspectes negatius que no han estat fruit del consens. El fet d'iniciar-lo també a primer de primària permetria no tenir la sensació d'experimentar damunt els alumnes. Avui han vingut disposats a passar la línia de la retirada del TIL. Aquesta és la tercera passa que fa l'assemblea. Ara vol saber la postura de l'Administració. El senyor Barceló també està disposat a negociar el calendari d'aplicació en la resta de cursos futurs.

El senyor Caldentey demana una resposta de la consellera respecte a la proposta de infantil i primer de primària voluntari.

El senyor Baos demana si l'oferta de voluntarietat de primer d'ESO implica la derogació parcial del TIL. La consellera diu que no.

Es fa un recés a les 20,02 hores i es reprèn la sessió a les 20,46 hores.

El senyor Estarellas manifesta que mentre la paraula voluntarietat continuí, és difícil acostar postures. El plantejament que s'hauria de fer és parlar del calendari d'aplicació del TIL.

El senyor Barceló creu que s'han mogut, a risc de què les propostes que fan han de ser ratificades pels treballadors. Sabent que s'han a travessat línies vermelles. Del calendari es pot parlar a través de consens, parlant amb mares i pares, assemblea, directors, sindicats, a llarg d'aquest curs hi haurà molt de temps per arribar a un consens.

El senyor Estarellas diu que hi ha una ordre de desplegament del TIL i poden negociar al màxim aquesta ordre, i el calendari d'aplicació dels pròxims cursos. La intenció és cercar el consens i el diàleg, considera que realment l'aplicació TIL és una qüestió que la Unió Europea ens du cap a ella, i no es minven hores de català respecte a les altres llengües. Totes les parts han de fer passes per arribar a un acord però dins el calendari d'implantació.

El senyor Barceló demana, com a darrera passa que s'accepti l'aplicació voluntària a tots els nivells amb dos requisits, que el Consell Escolar decideixi i que estigui dins el marc del Decret de mínims que garanteixi aquesta cohesió social. Pensen que anar a la voluntarietat a totes les etapes programades implicaria que aquells centres amb recursos i disponibilitat s'acollirien, els que no, demanarien recursos i l'any següent s'hi acollirien. Basant-se en qüestions reals el TIL voluntari es podrà aplicar quan s'apliqui de manera real. Aquesta és la seva darrera passa.

El senyor Caldentey diu que per part de l'STEI és la màxima cessió que es pot fer. Aquest és el marc de negociació.

El senyor Estarellas demana que reflexionin amb el tema de la voluntarietat. El PP va fer un decret de consens on tots estaven d'acord, però en un moment donat un altre partit polític va entrar i va passar el decret de mínims a màxims. Discrepa que hagi manca de professorat, per tant els plantejaments que fan no són vàlids. En aquests moments es necessita una reflexió per veure una implantació real del calendari. El senyor Barceló diu que una implantació real és la que demanen de forma voluntària. El senyor Estarellas ressenya que s'ha de parlar del calendari i demana que la paraula voluntarietat surti de la proposta.

El senyor Sastre diu que això és una presa de pèl.

La senyora Marroig diu que aquesta situació és desesperant i vergonyosa. Fan moltes passes endavant i l'Administració presenta la mateixa proposta de dia 25 de setembre. La consellera diu que la implantació voluntària ja s'ha fet amb les seccions europees i el pla plurilingüe.

El senyor Baos diu que la voluntarietat és una proposta d'implantació.

El senyor Serra diu que no hi ha voluntat de negociar. El senyor Estarellas demana que reflexioni sobre el significat de la paraula voluntarietat. El senyor Orell diu que l'Administració també hauria de reflexionar.

La consellera demana que facin la proposta per escrit i convoca una reunió per demà dijous a les 11.00 hores.

Es fa un recés a les 21,30 hores i es reprèn la sessió a les 23,00 hores.

La consellera diu que s'han tornat a reunir arrel del nombrós grup de persones que s'ha concentrat a la porta de la Conselleria, i ressenya que una negociació s'ha de dur a terme en un marc de llibertat i respecte i aquesta no és la via.

El senyor Caldentey demana si hi ha cap resposta al document lliurat.

El senyor Serra demana si aquesta reunió es considera una acció no pacífica, i el senyor Baos afegeix que si hi ha alguna cosa il·legal que es denunciï.

En relació a les respostes de l'Administració envers a les propostes que han fet els comitès, el senyor Estarellas diu que s'havia acordat que es donarien demà i que en aquestes condicions no es pot negociar. El senyor Barceló manifesta que esperaven una resposta o una contraproposta.

El senyor Estarellas diu que tenen interès en accelerar la negociació, però demana, donades les circumstàncies, que se'ls deixi reflexionar i proposa que es tornin a reunir demà dijous a les 11:00 hores.

El senyor Caldentey diu que havien sol·licitat la presència de la persona de màxima responsabilitat, ja que considera que encara no s'ha donat una resposta a les propostes del dia 25 de setembre.

El senyor Estarellas reitera el mal estar creat per la situació del moment, i el senyor Sastre diu que si volen ells sortiran i demanaran a la gent concentrada que se'n vagi. El senyor Estarellas afirma que aquestes situacions, que considera desagradables, no fan cap favor a la situació actual i reitera la proposta de ajornar la reunió a demà.

El senyor Caldentey demana que demà no els tornin a donar la mateixa resposta i insisteix en què reflexionin.

A la pregunta del senyor Baos de perquè han de tornar a reunir-se demà, la consellera respon que fer fer un atracament de les propostes. El senyor Estarellas diu que, si ambdues parts s'esforcen s'arribarà a un acord.

El senyor Sastre diu que ja són molts els dies de vaga i que la Conselleria el que vol és esgotar-los i que la gent se'ls posi en contra. El senyor Estarellas respon que tots tenim sensacions, però som adults i quan es fa una vaga se sap perquè es fa.

El senyor Sastre vol transmetre la voluntat d'arribar a un acord, ja.

La consellera emplaça al comitè de vaga per demà a les 11 hores.

Quan són les 23,20 hores, s'aixeca la sessió, de la qual com a secretària, estenc aquesta acta.

La secretària

Vist i plau

El director general de Planificació,
Infraestructures Educatives, i Recursos Humans

ESBORNANY ACTA REUNIÓ COMITÈ DE VAGA

Núm. de la sessió: 5

Data: 3 d'octubre de 2013

Hora d'inici: 11:22 h

Hora d'acabament: 14:10 h

Lloc: sala de juntes de la Direcció General de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans

Assistents:

Juana M. Camps Bosch, consellera d'Educació, Cultura i Universitats

Guillem Estarellas Valls, Secretari Autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats

Bartolomé Isern Lladó, director general de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans

Isabel Cerdà Moragues, directora general d'Ordenació, Innovació i Formació Professional

Salvadora Ginard Martínez, secretària general de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats

Maria Teresa Torrent Pallicer, delegada territorial d'Educació a Menorca

Belén Torres Teva, delegada territorial d'Educació a Eivissa

José Alcaraz Escandell, delegat territorial d'Educació a Formentera

Francesca Ramis Pons, directora del Servei d'Ocupació de les Illes Balears (soib)

Mateu Suñer Servera, gerent de l'Institut d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals (ibisec)

Maria José Frau, gerent de l'Institut Balear de la Joventut

Rubén Quesada García, director de l'IQAQSE

Fernando José Llorca García, cap de departament de Planificació

Laureà De Juan López, cap de departament de Formació i Aprenentatge

Irene Duran Vadell, cap de gabinet

Juan Dominguez Aguado, assessor de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats

Maria Puigserver Canet, cap del Servei de Provisió

M. Isabel Bonet Saum, gerent de la Fundació per al Conservatori Superior de Música i Dansa de les Illes Balears

Rafel Maura Reus, cap del Servei de Formació Continua

Helena Rubí, secretària de comunicació

Patricia Moreno Ruíz-Olalde, responsable de comunicació

Biel Caldentey Ramos (STEI)

Cosme Orell Bonet (STEI)

Lluís Segura Gelabert (STEI)

Sebastià Serra Juan (STEI)

Montserrat Nadal Fullana (STEI)

Paulí Aguiló Vicente (STEI)

Francesc Cardona Natta (STEI)

Ramon Mondéjar Coll (STEI)

Carme Santamaria Pascual (FETE-UGT)

Toni Martorell Cànaves (ANPE)

Toni Baos Relúcio (FE-CCOO)

Gloria Escudero Tomàs (FE-CCOO)

Iñaki Aicart i Fito (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Laura Calafell Garzón (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Marina Llobera Vicens (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Guillem Barceló Ramis (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Josep Palou i Mas (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Pere Vicenç (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Francesca Antònia Ramon i Beltran (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Jaume Sastre i Font (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

M. Antònia Marroig Colom (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Almudena Mateo Gago (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Vicenta M. Baldó Amengual, secretària

Desenvolupament de la sessió

Abans de començar la sessió, el senyor Caldentey vol que quedi constància que el comitè de vaga de la concertada té dins la seva convocatòria de vaga el punt de l'acord de 2008, i si s'arriba a un acord i no es contempla aquest punt de la concertada aquest acord no es podrà tancar.

El senyor Estarellas ressenya que en aquesta reunió només es tractaran temes de la vaga de centres públics. El senyor Aguiló manifesta que el comitè de vaga de la concertada només s'ha reunit una vegada i que no hi va assistir ni la consellera ni el secretari autonòmic, afegeix que aquesta actitud de la Conselleria demostra la poca consideració que tenen per a aquest sector. El senyor Estarellas diu que qualsevol de les persones que estan en aquesta reunió com a representants de l'Administració poden assistir a les reunions i no hi ha cap menyspreu per part de la Conselleria.

El senyor Estarellas comenta que la situació que es va viure el passat vespre és molt greu, i que no es pot negociar amb coaccions i pressions externes. Aquest conflicte pot ser que sigui educatiu, però el Govern sempre ha pensat que és un conflicte polític. Si aquest fet es torna a repetir, el Govern romprà les negociacions amb els comitès de vaga. Ahir en el darrer moment de la reunió es va demanar que reflexionassin tots. Demana que conjuntament es faci un manifest de repulsa a totes les intimidacions. El senyor Caldentey demana si també s'inclouen les intimidacions, pintades i amenaces que han patit els membres de l'STEI i dels comitès. El senyor Estarellas diu que totes, que han de ser realistes i seriosos, i que s'ha d'aturar aquesta fanfàrria, per tant demana que, primer de tot, es redacti i lliuri a la premsa aquest manifest conjunt. El senyor Aicart li recrimina que ells varen demanar que es desautoritzassin les paraules dels representants del PP envers els docents que es varen fer en seu parlamentària, i ara el que fa l'Administració es retardar la negociació.

El senyor Estarellas diu que per qualsevol insinuació, si s'ofèn a una persona, s'han de demanar disculpes. Si s'està a una mesa de negociació s'ha de ser seriós i s'ha de ser responsable del que es fa a dins i fora. No es pot continuar negociant amb coacció ni interna ni externa. Per tant li agradaria que d'aquí sortís, almanco, l'ànim que el que va passar ahir no tornarà a passar, demana serietat i compromís perquè no torni a passar.

A les 11,42 hores comença la negociació.

El senyor Estarellas comenta que han estudiat les propostes presentades pels comitès i els resulta molt difícil negociar mentre surti en la proposta la paraula voluntariat. Respecte als expedients disciplinaris dels directors i directora de Maó i de la Llei de símbols, consideren que ambdós punts no poden ser tractats en aquesta reunió, perquè un és un expedient disciplinari que ha de seguir el procediment legalment establert i l'altre punt no és de competència d'aquesta Conselleria. Respecte al tercer punt de la proposta ho posaran per escrit. Aquesta proposta global és la que posa l'Administració sobre la taula, afegeix que es pot avançar en temes laborals però amb el tema del TIL no es pot avançar mentre hagi la paraula voluntariat.

El senyor Baos, com a portaveu conjunt dels dos comitès, demana si l'Administració té una contraproposta, si té una altra proposta d'atrancament de postures. El senyor Estarellas diu que mentre es parli de voluntariat

no hi podrà haver un atracament, ja que considera que la voluntarietat, la suspensió temporal i la retirada del TIL és el mateix. Quan es parli del calendari d'implantació, l'Administració avançarà cap a un atracament, i recorda que l'Administració ha cedit en tema laboral, en la Llei de convivència, ha proposat consensuar l'Ordre de desenvolupament i el calendari pels cursos vinents. Demana on està la proposta dels comitès.

El senyor Baos insisteix en demanar si la Conselleria té una contraproposta. El senyor Estarellas comunica que la proposta és la que es va lliurar a la qual s'hi ha afegit la partida pressupostària, i demana que s'elimini la paraula voluntarietat per avançar.

El senyor Baos proposa fer un recés a les 11.50 hores. La reunió es reprèn a les 12.20 hores.

El senyor Baos ressenya que com que no hi ha una altra oferta per part de la Conselleria, només falta que l'Administració faci arribar la resposta de la proposta dels comitès per escrit.

El senyor Estarellas està d'acord i es fa un recés a les 12,30 per redactar la resposta per escrit.

A les 13,05 es continua amb la reunió, la consellera diu que s'han redactat les propostes i el senyor Llorca les lliura als comitès. A continuació el senyor Estarellas explica que s'han posat les consideracions que al llarg d'aquesta reunió s'han dit de paraula i s'hi ha afegit el tema dels expedients dels directors i directora de Maó i la despesa econòmica.

El senyor Barceló comenta que en algun dels punts de la proposta posa proposta consensuada, i aquestes propostes no estan consensuades sinó preconensuades, ja que l'Assemblea no les va aprovar. El senyor Estarellas diu que per arribar acords amb l'assemblea costa molt pel tema de decidir, perquè quan s'arriba a un consens, després l'assemblea vota que no.

El senyor Baos demana que s'elimini la proposta consensuada i no consensuada, i que es posi al document que això és una proposta global. La consellera diu que es va discutir cada punt, i es va consensuar, és diferent que l'assemblea finalment no l'hagi aprovat.

El senyor Baos diu que sinó està signat pel comitès i la consellera, aquesta proposta no està consensuada.

El senyor Caldentey demana una proposta global, i diu que les propostes de l'Administració no estaven consensuades sinó en via de consens, també demana la concreció pressupostària de la partida destinada a cada punt. Afegeix que el darrer punt de la proposta hauria de posar en relació a les propostes de les condicions laborals i socials que impliquin despesa econòmica ... Demana que es retiri d'aquest document si la proposta està consensuada o no. També vol que es concreti la partida pressupostària, ja que tal com està redactat no poden saber si haurà pressupost o no.

El senyor Estarellas diu que s'eliminarà proposta consensuada i no consensuada i també figurarà que és una proposta global. Respecte a detallar partides concretes no es pot posar perquè els pressuposts no estan fets.

El senyor Sastre indica que s'ha canviat la redacció del punt 2.

El senyor Baos considera que no s'ha complert el punt 3 de la seva proposta (partida pressupostària). El senyor Estarellas manifesta que al final del document diu que es consignen partides, per tant els comitès no poden dir que no les consignen.

El senyor Baos considera que tenen la mateixa proposta que dia 25 setembre. El senyor Estarellas discrepa, ja que per exemple s'ha afegit el punt de la partida pressupostària.

El senyor Caldentey diu que l'STEI considera que la postura de l'Administració és de no negociació en tres dels quatre punts plantejats pel comitè, si bé és cert que de manera genèrica s'ha incorporat una qüestió que demanaven, però no l'han concretada. Si aquest és el document que han de traslladar a la seva assemblea, la seva organització diria que no. Manifesta que des del 25 de setembre, qualsevol moviment que han fet el comitès de vaga en relació al TIL, l'Administració sempre ha dit el mateix, perquè aquest paràgraf no ha patit cap modificació. I oralment l'Administració ha insinuat que podien fer una proposta diferent que mai no han fet. Respecte a la proposta de la Llei de símbols, varen fer una redacció alternativa que no demanava la retirada, sinó que no havia de ser d'aplicació directa en l'àmbit docent i es demanava una posterior regulació consensuada per la comunitat educativa. A aquesta proposta la Conselleria contesta que rebaixa la redacció inicial, i això ha estat una proposta involutiva per part de la Conselleria d'Educació i la tenen documentada. Respecte als expedients dels directors i directora, els reconeix que és la primera vegada que surt en un document. Considera que la redacció feta pot ser fins i tot perversa, i vol saber el significat d'impulsar el procediment amb la màxima celeritat. Com a mínim reclama que en aquest document hi figuri la petició de la part social. La valoració que fa l'STEI és que és un document amb una posició immobiliària i involutiva de l'Administració.

El senyor Estarellas diu que els documents sempre poden ser millorats. No està d'acord que aquest document sigui involutiu, del primer document lliurat fins a aquest s'han fet passes molt grosses, com les plantilles, ajudes de menjador, funcionaris interins, i substitucions de baixes. Respecte als expedients dels directors i directora de Maó, la Conselleria només pot vetllar pel compliment de la legalitat i impulsar la màxima celeritat. L'Administració no pot posar altra cosa perquè l'instructor ha d'actuar amb llibertat i sense coaccions. Pel que fa al TIL la Conselleria ha estat l'única que ha avançat, proposant que l'ordre de desplegament i el calendari d'aplicació dels cursos vinents es consensuï, també ha proposat la voluntarietat a primer d'ESO i a més, ara s'ha afegit el punt dels pressuposts. Respecte a la Llei de símbols sempre han dit que no és competència d'aquesta Conselleria. Per tant aquesta és la proposta de la Conselleria i diu que si els comitès tenen una altra proposta li agradaria tenir-la el més aviat possible.

El senyor Aguiló recrimina a l'Administració haver fet una proposta global quan no tracta el punt de la concertada.

El senyor Estarellas diu que aquesta proposta global es refereix a la pública, quan es faci la reunió amb la concertada els proposarà també una proposta global.

El senyor Baos comenta que ahir varen entregar una proposta i entenen que s'ha perdut l'oportunitat d'arribar a un acord. Com que no s'ha avançat amb la proposta del TIL, suposen que no accepten la voluntarietat, no entenen perquè un curs sí i a altres no. Per tant, considera que aquest acord no pot ser signat per FE-CCOO. Comunica que avui horabaixa sotmetrà a votació aquesta proposta a l'assemblea conjunta de l'STEI i de l'Assemblea de Docents de les Illes Balears.

El senyor Barceló considera que des del moment que accepten la voluntarietat a primer d'ESO no hi ha cap raonament perquè no pugui ser acceptada a la resta de cursos. Manifesta que avui es perd una oportunitat de posar pau dins l'àmbit educatiu i es marcarà el futur d'aquest curs i segurament del següent. El senyor Estarellas diu que sempre demana el mateix del comitè, si tenen capacitat per decidir, i encara que diguin que s'ha perdut una gran oportunitat, els únics que han donat respostes a peticions ha estat la Conselleria, el comitè no ha duit cap proposta consensuada per l'assemblea.

El senyor Caldentey diu que al document de proposta d'acord global, falta que s'especifiqui que en acceptar la voluntarietat a primer d'ESO s'ha de modificar el Decret llei, és a dir s'ha de donar cobertura jurídica a aquesta proposta. El senyor Estarellas diu que es posarà si s'accepta aquest punt.

El senyor Estarellas proposa fer una nova reunió demà a les 11.00 h, si l'assemblea té una nova proposta.

El senyor Baos diu que ho proposaran a l'assemblea. Demana que mesurin les seves propostes i les conseqüències d'aquestes.

El senyor Isern manifesta que tots tenen moltes ganes d'arribar a un acord.

La senyora Torres comenta que objectivament l'Administració ha ofert molt més que els comitès. La senyora Escudero diu que els comitès han presentat una oferta.

El senyor Barceló ressenya que la Conselleria ha podrit el procés de negociació i han dinamitat la possibilitat d'arribar a un acord. Manifesta que també tenen el suport de la Inspecció educativa i que el cap de Departament d'Inspecció Educativa acaba de dimitir i que la Conselleria fa aigua per tot i no se n'adonen. Afegeix que des d'aquest moment, dia 3 d'octubre a les 14.00 h, esperen la proposta de l'Administració.

El senyor Serra manifesta que si tenen una proposta abans de les 17.00 h la poden fer arribar i ells la presentaran a les assemblees. El senyor Caldentey diu que l'STEI també espera des de les 14.00 h una reunió.

El senyor Aguiló manifesta el seu descontent amb l'actitud de la Conselleria envers els centres concertats e informa que avui a les 17.00 la concertada també assistirà a la reunió de les assemblees.

Quan són les 14.10 hores, s'aixeca la sessió, de la qual com a secretària, estenc aquesta acta.

La secretària

Vist i plau

El director general de Planificació,
Infraestructures Educatives, i Recursos Humans

ESBORNANY ACTA REUNIÓ COMITÈ DE VAGA

Núm. de la sessió: 6

Data: 4 d'octubre de 2013

Hora d'inici: 11:20 h

Hora d'acabament: 14:43 h

Lloc: sala de juntes de la Direcció General de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans

Assistents:

Juana M. Camps Bosch, consellera d'Educació, Cultura i Universitats

Guillem Estarellas Valls, secretari autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats

Bartolomé Isern Lladó, director general de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans

Isabel Cerdà Moragues, directora general d'Ordenació, Innovació i Formació Professional

Maria Teresa Torrent Pallicer, delegada territorial d'Educació a Menorca

Belén Torres Teva, delegada territorial d'Educació a Eivissa

Francesca Ramis Pons, directora del Servei d'Ocupació de les Illes Balears (soib)

Mateu Suñer Servera, gerent de l'Institut d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals (ibisec)

Maria José Frau, gerent de l'Institut Balear de la Joventut

Rubén Quesada García, director de l'IQAQSE

Fernando José Llorca García, cap de Departament de Planificació

Laureà De Juan López, cap de Departament de Formació i Aprenentatge

Irene Duran Vadell, cap de Gabinet

Juan Dominguez Aguado, assessor de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats

Maria Puigserver Canet, cap del Servei de Provisió

M. Isabel Bonet Saum, gerent de la Fundació per al Conservatori Superior de Música i Dansa de les Illes Balears

Rafel Maura Reus, cap del Servei de Formació Continua

Helena Rubí, secretària de comunicació

Patricia Moreno Ruíz-Olalde, responsable de comunicació

Biel Caldentey Ramos (STEI)

M. Antònia Font Gelabert (STEI)

Cosme Orell Bonet (STEI)

Sebastià Serra Juan (STEI)

Montserrat Nadal Fullana (STEI)

Paulí Aguiló Vicente (STEI)

Ramon Mondéjar Coll (STEI)

Alejandro Benito Claramunt (FETE-UGT)

Víctor Villatoro (ANPE)

Toni Baos Relucio (FE-CCOO)

Gloria Escudero Tomàs (FE-CCOO)

Joan Pere Amengual Vich (FE-CCOO)

Iñaki Aicart i Fito (Assemblea de Docents de les Illes Balears)
Laura Calafell Garzón (Assemblea de Docents de les Illes Balears)
Marina Llobera Vicens (Assemblea de Docents de les Illes Balears)
Guillem Barceló Ramis (Assemblea de Docents de les Illes Balears)
Josep Palou i Mas (Assemblea de Docents de les Illes Balears)
Pere Vicenç (Assemblea de Docents de les Illes Balears)
Francesca Antònia Ramon i Beltran (Assemblea de Docents de les Illes Balears)
Jaume Sastre i Font (Assemblea de Docents de les Illes Balears)
M. Antònia Marroig Colom (Assemblea de Docents de les Illes Balears)
Almudena Mateo Gago (Assemblea de Docents de les Illes Balears)
Vicenta M. Baldó Amengual, secretària

Desenvolupament de la sessió

Abans de començar el senyor Estarellas fa referència a unes declaracions que circulen per les xarxes socials en nom del senyor Barceló, el qual nega que les hagi fet ell, fet que pot demostrar en qualsevol moment, tots els membres dels comitès manifesten el seu suport. El senyor Isern diu que té el dubte de si la concentració de dimarts va sortir de l'assemblea. La senyora Mateo manifesta que des de l'assemblea no va sortir cap convocatòria, la concentració es va realitzar de manera espontània. El senyor Sastre ressenya que des de l'assemblea s'han fet esforços per evitar conflictes, i com a tasca preventiva varen aconsellar que, a la concentració de Ses Voltes, no hi anés ningú, i han desmentit la manifestació que segons Vilaweb hi havia una concentració convocada avui a les 11 hores.

Fets aquests aclariments la consellera a les 11,40 hores obre la sessió.

El senyor Barceló, com a portaveu dels dos comitès, proposa a l'Administració, que es comprometi a destinar la meitat dels doblers estalviats amb els descomptes de la vaga, a beques i ajudes de menjador i transport, i demana que aquestes es convoquin dins el primer trimestre d'aquest curs, d'aquesta manera no faria falta esperar a la aprovació dels pressuposts. L'altra meitat dels doblers vol que es destini als pressuposts dels centres, ja que a Eivissa i Formentera tenen molts de problemes amb el mobiliari dels centres. També demana que per transparència i millor control es publiqui el total dels descomptes de la vaga i que a més es publiqui per centre. Aquesta és la proposta d'avui dels comitès. El senyor Isern diu que hi ha una partida per mobiliari, i tot el que es comenti aquí s'ha de documentar, ja que ell no té constància d'aquestes mancances.

Respecte a la proposta global, i per tal de desbloquejar la negociació, el senyor Barceló proposa que l'acord no sigui global i que si hi ha partides pressupostàries per disminuir les ràtios i augmentar les plantilles vol que s'utilitzin aquestes partides. Per tant demana un acord no global, i si l'Administració no està d'acord amb aquesta petició vol que se'ls indiqui els motius per escrit.

Pel que fa el tema del TIL insisteix que una gran majoria de docents no accepta la implantació d'aquest projecte, però l'Administració diu que hi han docents que no estan en contra, per tant demanen que es pugui fer un referèndum supervisat per l'Administració als centres sobre la implantació del TIL per conèixer l'opinió dels docents.

El senyor Estarellas demana que aquestes propostes es facin per escrit i s'argumentin. El senyor Caldentey diu que ara l'Administració ha canviat la metodologia de la negociació, i que aquesta és la proposta dels comitès i pregunta si l'Administració en té una. També demana si ja s'ha fet l'estudi del cost de pagar als interins l'estiu. El senyor Estarellas diu que aquest tema ho durà a la Mesa Sectorial d'Educació tal com va dir en el seu moment.

De les 11,59 hores a les 13,16 hores es fa un recés.

El senyor Estarellas diu que dia 2 d'octubre els comitès varen presentar una proposta amb 4 punts i avui han presentat una proposta amb 3 punts, demana si els quatre punts de dia 2 d'octubre estan fora. El senyor Barceló diu que s'han d'afegir. El senyor Estarellas comenta que la nova proposta que presenten fa referència a un referèndum sobre el TIL, que els descomptes de la vaga es destinin a ajudes de menjador, transport i llibres, i als

pressupost dels centres, i que l'Administració expliqui els motius perquè la proposta ha de ser global. El senyor Estarellas diu que aquestes propostes no estaven dins la convocatòria de vaga, que les han ampliadés. El senyor Caldentey diu que no són motius de vaga sinó una conseqüència de la vaga.

El senyor Estarellas ressenya que, vista l'exposició de motius i seguint el mateix model de les propostes que l'Administració ha presentat els lliura una nova proposta per escrit i a continuació explica la postura de l'Administració, respecte al TIL no hi ha canvis i considera que no ha d'haver un referèndum, ja que totes les propostes que es negocien aquí després es traslladen a les assemblees per la seva ratificació. Pel que fa al fons econòmic de la vaga proposa que es destinin a la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, ja que considera que aquests doblers han de recaure sobre totes les ajudes de caràcter social de la Conselleria, no només les de menjadors, transports i llibres. S'ha afegit un altre punt on l'Administració insta als sindicats a desconvocar la vaga i que dia 7 d'octubre comencin les classes.

Es fa un recés de 13,22 hores a 13,46 hores.

El senyor Barceló diu que la proposta de l'Administració només respon al tercer punt de la proposta que han fet els comitès i no s'ha contestat per escrit ni a la petició de referèndum ni ha explicat els motius perquè aquesta proposta ha de ser global. Respecte a la tercera demanda ressenya que no és una proposta nova sinó la concreció d'un punt de la convocatòria de la vaga, i que els doblers es destinin a dos punts que si hi eren a la convocatòria de vaga (les ajudes de menjadors i als pressuposts dels centres). Volen que els doblers de la vaga es destinin a les famílies a través de les partides que són pactades amb la FAPA i als centres, no volen que sigui a nivell general. Apart d'aquest punt, queda pendent la contestació sobre el referèndum i els motius perquè ha de ser un acord global, i demana que aquestes respostes es facin per escrit.

El senyor Caldentey no entén que vol dir la part sindical del comitè de vaga, i tampoc troba adient la paraula instar. La consellera diu que es canviarà instar per demanar, i el senyor Estarellas afegeix que es rectificarà part sindical per comitès de vaga.

El senyor Estarellas repeteix que respecte al TIL la paraula voluntarietat no hi ha de ser. Pel que fa a l'acord global considera que l'acord ha de ser global perquè d'aquesta manera està convocada la vaga, dins un aspecte global. Respecte a què els descomptes de la vaga vagin a unes ajudes determinades, el senyor Estarellas manifesta que hi ha moltes altres partides socials de la Conselleria que també van a les famílies, i s'ha d'ajudar a totes. Afegeix que també fa una contraproposta perquè entén que el tercer punt es nou, i la seva darrera proposta és la petició de què es desconvocui la vaga.

El senyor Barceló demana si la Conselleria es compromet a especificar, partida per partida, on van tots els descomptes, demana que es concreti quines quantitats s'han destinat a quines ajudes. El senyor Estarellas demana que es contesti si accepten desconvocar la vaga i seguir negociant. El senyor Serra diu que com l'Administració pot demanar que es contesti per escrit la seva darrera proposta si no ha contestat per escrit a la proposta dels comitès.

El senyor Caldentey pregunta si l'Administració es nega a fer un referèndum que pugui contemplar els apartats 1, 2, i 3.

El senyor Estarellas ressenya que tècnicament, l'Administració sempre ha considerat que les decisions dels comitès de vaga passen a referèndum, per tant no necessiten que l'Administració doni cobertura a aquestes assemblees. Afegeix que hi ha un problema de firmes amb l'assemblea, firmes que l'Administració no ha avalat, i així i tot, han presentat a l'assemblea propostes i contrapropostes. Si es vol fer un referèndum que ho facin els comitès no l'Administració.

El senyor Barceló manifesta que la Conselleria no ha entès res, la raó perquè volen un referèndum és perquè el senyor Estarellas va dir que alguns docents estan en contra de la vaga, i si és així, no entén perquè no vol fer aquest referèndum. La consellera diu que els docents no són els únics que han de decidir, no són la comunitat educativa, només són un dels agents d'aquesta comunitat.

El senyor Estarellas diu que si volen fer una proposta ratificada l'han de fer els comitès i dur la resposta a l'Administració. El senyor Orell pregunta si l'Administració acceptarà el resultat. El senyor Estarellas indica que sempre ha demanat que les propostes siguin ratificades, ja que després d'estar hores negociant i haver arribat a un consens el senyor Barceló diu que els acords als que s'han arribat no s'han ratificat per l'assemblea.

La senyora Font diu que la part social i l'assemblea han anat juntes, amb passes segures i clares i troba que qui no és mou és l'Administració, el problema és que l'Administració ha convocat tard i no s'ha mogut. Afegeix que l'Administració està dilatant la negociació.

El senyor Isern diu que en un moment determinat els pareixia que havien arribat a una proposta consensuada i després va resultar que no era així.

El senyor Caldentey vol fer una precisió de caràcter tècnic, diu que el que estava consensuat era un acord parcial no tancat sobre uns punts, i quan un acord no està tancat es poden fer precisions. Pel que fa a totes les contrapropostes escrites i verbals que han fet els comitès la resposta de l'Administració sempre ha estat la de dia 26 de setembre i denuncia la posició immobiliària d'aquesta. Afegeix que avui s'ha incorporat un nou escenari com a proposta i demana una reflexió intel·ligent a l'Administració sobre la primera proposta dels comitès, si per fer aquesta reflexió l'Administració necessita més temps, demana que s'agafin el temps necessari i analitzin molt bé aquesta proposta.

El senyor Barceló lamenta que aquest document ja s'hagi enviat als centres i a la premsa, considera que això es boicoteja la negociació. El senyor Estarellas contesta que la proposta feta pels comitès també ja estava en premsa.

El senyor Estarellas diu que tècnicament, a part de la proposta de vaga, només tenen les propostes de dia 30 de setembre, de 2 d'octubre i de 4 d'octubre, i respecte al TIL els comitès han proposat, no al TIL, després suspensió cautelar del TIL (proposta verbal), i després voluntarietat del TIL, per l'Administració totes aquestes propostes són la mateixa i demana que es llevi la paraula voluntarietat, i ara la tercera proposta dels comitès és un referèndum. Demana una proposta concreta ja que l'Administració sempre ha fet propostes concretes.

El senyor Barceló diu que és una proposta per desbloquejar.

El senyor Caldentey demana quina seria la proposta de la Conselleria si els comitès, hipotèticament, amplien la voluntarietat del TIL als altres cursos. El senyor Estarellas demana que es faci la proposta per escrit.

El senyor Caldentey ja va dir que la proposta global de l'acord la durien a referèndum i com no hi ha acord proposa fer un referèndum per parts. Afegeix que si la proposta de l'Administració sobre el TIL sempre és la mateixa la seva resposta és no.

El senyor Isern ressenya que per tant la vaga queda tancada a aquest punt, el TIL.

El senyor Estarellas diu que han proposat la voluntarietat a ESO, i demana que els comitès facin una proposta. El senyor Barceló proposa la voluntarietat a tots els nivells. El senyor Sastre comenta que s'ha proposat un referèndum a la proposta feta per la Conselleria, i l'Administració ha dit que no, i la contraproposta que s'ha fet és que els insta a desconvocar la vaga, aquesta proposta la duran a l'assemblea. El senyor Estarellas no diu que no, només diu que hi ha tres propostes que han estat sotmeses a referèndum. La consellera manifesta que es canviarà en la redacció la paraula "insta i la part sindical".

El senyor Caldentey manifesta que l'STEI no s'aixeca de la mesa de negociació, estan disposats a continuar, però fins ara no hi ha hagut una proposta des de l'Administració per desbloquejar la negociació. El senyor Sastre afegeix que l'assemblea també està disposada a negociar.

El senyor Baos considera que tenen dret a disposar d'un cens electoral per fer un referèndum. El senyor Estarellas comenta que s'han de seguir totes les passes establertes legalment. La consellera ressenya que es consultarà a assessoria jurídica.

El senyor Llorca lliura als representants dels comitès el document de la proposta amb les esmenes fetes.

El senyor Caldentey pregunta en quina situació estan els expedients dels dos directors i la directora de Maó. També demana les actes de les reunions dels comitès de vaga i quan pertoqui la de les Meses Sectorials. El senyor Estarellas comenta que no ha pogut parlar amb l'inspector instructor, i d'altra banda vol que consti en acta que mai ha demanat llistes negres a ningú.

La senyora Font diu que els directors i la directora de Maó poden demanar indemnització per els danys que pugin ocasionar els expedients. Troba que la celeritat de l'Administració en la tramitació d'aquest expedients és molt lenta.

El senyor Barceló creu que aquesta situació és molt trista i li pareix mentida que el senyor Isern hagi estat director. El senyor Isern diu que en aquesta taula mai s'ha entrat en qüestions personals de ningú. La senyora Font manifesta que no ha estat la intenció de ningú entrar en temes personals.

El senyor Estarellas vol fer constar en acta el reconeixement per part d'aquesta Conselleria a la tasca feta pel senyor Serra durant tots els anys de feina.

El senyor Caldentey reitera, com STEI i comitè de vaga, que la concertada no ha estat convocada i demana la convocatòria d'una reunió. El senyor Estarellas diu que es convocarà oficialment amb 48 hores d'antelació.

El senyor Estarellas convoca als comitès de vaga de la pública dilluns a les 17.00 hores. El senyor Aguiló demana la convocatòria de la concertada.

Quan són les 14,43 hores, s'aixeca la sessió, de la qual com a secretària, estenc aquesta acta.

La secretària

Vist i plau

El director general de Planificació,
Infraestructures Educatives, i Recursos Humans

ESBORNANY ACTA REUNIÓ COMITÈ DE VAGA

Núm. de la sessió: 7

Data: 7 d'octubre de 2013

Hora d'inici: 17:20 h

Hora d'acabament: 19:45h

Lloc: sala de juntes de la Direcció General de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans

Assistents:

Juana M. Camps Bosch, consellera d'Educació, Cultura i Universitats

Guillem Estarellas Valls, secretari autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats

Bartolomé Isern Lladó, director general de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans

Isabel Cerdà Moragues, directora general d'Ordenació, Innovació i Formació Professional

Francesca Ramis Pons, directora general del Servei d'Ocupació de les Illes Balears (soib)

Mateu Suñer Servera, gerent de l'Institut d'infraestructures i Serveis Educatius i Culturals (ibisec)

Maria José Frau, gerent de l'Institut Balear de la Joventut

Rubén Quesada García, director de l'IQAQSE

Fernando José Llorca García, cap de Departament de Planificació

Laureà De Juan López, cap de Departament de Formació i Aprenentatge

Irene Duran Vadell, cap de Gabinet

Juan Dominguez Aguado, assessor de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats

Maria Puigserver Canet, cap del Servei de Provisió

M. Isabel Bonet Saum, gerent de la Fundació per al Conservatori Superior de Música i Dansa de les Illes Balears

Rafel Maura Reus, cap del Servei de Formació Continua

Helena Rubí, secretària de comunicació

Patricia Moreno Ruíz-Olalde, responsable de comunicació

Biel Caldentey Ramos (STEI)

M. Antònia Font Gelabert (STEI)

Cosme Orell Bonet (STEI)

Sebastià Serra Juan (STEI)

Ramon Mondéjar Coll (STEI)

Pere Pol Creus i Creus (STEI)

Josep Coll Amengual (STEI)

Carme Santamaria Pascual (FETE-UGT)

Francesc Coll Rotger (FETE-UGT)

Victor Villatoro González (ANPE)

Toni Baos Relucio (FE-CCOO)

Gloria Escudero Tomàs (FE-CCOO)

Iñaki Aicart i Fito (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Laura Calafell Garzón (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Marina Llobera Vicens (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Guillem Barceló Ramis (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Josep Palou i Mas (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Lourdes Ramis (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Francesca Antònia Ramon i Beltran (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Jaume Sastre i Font (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Adriana Vidal (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Immaculada Tomas Aran (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Vicenta M. Baldó Amengual, secretària

Desenvolupament de la sessió

La consellera agraeix l'assistència de tots els membres dels comitès i manifesta la seva satisfacció perquè els centres han començat les classes.

Abans de començar la reunió el senyor Estarellas demana que vol dir, suspensió de la vaga, ja que molts de directors de centres han cridat per saber si han de seguir presentant els serveis mínims i comunicant si hi ha professors que estan en vaga.

El senyor Caldentey, en nom de l'STEI, comunica que la vaga no està desconvocada. La consellera demana en quina situació jurídica s'està en aquest moment i els efectes jurídics de la suspensió.

El senyor Barceló diu que per part de l'Assemblea no tenen marcats els serveis mínims, per tant no hi ha caos, la vaga segueix convocada i els docents han decidit avui anar a la feina. El senyor Barceló comenta que en el seu moment ja varen sol·licitar resposta per escrit a aquesta qüestió i no varen obtenir cap contestació. El senyor Estarellas diu que els serveis mínims són per ambdós comitès i són els que són, i creen el mateix caos i que pot admetre que no s'ha desconvocat ni paralitzat la vaga, per tant la vaga es manté i així ho traslladarà.

El senyor Aicart ressenya que els serveis mínims publicats al BOIB es referien a la convocatòria feta per l'STEI i FECCOO, l'Assemblea de Docents va demanar a l'assessoria jurídica d'aquesta Conselleria que s'establissin uns serveis mínims per la seva convocatòria i no se'ls ha contestat. La consellera comenta que els serveis jurídics han considerat que la convocatòria realitzada per l'Assemblea no reuneix els requisits legalment establerts, encara que aquesta Conselleria a convocat a tots els comitès per parlar i arribar a un acord.

El senyor Baos explica que els comitès han fet una crida a no secundar la vaga a partir d'avui. El senyor Isern diu que llavors la vaga està convocada i així s'ha comunicat als centres.

El senyor Caldentey diu que la resposta està a l'hemeroteca d'avui. El senyor Estarellas contesta que totes les qüestions s'han de comunicar en temps i forma, per tant si no s'ha comunicat s'entén que la vaga continua.

El senyor Caldentey diu que el comitè de la concertada no ha rebut cap comunicació i informa que el TAMIB ha convocat als centres de la concertada i als titulars dels centres a un acte de conciliació el dia 10 d'octubre a les 9,30 hores i la Conselleria està convidada. La consellera ressenya que la Conselleria està convidada però no obligada, i les condicions laborals s'han de negociar amb els titulars dels centres no amb la Conselleria.

El senyor Estarellas vol saber quina és la situació actual, i si la vaga continua s'ha de continuar amb els serveis mínims i les reunions amb els comitès de vaga.

La senyora Font celebra que hagi començat l'activitat lectiva i tot el suport que han tingut, el seguiment que ha tengut la convocatòria, el suport de la comunitat educativa i social, esperen que la Conselleria els escolti, i consideren que la part social s'ha mogut i ha fet propostes i l'Administració s'ha mantingut en una postura immobiliària. Hi ha una aturada d'aquesta vaga indefinida per arribar a un acord, per demostrar a la Conselleria que hi ha bona voluntat. Venen aquí a escoltar la nova proposta de l'Administració, i creuen que no s'ha de fer cap tràmit burocràtic ni administratiu, depenent de la negociació això anirà cap a una banda o l'altra. Les assemblees continuen, reiteren la proposta de dia 4 d'octubre, volen una resposta, i també que s'argumenti la proposta global, si pot ser, avui mateix. També demana si els poden oferir un calendari de negociació, les actes i els documents que s'han compromès en reunions anteriors.

El senyor Caldentey insisteix que l'STEI no ha desconvocat la vaga, només han fet una crida al professorat dels centres públics perquè durant un temps prudencial no secundin la vaga, i aquesta situació es mantindrà en funció de com evolucioni aquest procés de negociació. El senyor Isern comenta que jurídicament els demanen respostes.

La senyora Francisca Ramis reitera que s'han de garantir els serveis mínims. El senyor Caldentey pregunta si hi ha hagut cap problema amb els serveis mínims.

El senyor Estarellas diu que hi ha una contradicció entre l'expressat pel secretari de l'STEI i el que ha manifestat la senyora Font en representació dels comitès, el senyor Caldentey ha dit que no s'ha desconvocat, i senyora Font ha dit que s'ha suspès, és una pregunta tècnica.

El senyor Caldentey manifesta que les preguntes tècniques les contestaran una vegada consultats els serveis jurídics.

El senyor Estarellas diu que els acords han de ser globals. La consellera ressenya que el Govern ha fet moltes bones propostes dins els aspectes laborals i que aquesta oferta s'ha fet perquè s'ha convocat una vaga, i s'agafa tot o res.

El senyor Caldentey reitera que la vaga no esta desconvocada, però si s'ha fet una crida per no secundar-la, i això és una dada objectiva.

El senyor Estarellas, respecte a la petició de fer un calendari de negociació, demana també una comissió més petita per fer feina de manera més àgil i efectiva. La senyora Lourdes Ramis vol escoltar un argument explicant els motius de la Conselleria per proposar els acords globals, d'altra banda no troba lògic crear subcomissions més petites. La consellera diu que potser una comissió més petita per poder avançar, ja que l'Administració ha de consultar temes tècnics amb diferents funcionaris i d'aquesta manera es pot guanyar amb efectivitat. La senyora Lourdes Ramis no entén com això enllaça amb acord global. La consellera diu que el que no pot ser és que s'agafin les coses que convé i les altres no, no hi ha acords parcials.

El senyor Caldentey diu que empíricament es tanquen negociacions amb acords parcials i s'indiquen els motius pels quals no s'ha arribat a un acord global, també es pot arribar a un acord parcial sense que les parts expliquin els motius perquè no han arribat a un acord global. Una altra forma pot ser proposar arribar a un acord global per dilatar l'acord, no té cap sentit apel·lar a comissions més reduïdes quan no hi ha un sentit negociador, la Conselleria manté la mateixa resposta sobre el TIL que el passat 25 de setembre, la resposta sobre la Llei de símbols que ha donat l'Administració ara és pitjor, i respecte als expedients dels directors i la directora de Maó pregunta com va la celeritat del tràmit.

El senyor Estarellas diu que es pot arribar a un acord parcial si es desconvoca la vaga, però no es pot arribar a aquest acord amb una vaga indefinida. Es pot fer una negociació quan es desconvoca la vaga, i intentar apropar postures.

El senyor Barceló ressenya que llavors l'Administració admet que si que és possible l'acord parcial. El senyor Estarellas respon que si s'anul·la la vaga es pot arribar a un acord parcial, i després iniciar la negociació de la part en què no estan d'acord, però això és una situació global.

La senyora Lourdes Ramis comenta que llavors hi ha possibilitat d'acord parcial amb el condicionant de desconvocar la vaga. El senyor Estarellas diu que no, si la situació arriba a una acord parcial, després es desconvoca la vaga i es continua negociant.

El senyor Estarellas diu que el pacte que farien seria d'acord parcial amb la desconvocatòria de la vaga, o bé un acord global. Troba que es pot arribar a acords puntuals amb molts dels temes que s'han tractat.

El senyor Caldentey explica que el nou escenari que ofereixen els comitès de vaga és un escenari de responsabilitat, que implica que els comitès de vaga han fet una crida al professorat a no secundar la vaga indefinida. Per obrir un període de negociació efectiva, ja que segons l'Administració perllongar en el temps la vaga pot causar un possible perjudici a l'alumnat, per tant aquest argument es pot aparcar. Si l'Administració considera que aquest fet és immobilitista, ells consideren que la Conselleria està perdent una gran oportunitat de desbloquejar la situació actual. Considera que es factible la possibilitat d'arribar a un acord parcial. La consellera pregunta si volen un acord parcial o un acord global amb tots els punts.

El senyor Estarellas manifesta que tots entenen el nou escenari, si és cert, que aquí s'està negociant, i com a tals les negociacions han de tenir diferents respostes. Com la senyora Lourdes Ramis ha parlat d'acord parcial,

si una part arriba a un acord parcial l'altra ha de retirar la vaga, i seguir negociant, i si no és així s'ha de fer un acord global. Afegeix que a Formentera no es va acordar suspendre la vaga.

El senyor Barceló diu que a Formentera els nins han anat a l'escola i han rebut classe. L'assemblea de Formentera s'ha assegut i ha discutit, però després s'ha arribat a un consens, com a les altres illes, s'ha fet una crida conjunta a no secundar la vaga a partir d'avui. El senyor Isern ressenya que controlar això és complicat sense un document escrit, i dissabte ens varen dir que Formentera va votar en contra. La senyora Lourdes Ramis creu que l'Administració té constància que a Formentera els professors no han secundat la vaga.

D'altra banda el senyor Estarellas diu que es va proposar que els doblers dels descomptes de la vaga recaiguessin dins la Conselleria d'Educació perquè consideren que hi ha moltes més ajudes socials que també s'haurien de dotar. La senyora Llobera pregunta quines ajudes socials són. El senyor Estarellas diu que n'hi ha moltes i poden ser per exemple les ajudes de transport, de menjadors, ajudes NESE, dotar d'auxiliars tècnics educatius, etc. El senyor Caldentey demana que en el document s'especifiquin totes aquestes ajudes. El senyor Estarellas diu que no té cap problema, però avui la part social ha dit que no ha hagut resposta a la qüestió plantejada pels comitès sobre reinvertir els descomptes de la vaga, i l'Administració sí que ha contestat i ho ha fet de manera més àmplia. La senyora Llobera diu que en el document posa que aquests doblers aniran destinats a la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, i a la premsa posa que aniran destinats a ajudes socials. La senyora Cerdà diu que les ajudes socials poden ser des d'un professor més a un centre fins a material didàctic, reutilització de llibres, qualsevol actuació des d'Educació té una finalitat social.

El senyor Barceló ressenya que varen demanar que aquests doblers es revertissin de manera molt visual damunt dels nins, també va demanar que es publiquin les dades dels descomptes i s'especifiquin per centres. El senyor Estarellas diu que si volen pot posar només Educació.

La senyora Escudero pregunta si es pot posar que es reinvertirà en l'alumnat. El senyor Estarellas diu que no hi ha cap problema.

El senyor Barceló afegeix que varen demanar que les ajudes es convocassin dins el primer trimestre. La senyora Ramis comenta que si la vaga continua no tindran quantificats tots els diners, per tant entén que no és pot fer fins que la vaga sigui desconvocada.

El senyor Estarellas ressenya que respecte a les ajudes de menjador ja estava preacordat que es convocarien durant el primer trimestre escolar.

El senyor Caldentey manifesta que ha quedat sorprès perquè considera que una representant de la Conselleria ha incitat a la vaga, si això és la postura de l'Administració li pareix una frivolitat. La senyora Ramis precisa que volia dir que fins que no s'acabi la vaga no es pot saber quants doblers s'han de destinar a ajudes socials. La senyora Lourdes Ramis no veu quin problema hi ha en què els diners que la Conselleria ja ha descomptat es destinin a ajuts socials i si sobra o continuen en vaga que els diners vagin al centre.

El senyor Barceló diu que la seva demanada és perquè la Conselleria ha retallat per on no hauria d'haver retallat, per exemple en ajudes de menjador ha destinat 500.000 euros, i ja que la Conselleria no té recursos o bé els ha destinat a altres llocs, demana que aquest diners siguin per això, i no per altres necessitats que han de ser cobertes pels pressuposts de la Conselleria. Demana que aquest milió i mig o més es destini a això, no en tapar forats de la Conselleria. El senyor Estarellas diu que fins al 2008 es va ajustar i des del 2011 es va començar a retallar. Aquests diners no poden anar només a menjador, transports i llibres, (de llibres hi ha varis tipus d'ajudes). Ha d'anar a altres aspectes més amplis, i les retallades s'han fet a totes les bandes i tots els alumnes han de tenir beneficis no just uns quants.

La senyora Llobera entén que fins que no desconvocuen la vaga els diners no revertiran als alumnes. La consellera diu que els ajuts socials estan coberts, el que demanen és que s'augmentin partides però tot es farà en el moment que s'acordi.

El senyor Caldentey pregunta si tal volta s'ha començat una negociació parcial. La consellera diu que no. El senyor Caldentey demana si hi ha alguna proposta nova. La consellera manifesta que han fet una proposta, llevar del document Cultura i Universitats. El senyor Caldentey indica que dins el bloc de ràtios fins a baixes hi ha marge negociador, però respecte a l'altre bloc que inclou la llei de símbols, els expedients dels directors i directora de Maó i el TIL l'Administració es mou dins el més estricte immobilisme i demana en representació de l'STEI si la Conselleria té alguna una proposta diferent. El senyor Estarellas diu que s'ha contestat i millorat la proposta que han fet els comitès el dia 4 d'octubre.

La consellera diu que poden plantejar a les assemblees la possibilitat d'arribar a un acord parcial i desconvocar la vaga. El senyor Baos pregunta si aquest acord només afectaria als aspectes laborals. La consellera diu que sí, ja que en els altres punts tenen postures molt allunyades. El senyor Baos considera que això no és un acord parcial sinó un acord sesgat.

La senyora Font proposa una implantació experimental. El senyor Serra manifesta que de facto la vaga està temporalment suspensa, la passa l'ha donada la part social, i ara l'Administració diu que si es vol arribar a un acord parcial s'ha de desconvocar la vaga. El senyor Estarellas diu que només ha preguntat si això era possible, només era una contraproposta.

La senyora Lourdes Ramis demana si la Conselleria estaria disposada a què el TIL s'apliqués en centres pilot i que cada trimestre s'avalués.

Es fa un recés a les 18,52 hores fins a les 19,37 hores.

El senyor Estarellas comenta que resulta complicat utilitzar jocs de paraules, per una qüestió d'experimentalitat al principi es va proposar una mesa d'experts, haver de canviar el nom resulta complicat. Respecte als doblers tots estan d'acord. El que separa més és el calendari del TIL. Proposa fer conjuntament un calendari de reunions per seguir negociant.

La senyora Font diu que no s'ha valorat el gest dels mestres de tornar a les aules, continuen amb postura una immobilitista, i no hi ha marc per negociar. I no tornaran fins que no hi hagi una proposta més concreta.

El senyor Caldentey demana sobre quins temes tractaran si es reuneixen. El senyor Estarellas diu que per tancar acords totals o parcials, demana si consideren fer un calendari de negociació. El senyor Caldentey manifesta que si tenen una nova proposta poden fer un calendari, sinó no fa falta.

El senyor Caldentey demana com serà la proposta de calendari. El senyor Estarellas ho vol consensuar. El senyor Caldentey considera que sense contingut no fa falta reunir-se. El senyor Estarellas manifesta que s'ha valorat positivament que els mestres i els nins tornin a les aules.

La senyora Font demana que s'envii per e-mail el calendari amb les noves propostes.

La consellera convoca un nova reunió per demà a les 17.00 hores. El senyor Caldentey diu que si no hi ha una proposta nova no assistiran.

Quan són les 19.45 hores, s'aixeca la sessió, de la qual com a secretària, estenc aquesta acta.

La secretària

Vist i plau

El director general de Planificació,
Infraestructures Educatives, i Recursos Humans

ESBORNANY ACTA REUNIÓ COMITÈ DE VAGA

Núm. de la sessió: 8

Data: 8 d'octubre de 2013

Hora d'inici: 17:05 h

Hora d'acabament: 17:15 h

Lloc: sala de juntes de la Direcció General de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans

Assistents:

Juana M. Camps Bosch, consellera d'Educació, Cultura i Universitats

Guillem Estarellas Valls, Secretari Autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats

Bartolomé Isern Lladó, director general de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans

Isabel Cerdà Moragues, directora general d'Ordenació, Innovació i Formació Professional

Francesca Ramis Pons, directora general de Servei d'Ocupació de les Illes Balears (soib)

Mateu Suñer Servera, gerent de l'Institut d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals (ibisec)

Maria José Frau Marí, gerent de l'Institut Balear de la Joventut

Rubén Quesada García, director de l'IQAQSE

Fernando José Llorca García, cap de Departament de Planificació

Laureà De Juan López, cap de Departament de Formació i Aprenentatge

Irene Duran Vadell, cap de Gabinet

Juan Domínguez Aguado, assessor de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats

Maria Puigserver Canet, cap del Servei de Provisió

M. Isabel Bonet Saum, gerent de la Fundació per al Conservatori Superior de Música i Dansa de les Illes Balears

Rafel Maura Reus, cap del Servei de Formació Continua

Patricia Moreno Ruíz-Olalde, responsable de comunicació

Helena Rubí, secretària de comunicació

Biel Caldentey Ramos (STEI)

M. Antònia Font Gelabert (STEI)

Montserrat Nadal Fullana (STEI)

Ramon Mondéjar Coll (STEI)

Francesc Coll Rotger (FETE-UGT)

Toni Baos Relúcio (FE-CCOO)

Gloria Escudero Tomàs (FE-CCOO)

Laura Calafell Garzón (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Silvia Martínez Pérez, secretària

Desenvolupament de la sessió

La consellera dóna la benvinguda i agraeix la presència a tots els assistents.

El senyor Baos diu que no tenen prec i que únicament venen a cercar la proposta de l'Administració. El senyor Llorca entrega un calendari de proposta de reunions.

El senyor Baos demana si aquesta és la proposta de calendari, el senyor Estarellas diu que sí i que la intenció era discutir la proposta d'aquest calendari amb els comitès.

El senyor Caldentey demana que s'enviïn les actes dels comitès de vaga i les propostes del calendari per escrit.

El senyor Estarellas diu que seria millor consensuar les propostes dia a dia.

El senyor Baos explica que amb la urgència de la convocatòria no han tengut temps de preparar cap proposta.

El senyor Estarellas demana si accepten el calendari, el senyor Baos demana que envii el calendari per correu electrònic i contestaran a la proposta per escrit.

Els representants dels comitès de vaga abandonen la sala.

Quan són les 17,15 hores, s'aixeca la sessió, de la qual com a secretària, estenc aquesta acta.

La secretària

Vist i plau

El director general de Planificació,
Infraestructures Educatives, i Recursos Humans

ESBORNANY ACTA REUNIÓ COMITÈ DE VAGA

Núm. de la sessió: 9

Data: 15 d'octubre de 2013

Hora d'inici: 17:10h

Hora d'acabament: 19:32h

Lloc: sala de juntes de la Direcció General de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans

Assistents:

Juana M. Camps Bosch, consellera d'Educació, Cultura i Universitats

Guillem Estarellas Valls, secretari autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats

Bartolomé Isern Lladó, director general de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans

Isabel Cerdà Moragues, directora general d'Ordenació, Innovació i Formació Professional

Fernando José Llorca García, cap de Departament de Planificació

Belén Torres Teva, delegada territorial d'Educació a Eivissa

Irene Duran Vadell, cap de Gabinet

Juan Domínguez Aguado, assessor de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats

Maria Puigserver Canet, cap del Servei de Provisió

Biel Caldentey Ramos (STEI)

M. Antònia Font Gelabert (STEI)

Cosme Orell Bonet (STEI)

Lluís Segura Gelabert (STEI)

Catalina Bibiloni (STEI)

Maria Alarcón Bigas (FETE-UGT)

Francesc Coll Rotger (FETE-UGT)

Toni Baos Relucio (FE-CCOO)

Gloria Escudero Tomàs (FE-CCOO)

Laura Calafell Garzón (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Janet Guasch Llorens (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Guillem Barceló Ramis (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Josep Palou i Mas (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Iñaki Monje Gamuces (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Pere Planells Guasch (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Yolanda Aduart Silvestre (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Vicenta M. Baldó Amengual, secretària

Desenvolupament de la sessió

El senyor Estarellas comenta que l'acta de dia 27 de setembre no s'ha pogut enviar, i tan aviat com pugui l'enviarà.

El senyor Caldentey manifesta que no es poden seguir convocant reunions si no hi ha actes, ja que considera fonamental pel curs de la reunió conèixer l'acta anterior, per tant, per continuar assistint com representant de l'STEI exigeix la resta d'actes ja que ha de tenir constància de les propostes fetes per ambdues parts.

Respecte a l'acta de dia 26 de setembre, la senyora Font fa les esmenes següents:

– S'afegeix un "no" a la intervenció del senyor Sastre de la pàgina 3, quedant de la manera següent:

El senyor Sastre manifesta que dins aquestes propostes no n'hi ha cap que faci referència a l'arxiu dels expedients sancionadors dels tres directors de Menorca.

– La intervenció de la senyora Font de la pàgina 4 queda redactada de la manera següent:

Considera que aquesta aplicació és una implantació invasiva i manifesta que l'aplicació per ser una vertadera implantació progressiva s'hauria de començar des de primer d'Educació d'Infantil.

La consellera demana si fetes les esmenes s'aprova l'acta de dia 26 de setembre, el senyor Caldentey diu que es pot aprovar provisionalment a l'espera de tenir totes les actes.

Pel que fa al calendari de reunions, el senyor Estarellas comenta que va rebre la petició dels comitès de no fer la reunió de dia 24 d'octubre, i l'Administració no té cap inconvenient en eliminar-la del calendari, respecte a la resta de dies els demana si els va bé.

El senyor Caldentey diu que el calendari ha de dur els temes a tractar en les reunions, i a cada data ha de correspondre un objectiu de negociació ja que no té cap sentit reunir-se sense cap finalitat, i si no s'adjunten, no està d'acord amb el calendari de negociacions presentat per la Conselleria.

El senyor Estarellas ressenya que ara poden negociar els temes del calendari o passar directament al punt 3 de l'ordre del dia.

El senyor Caldentey demana si el marc de negociació és global o parcial. El senyor Baos comenta que si no s'adjunten al calendari les propostes, les reunions no serveixen per res i considera que són una pèrdua de temps. La consellera diu que el calendari ha de ser consensuat i demana quins temes volen tractar, i afegeix que a les reunions l'única que aporta propostes és l'Administració.

El senyor Barceló manifesta que els comitès han fet diferents propostes i davant el calendari de negociació varen fer una sèrie de peticions com tenir les actes, que es posi per escrit si hi ha possibilitat de dur a terme una negociació i arribar a un acord parcial o bé si aquest acord ha de ser global, afegeix que aquesta qüestió és molt important perquè les assemblees se segueixen mobilitzant. Considera que la reunió d'avui és una comèdia, i demana que es comencin a fer compartiments dins l'àmbit de negociació. Troba que cada vegada que s'han fet propostes concretes per desbloquejar el tema del TIL, com proposar seguir el mateix camí marcat per la sentència del TSJIB o fer un referèndum, l'Administració no les ha acceptat. La consellera indica que el referèndum proposat només afectava als docents i no als pares. El senyor Barceló diu que ells no varen dir que no, i poden estudiar la possibilitat de fer un referèndum amb la participació dels pares. Afegeix que arribat a aquest punt si avui no se surt amb una proposta clara rompran les negociacions, ja que considera que les reunions són una pèrdua de temps.

El senyor Estarellas demana si el comitè vol rompre les negociacions, i el senyor Barceló contesta que qui romp la negociació és la Conselleria amb la seva postura immobilista. El senyor Estarellas diu que la Conselleria el que ha fet es garantir el dret dels alumnes a l'educació, dret que està reconegut constitucionalment. Afegeix que l'Administració ha presentat propostes perquè creuen en l'educació i volen la millor educació per tots els alumnes, no venen a perdre el temps. Comenta que l'únic que separa a l'Administració i als comitès és el calendari d'aplicació del TIL i vol que es desbloquegi la negociació. La Conselleria va fer una proposta sobre el calendari d'aplicació i els comitès encara no n'han fet cap. El senyor Barceló indica que sí que varen presentar una proposta que era l'aplicació voluntària del TIL sempre que es respecti el Decret de mínims i la coherència pedagògica. El senyor Estarellas comenta que s'ha de negociar el calendari d'aplicació del TIL.

El senyor Baos demana si l'Administració té una altra proposta de calendari d'aplicació del TIL, perquè si no la té abandonaran la reunió.

La senyora Torres seguint la mateixa dinàmica d'intervencions anteriors, considera que no es va pel bon camí, pareix que l'Administració és la dolenta i les dues parts estan en el mateix vaixell i si continuen així no anirem enlloc. Demana si els comitès tenen també alguna proposta nova, si l'Administració presenta una proposta nova i els comitès una altra podrien avançar, però no pot ser que només sigui l'Administració la que faci la proposta. S'ha de fer un esforç entre tots i buscar un camí.

El senyor Caldentey pensava que avui era una sessió de negociació, però considera que se segueix amb la mateixa tècnica de no respondre. No se sentirà contestat si no contesta o bé la consellera o bé el secretari auto-

nòmic. Manifesta que l'STEI no trenca les negociacions, però afirma rotundament que encara no s'està negociant, i dins aquesta segona fase on la vaga indefinida no està activa, l'únic que s'ha avançat és que es modificarà la darrera proposta i els doblers descomptats de la vaga es destinaran a la Conselleria d'Educació. D'altra banda vol indicar que aquesta proposta ni cap de les anteriors les han rebut per correu electrònic, i demana que a la propera reunió l'Administració envii la seva proposta per e-mail.

El senyor Caldentey també demana la clarificació del marc de negociació, si tota la negociació passa per fer una proposta d'aplicació del TIL, que l'STEI òbviament no farà, i pregunta concretament pels expedients disciplinaris dels directors i la directora de Maó, vol saber si la celeritat de l'instructor ha arribat a una conclusió positiva i si s'arxivaran els expedients.

La senyora Guasch manifesta que aquesta Conselleria ha demostrat una gran ineficàcia quant a la seva feina i són incapaços de presentar les actes anteriors, aquesta actitud denota la poca voluntat de tirar endavant. L'Administració no està fent la seva feina, i de les deu reunions que s'han fet només ha presentat una acta, i la segona que estava en l'ordre del dia no l'han enviat. Respecte a les afirmacions de la consellera dient que ni el comitè de vaga ni l'assemblea de docents no ha presentat cap proposta, com no hi ha actes no és pot demostrar que els comitès han fet propostes, i potser que a l'Administració li convé no presentar les actes perquè no hi hagi constància de les propostes fetes per l'assemblea. Afegeix que la senyora Torres en la seva intervenció ha dit que tots tenim una gran responsabilitat i que tots estan en el mateix vaixell, i està d'acord amb aquestes paraules. Comenta que l'Administració només ha proposat la voluntarietat a primer d'ESO i els comitès han fet moltes més propostes com la retirada total del TIL, la suspensió del TIL, la retirada del calendari d'aplicació per al curs 2013-2014 i la voluntarietat en tots els cursos respectant el Decret de mínims, i a més s'ha suspès la vaga indefinida. El senyor Estarellas diu que aquesta darrera afirmació no és correcte. La senyora Font aclareix que han demanat als docents que no secundin la vaga.

La senyora Guasch manifesta que han retornat a les aules perquè saben la responsabilitat que tenen envers a l'educació dels nins, i aquest pas no ha estat valorat per l'Administració, i ara la Conselleria els demana que han de fer una passa més i fer una altra proposta, quan ells ja han fet moltes passes i l'Administració només una i quan els demanen si tenen una proposta nova no contesten, demana que es contesti a la pregunta del senyor Baos.

El senyor Estarellas comenta que els comitès han presentat tres propostes: la de dia 30 de setembre on demanen la retirada del TIL, la de dia 2 d'octubre on proposen la implantació voluntària del TIL respectant el Decret de mínims, i la de dia 4 d'octubre on plantegen fer un referèndum amb tres qüestions. Afegeix que, segons la senyora Guasch, l'Administració no ha fet res, quan ha dit que sí a la retirada de la Llei de convivència escolar, a revisar les plantilles i ràtios, a mantenir els pressupostos dels centres i augmentar-los segons les disponibilitats pressupostàries, a augmentar la partida destinada a les ajudes de menjador, transport i llibres, a arribar a un acord amb el tema de funcionaris interins, a negociar les causes que justifiquin la substitució immediata de baixes, i a incloure les baixes per malalties infectocontagioses i malalties cròniques. També s'ha acceptat la proposta de reinvertir els doblers del descompte de la vaga en millorar les ajudes socials de la Conselleria d'Educació. A més, pel que fa a la implantació del TIL, l'Administració sí que ha fet una proposta, la voluntarietat en primer d'ESO. Respecte a la convocatòria de vaga, no és vera que s'hagi suspès, i ara té un director d'un centre que pregunta la possibilitat si un grup de professors es poden acollir al dret de vaga. Cada dia els directors dels centres han d'enviar els serveis mínims i comunicar quins professors estan de vaga. Respecte a les actes, comunica que no s'han enviat perquè s'han realitzat moltes reunions algunes d'un dia darrere d'altre, i una vegada fetes les actes han de passar pels serveis lingüístics, i aconsella a la senyora Guasch que vingui a totes les reunions perquè tingui constància d'aquest fet. El senyor Barceló diu que aquesta declaració és una falta de respecte envers la seva companya i vol que consti en acta.

El senyor Baos reitera la seva pregunta si l'Administració té una altra proposta.

El senyor Estarellas proposa retirar de la negociació tots els punts de la convocatòria de vaga i xerrar només del calendari d'implantació del TIL, ja que aquesta vaga es va convocar pel TIL, per tant retiren qualsevol proposta anterior, i esperen una contraproposta dels comitès a la proposta de calendari d'implantació del TIL que va presentar la Conselleria dia 4 d'octubre.

El senyor Caldentey diu que amb aquesta proposta l'Administració està convidant als comitès a reactivar a partir de dia 26 d'octubre la vaga indefinida.

La senyora Font explica que els directors dels centres públics de secundària plantegen una sèrie de qüestions respecte als problemes que han sorgit i al caos generat per l'aplicació precipitada, imposada i no consensuada

del TIL, i han registrat un document dirigit a la directora general d'Ordenació, Innovació i Formació Professional amb aquestes qüestions. La senyora Cerdà diu que no ho ha rebut, el senyor Estarellas manifesta que quan la senyora Cerdà contesti a aquestes qüestions enviarà una còpia al sindicat. Es lliura el document perquè consti com a annex a l'acta.

La senyora Font demana la presència, en la pròxima reunió, del president del Govern de les Illes Balears, ja que el conflicte plantejat encara resta sense solució, més de 100,000 persones es varen manifestar, els comitès han suspès la vaga temporalment i la negociació no avança. Per tant, demanen al màxim responsable del Govern com a interlocutor vàlid en la negociació d'aquest conflicte que afecta a l'àmbit educatiu de totes les illes. La consellera ressenya que ella és la màxima responsable i la interlocutora vàlida.

La senyora Font troba que l'Administració ha avançat poc pel que fa als temes importants, com els expedients dels directors i la directora de Maó, el TIL o la llei de símbols, no hi ha hagut cap moviment des del 25 de setembre, afegeix que els docents han retornat a les aules, però es continuarà defensant l'educació inclusiva i en català, i defensen aquest dret amb condicions de qualitat i coherència pedagògica, i pensa que l'absència del president del Govern de les Illes Balears no és molt oportuna i és una falta de responsabilitat davant aquest conflicte. Agraïx als companys de les altres illes la seva presència per intentar ajudar i col·laborar amb el procés negociador i aportar el seu punt de vista.

El senyor Caldentey demana que la Conselleria especifiqui, per escrit, en quin marc s'està negociant per poder continuar amb les negociacions. El senyor Estarellas proposa un recés per redactar aquest document.

A les 18,14 es fa un recés. A les 19,13 es continua amb la reunió.

El senyor Estarellas presenta per escrit la nova proposta de l'Administració, que és aparcar tots els temes i xerrar únicament i exclusivament de l'aplicació del TIL, ja que s'ha de començar a tancar aquest punt i després anar afegint els altres temes.

El senyor Caldentey recrimina que l'Administració es contradia des de l'inici, i pregunta si ja s'està aplicant el TIL. El senyor Estarellas diu que la Conselleria vol tancar el tema del TIL per fer la modificació normativa i incloure la voluntarietat a primer d'ESO.

El senyor Caldentey anuncia que amb aquesta proposta es volen reactivar les mobilitzacions, a més, la vaga no només era pel TIL sinó en contra de les retallades. El senyor Estarellas vol arribar a un acord, creu que en el marc laboral ja hi ha possibilitat d'acord, i el que els separa és el calendari d'implantació del TIL, per tant vol tancar la negociació d'aquest calendari.

El senyor Caldentey manifesta que l'STEI estudiarà acuradament aquest escrit, ja que suposa un canvi d'estratègia i s'haurà de replantejar les actuacions a seguir.

La senyora Alarcón pensa que el problema no és el calendari, sinó el fons del decret, i demana si la Conselleria es podria plantejar la implantació voluntària del TIL respectant el Decret de mínims i l'autonomia dels consells escolars de centres per poder realitzar les seves funcions. El senyor Estarellas ressenya que l'Administració no ha llevat poder als consells escolars, però han d'actuar d'acord amb la normativa vigent.

El senyor Caldentey comenta que el Decret TIL no diu res dels consells escolars de centres, i dona la raó al senyor Estarellas quan va dir que amb l'article 4 es recupera l'antic article 20, amb la diferència que a l'article 5 desapareixen els consells escolars de centres.

La consellera ressenya que el que l'Administració ofereix és negociar el TIL i que es replantegin les seves postures, ja que la Conselleria ha fet una passa molt important, ha renunciat a la implantació del TIL a primer d'ESO. També demana que es mantengui el calendari de negociacions.

El senyor Caldentey demana si s'ha de convocar una reunió per parlar una altra vegada sobre la voluntarietat de primer d'ESO. El senyor Estarellas demana que es faci una contraproposta. El senyor Caldentey repeteix que els comitès ja han fet varies contrapropostes. La senyora Cerdà comenta que a part de la negociació del calendari d'enguany s'ha de negociar el dels anys posteriors. El senyor Caldentey diu que aquesta negociació, tal com estableix el Decret del TIL, és competència dels sindicats i s'ha de fer a través de la Mesa Sectorial d'Educació.

El senyor Caldentey demana si hi ha un altre calendari per al curs 2013-2014 que no sigui només la voluntarietat del primer curs d'ESO, i pregunta i afirma que aquesta és la proposta inamovible de l'Administració.

El senyor Barceló traslladarà aquesta proposta a les assemblees, proposta que considera que no atén a interessos pedagògics sinó polítics. Afegeix que és un projecte sense cap ni peus que el Govern es nega a con-

sensuar. A més el Govern només proposa negociar la implantació del TIL deixant de banda els altres punts de la convocatòria de vaga. Manifesta que l'Administració ha admès que hi ha partides pressupostàries per dedicar a l'educació i no les destinarà fins que no s'arribi a un acord amb el TIL.

La consellera proposa quedar per dijous a les 17.00 hores. El senyor Caldentey diu que si no hi ha una nova proposta per part de l'Administració no assistiran a aquesta reunió.

Quan són les 19,32 hores, s'aixeca la sessió, de la qual com a secretària, estenc aquesta acta.

La secretària

Vist i plau

El director general de Planificació,
Infraestructures Educatives, i Recursos Humans

ESBARRANY ACTA REUNIÓ COMITÈ DE VAGA

Núm. de la sessió: 10

Data: 17 d'octubre de 2013

Hora d'inici: 17:10h

Hora d'acabament: 18:10h

Lloc: sala de juntes de la Direcció General de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans

Assistents:

Juana M. Camps Bosch, consellera d'Educació, Cultura i Universitats

Guillem Estarellas Valls, secretari autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats

Bartolomé Isern Lladó, director general de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans

Isabel Cerdà Moragues, directora general d'Ordenació, Innovació i Formació Professional

Fernando José Llorca García, cap de Departament de Planificació

Belén Torres Teva, delegada territorial d'Educació a Eivissa

Irene Duran Vadell, cap de Gabinet

Juan Domínguez Aguado, assessor de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats

Maria Puigserver Canet, cap del Servei de Provisió

M. Antònia Font Gelabert (STEI)

Gloria Escudero Tomàs (FE-CCOO)

Iñaki Aicart i Fito (Assemblea de Docents de les Illes Balears)

Vicenta M. Baldó Amengual, secretària

Desenvolupament de la sessió

La consellera dóna la benvinguda a tots els assistents i agraeix la seva assistència. El senyor Estarellas també agraeix que els representats dels comitès hagin assistit a la reunió i recorda que l'Administració ha demanat la contraproposta a la seva proposta per escrit.

El senyor Aicart comenta que tractar només el tema del TIL dificulta molt les converses en el sentit que ja havien tractat en reunions anteriors tots els altres temes, afegeix que avui han assistit a la reunió per lliurar un recull de totes les propostes fetes pels comitès. Sap que l'Administració només vol una contraproposta del TIL, però consideren que aquesta postura és errònia, i per això ells lliuren la seva proposta amb tots els punts de la convocatòria de vaga. Després d'entregar aquest document tenen intenció d'abandonar la reunió.

El senyor Estarellas demana si la proposta està avalada per les assemblees. La senyora Font diu que sí, i afegeix que en aquest document es recullen diferents propostes, algunes poden agradar més que altres. El senyor Estarellas pregunta si hi ha punts nous. La senyora Font diu que tots els punts estaven en la convocatòria de vaga.

A continuació el senyor Aicart lliura la proposta dels comitès als representants de l'Administració. La consellera ressenya que en aquesta proposta la postura dels comitès envers al TIL no s'ha mogut. El senyor Estarellas demana si estan disposat a parlar del calendari d'implantació del TIL, i afegeix que algunes de les propostes fetes pels comitès ja s'apliquen als centres des de fa anys. Els pregunta si la proposta feta per l'Administració, implantació a primer d'Educació Infantil, primer, tercer i cinquè d'Educació Primària i la voluntarietat a primer d'ESO, els pareix malament. La senyora Escudero diu que sí, que no estan d'acord amb aquesta proposta. El senyor Estarellas pregunta si la voluntarietat a primer d'ESO els pareix malament. La senyora Font contesta que la voluntarietat a ESO no els pareix malament, però no els agrada parlar d'implantació. El senyor Estarellas diu que llavors ja tenen un punt en comú. El senyor Aicart manifesta que ells volen la voluntarietat en tots els cursos respectant el Decret de mínims.

El senyor Estarellas insisteix en preguntar si estan d'acord en la voluntarietat a l'ESO. El senyor Aicart indica que en la pàgina 2 de la proposta presentada es parla de l'aplicació voluntària a infantil, primària i ESO, i diu que estan d'acord amb aquesta aplicació sempre que es faci amb una sèrie de garanties.

El senyor Estarellas comenta que si estan d'acord amb la voluntarietat a primer d'ESO ja tenen un punt de partida i s'hauria de tractar la resta del calendari. La consellera manifesta que s'ha de ser pràctic, tancar una etapa i començar a rallar de les altres etapes. La senyora Font diu que volen negociar-ho tot, per tant demana que l'Administració s'estudii el text presentat i després doni una resposta.

Es fa un recés de 17,15 hores a 17,55 hores.

El senyor Estarellas lliura als representants sindicals una nova proposta que és igual que la de dia 15 d'octubre. Afegeix que els agradaria negociar el calendari d'implantació del TIL i li sap greu no poder arribar a cap acord. La consellera diu que s'hauria de parlar del calendari i una vegada que s'arribi a un acord començar a parlar dels altres temes. La senyora Font ressenya que del que vol parlar l'Administració és de la implantació del TIL, fet que el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears va dir que no es podia aplicar. El senyor Aicart demana que reconsiderin la seva postura i que se'ls convoqui a una nova reunió.

El senyor Estarellas creu que l'Administració ha fet moltes passes endavant, i avui s'ha perdut una gran oportunitat per negociar. No vol entrar a parlar ni de suspensió ni de voluntarietat a tots els cursos, afegeix que té constància de propostes de les assemblees de Menorca i Eivissa que sí que estarien disposades a parlar d'implantació, i és l'assemblea de Mallorca la que bloqueja la negociació.

El senyor Aicart explica que a la darrera reunió de l'assemblea de docents varen assistir molts de membres de les altres illes i varen tenir l'oportunitat de dir el que volien. La consellera manifesta que esperava arribar a un acord. La senyora Font diu que a les assemblees del seu sindicat tothom té veu i vot, hi ha llibertat d'expressió, i la porta sempre està oberta als companys de Menorca i Eivissa, encara que les votacions estan ponderades per illes.

Quan són les 18,10hores, s'aixeca la sessió, de la qual com a secretària, estenc aquesta acta.

La secretària

Vist i plau

El director general de Planificació,
Infraestructures Educatives, i Recursos Humans

Febrer de 2014

Homenatge a Ramon Llull, suport als directors expedientats i informes sobre el TIL

L'STEI Intersindical, a més de dedicar-se a defensar els drets dels treballadors i les treballadores de l'ensenyament, a més de defensar la millora de l'educació, també s'ha preocupat sempre i es preocupava de la cultura de les Illes, per això, i amb la celebració del setè centenari de la mort de Ramon Llull, l'STEI va participar i organitzar unes Jornades dedicades al gran escriptor. Així ho comunicava:

"L'STEI ORGANITZA, EN EL MARC DEL CONGRÉS INTERNACIONAL QUE SE CELEBRARÀ AMB MOTIU DEL VII CENTENARI DE LA MORT DE RAMON LLULL, unes jornades formatives sobre Ramon Llull, aquest català universal nascut a Mallorca poc temps després de la conquesta catalana del 1229.

Les jornades van dirigides als docents, de pública, de privada concertada i cooperatives d'ensenyament, mestres i professors de tots els nivells educatius i de les diferents especialitats didàctiques, ja que aquest és un personatge calidoscòpic que abasta tots els camps del saber.

Els ponents que participen a les jornades ens volen transmetre una visió actualitzada i renovada de la figura de Llull. Són temps de lluita i temps per formar-nos i per seguir aprenent nous continguts i noves formes d'acostar autors universals als nostres alumnes per les seves qualitats literàries, científiques, artístiques i per ser un referent i un lluitador.

Les Jornades són obertes als universitaris i a les persones interessades en el tema. S'han sol·licitat crèdits de formació permanent per al professorat i crèdits de lliure configuració per als universitaris. Es farà una certificació d'assistència per als altres.

Ja s'ha obert el termini d'inscripció!"

Cada dia hi havia alguna acció d'algun o alguns dels membres de la comunitat educativa que es rebel·laven davant tanta ignomínia, ara els corresponia als directors dels centres escolars. Per tan, l'STEI Intersindical donava suport als equips directius i a la seva concentració davant el Consolat de la Mar i estava d'acord amb els motius i objectius expressats pels directors per fer aquesta concentració. Per això, difonia el comunicat d'aquests i assegurava que l'STEI estaria al seu costat el dia de la concentració. Aquest era el comunicat dels directors:

Per tan, l'STEI Intersindical donava suport als equips directius i a la seva concentració davant el Consolat de la Mar i estava d'acord amb els motius i objectius expressats pels directors per fer aquesta concentració. Per això, difonia el comunicat d'aquests i assegurava que l'STEI estaria al seu costat el dia de la concentració. Aquest era el comunicat dels directors:

"Bon dia, us inform que les Associacions de directors i directores de secundària (ADESMA) i de directors i directores d'infantil i primària de Mallorca (ADIPMA) hem decidit convocar una concentració de membres d'equips directius per al proper dilluns 10 de febrer a les 17.00h davant del Consolat de la Mar al Passeig Sagrera de Palma. Els objectius d'aquesta convocatòria són els següents:

- *Donar una vegada més tot el nostre suport als directors expedientats i destacar la dignitat i la templança amb què han viscut aquesta situació completament injusta.*
- *Denunciar l'estratègia intimidatòria i repressiva de la Conselleria envers els equips directius dels centres.*
- *Denunciar la situació insostenible en què ens trobam els equips directius dels centres, que mai no havíem hagut d'exercir la nostra funció en una situació tan desfavorable, sotmesos a les conseqüències del desinterès de la Conselleria respecte de cap procés que no sigui la implantació del TIL i al menyspreu públic per part dels portaveus del partit del Govern en termes educatius.*
- *Manifestar que, a pesar de totes les pressions, continuarem treballant, juntament amb els altres actors i entitats del món educatiu, per contribuir a superar la situació lamentable en què es troba en aquests moments el sistema educatiu a la nostra comunitat i per construir una alternativa de futur. Esperam poder comptar en aquest acte amb la presència de tots els directors expedientats.*

Durant l'acte es llegirà un manifest conjunt que farem arribar posteriorment al president del Govern Sr. José Ramón Bauzá i a tots els mitjans de comunicació. Ben cordialment,
Antoni Morante, ADESMA/FADESIB

El 6 de febrer hi havia convocada una assemblea, l'assemblea de docents, en la qual participava l'STEI, i com que s'havia de tractar el tema de l'aprovació de la programació general anual, l'STEI Intersindical va adoptar la proposta que havia preparat l'IES de Santa Margalida, i amb el seu permís va dur la proposta per als claustres. Era aquesta :

"SOBRE L'APROVACIÓ DE LA PGA EN EL CLAUSTRE

El vot negatiu a la PGA del professorat present en aquest claustre està motivat perquè:

- *Necessitam saber com han de contemplar les programacions els casos de l'alumnat amb discapacitat psíquica moderada (NEE), pel que fa als criteris d'avaluació i qualificació, quan l'assignatura no lingüística s'imparteix en anglès. En quina llengua se'ls ha d'avaluar? Han de quedar exclosos dels criteris generals d'avaluació i qualificació? Quina ha de ser la llengua d'aprenentatge d'aquests alumnes en l'assignatura adaptada que s'imparteix en anglès per al grup-classe? Quina ha de ser la llengua adequada de participació en la classe per poder avaluar correctament les competències del treball dins l'aula en el supòsit que l'alumnat no tenguí prou competència en anglès? Podem mantenir material en una llengua diferent a l'anglès? Quin pes ha de tenir la llengua estrangera en els criteris d'avaluació i qualificació? Es pot suspendre la matèria per no tenir prou coneixement de la llengua estrangera tot i saber que podria assolir els criteris d'avaluació si ho fes en català o castellà? Estam emparats davant una família que reclami davant el fet que el seu fill ha suspès l'assignatura realitzada en anglès tot i saber que no tenia les competències adequades per realitzar-la? No podem aprovar unes programacions sense estar segurs que la nostra tasca docent quedarà emparada per les mateixes una vegada estiguin aprovades.*
- *Així mateix, tampoc estam d'acord en què es compartimenti la programació d'una matèria en diferents llengües d'aprenentatge al llarg de l'any, ja que això fa que perdem el referent lingüístic del professorat, eina bàsica per treballar per la normalització lingüística del català en un context social advers per a l'ús de la llengua com és el del nostre centre en la zona de Can Picafort i Son Serra, d'on procedeix més del 60% de l'alumnat del centre. Que un mateix professor programi una part de l'any en català i una part en castellà romp aquest referent i farà recular la feina realitzada en els darrers 12 anys en aquest centre, en el qual es realitza el programa de voluntariat lingüístic amb alumnat voluntari, precisament per a treballar per la normalització lingüística i la integració de l'alumnat nouvingut."*

L'Associació de directors i directores de secundària havia fet un estudi bastant exhaustiu sobre els resultats de la implantació del TIL, que demostraven els efectes negatius de dur endavant aquest tractament. Com sempre, i segons notícia del *dbalears*, la Conselleria reaccionava així. Aquesta es la notícia:

"LA CONSELLERA D'EDUCACIÓ, JOANA MARIA CAMPS, considera que les dades facilitades per l'Associació de Directors i Directores de Secundària (Adesma), en què asseguren que amb el TIL s'ha incrementat el fracàs escolar un 30%, "no se n'hi poden fer cas", perquè es tracta "d'estadístiques que es fan sense saber quins criteris s'utilitzen".

Segons la consellera, "surten moltes estadístiques i moltes coses sense les bases metodològiques, sense saber amb quins criteris ho fan"; desautoritzant així la tasca avaluativa que han realitzat durant el primer trimestre els docents de Secundària i que han servit a Adesma per realitzar un extens informe. I ha afegit que "sé de centres que el TIL està sent un èxit", si bé no ha desvetllat quins eren.

Adesma ha fet públic l'Informe d'anàlisi dels resultats de l'aplicació del projecte de tractament integrat de llengües (TIL) a 1r d'ESO, 1a avaluació del curs 2013-14, on posen de manifest la forta baixada dels resultats acadèmics des de l'entrada a les aules del Decret de tractament integrat de llengües (TIL).

L'Associació ha elaborat l'informe a partir de 3.700 alumnes de 1r d'ESO de 35 instituts de Mallorca. D'altres dades significatives d'aquest estudi són que "el 75% dels centres no disposa de professorat per fer suport als professors que imparteixen matèries no lingüístiques en anglès, i en una proporció molt significativa de centres (42%), tampoc no es disposa d'auxiliar de conversa". En aquest sentit, cal afegir-hi que "els continguts de les matèries que es fan en anglès s'han hagut de rebaixar en la majoria de casos (60%), a causa de l'alentiment que suposa el fet d'impartir una matèria en anglès a alumnes que no tenen en general les competències lingüístiques necessàries".

Pel motiu anterior, l'STEI Intersindical va reclamar un altre cop la dimissió o la destitució de la consellera d'Educació, Joana Maria Camps, per desautoritzar els resultats de l'Informe de l'Associació de directors de secundària de Mallorca sobre l'aplicació del TIL en el primer curs.

L'STEI Intersindical lluita per la unitat d'acció

Va ser el 8 de gener que el sindicat UOB va difondre el difamatori comunicat següent:

BAUZÁ INTENTA ARRIBAR A UN ACORD PER DAVALL LA TAULA AMB ELS SINDICATS I DEIXAR AL MARGE L'ASSEMBLEA DE DOCENTS.

Fa uns dies la consellera Trepitja va anunciar que no volia negociar amb "espontanis", tot i referint-se a l'Assemblea de Docents. Dimarts hi ha convocada una reunió de la Conselleria amb els sindicats per parlar dels interins a la qual l'Assemblea no ha estat convocada. A això cal afegir que les actes de les sessions de negociació del mes de setembre i octubre han estat enviades als sindicats però no a l'Assemblea. L'estratègia de Bauzá és evident i segueix la línia que ja va marcar Miguel Deyá: "Hay que pactar con los sindicatos aunque sea por debajo de la mesa". I això passa per marginar l'Assemblea.

A l'assemblea general celebrada a Petra després de l'obertura de l'expedient contra el director de l'IES Marratxí, Jaume March, tots els dirigents sindicals juntament amb els alliberats presents a la sala es van abstenir a l'hora de votar fer vaga dia 7 de gener, el primer dia de classe del segon trimestre, en solidaritat amb J. March. Ja abans de l'inici de la vaga indefinida, l'Assemblea de Docents va aprovar per majoria aclaparadora un principi que s'ha mantingut i que encara continua vigent: A L'OBERTURA D'EXPEDIENTS, VAGA! A Petra, l'intent dels sindicats per tal que l'Assemblea fes figa i renunciàs a aquest acord va fracassar.

És evident que els sindicats han optat per davallar el nivell de mobilització i de combativitat anau a saber a canvi de què. A l'assemblea de dijous dia 7 a Inca, representants sindicals de segona fila es van tornar a manifestar en contra de reactivar la vaga i en contra de l'aprovat general. La consigna dels sindicats als seus alliberats era clara: refredar els ànims a través de declaracions de ploràmiques i de cagadubtes.

És curiós recordar la trajectòria de l'STEI respecte a l'aprovat general. Aquest sindicat el 2004-05 va donar suport a l'aprovat general que el 51% dels departaments de català volia donar si el PP no reulava en la intenció d'equiparar un aprovat de 2n de Batxillerat amb el Certificat C. El compromís decidit del 51% dels Departaments de Català va servir per aturar els peus al PP i al final va quedar com exigien els Departaments: un 5/6 de 2n de BAT equivalia al Certificat B i que un 7/8/9/10 al Certificat C.

Per fer amollar el mac al PP, aleshores no va caldre que un 60, un 70, un 80 o un 90% dels Departaments de Català optassin per l'aprovat general sinó que va bastar un 51%. El 2004-05, un 51% dels professors de català es van comprometre per escrit a fer un aprovat general i a l'hora de la veritat no va fer falta. El canvi de postura de l'STEI, doncs, és evident. La intervenció d'un representant de l'STEI dijous passat a

Inca fou penosa quan va dir que això de l'aprovat general "no està gens clar. S'ha de consultar amb els missers del sindicat", etc.

Pitjor van ser les intervencions dels alliberats dels sindicats quan van començar a amollar que això de l'aprovat general és "una irresponsabilitat", "una injustícia per a l'alumnat", "un acte que va en contra de la nostra professionalitat", "que els pares i els alumnes hi estarien en contra", etc.

Quan el 2005 dins els Departaments de Català de tots els instituts de Balears es va viure aquest debat, també van sortir aleshores aquests arguments derrotistes i perepunyetes. Per cert, en aquells moments, una de les persones més anti aprovat general fou una professora de català que actualment forma part de l'equip de n'Estarelles. Idò! Al final el temps posa tothom al seu lloc.

Davant la intensificació de la repressió del PP i dels seus comissaris polítics contra els docents (vegeu el que ha passat aquesta setmana als instituts d'Inca Pau Casesnoves i Berenguer d'Anoia), des d'UNIÓ OBRERA BALEAR demanam a tots els docents mantenir la moral de combat més alta que mai, a aïllar i a no fer ni puta cas dels derrotistes, a tancar files i a fer pinya entorn dels companys represaliats com Pere Morell; i, sobretot, a preparar un final de curs "explosiu" que pot incloure, entre d'altres mesures, la REACTIVACIÓ DE LA VAGA INDEFINIDA divendres, dia 2 de maig, és a dir, una setmana abans de l'inici de la campanya electoral de les eleccions europees; i com a traca final un APROVAT GENERAL a tots els nivells, 2n de Batxillerat inclòs."

L'STEI Intersindical, davant tantes mentides, va respondre amb molta rapidesa el comunicat d'UOB. Ho va fer en els termes següents:

"RESPOSTA UOB 8 DE FEBRER

Avui és bon dia per recordar unes quantes coses:

La vaga indefinida que hi ha convocada és la dels sindicats. Per això es va poder demanar als docents que dia 7 de gener secundassin la vaga en suport a Jaume March i com a resposta col·lectiva a l'expedient que la Conselleria li va obrir injustament. L'Assemblea de Docents de 23 de desembre que férem a Petra va ser convocada per l'STEI, FE-CCOO, FETE-UGT i l'Assemblea de Docents. Des de l'STEI pensam que la UNITAT D'ACCIÓ és la millor manera de fer front a les agressions i les retallades de drets socials, laborals, educatius, lingüístics i culturals als quals estam sotmesos pel Govern Bauzá. Els sindicats a Petra teníem ben clar que estaven a favor de la vaga de dia 7 ja que nosaltres n'érem els únics convocants.

Els sindicats convocàrem el juny de 2012 els treballadors en assemblea i, des d'aquell moment en formam part, la presidim, la convocam o l'acompanyam. Però sempre hi som i com hem dit sempre i en tot moment som allà per dur la veu dels docents davant l'Administració, tant a les reunions negociadores dels comitès de vaga, dels sindicats i l'Assemblea, com a les Meses Sectorials d'Educació.

La vaga indefinida convocada pels sindicats preveia que la vaga començàs dia 16 i pogués durar tot el curs. La vaga indefinida convocada per l'Assemblea de Docents, preveia que la vaga començàs dia 16 de setembre i duràs tot el primer trimestre, fins el desembre. Per això durant tot el primer trimestre els sindicats sempre hem exigít a la Conselleria que també convocàs el comitè de vaga de l'Assemblea.

Els sindicats no negociarem res, que no ho duquem a les assemblees de docents que convocarem periòdicament. Els sindicats, amb els treballadors i treballadores docents, estam mobilitzats i compromesos en la lluita per una educació de qualitat, inclusiva i en català i valoram molt la unitat d'acció i l'assemblearisme, dues condicions imprescindibles per poder dur a bon port, amb la lluita que tenim iniciada, els objectius que ens hem proposat.

Els sindicats demanam a la Conselleria que envii les actes de les reunions negociadores al comitè de vaga de l'Assemblea de Docents i exigim una nova reunió per a l'aprovació d'aquestes actes.

Pel que fa a les mobilitzacions de final de curs, recordam que el 2005, en l'anterior legislatura del PP quan aquests es proposaren regalar el nivell C als alumnes de 4t d'ESO que traguessin un 5, l'STEI va convocar en assemblea els professors de català a les tres illes. Aquesta assemblea va proposar l'aprovat general com a mesura de pressió i per fer-los rectificar. La proposta es va dur a l'executiva de l'STEI que va analitzar la situació política i la dels centres, la va valorar i la va acceptar com un instrument vàlid més de lluita, per fer pressió a la negociació que s'havia d'efectuar a la Mesa Sectorial d'Educació. Tot i que la negociació dins la Conselleria -i dins els centres per aconseguir el 50% dels departaments de català, compromesos a fer l'aprovat general un dia abans de la mesa negociadora-, va ser molt laboriosa, al final s'aconseguí. Un exemple més que la unitat d'acció entre assemblea i sindicats és imprescindible. Tots els treballadors hem de fer pinya i treballar per un objectiu comú.

Davant la intensificació de la repressió del PP i dels seus comissaris polítics contra els docents des de l'STEI us demanem a tots els treballadors i treballadores mantenir-nos units lluny d'interessos partidistes, a mantenir l'esperit de lluita constant i incansable, i a participar a les assemblees dels centres amb els representants sindicals, a participar de les assemblees conjuntes que es convoquin per sentir la veu de tots els mestres i professors i prendre les decisions si pot ser per consens entre tots i totes.

Us recordam que tenim motius per assistir a la concentració de suport a les directives dels centres que han convocat les Associacions de directors i directores davant el Consolat de la Mar dilluns dia 10 de febrer a les 17.00h. Sabem que hi assistiran els tres directors de Menorca i els directors de Mallorca que han dimittit, algun dels quals està expedientat injustament."

Les PGA, el TIL i el pacte dels interins

La qüestió de les PGA va tornar als centres. Arran dels dubtes i inquietuds exposades a l'assemblea feta a l'IES Berenguer d'Anoia, l'STEI Intersindical va posar a la disposició dels centres els recursos que l'STEI havia elaborat durant el primer trimestre a petició d'alguns centres i afiliats i que, òbviament, havien estat supervisats pel servei jurídic del sindicat. Hi havia un esquema general sobre el procés d'elaboració i els òrgans competents en cada fase, a infantil, primària i secundària.

També es va posar a la disposició de tots els interessats la normativa aplicable, el Reglament Orgànic del Centre, a infantil, primària i secundària.

També l'STEI Intersindical va voler destacar els aspectes més rellevants d'una carta del director general Bartomeu Isern. Aquests aspectes eren:

- *“El director general admet que en els centres en els quals el Consell Escolar hagi aprovat la PGA en contra del criteri del Claustre, s'ha de considerar la PGA com a no aprovada. NO es pot aprovar la PGA en contra del criteri del Claustre.*
- *El Claustre ha d'aprovar i informar sobre la proposta de PGA elaborada per l'equip directiu (passant per la CCP).*
- *“Aprovar” -o no- és una qüestió distinta a “informar”. En el primer cas, el Claustre ha d'acceptar -o no- la PGA i, en el segon cas, n'ha de fer una valoració.*
- *La motivació del sentit del vot no es pot basar en qüestionar la normativa.”*

L'STEI recordava que aquesta qüestió havia estat molt treballada i que calia aprofitar-la i, a més, s'oferia per a qualsevol aclariment sobre aquesta o altra qüestió.

La secretaria de la Dona de l'STEI Intersindical enviava informació als treballadors i treballadores sobre la manifestació convocada per al dissabte dia 15 de febrer per la “Plataforma pel Dret a l'Avortament” de la qual l'STEI en formava part. Seria a les 18.30h i sortiria des de l'Estació Intermodal de Palma per rebre les persones de la part forana que hi assistirien. Es demanava que se'n fes difusió i que hi participàs la majoria de persones possible.

Hi havia una Mesa Sectorial d'Educació convocada per al dia 11 de gener i just el dia abans, el comitè de vaga de l'Assemblea de Docents havia enviat el comunicat de premsa següent:

“NO HI HA CONDICIONS PER NEGOCIAR AMB CONSELLERIA

A la mesa sectorial d'educació es preveu un altre fracàs

Mallorca, 10 de febrer de 2014

El context que envolta la convocatòria de mesa sectorial de demà no és un altre que el de l'augment de la crispació que ens acompanya des de fa mesos. Des de final de gener, l'ambient als centres docents ha empitjorat pel fet que mentre no s'atenen les nostres demandes més bàsiques (substitucions, baixes...) la Conselleria ha decidit pegar fort a cop d'expedient, semblant la por amb l'actuació de determinats inspectors i maltractant docents -com és el cas de l'equip directiu de l'IES Berenguer d'Anoia- que mostren com la pressió i la violència psicològica s'estan convertint en una constant.

Aquestes fets fan gairebé impossible qualsevol probabilitat real de negociació que no vagi precedida d'un canvi d'actitud per part de la Conselleria. Ningú que vulgui negociar amb una altra part la castiga d'aquesta manera. És per això que, tot i les possibilitats reals d'acudir a la mesa sectorial dins les delegacions sindicals, no acceptam aquesta invitació perquè no veiem que aquest sigui el marc en el qual es pugui solucionar el conflicte ni a partir del qual es pugui generar el consens que el nostre sistema educatiu necessita. La consellera, amb aquesta mesa sectorial, pretén legitimar-se davant l'opinió pública, i després d'haver imposat un projecte, ara intenta consensuar la salsa amb la qual ens l'haurem d'empassar.

Així les coses, el primer punt de l'ordre del dia de la reunió de demà és sobre la negociació de la imposició del TIL en el curs 2014-2015. Som al mes de febrer i encara ningú de la Conselleria ha sabut justificar pedagògicament el TIL ni s'han mostrat per enlloc els estudis sobre els què es basa aquest. Ben al contrari, cada estudi, anàlisi o treball que surt publicat sobre el TIL és una crítica contundent contra aquest i contra el seu procés d'imposició. Essent així, des del Comitè de Vaga de l'Assemblea de Docents no podem més que recordar que ens trobam en un conflicte obert amb una vaga convocada de manera indefinida (també per l'Assemblea de Docents, tot i les informacions contradictòries aparegudes darrerament) en el qual la Conselleria va dinamitar les negociacions que s'obriren. És per això que recordam que la demanda de la nostra assemblea va ser i continua essent la derogació del TIL.

Quant al segon punt de l'ordre del dia, la pròrroga del Pacte d'Estabilitat d'interins, dijous passat va ser un dels punts que es va presentar a l'assemblea general de docents de Mallorca. Aquest és un tema sobre el qual no hem consensuat una opinió encara, però que s'ha dut a discussió a les assemblees de centre d'aquesta illa i que caldrà es debati a la resta d'illes. Serà després d'aquest debat que ens pronunciarem públicament sobre aquest punt que afecta la part del col·lectiu de docents que té unes condicions laborals més precàries.

Per acabar, volem advertir a la conselleria d'Educació que no entrarem al joc de l'estratègia de divisió entre Sindicats i Assemblea que ha començat a utilitzar amb les desmereïdores paraules de la consellera Camps o amb el fet de no enviar-nos les actes de la mesa de negociació de la vaga de final de setembre i principi d'octubre.

Comitè de Vaga de l'Assemblea de Docents Iñaki Aicart Guillem Barceló

L'STEI Intersindical va assistir l'11 de gener a la Mesa Sectorial d'Educació que hi havia convocada. Sobre el punt primer de la Mesa, l'apartat del TIL, l'STEI no va estar a favor de cap desplegament del TIL. Sempre havíem dit que estava mal implantat, que s'havia imposat, i que estava molt mal planificat, sense cap fonament pedagògic.

La directora general responsable va negar una vegada més, qualsevol possibilitat de negociació del calendari d'aplicació, tal com preveia l'auto del TSJIB, i de la voluntarietat en el marc del decret de mínims. Per tant des de l'STEI vàrem tornar a plantejar la seva retirada. L'entorn propi per a negociar aquesta qüestió no era la Mesa Sectorial, sinó les reunions amb els comitès de vaga.

El punt segon de la Mesa feia referència al pacte d'estabilitat del professorat interí. Des de l'STEI vàrem voler negociar un nou pacte d'estabilitat per a les persones interines. El pacte existent i la regulació de les llistes d'interins per accedir a una plaça d'oferta pública d'ocupació acabava el juny de 2014 i per això era necessari negociar una nova normativa. Era molt important que la nova regulació comptàs amb un barem que prioritzàs l'experiència docent i la formació acadèmica i permanent i que suposàs un increment real i una estabilitat de les plantilles dels centres docents per al curs següent.

Des de l'STEI vàrem manifestar, una vegada més, que qualsevol proposta que ens fes l'Administració, l'estudiaríem, i la duríem, perquè fos coneguda i consensuada, al col·lectiu d'interins reunit en assemblea.

L'STEI Intersindical va demanar que per poder iniciar amb millors condicions la negociació del nou pacte d'interins, la Conselleria retiràs l'expedient obert al director de l'IES Marratxí, Jaume March, i que rebaixàs el clima de crispació dels centres docents. També va demanar que no es fes pressió al cos d'inspecció per intentar obligar-los a fer funcions que no els corresponien -com era la funció intimidatòria o de pressió a les directives i als claustres-, en comptes de la funció assessora als centres, que era la que els pertocava.

L'STEI va demanar també que la Conselleria enviàs les actes de les negociacions al comitè de vaga de l'assemblea de docents i que convocàs els dos comitès per tal d'aprovar-les.

Un escrit de la directora general Isabel Cerdà Moragues de dia 6 de febrer de 2014 ens donava un termini fins al 14 de febrer per presentar al·legacions a l'ordre que, en el cas de l'STEI, eren per demanar l'aturada d'aquest caos que cada vegada anava a més. L'STEI Intersindical va presentar unes consideracions generals i quatre informes més adjunts sobre la no aplicabilitat del TIL. Aquí apareixen les consideracions generals de l'al·legació presentada i els dos informes elaborats per l'STEI, però també en va presentar un d'elaborat per l'Associació de directors i directores de secundària, que tenia unes trenta-sis pàgines i un altre de l'Assemblea de Docents fet a Eivissa:

"EL PRIMER QUE ENS CRIDA L'ATENCIÓ ÉS COM ES CONTINUA REGULANT EL DESPLEGAMENT D'UN DECRET que està impugnat per l'STEI i altres sindicats i un Decret llei que està recorregut davant el Tribunal Constitucional per cinquanta senadors del PSIB-PSOE.

Un Decret i un Decret llei que van contra la Constitució, l'Estatut d'Autonomia, i la Llei Orgànica d'Educació, vigent en el moment que es va aprovar el decret TIL i el Decret –lleï TIL, i que va contra la LOMQE també aprovada el desembre de 2013. Aquestes lleis preveuen que pel que fa als ensenyaments d'àrees no lingüístiques siguin els centres que prenguin la iniciativa, ja que poden preveure si els seus alumnes i els seus professors, estan prou preparats per fer-ho i programen una implantació veritablement progressiva, i no invasiva com fa la conselleria illenca, i ho fa amb el consens de les comunitats educatives, consens imprescindible si volem que els projectes que s'implantïn arribin a bon port.

Un aspecte important a destacar és que aquesta ordre està fora d'hores. Arriba quan el curs està a més de la meitat, ja que fa cinc mesos que hem començat i quan surti l'ordre només en quedaran dos. És una passa més en el desordre i la desorganització de la Conselleria en la imposició del Decret de tractament integrat de llengües (TIL). Ja estava fora d'hores un decret que es va publicar el 20 d'abril i que demanava als centres un profund canvi en els projectes educatius de centre que s'havien de fer en dos mesos i en ple final de curs. També estava fora d'hores el Decret llei de 6 de setembre. Totes dues normatives són la causa del caos actual. El 6 de setembre el Govern hagués pogut evitar la vaga indefinida si hagués fet cas a la suspensió cautelar del calendari d'aplicació del Decret TIL que va demanar l'STEI i FETE-UGT i que varen guanyar per sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears (TSJIB).

Així mateix trobam que aquest avantprojecte d'ordre vol desplegar massa aspectes d'una sola vegada. Metodològicament no és prou clar ja que pretén desplegar el decret TIL amb una ordre que regula al mateix temps tres aspectes importants del decret TIL i un que no és un desplegament del decret TIL, sinó que suposa una correcció a l'ordre d'elecció de llengua. Són els aspectes següents:

- 1. Com han de ser els projectes TIL*
- 2. Quin és el calendari d'implantació imposada del TIL*
- 3. Com es pot organitzar l'atenció a la diversitat*
- 4. I com es regula l'elecció de llengua del primer ensenyament*

El caos que la Conselleria ha provocat amb la implantació del TIL cada dia es fa més gran. En tenim constància fefaent per quatre estudis diferents i que adjuntam com a annex en aquestes al·legacions a l'ordre de desplegament del Decret Til i són els següents:

- Estudi fet per l'STEI just a l'inici de curs entre el mes de setembre-octubre de centres d'infantil, primària i secundària.*
- Estudi fet per l'Assemblea de docents que incorpora l'estudi fet per l'STEI i l'amplia el mes de novembre–desembre.*
- Estudi fet per l'Associació de directors de secundària de Mallorca el mes de gener-febrer.*
- Estudi fet per l'Assemblea de professors preocupats d'Eivissa que inclou dades de centres d'infantil, primària i secundària de les Pitiüses.*

Per tant es pot comprovar la disparitat d'aplicació, la inaplicabilitat pedagògica del projecte, l'STEI Intersindical sempre ha dit que aquest era un projecte ideològic de la dreta extrema, sense encaix pedagògic, que seria impossible d'implantar sense el consens de la comunitat educativa. S'ha aplicat, enguany, de forma imposada, invasiva, anul·lant l'autonomia de centres, desbaratant els projectes educatius existents, i sense respectar la bona feina feta fins ara.

No ens poden acusar d'incomplir el Decret quan ells l'han fet, aquest decret, incomplint una llei orgànica, la LOE i ara la LOMCE, quan han desoït el dictamen del Consell Consultiu –l'òrgan assessor jurídic del Govern– que els recomanava ajornar el calendari d'aplicació per més endavant, quan han vulnerat l'estat de dret, des del moment que han desobeït la sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears

(TSJIB) que els deia que no es podia aplicar el Decret durant el curs 2013-2014, quan ells incompleixen els reglaments orgànics de centre, violenten el professorat amb mesures repressives sense sentit, treballen per l'enfrontament social quan venten i donen aire a grupuscles extraparlamentaris que destorben la convivència als centres i atien la crispació i el malestar quan, seguint l'exemple del Govern, en comptes de parlar i dialogar i intentar arribar a consensos, posen denúncies falses i enfronten uns pares amb uns altres amb la intenció de rompre la unitat d'acció majoritària que hi ha als centres per un ensenyament de qualitat, inclusiu i en català i per la bona convivència de docents, alumnes i les seves famílies.

Dimissions de directives, dimissions de caps de departament... estan posant en evidència el que fa estona que diu la comunitat educativa que el TIL és INAPLICABLE. Per un governant no és cap afronta ESCOLTAR EL POBLE. I ja és ben hora que el president escolti els mestres, els professors, els directors, els caps de departament, els pares i mares, els alumnes... perquè tot el Govern està sota les seves ordres directes i autoritàries. Sembla que la Conselleria ha perdut dues de les capacitats lingüístiques bàsiques: la comprensió oral i la comprensió escrita.

No entenen que no col·laborarem a desplegar un decret que té tots els inconvenients expressats amb anterioritat. I que les al·legacions que presentam són per demanar que s'aturi la implantació del TIL i que consensuem un model per reforçar l'aprenentatge d'una tercera llengua sense que això suposi minvar la presència de la llengua catalana que encara no ha assolit la plena normalització i que de moment ajuda a aprendre el català als infants i joves que al seu àmbit familiar no el parlen. Volem que entenguin que el model d'escola es fa partint de la realitat dels centres, del seu dia a dia i d'allò que els fa avançar. I que, el que funciona no s'ha de tocar i, a més a més, s'ha de respectar. Exigim per tant, i a la llum de les proves i dels estudis aportats que demostrin la inaplicabilitat del TIL, un TÈNTOL AL TIL! Una aturada important i un retorn al consens de l'Administració amb la comunitat educativa. La societat ens ho agrairà.

Volem fer constar aquí que aquesta ordre que vol regular tantes coses encara no ha passat pel Consell Escolar de les Illes Balears (CEIB) on es pot analitzar també per part de tota la comunitat educativa, pares, mares, cooperatives d'ensenyament, escoles concertades, representants dels Consells Insulars de les altres illes, etc.

CONSIDERACIONS A L'ARTICULAT

A més de demanar l'aturada ens sorprenen alguns aspectes de l'ordre que ara passarem a detallar i que reforcen la nostra demanda d'aturada immediata en l'aplicació del TIL, que són les següents.

1. A l'article 3 parla que el curs vinent el TIL estigui implantat a tota la primària. Una aberració com una casa. Si ara no ha funcionat gens a tres cursos manco funcionarà a sis durant el curs vinent. Voler ignorar la realitat dels centres no és la política educativa adequada. S'incidirà més en el conflicte i no en les solucions i cada vegada es farà més mal i serà més difícil d'arreglar. Claudicar no claudicarem perquè entenem que, com hem dit abans, tenim la raó i les lleis de la nostra banda, la constitució, la LOE i la LOMQE, l'Estatut d'Autonomia, els reglaments orgànics, etc. Aquest article 3 parla també d'una recomanació europea per assolir el coneixement d'una llengua estrangera el 2020. No entenem per tant aquestes presses de tenir el TIL implantat el 2018. Ara és hora d'aturar-lo i consensuar un nou pla.

2. A l'article 4 es fa evident la contradicció de la Conselleria. Per una banda ens obliga a tots a fer el TIL i per l'altra, aquí a l'article 4, ens diu que ho fem amb els propis recursos. Vulnere el dret a l'autonomia de centre. Imposa el TIL i no dona recursos. Tota una evidència d'incoherència i de falta de planificació de l'Administració. També ens diu que hem de prendre mesures per assegurar la incorporació d'alumnes que no coneixen català ni castellà... i mentrestant ens han llevat de tots els centres el Pla d'acolliment lingüístic i cultural, els famosos PALIC. L'article 4 també continua obviant la preparació real de professors i alumnes per impartir o rebre els continguts de matèries no lingüístiques en una llengua estrangera. El punt 5 de l'article 4 ens recorda la funció de supervisió dels projectes per part d'inspecció i no ens fa visible la seva funció assessora. En aquest punt demanem que la Conselleria deixi fer la feina tècnica al servei d'inspecció sense obligar-los a fer de cans ensinistrats del PP. El cos d'inspecció ha d'estar al marge de les ideologies dels partits que governen i han de poder fer la seva feina de forma imparcial i ajustada a llei i no a remolc del caos que genera l'Administració. O això s'atura ja, d'una vegada, o el caos cada vegada es farà més gran.

3. L'article 5 torna a caure en una mala planificació, causa de la improvisació i el caos de la Conselleria, ja que preveu que entre el 15 de març i el 15 d'abril els centres tinguin preparat un projecte TIL i l'ordre que ara proposen sortirà el mes d'abril. Misses dites! També parla dels llibres de text adaptats al TIL. Llibres que els professors no fan comptes canviar pel bé dels alumnes. Abans utilitzaran materials

propis. Per tant la Conselleria també crea caos a les editorials que acabaran per cansar-se de la mala planificació i de la falta de consens del Govern amb la comunitat educativa.

4. Els articles 7 i 8 parlen de la metodologia AICLE. Necessària per a la formació dels mestres i professors que hagin de dur endavant un ensenyament d'àrees no lingüístiques en anglès o un altra llengua estrangera basat en la immersió lingüística. Una immersió que ells rebutgen en català però que la volen en anglès i d'esquena a les dues llengües oficials de les Illes. Continuen parlant del nivell B2 com a titulació mínima dels professors per impartir àrees no lingüístiques en anglès. Tots trobam que és un nivell insuficient si es vol fer el que diu l'ordre que la metodologia AICLE es fonamenta en el fet que el professorat "utilitzarà eines d'aprenentatge que facilitin la comprensió del contingut mitjançant estratègies tant lingüístiques com paralingüístiques (repetir, parafrasejar, simplificar, fer analogies...)" tot d'habilitats lingüístiques que no s'adquireixen amb un B2 d'anglès segons el MCER.

5. L'article 11 accepta la sentència que va guanyar l'STEI quan va impugnar l'annex d'una disposició que permetia triar llengua als pares que ja tenien els seus fills matriculats i que no ho havien fet en el moment de la primera matrícula. Pensam que una ordre de desplegament del TIL no ha de regular el que el decret impedeix i que a més no regula. És una falta metodològica -jurídicament parlant i segons la nostra manera d'entendre-ho, greu.

6. Finalment pel que fa a l'articulat de l'ordre quedam amb els cabells drets quan ens n'adonam que l'ordre preveu a la disposició derogatòria que es deroga el punt d) de l'article 3 de l'ordre del 13 de setembre de 2004, per la qual es regula el dret dels pares i mares a triar la llengua del primer ensenyament. Vegem-ho:

Article 3. Els centres docents que rebin sol·licituds perquè alumnes puguin iniciar el tram educatiu corresponent al primer ensenyament amb una llengua distinta a la prevista en el seu projecte lingüístic, la catalana o la castellana, i que en conseqüència, així ho estiguin aplicant, hauran de tenir en compte les pautes següents:

- D'altres que el centre pugui considerar més adequades a les pròpies necessitats. Això no obstant, l'Administració educativa podrà autoritzar, amb caràcter excepcional, altres mesures organitzatives que consideri adients per poder fer efectiva la normativa vigent.

d) En relació amb l'apartat anterior, l'atenció docent específica serà d'un mínim de sis hores setmanals i un màxim de setze, de l'horari setmanal dels alumnes de referència. En tot cas, sempre s'haurà de respectar l'aplicació del Decret 92/1997, quant a l'ús del mínim del 50% de català com a llengua d'ensenyament i comunicació.

Que l'ordre no ho digui no vol dir que una ordre pugui derogar una norma d'un decret vigent a l'actualitat i que l'ordre mateixa del 2004 hi està emmarcada i desenvolupa el decret 92/1997 altrament conegut com a Decret de mínims.

7. Els annexos de l'ordre són la prova més evident de la inconsistència pedagògica de la normativa de desenvolupament del TIL. Posar creuetes a l'ús de les llengües com si les tres llengües estassin al mateix nivell és com viure a un altre món i demostren que la Conselleria està allunyada de la realitat social i lingüística del país i de l'escola. O està carregada de mala fe.

RECAPITULACIÓ I CONSIDERACIONS FINALS:

1. Consideram que és inviable la implantació del TIL durant el curs vinent a tota la primària i l'extensió a secundària. Un despropòsit absolut que en dos anys estigui implantat a tota la primària, i a dos cursos d'infantil i a dos cursos de secundària. A infantil va pujant però a secundària el que han patit ja els alumnes de primer d'ESO ara es veurà incrementat pel doble d'hores dins la secundària a alumnes que durant la primària no han tengut una implantació progressiva. 3 assignatures d'àrees no lingüístiques en anglès a primer i tres assignatures en àrees no lingüístiques a segon!! I què aprendran els alumnes que no tenen prou coneixements en anglès? I els que vénen de fora i no coneixen ni castellà ni català ni anglès i han de fer aprenentatges en tres llengües diferents? Per favor tocau de peus a terra i escoltau els mestres!

2. La Conselleria imposa projectes i ens diu que els centres han d'aportar els recursos.

3. No farem cap aportació a l'ordre de desenvolupament. La nostra al·legació és UNA: la retirada de l'ordre i l'aturada de la implantació impossible, imposada i invasiva del Decret TIL.

4. Volem incentivar l'aprenentatge d'una llengua estrangera, sense perdre la possibilitat que marca la llei, que diu que tots els alumnes han d'aprendre les dues llengües oficials. Existeixen centres que amb

la seva pràctica diària ho han experimentat, amb les seccions europees i/o programes amb el British Council, i és possible fer-ho des del consens, la formació adequada de professors i alumnes, el respecte a l'autonomia dels centres i a la feina feta fins ara per les comunitats educatives als centres.

5. L'STEI diu NO a la regulació del desenvolupament d'un decret TIL que els estudis demostren que és inviable. Que genera crispació i rebuig als centres per la seva inaplicació i la seva falta de consens i de coherència pedagògica.

6. Així mateix volem deixar constància ara i aquí que l'STEI ha demanat a la Mesa Sectorial d'Educació una sèrie de coses que reiteram a l'escrit d'al·legació a l'ordre. Volem:

- *Que es retiri l'expedient al director de l'IES Marratxí i que es rebaixi la crispació als centres.*
- *Que no es pressioni el cos d'inspecció perquè faci tasques repressives il·legals, que per això mai no posen per escrit i que pretenen exercir la intimidació a les directives dels centres i al personal docent en general.*
- *Que s'aturi de forma immediata la implantació del Decret TIL i es creï un comitè d'experts amb representació de tots els membres de la comunitat educativa i de la UIB per reconduir la situació i arribar al consens dels projectes que s'han d'aplicar als centres. Elaboració d'un pla consensuat per a la incentivació de l'aprenentatge d'una llengua estrangera.*
- *Que l'Administració educativa envii les actes al comitè de vaga de l'assemblea de docents i que en un temps prudencial, es convoquin els dos comitès de vaga i es faci una nova reunió amb l'Administració per esmenar i aprovar les actes de les reunions negociadores que es feren durant el 26 de setembre i el 17 d'octubre de 2013.*

I sense més coses a tractar, tancam aquí l'al·legació a l'ordre de la qual en demanam la paralització immediata, de l'Ordre i del Decret que pretén desenvolupar, un canvi de rumb de la Conselleria i de les directrius ordenades pel president Bauzá, per arribar a consensos necessaris i imprescindibles per a l'educació de les nostres illes."

A les pàgines 304, 305 i 306 podeu llegir les conclusions sobre l'aplicació del TIL en anglès:

I aquí teniu les conclusions d'un altre estudi sobre la situació del TIL als centres de les Illes Balears, fet a 151 centres, que demostra que és més factible tornar enrere el projectes TIL que seguir implantant-los. Aquestes són les conclusions:

"AQUEST MESOS DE SETEMBRE I OCTUBRE, L'STEI HA FET UN ESTUDI ALS CENTRES PÚBLICS DE LES ILLES BALEARS per saber en quin estat es troben els projectes lingüístics de centre, tant en la seva elaboració com en l'aprovació per part del Consell Escolar.

La segona part de l'estudi, se centra a saber si és més factible continuar amb el projecte anterior o continuar forçant la implantació del TIL.

L'estudi conclou que hi ha una gran disparitat pel que fa a la normativa seguida per a l'elaboració dels projectes i en l'estat en el qual es troba la seva reelaboració. Els continus canvis normatius, l'anul·lació per part dels Tribunals de les instruccions i del seu calendari d'aplicació han provocat un caos en l'elaboració dels projectes. A hores d'ara, la comunitat educativa no sap ben bé a què s'ha d'atendre a causa d'aquest caos provocat. Davant tot això, els equips directius són partidaris d'aparcar els projectes TIL i continuar amb els projectes que funcionen, que han estat consensuats i aprovats pels consells escolars.

L'estudi té una doble finalitat. En primer lloc, dur-lo a la Mesa negociadora per part del Comitè de vaga. En segon lloc, fer-lo arribar al PSIB-PSOE, que ja ha anunciat el recurs contra aquest Decret-llei davant el Tribunal Constitucional, i perquè pugui demostrar que no està justificat el caràcter extraordinari, urgent i necessari d'aquest Decret-llei.

Aquest estudi transcendeix l'àmbit concret en què se centra. La potestat legislativa és pròpia del Parlament. Només en casos de caràcter extraordinari, urgent i necessari, el Govern pot legislar. Com demostra aquest estudi, no es dóna aquesta circumstància, per a la qual cosa, amb aquest Decret-llei no es respecta la divisió de poders i es vulnera l'estat de dret.

Vegem ara un breu resum de l'estudi. Un 38% dels centres ha fet el TIL sense tenir en compte les instruccions del secretari autonòmic, invalidades pel Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, i que ara el Decret llei ha legalitzat. Un 26% dels centres no el tenen aprovat. La inspecció educativa ha requerit canvis a un 69% dels projectes TIL. S'hi han introduït els canvis, però el 68% dels projectes no han estat aprovats. I finalment entre un 68% i un 91% dels centres consideren que és més fàcil continuar amb els projectes anteriors que no forçar la implantació del TIL."

El professor de secundària Bernat Joan i Marí va escriure sobre el TIL, l'article següent:

"TIL: ES POT CORREGIR EL FRACÀS?"

Fa uns dies es va presentar un estudi realitzat per l'Assemblea de Docents d'Eivissa sobre l'aplicació del TIL als centres de primària i secundària de la nostra illa, on es varen poder constatar tota una sèrie de conclusions ben clares. En podem destacar algunes de les que un servidor ha trobat més rellevants. Per exemple, que l'aplicació del TIL, contràriament al que van predicant des de la Conselleria d'Educació del Govern de les Illes Balears i des de la presidència del Govern, no és, ni molt manco, general. A hores d'ara, devers un quaranta per cent dels centres no apliquen el TIL. I la majoria dels que no l'apliquen no ho fan per cap classe de tendència natural a la insubordinació, sinó perquè la Conselleria d'Educació no els ha proveït dels elements necessaris per poder-lo aplicar, començant pel professorat.

Passem, idò, una passa més endavant, una vegada hem sabut que quatre de cada deu centres en realitat no apliquen el TIL. Quin grau de satisfacció tenen els que sí l'apliquen? Ho poden fer amb una certa comoditat? Funciona, el nou sistema? Els professionals de l'Educació troben que, des d'un punt de vista pedagògic, és efectiu? Les respostes també són contundents: més d'un setanta per cent dels centres que apliquen el TIL ho fan amb dificultats o amb moltes dificultats. Només una exigua minoria afirmen que ho poden dur a terme amb uns mínims de normalitat. I es fa una aplicació molt difícil per raons diverses, entre les quals destaca manca de professorat preparat per impartir classes en Anglès. Què vol dir, això? Senzillament, que la Conselleria ha imposat una obligació als centres, però després no ha proveït els mitjans necessaris perquè aquests la puguin dur efectivament a terme. També hi contribueix el fet que la majoria dels alumnes tenen una preparació escassa en anglès, i que, per tant, no hi poden seguir les classes amb normalitat, i, malgrat tot, la Conselleria tampoc no ha implementat cap mitjà perquè la formació en anglès dels estudiants pugui millorar sensiblement.

Com a conseqüència de les circumstàncies esmentades abans, en determinades matèries s'ha hagut de baixar el nivell. De manera que, en determinats casos, avui s'estan ensenyant Ciències Naturals o Ciències Socials, posem per cas, a primer d'ESO, amb un nivell que correspondria tal vegada a cinquè de Primària. Vol dir, senzillament, que, en ares de poder impartir una determinada matèria en anglès, tal i com disposa el pla de la Conselleria, qui la imparteix es veu obligat a fer-ho a un nivell mínim, molt per sota del que pertocaria al nivell de formació dels qui reben la classe. No sabem si els alumnes milloraran el nivell d'anglès –probablement no, ja ho podem avançar–, però està claríssim que estaran molt per davall del nivell exigible en el coneixement d'altres matèries.

I, juntament amb tot això, s'estan donant casos d'antieconomia total. Per exemple, hi ha matèries en què el professor titular –diguem-ne– parla en anglès, però es necessita un altre mestre al seu costat, que ho vagi traduint als alumnes en termes entenedors (és a dir, en català o en castellà). Per què hi ha d'haver dos professors, quan amb un seria suficient? Es poden permetre aquestes situacions totalment antieconòmiques, el nostre sistema educatiu, amb la falta brutal de recursos que patim? Estan ben destinats els recursos esmentats?

L'aplicació del TIL, per tant, ja s'està demostrant clarament que constitueix un autèntic fracàs. Evidentment, hi haurà moltes més ocasions per mostrar l'evolució de les capacitats i competències dels nostres alumnes. Però aquest desori, des del meu punt de vista, es podria corregir. I el govern que entri després del que patim s'hi haurà d'escarrassar des del primer moment.

En primer lloc, s'hauria de recuperar el mínim del 50% d'educació en llengua catalana. No es podrà assolir l'objectiu de tenir alumnes que dominin fluidament les dues llengües oficials si no tornam a una preponderància del català dins el sistema. Tenint el mínim del 50% en català, llavors s'hauria de decidir com es distribuïa el 50% restant (entre català, espanyol i anglès). De manera que, en virtut de la seua autonomia, i tenint en compte el coneixement del medi social de cada centre, haurien de ser els centres els que decidissin com distribuir aquest 50% restant. I, a partir d'aquí, es podrien establir diverses tipologies: centres que fessin tot l'ensenyament en català com a llengua vehicular (aquests, preferentment, haurien de ser els de les àrees amb més alumnat no catalanoparlant); centres que fessin un 25% en anglès i un 25% en castellà (preferentment a les àrees més catalanòfones, on també es podria optar, si així ho decidia el consell escolar, per fer un ensenyament bilingüe català-anglès o català-espanyol).

Amb aquestes correccions, si es dotaven els centres del personal necessari per impartir les classes i si es reforçava el coneixement de la llengua anglesa entre els alumnes, un ensenyament en tres llengües, amb totes les correccions esmentades, probablement podria funcionar. I seria útil per als actuals usuaris, que, al cap i a la fi, és el que hauria de pretendre la Conselleria d'Educació."

L'STEI Intersindical es va passar cert temps analitzant el fet que l'Administració plantejàs la negociació d'un nou pacte d'estabilitat. S'havia de tenir en compte que enguany finalitzava l'actual regulació d'interinitats i, amb ella, també acabava el pacte actual. Per tant, ens trobàvem en el punt que era precís establir les bases de les noves convocatòries d'interinitats. A la darrera Mesa Sectorial, l'Administració havia expressat la voluntat de parlar d'aquestes bases i d'un possible nou pacte d'estabilitat.

Recordàvem que l'any 2008 s'havia fet una regulació de les llistes d'interins per accedir a una plaça d'ocupació pública docent que havia durat fins al 2012. També s'havien regulat les condicions d'un pacte d'estabilitat per a 1.500 persones. El curs 2011-12, l'Administració havia incomplert algunes de les condicions de la pròrroga del pacte i no n'havia volgut renegociar les bases.

El dimecres, 19 de febrer hi havia convocada una mesa tècnica amb el pacte d'estabilitat com a únic punt de l'ordre del dia. L'STEI Intersindical assistiria a la mesa per tal de conèixer la proposta de la Conselleria i per demanar, entre d'altres, que un possible futur pacte tengués en l'experiència docent la part més important del barem. La presència dels sindicats a aquestes meses de negociació era imprescindible per no deixar desprotegit el col·lectiu d'interins i la regulació de les convocatòries futures exclusivament en mans de l'Administració. Si no hi havia la presència dels representants dels treballadors, l'Administració tenia via lliure i podia prendre qualsevol decisió.

Tot d'una que tenguéssim la proposta de la Conselleria convocàriem una assemblea d'interins per tal d'estudiar-la entre tots i totes.

L'STEI Intersindical, des de la seva confederació estatal d'STES, va demanar la inconstitucionalitat de la LOMCE. Per fer-ho, va presentar un text amb la petició, a la Defensora del Poble, de la presentació d'un recurs d'inconstitucionalitat d'aquella llei. Aquest va ser el text que es va presentar:

"EXMA. SRA. DEFENSORA DEL PUEBLO

Augusto Serrano Olmedo, con DNI nº 06199705D, en nombre y representación de la Confederación de Sindicatos de Trabajadoras y Trabajadores de la Enseñanza- Intersindical (STEs-i), con domicilio en la c/ Carretas, 7º F, 28012-Madrid, comparece ante la Defensora del Pueblo solicitando que presente recurso de inconstitucionalidad ante el Tribunal Constitucional contra la Ley Orgánica 8/2013, de 9 de diciembre, para la mejora de la calidad educativa, LOMCE, (BOE del 10 de diciembre).

MOTIVACIÓN DE LA PETICIÓN.

Las razones que motivan esta petición son:

1ª.- El artículo único de la LOMCE, punto uno, modifica el artículo 1º. Principios, de la Ley Orgánica de Educación (LOE, 2006), añadiéndole nuevos párrafos, entre otros el que sigue:

"q) La libertad de enseñanza, que reconozca el derecho de los padres, madres y tutores legales a elegir el tipo de educación y el centro para sus hijos, en el marco de los principios constitucionales".

Consideramos que este nuevo Principio de la Educación no sólo no está recogido en el artículo 27 de la Constitución, ni deriva del mismo, sino que entra en contradicción con este artículo y con el punto 5. del mismo, que contempla que "Los poderes públicos garantizan el derecho de todos a la educación, mediante una programación general de la enseñanza, (...)". Si se concreta como Principio de la Educación, "el derecho de los padres, madres y tutores legales a elegir el tipo de educación y el centro para sus hijos", se dejaría sin efectividad el mandato constitucional de la "programación general de la enseñanza", que no debe ni puede limitarse por un pretendido derecho constitucional a la elección de centro educativo, pues la garantía del "derecho de todos a la educación" corresponde a los "poderes públicos", a las administraciones educativas de las Consejerías de Educación de las Comunidades Autónomas.

Igualmente, en el punto sesenta y ocho del artículo único, que modifica el artículo 109 de la LOE, se dice:

"1. En la programación de la oferta de plazas, las Administraciones educativas armonizarán las exigencias derivadas de la obligación que tienen los poderes públicos de garantizar el derecho de todos a la educación y los derechos individuales de alumnos y alumnas, padres, madres y tutores legales."

Este punto 1 entra en contradicción con el citado punto 5º del artículo 27 de la Constitución que mandata a los poderes públicos a garantizar "el derecho de todos a la educación, mediante una programación de la enseñanza", que no puede limitarse ni mediatizarse por unos inconcretos "derechos individuales de alumnos y alumnas, padres, madres y tutores legales", no emanados del derecho constitucional a la educación.

2ª.- El artículo único de la LOMCE, punto sesenta y uno, que modifica el apartado 3 del artículo 84 de la LOE, dice:

«3. En ningún caso habrá discriminación por razón de nacimiento, raza, sexo, religión, opinión o cualquier otra condición o circunstancia personal o social.

No constituye discriminación la admisión de alumnos y alumnas o la organización de la enseñanza diferenciadas por sexos, siempre que la enseñanza que impartan se desarrolle conforme a lo dispuesto en el artículo 2 de la Convención relativa a la lucha contra las discriminaciones en la esfera de la enseñanza, aprobada por la Conferencia General de la UNESCO el 14 de diciembre de 1960. (...)»

Entendemos que este artículo incumple el artículo 14 de la Constitución: "Los españoles son iguales ante la ley, sin que pueda prevalecer discriminación alguna por razón de nacimiento, raza, sexo, religión, opinión o cualquier otra condición o circunstancia personal o social" en tanto que dicho artículo autoriza la discriminación en la admisión del alumnado a un centro educativo financiado con fondos públicos por razón de sexo. Además entendemos que el argumento utilizado, referente a la Convención de la UNESCO del año 1960, carece de fundamentación jurídica dentro del marco legislativo actual del Estado Español en tanto que:

a) 1. Dicha Convención es preconstitucional y por lo tanto es necesario reinterpretarla a la luz del texto constitucional, que es "la norma suprema del Ordenamiento español quedando demostrada su supremacía o rango superior (...) frente a cualquier otra norma, y en concreto frente a los tratados internacionales", como se recoge DCT 001/2004 del Tribunal Constitucional, de 13 de diciembre de 2004.

b) No respeta las exigencias derivadas del principio de igualdad que garantiza el artículo 9.2 y 14 en tanto que la ley no recoge ningunos criterios objetivos, ni concreta un programa y unas medidas académicas "determinadas" para favorecer la igualdad que permitan justificar de forma objetiva y razonable la excepcionalidad de excluir el sexo como hecho causante de discriminación, según se deriva del dictamen 172/2013 del Consejo de Estado " la segregación en la escuela por alguno de los motivos prohibidos por el artículo 14 de la Constitución o el artículo 6.1 del CEDH es una excepción que requiere de una especial justificación por parte del legislador si cabe mayor, cuando se trata de centros financiados con recursos públicos y más cuando el sistema público se ha orientado desde un primer momento hacia la inclusión y la supresión de toda forma de discriminación por razón de sexo, también en la escuela (...) La Ley Orgánica debe establecer en su articulado para los centros con educación diferenciada que aspiren al concierto, la exigencia de una justificación objetiva y razonable de la excepción y la concreción de un programa y de las medidas académicas a implementar para favorecer la igualdad (...). De no ser así, la previsión podría no ajustarse a las exigencias derivadas del principio de igualdad que garantiza el artículo 9.2 y 14 de la Constitución", estableciendo exclusivamente como requisito la exposición de razones y las medidas académicas que desarrollan para favorecer la igualdad, sin que se establezcan criterios objetivos sobre la pertinencia y razonabilidad o no de estas.

3ª.- El artículo único de la LOMCE, punto ochenta y uno, que modifica el artículo 132 de la LOE, señala las competencias del director de los centros públicos, entre las que cabe destacar:

"l) Aprobar los proyectos y las normas a los que se refiere el Capítulo II del Título V de la presente Ley Orgánica."

"m) Aprobar la programación general anual del centro, sin perjuicio de las competencias del Claustro del profesorado, en relación con la planificación y organización docente."

n) Decidir sobre la admisión de alumnos y alumnas, con sujeción a lo establecido en esta Ley Orgánica y disposiciones que la desarrollen.

ñ) Aprobar la obtención de recursos complementarios de acuerdo con lo establecido en el artículo 122.3."

Sin embargo, el artículo 27.7. de la Constitución señala que "Los profesores, los padres y, en su caso, los alumnos intervendrán en el control y gestión de todos los centros sostenidos por la Administración con fondos públicos, en los términos que la ley establezca."

Los proyectos y las normas a los que se hace referencia en el punto l) de este artículo, están señalados en el artículo 120.2 de la LOE, que señala que "Los centros docentes dispondrán de autonomía para elaborar, aprobar y ejecutar un proyecto educativo y un proyecto de gestión, así como las normas de organización y funcionamiento del centro."

El director del centro, según se señala en este artículo de la LOMCE, es el que aprueba el proyecto educativo; es el que aprueba el proyecto de gestión; es el que aprueba las normas de organización y funciona-

miento de los centros; es el que aprueba la programación general del centro; es el que decide sobre la admisión de alumnos y alumnas; y es el que aprueba la obtención de recursos complementarios.

El director es, en definitiva, el que toma todas las decisiones de tipo pedagógico, organizativo y de gestión del centro, dejando de esta forma sin capacidad de "control y gestión" al profesorado, a los padres y madres y al alumnado, contraviniendo gravemente el principio constitucional marcado en el artículo 27.7 de la Constitución y que diferentes leyes orgánicas han desarrollado dando competencias para el control y la gestión de los centros educativos tanto al Claustro del Profesorado como al Consejo Escolar del Centro, en el que están representados los diferentes sectores de la comunidad educativa.

4ª.- El artículo único de la LOMCE, punto noventa y nueve, añade una nueva disposición adicional trigésima octava a la LOE, que en el tercer párrafo del apartado c) dice: "Los padres, madres o tutores legales tendrán derecho a que sus hijos o pupilos reciban enseñanza en castellano, dentro del marco de la programación educativa. Si la programación anual de la Administración educativa competente no garantizase oferta docente razonable sostenida con fondos públicos en la que el castellano sea utilizado como lengua vehicular, el Ministerio de Educación, Cultura y Deporte, previa comprobación de esta situación, asumirá íntegramente, por cuenta de la Administración educativa correspondiente, los gastos efectivos de escolarización de estos alumnos y alumnas en centros privados en los que exista dicha oferta con las condiciones y el procedimiento que se determine reglamentariamente, gastos que repercutirá a dicha Administración educativa."

Esta disposición es contraria al artículo 148.17 de la Constitución; artículo que se ha desarrollado en los Estatutos de Autonomía de las comunidades con lengua propia distinta del castellano como son Galicia, El País Vasco, Navarra, la Rioja, Asturias, Catalunya, País Valencià i Illes Balears. Esta disposición entra en colisión con el modelo existente en diferentes comunidades autónomas donde las lenguas propias son las lenguas usadas normalmente como lengua vehicular, hecho que garantiza plenamente el conocimiento de las dos lenguas al final de la etapa obligatoria.

También esta disposición entra en colisión con sentencias del Tribunal Constitucional como son la 337/1994 y la 31/2010 que el derecho a recibir la enseñanza en castellano y catalán y rechazan que el deber constitucional de conocer el castellano genere el derecho a recibir las enseñanzas única y exclusivamente en castellano.

LA CONFEDERACIÓN DE STES-INTERSINDICAL, SOLICITA

Que teniendo por presentado este escrito, la Defensora del Pueblo presente recurso de inconstitucionalidad ante el Tribunal Constitucional contra la Ley Orgánica 8/2013, de 9 de diciembre, para la mejora de la calidad educativa, LOMCE, (BOE del 10 de diciembre), y pida la paralización de la aplicación de dicha ley por los perjuicios que su aplicación podría ocasionar a los derechos constitucionales a la igualdad y a la educación contemplados en los artículos 14 y 27.

Madrid, 13 de Febrero de 2014

Fdo.: Augusto Serrano Olmedo, por el Secretariado confederal de STES-i"

Per demostrar la manera de jugar brut de la Conselleria, ja que aquesta havia volgut aconseguir passar els projectes TIL a través dels directors de les escoles, perquè aquests els imposassin, aquí teniu la carta que ens va enviar el president d'ADESMA/FADESIB, Antonio Morante, el 19 de febrer de 2014:

"BENVOLGUTS/DES COMPANYS/ES,

Per la present us inform de la resposta que hem donat a l'ofertament que ens va fer el secretari autonòmic per consensuar amb les associacions de directors l'Ordre de desenvolupament del TIL i el seu calendari d'aplicació, així com altres qüestions de tipus més tècnic i no relacionades amb aquesta.

Com sabeu, el secretari autonòmic es va voler reunir amb nosaltres i amb l'associació de primària abans de la mesa sectorial de dia 11 de febrer, en la que ell posteriorment no va participar, i va comentar a la roda de premsa posterior que havia iniciat el diàleg amb els directors.

Per tal d'evitar possibles malentesos i perquè tengueu informació de primera mà, i un cop registrada de forma oficial la nostra resposta al seu ofertament, us comunicam que hem rebutjat la possibilitat de fer al·legacions a aquesta ordre i que la proposta alternativa que hem fet és la d'aturar la implantació del projecte de TIL per tal de replantejar-lo de forma consensuada amb les distintes entitats del món educatiu,

i hem reclamat que això es faci de forma que compti amb la validació dels experts i estigui dotat d'una progressivitat real, que incentivi la participació voluntària dels centres, d'acord amb la normativa bàsica vigent, per mitjà de projectes educatius que tinguin com a punt de partida la realitat socioeducativa de l'alumnat, i que contempli aspectes com la dotació de recursos addicionals als centres que hi participin (professorat de suport, auxiliars de conversa, recursos materials, etc.), la recompensa a la dedicació del professorat participant, la creació de materials didàctics adequats per a l'ensenyament de matèries no lingüístiques en llengua estrangera i un programa ambiciós i realista, a curt i llarg termini, de formació del professorat que inclogui la metodologia AICLE, entre d'altres.

Per altra banda, hem rebutjat també la possibilitat de participar en qualsevol altre col·laboració sobre qüestions de tipus més tècnic fins que no es recuperi el clima de normalitat que s'ha perdut amb l'obertura d'expedients disciplinaris a directors i amb la campanya de denúncies a equips directius, que en la immensa majoria dels casos s'han demostrat falses o infundades.

En aquest sentit, hem reclamat un cop més que s'arxivin els expedients disciplinaris i que la Consellera rebutgi públicament la campanya de denúncies i d'assetjament a equips directius, i que posi els serveis jurídics del Govern al servei dels seus treballadors perquè puguin dur a terme la seva defensa.

Ben cordialment,"

Mesa de concertada

El 18 de febrer es va celebrar una mesa de concertada i el mateix dia l'STEI Intersindical va enviar aquesta informació als centres. També va enviar retalls de premsa que explicaven el que s'havia tractat:

AQUEST MATÍ S'HA CELEBRAT LA SEGONA MESA DE L'ENSENYAMENT CONCERTAT; ha estat la segona, després de la de dia 9 de novembre, en la qual de manera oficial no s'han tractat els temes que venia demanant l'STEI des del mes de setembre, referent a les retribucions de les taules salarials del conveni.

No obstant, podem avançar una bona notícia: l'Administració s'ha compromès a continuar finançant les jubilacions parcials que es produeixin al llarg del 2014. A partir del 2015 s'anirà estudiant any rere any.

Com a resposta a la petició de l'STEI d'una mesa per a l'actualització de salaris i del deute acumulat, l'Administració diu que s'està estudiant tot i que no dóna dades concretes i confirma que el deute acumulat és d'uns 12 milions d'euros, tal com l'STEI havia anunciat. Hem demanat que en breu s'informi de com i quan s'abonaran les quantitats.

Referent al TIL, l'STEI ha manifestat una vegada més que aquest projecte TIL amb les condicions i la temporització en què està fet és inviable, tant per l'alumnat com per la tasca que desenvolupen els docents.

Hem recordat a l'Administració que era una proposta del Comitè de Vaga de l'STEI-CCOO tractar d'activar l'Acord de 2008, sobretot pel que fa referència a la paga dels 25 anys d'antiguitat, ja que és un dret adquirit des de fa temps.

Demanada informació sobre l'aplicació de la sentència del CRIB als substituïts, la Conselleria ens ha dit que s'estan fent informes i que tenen molts de dubtes sobre la seva aplicació. L'STEI els ha recordat que hi ha una sentència del Tribunal Suprem que els obliga a pagar.

Us continuarem informant."

Març de 2014

L'STEI Intersindical en defensa del drets socials, culturals i lingüístics

Davant unes declaracions totalment desencertades i injurioses del president del Govern de les Illes Balears, M. Antònia Font, de l'STEI Intersindical, va enviar als mitjans de comunicació l'article següent:

"BAUZÁ, UN PRESIDENT SENSE SOLUCIONS

La veritat és que no ens han sorprès gens les respostes que, dels temes educatius, dilluns matí dia 24 de febrer, va donar el president Bauzá a les preguntes que li va fer na Pepa Bueno, periodista de la Cadena SER. Va parlar de les prospeccions petrolieres davant les nostres costes, de l'atur, de la precarietat laboral, de la pobresa i de la misèria, d'educació, de finançament i de la l'avantprojecte de llei de l'avortament.

Pel que fa a educació, per començar volem dir que, globalment, el president amb les seves declaracions va continuar mostrant el seu desconeixement del que passa als centres, va tornar a insultar els docents de l'ensenyament públic, va mostrar la seva desinformació de com ha anat la negociació amb els comitès de vaga durant la vaga indefinida, de com va l'aplicació imposada del seu TIL, tant a la pública com a la privada concertada, i va quedar clar que desconeix totalment amb qui es reuneix i amb qui té obert el diàleg la consellera d'educació.

Les mentides, president, com deim en bon mallorquí, tenen les cames curtes! Per començar no es pot dir que a les Illes el Govern que vostè presideix només té problemes amb una part de la comunitat educativa i carregar tot el conflicte als mestres i professors de la pública. Una vaga indefinida que va durar tres setmanes, que va començar amb un 90% de seguiment a la pública, un 40% a la concertada i un 87% a les cooperatives d'ensenyament, que comptà amb el suport de les famílies, que el president de la patronal de centres privats Escola Catòlica va dir que "el TIL és indefensable", deixa ben clar que l'oposició al TIL - per la seva falta de coherència pedagògica, per la falta de formació de professors i alumnes, per la seva implantació no progressiva sinó invasiva i imposada i mal planificada- és de tota la comunitat educativa i no només "d'una part" com diu vostè. Tots estam a favor d'incentivar l'aprenentatge de l'anglès, fent-lo compatible amb l'aprenentatge real de les dues llengües oficials- i volem consens amb la forma, el contingut i el calendari d'aplicació del projecte que s'hagi de dur a terme. Reclamam el dret a la participació de la comunitat educativa i dels experts docents investigadors de la UIB, el respecte per l'autonomia dels centres i el consens en un model que garanteixi el dret a una educació de qualitat, inclusiva i en català, amb igualtat d'oportunitats per a tots els infants i joves de la nostra comunitat. La manifestació massiva del 29 de setembre a totes les illes, la solidaritat econòmica que ha arribat a les caixes de resistència, el pronunciament de molts Ajuntaments, fins i tot del PP, en contra de l'aplicació del seu TIL no consensuat, les intervencions dels grups parlamentaris de l'oposició, demostren que la societat civil i els seus representants a les institucions democràtiques de les Illes, han fet costat a les reivindicacions de tota la comunitat educativa.

També deu saber, president, que el TIL no s'aplica de la mateixa manera a la pública que a la privada concertada que tenen molt més marge de maniobra en l'aplicació. Com passa també amb la Llei de símbols que els centres privats concertats no necessiten demanar permís per penjar el que vulguin a les seves façanes. El nivell d'imposició no és el mateix. Afortunadament, el poder que li dona la majoria silenciosa de les urnes, per un programa que no compleix, no li permet exercir el seu autoritarisme damunt aquesta part de la comunitat educativa.

Però la cosa no acaba aquí. Parla de solucionar el fracàs escolar, el 30% que pateix el nostre sistema educatiu. I ho vol fer canviant el model lingüístic escolar que les avaluacions internes de la seva conselleria diuen que funciona perfectament i que té el consens majoritari de les famílies, com va quedar demostrat amb la seva "lliure elecció de llengua" on un 87% de pares i mares el juny de 2012 i el 90% el juny de 2013, triaren ensenyament en català. No ens vulgui enganar. Ni els professors, ni els pares i mares, ni tampoc la ciutadania som beneïts. I a més a més la crisi ens ha espavilat a tots.

Vostè utilitza el seu "els professors fan política a les aules" per atacar-nos. Idò sàpiga que això no variarà

la nostra manera de fer feina. Ensenyar els continguts acadèmics de les matèries, fer-los progressar en els seus aprenentatges, treballar la competència matemàtica, les habilitats lingüístiques, conèixer la història, la ciència, la filosofia, aprendre a conviure, a valorar la diferència, el patrimoni cultural, l'art i la música, educar en el sentit crític, fer pensar els alumnes, comentar la realitat que ens envolta i preparar-los per una participació activa en la democràcia, forma part dels currículums establerts i dels objectius de la lleis educatives.

I sap què li dic? Que sí, que farem política també fora de les aules. Primer de tot que la ciutadania prengui consciència de qui ens governa. La gent ha d'entendre que la política és important, que condiona les nostres vides i que hem d'actuar perquè no ens retallin els drets laborals i socials. Perquè volem que es faci realitat el dret a la feina i a un habitatge digne. A l'esquerra del PP hi ha una àmplia oferta de partits on triar una bona opció i en aquests partits els demanarem que practiquin una altra manera de fer política, amb consens, transparència, participació. Que prioritzin les persones primer, que apostin pels serveis públics i no per la privatització o l'externalització. Que canviïn les lleis electorals per poder recollir millor les opcions polítiques de tots. Que estableixin els salaris màxims de polítics i empresaris i banquers, i no només els insuficients salaris mínims. I sobretot que ens facin un model educatiu d'acord amb un nou model econòmic i social. No cal que els docents ens presentem a les eleccions, basta que en triem una de les que es presentin. I que hi participem de valent durant tota la legislatura.

Per acabar dir-li que el comitè de vaga del sindicat ha demanat reiterades vegades, de paraula i per escrit, que sigui el president que se sigui a negociar amb els comitès de vaga. I vostè mai no ho ha fet. Vostè va dir a l'entrevista de la SER que la consellera la setmana passada es va reunir amb els representants del professorat per negociar. Mentida. La consellera la setmana passada amb qui es va reunir és amb un col·lectiu no representatiu de la comunitat educativa, que es dedica a treballar la fractura social dins els centres, que promou l'enfrontament entre pares i mares, que presenta denúncies falses contra els centres, els professors... en definitiva es reuní amb el col·lectiu que lluny de denunciar les necessitats reals del sistema educatiu i treballar per la convivència i la cohesió social, treballa per tot el contrari. Un col·lectiu que és com el braç armat, ideològicament parlant, del PP més radical i ultradretà que ara ens governa.

Finalment recordar-li, perquè sembla que ho ha oblidat, que les negociacions començaren per demanar la retirada del TIL, amb arguments pedagògics i amb consens de la comunitat educativa a demanar la voluntarietat en l'aplicació i la constitució d'una mesa d'experts per treballar un nou model TIL de consens. El conflicte educatiu resta obert. La seva resposta: provocació i crispació. Els docents continuem en lluita per l'educació, l'ensenyament en català, l'aprenentatge de l'anglès, el diàleg, la democràcia i el consens."

La secretaria de la Dona de l'STEI Intersindical, com cada any, per celebrar el dia Internacional de les Dones, el 8 de març, va elaborar una unitat didàctica, enfocada a educació infantil, primària, secundària, batxillerat, formació professional i persones adultes, per tal de treballar i reflexionar sobre les diferències i les desigualtats de gènere que encara són presents a la nostra societat.

L'STEI la va enviar als centres. El lema del 8 de març de 2014 era: "Claus feministes per a una societat malalta".

També informava que la manifestació es faria el mateix dia 8, dissabte, a les 12.30h i partiria des de la plaça d'Espanya, continuaria per Sant Miquel, Conqueridor, Sant Feliu i acabaria a la Porta de Santa Catalina, on es faria un vermut solidari.

Per aquestes dates, l'STEI Intersindical va advertir que la LOMQE promovia el clientelisme i l'amiguisme. L'STEI va denunciar que el sistema de contractació que es derivaria de l'aplicació de la LOMQE era un atac a la transparència i a la igualtat d'oportunitats entre els aspirants a ocupar les places docents. A partir de la potenciació de l'assumpció de més competències per part dels directors, es podrien perfilar les places del professorat de cada centre, tant per a la inclusió de nou professorat com per al manteniment de la continuïtat de cada claustre. Amb l'excusa de promoure nous projectes de qualitat, l'especialització curricular i la recerca de l'excel·lència, es possibilitaria una contractació de professorat en desigualtat de condicions.

Així, vàrem explicar que l'article 122 bis de la LOMQE, referent a "Accions destinades a fomentar la qualitat dels centres docents", atorgava als directors les competències de:

1. Establir requisits i mèrits específics per als llocs oferts de personal funcionari docent, així com l'ocupació de llocs en interinitat.
2. Rebutjar, mitjançant decisió motivada, la incorporació a llocs en interinitat de personal docent procedent de les llistes centralitzades. Aquesta decisió haurà de ser ratificada per l'Administració educativa corresponent.

Des de l'STEI vàrem denunciar que aquesta manera d'accedir a l'exercici docent fomentaria la contractació a dit, ja que els mèrits exigits per a cada lloc de feina podrien ésser creats expressament per afavorir determinades adjudicacions.

Calia recordar que l'Administració tenia mans lliures per elegir directors. Per això, els directors de centres es podrien veure pressionats per col·locar tal persona o tal altra.

En contra d'aquest model, l'STEI Intersindical defensava la lluita contra el nepotisme i la corrupció. La transparència havia de regir les adjudicacions de places i les comissions de serveis. Apostàvem per un model on els directors dels centres no haguessin d'assumir aquest paper discriminador i on tots els docents poguessin optar a les places sense patir desavantatges.

Paral·lelament a aquesta denúncia, l'STEI i la seva confederació havia duit la LOMQE a la Defensora del Poble, perquè hi veia indicis d'anticonstitucionalitat. La nova llei educativa contradeia principis bàsics de la Constitució, com ara el dret universal a l'educació (en acceptar la lliure elecció de centre), la no discriminació dels alumnes (quan permetia la separació de sexes a les aules), l'autonomia dels centres (que quedava greument restringida), la defensa de les llengües pròpies (en condicionar-ne l'ús com a llengües vehiculars de l'ensenyament...), etc.

Des de l'STEI emprendreíem qualsevol via per denunciar la LOMQE i els seus postulats, perquè la consideràvem una llei regressiva que promovia l'elitisme i que atemptava contra l'esperit inclusiu que hauria de tenir el sistema educatiu. En aquest sentit, donàvem suport al recurs d'anticonstitucionalitat de la LOMQE que presentava el PSOE i diversos governs autonòmics, i reclamàvem que, en haver-hi alternança de les majories polítiques actuals, els partits que accedissin al poder mantenguessin el compromís que havien adquirit de derogar aquesta llei.

El 9 de març feia exactament un any que els Països Catalans s'havien "enllaçat per la llengua". El 9 de març de 2013, diverses ciutats de parla catalana sortiren al carrer de manera simultània reivindicant la defensa de la llengua comuna davant els atacs sistemàtics que rebia.

D'est a oest i de nord a sud, ciutats com Palma, Elx, Barcelona, Perpinyà, València o l'Alguer, l'illa de Menorca i les Pitiüses, entre d'altres, mostraren la seva unitat cultural lluint els llaços amb els colors de la senyera, símbol del moviment enllaçat.

En aquell moment, denunciàvem els greuges patits per la llengua a tots els territoris; la incipient llei LOMQE, la imposició del TIL a les Illes Balears, la sentència contra la immersió lingüística a Catalunya, l'escassetat de línies en valencià o el desprestigi del català a la Franja, Catalunya Nord o l'Alguer.

Llocs emblemàtics del territori es guarniren amb llaços com el castellet a Perpinyà, la plaça del Pi a Barcelona, la plaça de l'Ajuntament de Girona, l'acte al Teatre d'Es Mercadal a Menorca, la Vila d'Eivissa, a València, a Castelló i Alacant, el monument a la unitat de la llengua a l'Alguer o el Consolat de Mar a Palma, i diverses escoles varen romandre enllaçades durant la jornada reivindicativa. A Mallorca es va reunir també el Consell social de la llengua catalana a l'edifici Sa Riera de la UIB.

El 9 de març de 2014, la raó de ser d'aquella jornada prenia més sentit que mai. Malauradament, els motius per a una defensa conjunta de la llengua a tot el territori era més necessària que mai. A tots els greuges anomenats abans, n'havíem d'afegir molts més, sobretot a l'Estat espanyol on la recentralització del Govern anava pujant de to, segurament fruit de l'escenari sobiranista del Principat i de la constant negació de la diversitat cultural i nacional de l'Estat i d'alguns governs autonòmics còmplices: un any després els valencians ja no tenien mitjans públics propis, s'estaven tancant escoles i línies en valencià; un any després a les Balears se continuava prohibint les quatre barres com si l'estendard del rei en Jaume no hi tingués res a veure amb els illencs, les dimissions de directors i altres docents dels centres escolars continuaven enfrontant-se a Bauzá per la inaplicació del TIL i per les retallades a l'educació i la comunitat educativa vestida de verd inundava els carrers de les Illes; un any després a la llengua dels franjolins li deien LAPAO mentre continuava vetada a les institucions oficials; un any després noves sentències continuaven desafiant l'escola en català a Catalunya; un any més de minorit-

zació de la llengua a l'Alguer i la Catalunya Nord; un any on els sociolingüistes ens havien alertat que a Andorra la llengua patia la pressió de les potents llengües veïnes.

Un any després des d'Enllaçats per la Llengua i des de l'STEI Intersindical continuàvem lluitant pels mateixos objectius: la defensa i dignificació de la llengua catalana en tots els àmbits. Defensàvem la insubmissió a la LOMQE, continuàvem colze a colze amb els i les mestres de les Illes Balears, havíem reclamat i reclamàvem un Espai Català de Comunicació, dèiem no al tancament de RTVV, denunciàvem la sistemàtica negació de la unitat de la llengua des d'institucions autonòmiques com l'aragonesa (Lapao) o la Generalitat valenciana (criminalització de l'AVL), defensàvem el model d'escola pública catalana i exigíem el respecte a la Carta europea de les llengües regionals i minoritàries.

Un any més havíem continuat ampliant la xarxa d'entitats, els seguidors a les xarxes socials i les persones que ens feien costat. Continuàvem defensant el nostre principal patrimoni com a poble; la llengua que ens unia.

"Enllaçats per la Llengua havia sorgit davant la necessitat d'actuar conjuntament a tots els territoris dels Països Catalans de manera coordinada. Havia fet costat a la Bressola, als alcaldes i docents de la Franja de Ponent, a la vaga indefinida per l'educació a les Illes Balears, a les agressions i amenaces contra la llengua al País Valencià i, en general, a l'ofensiva del PP en contra de la llengua allà on governava"

L'STEI Intersindical, l'Assemblea de mestres i professors en català de les Illes Balears i Enllaçats per la Llengua, a mitjan març, ens vàrem solidaritzar amb la comunitat educativa del País Valencià, que lluitava per l'ensenyament en català.

La Generalitat valenciana volia tancar centres que feien ensenyament en valencià. I no responia a més d'un centenar de famílies que demanaven ensenyament en valencià. Com pot ser això? Ara que Wert volia posar ensenyament en castellà als Països Catalans, pagat per les administracions educatives, per davant d'altres necessitats més importants, al País Valencià es tancaven escoles que feien ensenyament en valencià. Però la gent resistia. Des de l'STEI i des d'Enllaçats per la Llengua ens vàrem proposar organitzar activitats de suport als companys del País Valencià que lluitaven per un ensenyament de qualitat i en valencià.

Aquesta decisió l'havíem presa després de rebre un comunicat de la Plataforma Prou del País Valencià. Aquest era el comunicat:

"ACÍ TENIM UN GRAN EXEMPLE QUE ÉS EL CEIP CIUTAT DE CREMONA D'ALQUÀS. Ja porten 22 dies de tancament. Estan fent una esplèndida feina i els pares, mares i mestres de l'escola estan demostrant dia a dia que estan units i que sí que es pot. Ens ha arribat la informació que Conselleria està intentant saber quins mestres estan donant suport al tancament i estan fent pressió. Espere que aguanten fins que comencem els nostres tancaments i entre tots tinguem més força.

El suport d'Enllaçats per la Llengua per a nosaltres és molt important. Sense voler, de vegades el negativisme s'engansa i costa una miqueta alçar el cap!

Ací, el problema és que ha calat molt fons la idea que el Govern fa el que els dona la gana (i ben cert que és...) i que no podem fer res (amb açò ja no hi estic d'acord). La gent està més que farta del dia a dia del Govern valencià i se sent impotent, a molts els és indiferent ja i la majoria assumeix que és el que ens toca perquè la majoria així ho vol (així almenys es va demostrar a les urnes). Sort que hi ha molta gent que té forces i fa per estirar de la resta. Sort que els uns als altres ens donem suport i ànims. A veure si entre tots fem veure que sí que podem fer front i plantar cara."

El 14 de març ens va arribar la contestació que havia fet la "Defensora del pueblo", davant la petició dels STES que dugués al Constitucional la Llei Wert. Aquesta va ser la contestació en sentit negatiu:

EEC-JTA-IMM

Nº Expediente: 14003477

Sr. D.
 AUGUSTO SERRANO OLMEDO
 STES-I SINDICATO DE TRABAJADORES DE
 ENSEÑANZA-INTERSINDICAL
 C/ CARRETAS Nº 14 7º PTA. F
 28012 MADRID

Defensor del Pueblo
 REGISTRO

Fecha: 10/03/2014
 Salida: 14025287
 Expte.: 14003477

Estimado Sr.:

Se ha recibido su escrito, que tuvo entrada en esta Institución el día 13 de febrero de 2014, solicitando que por parte del Defensor del Pueblo, en uso de la legitimación activa constitucionalmente conferida, sea interpuesto recurso de inconstitucionalidad contra la Ley Orgánica 8/2013, de 9 de diciembre, para la mejora de la calidad educativa.

La Junta de Coordinación y Régimen Interior en su reunión del día 10 de marzo de 2014, en cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 18.1.b) del Reglamento de Organización y Funcionamiento del Defensor del Pueblo, de 6 de abril de 1983, ha tenido conocimiento de dicha solicitud de interposición de recurso de inconstitucionalidad, informando en sentido negativo.

Así pues, oída la Junta de Coordinación, no se ha considerado procedente en el presente caso hacer uso de la legitimación conferida en el artículo 162.1 de la Constitución española, adoptando la resolución que se acompaña al presente escrito.

Le saluda muy atentamente,

Soledad Becerril
 Defensora del Pueblo

Las peticiones de privacidad y el tratamiento de los datos de carácter personal se realizan conforme a lo dispuesto en la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre, de Protección de Datos de Carácter Personal, y en la Instrucción del Defensor del Pueblo de 23 de septiembre de 2008 (BOE de 8 de diciembre de 2008) donde se establece el procedimiento para que los ciudadanos puedan obtener gratuitamente información sobre sus datos e igualmente proceder a solicitar la rectificación, cancelación y oposición a los mismos.

1 de 1

Paseo de Eduardo Dato, 31 - 28010 Madrid
 Tel.: (+34) - 91 432 79 00 Fax: (+34) - 91 308 11 58

www.defensordelpueblo.es
 registro@defensordelpueblo.es

L'STEI Intersindical va organitzar unes jornades dedicades a Ramon Llull, els dies 13, 14, i 15 de març. Després de clausurades va emetre el comunicat següent:

"L'STEI TANCA AMB ÈXIT DE PARTICIPACIÓ LA SEGONA PART DE LES JORNADES RAMON LLULL

Aquest cap de setmana s'ha duit a terme, amb més de 80 inscrits, la segona part de les Jornades que l'STEI ha dedicat a la figura de Ramon Llull. Aquestes Jornades són un acte de catalanitat pel personatge que les protagonitza: Ramon Llull. Una figura que ara reactualitzam, ens acostam al segle XXI i l'acostam als nostres joves, per ser qui és i perquè és el nostre patrimoni cultural i és responsabilitat nostra cuidar-

lo, fer-lo conèixer i valorar-lo. Per aquesta re-actualització hem comptat amb n'Anthony Bonner, investigador i traductor de Llull, americà que fa molts d'anys que viu a Mallorca, n'Albert Soler de la Universitat de Barcelona i na Maribel Ripoll que ha fet la seva tesi doctoral sobre Ramon Llull i ens va parlar de Llull i la mediterrània.

La segona part de les Jornades començaren dijous 13 de març amb un dinar medieval, realitzat per professors i alumnes de l'IES Juníper Serra. Un dinar que es va fer a partir de les investigacions del doctor Toni Contreras i Núria Bàguena sobre el receptari medieval, i la recerca i les adaptacions que feren els propis professors de l'institut. El resultat d'aquesta proposta va ser extraordinari. Primer per la qualitat del dinar que es va servir. Original, saborós... molt ben cuinat i molt ben servit. Després per la feina feta dins la cuina que es va demostrar excel·lent, i finalment perquè la posada en escena a la sala es va fer cuidant fins l'últim detall: una disposició de les taules en forma de U, un menú individual imprès amb il·lustracions i una tipologia de lletra estil medieval, la vaixel·la de fang combinada amb

el vidre, tot de formes a l'estil de l'època, els colors de les estovalles, dels tovallons, els uniformes dels cambrers i de les cambreres, centres de fruites i fruits secs, la música medieval. Emocionant tot plegat.

Vàrem poder veure que hi havia un gran treball de preparació per a l'elaboració dels plats i un resultat final impecable, tot això acompanyat per un servei a la sala immillorable. Per a ells ha estat un repte més dels que sovint fan al centre per innovar, crear i introduir noves propostes que ensenyen també als alumnes com dur a terme propostes que els fan créixer en la seva professió. Innovació i qualitat són a l'ordre del dia d'aquest equip de professors. A l'IES Juníper Serra es fa formació professional de qualitat amb una bona formació acadèmica i amb un equip directiu que coordina tota la feina del claustre d'un dels centres més grans de les Illes, i ho fa amb uns resultats extraordinaris.

Els dos horabaixes següents la Jornada va continuar a la UIB, amb ponències sobre el context històric de Ramon Llull, les Beguines que eren dones mallorquines que vivien, des de l'edat mitjana, en comunitats de dones, fora de la família i dels convents de monges i feien el bé als pobres. Una investigació que du a terme l'historiador, teòleg i investigador Josep Amengual. També parlarem de la figura de Llull vista a través de la història i no a través de la filologia. Conduïts per Pere Fullana poguérem comprovar com Llull és un referent social i identitari per a nosaltres i possiblement el català més universal i permanent de la cultura catalana. Les Jornades de Llull també han comptat amb tres ponències dedicades a la dona, un tema poc explorat i que desperta molt d'interès. Per això parlarem de la dona a l'obra de Ramon Llull, de les dones coetànies de Llull i arribarem fins al segle XIX on hi trobam dones escriptores mallorquines que a la seva obra també parlen de Llull. I de les beguines que ja hem comentat abans. Per aquests apartats comptarem amb na Isabel Peñarrubia i n'Eusèbia Rayó, historiadores, escriptores i investigadores i na Maribel Ripoll de la nostra UIB.

Finalment les Jornades es completaren amb tres itineraris lul·lians. El primer, Randa i Cura, que el va fer en Joan Capellà. El segon, el Monestir de la Real i el de Miramar, que hem fet avui amb Gabriel Ensenyat, professor de la UIB, i que ha comptat amb la col·laboració del pare Joan F. March, el doctor Carles Amengual i la professora Catalina Bonnín. I el tercer que farem per Palma dissabte qui ve."

El 19 de març, l'STEI Intersindical va convocar els interins interessats a les assemblees de Palma, Manacor, Menorca, Eivissa i Formentera per explicar el document que s'havia rebut de la conselleria d'Educació referent al nou pacte d'estabilitat i també les negociacions sobre el tema que s'haurien de mantenir a la mesa tècnica d'aquest dijous, 20 de març dematí.

El 21 de març hi va haver una reunió del Consell Escolar de les Illes Balears (CEIB) i es varen prendre decisions sobre el desplegament del TIL. Es va emetre el comunicat següent:

TOT I HAVER-SE APROVAT L'INFORME AMB ELS VOTS DELS REPRESENTANTS de l'Administració educativa, les patronals, els presidents dels consells escolars insulars -excepte el de Formentera-, la majoria dels representants de les organitzacions de la comunitat educativa al Consell Escolar de les Illes Balears (CEIB) hem votat en contra de l'informe de l'Ordre de desplegament del TIL. 17 vots a favor, 11 en contra i 2 abstencions és el resultat de la votació de l'informe que el CEIB elevarà a la Conselleria.

En el plenari celebrat avui dia 21 de març de 2014 l'STEI ha expressat el rebuig a l'informe presentat pel president del CEIB, perquè no recollia la majoria de propostes formulades tant per l'STEI com per la resta de consellers en representació de la comunitat educativa (els altres sindicats, la UIB, FAPA-COAPA, Cooperatives d'Ensenyament...). L'STEI ha reclamat a les al·legacions presentades a l'ordre:

Una aturada de l'aplicació del TIL. La constitució d'una comissió d'experts, amb la participació de la comunitat educativa, l'Administració educativa i el personal docent i investigador de la UIB. Mentrestant es consensua el nou model TIL, hem demanat l'aplicació d'un pla per incentivar l'aprenentatge de l'anglès amb el reforç de l'àrea de llengua anglesa, amb desdoblaments, ràtios baixes, auxiliars de conversa, pel·lícules en versió original a la TV pública, reforç de les seccions europees..., així com un pla de formació per al professorat ben planificat en temps.

També hem reclamat a l'Administració educativa un estudi amb participació dels representants de la comunitat educativa, amb experts en la matèria, per fer un bon diagnòstic de l'aplicació del TIL. Perquè fins ara, tots els informes que s'han fet (STEI Intersindical, Associació de directors de secundària, Assemblea de Docents, etc.) confirmen la improvisació de l'Administració en la implantació invasiva d'aquest projecte, la manca de recursos de què disposen els centres, l'increment de les dificultats en l'assoliment, per part dels alumnes, dels continguts de les àrees no lingüístiques impartides en una llengua estrangera, la qual cosa sí que provoca un increment del fracàs escolar.

L'STEI està completament en contra de la implantació del TIL a infantil, i a tota la primària i al primer cycle d'ESO en dos anys. I ho feim per criteris tècnics i pedagògics. Avalats pels experts en la matèria que diuen que la implantació ha de ser ben planificada, de forma realment progressiva, any a any i consensuada amb la comunitat educativa de cada centre. I atenent a les característiques sociolingüístiques de l'alumnat, l'autonomia de centres per tal de garantir el coneixement de les dues llengües oficials, la cohesió social i l'assoliment d'un bon nivell en una llengua estrangera.

Per tant el calendari d'aplicació que es desprèn de l'ordre és totalment ideològic i no obeeix ni a criteris tècnics, ni tampoc a cap criteri pedagògic.

Fins i tot l'informe aprovat no recull, ni tan sols la proposta que l'Administració va posar damunt la taula durant la negociació amb els comitès de vaga que era la voluntarietat d'aplicació del TIL a 1r d'ESO.

La Conselleria, amb aquestes ordres promou la conflictivitat als centres i no obri vies de diàleg i negociació."

El 24 de març, a una reunió del Grup de Treball Unitari de Mallorca, l'STEI Intersindical va explicar la situació actual de les Escoles del País Valencià. El sindicat STEI, en contacte permanent amb l'STEPV Intersindical Valenciana i la Plataforma PROU, també va informar que, en primer lloc faria saber a tots els centres de les Illes Balears, el que estava passant al País Valencià. En segon lloc, va proposar fer una concentració simbòlica de suport el divendres, dia 28 de març, així ells allà, als actes de dia 29M, ja podrien dir que tenien el suport de sindicats d'educació representants dels docents de les Illes i d'entitats i organitzacions representatives dels pares i mares de Mallorca, de les associacions de directors d'infantil i primària, de les cooperatives d'educació, etc.

A la reunió, a part del nostre sindicat, l'STEI de Mallorca, Menorca i les Pitiüses (Eivissa i Formentera), també s'aconseguí el suport de la FAPA Mallorca, de l'Associació de directors d'infantil i primària (ADIPMA), de FETE-

UGT, de les Cooperatives d'Ensenyament, que són centres molt lligats a l'ensenyament en català, de l'Assemblea de mestres i professors en català de les Illes Balears i del Fòrum Musicae.

També es va comptar amb el suport d'Ensenyants Solidaris, Dones Educadores i d'Enllaçats per la Llengua (amb organitzacions de tots els PPCC).

La concentració simbòlica es duria a terme davant l'estàtua de Ramon Llull al Monestir de la Real, un lloc emblemàtic de defensa del territori, la llengua i la cultura catalana. Amb una pancarta amb els logos dels adherits, el llaç d'Enllaçats i el logo de la Plataforma Prou del País Valencià.

Convocats pel sindicat STEI Intersindical, el Fòrum Musicae i la Plataforma CREA, es va celebrar el 25 de març horabaixa una reunió d'ensenyants de música i plàstica a l'edifici Sa Riera de la UIB a Palma. Hi havia una inquietud entre aquests docents respecte del futur de l'àrea d'artístiques davant l'aplicació de la LOMQE el curs vinent.

Es proposà que la reunió també es fes a Menorca i Eivissa durant el mes d'abril. Es varen explicar com estan les coses fins ara. Es feu un recull del que sabem que passa a altres comunitats autònomes... i el col·lectiu pensà que seria bo en primer lloc parlar amb la màxima representant educativa de les Illes que era la consellera d'Educació. A tal efecte, el 26 de març matí

s'havia registrat a la Conselleria una petició de reunió -d'una delegació de mestres i professors de música-, amb la consellera per tal de traslladar-li les inquietuds del col·lectiu i per explicar-li la importància de l'educació artística per una formació integral dels infants i joves.

El col·lectiu pensava que era molt important que es mantingués la presència d'aquests ensenyaments durant tota l'etapa de l'educació obligatòria. S'esperava una resposta ràpida per part de la Conselleria.

També s'elaboraria un manifest que es donaria a conèixer ben aviat i altres activitats que s'anunciarien amb posterioritat i a l'espera de la reunió amb la consellera.

La secretària de Política Educativa i Normalització Lingüística de l' STEI Intersindical, M. Antònia Font, i el secretari de Moviments Socials de l' STEI Intersindical, Francesc M. Ramis, varen participar a Brussel·les, el 31 de març, a l'Assemblea General de la Xarxa Mundial pels Drets Col·lectius dels Pobles que es reunia al Parlament Europeu.

La Xarxa Mundial pels Drets Col·lectius del Pobles, de la qual l' STEI Intersindical n'és membre fundador, es constituí a Girona l'abril de 2010. Aquesta Xarxa és un espai d'articulació de moviments socials, organitzacions i sindicats d'arreu del món que actuen pel reconeixement, la promoció i l'aplicació dels drets col·lectius dels pobles.

La Xarxa va néixer en el marc del Fòrum Social Mundial, sobretot a l'impuls que aquest li donà en la seva edició de Belém l'any 2009 a Brasil.

Un dels principals objectius de la Xarxa Mundial pels Drets Col·lectius dels Pobles és la defensa de les agressions contra el territori, les llengües, les cultures i els béns naturals, com a patrimoni de tota la humanitat i a elements bàsics per a l'existència de tot poble, defensant-les de tota mena d'agressió.

L' STEI Intersindical continuava amb la seva tasca de denúncia internacional de les agressions, tant del Govern Bauzà com del Govern espanyol, als drets col·lectius dels mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs com per exemple l'eliminació del requisit del català, llengua pròpia de les Illes Balears, per a l'accés a la Funció Pública, el tancament de mitjans de comunicació en llengua catalana o l'atac permanent al sistema educatiu

públic i en català. L'STEI també duria la veu dels Enllaçats per la Llengua al Parlament Europeu i denunciaria els atacs que patia la llengua catalana a la resta dels Països Catalans.

També, l'STEI participaria el dia anterior, el 30 de març, a la manifestació convocada per la Comissió Internacional de Ciutadans Europeus (ICEC) per demanar a les institucions europees que garantissin formalment que es respectassin els processos sobiranistes que hi ha en marxa actualment a Europa i perquè es rebutjàs qualsevol oposició antidemocràtica dels estats perquè els ciutadans de qualsevol nació que volguessin exercir el seu dret a l'autodeterminació ho poguessin fer.

I una vegada haver participat a aquesta assemblea, aquest va ser el comunicat que es va enviar a la premsa:

"STEI INTERSINDICAL PARTICIPA A LA XARXA MUNDIAL PELS DRETS COL·LECTIUS DELS POBLES

El Sindicat ha denunciat la situació educativa i lingüística de tot el territori dels Països Catalans

L'STEI Intersindical, la IAC i la Intersindical valenciana han participat en l'assemblea de la Xarxa Mundial dels Drets Col·lectius del Poble que ha tingut lloc al Parlament Europeu a Brussel·les. L'STEI Intersindical, juntament amb la Intersindical valenciana, és una de les entitats fundadores de la Xarxa. També s'hi ha fet present la plataforma Enllaçats per la Llengua per la feina conjunta que fan a tot el territori dels PPCC.

En l'assemblea de la Xarxa diversos representants han intervingut per informat sobre la situació dels casos del: Kurdistan, Quebec, Escòcia, Catalunya, Galiza, Euskal Herria, Gal·les, Còrsega, Illes Balears, País Valencià, Bretanya, Friul, Cornuella, Amazing...

M. Antònia Font, que ha intervingut en nom de la Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC), Intersindical Valenciana i STEI Intersindical, ha informat de la situació de la llengua i l'educació a les tres parts del territori.

En la seva intervenció ha denunciat la vulneració dels drets nacionals, socials, culturals i lingüístics. Aquestes es concreten en assumptes com: l'incompliment, per part de l'Estat espanyol i dels governs balear i valencià, de la Carta Europea de les llengües regionals i minoritàries; el tancament de RTVV i RTV de Mallorca i l'apagada de TV3 al PV i a les Illes; la política recentralitzadora i uniformista que té com un dels seus exponents la LOMQE; la pretensió d'impedir que la nostra llengua sigui la llengua vehicular a tot l'ensenyament o la manca o supressió del requisit lingüístic, a les Illes i al PV, per accedir a les administracions públiques, el maltractament institucional del Govern de les Illes Balears cap a la llengua i la cultura dels formenterencs, mallorquins, menorquins i eivissencs, el tancament de línies en valencià, l'atac al model lingüístic escolar català per part del ministre Wert, les retallades en plantilles de professorat i en programes de suport, les ajudes a les famílies, retalls en beques i una especial menció a la retallada en el dret a la participació democràtica als centres.

Totes aquestes accions van acompanyades d'unes polítiques socials, sota l'excusa de la crisi, per: recentralitzar l'Estat, retallar competències i mantenir l'espòli fiscal.

A més, s'ha posat en evidència la contradicció que suposa la intervenció de les institucions europees en matèria econòmica, però la passivitat quan l'Estat espanyol vulnera els tractats internacionals dels drets humans o lingüístics.

Per això, tant la IAC com la Intersindical Valenciana i l'STEI Intersindical consideren important i necessari que la comunitat, els moviments socials i les diverses xarxes internacionals tinguin una informació real i objectiva de les polítiques del Govern espanyol per coordinar les seves actuacions per acabar amb aquestes polítiques.

La Xarxa Mundial, a més, ha aprovat diversos documents estratègics per avançar en el dret a l'autodeterminació i el dret a decidir el seu futur que tenen tots els pobles en el món."

L'STEI Intersindical de l'ensenyament concertat exclòs per la Conselleria de la negociació de les taules salarials

La conselleria d'Educació va convocar una reunió per tractar de l'actualització de les taules salarials i en va excloure algunes organitzacions. L'STEI Intersindical de concertada va manifestar el seu desacord amb els termes de la convocatòria i va enviar a la premsa el comunicat següent:

"L'ADMINISTRACIÓ EXCLOU EL SINDICAT MAJORITARI DE LA REUNIÓ SOBRE L'APLICACIÓ DE LES TAULES SALARIALS A CONCERTADA

La conselleria d'Educació, Cultura i Universitats ha convocat per aquest dijous, dia 6 de març, una reunió de les entitats signants del conveni de l'Ensenyament Concertat. Aquesta reunió és per tractar l'actualització de les taules salarials i el pagament dels endarreriments en la nòmina de les persones docents de la concertada.

Aquest deute, tal com avançà l'STEI en roda de premsa i reconegué la pròpia Conselleria a la mesa de dia 18 de febrer, ascendeix a dotze milions i mig d'euros. De la convocatòria d'aquesta reunió han estat exclosos l'STEI Intersindical (el sindicat majoritari de la concertada) i la FE-CCOO, precisament els convocants de la vaga indefinida durant el primer trimestre d'aquest curs. Volem recordar que només el nostre sindicat representa més d'un 40% de les persones treballadores del sector.

Davant aquest fet, l'STEI Intersindical vol manifestar que:

- *La nostra organització ve demanant, des de setembre de 2013, la celebració d'una mesa de concertada per tractar específicament el tema de les taules salarials i el pagament del deute acumulat.*
- *La proposta de l'STEI, com fa temps ve anunciant, és l'actualització immediata dels conceptes de les taules salarials aprovades en els P.G.E.*
- *L'STEI ha demanat reiteradament a l'Administració, abans d'aprovar-se els Pressupostos Generals de la CAIB, la previsió pressupostària per atendre aquesta important despesa.*
- *Resultaria totalment inacceptable qualsevol decisió de la Conselleria que no suposàs el pagament efectiu del deute al professorat abans del 31 de desembre de 2014, que és el termini màxim que disposa el conveni signat.*
- *Recordam que l'Administració manté la suspensió des de gener de 2010 de l'Acord de millora de 2008, i que en reunió del comitè de vaga de 30 de setembre es va comprometre amb l'STEI i la FE-CCOO a tractar-ho a la mesa de concertada i no ho ha fet, i en aquell moment va manifestar que era important la presència de tots els agents socials.*
- *Des de l'STEI, pensam que ens trobam davant l'exclusió antidemocràtica del sindicat més representatiu del sector a les Illes."*

Abril de 2014

En defensa de la dignitat dels treballadors i reconeixement de l'antiguitat dels interins

El dijous, 3 d'abril, hi va haver una nova mesa tècnica per estudiar la regulació de les interinitats i del pacte d'estabilitat per als propers anys. Aquestes eren les principals novetats respecte de la mesa anterior:

"PACTE D'ESTABILITAT"

La Conselleria passa d'oferir 1.100 places de pacte a 1.250. L'STEI Intersindical continua demanant 1.700 places.

La Conselleria ofereix un pacte de tres anys. L'STEI demana un pacte de 2 + 2 anys, de manera que el tercer any es tornarien a oferir tantes places de pacte com el primer any i tothom hi podria tornar a accedir sense cap condicionant.

L'STEI demana que el nivell B2 d'anglès no sigui requisit per accedir a les places de pacte.

Opcions diferenciades. L'STEI demana opcions diferenciades (illes, mitges jornades...) per optar a vacants o substitucions.

Interins substituïts i tutorització. La Conselleria rebaixa de 60 a 45 dies de feina el requisit tant per formar part del grup d'interins a qui es comptarà tot el barem, com per ser tutoritzats. L'STEI demana que aquest requisit es rebaixi encara més.

Llistes separades per cossos. L'STEI Intersindical ha posat damunt la taula un sistema pel qual els interins po-

drien optar a places de diferents cossos sense penalització en la puntuació i que eliminaria l'opacitat de la doble puntuació del sistema actual. L'interí accediria a cada cos amb la puntuació corresponent al cos en concret. Aquesta puntuació es calcularia amb els mateixos criteris que el concurs de trasllats i les oposicions, diferenciant entre

l'experiència docent al mateix cos i l'experiència a altres cossos. La diferència respecte d'anys anteriors és que l'aspirant podria optar a tots els cossos i no es veuria forçat a triar places d'un sol cos per poder doblar la puntuació.

Renúncies justificades. L'STEI ha aconseguit que la Conselleria torni a acceptar els motius de renúncia justificada que es varen eliminar el curs 2012-13.

Maternitat. Com sempre, l'STEI també demana que cap persona en situació de permís de maternitat perdi l'opció de ser nomenada, ja sigui amb una vacant o amb una substitució."

L'STEI Intersindical va recordar als centres que l'Assemblea de Docents havia organitzat la MARXA PER L'EDUCACIÓ per al dissabte 12 d'abril. L'STEI donava suport a la marxa i animava a la participació. Els que hi estassin interessats s'hi podien apuntar com a participants o com a voluntaris. Anava d'Inca a Palma però s'hi podien incorporar al llarg de l'itinerari als punts d'inici de cada tram.

L'STEI Intersindical va condemnar amb la màxima rotunditat les paraules que el president Bauzá havia dit al Parlament, que l'educació pública, de qualitat i en català no era el seu model. L'STEI el considerava un "incendiari perillós" que se situava fora de la llei. La Intersindical reprovava profundament les seves declaracions i expressava el seu màxim estupor i rebuig davant un nou atac al nostre model educatiu i a la bona feina que el professorat feia, en un context molt dur de retallades i d'un menyspreu absolut per part de l'Administració.

L'STEI Intersindical va voler denunciar que la conselleria d'Educació tenia previst realitzar a l'abril una proves de diagnòstic de competències lingüístiques relacionades amb el decret del Tractament Integrat de Llengües (TIL) "tendencioses" i "manipulables". Aquestes eren les segones proves de diagnòstic, ja que les darreres s'havien realitzat durant el mes de novembre. L'STEI va enviar un comunicat a la premsa i l'*Ara Balears* el va publicar. Aquesta va ser la notícia:

"L'STEI-i DENUNCIA QUE EL GOVERN VOL FER PROVES TENDENCILOSES I MANIPULABLES

El sindicat diu que l'obscurantisme per escollir els centres on es faran les proves fa "evident" la intenció del Govern de "cuinar-ne i maquillar-ne" els resultats

El sindicat STEI-i denuncia que la Conselleria d'Educació té previst realitzar a l'abril una proves de diagnòstic de competències lingüístiques relacionades amb el decret de Tractament Integrat de Llengües (TIL) "tendencioses" i "manipulables".

Segons explica en una nota, aquestes seran les segones proves de diagnòstic, ja que les darreres es van realitzar al novembre. No obstant això, els centres educatius seleccionats per a les proves d'abril no són els mateixos que es van triar per a les anteriors, de manera que el sindicat considera que els resultats no seran comparables.

A això se suma, diu l'STEI-i, "l'obscurantisme a l'hora de triar els centres". "Tot això fa més que evidents les intencions de la Conselleria de maquillar i cuinar els resultats de les proves de diagnòstic del TIL a la seva conveniència", precisa el sindicat.

En aquest sentit, l'STEI-i denuncia el que considera "la manca de rigor i la poca fiabilitat" que aportaran els resultats de les proves de diagnòstic de les competències lingüístiques que s'han de fer a final del mes d'abril als alumnes de primer, tercer i cinquè de Primària.

Els resultats estaran condicionats amb "l'objectiu d'aconseguir un aval tendencios i mancat del més mínim criteri empíric a favor de l'aplicació del TIL, d'una manera vergonyosa i interessada", hi insisteix l'STEI-i.

Així mateix, el sindicat apunta que "no hi ha hagut cap tipus de consens amb els representants de la comunitat educativa" i sol·licita una vegada més la constitució d'una comissió d'experts, consensuada amb la Conselleria d'Educació."

També l'STEI Intersindical va denunciar que les diferents lleis de funció pública havien creat una classe privilegiada d'empleats públics que, per haver exercit temporalment alts càrrecs, havien consolidat de per vida un complement que, en ocasions, sumava 10.000 euros anuals. L'STEI havia denunciat aquestes darreres setmanes que la nova llei de funció pública que preparava el Govern mantenia aquest despropòsit.

L'STEI Intersindical va aconseguir una gran victòria a la qual havia dedicat un gran esforç: el reconeixement de tota l'antiguitat dels funcionaris docents interins. Sobre aquesta qüestió va enviar el comunicat següent:

"UNA VICTÒRIA LLARGAMENT TREBALLADA

Després d'anys de batalles legals, l'STEI ha aconseguit el reconeixement de tota l'antiguitat dels docents interins, cosa que suposa un èxit sense precedents en la lluita pels drets d'aquest col·lectiu.

El conflicte es remunta a la Directiva 1999/70/CE del Consell Europeu, de 28 de juny de 1999. Aquesta Directiva reconeix que "no es pot tractar els treballadors amb un contracte de durada determinada d'una manera menys favorable que els treballadors fixos". A partir d'aquesta premissa, l'STEI inicià un pols legal que va dur-lo a guanyar la sentència favorable al cobrament dels triennis per part dels interins, posteriorment aconseguí el cobrament del primer sexenni, i ara, el reconeixement de tots els sexennis amb tota la retroactivitat permesa per la legislació actual: quatre anys.

Les quantitats reclamades a les peticions inicials, formulades al voltant de l'agost de 2011, arribaven als 250.000€. Amb el temps transcorregut, els interessos generats i els sexennis complerts des d'aleshores, la quantia acumulada podria ascendir a 400.000€. Els beneficiaris inicials són 40 funcionaris interins, però poden arribar a ser-ne 1.500.

L'actitud de la Conselleria

Ja des de la primera sentència, la Conselleria coneixia perfectament quina seria la conclusió de totes aquestes actuacions. En aquests moments tan convulsos, la Conselleria ha perdut l'oportunitat de fer una petita aproximació als treballadors i als seus representants legítims, ja que, en lloc de reconèixer l'antiguitat a tots els interins, ha intentat ajornar tant com ha pogut el procediment.

L'STEI no es conformarà amb una transposició laxa de la sentència a la resta de funcionaris interins, tal com va passar amb el reconeixement dels triennis després de l'entrada en vigor de l'EBEP (Estatut Bàsic de l'Empleat Públic), que només reconeixia els triennis des del moment de l'entrada en vigor de la norma, sinó que n'exigirà la retroactivitat.

Per si no és així, l'STEI ja té preparat tot el protocol necessari per acompanyar qualsevol persona susceptible de l'aplicació de la mateixa sentència. Els serveis jurídics del sindicat estan més que preparats per repetir aquesta victòria.

Els funcionaris interins, un dels col·lectius més desprotegits

El col·lectiu de funcionaris interins és el col·lectiu de treballadors públics més desprotegits per la normativa vigent.

El funcionaris docents interins són nomenats any a any. En acabar el nomenament, tot i que hagin exercit la seva tasca de manera continuada durant un període molt més enllà de xifres tant altes com 20 i 30 anys, en cas que l'Administració decideixi no tornar a convocar la seva plaça, no tenen cap tipus de compensació i queden a l'atur.

Aquesta circumstància s'ha fet palesa d'una manera alarmant els dos darrers cursos escolars, durant els quals, la Conselleria ha reduït dràsticament la quota de professorat, i ha enviat al carrer, sense cap tipus de mirament, i sense cap tipus de compensació, tenguessin l'antiguitat que tenguessin, més de mil persones.

Es fa especialment remarcable veure com l'Administració, tot i conèixer perfectament la directiva europea, en cap cas no ha legislat per equipar els drets dels treballadors no fixos amb els drets dels treballadors fixos, fins que s'ha vist forçada per una sentència dels tribunals.

Des de l'STEI, ens congratulam especialment que, aquest col·lectiu tan maltractat tenguí, finalment, una petita bona notícia. L'STEI continuarà lluitant, com sempre, pels drets de tots els treballadors i, especialment, pels col·lectius de treballadors més desfavorits."

L'STEI Intersindical va participar a Barcelona a l'assemblea de les marxes per la dignitat de tot l'Estat. Aquest va ser el comunicat que l'STEI va emetre:

"EL SECRETARI DE MOVIMENTS SOCIALS DE L'STEI, XESC RAMIS, i la secretària de Política Educativa i Normalització Lingüística, M. Antònia Font, assistiren aquest cap de setmana passat a la reunió dels sindicats alternatius que, durant tot el dia de divendres 11 d'abril, es va celebrar a la seu de la IAC a Barcelona. Allà es va fer una valoració de les Marxes per la Dignitat, que tragueren a Madrid prop de dos milions de persones al carrer, sota el lema que reclamava els drets bàsics de les persones: PA, SOSTRE I TREBALL.

La valoració per part dels sindicats alternatius convocants de les marxes -i autors del document de consens amb les mareas verdes i la resta d'organitzacions que hi participaren, que fou el manifest, qualificat per Vicenç Navarro com un dels millors textos escrits en aquests darrers anys-, va ser molt positiva. Destacaren l'acolliment que els marxaires tengueren per part de la societat civil de Madrid que aplaudí i se sumà a les columnes que arribaven des de diferents parts de l'Estat per omplir el centre de Madrid. Es remarcà també l'acolliment que reberen les columnes catalana i basca, que amb els seus lemes i consignes en català i basc, incloses les senyeres i les ikurrinyes, varen ser acollides, aplaudides i acompanyades per ciutadans i ciutadanes de Madrid.

L'èxit de les marxes ha animat la gent a fer propostes de continuïtat d'aquest moviment social majoritari. La defensa dels drets socials, laborals i nacionals, la dels drets fonamentals, la dels serveis públics, l'estat

solidari i de dret, fa que la lluita continuï i vagi assolint els seus objectius. És necessari que els representants de la ciutadania escoltin el poble i canviïn les seves polítiques antisocials i només en benefici d'interessos econòmics i no socials.

Durant el dissabte dematí l'STEI, juntament amb altres sindicats alternatius, entitats i organitzacions, marrees, plataformes, assemblees de la resta de l'Estat ens reunirem per valorar novament les marxes i consensuar les propostes de mobilització per continuar el moviment reivindicatiu, ara ja imprescindible per a una millora social i política i per reforçar la democràcia participativa i coordinar entre tots la protesta social que sorgeix des de diferents organitzacions del teixit social que es veu amenaçat pel poder econòmic al qual la classe política sembla que estigui sotmès."

L'STEI Intersindical sempre ha fet costat a totes les persones que han volgut millorar la qualitat de l'ensenyament. Per això també es trobava defensant l'educació artística.

El Fòrum Musicae, la Plataforma CREA i l'STEI Intersindical s'havien reunit per preparar accions en defensa de l'educació artística. Havien creat un grup de treball obert a la participació. Havien consensuat un manifest, havien fet un recull del desenvolupament legislatiu de la LOMQE i el que afectava l'educació artística a les diferents comunitats. També havien preparat la reunió amb la consellera Joana M. Camps i el secretari autonòmic Guillem Estarellas. Aquí teniu el resum que varen fer les persones que el 15 d'abril assistiren a la reunió:

"ENS VÀREM REUNIR AMB LA CONSELLERA CAMPS per a tractar de la retallada que la LOMQE preveu de l'educació artística i per parlar de l'esborrany de currículum que ha presentat la Conselleria.

En aquesta reunió la Conselleria ens va acceptar rebre esmenes presentades abans del 15 de maig aproximadament. Ens reunirem durant les vacances de Setmana Santa a fer una anàlisi en profunditat del currículum presentat. Per aquest motiu us convocam a una reunió el dimarts dia 22 d'abril a les 18 hores a l'ICE (Miquel dels Sants Oliver)."

La Conselleria preparava la supressió de grups d'alumnes dins els centres. Semblava una aposta per mantenir el conflicte. L'STEI Intersindical rebutjava aquesta supressió, ja que hi havia un pressupost per a Educació, superior al de l'any passat.

El curs passat la Conselleria ja havia suprimit grups, havia augmentat les ràtios i havia acomiadat professorat. Ni abans ni ara aquesta era una bona mesura per solucionar els problemes reals que tenia el sistema educatiu de les Illes Balears.

També denunciava l'STEI Intersindical la proposta de model d'oposicions que suposava una maniobra electoral del MECD. El Ministeri havia presentat a la Mesa Negociadora de Madrid la part referida a la "Selecció dels funcionaris de carrera docents" incomplint el seu compromís de presentar un projecte complet d'Estatut del Professorat i ho feia per donar una imatge de negociació, davant les properes eleccions europees, que nosaltres consideràvem una falsedat.

El MEC, que presidia el ministre Wert, s'havia compromès el novembre de 2013 a presentar un projecte d'Estatut Docent partint del projecte elaborat el 2007, i presentar-lo a la Mesa Sectorial el gener de 2014, i ara, quatre mesos després de la data compromesa, ens presentava, als sindicats, només una part molt concreta, la de l'accés a la funció pública docent.

Sobre la proposta presentada, que cas de ser imposada pel MEC s'aplicaria a les oposicions de l'estiu de 2015, i com a valoració inicial, calia destacar que mantenia el sistema de concurs oposició, exigia superar la fase d'oposició perquè fossin valorats els mèrits, així mateix a l'hora de determinar el pes que en ella tenguessin les fases d'oposició i concurs, es donaria rellevància a la puntuació que s'obtingués a la fase d'oposició, en cap cas, la puntuació per a la valoració dels mèrits, determinaria per si mateixa el resultat del procés selectiu i seria únicament aplicable als qui haguessin superat la fase d'oposició. Això suposava menysprear el treball del professorat interí.

Aquest sistema selectiu preveia que, en la fase d'oposició, es pogués demanar l'acreditació a tots els aspirants d'una suficient competència digital, apropiada per a la pràctica docent.

En la fase d'oposició els aspirants, excepte en les especialitats d'idiomes "moderns" en els cossos de mestres, de professors d'ensenyament secundari, i de professors d'escoles oficials d'idiomes, haurien de realitzar una prova d'idioma estranger en què s'acreditàs un adequat nivell de domini de les destreses orals i escrites en l'idioma corresponent.

Cas que l'ingrés fos als cossos de professors tècnics de formació professional i al de mestres de taller, podria exigir-se, a més una experiència professional en un camp laboral relacionat amb la matèria o àrea de les especialitats a les quals s'aspiràs.

Des de l'STEI Intersindical i la nostra confederació d'STES continuàvem defensant un sistema d'accés diferenciat en el qual s'oferissin places per al professorat de nou accés i places per al professorat interí, per valorar degudament l'experiència del professorat interí, col·lectiu que no havia pogut ingressar en la funció docent per una oferta pública insuficient, i que havia demostrat, curs rere curs i en nombroses ocasions, la seva capacitat.

Rebutjàvem que en unes oposicions a l'Administració s'exigissin competències i coneixements que no s'havien impartit en els estudis cursats per a l'obtenció del títol que capacitava per presentar-se en aquestes oposicions. I al mateix temps reivindicàvem que les administracions educatives havien de formar el professorat en horari lectiu per a aquelles noves tasques que pretenguessin que exercís, com eren les competències digitals i el coneixement d'idiomes.

Aquestes reivindicacions es presentarien a la Mesa Sectorial convocada per al proper dia 29 d'abril a Madrid.

S'acostava el 29 d'abril, data en què se suposava que la Conselleria començaria les proves d'avaluació mostral del TIL. L'STEI Intersindical va emetre un comunicat per fer a saber el que pensàvem sobre aquestes proves. Aquest va ser el comunicat:

"COMENÇA EL TERCER TRIMESTRE D'UN CURS QUE JA ÉS HISTÒRIC. I ho és per dues raons. La primera és per la gran mobilització de la comunitat educativa que ha pres consciència, s'ha mobilitzat en la defensa d'una educació de qualitat, inclusiva i en català i ho ha fet des de la unitat d'acció de sindicats, pares, mares, docents i alumnes, i ha aconseguit un suport sense precedents de la ciutadania de les Illes Balears. I l'altra raó és perquè també ha debilitat un partit de dretes que governa d'esquena a la ciutadania i a la normativa vigent, i ho fa d'una forma dictatorial i autoritària, sense escoltar el Consell Consultiu, sense acatar les sentències del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears i al dictat d'un grupuscle extra-parlamentari d'extrema dreta, espanyolista i radical.

Per aquest tercer trimestre ens esperen noves batalles i velles reivindicacions. Tenim uns quants fronts oberts. Primer, l'Ordre que desplega el Decret de Tractament Integrat de Llengües (TIL) que encara no s'ha publicat al BOIB i que pretén implantar-se a tota la primària el curs vinent. La regulació de les llistes per accedir a una plaça pública d'ocupació i la negociació d'un possible pacte d'estabilitat laboral per als interins, ara que no hi ha oposicions. El desenvolupament normatiu de la LOMQE, dels currículums, la implantació del nou model...

També ens trobarem amb la resolució de la consellera Camps per la qual s'estableix la realització d'una segona avaluació mostral del nivell de competència lingüística en els cursos on enguany s'ha implantat el TIL. Des del sindicat STEI, hi veim, una llarga llista d'incoherències pedagògiques i una gran falta molt gran de rigor científic.

Sembla que la intenció primera és disposar d'una informació que els permeti rebatre els estudis fets per l'STEI, l'Assemblea de docents o els directors i directores de secundària, que diuen que la implantació del TIL als centres és un caos. Però enumerem totes les incoherències que hi veim.

Primer, les proves es faran a 50 centres diferents dels en què es feren el primer trimestre, per tant serà mal de fer comparar-los. Segon, com diu el BOIB: "es pretén analitzar els resultats de les dues avaluacions per tal de conèixer l'evolució de l'alumnat durant el primer curs d'aplicació del Decret 15/2013 pel qual es regula el tractament integrat de llengües," queda clar que volen veure com s'aplica el TIL, però l'únic que fan és avaluar "les competències en comunicació lingüística del català, el castellà i l'anglès". I l'avaluació dels continguts de les matèries per saber si s'assoleixen o no? Això no s'avalua (!!??). Tercer, es faran proves lingüístiques a 1r, 3r i 5è de primària. No s'avaluen els alumnes de 1r d'ESO que també fan TIL. Quart, només s'avaluen tres habilitats comunicatives, de les quatre que hi ha: la comprensió oral i escrita i l'expressió escrita. No s'avalua l'expressió oral. Sorpresa majúscula! Precisament els nivells inicials d'anglès, segons el marc europeu comú de referència, l'A1, l'A2 i el B1 fan molt d'èmfasi en l'aprenentatge de

l'expressió oral i no tant en l'expressió escrita. Idò no, les proves no faran avaluació de la competència oral. Ja aniran directament a l'escripta més pròpia d'un nivell B2. Fantàstic, els avaluaran del més difícil. Queda clar que comencen la casa per la teulada! Cinquè, s'exclouen de l'avaluació mostral "els alumnes nouvinguts estrangers que faci dos anys que són al sistema educatiu illenc i no disposen d'un domini sufcient d'alguna de les llengües de la prova". No els han tengut en compte a l'hora d'aplicar el TIL. Han eliminat els Plans d'Acolliment Lingüístic i Cultural que tan bon resultat donaven amb aquests alumnes nouvinguts i els han fet fer TIL, tant si vols com no, sense atendre les seves necessitats. I ara, en canvi, sí que hi pensen, però per treure'ls defora de l'avaluació. Aquests alumnes pateixen el TIL, no n'estan exempts i per tant, pensam que no han de sortir de l'avaluació mostral. El que passa és que, segurament, donaran un resultat nefast a una estadística que la Conselleria vol utilitzar per vendre un producte que no funciona als centres. Sisè, als alumnes se'ls sotmetrà a tres dies de proves. Un dia per a cada llengua. Començaran dia 29 d'abril i acabaran dia 8. Hi ha pares i mares que s'han plantejat aquests dies no dur els infants a l'escola. Consideren que els seus fills no són conillets d'índies per fer experiments polítics que no tenen base pedagògica.

I això no acaba aquí. Ara ve qui i com s'ha d'aplicar la prova. Per tant en setè lloc, us explicam que els mestres que hagin d'aplicar la prova han de pertànyer al cos de mestres i han de ser especialistes d'anglès, estar en actiu, destinats a l'illa de referència i en possessió del nivell B2 d'anglès. Tant per avaluar el nivell de català com pel de castellà. Tots hem de saber anglès. Vuitè, la Conselleria va obrir una convocatòria perquè voluntàriament els docents en actiu s'hi poguessin apuntar. Quines seran les funcions que hauran de fer aquests mestres? Aquests mestres hauran d'aplicar les proves que haurà preparat el grup de treball seleccionat per l'Institut d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu (IAQSE). També hauran de garantir les condicions adequades a l'alumnat per realitzar les proves. Custodiar-les. Seguir una formació específica fora de l'horari lectiu. Seguir les instruccions de l'IAQSE. Informar de les incidències. Corregir les proves. Introduir les dades de les proves a l'aplicació informàtica GESAVA. I per tot això cobriran "en els termes que estableix la legislació vigent, una compensació econòmica en concepte de gratificació per la prestació de serveis extraordinaris efectius fora de l'horari o jornada habitual de treball (...) i serà d'un euro (1€) per prova corregida". Sí. 1 EURO, ho heu llegit bé. Cas de no cobrir-se les places, la Conselleria designarà els funcionaris docents corresponents. Aquí veim dues coses. Que sembla una rialla que se'ls demani, als mestres, un caramull de funcions i que només facin comptes pagar un euro per prova corregida. I que sembla fet aposta pagar tan poc per provocar que no s'hi presenti ningú i així ells poder nomenar qui vulguin. I l'altra cosa que no queda clara és que si nomenen funcionaris docents per fer les nefastes proves deu ser que només s'avaluarà el TIL als centres públics i no als privats concertats, que també apliquen el TIL, tot i que ho fan de forma diferent.

Des de l'STEI exigim la retirada de la resolució per inoportuna, mal planificada i a més pensam que així NO s'avalua el TIL. Sabem que la prova no serà ben rebuda als centres, no farà més que importunar el normal funcionament de l'aula, afegirà caos al caos creat amb la imposició del TIL, molestarà els infants i les seves famílies. És urgent pensar un altre tipus d'accions consensuades amb la comunitat educativa per tal de reconduir el conflicte educatiu i reduir la tensió que la Conselleria provoca dia a dia, trimestre a trimestre, dins els centres i que no beneficia, gens, el sistema educatiu illenc."

L'STEI Intersindical difonia la Declaració en Defensa de l'Educació i per arribar a més llocs va demanar ajuda als seus afiliats i afiliades, amb la carta següent:

"BENVOLGUT AFILIAT, BENVOLGUDA AFILIADA,

En aquests moments l'STEI està difonent la DECLARACIÓ EN DEFENSA DE L'EDUCACIÓ promoguda per desenes d'entitats representatives de la comunitat educativa de les Illes Balears. La recollida de signatures és una tasca que necessita la màxima col·laboració de tots i totes. Volem fer arribar els fulls de signatures a tots els centres públics i privats concertats de totes les illes i necessitam, com a mínim, una persona de contacte a cada centre.

De moment ja tenim contactes a molts de centres però ens calen més persones implicades. En aquest sentit, si tens disponibilitat de fer de CONTACTE DE L'STEI al teu centre docent, fes-nos-ho saber responent aquest correu electrònic amb les dades següents: Nom i llinatges, telèfon i centre docent.

A més de la difusió de la DECLARACIÓ EN DEFENSA DE L'EDUCACIÓ, com a CONTACTE DE L'STEI al teu centre, entre d'altres, ens podràs informar de totes aquelles coses rellevants que passin al teu centre i de

les decisions que es prenguin a les assemblees que celebrem. També rebràs les propostes i informacions que des de l'STEI feim arribar als centres.

La nostra intenció és incrementar encara més la comunicació entre el sindicat i els centres docents i tu n'ets una baula molt important.

Comptam amb tu!"

Maig de 2014

L'STEI Intersindical manté el torcebraç amb la Conselleria

Havia arribat el primer de maig, el dia en què es commemora la lluita pels drets dels treballadors, en aquests moments, que precisament se n'estaven perdent molts dels que tant havia costat guanyar. L'STEI Intersindical va fer el seu manifest. Aquí el teniu:

"L'STEI FA UNA CRIDA A LA MOBILITZACIÓ EL PROPER 1r DE MAIG

Una vegada més, dia primer de maig, data en què es commemoren segles de lluita de la classe treballadora, de molts esforços de les persones humils i decents per canviar les seves condicions de vida i la dels seus fills. Són centenars d'anys intentant canviar i fent canviar una societat profundament injusta, en la qual una minoria té un accés il·limitat a la riquesa, mentre la majoria pateix per obtenir uns mínims que els permetin sobreviure.

Cada passa que s'ha donat, s'ha fet gràcies al sacrifici i al compromís de milers de persones anònimes que han dedicat el seu temps i les seves vides amb la voluntat de construir una societat més humana, més justa, més lliure i, en definitiva, més digna.

Vivim temps difícils, cada dia es deterioren més les condicions de vida dels sectors amb menys possibilitats, l'atur i l'exclusió els colpegen amb duresa, milers de famílies viuen sense gairebé recursos, abandonades pels poders públics, expulsades dels seus habitatges, les seves feines i els seus petits negocis, i cada vegada amb menys cobertures socials.

El sistema polític està segrestat pel poder econòmic, de tal manera que es fa difícil distingir-los, ja que ambdós són part d'una realitat opressiva. El cercle de seguretat que envoltava el Congrés dels Diputats és tota una metàfora de com allò que hauria de ser la casa del poble està tancat amb pany i clau, per a evitar que el poble hi pugui accedir.

Cada dia ens repeteixen que l'economia millora. Per a qui? Per a les persones sense feina i sense cap perspectiva d'aconseguir-ne, per als joves que se n'han d'anar a fora, lluny de les seves famílies, per a milions de treballadores i treballadors precaritzats amb uns salaris miserables, per als pensionistes que cada dia paguen més per rebre els mateixos serveis, mentre se'ls retallen les prestacions i amb aquestes han de mantenir les famílies dels seus fills, per a les persones dependents i els malalts crònics que no tenen cap tipus d'empara, per a les persones immigrants que són tirotejades a les fronteres de Ceuta i Melilla, o per a les dones doblement discriminades i maltractades per una societat patriarcal que no els permet decidir sobre el seu propi cos.

Els drets democràtics es retallen sense cap tipus de mania i, d'una manera especial, tots aquests retalls s'acarnissen amb la societat de les Illes Balears, a mans del Govern de José Ramón Bauzá: atacs a la llengua catalana i a la seva presència als mitjans de comunicació públics i a la funció pública, imposició del decret de tractament integrat de llengües sense cap tipus de consens amb la comunitat educativa, retallades socials, educatives i en el camp de la sanitat, acomiadaments de personal del sector públic, polítiques repressives i de censura de la llibertat d'expressió com la Llei de símbols, manca de cultura democràtica i negociadora en el conflicte educatiu amb una vaga indefinida convocada per l'STEI a principi del mes de setembre, etc.

I a més, pretenen fer-nos creure que aquest és l'únic futur possible, i que nosaltres en som els culpables. També ens volen arrabassar la dignitat. Però no poden, no podran, el procés d'apoderament del poble és imparable, no té aturador.

La força de la dignitat ha inundat al llarg d'aquest darrer temps, com si es tractàs d'una ona gegantina, els carrers i les places de les nostres illes, com va succeir el proppassat 29 de setembre; una onada massiva i pacífica de gent molt diversa que reclamava un canvi en les polítiques autoritàries del Govern Bauzá. Dia 30 d'abril, a molts indrets de l'Estat espanyol, les organitzacions socials i sindicals que organitzen les Marxes per la Dignitat es concentraran davant les oficines dels serveis d'ocupació, per a denunciar que les suposades xifres de la millora de l'atur són un engany i una burla, que la reforma laboral no està fent altra cosa que condemnar al pou de la desocupació i la precarietat milers de persones.

L'STEI fa una crida a la mobilització de tota la classe treballadora aquest proper dia primer de maig, amb més força que mai, amb més motius que mai, per a denunciar les polítiques antisocials de la Unió Europea i de tots els seus estats membres. I lamenta que, davant aquesta allau d'agressions tan profundes i lesives, no s'hagi respost des de la unitat sindical a totes les Illes, com és el cas de Mallorca, en defensa dels drets socials, econòmics i laborals de la majoria. Davant els seus atacs, LA FORÇA DE LA DIGNITAT.

Visca el Primer de maig!"

La Conselleria havia publicat els esborranys del currículum de primària i l'STEI Intersindical convidava totes les persones interessades de la comunitat educativa a fer esmenes al desenvolupament del currículum de primària, ara que ja s'havia acabat el procés d'exposició pública. També explicava que s'hi podien fer al·legacions a través dels representants de la comunitat educativa al Consell Escolar de les Illes Balears.

Demana que si volien enviar les observacions o esmenes, al·legacions, supressions, afegits o propostes... que hi havia temps de fer-ho fins dia 14 de maig a les 14.00h.

Que, de totes maneres, amb tot el material que hagués arribat, els permanents de l'STEI, farien una posada en comú i presentarien les al·legacions.

L'STEI Intersindical havia dedicat els primers dies del darrer trimestre escolar a preparar una proposta per als docents de les Illes. Aquesta era la proposta:

"PROPOSTA DE L'STEI INTERSINDICAL ALS DOCENTS DE LES ILLES BALEARS

Ja ha començat el tercer trimestre. Estam davant un govern que no escolta. Preparam la recta final d'aquest curs i el curs vinent. Primer us informam que l'STEI, a Mallorca, forma part del Grup de Treball Unitari (GTU) d'Educació, amb els altres sindicats, la CRIDA, l'Assemblea de Docents, la FAPA, l'Assemblea de mestres i professors en català, les associacions de directors d'infantil, de primària, de secundària, els Desconcertats, les cooperatives d'ensenyament, etc. Analitzam els fets que es van succeint i intentam coordinar les accions de mobilització que trobam que s'han de proposar als diferents col·lectius.

L'STEI, en representació de totes les illes, també forma part de la xarxa de les Marxes per la Dignitat i assistí, amb altres sindicats alternatius de Galícia, el País Basc, Catalunya i País Valencià, Andalusia, Castella... a la reunió de coordinació estatal dia 12 d'abril a Barcelona.

Dia 28 d'abril a la reunió del GTU de Mallorca, l'STEI va pronunciar-se en com encarar aquest final de curs i l'inici de l'altre, per les conseqüències que es deriven de l'aplicació imposada del TIL i la LOMCE, el desenvolupament curricular, els canvis dins la FP, la nova supressió de grups i les conseqüències a les plantilles, l'aplicació de l'ordre de desenvolupament del TIL, les avaluacions mostrals, l'immobilisme i el caos de la Conselleria... També informà de com es planteja la negociació que ha de regular les bases de la nova convocatòria d'interins i la possibilitat d'assolir un nou pacte d'estabilitat laboral, tema que l'STEI tracta a les assemblees d'interins.

Per tant, creim que és important fer una primera bateria de propostes de resistència, de mobilització, de passar a l'acció, tant dels treballadors docents com de la de la comunitat educativa i la ciutadania i fer-ho de forma coordinada a totes les illes. Començam amb la promoció de la DECLARACIÓ PER L'EDUCACIÓ, concentracions, marxés... sense deixar la via jurídica que l'STEI ja té feta... per combatre polítiques de retalls en drets socials i laborals i tot allò que perjudica el sistema educatiu.

Pensam que, a més de les propostes que ja han arribat als centres, seria bo debatre també als centres i a les assemblees, aquestes altres:

- 1. Pronunciament dels docents afectats, en tenir el document que ens proposi la Conselleria, sobre les condicions d'accés a les llistes d'interins i sobre la possibilitat d'assolir un nou pacte d'estabilitat laboral.*
- 2. Proposta de concentracions silencioses successives, a Mallorca davant la seu del Govern, al Consolat de la Mar a partir del 19 de maig a les 19.00h i durant mitja hora AMB EL LEMA "Callarem fins que ens escolteu". A les altres illes es debatrà la proposta a les seves assemblees dels centres i les assemblees de coordinació.*
- 3. Participació de la comunitat educativa en la Diada per la Llengua de Mallorca del 31 de maig a la plaça Major, organitzada per l'OCB i altres entitats col·laboradores, entre les quals hi ha l'STEI.*

4. Fer UNA PASSA MÉS en la protesta que la comunitat educativa ha mantingut viva durant tot el curs, i sumar-nos a la mobilització que tindrà lloc a tot l'Estat dia 21 de juny, proposada pels sindicats alternatius i els moviments socials que han organitzat les Marxes per la Dignitat, per demanar uns serveis públics de qualitat i uns drets bàsics mínims per a tothom que són PA, SOSTRE i TREBALL. L'STEI ha duit la proposta de mobilització de dia 21 de juny a l'Assemblea de Moviments Socials de Mallorca. El sindicat STEI ja fa feina per articular aquesta proposta a totes les illes.

Per part de l'STEI Intersindical aquestes propostes es duran als centres educatius de les Illes Balears, a l'Assemblea de Docents de Mallorca, a la Coordinadora de Menorca, i a l'Assemblea de professors preocupats d'Eivissa i es tornaran dur a la reunió del Grup de Treball Unitari de Mallorca, dia 12 de MAIG i recollirem el parer dels mestres i professors a través de les reunions esmentades i de les visites que es fan a tots els centres de les illes i la informació que ens fan arribar els delegats de l'STEI als centres.

El nostre sindicat està en contacte amb la COORDINADORA DE LA COMUNITAT EDUCATIVA DE MENORCA (CCE de Menorca) on hi ha la FAPA Menorca, Associació d'estudiants 20 de juny, STEI i altres sindicats i Assemblea de Docents. La CCE de Menorca coordina i fa calendari de les accions a fer. Ens informen que la coordinadora es reunirà el 14 de maig al Centre de Convencions d'Es Mercadal a les 18.00h.

A Menorca tenen en marxa una exposició que es farà del 30 de maig al 6 de juny a Es Mercadal, a la sala d'exposicions Ca n'Àngel. Hi haurà música, contacontes... als actes d'inauguració i de cloenda de l'exposició. Dia 3 de juny a Menorca hi ha tertúlia educativa a l'Ateneu de Maó, com a cloenda de les tertúlies anuals de l'Ateneu. Hi participaran Josep Castells, president de la FAPA Menorca, Maria Camps, de l'STEI, Adra Castilla, de l'Associació d'estudiants 20 de juny, Mar Lluç, de l'Assemblea de Docents. També el mes de juny volen organitzar un WORLD Cafè al carrer, a Alaior, l'han d'acabar de perfilar. Volen tractar el tema del que pot passar si es desmantella l'escola pública. Serà una activitat participativa.

A les PITIÜSES, l'STEI Intersindical convocarà mobilitzacions de cara a final de curs per donar suport i fer visibles les reivindicacions del col·lectiu docent. Tot això d'acord amb la comunitat educativa. També es donarà suport a les Marxes per la Dignitat que es convocaran el mes de juny arreu de l'Estat.

Endavant. La lluita continua!"

El 7 de maig, Pere Polo publicava al diari Última Hora l'article *Tota la conselleria d'Educació s'ha cobert de glòria*. Aquest era el text:

"UNA LEGISLATURA D'UN GOVERN QUE HA FET RETROCEDIR L'ENSENYAMENT a les èpoques glorioses del franquisme, un retrocés que no somniaven ni els més pessimistes dels ensenyants que ja fa algun temps que ens hem jubilat. Sempre s'havia dit que l'ensenyament a l'Estat espanyol es trobava aparcats a l'Edat mitjana o a l'època d'Ignaci de Loyola, els més optimistes deien que al segle XIX, quan a Europa ja s'havien descobert molts mètodes pedagògics avançats. L'època dels anys 80 i 90, amb l'auge de les escoles d'estiu, es va consolidar l'escola nova i l'escola activa. I ara arriba un PP completament involucionista i reaccionari que ens vol fer tornar a la pedagogia de manar i ordenar. Que els alumnes tinguin fe cega amb l'ensenyant, que els conduirà pel bon camí. "Veniu a l'escola amb el cap ben obert que jo el vos ompliré", "Vos substituiré el serradís que hi teniu per molts de coneixements". "Escriuiu 300 vegades: Obeiré a la primera, i així gran i bon al·lot em faré", "El que m'ha dit el mestre és un dogma de fe i per tant, el creuré", "No sé que vol dir això ni m'importa, el mestre diu que és cosa molt bona". Paradoxalment, els manaires del PP estan desprestigiant els ensenyants.

Com és possible que en dos cursos hagin destrossat el sistema educatiu que teníem (que es podia millorar), i l'hagin deixat fet una total desgràcia? Com és possible que la comercial immobiliària que està al front de la Conselleria no sàpiga què és cultura i desaparegui el dia del Llibre per anar-se'n a Madrid, quan podia haver agafat un vol unes quantes hores més tard i acudir a les taules de la cultura que s'exposaven per molts de pobles i ciutats de Mallorca? Com és possible que tot el Govern i els capitosts del PP es burlin del dia del llibre i de les rondalles, celebrant aquesta diada llegint-ne, per reivindicar l'article salat amb què estan escrites aquestes? Si Mossèn Antoni Maria Alcover aixecàs el cap i els ves, no es tornaria a morir, sinó que ressuscitaria i els esbronzaria de la manera que ho solia fer als feligresos hipòcrites. Coneixerien el caràcter i qui era l'autor de la recopilació de les rondalles. Perdrien les ganes de fer pantomimes i es posarien a governar."

El dia 9 de maig, l'STEI Intersindical va acudir a la reunió de la mesa sectorial d'educació. El sindicat va emetre el comunicat següent:

"MESA SECTORIAL D'EDUCACIÓ DE DIA 9 DE MAIG DE 2014

A la reunió de la mesa sectorial d'avui amb la presència del director general de Planificació i Recursos Humans i la directora general d'Ordenació i Formació Professional hem reclamat una resposta a l'escrit registrat dia 29 d'abril, on l'STEI exigia l'inici d'un procés de negociació en temes de plantilles, ràtios, condicions laborals del professorat, plans de formació, un pla per l'èxit escolar i la negociació també d'un pacte d'estabilitat per al professorat interí amb una millora de les seves condicions laborals (sexennis...). Hem rebutjat la maniobra sistemàtica de la directora general d'Ordenació, Innovació i Formació Professional, de transformar les meses sectorials en actes únicament informatius sense cap voluntat negociadora i un cop més ens han lliurat un document amb greus deficiències tècniques i normatives que haurà de ser revisat pel seu servei jurídic pels dubtes legals que no ens han pogut resoldre i que ha presentat el nostre sindicat.

Al punt de l'ordre del dia del desplegament del currículum hem demanat el compliment de la normativa pel que fa als terminis i temps suficient per presentar al·legacions en coherència amb el fet que aquest mateix currículum té un termini obert d'al·legacions al Consell Escolar de les Illes Balears que durarà fins dia 19 de maig. Hem demanat, entre altres moltes coses que afecten les competències i el contingut del currículum, que es mantengui l'horari d'educació artística i d'educació física. Davant la manca d'actitud negociadora de la directora general, hem demanat la retirada del desplegament curricular de la LOMQE a l'etapa d'educació primària i ens reservem emprendre les mesures legals adients.

Des de l'STEI, tot i valorar el treball desenvolupat a les meses tècniques preparatòries per a un possible pacte d'estabilitat del professorat interí, hem constatat que a l'ordre del dia no s'hi havia inclòs aquesta temàtica. Tot i que s'ha presentat una convocatòria d'interinitats on s'han recollit moltes de les propostes presentades per l'STEI i la resta de sindicats.

Hem demanat a la Conselleria si manté o no una proposta de PACTE D'ESTABILITAT que pugui ser el preludi d'un acord de millora general per al conjunt del professorat i per al sistema educatiu tot i reiterar la nostra oposició a la implantació imposada del TIL.

El director general s'ha compromès a donar una resposta a aquesta demanda i estam a l'espera que formulï la proposta de forma oficial. Des de l'STEI reclamam que ens convoqui a una mesa sectorial amb caràcter d'urgència, dins la setmana vinent, i ens presenti un document de millora de les condicions econòmiques, socials i laborals del professorat i una proposta de pacte d'estabilitat per al professorat interí, com a resposta als escrits presentats pel sindicat a la Conselleria."

Davant una proposta de l'STEI Intersindical de ser tenaços fins que la Conselleria escoltàs, Bartomeu Mestre "Balutxo" va enviar aquest escrit feridor contra la decisió de l'STEI:

"VAJA, VAJA, AMB L'STEI? AIXÒ ÉS DE FRENOPÀTIC! Que no ho veis que heu perdut la xaveta? Quin error! Quin horror! Quina vergonya! Aquesta és la manera de replicar una vaga de fam, per a la qual encara no heu mostrat ni solidaritat ni suport? Com es pot ser tan sectari, tan miserable, tan irresponsable, tan ploramiques i tan arrossegat? Qui fa aquestes propostes lingüicides? Això és plantar cara a les imposicions? Aquestes són les mesures contundents i fermes anunciades per tancar un curs caòtic? Amb una vaga de silenci? Amb una campanya que anuncia CALLAREM FINS QUE ENS ESCOLTEU? Necessitam cridar als quatre vents i no silencis covards i traïdors!

Amb tota la meva raó i indignació, vull exhortar-vos a rectificar amb segell d'urgència! Maleïts siguin els qui callen i els botiflers que conviden a callar davant de l'enemic que ens agredeix! Tanta sort que l'amic Toni Roig ja no pot veure com n'hi ha que fan el joc als adversaris!

Per si no ho recordau: http://www.youtube.com/watch?v=vM9J_DjMcV0"

La proposta que havia molestat tant a Bartomeu Mestre era la celebració d'una concentració silenciosa que se celebraria el dia 19 de maig i convocada per l'STEI Intersindical en aquests termes:

"DIA 19 DE MAIG A LES 19H FAREM UNA CONCENTRACIÓ SILENCIOSA AMB EL LEMA "CALLAREM FINS QUE ENS ESCOLTEU" davant el Consolat de Mar.

Perquè ja hem explicat prou allò que ens mou, i el Govern no ho vol entendre.

*Perquè el nostre silenci faci veure, als nostres representants polítics, que governar és sobretot escoltar.
Perquè volem que el nostre silenci serveixi per transformar les imposicions en diàleg.
Perquè volem que el nostre silenci serveixi per canviar el menyspreu, a tota una comunitat educativa, pel respecte que es mereix.
Perquè volem diàleg, negociació i consens.
Perquè sabem que el nostre silenci ens farà més forts i no defallirem fins aconseguir una educació de qualitat, inclusiva i en català.
Aquesta concentració és un acte unitari de tota la comunitat educativa.”*

M. Antònia Font, en nom de l' STEI Intersindical, amb una brevetat digna d'elogi, va contestar de manera concisa l'escrit no massa reflexiu de "Balutxo":

“Ui, ui, ui... vaja, vaja... ara fas la verinada? Millor que la facis, que no que te quedi engavtxada. Ahir ja férem suport a la vaga de fam. Férem un comunicat. I avui un washap als periodistes i a diferents persones i entitats. Creim amb la força del silenci. Vaga de fam, concentració silenciosa -programada des de dia 28 d'abril-, dues mesures de lluita no violenta. Au idò, salut i bon cap de setmana!”

Per aquestes dates havia començat Jaume Sastre una vaga de fam per demanar que el Govern, el president del Govern negociàs amb els docents, amb l'Assemblea de Docents. Jaume Sastre s'havia caracteritzat per estar en contra de quasi totes les propostes de l' STEI Intersindical a l'Assemblea de docents, però l' STEI va enviar als mitjans un comunicat d'adhesió a la vaga de fam i representants del sindicat el varen visitar per donar-li ànims i perquè resistís amb aquella lluita, que era la de tota la comunitat educativa.

Després de la mesa sectorial del passat 9 de maig, es confirmaven quasi totes les qüestions que l' STEI Intersindical havia avançat, però havien aparegut temes importants que calia remarcar i que afectaven tot el col·lectiu docent (funcionaris interins i de carrera).

Previsiblement, la data provisional de publicació al BOIB seria el 17 de maig i el termini previsible de presentació de sol·licituds: del 19 al 29 de maig.

Al final de la mesa, el director general havia tornat a parlar d'una proposta de pacte d'estabilitat, malgrat no hagués presentat cap document escrit. En aquest pacte oferiria 1.250 places i un model de 2+2 anys. Això és: 2 pactes diferenciats de 2 anys cadascun, que garantien que en el segon bloc de 2 anys es tornassin a oferir el mateix nombre de places que s'haurien ofert inicialment, independentment de si hi havia hagut alguna renúncia al pacte o persones interines que s'haguessin jubilat.

L' STEI Intersindical entenia, però, que qualsevol pacte d'estabilitat havia d'estar inclòs en el marc d'una negociació real més àmplia i que afectàs el conjunt del professorat i milloràs el sistema educatiu de les Illes Balears. El sindicat exigia la presentació d'un document base, que es pogués presentar al col·lectiu docent, on s'inclouguessin totes les qüestions que el sindicat ja havia enregistrat dia 29 d'abril i que eren:

- Recuperació progressiva de les plantilles i ràtios del curs 2010-2011.
- Recuperar criteris de consolidació de plantilles.
- Substitucions immediatament al moment de produir-se la baixa.
- Recuperació de complements específics i singulars.
- Caps de departament, tutoria, sexennis...
- Recuperació del fons social.
- Ajudes per a estudis, bestretes ordinàries i extraordinàries...
- Revisió de la recuperació de retribucions íntegres en cas d'IT.
- Recuperació de pressupostos de manteniment de centres, ajuts de menjador, transport i llibres de text.
- Pla de reducció de l'abandonament i millora de l'èxit escolar.
- Plans específics de formació.
- Recuperació de llicències per a estudi.
- Interinitats.

Bases reguladores de la nova convocatòria amb una millora de les condicions laborals. Cobrament de l'estiu. Reconeixement efectiu de tots els sexennis.

Sobre els interins substituïts i tutorització, que es reduís el nombre de dies treballats com a requisit per poder accedir a la llista "I" (interins) i convalidar la tutorització a 30 dies.

Llistes separades per cossos.

L'aspirant podrà optar a tots els cossos i no es veurà forçat a triar places d'un sol cos per poder doblar puntuació, ja que tindrà una puntuació diferenciada per cossos. La puntuació doble s'ha eliminat.

Els grups són els següents:

Cos de mestres

Cos de secundària

Cos de FP

Cossos de règim especial

Sobre les renúncies justificades, l'STEI havia aconseguit que la Conselleria tornàs a acceptar tots els motius de renúncia justificada que s'havien eliminat el curs 2012-13.

Tot i així, no tots els motius de renúncia justificada donaven lloc a reserva de plaça i n'hi havia alguns, com la guarda legal, que ho haurien de fer.

Sobre la maternitat i la paternitat, l'STEI havia demanat que cap persona en situació de permís de maternitat o paternitat perdés l'opció de ser nomenada, ja fos en el procés de vacants o en el de substitucions.

En qualsevol cas, la situació de permís de maternitat hauria de poder donar lloc a una excedència en les mateixes condicions que una funcionària de carrera.

Existia un Annex 4 (on es detallaven els requisits per a cada funció).

Encara no apareixien totes les titulacions que ho havien fet el curs 2012-2013 i que havien estat eliminades a l'anterior convocatòria. Tot i haver aconseguit que el curs 2013-14 ningú no es quedàs sense feina, a causa de la modificació de l'annex, l'STEI Intersindical exigia que tornassin a aparèixer a la convocatòria totes les titulacions.

Per això, l'STEI havia presentat el recull de totes les titulacions que s'haurien de recuperar com a requisit de certes especialitats, tals com ciències polítiques o antropologia. Semblava ser que a la resolució definitiva es recuperarien una part important de les titulacions perdudes.

Així mateix, s'havia de garantir que l'experiència docent en una funció concreta fos requisit suficient per poder continuar-la impartint, en qualsevol cas.

L'STEI Intersindical va denunciar la discriminació que patien les interines docents en permís de maternitat. Les treballadores de sanitat de les Illes Balears en situació de permís de maternitat podien ser contactades. En canvi, la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats es negava a reconèixer aquest dret a les seves treballadores.

L'STEI Intersindical va denunciar també que la Conselleria menyspreava l'experiència docent en matèries lingüístiques. Amb la nova normativa per formar part de les llistes d'interinitats, la Conselleria discriminava les persones que ja havien fet feina en especialitats lingüístiques.

L'STEI recomanava a totes les persones que es trobassin en aquesta situació, que presentassin, amb la seva petició de formar part de les llistes, un escrit sol·licitant la funció que deixaven de tenir reconeguda, amb la justificació de l'experiència docent.

Na Maria Antònia Font i en Pere Polo, en nom de l'STEI Intersindical, varen anar a Can Gazà a donar suport a en Jaume Sastre en la vaga de fam per l'educació.

L'STEI Intersindical va fer arribar la seva felicitació a tota la comunitat educativa de l'IES Josep M. Llompart, i d'una manera especial, al seu director Xavier Granados i a la professora Carmen Sierra, per l'obtenció del primer premi estatal "Euroscola".

Sebastià Serra, una gran pèrdua

Durant la nit del 18 de maig va morir Sebastià Serra, que havia estat secretari d'Acció Sindical i que ara s'en-carregava de les administracions públiques i locals. Era molt jove i la seva pèrdua sobtada va causar un impacte en tots els seus companys, amics i coneguts. Al dia següent, a l'Ara Balears, J. Torres publicava la notícia així:

"MOR SOBTADAMENT SEBASTIÀ SERRA, ACTIVISTA POLÍTIC I MEMBRE DE L'STEI"

Sebastià Serra, activista polític i sindicalista de l'STEI, morí ahir de matinada, de manera sobtada, d'un atac de cor. "Avui és un dia molt trist per a tothom qui ha conegut en Sebastià Serra, company i lluitador incansable, bona persona i compromès amb el país"; lamentà el PSM. Biel Barceló, secretari general del PSM-Entesa, digué que "en Sebastià ha estat un company de lluites extraordinari, combatent en tots els àmbits de la vida política, sindical i veïnal en els quals ha participat durant molts d'anys". Serra havia vi-sitat divendres Jaume Sastre per donar-li suport en la seva vaga de fam."

Varen ser nombroses les mostres i escrits de condol que varen arribar a l'STEI Intersindical. Des del sindicat es va enviar una succinta nota:

AHIR, DE MANERA SOBTADA, ENS DEIXÀ EL NOSTRE COMPANY SEBASTIÀ SERRA I JOAN, secretari d'ac-ció sindical Intersindical i membre de la Comissió Executiva de l'STEI.

La Comissió Executiva del sindicat fa arribar el condol a la seva família i comunica a tota l'afiliació aquesta dolorosa pèrdua.

L'STEI se suma a l'acte que tindrà lloc el dimecres dia 21 a Bon Sosec (carretera Palma-Inca, km. 7,5 – Marratxí) a les 19.00 hores. Tanatori de 16.00 a 20.00 hores.

*"Tots som un pou de vida,
 tots vivim amb la mort
 amagada a una guarida
 que ens agafarà de la mà
 a poc a poc, o un dia de cop.
 Si l'alè es cansa
 i l'ombra ens domina.
 Si un mal cop de sort
 al no-res ens deriva.
 i un esdeveniment
 ens paralitza el cor.
 Si un joc del destí
 ens fa perdre la partida amb la vida,
 ja saben els altres que érem part d'un tot
 i que el buit s'ha de cobrir amb l'enyor,
 i amb les flors i el foc l'eterna fugida.
 I serem record,
 i serem la baula
 d'una cadena que ens uneix a tots
 al misteriós món de la vida,
 al misteriós món de la mort."*

Isabel Barriel (Poema de la mort. Poema a la mort)"

La FAPA de Mallorca ens va enviar la nota següent:

BENVOLGUTS COMPANYS I COMPANYYES,

Avui hem sabut per diferents mitjans que ha mort en Sebastià Serra, company de l'STEI, alguns el recordareu a totes les mogudes pel seu cabell blanc amb una coa curteta i un somriure amable.

De de FAPA Mallorca volem transmetre el nostre condol i respecte a la "família de l'STEI" i a tothom perquè ens ha deixat un company de forma sobtada.

Gràcies, Sebastià, per la teva tasca.

Vicenç

FAPA Mallorca"

El 19 de maig es va celebrar la concentració silenciosa davant el Consolat de Mar. Va ser impressionant, ja que la comunitat educativa va acabar retent un sentit homenatge a Sebastià Serra. L'endemà el diari *Ara Balears* va publicar així la notícia, que signava Mercè Pinya:

"SILENCI EIXORDADOR PER DEMANAR DIÀLEG

La concentració de la comunitat educativa es convertí en un sentit homenatge a Sebastià Serra

La sobtada mort aquest cap de setmana de l'activista polític i sindicalista de l'STEI Sebastià Serra convertí el silenci de la comunitat educativa en alguna cosa més que en una petició de diàleg al president del Govern, José Ramón Bauzá. El record de Serra, docent i que havia participat en les llargues jornades de negociacions fallides amb la Conselleria d'Educació la tardor passada durant la vaga indefinida, amará l'acte d'una emoció continguda, però intensa.

Unes tres-centes persones acudiren a la cita ahir horabaixa davant el Consolat de la Mar, convocada pel Grup de Treball Unitari, format per les principals entitats que constitueixen la comunitat educativa, com ara els sindicats STEI, CCOO i UGT, les federacions d'associacions de pares i mares, l'Assemblea de Docents -i els Desconcertats-, la Plataforma Crida, les cooperatives d'ensenyament, l'Assemblea de mestres i professors en català, les associacions de directors d'Infantil, Primària i Secundària i l'Associació d'Inspectors.

En paraules de Maria Antònia Font, de l'STEI, Serra era "bon espòs i pare, docent i treballador incansable pels drets i les llibertats de les persones en tots els seus àmbits, personals, socials i laborals. Un pilar del nostre sindicat i del sindicalisme a les nostres illes". Llargs aplaudiments interromperen les paraules de la companya de sindicat de Serra, que agrai les múltiples mostres de solidaritat rebudes per la seva desaparició. Els presents traslladaren ànims en forma d'un llarg aplaudiment a l'esposa i als dos fills de Sebastià Serra, tots ells docents.

"Sebastià ens deixa un sac ple de valors i una mar de recursos per continuar amb la vida i amb la lluita", afirmà Font emocionada per boca d'un "company jove".

El comiat de Serra serà aquest dimecres horabaixa al recinte funerari de Bon Sosec, on a les 19h tindrà lloc una cerimònia civil.

Silenci per canviar el menyspreu

"Callarem fins que escolteu", va advertir el pare impulsor de la iniciativa i president de l'APIMA IES Josep Maria Llopart, Macià Bibiloni, al Govern de José Ramón

Bauzá. I d'aquesta manera ho varen fer els centenars de persones concentrades, que durant trenta minuts estigueren en silenci, només interromput pels crits d'alguns infants i el renou dels cotxes que passaven pel passeig Marítim a l'altura del Consolat.

Prenent com a referent la resistència no violenta, l'objectiu de la concentració silenciosa, que es té la intenció que es repeteixi cada quinze dies mentre el Govern no faci cas de les seves peticions, és que "el

principi de curs que ve sigui normal", va afirmar Macià Bibiloni.

Els manifestants es concentraren ahir davant el Consolat "perquè el nostre silenci faci veure als nostres representants polítics que governar és sobretot escoltar. Perquè volem que el nostre silenci serveixi per transformar les imposicions en diàleg. Perquè volem que el nostre silenci serveixi per canviar el menyspreu, a tota una comunitat educativa, pel respecte que es mereix", segons el manifest que llegí una mare, Assumpció Cortès.

De fet, els manifestants asseguren que han recorregut al silenci perquè ja han explicat prou les seves reivindicacions en aquest conflicte.

Suports a Jaume Sastre

A l'acte reivindicatiu tampoc no faltaren paraules de suport al professor de català de l'IES Llucmajor i membre del comitè de vaga de l'Assemblea de Docents, Jaume Sastre, que avui fa tretze dies que començà una vaga de fam amb el mateix objectiu que la concentració silenciosa: diàleg i negociació, i que el president Bauzá es posi al capdavant d'aquestes converses.

Sastre rebé ahir la visita dels portaveus dels grups parlamentaris de PSIB-PSOE i MÉS, Francina Armengol i Biel Barceló, que reclamaren a Bauzá que reobri la negociació. També enviaren fotografies de suport a través de la xarxa, l'IES Felanitx, l'IES Joan Maria Thomàs i el CEIP Sant Jordi, a més de l'actor català Toni Albà, entre d'altres."

El 21 de maig, el secretari general de l'STEI Intersindical va publicar a l'*Ara Balears* el comiat oficial i públic del company Sebastià Serra, en nom del sindicat. Ho va fer en els termes següents:

"EN MEMÒRIA DE SEBASTIÀ SERRA

Company, amic, estimat Sebastià, no era encara el moment de partir. Ha estat molt inesperat. Gaudies d'una vida feliç, activa, present, compromesa i donaves més del que rebies. Totes les persones que hem tengut la sort d'estar devora tu, de compartir feina, esplai, lluita, amistat... deim el mateix: parlam del teu tarannà obert, sincer, dialogant, afectuós, de mirada càlida i acollidora; sempre t'hem pogut sentir proper i disposat a escoltar-nos. En aquest món sindical i de lluita constant, sempre trobàvem amb tu la calma que necessitàvem per veure la sortida als problemes i poder continuar endavant.

Record que la primera vegada que parlàrem de la teva incorporació al sindicat va ser després d'una de les assemblees que férem a finals dels anys 80 a l'Institut Ramon Llull. Tu encara feies feina a l'escola unitària de Banyalbufar. T'implicares en la vida del poble. Hi feres cursos de català per a adults, hi promo-gueres activitats culturals... Eres un dels membres actius de l'assemblea i fou poc temps després que entràres a fer feina a l'STEI per millorar les condicions laborals del col·lectiu docent i el sistema educatiu illenc.

Vares ser part de l'equip que a partir de l'any 1988 impulsàrem el creixement del sindicat, primer a tot l'ensenyament públic, privat, concertat i universitari. Deu anys després, vares escampar el nostre model sindical més enllà del món educatiu, a la funció pública, a la sanitat i a altres àmbits, que, amb un acord amb la gent de l'STIB, va desembocar l'any 2004 en la consolidació de la Intersindical. Un model sindical sociopolític, assembleari, participatiu, arrelat al territori, defensor de la llengua a tots els àmbits, impulsor dels moviments socials, dels drets de les dones... que treballa colze a colze amb el col·lectiu de treballadors i treballadores de diferents àmbits. Tu fores un pilar per a la construcció de la nostra intersindical.

La teva activitat era intensa no només al sindicat, sinó també al partit on militaves i a la teva associació de veïnats, en què participaves, amb la teva dona i companya de vida, de forma constant, incansable, sempre amb un somriure inesborrable per assolir una societat millor, més justa, lliure i solidària. Conscient de la teva militància política, vares saber mantenir la independència sindical en la presa conjunta de decisions, respectant cada àmbit d'actuació on militaves. Aquesta lluita incansable no era cosa d'aquests darrers anys, sinó que et venia dels teus anys de joventut en què ja vares ser un lluitador antifranquista i defensor de la democràcia i per això –també– hagueres de suportar els efectes de la repressió i feres una vaga de fam de 29 dies en defensa dels drets i les llibertats a les acaballes dels anys 70.

A l'actualitat, tot i haver-te jubilat, eres el secretari de la Intersindical i formaves part, des de fa anys, de l'executiva de l'STEI. També eres membre del secretariat d'STEs i de la Confederació Intersindical. Un nodrit

grup de companys de diferents llocs de l'Estat arriba avui per acompanyar la família i els companys de l'STEI. En tots aquests àmbits ets molt valorat per la teva experiència, la teva capacitat d'anàlisi i de propostes estratègiques, la teva capacitat de diàleg i de negociació per arribar a acords. Has sabut mantenir un equilibri perquè mai no hi hagués greus conflictes i perquè les coses es poguessin reconduir, cosa molt ben valorada dins les organitzacions polítiques, socials o sindicals. Has estat redactor dels estatuts del sindicat i de les diferents ponències d'acció sindical que han possibilitat l'acció sindical de la nostra organització any rere any.

Gràcies, Sebastià, per tot el que has fet, per tot el que ens has ensenyat i per tot el mestratge de vida i lluita que ens has deixat. Seràs sempre viu i present entre nosaltres."

Pere Josep Palou Mas va escriure una dècima de coratge i una quarteta d'homenatge, que publicam:

*"Hem callat devers mitja hora
i potser ho tornarem fer
però en silenci al carrer
el clam fort arriba enfora
i aquest no és un clam que plora,
perquè lluita i exigeix
a aquest govern que regeix
que escolti d'una vegada
la raó tan maltractada
del poble a qui persegueix!
El poble d'aquesta terra
recull per seguir el viatge
el llegat d'honor i coratge,
amic Sebastià Serra."*

També hem seleccionat per la seva importància per a la família i per a l'STEI Intersindical, un conte escrit per Elisabet Abeyà (que havia estat companya d'en Sebastià a l'STEI), adreçat a les nétes de Sebastià Serra:

"ESTIMADES NÚRIA I AINA,

Sé que la vostra família us haurà contat moltes coses del vostre avi Sebastià. Jo vos vull contar que per a mi sempre serà "l'home que somreia". No he conegut mai ningú més que somrigui així. Hi ha gent que a vegades somriu i a vegades posa molt mala cara, o que somriu de manera forçada i li acaba fent mal tot. En Sebastià no era d'aquests. Tenia un somriure natural, agradable per a tothom, amb dos clotets a les galtes que li subratllaven la simpatia. Res no era forçat, era un do.

Quan entrava a un lloc, per ventura el lloc de feina on a vegades hi havia tensions, tot es calmava. Quan el vàiem entrar, tots ens relaxàvem sense haver-nos-ho formulat. No feia falta que digués res; era la seva presència la que donava pau. La seva veu tranquil·la entrava suaument als espais i als cors. No aixecava la veu, no cridava mai i, amb la seva actitud, ajudava a tothom.

Com més ho pens, més convençuda estic que això era un do. Crec que quan va néixer els seus pares varen fer una festa de benvinguda i hi varen convidar totes les fades de les rodalies. Eren dotze i cadascuna li va fer un regal: que seria intel·ligent, bona persona, lluitador per les causes justes, bon espòs, bon pare, bon avi, bon amic dels seus amics, estimat per tothom, fort, esportista, i treballador. Quan va tocar el torn a la dotzena fada, ja no sabia què més afegir en aquest estol de qualitats que les seves companyes havien atorgat al nadó. S'hi va acostar sense dir res i, amb la seva vareta màgica, li va tocar les dues galtes i li va dibuixar un somriure que li havia de durar tota la vida. Res ni ningú li va esborrar.

Així és com el vàrem conèixer i així és com el recordarem.

Bunyola, 23 de maig de 2014"

Esmenes als documents oficials del currículum de primària

L'STEI Intersindical va fer l'estudi de l'informe del ponent sobre l'esborrany del projecte i de l'ordre que establia el currículum de l'educació primària a les Illes Balears. Aquestes varen ser les esmenes que va presentar:

"ESMENES A L'INFORME DEL PONENT A L'ESBORRANY DE PROJECTE DE DECRET... PEL QUAL S'ESTABLEIX EL CURRÍCULUM DE L'EDUCACIÓ PRIMÀRIA A LES ILLES BALEARS

1- Esmena a la totalitat:

Reiteram el nostre rebuig a la "LOMCE" i el seu desplegament normatiu.

Consideram el Calendari d'implantació a l'ensenyament primari inadequat pel seu abast als cursos de 1r, 3r i 5è durant el curs 2014/15 i tota la Primària al curs següent.

Totes aquestes modificacions es fan dins un context de retallades de recursos materials, de personal i de finançament.

Totes les propostes de canvis curriculars es fan amb precipitació, sense propiciar un debat entre els ensenyants, els experts i menystenint la professionalitat dels mestres i professors.

Tota aquesta inestabilitat legislativa i normativa pot deteriorar encara més les condicions adients del procés d'ensenyament-aprenentatge dels alumnes i per tant demanam la pròrroga dels currículums vigents fins ara.

També constatarem com la Conselleria no desenvolupa un veritable procés d'informació, de participació efectiva i de negociació a les Meses Sectorials d'Educació, previ a l'enviament per tràmit d'urgència d'aquest Esborrany al CEIB. Per tant fa una simulació formal però no material d'aquests propòsits de negociació quan afecta a condicions laborals.

2- Esmenes a l'articulat:

Al preàmbul pag. 3 diu: "El rol del docent és fonamental, ja que ha de ser capaç de dissenyar tasques o situacions d'aprenentatge que possibilitin la resolució de problemes i l'aplicació dels coneixements apresos. És fonamental una acció tutorial adequada, que atengui les característiques personals i del grup" AIXÒ REFORÇA LA IDEA QUE LA TUTORIA ESTIGUI REFLECTIDA EN L'HORARI SETMANAL.

Al Preàmbul

Pàg. 4, 3r paràgraf, "llenguatges essencials". Demanam que es considerin també llenguatges essencials el corporal, el musical, el plàstic, etc.

Article 4

Punt 2. Suprimir al final: "esperit emprenedor".

Article 6

Punt 6. Suprimir "i esperit emprenedor" i afegir al currículum les competències de cura del propi cos, competència psicomotriu i la competència creativa i artística.

Article 8

Punt 3. No s'especifiquen mesures concretes-com la consideració d'un horari lectiu concret per exercir aquesta funció tutorial.

Article 9

Es parla d'exempció a la llengua catalana. També s'ha de parlar d'exempció d'educació física, per a alumnes amb discapacitats motrius. No només hi ha exempcions a llengua catalana.

Article 11

Punt 1. Suprimir "l'emprenedoria".

Punt 3. Modificar a partir de "del terrorisme " per "de qualsevol tipus de violència".

Punt 4. No s'entén que es digui que s'ha de promoure que els alumnes practiquin esport i exercici físic diàriament i en canvi es redueixin les hores d'educació física. Per tant, un motiu més per atendre la nostra petició en el canvi de distribució horària.

Punt 5. Suprimir des de "l'esperit emprenedor... fins a partir d'aptituds com", la resta igual fins al final.

Article 14

Punt 1. Suprimir "i, alhora, una eina per impartir assignatures no lingüístiques".

Punt 5. Per què es dóna per fet que les àrees impartides en llengua anglesa necessiten el suport del català o castellà? Suprimir tot l'article.

Article 16

Punt 3. Entenc que si abans de fer repetir un alumne "s'han d'haver esgotat la resta de mesures ordinàries de reforç i suport", això voldrà dir que s'augmentarà el nombre de professors de suport, ja que

ara va al revés: es fa repetir nins que no han tengut cap suport, perquè no era possible amb els recursos humans del centre. Per tant, demanam que la Conselleria es comprometi a dotar els centres d'aquest professorat de suport.

Article 17

Punt 3 Afegir després de "específiques" "i especials"...

Article 18

Punt 6. A les avaluacions (TIL) que s'estan fent ara mateix, aquests alumnes se'ls exclou. Com ho faran per adaptar les avaluacions als alumnes amb NESE?

Article 22

Punt 4. Suprimir "de la violència terrorista", la resta de l'apartat igual.

Afegir al final "i de la guerra civil i la dictadura franquista".

Disposició addicional primera

Apartat 2. Canviar "a l'inici de cada curs" per "a l'inici del primer curs de Primària".

Apartat 4. Suprimir tot l'apartat.

Disposició addicional quarta

No es troba l'article 21-4 d'aquest Decret. No sabem a què fa referència.

Annex 1

Pàg. 44. Els criteris d'avaluació que aquí s'exposen són un poc fora de lloc. Com un nin de 8 anys pot entendre "els avantatges de la Unió Europea"? O bé "comprendre els beneficis de l'esperit emprenedor"? Igualment al bloc 4, per a 1r a 3r curs, pàg.74, diu "Explicar les característiques de cada temps històric.

Pàg. 113. "Mostrar respecte tant cap a les llengües que es parlen a Espanya com cap a l'espanyol d'Amèrica" I les altres llengües, què? No les hem de respectar? Afegir llengua pròpia del territori, llengua catalana i les llengües que parlen els alumnes immigrants que són als nostres centres.

Pàg. 113. Ortografia. Pensam que es pot aprendre ortografia de manera visual i pràctica i deixar la consolidació de les normes per a ESO. Pensam que s'ha de fer un enfocament comunicatiu de la llengua i fer prevaldre les quatre habilitats bàsiques del llenguatge: entendre, parlar, llegir i escriure i no només prioritzar normes com si fos l'únic objectiu a assolir. La llengua és aprendre a parlar, saber què volem dir, aprendre a com podem expressar el què sentim, el que veim, el que volem explicar, aprendre a seleccionar idees, ordenar-les, comunicar-les, treballar la comunicació no verbal... agafar el gust per la lectura, l'escriptura, vèncer la por de parlar en públic, etc.

Annex 2

L'educació emocional no cal que estigui a l'àrea d'educació física. És un tema a treballar de forma transversal a totes les àrees. Aprenem amb les nostres emocions tant a l'àrea d'educació física com a matemàtiques o a anglès.

Annex 3

Pàg. 251 en endavant. Tot això ho veim com a temes transversals. Per ex: "treball en equip". Això es fa treballant en cadascuna de les altres àrees. I així amb tot.

El currículum de llengua catalana s'hauria de comparar amb el de castellà. S'ha d'evitar la repetició de continguts i la repetició dels mateixos defectes pel que fa a l'excés de continguts i gramaticalització del currículum.

ESMENES A L'INFORME DEL PONENT A L'ESBORRANY D'ORDRE... PER LA QUAL ES DESPLEGA EL CURRÍCULUM DE L'EDUCACIÓ PRIMÀRIA

Conseqüentment AMB L'ESMENA A LA TOTALITAT que hem fet a l'anterior Decret de currículum de primària, reclaman la retirada de l'ordre.

I COM A ESMENES A L'ARTICULAT:

Article 4. Nombre màxim d'alumnes per grup.

Les ràtios establertes són excessives.

El nombre màxim d'alumnes per grup en cada un dels cursos de l'educació primària és de 25.

COM A EXCEPCIÓ, EN EL QUART CURS D'EDUCACIÓ INFANTIL, 3 ANYS, EL NOMBRE MÀXIM D'ALUMNES PER GRUP HAURIA DE SER DE 20. El tema és de Primària, però en el decret es fa referència a les coordinacions entre Educació Infantil i Primària.

La variació del nombre màxim d'alumnes per grup i el nombre d'alumnes amb NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS (NEE) i amb necessitat específica de suport educatiu (NESE) per grup, són els que determina la normativa vigent sobre admissió d'alumnes.

Aquest punt és molt important, perquè aquest curs 2013-14, ens hem trobat amb dues aules de 2n de primària, per exemple al CEIP Margalida Florit de Ciutadella, on hi ha 30 alumnes per grup.

En el 2n A hi ha 25 alumnes ordinaris i 5 alumnes NESE: representats per 2 alumnes NEE, 2CP/HE (condicions personals/història educativa) i 1 AC (alta capacitat).

En el 2n B hi ha 25 alumnes ordinaris i 5 alumnes NESE: representats per 1 alumne NEE, 1 CP/HE (condicions personals/història educativa) i 3 DEA (dificultats d'aprenentatge).

La tasca del tutor és molt difícil. Abans dins la ràtio de 25, si hi havia un alumne d'integració, ara NESE, aquest comptabilitzava per 2. Per tant, seguint aquesta regla, els dos grups de 2n de primària del CEIP Margalida Florit de Ciutadella, haurien de tenir 15 alumnes ordinaris i 5 alumnes NESE, essent un total de 20.

Article 5. Currículum

El punt 3. Pensam que l'èxit escolar hauria de ser un objectiu general de l'ensenyament primari i no se'ns la justificació d'aquest apartat.

Article 6. Organització curricular

El punt 4. Diu "Així mateix, s'han d'integrar en totes les àrees la comprensió lectora, l'expressió oral i escrita, la comunicació audiovisual, les tecnologies de la informació i la comunicació, l'emprenedoria l'educació cívica i constitucional.

Demanam que se suprimeixi "emprenedoria".

Article 7. Distribució de l'horari lectiu setmanal

El tutor ha d'incorporar dins l'horari que comparteix amb el seu grup d'alumnes un temps setmanal per desenvolupar les tasques pròpies de tutoria.

Pensam que AQUEST TEMPS HAURIA D'ESTAR REFLECTIT a l'ANNEX. PROPOSAM REDUIR 0,5 HORES DE RELIGIÓ PER PASSAR-LA A TUTORIA.

No es concreten mesures per realitzar i fer efectives les funcions i competències de la tutoria.

Article 9. Mesures de reforç educatiu

Les mesures i recursos per atendre l'atenció a la diversitat són genèriques i no concretes. Demanam que siguin clares i que hi hagi un compromís de l'Administració clar amb professorat als centres.

Article 10. Llibres de text i materials curriculars

Consideram inadequat, des d'un punt de vista social, sotmetre les famílies a una despesa agreujada per canvis curriculars de llibres i altres materials obligats per una decisió política sense fonament pedagògic i sense una política d'ajudes/beques i/o gratuïtat dels materials escolars.

Article 12. Ensenyaments de religió

Canviar "de cada curs acadèmic " per "al començament del primer curs de primària".

Respecte a l'ANNEX de l'ORDRE. "Horari setmanal educació primària"

Modificar 1,5 hores de religió/valors socials i cívics per 1 hora i els 30 minuts per compensar l'educació artística i/o dotar d'horari específic la tutoria.

Demanam que no es redueixin les hores d'educació artística i que es mantingui la continuïtat en la presència d'aquests ensenyaments a tots els cursos.

No té cap sentit, fraccionar l'àrea d'artística en blocs de continguts, perquè no es corresponen amb realitat pedagògica. L'artística ha de tenir un enfocament molt més globalitzador a l'etapa de primària, per aquest motiu no es pot fragmentar l'àrea en blocs hermètics.

Els blocs en els quals es divideix l'educació plàstica són incoherents. El primer bloc implica tota l'assignatura perquè l'educació audiovisual conté la sintaxi de la imatge, la comunicació audiovisual (per tant, la comprensió de les imatges des del punt de vista de l'espectador) i l'expressió audiovisual (la comunicació expressiva i/o artística mitjançant el llenguatge audiovisual). Aquesta darrera es desglossa en el segon apartat, expressió artística, que segons es desplega en els continguts és el bloc més desenvolupat donat que inclou la sintaxi de la imatge, encara que també altres aspectes. D'aquest segon bloc se'n desglossa una part que pertany a la sintaxi de la imatge, a la part de figura o configuració, que nomenen com a di-

buix geomètric i que desplega subsidiàriament a les matemàtiques amb caràcter procedimental perquè segons els continguts i els estàndards de paràmetres avaluable només consisteix en la realització de traçats geomètrics com una finalitat en ella mateixa, quan en l'educació plàstica hauria de ser a l'inrevés, que la matemàtica, només recursos per a la comprensió de les formes, per a la seva configuració i per a la representació gràfica i artística.

Per tant, si s'ha d'estructurar en blocs, haurien de ser més coherents i més oberts.

En el cas de voler seqüenciar l'àrea per blocs, haurien de ser apartats molt més oberts, amplis i globals, que contemplassin totes les arts per igual, ja que tots els infants aprenen de manera diferent i tenen interessos diferents, aquests aspectes s'han de respectar i valorar per damunt de tot. Seccionant idò l'àrea en blocs tan tancats, fas que l'alumne no tingui la possibilitat de desenvolupar els seus interessos reals. S'han de respectar i valorar els ritmes d'aprenentatge, les seves motivacions i els interessos dels alumnes. L'educació artística és una eina ideal per descobrir com són els nostres alumnes i el que hem de potenciar de cada un d'ells.

La proposta de seqüenciació de blocs, que recomanen els especialistes és la següent:

- 1. ARTS ESCÈNIQUES.*
- 2. ARTS PLÀSTIQUES.*
- 3. MÚSICA I DANSA*

Amb objectius molt oberts i perfectament adaptats a l'edat dels nostres alumnes. Per tant, si s'ha d'estructurar en blocs, haurien de ser més coherents i més oberts.

26 de maig de 2014"

El silenci forma part de la lluita no-violenta

L'STEI Intersindical havia de tractar en una reunió sobre la data en què es tornaria a fer una altra concentració silenciosa. S'havien reunit amb en Macià Bibiloni, president d'una AMIPA i amb en Vicent Rodrigo, de la FAPA per tal de parlar de la concentració silenciosa, perquè hi pogués haver un contacte més directe entre la comunitat educativa. En Macià n'era membre i tenia una llarga experiència en temes de mobilització, meditació i silenci.

Es va recordar que l'STEI ja havia convocat amb anterioritat concentracions de silenci. La primera havia estat en suport de Jaume Bonet, quan feia 20 dies de la seva vaga de fam. Havien convocat 20 persones, amb 20 espelmes, per fer 20 minuts de silenci davant can Alcover. I n'hi anaren 80!

La segona havia estat dia 1 d'abril del 2012 i havien convocat 30 persones amb trenta espelmes per fer 30 minuts de silenci i meditació a CURA on s'havia llegit un extens manifest que donava inici a la campanya Enllaçats i a la internacionalització del conflicte. N'hi anaren 320!

En tercer lloc, havien convocat la concentració de silenci de dia 19 de maig i n'havien fet partícip també en Macià perquè, tant ell com la seva companya hi tenien experiència i moltes coses bones per comentar.

Es volia continuar convocant concentracions silencioses fins que el govern se segués a negociar... es pensava en fer-ne una cada 15 dies, però estaven decidits a replantejar una altra data, tot en benefici de la unitat d'acció.

En Macià Bibiloni Oliver, president de l'AMIPA de l'IES Josep Maria Llompart ens va enviar dos escrits sobre el tema que tractàvem i que publicam a continuació:

"SILENCI (I)

"Callarem fins que ens escolteu", "No em fareu callar malgrat em segueu la vida".

Aquest són dos dels eslògans que la comunitat educativa hem fet servir aquesta setmana de mobilitzacions.

Aparentment dues frases contradictòries l'una amb l'altra i, en canvi, des del meu punt de vista, no només són complementàries sinó que es necessiten.

En tot cas, poden crear confusió quan les accions només es conceben com a un fer coses contínuament sense aturall. Vendria a ser com si de la nostra vida només tenguéssim en compte el temps que estam desperts i actius i menysvaloràssim els nostres espais de descans. O si del menjar ens interessà l'acte físic

d'empassar-se els aliments i no valorar allò tan complementari i imprescindible com és la seva pròpia digestió.

Són tantes les coses que volem fer: treballar, estudiar, fer esport, dur els nins a la piscina, al teatre, a repàs... una mica angoixant no? I arribam al mes d'agost amb la llengua defora, però com que hem d'aprofitar les vacances, seguim el ritme de no aturar: sopar amb els amics, anar de festa, llegir els llibres pendent... no param.

És dolenta l'activitat? No, de cap manera, però allò que a la societat del segle XXI ens cal descobrir o, simplement, retrobar és la saviesa de saber introduir pauses, temps, espais a les nostres vides per no només viure cap a defora sinó que també necessitam viure cap a dins i això és el que significa el silenci; una aturada, el ténol de quan érem petits i perquè cada cosa té el seu temps i el seu ritme i no poden incloure-les totes dins el mateix espai.

El silenci és fer ténol per donar tot el sentit i la força a la nostra acció.

I si, a més, tal com ens passa a la nostra comunitat, tenim davant un Govern autoritari i cec i sord, aleshores estarem on estam, en una carrera de fons, en què l'eina de la pausa i de la reflexió ens són imprescindibles.

Per això, fer una trobada periòdica en silenci davant el Consolat té el sentit de fer saber als nostres governants que nosaltres no defallirem i que siguem un, tres-cents o milers de persones, allà ens tendran en silenci, per mantenir encesa la flama de la nostra indignació i, a més a més, amb la presència activa de cada un de nosaltres que ens donarà la força i el coratge per no amollar fins que tombi. És a dir, que callarem fins que ens escolteu, perquè no fem contes callar malgrat ens segueu la vida."

"SILENCI (II)

El silenci s'emmarca dins el que es denomina la no-violència, un moviment que es va nodrir de grans savis com Mahatma Gandhi a l'Índia o Martin Luther King a EEUU. I als anys seixanta va ser posada en pràctica, entre d'altres, per la Comunitat del Arca amb Lanza del Vasto al capdavant.

Gandhi deia que la no-violència creixeria inevitablement any rere any. De fet, si comparam la nostra societat occidental actual amb la del segle passat, podem veure respostes més madures davant fets que ens contrarien, ajudats per molts recursos que actualment tenim a l'abast. Encara que això no obvia que, ens queda molt de camí per recórrer, abans de poder parlar d'una verdadera no-violència.

Però, al mateix temps, dins un món tan global ens costa trobar espais d'aturada. Normalment les coses les volem i les tenim en el mateix moment. Amb les xarxes socials ens assabentam de les coses mentre estan passant. Immersos dins aquest renou constant, no ens concedim ni un espai i aquí el silenci hi té poca cabuda.

Pel que fa al nostre actual conflicte educatiu, davant uns fets tan raonables i tan poc discutibles en què els que saben d'educació són menyspreats per un govern neòfit i picaplets, és normal que sentim tanta indignació i tanta ràbia i que ens resulti difícil agombolar-la dins el silenci. Ara bé, és dins l'espai del propi silenci que trobarem sovint la manera d'encaminar el nostre sentiment d'impotència cap a una acció efectiva.

Una altra de les barreres en què topa el silenci és aquest tuf que pot tenir a cumbaià, aquí és quan molta gent se sent incòmoda. Dominam més o menys les accions cap a fora però quan es tracta de sentiments, donar-se les mans, obrir els cors, mostrar les nostres limitacions... aquí ja ens sentim més vulnerable... i és una llàstima, no?

El silenci en si també és molt incòmode pel qui no hi està acostumat, els minuts no passen, patim per allò que suposam d'incomoditat dels altres però, sobretot, ens hem d'enfrontar a una aturada sobtada dins aquest món que no atura. El nostre cap es rebel·la i ens fa befa de nosaltres mateixos; que faig jo aquí? Estic perdent el temps? Amb tantes coses com podria estar fent ara! I milers de frases d'aquest tipus... Idò, el silenci és també fer callar aquesta sèrie inacabable de pensaments i poder arribar a una ment més calmada d'on agafarem la força per continuar la nostra carrera de fons per a una educació de qualitat."

A final del mes de maig, l'STEI Intersindical, STEPV Intersindical Valenciana i la USTEC-STEs-IAC Catalunya, els tres sindicats majoritaris a l'ensenyament públic dels Països Catalans, varen fer un comunicat conjunt en defensa de la llengua catalana. Aquest va ser el comunicat:

"COMUNICAT DELS TRES SINDICATS MAJORITARIS A L'ENSENYAMENT PÚBLIC ALS PAÏSOS CATALANS EN DEFENSA DE LA LLENGUA CATALANA.

Ja fa tres anys que els sindicats sotasignats -STEI Intersindical de les Illes Balears, STEPV Intersindical Valenciana i USTEC-STEs-IAC del Principat de Catalunya-, vàrem signar un protocol de relacions sindicals i un manifest on reafirmàvem el nostre compromís solidari en defensa de la llengua especialment en l'àmbit educatiu i en contra dels atacs provinents del Govern de l'Estat, de l'estament judicial espanyol i dels governs autonòmics en el cas del País Valencià i, darrerament, de Les Illes, tendents a aniquilar l'ús social de la nostra llengua comuna.

Des de llavors hem impulsat campanyes i coordinacions en favor de la llengua catalana com "Enllaçats per la llengua" i plataformes com Somescola.cat. Hem estat, som i serem presents i sovint hem encapçalat, com els sindicats més representatius de les escoles catalanes, valencianes i il·lenques, les mobilitzacions en defensa dels drets socials dels treballadors i treballadores de l'ensenyament, del dret universal a l'educació i de la identitat comuna dels nostres territoris un dels trets fonamentals de la qual és la llengua.

Durant aquest temps hem acudit de manera solidària a combatre les agressions contra la nostra escola i la nostra llengua allà on es produïssin, en tot el territori: ens hem oposat als intents de desestabilitzar l'escola a Catalunya amb la judicialització i la intromissió dels alts tribunals espanyols en les polítiques educatives, hem estat presents a les mobilitzacions del País Valencià, en favor d'una escola valenciana, contra el decret de plurilingüisme i la desaparició de les línies en valencià, i hem impulsat la vaga indefinida de les Illes contra el TIL, la política educativa i la catalanofòbia del Govern Bauzá i avui volem expressar la nostra solidaritat amb la vaga de fam del company Jaume Sastre de Mallorca.

Des d'aquesta perspectiva unitària, que al nostre parer és l'única vàlida per defensar el que ens uneix, volem avui fer explícita més que mai la nostra voluntat de treballar, en representació dels docents del nostre país, en les plataformes unitàries presents als tres territoris en defensa de la llengua i del sistema d'immersió lingüística als centres educatius com a garantia d'acollida, de cohesió social i d'igualtat d'oportunitats. Un sistema avui greument amenaçat, tant des de les instàncies judicials que determinen quina ha de ser la llengua als centres educatius i com s'ha d'ensenyar, com per les mesures legislatives que imposen els governs reaccionaris del País Valencià i de les Illes, en contra de la voluntat majoritària de la població, i que pretenen minoritzar i arraconar l'ús social i educatiu de la nostra llengua.

Per això avui, davant l'atac frontal que suposa la LOMCE a la nostra llengua i al nostre sistema educatiu, volem un cop més deixar ben clara la nostra voluntat de no cedir davant aquests intents i encoratjar tota la comunitat educativa dels nostres països a la insubmissió i al no compliment d'aquestes lleis i sentències injustes i clarament contràries al nostre model educatiu i lingüístic.

Nosaltres, com a representants que som dels treballadors i treballadores creiem fermament en el treball unitari en plataformes que apleguin docents, famílies, entitats i tota la població en general en defensa de la llengua catalana en tots els nostres territoris, com és el cas de la plataforma Somescola.cat al Principat de Catalunya i seguirem treballant en aquesta línia.

Per això volem convocar tothom a sortir al carrer el dissabte 14 de juny, a la gran cercavila convocada per Somescola.cat a Barcelona, com a resposta a les agressions a l'escola i al nostre sistema lingüístic, per una escola lliure, democràtica, catalana i al servei dels nostres països enllaçats per la llengua. Hi hem de ser totes i tots. Decidim escola catalana!

Principat de Catalunya, País Valencià i Illes Balears, 28 de maig de 2014"

El 28 de maig, la Junta de la Federació d'Organitzacions per la Llengua Catalana (FOLC), de la qual forma part l'STEI Intersindical, va decidir donar suport a Jaume Sastre. Aquest va ser el comunicat que emeté:

"EL SECRETARIAT DE LA FEDERACIÓ D'ORGANITZACIONS PER LA LLENGUA CATALANA (FOLC), de la qual en formen part entitats com STEI-I i l'OCB que han partici-

"LA MAJORIA DE MEMBRES DE LA JUNTA DE PERSONAL DOCENT NO UNIVERSITARI (STEI, FETE-UGT, FE-CCOO) DONEN SUPORT A LA VAGA DE FAM QUE DU A TERME EL PROFESSOR JAUME SASTRE.

La presidenta i el secretari de la Junta de Personal Docent no Universitari, M. A. Font i Tomàs Martínez, el portaveu de l'STEI Intersindical a la Junta, Biel Caldentey i altres companys de la Junta de Personal Docent

pat activament en el moviment organitzat pels docents de les Illes, dóna el seu suport al professor de l'IES Lluçmajor, Jaume Sastre, en la seva vaga de fam per una educació pública de qualitat i en català. Admirem la seva valentia i l'encoratgem en la seva decisió. Així mateix, donem el nostre ple suport a la vaga de 24 hores que es farà aquest cap de setmana a València."

També la Junta de Personal Docent no Universitari, presidida per l'STEI Intersindical, va donar suport a la vaga de fam de Jaume Sastre. Aquest va ser el comunicat en què s'explicitava:

no Universitari, en representació de la majoria de membres de la Junta, -de l'STEI, de FETE-UGT i de FE-CCOO-, visiten Jaume Sastre i expressen el seu suport a la vaga de fam que du a terme el professor de l'IES Lluçmajor, Jaume Sastre, que es troba en el 23è dia en vaga de fam per demanar diàleg i negociació al president Bauzá amb els dos comitès de vaga.

Els membres de la Junta han estat reunits amb Jaume Sastre a qui han vist molt sencer, pels dies que fa que no menja, i molt clar de cap i amb una ferma voluntat de continuar la vaga de fam, ja que es troba en bones condicions físiques i mentals per mantenir i allargar la durada d'aquesta protesta."

Molts de deutes del Govern amb la concertada

El Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, a la seva Sala del Social, va admetre a tràmit la demanda de conflicte col·lectiu presentada per l'STEI Intersindical contra la conselleria d'Educació i les patronals del sector de l'ensenyament concertat, referent a la recuperació de la paga extra de Nadal de 2012, que havia estat sotreta als docents de la concertada en virtut del Decret Llei 5/2012.

El mateix Tribunal va proposar el senyalament dels actes de conciliació i del judici per quan el Tribunal Constitucional hagués resolt la qüestió d'inconstitucionalitat plantejada per la Sala del Social de l'Audiència Nacional amb data d'1 de març de 2013.

L'STEI Intersindical va informar sobre la postura que adoptava sobre la paga dels 25 anys corresponent al VI Conveni. Aquest va ser el comunicat:

"EL VI CONVENI DE L'ENSENYAMENT CONCERTAT, EN EL SEU ARTICLE 62, DIU:

“Los trabajadores que cumplan 25 años de antigüedad en la empresa tendrán derecho a una única paga cuyo importe será el equivalente al de una mensualidad extraordinaria por cada quinquenio cumplido.

I en el 62 bis diu:

“...el personal en régimen de pago delegado percibirá este salario directamente de las Administraciones educativas [...] en función de las disposiciones presupuestarias de los módulos de concertos”.

Des de l'STEI Intersindical consideram important que totes les persones que hagin assolit els 25 anys d'antiguitat a partir de dia 17 d'agost de 2013 presentin un escrit a la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats comunicant aquesta circumstància i fent la pertinent reclamació, ja que l'Administració encara no s'ha pronunciat al respecte i cal evitar qualsevol possibilitat de prescripció.

Si us trobau en aquest cas i voleu més informació, podeu contactar amb nosaltres.”

El 14 de maig, l'STEI Intersindical va assistir a una reunió a la conselleria d'Educació amb la presència d'un membre de cada sindicat representatiu de la concertada i els directors generals de Pressupostos i de Planificació i Centres per tractar el tema dels endarreriments, actualització de taules salarials, pagament del CRIB, etc. Aquesta és la informació que es va enviar als centres:

“LA CONSELLERIA MANTÉ UN DEUTE DE 14 MILIONS AMB ELS DOCENTS DE CONCERTADA

Dia 14 de maig, després de reiterades peticions per part de l'STEI, s'ha celebrat una reunió dels sindicats de la concertada amb els directors generals de Planificació i Centres, Bartomeu Isern, i el de Pressupostos, Antoni Costa. Antoni Costa d'entrada ha manifestat que no tenen disponibilitat econòmica ni existeix una partida pressupostària específica per aquest any per assumir aquest deute.

El sindicat STEI recorda que hi ha compromisos adquirits que no s'han atès i que la qüestió de fons és un tema de prioritats. Per començar, la primera proposta de l'STEI és que es dugui a terme l'actualització immediata de les nòmines, a fi de no incrementar un deute que cada vegada sigui més difícil d'assumir. Igualment entraria dins de les nostres prioritats elaborar un calendari curt i raonable de pagament del deute.

Una altra de les demandes de l'STEI ha estat anar prioritzant la paga de 25 anys referida al V conveni i Acord de 2008, que encara no s'està cobrant, i signar un compromís per la paga de 25 anys referida al VI conveni. També ha plantejat la necessitat de presentar una proposta de viabilitat per l'acord de millora de 2008, suspès des de 2010 als Pressupostos Generals de la CAIB.

L'Administració només s'ha compromès, des d'aquí a final de curs, a estudiar el tema i presentar una proposta.

Finalment, la Conselleria ha confirmat que ha comunicat als centres que a partir d'ara, en aplicació de la sentència judicial del TSJIB, el professorat substitut veurà incorporat de bell nou a la seva nòmina el Complement retributiu de les Illes Balears.

Recomanam a totes les persones afectades per aquest tema que es posin en contacte amb l'STEI per fer la reclamació.

Palma, 14 de maig de 2014.”

Juny de 2014

El curs 2013-2014 no va ser un curs normal

El dia 3 de juny, un grup de membres de l'STEI Intersindical i de l'Assemblea de docents varen acudir al Parlament amb cartells i protestaren contra el Govern, i especialment contra la conselleria d'Educació que es negava a negociar. Aquí teniu un enllaç i entre el minut 4 i 5 podreu contemplar com es va desenvolupar aquesta acció, i com n'informa l'Informatiu Balear:

<http://www.rtve.es/alcarta/videos/informatiu-balear/informatiu-balear-2-03-06-14/2596287/>

A la sessió parlamentària que apareix en el vídeo, la consellera va dir que com que no trobaven interlocutors vàlids, s'estava anant a cada centre i es parlava amb els equips directius corresponents, un a un. L'STEI Intersindical, davant la intransigència i caparrudesa del Govern i la Conselleria que es negaven a negociar va emetre el comunicat següent:

"ELS COMITÈS DE VAGA SÓN INTERLOCUTORS VÀLIDS!

La consellera, que mai no ha estat una interlocutora vàlida, ha perdut els papers i el govern del PP de les Illes ha perdut el nord i la capacitat de solucionar el conflicte educatiu. En comptes de seure's i dialogar per arribar a acords; el president continua endavant amb l'estratègia de fer mal als docents i als centres per convertir l'educació de les Illes en un caos organitzatiu i pedagògic que afecta negativament de manera directa els infants i joves i les seves famílies.

Tancat com està a la seva torre de ciment armat, el president Bauzá alimenta les seves paranoies personals en contra de la llengua i la cultura pròpia d'aquestes illes, atia el conflicte educatiu quan imposa noves mesures antipedagògiques que creen un gran malestar dins els centres públics i privats concertats i multiplica per dos el caos viscut enguany. El president del Govern, del PP, fa una fugida cap endavant i genera, de forma irresponsable, una perillosa fractura social.

Ja fa estona que diguérem des de l'STEI, -a l'article d'opinió del febrer de 2012 "Qui comanda a Son Ribot? Sa madona o s'al·lot?"- que qui està segrestat per un grupuscle extraparlamentari és el Govern Bauzá, que traint el seu propi partit no aplica el programa consensuat internament pel PP i assumeix com a pròpies les consignes d'aquest grupuscle. Sembla que el control de la situació li ha fuit de les mans, al president, i que mira cap a una altra banda mentre la resposta al conflicte educatiu cada dia pren més força. En comptes d'aturar-se i parlar, ell continua endavant amb la seva voluntat de destruir el que els mestres i professors -i la mateixa Administració educativa en anys anteriors al seu mandat- havien aconseguit construir en quasi 40 anys de feina ben feta.

Els sindicats representants legítims dels docents, elegits per un procés democràtic i legalment establert, formam part de l'assemblea de docents i som interlocutors vàlids per a la negociació. A partir d'ara i mentre que Bauzá encara desfà la margalida, sí-no, sí-no... per saber si al final s'arribarà a reunir amb els comitès de vaga, els sindicats -i els altres membres de la comunitat educativa que s'hi vulguin afegir- ens reunirem amb els grups parlamentaris, amb partits polítics i agrupacions d'electors amb possibilitat de governar el 2015, i treballarem per construir un futur que pugui posar remei al desgavell organitzatiu i pedagògic que ens ha creat el president Bauzá. I tard o d'hora ens en sortirem!

Governants com Emili Darder són governants justs, estimats per la ciutadania, amb sentit de país, a prop de les necessitats de la gent, responsables, amb una visió política i de futur clara, amb intuïció per saber quina és la millor estratègia a cada moment, amb capacitat per il·lusionar... aquests són els polítics que necessitam, que les Illes necessiten, els que deixen una bona petjada a la història del nostre poble, els que enyoram i recordam sempre. President, falten 20 dies per acabar el curs. Passa d'hora posar fil a l'agulla, però encara sou a temps de presidir una reunió amb els comitès de vaga. Què passa? Teniu por al diàleg? Nosaltres, sindicats docents i en lluita, volem diàleg, negociació i consens per una educació de qualitat, inclusiva i en català. Reunió ara, del president Bauzá, amb els comitès de vaga!
Palma, 6 de juny de 2014."

L'STEI Intersindical va convocar assemblees a Mallorca, Menorca i Eivissa per tractar el tema dels docents interins de matèries lingüístiques afectats per la convocatòria d'interinitats, tant de secundària com d'EOI, que havien perdut opcions de feina en la funció que fins ara exercien, per mor de l'actual convocatòria.

Davant les informacions tendencioses que enviava la Conselleria als centres, l'STEI Intersindical va preparar unes indicacions referents a l'aprovació del TIL als claustres. Aquestes eren les indicacions:

"S'ha de fomentar la unitat del claustre i de la comunitat educativa.

La Conselleria fa arribar informacions tendencioses i que no s'ajusten a la legalitat.

Les instruccions de l'equip ATLAS no són norma que s'hagi de complir perquè no van signades per cap càrrec de la Conselleria.

El vot aconsellable és el vot negatiu al projecte perquè és inaplicable pedagògicament.

Si algú vol demanar el vot secret, el pot demanar. S'ha de votar i, si es guanya per majoria simple, la votació ha de ser secreta. En els centres que tinguin regulat el vot secret, s'ha de fer d'acord amb el reglament corresponent.

Si s'impedeix, sense votar-ho, que la votació sigui secreta, l'interessat pot fer constar en acta aquest fet. També pot adjuntar un escrit al secretari al llarg de les 48 hores posteriors al Claustre afirmant que no s'ha atès la seva demanda i que ha votat sota pressió. Això podria donar lloc a una futura impugnació del Claustre. Per això, podeu posar-vos en contacte amb l'STEI.

En cap cas el director o directora pot aprovar el TIL en contra del criteri del Claustre."

Sobre aquest mateix tema, la Federació d'Associacions de Directors de Secundària de les Illes Balears (FADESIB), l'Associació de directors d'Educació Infantil i Primària de Mallorca (ADIPMA) i l'Associació d'Inspectors de les Illes Balears (ADIDE Balears), varen emetre per a la comunitat educativa l'informe següent:

"INFORME SOBRE VOTACIONS DELS CLAUSTRS

En relació a les qüestions plantejades pel que fa al procés d'aprovació dels Projectes TIL als centres escolars públics, i concretament

- *Possibilitat de votació secreta als claustres.*
- *Possibilitat d'abstenció dels membres dels claustres*
- *Obligació de motivar el vot*
- *Obligació d'aprovar el PTIL*

I atesos tant la normativa legal com els informes jurídics de la Cap del Departament dels Serveis Jurídics, de 5/06/2014, al qual s'afegeix informe del Cap del Departament de l'Àrea Jurídica administrativa de 25/09/2000, i de 9/06/2014 (informes que no són normatius i no obliguen a compliment) cal considerar el següent:

1 Possibilitat de votació secreta als claustres (extensiu als consells escolars)

L'informe del 25/09/2000 indica les formes de votació dels òrgans col·legiats i que són:

- *Votació Ordinària, la més habitual, "constitueix la regla general. Es manifesta en signes convencionals d'assentiment, dissentiment o abstenció."*
- *Votació Nominal, a les quals el secretari llegeix la llista de membres i aquests, en ser nomenats, expressaran el seu vot. Afegeix "perquè hi hagi votació nominal, si les normes que regulen l'òrgan col·le-*

giat no estableixen altra cosa, l'òrgan –clastre o consell escolar- l'haurà d'acordar en cada cas concret, a petició del president o de qualsevol dels seus membres per majoria simple.”

- *Votació secreta, que “només hauria de tenir lloc en casos molt concrets” i afegeix “casos referits a l'art. 18.1 de la Constitució, i altres previstos legalment” (als ROCs, elecció de representants...) però “sense perjudici d'altres supòsits” i que un dels dos requisits per a poder fer votació secreta seria “que prèviament l'òrgan col·legiat ho hagi acordat per majoria simple, excepte en els casos previstos legalment.”*

Dit informe proposa finalment que la forma més adient de solucionar la problemàtica seria que es regulàs normativament, per als claustres i consells escolars, en quins casos concrets, a més dels ja previstos legalment, es pot utilitzar el vot secret, i si en aquests casos s'ha de donar o no un sentit positiu o negatiu als vots en blanc o nuls”. L'informe del 9/06/2014 cita literalment l'informe abans citat i el subscriu íntegrament. Cita, a més, part d'un text de J. Martín Torres sobre “Actuación de los órganos colegiados en los centros educativos” però obvia que dit autor es pronuncia clarament en defensa del vot secret que “deberá ser la norma determinante e incuestionable de estos órganos colegiados” (pàg. 101). Però, finalment, conclou que “la votació del P TIL per part dels claustres no pot ser secreta”. Resulta evident que dita conclusió no fonamentada, és parcial i interessada.

L'única regulació legal sobre la forma de votació a claustres (i consells escolars) és la referida a votacions de persones (representants, candidats a directors,...). Així mateix, tampoc s'ha regulat expressament la impossibilitat de la votació secreta en casos determinats. Per tant, s'ha de concloure que si és possible la votació secreta en els claustres –i en els consells escolars- sempre que prèviament així s'hagi acordat per majoria simple dels assistents, procediment que s'hauria d'incloure en els Reglaments interns de funcionament dels centres (ROF). El contrari, no permetre la votació secreta, vulneraria el principi constitucional que consagra el dret al vot que té com a característiques essencials que deu ser “lliure, directe i secret” tal com reconeix la sentència del Tribunal núm. 9 de Sevilla, del 18/09/2012, que anul·la la prohibició de l'exercici del vot secret en els òrgans col·legiats de l'IES Virgen del Castillo.

2 Possibilitat d'abstenció dels membres del clastre

Als informes citats es reitera clarament que, segons l'art. 24 de la Llei 30/1992 de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LPA), no es podrà abstenir en les votacions el personal al servei de les Administracions Públiques que tinguin la condició de membre d'òrgans col·legiats (amb la clara intenció que el seu vot sigui sempre a favor o en contra de les propostes). És a dir, el personal docent (funcionari de carrera o interí) com a membres del clastre no es poden abstenir en les votacions. Però sí es poden abstenir la resta de membres del clastre que no en formin part com a funcionaris (professorat de religió...). A més, l'art. 27.4 de la citada LPA, relatiu a les actes, indica que “quan els membres de l'òrgan votin en contra o s'abstinguin, quedaran exempts de la responsabilitat que, en el seu cas, pugui derivar-se dels acords”. L'informe de 25/09/2000 expressa també que els vots en blanc o nuls, que sols es poden donar en una votació secreta, s'han de comptabilitzar com a tals i no com a vots a favor o en contra de la proposta –que és el que en principi vol la Llei en no permetre l'abstenció- i que a falta d'una norma que prevegi la manera d'evitar-ho, seria que l'òrgan col·legiat acordàs, per majoria dels assistents i abans de la votació secreta, el sentit favorable o negatiu d'aquests tipus de vots. És a dir, a quina opció s'afegirien dits vots en blanc o nuls. No s'ha regulat expressament aquest tema en l'àmbit educatiu, tant pel que fa al clastre com al consell escolar, al qual i per les seves pròpies característiques resulta complexa la impossibilitat de l'abstenció. En una situació normal, aquesta polèmica seria poc rellevant i reduïda a casos concrets i minoritaris (en general, en les votacions ordinàries l'abstenció o no pronunciament equival a una adhesió al que surti majoritari). Però en situació excepcional com l'actual, cal matisar molt i ser prudents. En general, es pot concloure:

- *Els membres del clastre que siguin personal de l'Administració no es poden abstenir.*
- *Els membres del consell escolar en representació dels diferents sectors de la comunitat educativa es poden abstenir. També els representants del clastre (encara que hi ha dubtes i discrepàncies), per quan no en són membres pel la seva condició d'autoritat o personal funcionari, com n'és el cas del director i cap d'estudis, sinó en representació del clastre.*
- *El vot en blanc o nul es pot utilitzar en les votacions secretes per quan no són identificables (sempre que almenys un vot del total no sigui blanc ni nul).*
- *En les votacions ordinàries, el no assentiment o no dissentiment es pot interpretar com a recolzament al vot majoritari. Convé que així quedi expressat al ROF.*
- *En les votacions nominals, es pot introduir el vot en blanc com a tercera opció (sí, no, en blanc) el qual es pot considerar també com a recolzament al resultat majoritari.*

- Sols s'ha d'utilitzar la votació nominal quan així es demani per algun membre i s'acordi en votació per majoria simple.
- Les formes de votació més recomanables, en la situació actual, són les ordinàries i les secretes.

3 Obligació de motivar el vot

L'informe de 9/06/2014, i en base a la literalitat dels apartats 2 i 3 de l'article 27 de la LPA, argumenta i conclou que "els membres del claustre no estan obligats a motivar el seu vot, sinó que tenen dret a expressar el sentit del seu vot i que així consti en acta". I afegeix... Tant si es vota una proposta a favor de l'aprovació o de la no aprovació (del PTIL), "un membre del claustre pot fer constar perquè vota a favor o en contra de la proposta, i podria fer constar que hi ha motius concrets per al seu vot en contra i que, si s'esmenen, en una propera votació votaria a favor. En aquest supòsit, així com en el cas de votar en contra de la no aprovació del PTIL, quedaria salvada la seva responsabilitat en el cas que la Conselleria d'Educació iniciés un procediment d'exigència de responsabilitats disciplinàries als funcionaris per la no aprovació dels PTIL (com va ocórrer a l'inici del curs escolar 2013- 2014". Tret de la referència als expedients disciplinaris als directors de Menorca, encara no resolt i que tenen molt poca base jurídica, el cert és que ningú pot forçar el sentit (positiu o negatiu) del vot de cap funcionari, en base als drets i llibertats constitucionals. Per tant, la conclusió és clara: els membres del claustre no estan obligats a motivar el seu vot sinó que en tenen dret, i que és millor fer constar el sentit o el motiu del vot amb arguments metodològics i curriculars relatius al context del propi centre (la no progressivitat de la implantació afecta l'alumnat, l'equilibri que es planteja no és adequat al nostre context,...) a fi que ni s'entengui com a vot arbitrari ni com a expressió diferent de l'àmbit propi de la competència del claustre.

4 Obligació d'aprovar el PTIL

L'informe de 9/06/2015 manifesta que la CAIB es troba en una situació sense precedents pel que fa a l'àmbit educatiu (vaga indefinida encara no desconvocada, recursos presentats a les diferents normes promulgades sobre el TIL...) i expressa que tots, especialment els funcionaris, estam sotmesos i obligats a complir les normes de l'ordenament jurídic mentre no siguin invalidades pels tribunals. I justifica el principi de legalitat de les normes que promulga l'Administració, i afegeix: "i partint del desconeixement dels motius de la no aprovació del PTIL... sí que podem afirmar que mitjançant un acord del claustre no es pot deixar de donar compliment a una disposició vigent com és l'Ordre de desplegament del TIL". També afegeix que, com sia que la competència del claustre és aprovar el TIL en els aspectes metodològics i de concreció curricular, "entén que la no aprovació és deguda al seu desacord en aspectes educatius i curriculars i que, una vegada esmenades aquestes qüestions per part de la CCP, el claustre podrà aprovar el PTIL en la part que li correspon. I acaba per afirmar que "els centres docents públics de les Illes Balears estan obligats a aprovar un PTIL, d'acord amb allò establert en l'art. 6.3 de l'Ordre TIL" (competències de la CCP, claustre i direcció). Per tant, s'ha de concloure que els centres han d'aprovar un PTIL, que els directors no poden aprovar si els claustres no han aprovat prèviament els aspectes metodològics i curriculars, i que la Conselleria i els seus òrgans responsables deuran dictaminar què es fa en cas que el director no pugui aprovar-lo.

5 Conclusions

- Els òrgans col·legiats docents (claustre i consell escolar) poden efectuar votació secreta en exercici dels drets i llibertats constitucionals, tret que la Conselleria ho prohibeixi expressament mitjançant norma o instrucció signada (els informes de tècnics no són normatius).
- Els funcionaris docents, membres del claustre, no es poden abstenir en les votacions ordinàries i nominals, però sí poden votar en blanc. Convé que prèviament es determini per majoria simple dels assistents el sentit a donar als vots en blanc.
- Els membres dels òrgans col·legiats tenen dret a expressar el sentit o el motiu del seu vot i que així consti en acta, però no n'estan obligats.
- El vot relatiu a l'aprovació o no del PTIL en el claustre s'ha de circumscriure a l'àmbit competencial dels aspectes metodològics i de concreció curricular.
- La llibertat de vot (principi constitucional), sigui secret o a mà alçada, no pot ésser mai objecte de falta i sanció disciplinària, sempre que s'empri en l'àmbit de les pròpies competències de l'òrgan col·legiat.

Palma, 11 de juny de 2014"

L'STEI Intersindical es va assabentar que hi havia inspectors d'educació, que alligonats per la Conselleria, arribaven a les escoles i donaven instruccions irregulars sobre les votacions del TIL. Davant aquesta possible coacció es va emetre el comunicat següent:

"L'STEI PRENDRÀ MESURES LEGALS CONTRA ELS INSPECTORS QUE COACCIONIN I AMENACIN LES DIRECTIVES I ELS DOCENTS DELS CENTRES

Els claustres dels centres educatius voten aquests dies els projectes TIL. Hem tengut constància que hi ha alguns inspectors d'educació que visiten els centres i donen instruccions verbals del tot irregulars a les directives, que, segons el nostre punt de vista, suposen una coacció i una restricció d'un dret fonamental com és la llibertat d'expressió i pretenen influir en la intenció del vot dels funcionaris que actuen en un òrgan col·legiat, la qual cosa podria ser considerada un possible delictes.

De moment desconeixem si aquests inspectors que actuen, presumptament, al marge de la Llei ho fan per iniciativa pròpia o a instàncies d'algun superior jeràrquic, la qual cosa es podria aclarir davant un jutge.

Aquestes males pràctiques consisteixen a pressionar els directors perquè aprovin el projecte TIL amb indicacions incorrectes com prohibir la votació secreta als claustres i exigir que a les actes hi consti amb nom i llinatges, qui ha votat que sí i qui ha votat que no. Sembla que la Conselleria vulgui fer llistes negres. Aquest fet vulnera la Llei i serà denunciat per l'STEI.

Així mateix, també tenim constància que els directors s'han vist amenaçats amb la possible obertura d'expedients si no atenen les indicacions il·legals dels inspectors.

El cúmul dels despropòsits es completa amb la difusió per part de la conselleria d'Educació d'un informe jurídic incomplet sobre el desenvolupament de les deliberacions i les votacions dels projectes TIL. El document que la conselleria d'Educació fa arribar als centres només inclou conclusions d'un hipotètic informe jurídic, i no sabem si són totes les conclusions. Així mateix, amaga deliberadament la resta de l'informe.

L'estratègia de presumptes coaccions i amenaces també inclou telefonades.

Aquests atacs als principis bàsics de l'estat social i democràtic de dret en què vivim actualment no es poden tolerar de cap manera i l'STEI prendrà totes les mesures legals al seu abast per acabar immediatament amb aquestes conductes il·legals."

El procés de cobrament de part de les pèrdues tingudes pels vaguistes, segons el contingut de la caixa de resistència, va començar l'11 de juny. L'STEI Intersindical va notificar als centres que els interessats enviassin les dades i documents necessaris, perquè tot fos completament legal. Va enviar la carta explicativa següent:

"BENVOLGUTS COMPANYS I COMPANYYES,

Des de l'Executiva de l'STEI Intersindical s'ha acordat iniciar el procediment per a posar a disposició dels que ho sol·liciteu el que vos correspongui de la caixa de resistència, com a suport als docents en vaga contra les retallades a l'educació i la imposició del TIL i la LOMCE. Recordam que aquesta caixa està gestionada també per Enllaçats per la Llengua.

Com que l'única finalitat d'aquesta caixa és donar suport econòmic als docents que hagin fet vaga, l'import total que figura en el compte corrent, i que ascendeix a 44.171,45€, serà repartit, en un sol procés, entre els que ho sol·liciteu en temps i forma.

El criteri de repartiment serà progressiu en funció dels dies de vaga (com més dies de vaga fets, més ajut correspondrà). La quantia que rebreu també estarà condicionada pel nombre de sol·licituds formulades. Es cobrarà a raó de tots els dies en què s'hagi participat a la vaga. No s'exigirà haver fet un mínim de dies de vaga.

La forma en què rebreu l'import que vos correspondrà serà a través de transferència bancària al compte que ens proporcioneu en la fitxa de dades online que haureu d'emplenar (recordau que ara els comptes bancaris consten de 24 dígitos).

El procediment que heu de seguir és el següent:

- 1. Omplir la fitxa de dades que trobareu a l'adreça web www.stei-i.org/caixaderesistencia*
- 2. Fer-nos arribar la documentació següent:*
 - a. Còpia del DNI.*

b. Còpia de la nòmina o nòmines on vos han practicat el descompte de vaga. A la nòmina basta que hi figuri el vostre nom i llinatges. Esborrau la resta de dades personals que encapçalen la còpia de la nòmina. Les còpies de les nòmines seran destruïdes quan s'hagin recollit les dades del descompte.

Aquesta documentació ens la podeu fer arribar pels mitjans següents: a l'adreça electrònica caixaderesistencia@stei-i.org; per fax al número 971903535 (indicant el motiu); físicament a les seus de Menorca, Eivissa, Manacor o Palma. No s'acceptaran documents que arribin a través d'altres correus electrònics ni a altres faxos del sindicat.

El termini per fer-nos arribar les vostres dades i la documentació acaba el dia 30 de juny.

Una vegada determinada la quantia que vos correspongui, vos farem la transferència bancària. En tot cas, l'ajut mai no serà superior al descompte de vaga que vos hagin practicat en la nòmina.

Aquest ajut que rebreu té caràcter de guany patrimonial a efectes fiscals. Ho heu de declarar a la declaració que fareu el 2015 de l'IRPF (corresponent a l'any 2014). Si hi hagués cap variació pel que fa al tractament fiscal, a resultes de la consulta vinculant que tenim feta a Hisenda, vos ho comunicarem al correu electrònic que ens haureu proporcionat.

Estic a la vostra disposició per a qualsevol aclariment.

Ben cordialment,

Miquel Gelabert Genovart

Secretari de Finances de l'STEI Intersindical

Palma, 11 de juny de 2014"

Els sindicats USTEC-STES-IAC, de Catalunya, l'STEI Intersindical de les Illes Balears i l'STEPV Intersindical valenciana varen donar suport a la mobilització del 14 de juny de Barcelona. Varen emetre aquest comunicat conjunt:

L'STEI INTERSINDICAL serà present a la manifestació de Barcelona per reivindicar, juntament amb altres entitats dels Països Catalans, l'ensenyament en català i els models lingüístics escolars que permetin la plena normalització lingüística de la llengua que compartim, que és la llengua catalana.

Els sindicats USTEC-STES-IAC(Catalunya), l'STEI-Intersindical (Illes Balears) i l'STEPV-Intersindical Valenciana donen suport a la mobilització convocada per Somescola que tindrà lloc el proper 14J per defensar l'escola catalana i el model d'immersió lingüística.

Els tres sindicats, majoritaris a l'àmbit de l'ensenyament als seus respectius territoris, consideren que el

model d'escola catalana aplicat a Catalunya és un model que ha funcionat amb èxit els darrers 30 anys i ha estat clau per cohesionar la societat catalana. Aquest model, que ha comptat amb el suport unànim de la comunitat educativa, ha estat reconegut per diverses institucions internacionals i ha estat avalat per informes de nombroses institucions pedagògiques d'arreu del món.

La immersió lingüística i la consideració del català com a llengua vehicular al sistema educatiu català ha contribuït a pal·liar el greu desequilibri que viu el català respecte del castellà en els àmbits socials i culturals, alhora que s'ha demostrat eficaç en l'acollida i la inclusió social dels infants i dels joves nous nats.

Per tot això, USTEC·STES-IAC, STEI i STEPV mostren el seu rebuig a les sentències del Tribunal Suprem espanyol, manifesten el seu suport al model d'escola catalana i criden el conjunt de la societat de Catalunya, País Valencià, Illes Balears, Catalunya Nord, Andorra, L'Alguer i la Franja a participar en la convocatòria del 14J i a treballar conjuntament per fer front als atacs que pateix la nostra llengua comuna. Palma, Barcelona, València, 13 de juny de 2014"

El 16 de juny, la Conselleria va anunciar la seva voluntat de negociar i Jaume Sastre va acabar la vaga de fam, que havia durat 40 dies. A l' STEI Intersindical ens vàrem alegrar que la vaga de fam acabàs sense greus problemes de salut per al professor Jaume Sastre i vàrem quedar expectants davant l'altra notícia, ja que no coneixíem quines eren les vertaderes intencions del Govern. Vàrem emetre el comunicat següent:

"DES DE L' STEI ESTAM PENDENTS DE VEURE COM ES DESENVOLUPARÀ AQUESTA NOVA FASE que podríem qualificar "d'expectativa negociadora" que s'obri dins el conflicte educatiu vigent. No sabem si és una estratègia per fer callar les veus internes que dins el PP demanen negociació o per fer callar les que arriben des de tots els sectors de la comunitat educativa i de la societat civil d'arreu de les illes.

Des d'octubre s'han convocat diverses mobilitzacions, concentracions, marxes, manifestacions, noves jornades de vaga, s'han fet al·legacions als diferents òrgans de participació i negociació, s'han presentat recursos jurídics davant els tribunals, s'han fet accions de protesta al Parlament de les Illes Balears, s'ha internacionalitzat el conflicte quan s'ha fet la denúncia de les retallades en educació i l'atac al model lingüístic escolar, per part del Govern Bauzá, davant el Parlament europeu de Brussel·les... s'han registrat per escrit peticions de diàleg amb el president Bauzá per part de la Junta de Personal Docent no Universitari... però la consellera Camps, de llavors ençà, no s'ha tornat a reunir mai més amb els representants dels docents.

També s'han utilitzat estratègies de la lluita no violenta, per continuar reclamant durant tot el curs DIÀLEG. Hem fet convocatòries d'estones de silenci, encesa d'espelmes i fins i tot, i per tercera vegada durant aquesta legislatura, un professor de secundària, en Jaume Sastre, ha fet una vaga de fam de 40 dies per demanar diàleg, negociació i consens.

Avui, dilluns 16 de juny, la Conselleria ens ha enviat una convocatòria de Mesa Sectorial d'Educació que serà presidida per la consellera. En Jaume Sastre ha acabat la seva vaga de fam. A la mesa s'intentarà consensuar un possible calendari de temes a negociar. Malgrat que hi hagi la convocatòria d'aquesta mesa, la confiança en com es desenvoluparà tot, i si s'arribarà a acords o no, està per demostrar. Són fets del Govern i no paraules el que ara necessita la comunitat educativa. Continuem veient que el president Bauzá no ha tengut cintura política i no ha estat capaç de fer un gest democràtic per solucionar aquest important conflicte que ha tengut una gran transcendència mediàtica i que la seva actitud com a president ha influït negativament en la bona feina que es fa dins els centres educatius.

El president Bauzá no s'ha volgut implicar en la negociació, manté el seu tarannà autoritari i és incapaç de gestionar el conflicte des de la diferència d'opinions, la qual cosa no fa més que mostrar la seva feblesa com a president i posa en evidència un model de gestió de govern caracteritzat per unes formes intransigents i de posicions molt tancades que creen obstruccions socials. El TIL, aquest projecte antipedagògic, no consensuat, imposat i invasiu, que compta amb el rebuig majoritari de la comunitat educativa i el d'un ampli sector de la societat civil, no es pot negociar. El president no atén les peticions de diàleg d'una gran pluralitat d'agents socials i educatius i continua utilitzant perversament l'ensenyament d'una llengua estrangera per arraconar el català, mentre de forma irresponsable posa en perill la cohesió social, objectiu que no ha aconseguit ni aconseguirà mai per molt que ho intenti.

D'ara endavant, els sindicats, els docents i la comunitat educativa han de fer pinya, parlar i comunicar-se per treballar, junts, des de la unitat d'acció, per la millora de l'educació i de les condicions laborals del professorat, per reforçar la democràcia participativa i la presa de decisions conjuntes. Com dèiem a les darreres mobilitzacions que hem fet: "Callarem fins que ens escolteu, perquè no ens fareu callar, malgrat ens segueu la vida".

El 18 de juny, l'STEI Intersindical va assistir a la Mesa Sectorial d'Educació que havia convocat la Conselleria. Aquí en teniu un resum:

"LA CONSELLERIA ENS VA CONVOCAR PER TRACTAR UNA SÈRIE DE PUNTS PER A LA NEGOCIACIÓ. En primer lloc, les bases per a un possible pacte d'estabilitat per al professorat interí. Dos micropactes de dos anys cada un, amb la mateixa quantitat de persones de pacte.

Abans de res però, l'STEI ha exigint la resolució dels expedients oberts als directors i la rectificació en el tema d'interins amb una llicenciatura d'humanitats i el B2 d'idiomes. L'STEI retiraria el recurs si hi hagués solució satisfactòria.

Pel que fa al pacte d'estabilitat, l'STEI ha demanat un augment de places de pacte de 1.250 a 1.500. També ha demanat que les persones interines puguin decidir elles mateixes si volen pacte o no, d'acord amb el barem de mèrits. S'ha exigint que les places de pacte no estiguin condicionades per la implantació imposada del TIL.

Hem reclamat que la Conselleria rectifiqui i validi l'experiència docent també per a les especialitats no lingüístiques. L'STEI ja va registrar el divendres passat el recurs de reposició amb aquesta reclamació.

La Conselleria ens enviarà un document per escrit dilluns dia 23 de juny. L'STEI convocarà una assemblea per als docents afectats i realitzarà una consulta per fer conèixer i debatre el contingut del document. Dimecres hi haurà una nova mesa sectorial.

També s'ha tractat un punt de condicions sociolaborals del professorat. L'STEI ha exigint que si es tracten punts de la plataforma reivindicativa de la vaga indefinida es convoquin els comitès de vaga.

Respecte a la proposta inicial de la conselleria d'Educació, que proposava tractar les plantilles i ràtios, les substitucions i baixes, el fons social, els complementos específics i singulars, les maternitats, les llicències per estudis, els pressuposts per al manteniment de centres, les ajudes de menjador i llibres de text. L'STEI Intersindical ha demanat que s'inclouï la possibilitat de regular permisos per als docents que amplïïn estudis i que tinguin una fase de pràctiques, així com regular compensacions d'hores lectives per al professorat que pateix algunes malalties cròniques que, tot i no donar lloc a una incapacitació, requereixen una adaptació de les seves condicions laborals.

També s'ha demanat d'incloure temes tan importants com:

- *Recuperació total o parcial de la paga extra del 2012.*
- *Reconeixement efectiu de tots els sexennis per al col·lectiu d'interins.*

Totes les mesures que impliquin recursos econòmics han de tenir la garantia pressupostària del Govern.

La conselleria d'Educació obrirà meses tècniques per anar tractant els diferents punts reclamats, que pot desembocar o no amb un acord a futures meses sectorials.

També s'han recordat i reiterat tots els punts per a la negociació que va registrar amb un escrit de dia 29 d'abril que ara us reproduïm a continuació:

"BENVOLGUDA SENYORA CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS,

Des de l'STEI reiteram la nostra voluntat d'arribar a acords en matèries sociolaborals, i per tant sol·licitam, un cop més, l'obertura formal d'un procés de negociació que pugui abordar matèries com:

1. RECUPERACIÓ DE PLANTILLES I RÀTIOS

Recuperació progressiva de les plantilles i ràtios del curs 2010-2011. Recuperar criteris de consolidació de plantilles.

2. SUBSTITUCIONS

Immediatament al moment de produir-se la baixa.

3. RECUPERACIÓ DE COMPLEMENTES ESPECÍFICS I SINGULARS

Caps de departament, tutoria, sexennis...

4. RECUPERACIÓ DE FONS SOCIAL

Ajudes per a estudis, bestretes ordinàries i extraordinàries...

5. REVISIÓ DE LA RECUPERACIÓ DE RETRIBUCIONS ÍNTEGRES EN CAS D'IT

6. RECUPERACIÓ DE PRESSUPOSTOS DE MANTENIMENT DE CENTRES, AJUTS DE MENJADOR, TRANSPORT I LLIBRES DE TEXT

7. PLA DE REDUCCIÓ DE L'ABANDONAMENT I MILLORA DE L'ÈXIT ESCOLAR

8. PLANS ESPECÍFICS DE FORMACIÓ

9. RECUPERACIÓ DE LLICÈNCIES PER A ESTUDI

10. NTERINITATS

Bases reguladores de la nova convocatòria amb una millora de les condicions laborals. Cobrament de l'estiu. Reconeixement efectiu de tots els sexennis.

Pel que respecta al professorat interí, volem l'assoliment negociat d'un pacte d'estabilitat d'aquest col·lectiu. Demanam, també, l'inici de la negociació específica per a l'equiparació econòmica del professorat interí amb el professorat funcionari de carrera, recollint així les seves declaracions on manifestava disponibilitat a encetar aquesta negociació. La nostra finalitat és estendre, a tot el col·lectiu de professorat interí que reuneixi els requisits, els drets que sentències ja fermes reconeixen (d'acord amb la directiva europea corresponent) i que administracions autonòmiques com la d'Extremadura, Múrcia i Astúries, entre d'altres, ja han reconegut normativament.

Gabriel Caldentey Ramos, Secretari General de l'STEI Intersindical

CONSELLERIA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS DE LES ILLES BALEARS""

Davant un curs tan poc normal i amb un conflicte tan llarg, l'STEI Intersindical, que havia treballat durament durant tot el curs per aconseguir dialogar i aconseguir part del que s'havia perdut quant als drets dels treballadors i treballadores i quant a la millora de la qualitat de l'educació, va enviar a tots els i les docents de les Illes el missatge següent:

"BENVOLGUTS COMPANYS I COMPANYYES,

Som al final d'un curs escolar que podríem qualificar de moltes maneres: especial, dur, combatiu, intens, revoltat, participatiu, esgotador, decebedor... Cadascú hi podrà trobar el qualificatiu que més s'adeqüi a la manera com l'ha viscut i, sobretot, patit.

Deu mesos que han vengut marcats per la convocatòria de vaga indefinida que l'assemblea d'afiliats de l'STEI va decidir convocar el passat 2 de setembre, que ens va dur a sostenir una mobilització molt intensa al llarg de tres setmanes, en les quals comptàrem amb el suport de tota la comunitat educativa. Les reivindicacions dels comitès de vaga ben aviat foren compartides per una immensa majoria de persones, que ompliren els carrers de les illes el passat 29 de setembre reclamant de la conselleria d'Educació i del Govern de José Ramón Bauzá diàleg i recerca del consens amb la comunitat escolar.

Un diàleg que no va tenir lloc per part dels responsables de la Conselleria durant les negociacions amb els comitès de vaga: la seva estratègia, tal com es desenvoluparen les diferents reunions, va ser negar qualsevol acord de millora de les condicions sociolaborals del professorat si aquest no anava lligat a l'establiment d'un calendari d'implantació del TIL.

Una actitud enrocada, prepotent, cínica i superba, de menyspreu absolut envers el sector educatiu i els seus representants, que el president Bauzá i la consellera Camps han mantingut al llarg de tot el curs: ni la suspensió de la vaga indefinida, ni les contínues peticions de diàleg per part dels comitès de vaga i dels sindicats, ni les nombroses mobilitzacions, ni els informes de les associacions de directors en què es posava de manifest els greus efectes que tenia sobre els alumnes la implantació invasiva del TIL, ni la vaga de fam d'un company al llarg de 40 dies, han pogut aconseguir que el màxim responsable del Govern de les Illes Balears hagi tingut un mínim gest de dignitat, i s'hagi volgut asseure amb els docents per a començar a desencallar el conflicte.

Des de l'STEI som molt conscients del cansament que tot plegat ens ha provocat, però no podem defallir. L'estratègia de la Conselleria ha estat, al llarg de tot el curs, pegar fort en aquell punt que més mal els ha fet: la nostra unitat. Ells juguen a dividir, a crear crispació entre nosaltres mateixos, a obrir expedients sense cap tipus de rigor, a fer que el malestar i l'enuig exploti dins els centres docents, a passar la pilota de la seva nefasta gestió de tot aquest desgavell als equips directius, a les comissions pedagògiques i als claustres de professors, a fer llistes negres amb aquelles persones que voten en contra de l'aprovació dels seus decrets miserables, entre moltes altres malifetes.

Caldrà veure quin és l'escenari que es dibuixa més enllà de la reunió de la Mesa Sectorial d'Educació del passat 18 de juny amb la consellera i si hi ha una veritable voluntat de posar damunt la taula millores reals per al professorat i el sistema educatiu en una negociació efectiva. Només el temps i els fets confirmaran la veracitat d'allò que, ara per ara, és una hipòtesi de futur.

La lluita serà llarga, i el combat continua, no té aturall. Passam pàgina d'aquest curs que acaba, però tenim la sensació que el final és obert, que el proper curs serà igual d'intens com aquest o fins i tot més, però estam decidits a lliurar la batalla en defensa d'una escola pública, laica i en català, sense TIL ni retallades. Aquest és el nostre model, i creim en ell fins a les darreres conseqüències, fins arribar on calgui.

Rebeu de part meua, i de tota la gent de l'STEI, l'agraïment més sincer per la feina feta en un context de retallades i de menyspreu per part de l'Administració tan dur, per la mobilització constant en contra de les polítiques lingüístiques i educatives del president Bauzá en contra del nostre sistema educatiu. Gràcies per la vostra dignitat i la vostra extrema professionalitat davant els atacs rebuts per part dels representants de l'Administració o del Parlament, per la vostra fermesa davant les denúncies sense cap fonament de grupuscles que representen una minoria de gent que odia la nostra llengua i el nostre país. Ens teniu devora per tot allò que calgui. Ni una passa enrere, la lluita continua!

Gabriel Caldentey, secretari general de l'STEI, i tot l'equip d'Ensenyament Públic

Ciutat de Mallorca, 20 de juny de 2014"

La secretària de Política Educativa i Normalització Lingüística de l'STEI Intersindical, Maria Antònia Font, va escriure en nom de l'STEI i va publicar al *Dbalears* online, el 22 de juny de 2014, l'article següent:

"DIGUES-NOS COM GOVERNES I ET DIREM QUI ETS!

Es prepara un nou curs conflictiu i caòtic gràcies a l'acció del Govern Bauzá del Partit Popular (PP). La traïció als seus, la falta de diàleg, la desconsideració cap als processos democràtics i legalment establerts, l'autoritarisme, la prepotència, l'exclusió dels discrepants i un comportament pervers i de perfil assetjador, dominen l'acció de govern del president Bauzá, la qual cosa fa que la ciutadania el percebi com un governant injust i se'l miri amb desconfiança.

L'ordre TIL serà impugnada de forma conjunta per sindicats, entitats, assemblees, plataformes i organitzacions que formam part de la comunitat educativa. Hi veim molts d'aspectes que, des del nostre punt de vista, vulneren la legislació vigent.

Des de l'STEI pensam que s'ha de demanar la suspensió cautelar de l'Ordre TIL. La llei orgànica d'educació, vigent en el moment de la publicació del decret TIL l'abril de 2013, no donava cobertura legal al Decret. La LOMCE, aprovada el desembre de 2013, a una de les disposicions finals dona cobertura al fet que l'Administració pugui implantar projectes per fer assignatures no lingüístiques en anglès. No diu, però, que hagin de ser obligatoris a tots els centres, ni que s'hagin d'implantar a deu cursos en dos anys. Aquesta no seria una fórmula d'implantació progressiva, sinó que seria una implantació invasiva. I a més a més el calendari d'aplicació d'aquestes noves mesures que preveu la LOMCE per al curs vinent, el 2014-2015, marca que només es poden implantar a 1r, 3r i 5è i per tant no donaria cobertura legal per fer aprenentatges d'assignatures no lingüístiques en anglès a 2n, 4t i 6è de primària, ni tampoc a 1r i 2n d'ESO.

La comunitat educativa vol promocionar el coneixement de l'anglès però el Govern ens ha fet perdre ja dos anys, fent-nos fer vuit i nous i cartes que no lliguen. Perquè el TIL imposat d'aquesta manera no aconseguix en cap moment promoure l'aprenentatge de l'anglès.

Estam cansats de veure com el Govern que presideix José R. Bauzá, ens fa perdre el temps amb normatives ideològiques, imposades i no consensuades, que no tenen encaix pedagògic, que creen caos i són inaplicables als centres, que perjudiquen el sistema educatiu, l'estabilitat i l'harmonia que els centres necessiten per ajudar a créixer com a persones els infants i joves de les Illes. I no estam cansats de lluitar per aconseguir diàleg i consens per assolir un veritable ensenyament de qualitat inclusiu, sense retallades i en català."

La consellera, quan havia començat el curs, s'entossudia a explicar que el curs anava bé, que tot anava d'una manera normal, i durant el curs, encara continuava divulgant aquesta falsedat. Una vegada acabat el curs, el 25 de juny, Pere Polo va publicar un article al diari *Última Hora* titulat *Aquest no ha estat un curs normal*. Aquí teniu gran part d'aquest article:

"QUAN VA COMENÇAR EL PRESENT CURS ESCOLAR, LA CONSELLERA D'EDUCACIÓ VA DIR que el principi de curs havia estat normal; a mesura que ha anat transcorrent el curs ha continuat explicant que es

desenvolupava d'una manera normal; i ara, a final de curs, diu que es relaciona amb els docents normalment. Des del diari Última Hora, li vull fer a saber a la Consellera, que aquest no ha estat un curs normal.

Aquest no ha estat un curs normal, perquè a principi de curs varen ser moltíssims els centres que varen posar una pancarta a l'entrada dient que no ho era, un curs normal. Aquest no ha estat un curs normal, perquè des de la conselleria d'Educació s'ha volgut dinamitar tot el que s'havia fet durant trenta anys de cursos normals. Aquest no ha estat un curs normal, perquè la Conselleria ha utilitzat trucs i baldufes perquè els pares triassin l'ensenyament en castellà. Aquest no ha estat un curs normal, perquè s'ha volgut posar en marxa un sistema d'ensenyament trilingüe sense consensuar-lo amb els professionals. Aquest no ha estat un curs normal, perquè el Govern s'ha entossudit a fer desaparèixer la llengua catalana de l'ensenyament. Aquest no ha estat un curs normal, perquè gran part dels ensenyants varen haver de fer vaga indefinida. Aquest no ha estat un curs normal perquè a aquestes altures encara no s'ha desconvocat. Aquest no ha estat un curs normal, perquè s'ha volgut fer una llei de símbols per prohibir la llibertat d'expressió. Aquest no es estat un curs normal, perquè el Govern s'ha tret de la mànega un decret que ataca directament la llibertat de càtedra. Aquest no ha estat un curs normal, perquè quan escrivia l'article, hi havia una persona, en Jaume Sastre, que fregava els 30 dies de vaga de fam, reclamant diàleg al president del Govern i aquest feia el sord i el cec, només devia escoltar el discurs a El Mundo, d'una persona que s'alegraria que morís. Aquest no ha estat un curs normal, perquè la Consellera no s'ha volgut reunir amb els representants del professorat. Aquest no ha estat un curs normal, perquè a l'STEI Intersindical ens han deixat dues persones molt valuoses, Joana Torres i Sebastià Serra."

Pacte d'estabilitat dels interins

També i per aquestes dates, l'STEI Intersindical va rebre de la Conselleria una proposta de pacte d'estabilitat dels interins. Aquí teniu la proposta:

"PROPOSTA DE PACTE D'ESTABILITAT DEL PERSONAL DOCENT INTERÍ DELS CENTRES PÚBLICS D'ENSENYAMENT NO UNIVERSITARI

Des que la nostra comunitat autònoma va assumir les transferències educatives, la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats i les organitzacions sindicals han signat successius acords i pactes en relació amb els sistema de provisió de llocs de feina del personal docent interí.

Atès que, al finalitzar el curs escolar 2013-2014, acaba la vigència dels acords anteriors, la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats va considerar convenient consensuar amb les organitzacions sindicals un nou marc regulador del sistema d'ordenació de les llistes d'interins que s'adaptés a la situació actual del nostre sistema educatiu i que fos estable en el temps per millor coneixement i seguretat jurídica de tots els aspirants. Aquest nou marc havia de tractar de conciliar la defensa de les condicions de treball del personal interí amb una gestió eficaç dels recursos humans.

La regulació dels procediments de gestió de la llista d'interinitats, havia de definir un sistema àgil i simplificat en l'accés dels docents a les interinitats, en l'elaboració i ordenació de llistes, en l'adjudicació de places i en els procediments per atendre les necessitats urgents de contractació.

Considerant que la tasca realitzada en els centres educatius de la nostra comunitat pel col·lectiu d'interins ha esdevingut essencial pel sistema educatiu, la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats considerava necessari arribar a un acord per donar una resposta raonable a tots els col·lectius afectats, possibilitant d'una banda l'accés de nous aspirants al sistema educatiu i per l'altra facilitant la continuïtat dels actuals aspirants en la borsa.

Per tot això, la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats va iniciar la negociació amb les organitzacions sindicals presents en la Mesa sectorial d'Educació sobre el sistema de regulació de les interinitats. Aquesta regulació dels procediments de gestió de la llista d'interinitats es desenvoluparia normativament mitjançant la publicació de les bases generals, les convocatòries anuals i extraordinàries, i els processos d'adjudicació de destinacions provisionals prèviament negociats a la Mesa Sectorial d'Educació.

Fruit de les reunions entre la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitat les organitzacions sindicals presents a la Mesa Sectorial, s'aprovaren la major part de les bases generals del procediment de selecció de personal funcionari interí i la convocatòria per formar borses d'aspirants a funcionaris per al curs 2014-2015. En aquestes bases es va arribar a un acord sobre els procediments de selecció, la constitució de les borses per cossos docents, i l'ordenació de les mateixes.

D'acord amb les bases generals s'apròva la convocatòria pública per formar borses d'aspirants a funcionaris interins docents durant el curs 2014-2015. En aquesta convocatòria, considerant que l'experiència docent és un element clau a l'hora d'establir un barem que ponderi degudament els principis que han de regir l'accés a la funció pública docent s'apròva el barem valoració de mèrits dels aspirants a funcionaris interins.

Dins el marc d'una educació de qualitat, un dels objectius bàsics de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats és cobrir les places de difícil provisió, així com dotar d'estabilitat les plantilles docents per tal de garantir la continuïtat dels projectes educatius de centre. Per aquesta raó, mentre no sigui possible assolir aquesta estabilitat cobrint les places vacants amb funcionaris de carrera, s'ha de procurar aprofitar l'experiència docent del personal funcionari interí i propiciar l'estabilitat laboral d'un nombre important d'interins.

La seguretat que dona l'estabilitat en el lloc de treball afavoreix la motivació professional dels docents, assegura la continuïtat dels projectes educatius, propicia la necessària estabilitat emocional i familiar i en conseqüència repercuteix positivament en la qualitat de l'ensenyament.

La Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, atenent al que s'ha exposat, proposa el següent:

Pacte d'estabilitat

La Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats garanteix, a partir de l'1 de setembre de 2014 fins al 31 d'agost de 2018, un nomenament com a interí per tot el curs escolar (període comprès entre l'1 de setembre i el 31 d'agost), per ocupar places vacants o substitucions, a un total de 1.400 docents.

La Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats publicarà, abans de l'inici del procés d'adjudicació de places per al curs 2014-2015, una relació de totes les places considerades d'estabilitat.

Per la determinació de les places d'estabilitat es consideraran els següents criteris:

La distribució d'aquestes places es realitzarà entre tots els cossos docents.

La distribució d'aquestes places afectarà totes les illes.

La distribució de aquestes places és realitzarà de forma proporcional entre places vacants i places de difícil provisió.

Es negociaran en Mesa Tècnica els punts anteriors així como els criteris de les places configurades amb perfils específics, tenint en compte les necessitats del sistema educatiu.

Els professors interins que optin voluntàriament i se'ls adjudiqui una plaça d'estabilitat per al curs 2014-2015 estaran obligats a romandre en la mateixa destinació durant el curs 2015-2016 excepte que la plaça quedi suprimida o siguin desplaçats per un funcionari amb superiors drets administratius.

En els processos d'adjudicació de places del curs 2016-2017 es procedirà a una nova adjudicació d'un nombre de places d'estabilitat igual a les del curs 2014-2015. Els professors interins que optin voluntàriament i se'ls adjudiqui una plaça d'estabilitat per al curs 2016-2017 estaran obligats a romandre en la mateixa destinació durant el curs 2017-2018, excepte que la plaça quedi suprimida o siguin desplaçats per un funcionari amb superiors drets administratius.

L'Administració es compromet a col·locar en una altra plaça els professors interins que hagin obtingut una plaça d'estabilitat i siguin desplaçats al llarg d'aquests períodes. Per aquest motiu, en els processos d'adjudicació dels cursos 2015-2016 i 2017-2018 l'Administració disposarà d'un nombre suficient de places vacants o substitucions per tal que els professors interins que hagin estat desplaçats d'una vacant i tinguin reconeguda la continuïtat en el treball puguin ser recol·locats.

Els professors interins desplaçats estaran obligats a acceptar qualsevol plaça que els ofereixi l'administració, incloses les substitucions, preferentment a la mateixa funció, cos i a l'illa on obtingueren el pacte i si això no fos possible, d'acord amb la seva titulació, a les funcions en les quals figurin admesos en les borses.

Es farà un seguiment semestral del desplegament i execució del Pacte a MSE i la Conselleria d'Educació es compromet a revisar al finalitzar el curs 2016-2017, els termes globals del pacte d'estabilitat i, si el sistema educatiu ho requereix, negociar un nou pacte.

Així com un compromís per part dels membres de la Mesa Sectorial d'Educació d'establir un calendari de reunions per tal d'arribar a acords de millora de les condicions sociolaborals de tot el professorat de les Illes."

Respecte de la proposta de Pacte d'estabilitat dels interins per al període comprès entre el 2014 i el 2018, l'STEI Intersindical va enviar la proposta als centres i va iniciar un procés d'enquesta fent una consulta telemàtica.

Quant al conflicte de les matèries lingüístiques, com que l'STEI Intersindical no va veure complides les seves expectatives de salvar tot el col·lectiu afectat, va decidir no retirar el recurs contra la convocatòria d'interinitats. També es va comunicar que totes les persones afectades haurien de participar en un nou tràmit telemàtic la propera setmana.

També es va convocar els docents afectats a les assemblees d'interins que es realitzarien l'1 de juliol a Mallorca, Menorca i Eivissa per acabar de decidir la posició de l'STEI Intersindical de cara a la proposta d'un Pacte d'Estabilitat 2014-2018. Sobre aquesta qüestió, l'STEI Intersindical va enviar el comunicat següent:

"L'STEI HA CONVOCAT DEMÀ ASSEMBLEES A LES ILLES per saber l'opció sobre la signatura del pacte d'estabilitat del professorat interí que proposa la conselleria d'Educació, o la negativa a aquest. A Palma i a Eivissa, serà a les 10.30 hores, a les seus de l'STEI; i a Menorca, al centre de convencions d'Es Mercadal, a les 17 hores. És un procés de presa de decisions que el sindicat ha engegat, que compta també amb una consulta telemàtica per al personal afiliat.

L'STEI ha valorat, en les distintes signatures de pactes d'estabilitat que s'han duit a terme des de l'any 1998, un sistema per a afavorir i garantir la continuïtat laboral del professorat interí, un col·lectiu que ha hagut de fer feina en unes condicions precàries.

L'STEI considera que la signatura del pacte d'estabilitat, en tot cas, ha d'anar lligada a un veritable increment de plantilles i, també, a la recuperació dels programes i del professorat de suport i d'atenció a la diversitat. Una altra qüestió que es considera imprescindible és que el pacte no ha d'incloure cap plaça docent relacionada amb la implantació del Decret de Tractament Integrat de Llengües (TIL).

En tot cas, qualsevol presa de decisions se sotmetrà a l'aprovació de les respectives assemblees d'interins, tenint en compte la consulta telemàtica de l'afiliació del sector."

L'ensenyament privat i concertat també troba molts obstacles a la Conselleria

L'STEI, el divendres, 6 de juny, va informar els centres que es cobraria el Complement Retributiu de les Illes Balears. Ho va fer amb la carta següent:

"BENVOLGUTS COMPANYS I COMPANYYES,

La conselleria d'Educació ens ha informat que finalment serà la setmana que ve quan enviarà una circular amb l'ordre de pagament del CRIB als substituïts, que ha d'abonar el propi centre.

Tot i que sabem que alguns centres ja han efectuat aquest pagament a la nòmina del maig, en el mes de juny aquest es farà de forma generalitzada.

Després d'haver cobrat aquest concepte a la nòmina, el centre ha de procedir al pagament dels endarreriments amb efectes de gener de 2014.

Recordam que totes les persones que hagin fet alguna substitució per Incapacitat Temporal (substitucions per maternitat o excedència cobren CRIB) a partir de maig de 2009 i fins a avui poden reclamar el pagament d'aquest concepte, si ho fan abans de novembre d'enguany.

Salutacions."

El 19 de juny, l'STEI Intersindical va assistir a una reunió de la Comissió de concerts a la Conselleria. Aquí teniu un resum del que va passar a aquesta reunió:

"L'STEI ELEVA UNA PROTESTA PER LA MANCA D'ATENCIÓ AL SECTOR PER PART DE L'ADMINISTRACIÓ

Avui, dia 19 de juny de 2014, s'ha celebrat a la seu de la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats una reunió de la Comissió de concerts per tractar sobre la dotació provisional de personal de suport als alumnes amb necessitats educatives especials.

Respecte de la proposta lliurada ahir, hi ha tota una sèrie de novetats, ja que s'ha rectificat a l'alça la quantitat de la plantilla proposada inicialment.

La Conselleria encara no ens ha lliurat el seu document rectificat.

Quant a les persones treballadores que veuran reduïda la seva jornada sense tenir cap garantia que la puguin compensar amb una nova contractació a un centre diferent, l'STEI ha demanat que s'habiliti un sistema de recol·locació, idea que la part patronal pareix no acceptar.

L'STEI també ha demanat que es revisi a l'alça la dotació bàsica del professorat de suport amb els mateixos criteris que s'apliquen als centres de titularitat pública per evitar aquesta incertesa per als centres i especialment per donar una major estabilitat laboral a les persones treballadores.

La dotació provisional de personal de suport serà publicada al BOIB la propera setmana, i s'obrirà un termini d'al·legacions de deu dies.

Us demanam, si ho trobau oportú, que ens envieu una còpia de les al·legacions que presenteu per poder exposar davant l'Administració les vostres argumentacions.

Després de la celebració de la comissió de concerts, els membres de l'STEI hem presentat un escrit de protesta al registre manifestant que durant aquest curs no s'ha tractat a mesa ni un sol tema dels que més preocupen els treballadors i treballadores de la concertada, i que teniu reflectits al document que us adjuntam.

Aquest és l'escrit de protesta en forma d'instància a què es refereix l'escrit anterior:

"PAULÍ AGUILÓ VICENTE, SECRETARI D'ENSENYAMENT PRIVAT i actuant en representació de l'STEI Intersindical, amb DNI 78.193.539W, amb domicili a efectes de notificacions al carrer Jaume Ferran, núm. 58, de Palma CP. 07004,

EXPOSA

- *Que al sector de l'ensenyament concertat aquest curs 2013-2014 hem constatat que, per part de l'Administració educativa, no hi ha hagut la més mínima voluntat de negociació amb els representants legals dels treballadors i treballadores.*
- *Que són molts el temes que preocupen els docents, de caire pedagògic, laboral, de matèries i titulacions per la irrupció de la LOMCE, l'excessiva càrrega burocràtica del professorat, la imposició i improvisació del TIL, així com també les actualitzacions de les taules salarials aprovades al PGE des de 2009 i publicades al BOE fa 10 mesos i que no han estat ateses.*
- *Que a l'ordre del dia de les meses de concertada no s'ha inclòs un sol punt dels que el nostre sindicat venia reclamant, dels temes que preocupen a les persones treballadores del sector; només s'han tractat els temes merament informatius que puntualment l'Administració ha trobat oportú; per la qual cosa només ens ha quedat la protesta al punt de prec i preguntes.*
- *Que la documentació que se'ns ha lliurat cada vegada és més poca, més limitada i més imprecisa en comparació a la que ens facilitaven administracions anteriors; en la majoria dels casos es lliura a l'inici de la reunió de mesa, sense tenir temps per estudiar-la i fer les valoracions oportunes.*
- *Que en alguns casos les informacions de la Mesa arriben una vegada que ja són de domini públic.*

Per tot això,

DEMANA

La convocatòria d'una reunió urgent de la Mesa amb la presència del secretari i la consellera d'Educació per a tractar les qüestions que afecten el sector i el seu professorat:

Adequació plantilles NEE

Formació professorat llengua estrangera

Actualització salarial de les taules del V Conveni

Pagament endarreriments salarials docents

Endarreriments llicenciats 1r i 2n cicle

Activació de l'Acord 2008, i el calendari de la paga 25 anys

Palma, 19 de juny de 2014

Paulí Aguiló

Director general de Planificació i Centres, Infraestructures i Recursos Humans

Conselleria d'Educació del Govern Balear"

El 30 de juny, l'STEI Intersindical va informar sobre la resolució dels concerts de FP-PQPI i de la dotació de personal de suport. Aquest va ser el text informatiu:

"AL BOIB DE DIA 28 DE JUNY DE 2014 HAN SORTIT PUBLICADES LES SEGÜENTS RESOLUCIONS:

Resolució provisional del director general de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans de 20 de juny de 2014 sobre l'establiment, la renovació i la modificació dels concerts educatius per al curs acadèmic 2014-2015 dels cicles de formació professional bàsica i mòduls voluntaris de PQPI.

<http://www.caib.es/eboibfront/ca/2014/8338/542644/resolucio-provisional-del-director-general-de-plan>

Resolució provisional del director general de Planificació, Infraestructures Educatives i Recursos Humans, de 20 de juny de 2014, sobre la dotació addicional de personal d'atenció a la diversitat a l'ensenyament privat concertat per al curs 2014-2015

<http://www.caib.es/eboibfront/ca/2014/8338/542785/resolucio-provisional-del-director-general-de-plan>

El punt 3) d'aquesta resolució concedeix als interessats un termini de deu dies naturals, comptadors des de l'endemà de la publicació d'aquesta Resolució al Butlletí Oficial de les Illes Balears, per tal que puguin formular les al·legacions que estimin adients. Per tant el termini acaba dia 8 de juliol."

Juliol i agost de 2014

Una victòria rere l'altra de l'STEI Intersindical en els tribunals de justícia

La Conselleria havia dictat normes que permetien elegir inspectors segons criteris subjectius i polítics i l'STEI Intersindical havia posat un recurs contra aquesta normativa als tribunals. Ara, la Sala del Contenciós Administratiu donava la raó a l'STEI i anul·lava la normativa de la Conselleria. Així ho va anunciar l'STEI Intersindical, el 2 de juliol:

"LA SALA DEL CONTENCIÓS ADMINISTRATIU DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE LES ILLES BALEARS TORNA A DONAR LA RAÓ A L'STEI.

EL TSJIB ANUL·LA L'ORDRE DE LA CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS DE DIA 9 DE JULIOL DE 2013 i LA RESOLUCIÓ DE DIA 12 de JULIOL DE 2013.

L'STEI presentà recurs contra les normes que possibilitaven que els inspectors accidentals fossin triats per una comissió on tots els seus membres eren nomenats "a dit" per l'Administració.

L'STEI considerava que el nomenament de tots els membres de la comissió de selecció per part de l'Administració anava en contra de la normativa que obligava que els membres fossin designats per sorteig, excepte el president de la comissió que pot ser nomenat directament.

La sala del contenciós administratiu ha acceptat la demanda de l'STEI i ha ANUL·LAT aquestes normes pel que fa a la composició de la comissió de selecció que va triar els inspectors que actualment estan en comissions de serveis.

La Sala diu:

"... Los principios rectores de estos procesos selectivos para la provisión temporal –por funcionarios docentes- de estos puestos de inspector sin titular son los de IGUALDAD, MÉRITO, CAPACIDAD Y PUBLICIDAD".

"Y la propia CAIB, en las cinco convocatorias anteriores a la del año 2013 destinadas a la provisión accidental o temporal de puestos de inspectores de educación, mediante comisión de servicios, había recogido que la designación de los miembros de estas comisiones de selección y valoración, distintos del presidente, SE HARÍA POR SORTEO (...)"

"La designación sin insaculación o sorteo, sino a propuesta de los titulares de órganos administrativos, implica la vulneración del artículo 7.7 del Real Decreto 276/2007 y del artículo 16 del Decret 36/2001, preceptos que se aplican por analogía, además de implicar una conducta contraria a los actos propios desarrollados por la Conselleria del ramo educativo desde el año 2005".

"Al haberse estimado el recurso, concurren méritos para una expresa imposición de costas del juicio a la Administración demandada (...)"

"Contra la presente sentencia no cabe recurso ordinario alguno".

L'STEI va denunciar en el seu moment que les designacions "a dit" dels membres de la comissió de selecció perseguïen la finalitat de poder controlar el nomenament dels inspectors en comissió de serveis, per poder disposar d'un conjunt d'inspectors sotmesos a les directrius polítiques de l'administrador de torn. L'actuació d'alguns dels inspectors durant el curs 2013-2014 ens ha donat la raó. L'STEI demana a la Conselleria que accepti el contingut d'aquesta sentència, modifiqui la normativa corresponent i restableixi la normativa que se'n deriva de l'aplicació de la mateixa."

El 3 de juliol, l'STEI Intersindical va anunciar que havia signat el pacte d'estabilitat per als docents interins, a més, havia exigint que les millores de les condicions sociolaborals es negociassin amb els comitès de vaga i es ratificassin a la Mesa Sectorial.

Després d'haver consultat l'afiliació i el col·lectiu afectat, l'STEI Intersindical va signar un pacte d'estabilitat del personal interí docent de la conselleria d'Educació que garantia l'estabilitat laboral de 1.350 docents i plantilles més estables als centres educatius.

També va informar que la Conselleria havia publicat al BOIB la modificació de la convocatòria que permetia esmenar la pèrdua de funcions lingüístiques per al curs 2014-15.

La modificació establí un període de 2 dies hàbils per presentar sol·licituds. El tràmit seria presencial, no telemàtic. Es tractava de fer una sol·licitud demanant la funció o funcions que es consideràs que s'haurien de reconèixer d'acord amb la modificació.

- Que totes les persones que a la convocatòria del mes de juny no havien vist admesa la seva funció, havien de fer aquest tràmit.
- També haurien de fer el tràmit totes les persones que haguessin vist perduda la funció lingüística corresponent i continuassin exclosos de la mateixa funció tot i la modificació de la convocatòria. Si no es feia la sol·licitud, es perdien totes les opcions de fer una posterior reclamació.

Des de l'STEI, s'estaven recollint les dades de totes les persones afectades per tal de poder tractar amb la Conselleria cada cas. Es demanaven les dades de tots, per tal de poder-ne fer el seguiment.

El 4 de juliol, l'STEI Intersindical, conjuntament amb la FETE de la UGT va presentar un recurs contenciós administratiu contra l'ordre de desplegament del TIL. Aquest va ser el comunicat:

"ELS SERVEIS JURÍDICS DE L'STEI, CONJUNTAMENT AMB ELS DE FETE-UGT, HAN PRESENTAT AVUI RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU CONTRA L'ORDRE DE DESPLEGAMENT DEL TIL.

Tal com es va acordar al Grup de treball unitari (GTU) el serveis jurídics de l'STEI i de FETE-UGT, han presentat recurs contenciós administratiu d'acord amb les entitats i plataformes de la comunitat educativa. Es demana la suspensió cautelar de l'ordre per diversos motius. Molts d'ells són els mateixos que es varen presentar contra el decret TIL, perquè va en contra de la Constitució, de l'Estatut, de la Llei de normalització lingüística i fins i tot en contra de la LOMCE.

La LOMCE, aprovada el desembre de 2013, a una de les disposicions finals dona cobertura al fet que l'Administració pugui implantar projectes per fer assignatures no lingüístiques en anglès. No diu, però, que hagin de ser obligatòries a tots els centres, ni que s'hagin d'implantar a deu cursos en dos anys. Aquesta no seria una fórmula d'implantació progressiva, sinó que seria una implantació invasiva.

I a més a més el calendari d'aplicació d'aquestes noves mesures que preveu la LOMCE per al curs vinent, el 2014-2015, marca que només es poden implantar a 1r, 3r i 5è i per tant no donaria cobertura legal per fer aprenentatges d'assignatures no lingüístiques en anglès a 2n, 4t i 6è de primària, ni tampoc a 1r i 2n d'ESO.

És la segona vegada que l'STEI demana una suspensió cautelar de la normativa no consensuada del TIL. Ja ho va fer amb l'annex del decret TIL que regulava el calendari d'aplicació per al curs 2013-2014 i el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears (TSJIB) ja va donar la raó a l'STEI, i a FETE-UGT, el 6 de setembre de 2013. El Govern va respondre amb un Decret llei el mateix dia, una mesura que va ser vista per la ciutadania com una vulneració de l'estat de dret i que va suposar un element més d'indignació, que va afegir molta gent a secundar la vaga indefinida i a fer costat als mestres i professors a la manifestació de dia 29 de setembre.

En aquesta ocasió hem argumentat i explicat tots els projectes que hi ha en marxa per incrementar l'aprenentatge de l'anglès (seccions europees, plans plurilingües, conveni MEC British Council...), argumentació necessària per a la ponderació d'interessos i perquè la Justícia pugui valorar els elements a favor i en contra de la suspensió cautelar.

Estam cansats de veure com el Govern que presideix José R. Bauzá, ens fa perdre el temps amb normatives ideològiques, imposades i no consensuades, que no tenen encaix pedagògic, que creen caos i són inaplicables als centres, que perjudiquen el sistema educatiu, l'estabilitat i l'harmonia que els centres necessiten per ajudar a créixer com a persones els infants i joves de les Illes."

El 9 de juliol, l'STEI Intersindical va assistir a la mesa tècnica a la qual fou convocat, juntament amb la resta de sindicats presents a la mesa (FETE-UGT, ANPE, FE-CCOO). A la reunió, l'STEI va demanar que pels temes inclosos en les plataformes reivindicatives s'havien de convocar els comitès de vaga.

A la mesa es va parlar de diverses qüestions. Pel que feia a aspectes de salut laboral, es va demanar revitalitzar els comitès de prevenció de riscos laborals de cada illa i dotar-los d'horaris i competències. Es va reclamar la recuperació dels drets sindicals per actuar en aquest àmbit, amb la dotació d'un servei propi de prevenció a la conselleria d'Educació.

També es va demanar informació sobre les actuacions que s'havien fet sobre les teulades amb amiant als centres educatius.

Pel que feia als sexennis d'interins, es va exigir una negociació per generalitzar a tot el col·lectiu els beneficis de les sentències guanyades.

Es va reiterar que la maternitat/paternitat havia de tenir el mateix tractament que tenien a l'àmbit sanitari, a tots els efectes, és a dir, puntuació a les llistes, 100% de retribucions, cotització per atur, jubilació, antiguitat de triennis i sexennis, etc.

Pel que feia a les substitucions, es va exigir que totes les substitucions que s'anaven prorrogant i arribaven a tenir una durada quasi de tot el curs, també poguessin cobrar l'estiu.

Altres temes, com la catalogació de places de pacte quedaven pendents per tractar a la nova mesa tècnica de dilluns, 14 de juliol.

Després d'haver acabat un curs tan turbulent i en un moment que se cerca culpar de tots els mals qualsevol persona, encara que aquesta els hagi volgut solucionar, ja que serà difícil haver fet les coses bé per a tota la comunitat educativa, el 16 d'agost, Cristina Ros, entrevista Biel Caldentey, a l'*Ara Balears*. Aquesta és l'entrevista:

"Biel Caldentey: "Un sindicat ha de gestionar el fracàs, no només l'èxit"

Entrevista amb el secretari general de l'STEI-i, el principal sindicat de l'ensenyament de les Illes Balears. Aquest curs escolar ha estat especialment difícil per als docents, sobretot per als de les Balears. Biel Caldentey (Palma, 1955), que com a secretari general de l'STEI -el sindicat educatiu majoritari a les Illes- representa el 25% dels mestres, ha compartit la primera línia de la lluita contra les polítiques educatives dels populars a l'Estat i al Govern Balear. Les últimes setmanes han estat encara més dures, perquè el sindicat que dirigeix va arribar a un pacte amb l'executiu balear per a l'estabilitat dels treballadors interins. L'escenificació de l'acord ha fet que alguns sectors hagin acusat l'STEI balear de traïr l'esperit del que ell mateix qualifica de "lluita col·lectiva".

Amb tants de desencontres com ha tengut el col·lectiu docent i bona part del món educatiu balear amb el govern de les Illes, ¿penseu encara que ha estat oportú un pacte a final de curs?

Era un pacte necessari per a una part dels treballadors sindicats, els interins. En època de retallades de plantilles, d'inestabilitat laboral, sobretot per a aquest col·lectiu, havíem d'aconseguir un acord. I no és un mal acord i només és un acord en el sentit laboral. A més, els sindicats no podem deixar de negociar mentre hi hagi alguna via de negociació. Ho hem fet i ho hem de fer amb tots els governs. Negociar pactes d'estabilitat constava al nostre programari electoral.

També se us ha acusat de mantenir una postura feble davant la vaga indefinida.

Potser l'STEI a les Illes ha pecat d'excés de responsabilitat més que no de feblesa. Anar a una vaga indefinida és una decisió molt delicada per a un sindicat, perquè si fracassa hi ha moltes conseqüències negatives per a les persones sindicades. Heu de tenir en compte que un sindicat ha de gestionar el fracàs, no només l'èxit. I l'STEI té una gran responsabilitat a sobre perquè, com en tots els sectors, hi ha els professors ideals i els professors reals, i no ens queda altra opció que també ser realistes.

¿Us referiu al fet que hi ha docents de totes les ideologies?

És clar que n'hi ha, tot i que els governs populars solen atribuir els conflictes a la politització dels sindicats. De tota manera, pens que els treballadors s'haurien de tornar a ideologitzar, si el que volem és reconquerir drets que ens han estat negats en els últims anys. Els treballadors vivim una època amarga. Veim un govern a l'Estat que, tot i que diu que la Constitució espanyola no es pot canviar per, per exemple, concedir el dret a decidir que demanen els catalans, pot canviar-la en un tres i no res per donar més poder als que sempre l'han tengut o per a l'abdicació d'un rei. Si la Constitució parla dels drets al treball, a l'educació o a la sanitat, aquests drets haurien d'estar blindats econòmicament.

També hi ha un cert recel cap als sindicats o cap als que els dirigeixen. Se us acusa d'eternitzar-vos en els càrrecs. No creis que us heu de regenerar?

Ara mateix parlau amb qui alguns defineixen de dinosaure. Crec que ens hem d'adequar a l'actualitat. En tot cas, em resulta curiós que ara es torni a reivindicar l'assemblearisme, quan als sindicats ens deien ja fa molts anys que érem antics i lents perquè érem i som assemblearis. Darrerament ens hem hagut d'adequar a demandes puristes del nostre propi model, com si fóssim uns traïdors d'aquest model assembleari.

¿Vós quants anys portau a l'STEI, com a docent alliberat?

Ho dic amb orgull: 28 anys. M'hi he dedicat més de mitja vida. Com a secretari general estic en el segon i últim mandat. I si l'acab, si aguant fins al 2016, serà perquè l'STEI vol. Cap campanya en contra em traurà a fora, només el meu sindicat. Canviar la direcció d'un projecte o d'una empresa no sempre és positiu. L'STEI a les Balears és el sindicat majoritari i tenim una trajectòria d'èxits important. Si ho hem pogut fer així, també ha estat perquè hem sabut tenir direccions sòlides.

Digau, com es presenta el curs que ve?

És imprevisible. En teoria ha de transcórrer dins una normalitat conflictiva. A escala estatal pot haver-hi qualque mobilització per l'aplicació de la Lomce. També és previsible que hi hagi un clima tens en alguns centres perquè la Lomce permet la imposició dels directors. I a les Balears, segons com es vulgui aplicar el TIL, també hi haurà conflicte.

¿Una mobilització com la marea verda del setembre passat pot tombar un govern?

A les Balears no ho va fer la manifestació contra la Guerra de l'Iraq. Permeteu que sigui escèptic. La clau de si hi haurà o no canvi de govern a les Illes a les pròximes eleccions autonòmiques és si mobilitzarà més la por de la dreta a perdre el poder o si la contestació social podrà arrossegar més. La realitat és que la crisi no està duent la gent cap a l'esquerra. Basta mirar la nova configuració europea."

La lluita contra el TIL en els claustres

Durant aquest mes de juliol els claustres es varen haver de reunir per veure si aprovaven el projecte TIL corresponent i el tema del quòrum als claustres va resultar conflictiu. Per tant, l'STEI Intersindical va fer l'estudi corresponent i va informar els centres.

Després de consultar l'article 26 de la Llei 30/1992 de procediment administratiu, vàrem deduir que perquè un òrgan pogués aprovar les resolucions o prendre acords, per exemple un claustre amb el PTIL, hi havia d'haver en primera convocatòria el president, el secretari i la meitat dels seus membres. Si un estava malalt, l'altre no se n'havia assabentat, l'altre era a l'hospital, l'altre era interí i no tenia contracte durant el juliol i agost, etc., no es podien aprovar projectes. O en tot cas el que es fes, si no s'ajustava a llei es podia impugnar.

L'STEI Intersindical va aconsellar que es miràs bé si els convocaven en convocatòria única o en primera i segona convocatòria. Si es feia en primera s'havien de complir els requisits expressats anteriorment. Si es feia en segona perquè fossin vàlids s'havien d'ajustar al que cada òrgan hagués acordat per fer-ho en segona convocatòria.

També es recordava que els inspectors anaven fent informes d'acord amb la interpretació de l'equilibri lingüístic de la web de l'ATLES (al 50%) i per imperatiu jeràrquic (havien presentat escrit de discrepància, però això no eximia del compliment, sols obria camí per a recursos administratius i judicials). Era de suposar que quasi tots els PTIL s'informarien negativament.

També es recordava que l'informe donava 5 dies hàbils, perquè s'adequàs a normativa.

Que alguns inspectors demanaven o ordenaven que es convocàs claustre al juliol. En aquest cas, s'havia de recordar el següent:

- Que les instruccions per telèfon no deixen constància de recepció (es podia negar haver parlat del tema).
- Que convocar claustre és facultatiu del director. Els inspectors poden REQUERIR als directors a complir la normativa o adequar el PTIL a la normativa o a les seves interpretacions. No poden ordenar convocatòries. Sols recomanar, orientar, assessorar. No poden abreujar terminis (els 5 dies que es dona a l'informe del PTIL) i en tot cas sí poden, per circumstàncies raonades, allargar-los.
- Que l'adequació a normativa del PTIL obliga, cas de canviar aspectes metodològics i curriculars, a reunir la CCP i després el Claustre.

- Que convocar la CCP o el Claustre s'ha de fer correctament (en forma i terminis) per mitjans que assegurin la recepció (habituals o correu certificat amb rebut).
- Que si no hi ha quòrum, no es poden prendre decisions, i es demanen instruccions a Inspecció.
- Que si n'hi ha, es pot votar lliurement. Segons l'acord adoptat, s'informa l'inspector i es demanen instruccions.

Que, en tot cas, calia tenir present la normativa següent (interpretable, com tota), el punt 2, professors, darrer paràgraf de la Resolució del conseller d'Educació, Cultura i Universitats de 10 d'abril de 2013 per la qual s'establí el calendari escolar del curs 2013-14.

- Que l'acabament de les activitats no podia ser abans del dia 30 de juny de 2014.

Que el punt 1.2.3, Horari del professorat, deia: "Els mestres s'han d'incorporar als centres dia 2 de setembre, i han de complir la jornada establerta en aquestes instruccions fins al 30 de juny. Els dies del mes de setembre anteriors al començament de les activitats lectives i els dies del mes de juny posteriors a aquestes activitats s'han de dedicar a elaborar les programacions, les memòries i els projectes prevists al Reglament orgànic dels centres.

Que a secundària, els professors s'havien d'incorporar als centres el dia 2 de setembre. Les tasques finalitzarien el dia 30 de juny. D'això se'n podia deduir que no hi havia obligació de convocar claustres o d'assistir a reunions. Però tampoc no resultava clar per a tothom.

També es va enviar el full de discrepància següent:

" _____, amb DNI _____, funcionari del cos de professors d'ensenyança secundària, i director/a de l'IES _____

Rebut amb data _____ l'ofici del secretari autonòmic d'Educació, Cultura i Universitats pel qual es comunica la no adequació del projecte de tractament integrat de llengües del centre a la normativa que regula la seva revisió, actualització o modificació, amb l'informe del Departament d'Inspecció Educativa, i en el que es requereix que el centre atengui els requeriments inclosos a l'apartat "Valoracions, conclusions, requeriments i propostes" de l'esmentat informe, pel que fa a la no adequació del projecte per no ajustar-se la distribució horària de les matèries no lingüístiques a impartir en cadascuna de les llengües oficials al que estableix l'article 5.4 de l'Ordre de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats de 9 de maig de 2014, segons la interpretació que la inspecció educativa fa sobre l'equilibri lingüístic entre les dues llengües oficials, i més concretament al literal de l'informe que indica que "una vegada respectat el còmput mínim setmanal especificat a l'annex 1 de l'Ordre de 9 de maig de 2014, cal revisar que la distribució de la resta de matèries entre les dues llengües oficials compleixi que la diferència entre les dues llengües oficials sigui inferior a una matèria" (o igual o inferior a dues hores en el cas de PTIL redactats per bloc de continguts), expresso les meves discrepàncies als efectes oportuns i en base a les següents consideracions:

Els motius de la discrepància són els següents:

1. El dictamen núm. 32/2013 del Consell Consultiu, relatiu al Decret 15/2013, que recull el criteri del Tribunal Constitucional en referència al concepte d'equilibri, resumeix que "no remite necesariamente a la acepción matemática de igualdad sino que la interpretación semántica, contexto y realidad social imputada por el artículo 3.1 del Código Civil conduce más bien a las nociones de contrapeso, armonía, ponderación y ecuanimidad, ajustadas a la plasticidad y dinamismo del fenómeno lingüístico".

2. El dictamen núm. 42/2014 del Consell Consultiu, relatiu a l'Ordre de 9 de maig de 2014 que desenvolupa aspectes del TIL, incorpora entre d'altres observacions "la necesidad de concreción de conceptos jurídicos indeterminados en el articulado", com el previst a l'article 5.1 referent a la "adaptació del tractament de les llengües a la realitat social de cada centre, amb la finalitat d'aconseguir la major concreció normativa possible. A aquests efectes, l'annex 1, "Còmput de l'horari mínim setmanal", posseeix un caràcter clarament normatiu i, per tant, no hauria d'estar subjecte a interpretacions contradictòries.

3. La interpretació d'equilibri lingüístic que motiva el requeriment de modificació del projecte de tractament integrat de llengües suposa "de facto" una modificació del còmput horari mínim setmanal establert a l'annex 1 de l'ordre de 9 de maig, quelcom que contradiu expressament l'establert a l'apartat 2 de la disposició final primera de l'ordre abans esmentada.

4. En la mesura que s'estableix la igualtat horària entre les dues llengües, aquest requeriment contradiu l'article 1.2 de la Llei de normalització lingüística, afectant el principi de jerarquia normativa.

5. Així mateix, es contradiu l'establert a la Ley orgánica 2/2006, de 3 de maig, d'educació (LOE), que als articles 120 i 121 del capítol II, referit a l'autonomia dels centres, determina que aquests disposaran d'autonomia pedagògica, d'organització i de gestió en el marc de la legislació vigent, així com d'autonomia per elaborar, aprovar i executar un projecte educatiu que tenguin en compte les característiques de l'entorn social i cultural del centre, ja que s'impedeix que el centre pugui exercir la seva autonomia pedagògica per adaptar el projecte educatiu de tractament integrat de llengües a les característiques del seu entorn sociocultural.

6. Aquest requeriment no se sustenta en l'existència de cap normativa que determini quina ha de ser la interpretació de l'equilibri lingüístic entre les dues llengües oficials, i tampoc en instruccions dictades per una autoritat competent, ja que en l'esmentat informe únicament es fa referència a la "interpretació que realitza la conselleria d'Educació Cultura i Universitats a través de la direcció general d'Ordenació, Innovació i Formació del Professorat", direcció general inexistent amb aquesta denominació, i només es facilita un enllaç a un document sense signatura de la direcció general d'Ordenació, Innovació i Formació Professional.

7. Per tot l'expressat anteriorment, consider que la interpretació sobre l'equilibri lingüístic en la impartició de matèries en cadascuna de les llengües oficials que es fa en el requeriment fet a la direcció d'aquest centre suposa una clara extralimitació en les competències del Departament d'Inspecció Educativa.

En conclusió, reclam la resolució motivada que justifiqui les potestats i facultats de l'Administració per a exigir el compliment de l'esmentat requeriment sobre l'equilibri lingüístic, i específicament pel que fa al fonament normatiu de la interpretació abans referida, existint normativa de major rang legal que contradiu el fet requerit.

Així mateix us comunic que, sense perjudici de tot l'anterior i en compliment de les instruccions rebudes i de l'article 54.3 de la Llei 7/2007 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, que estableix el deure dels funcionaris a "obeir les instruccions i ordres professionals dels superiors, tret que constitueixin una infracció manifesta de l'ordenament jurídic, en aquest cas les posaran immediatament en coneixement dels òrgans d'inspecció procedents", amb data d'avui he iniciat el procés de revisió del projecte de tractament de llengües del centre, seguint el procediment establert a la normativa vigent.

_____, ____ de juliol de 2014

Departament d'Inspecció Educativa

Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats"

El 17 de juliol, l'STEI Intersindical va saber que havia aconseguit la cinquena victòria judicial. Va aconseguir que el Tribunal determinàs que la Conselleria havia dictaminat uns serveis mínims abusius durant la vaga. Amb això quedava palès que la Conselleria ni feia les coses bé ni li interessava fer-ho. Una mostra més de la intransigència i obcecació que guiava els màxims responsables de la Conselleria i del Govern en general. A més de la sentència sobre els serveis mínims il·legals, l'STEI Intersindical havia aconseguit la suspensió del calendari TIL, les equivocades normes sobre l'elecció de la llengua del primer ensenyament, sobre la tendenciosa composició dels tribunals de selecció dels inspectors i sobre l'obligació de concedir els sexennis als interins. L'STEI, una vegada més, havia complert ab la seva obligació de la defensa dels interessos dels treballadors.

Interinitats i pacte d'estabilitat

A causa de les múltiples consultes que plantejaven moltes persones sobre el Pacte d'Estabilitat, l'STEI Intersindical va preparar unes explicacions sobre què era, per què s'havia signat i quines implicacions tenia. Aquestes varen ser les explicacions:

"L'STEI INTERSINDICAL LLUITA PER ASSOLIR ACORDS QUE MILLORIN LES CONDICIONS SOCIOLABORALS DEL PROFESSORAT, tant en l'àmbit públic com en el privat concertat. Durant el mes de juliol només s'estan tractant temes que no figuren a la plataforma reivindicativa. Reiteram que els punts de la vaga s'han de negociar amb els comitès de vaga.

Discrepam frontalment amb la política educativa del Govern espanyol (LOMCE) i del Govern balear (TIL, retallades...). A més, ens oposam sense matisos a la política del Govern Bauzá en tots els àmbits: llengua,

sanitat, mitjans de comunicació públics. Com a sindicat, exercirem el nostre paper responsable per pal·liar la situació actual del col·lectiu docent i el sistema educatiu.

El conflicte educatiu demana diàleg i tarannà democràtic per part del Govern, i encara som molt lluny d'aquest escenari. Rebutjam la implantació d'equips directius per part de l'Administració i les coaccions que pateix el professorat. Davant les denúncies, reiteram el nostre suport sindical i legal. Pensam que, en la lluita, units som més forts.

Per què l'STEI ha signat el pacte d'estabilitat del personal interí per al període 2014-2018?

Des de l'any 1998 (quan s'assoliren les competències en Educació) s'han signat pactes d'estabilitat successius. En un context de retallades, el nou pacte garanteix l'estabilitat de 1.350 persones i contribueix a donar solidesa als claustres dels centres educatius de les Illes Balears. Amb aquesta signatura, hem aconseguit que, en total, gairebé 2.000 persones cobraran els mesos d'estiu; a més d'un barem basat sobretot en l'experiència docent.

Quin ha estat el mecanisme per prendre aquesta decisió?

L'afiliació hi ha pogut participar mitjançant una enquesta telemàtica. A més, hem fet assemblees a totes les illes obertes a afiliats i no afiliats. Prèviament, s'havien fet tretze reunions informatives (!) per explicar la marxa del procés i els mecanismes per prendre les decisions. El resultat d'aquest procés participatiu va ser de 101 vots a favor del pacte, 71 en contra i 19 en blanc.

L'STEI ha de forçar la Conselleria a negociar?

Pensam que com a sindicat no hem de renunciar a millorar les condicions laborals del professorat, molt més en un context de retallades i no podem oblidar la part del col·lectiu més vulnerable.

El pacte, blindava el TIL?

No. Precisament s'ha aconseguit fer enrere la pretensió de la Conselleria d'incloure-hi places TIL, que haurien donat 4 anys de vida a un projecte al qual estam convençuts que no li queda gens de corda. Precisament hem aconseguit que almenys 1.350 interins no siguin cridats per a places TIL.

Aquest acord entra en les qüestions que han provocat la revolta educativa a les Illes Balears?

No. En absolut. L'acord està desvinculat tant de qualsevol aspecte relatiu a les condicions sociolaborals incloses en la plataforma reivindicativa com de la ruptura unilateral per part del Govern del consens en matèria lingüística als centres educatius.

De fet, en mesos tècniques posteriors a la signatura de l'acord, l'STEI ha remarcat que els punts que formen part de la plataforma reivindicativa de la vaga s'han de tractar amb els comitès de vaga.

Implica d'alguna manera que l'STEI interrompi la lluita?

No. L'STEI Intersindical continua al peu del canó. A tall d'exemple, simultàniament a la signatura del pacte d'interins, hem guanyat una sentència que obliga l'Administració a nomenar per sorteig els membres del tribunal de les convocatòries d'Inspecció Educativa. I pocs dies abans recorriem l'ordre d'aplicació del TIL per al curs 2014-2015. Això continua la sendera iniciada amb la gran victòria inicial (setembre de 2013), quan el TSJB va derogar el Decret del TIL. Cal recordar que un dels detonants finals de la revolta va ser el Decret llei que el Govern es va treure dues hores després de la sentència per burlar el que havia dictaminat el tribunal, a instàncies de les demandes de l'STEI i FETE-UGT.

A cada reunió, l'STEI exigeix que es negociï amb els comitès de vaga cadascun dels punts reivindicatius de la plataforma unitària. La convocatòria de vaga indefinida de l'STEI Intersindical i CCOO garanteix que es pugui reprendre la vaga en qualsevol moment.

L'STEI va convocar la vaga indefinida en una assemblea a Santa Maria del Camí, amb la participació decisòria de centenars d'afiliats. A principi del curs que ve, l'STEI convocarà una altra assemblea perquè entre tota l'afiliació del sector continuem marcant el full de ruta de la nostra organització."

Davant la propera adjudicació d'interinitats i la possible complexitat per participar en el procés, l'STEI Intersindical va fer una espècie de guia per facilitar la feina als interins, que havien de participar en l'adjudicació del 21 al 25 de juliol, ambdós inclosos. Aquesta va ser la guia:

"Obligació de participar

Totes les persones admeses a la llista d'interinitats estan obligades a participar-hi.

Registre telemàtic

El tràmit només es considerarà conclòs quan l'haguem enviat: és necessari prémer el botó "Envia la sol·licitud" de la Passa 3 (Enviar) perquè el tràmit es consideri conclòs. Si no ho feim, serà com si no hi haguéssim participat. A la passa 4, ens podem imprimir o guardar un arxiu PDF amb el justificant del tràmit telemàtic. També podem consultar l'estat de la nostra sol·licitud a la seu electrònica (www.caib.es, part superior dreta), a l'apartat "Les meves gestions". Allà podem comprovar si, efectivament, hem enviat correctament la nostra sol·licitud. El justificant del tràmit, un cop enviat, té el número de registre i la data d'enviament a dalt a la dreta. Podem enviar tants tràmits com vulguem. El darrer tràmit enviat és el vàlid.

Places que apareixen en el tràmit

Les places que apareixen en el tràmit estan condicionades per les opcions (mitges jornades, illes, etc.) que vàrem marcar en el tràmit de petició de funcions.

Selecció de places

Podem seleccionar tantes places com vulguem. El mínim és una plaça. Només l'atur condiciona les places que hem de seleccionar.

Places opcionals (triangle vermell)

Les places marcades amb un triangle vermell són opcionals als efectes d'atur. És a dir, no cal seleccionar-les per tenir-hi dret. Les places de pacte, a més de les places amb perfils específics, són opcionals. Cas de seleccionar places opcionals, el tràmit telemàtic ens obligarà a confirmar-ne l'elecció mitjançant una casella de confirmació.

Atur (baixa no voluntària)

Per tenir dret a atur, és necessari seleccionar totes les places a les quals podem optar d'almenys un grup. En cap cas estam obligats a triar places opcionals (triangle vermell). Cas de no tenir dret a sol·licitar atur, el tràmit ens obligarà a confirmar que hi estam d'acord mitjançant una casella de confirmació.

Atur i mitja jornada

Cas d'obtenir mitja jornada en aquest tràmit telemàtic, per poder completar l'altra mitja jornada amb atur és necessari complir les següents condicions:

Seleccionar totes les places a les quals podem optar d'almenys un grup.

Posar en primer lloc totes les senceres i després totes les mitges d'aquest grup.

Cas que obtinguem una mitja jornada d'un grup diferent del que hem ordenat segons les condicions anteriors, també tendrem dret a atur, tot i no haver-ne ordenat les places. Cas de no tenir dret a sol·licitar atur per a completar la mitja jornada, el tràmit ens obligarà a confirmar que hi estam d'acord mitjançant una casella de confirmació.

Habilitació anglès

Les persones que hagueu acreditat d'alguna manera el nivell de B2 d'anglès, podeu sol·licitar l'habilitació per fer matèries no lingüístiques en el tràmit telemàtic. Si no marcau la casella de verificació corresponent, no ens apareixerà cap plaça amb perfil de B2. Igualment, si marcau que voleu l'habilitació, les places que apareguin perfilades amb B2, seran de selecció voluntària a efectes d'atur.

MOLT IMPORTANT. Adjudicació per grups

Malgrat el tràmit ens permeti alternar places de diferents grups, l'adjudicació es farà de manera seqüencial d'acord amb l'ordre establert a la resolució. L'administració adjudicarà les places en l'ordre següent:

Primer. Grup A: places del cos de mestres.

Segon. Grup B: places del cos de secundària.

Tercer. Grup C: places del cos de FP.

Quart. Grup D: places dels cossos de règim especial.

Cas de poder optar a més d'un grup però no respectem l'ordre anterior en la selecció de places, el tràmit telemàtic reordenarà automàticament les nostres places d'acord amb aquest ordre i ens en farà l'advertència corresponent. És a dir, per molt que vulguem posar, per exemple, una plaça del cos de FP abans que una del cos de secundària, el tràmit telemàtic sempre adjudicarà primer la del cos de secundària. Cas que se'ns adjudiqui aquesta plaça de secundària, ja no se'ns adjudicarà cap plaça de FP. Per això, és necessari conèixer les opcions que tenim a cadascun dels grups per poder decidir quines places seleccio-

nam i quines no. Tant a la passa 3 (enviar), com a la passa 4 (finalitzar) del tràmit, podrem comprovar l'ordre real de les places seleccionades.

Funcions de matèries no lingüístiques perdudes

Les persones que hagueu perdut alguna matèria no lingüística és necessari que, després d'acabar i registrar el tràmit telemàtic, faceu una petició adjunta, en el mateix sentit que la féreu quan sol·licitàreu en el tràmit de petició de funcions. En aquest cas, haureu de sol·licitar les places que considereu que podríeu seleccionar, cas de tenir acceptada la funció perduda. A la petició, cal que esmenteu que ja heu fet el tràmit telemàtic, tot indicant-ne el número de registre. Igualment, una vegada més, també haureu de seguir els tràmits administratius que se'n desprenguin. Això és:

Primer. Petició de les places que considerem i que no surten al tràmit.

Segon. Reclamació, en el termini corresponent.

Tercer. Recurs de reposició, en el termini corresponent.

És necessari seguir tots els tràmits administratius indicats. Si no ho feim, estam desistint tàcitament de les nostres pretensions i ja no podrem reclamar res."

Davant les crítiques a l'STEI Intersindical, a vegades per les accions, i altres per les omissions, va aparèixer al *Diario de Mallorca*, el 24 de juliol, aquesta carta al director:

"ACLUCADA D'ULL DE LA CONSELLERA

Mai he militat a l'STEI ni a cap altre sindicat del gremi educatiu. Però tot i això he de reconèixer l'encomiable treball realitzat per aquest sindicat, nascut dels propis professors, a diferència de la resta que majoritàriament s'han dedicat a la defensa dels treballadors en general. Per la meua edat, 57, he viscut tota la història de l'STEI i he de reconèixer la seva lluita, el seu esforç i les seves accions positives a favor dels col·lectius més febles, és a dir, professors interins o de l'ensenyament concertat (no es el meu cas, sóc funcionari). Però el que em porta a escriure es la meua estupefacció per la pluja de crítiques que ha rebut l'STEI per dues fotos a la portada del seu diari quan únicament estava complint amb la seva funció d'obtenir un bon acord amb l'administració d'una manera educada. Més pena m'està produint la crucifixió per part de periodistes i assemblearis del sindicalista de la foto amb samarreta verda del que puc dir que l'he vist en primera línia a totes les manifestacions anti-til, allargant jornada laboral fins horaris insospitats i oferint actuacions musicals gratuïtes per recaptar fons per a la caixa de resistència de l'assemblea que ara el vitupera. De casta li ve, ja el seu pare va ser un gran impulsor del sindicat i de les escoles d'estiu durant decennis. Crec que hem perdut els papers.

José Luis Sard Sánchez, Palma"

L'STEI Intersindical va continuar ajudant les persones interines que haguessin participat a l'adjudicació telemàtica i haguessin perdut alguna matèria lingüística. Els va assegurar que era necessari que, després d'acabar i registrar el tràmit telemàtic, fessin una petició adjunta, en el mateix sentit que l'havien fet en el tràmit de petició de funcions. Aquesta petició l'havien de dur al registre, fins dia 25 de juliol.

Que haurien de sol·licitar les places que podrien seleccionar, cas de tenir la funció perduda. A la petició, calia que esmentassin que ja havien fet el tràmit telemàtic, tot indicant-ne el nombre de registre.

Que després, una vegada més, també haurien de seguir els tràmits administratius que se'n desprenguessin. Això és:

Primer. Petició de les places que considerassin i que no sortien al tràmit (fins dia 25 de juliol). Els adjuntarem un model, que havien de modificar com trobassin oportú per adaptar-lo a cada circumstància.

Segon. Reclamació, en el termini corresponent.

Tercer. Recurs de reposició, en el termini corresponent (1 mes des de la llista definitiva).

Que era necessari seguir tots els tràmits administratius indicats. Si no ho feien, estaven desistint tàcitament de les seves pretensions i ja no podrien reclamar res.

També se'ls va proporcionar el model de petició següent:

"SOL·LICITUD DE PLACES DE LA FUNCIO _____,
amb número de DNI _____, amb domicili a fi i efectes de notificació
_____.

EXPÒS:

Que he participat en el procés d'adjudicacions provisionals pels aspirants a cobrir places vacants i substitucions de totes les especialitats en règim d'interinitat, segons la resolució de 3 de juliol de 2014 (BOIB N. 91 - 05/07/2014).

Que vaig fer el tràmit telemàtic amb número de registre _____ i no vaig poder triar les places de la funció _____.

Que he reclamat que se m'accepti la funció _____, al·legant la discriminació que suposa que no em sigui reconeguda l'experiència docent prèvia com a requisit, tal com es reconeix a la resta de funcions no lingüístiques.

Però no he pogut triar les places d'aquesta funció perquè l'aplicació informàtica no ho permet.

Per tot això,

SOL·LICIT:

Que em siguin incorporades en la meua selecció de places per a l'adjudicació provisional per al curs 2014-2015 les següents places:

Palma, 24 de juliol de 2014

DIRECCIÓ GENERAL DE PLANIFICACIÓ, INFRAESTRUCTURES EDUCATIVES I RECURSOS HUMANS"

També se'ls recomanava que a l'apartat del sol·licit també podien demanar, si no volien posar totes les places, "Que em siguin incorporades totes les places de la funció _____". En aquest cas, però, no podrien fer l'ordre que volguessin.

Que pensassin que si volien mesclar les places de la funció perduda amb les places d'altres funcions reconegudes del mateix cos, era necessari posar totes les places si és que les volien ordenar.

L'STEI Intersindical recordava que després d'això només quedava fer el recurs de reposició, tant de la petició de funcions (fins dia 18 d'agost) com de la petició de places. Tots aquests tràmits administratius eren necessaris per tal que cadascú pogués iniciar el procés judicial amb l'advocat que consideràs oportú.

L'STEI continuava plantejant el recurs de reposició i el posterior contenciós contra la convocatòria.

L'1 d'agost, l'STEI Intersindical va comunicar que a les 13.30h havia registrat el recurs contra la resolució publicada en el BOIB del dia anterior amb la que imposava els projectes TIL elaborats per la CCP en els centres en els quals el Claustre els havia rebutjat.

Durant aquesta legislatura, l'STEI ja havia derrotat cinc vegades la Conselleria als tribunals. Estàvem convençuts que avui havíem sembrat la llavor de la sisena victòria.

La lluita contra tots aquests despropòsits es lliurava en molts camps, i el jurídic era fonamental.

A causa dels dubtes sorgits per part de l'afiliació, pel que feia a les adjudicacions, l'STEI Intersindical va voler informar d'unes qüestions sobre el tema i va fer el comunicat següent:

"PLACES NO ADJUDICADES

Com cada curs, a les adjudicacions provisionals l'STEI ha estat conscient de la desaparició de places respecte de les vacants ofertes. És a dir, places que no s'han adjudicat.

Com cada adjudicació, l'STEI ha traslladat la seva preocupació i ha demanat el motiu de la desaparició de les places durant el procés d'adjudicació.

Aquest curs, el sindicat té constància de 49 places desaparegudes i, per això, ha enregistrat un escrit sol·licitant tota la informació necessària que n'expliqui el per què. Si algú té constància de noves places que no han estat adjudicades, per favor, no dubteu a posar-vos en contacte amb l'STEI.

PLACES DE PACTE DESAPAREGUDES

Per altra banda, un percentatge de les places que no s'han adjudicat són places de pacte. Com que el pacte d'estabilitat prometia 1.350 places de pacte, al mateix escrit, l'STEI també ha exigint que s'ofereixi, per estricte ordre de puntuació, poder accedir a la condició de pacte a tantes persones com places de pacte no s'hagin adjudicat.

TERMINI D'ADJUDICACIONS

Com tothom ja sap, la problemàtica de les places no adjudicades es repeteix des de fa molts d'anys però, s'ha agreujat des que les adjudicacions es fan a final de juliol.

És massa obvi que la casuística de les places no adjudicades es minimitza proporcionalment, com més tard sigui l'adjudicació. Com més tard es fa l'adjudicació, més temps existeix per depurar la llista de vacants, de manera que cap plaça no hagi de desaparèixer durant el tràmit telemàtic. A més, una adjudicació més tardana permetria que s'adjudicassin substitucions generades per baixes de llarga durada o altres casuístiques, de manera que tothom podria optar a més places d'acord amb l'ordre de puntuació.

Així, també hem demanat el retorn a les adjudicacions al mes d'agost per garantir la major transparència possible.

SUBSTITUCIONS

L'STEI també ha reclamat una nova adjudicació telemàtica amb totes les places que puguin sorgir a partir d'ara. A més, s'ha demanat que qualsevol vacant o substitució sigui publicada de manera que pugui ser coneguda per tothom. És necessari trobar un model de substitucions que compagini l'agilitat dels nous nomenaments amb la transparència i igualtat entre els aspirants.

PLACES DE DIFÍCIL PROVISIÓ I PLACES DE PACTE DE 4 ANYS

Arrel de les consultes i d'algunes informacions dels mitjans de comunicació, convé informar d'alguns punts referents a l'adjudicació, que han estat sovint interpretats erròniament o mal informats.

Concretament, pel que fa referència a les places de pacte. Fins al pacte anterior, totes les places de pacte eren considerades de difícil provisió. En canvi, per aquest nou pacte, la normativa estableix que "La distribució de places de pacte es realitzarà de forma proporcional entre places vacants i places de difícil provisió". Concretament, i d'acord amb la informació presentada a la Mesa Sectorial, un 33% de les places de pacte són de difícil provisió i la resta són vacants. D'aquesta manera, es permet a les persones amb més puntuació no haver de fer cap sacrifici per tal de poder accedir a una plaça de pacte.

Pel que fa a les informacions errònies que les places de pacte són per quatre anys, convé recordar que el nou pacte d'estabilitat és, realment, la suma de dos micropactes de dos anys. És a dir, que la condició de pacte i l'obligació de romandre al mateix centre per part de les persones de pacte no s'allarga durant quatre cursos, sinó només dos. D'aquesta manera, el tercer curs tothom perd la seva condició de pacte i es torna a fer una nova adjudicació on qualsevol pot tornar, o no, a accedir al pacte. A més, aquest tercer curs es tornen a oferir exactament el mateix nombre de places de pacte que s'oferiren el primer curs, independentment de si hi ha hagut jubilacions o altres casuístiques que podrien fer minvar el nombre de persones de pacte.

Quant al recurs de reposició sobre matèries lingüístiques, vos enviam els enllaços als models de recursos de reposició que heu de presentar per tal de poder anar, finalment, al contenciós administratiu.

Vos recordam que aquesta passa és més que necessària per poder iniciar, posteriorment, el recurs contenciós corresponent, que cadascú ha de fer amb l'advocat que consideri oportú. A aquest advocat li heu de presentar totes les peticions, reclamacions i recursos de reposició que hagueu registrat en el termini corresponent.

Els escrits que finalment heu d'haver presentat són:

Tràmit de petició de funcions:

Petició de les funcions perdudes (fins dia 30 de maig)

Reclamació de les funcions perdudes (fins dia 15 de juliol)

Recurs de reposició (fins dia 18 d'agost)

Tràmit de petició de funcions

Petició de les funcions perdudes (fins dia 25 de juliol)

Reclamació de les funcions perdudes (fins dia 31 de juliol)

Recurs de reposició (fins dia 30 d'agost)

Tot i que els recursos de reposició tenen una data límit diferent per poder ser presentats, convindria que els presentàssiu tots dos el mateix dia. Això és, com a tard, dia 18 d'agost. Recordau que els heu de presentar tots dos.

A més, aniria molt bé que el vostre advocat també es fonamentàs en el recurs interposat pel nostre sindicat, a l'hora d'argumentar el que correspongui en cada cas."

Discutides negociacions a la mesa de concertada

L'STEI Intersindical va reclamar a la Conselleria que les negociacions es fessin a la mesa de concertada. Per això el 14 de juliol va enviar el comunicat de premsa següent:

L'STEI DENUNCIA QUE NO ES POT FER CAP MENA DE NEGOCIACIÓ FORA DE LA MESA DE L'ENSENYAMENT CONCERTAT. És la Mesa la que té la representativitat del professorat de les Illes.

Avui, dia 14 de juliol, s'ha celebrat una mesa tècnica on no s'ha convocat l'STEI, sindicat majoritari del sector (41% de representació del professorat).

Els sindicats del VI Conveni de Concertada –Estatl- (FSIE, USO i UGT) han estat 4 anys i mig amb el conveni paralitzat (gener 2009 – juliol 2013) i sense cap capacitat de mobilització per obligar les patronals a millorar les precàries condicions laborals dels docents i treballadors del sector.

Cal recordar que la CCAA Balear és l'única comunitat de tot l'Estat espanyol que té un deute pendent amb el professorat pel tema de la normalització de nòmines. Està registrada la petició de l'STEI des del dia 12 de gener de 2009, una vegada aprovat al PGE l'increment salarial del 3%, de l'actualització immediata de les nòmines. És un mes després, el 12 de febrer, quan tots els sindicats, excepte l'STEI Intersindical, signen el pagament només del 2%. (D'aquí ve el deute actual amb els docents de les Illes Balears).

Es pretén desvirtuar les negociacions, sense respectar la representativitat dels treballadors, i negociant fora de la mesa de concertada (marc legítim representatiu de negociació del conjunt de treballadores i treballadors de l'ensenyament concertat).

L'STEI Intersindical ve reclamant des del mes d'agost de 2013 l'actualització per al mes de setembre de la normalització dels conceptes de les nòmines, i que a més s'hi inclogués una partida pressupostària als PGIB per a atendre el deute acumulat als docents a partir de l'any 2009.

L'STEI reclama la negociació a través de la Mesa, d'un calendari de pagament del deute i que s'inclogui una partida pressupostària el pròxim exercici ja, i que aquest es liquidi al principi de l'any 2015."

El 16 de juliol es va celebrar la mesa de concertada reclamada. L'STEI Intersindical va relatar el que havia passat als centres amb el comunicat següent:

"INFORMACIÓ SOBRE LA MESA DE CONCERTADA DE DIA 16 DE JULIOL

Avui dia 16 de juliol s'ha celebrat Mesa de concerts i de Concertada.

Referent als concerts:

L'STEI primerament ha manifestat la queixa contundent de la poca informació objectiva lliurada als sindicats, referent als nous concerts tant en ràtios, escolaritzacions, autoritzacions... Així, també pel que fa a la informació de les al·legacions dels centres que sol·licitaven professorat complementari per atenció a la diversitat, tot i que s'ha reconsiderat la dotació del personal complementari, l'STEI, valorant les necessitats reals dels centres, proposa que es reconsideri la dotació bàsica del personal NESE per insuficient.

L'STEI per enèsima vegada insisteix que no poden celebrar les reunions de Mesa sense haver rebut la informació exhaustiva, en temps i forma.

Referent a la Mesa de concertada:

El tema central ha estat informar de l'Acord del pagament de les taules salarials des de gener de 2009. Un Acord d'àmbit autonòmic, en el qual s'ha exclòs de la negociació l'STEI i CCOO (41 i 3% de representació al sector.)

L'STEI posarà en coneixement dels serveis jurídics, la situació existent, per a emprendre les accions pertinents contra l'Administració, per negar la participació al 44% de la representació sindical i perquè l'acord, ni tan sols s'ha presentat a la Mesa per a la seva ratificació.

Hem demanat l'activació de la paga de 25 anys d'antiguitat a l'empresa de l'Acord de 2008, suspès temporalment des de gener de 2010 (marc del V Conveni).

Al mateix temps hem reclamat la signatura d'un Acord per a garantir un calendari de pagament de l'esmentada paga dins el marc del VI Conveni publicat, l'agost de 2013.

L'STEI, tot i no haver estat convocat a la signatura d'aquest acord, entén que ja era hora de la normalització de les nòmines, després de 13 mesos de la publicació del VI Conveni i de conèixer com es pagarà el deute acumulat des de gener de 2009.

No obstant, encara que millorable, l'STEI està satisfet que, després de 6 anys de deute acumulat i d'11 mesos de la publicació de les taules salarials, ara sapiguem que el mes de setembre es normalitzaran els conceptes de la nòmina i que en 27 mesos, en tres pagaments anuals; els anys 2015, 2016 i el primer trimestre de 2017 s'anirà pagant el deute acumulat als docents de la concertada."

Setembre de 2014

L'STEI Intersindical també tomba el TIL. La resistència continua

L'STEI Intersindical, CCOO, FETE-UGT, l'Assemblea de docents i la de desconcertats varen realitzar un recull d'informació, que varen posar a l'abast de tota la comunitat educativa. Aquí teniu les dades globals dels projectes TIL:

"INTRODUCCIÓ

L'Assemblea de docents, l'Assemblea de desconcertats i els sindicats CCOO, FETE-UGT i STEI han realitzat conjuntament i coordinada un recull d'informació i de dades sobre l'estat dels projectes TIL de tots els centres docents de les Illes Balears -públics, privats i concertats- que imparteixen el segon cicle d'Educació Infantil (3 a 6 anys), l'educació Primària i l'ESO, i que estan obligats a implantar el Tractament Integrat de Llengües (TIL) imposat pel Govern d'aquesta Comunitat.

Les dades corresponen a l'estat dels projectes de cada centre cap a finals del mes de juliol, just abans de la publicació de la Norma (Resolució del 28/07/14, BOIB del dia 31) que obliga a implantar-los encara que no s'hagin aprovat.

Les dades s'han contrastat amb les que han arreglat les Associacions de directors de Primària (ADIPMA) i de Secundària ADESMA) i són coincidents.

La taula de dades que s'adjunta mostra per a cada illa (a Mallorca, part forana i Palma) i per tipus de centres (d'infantil 3-6 anys, concertats, privats, públics d'infantil i primària, i instituts de secundària), el nombre de centres existents que:

- *No han d'implantar el TIL perquè fan el Programes Pilot Plurilingües (PPP) o de Currículum Integrat British Council, i que s'exclouen dels còmputos.*
- *Tenen el PTIL informat favorablement o no (amb expressió del percentatge negatiu) per la Inspecció Educativa, que indica si s'adeqüen o no a la normativa (en cas negatiu, els centres deuen rectificar-los).*
- *Tenen el PTIL aprovat o no pels seus claustres i directors (amb expressió dels percentatges negatius).*
- *I finalment, els que encara que tenen el PTIL informat favorablement per la Inspecció Educativa no han estat aprovats pel claustre i/o pel director, per la qual cosa no compleixen ni s'adeqüen a la normativa legal.*

LES DADES:

1. Dels 401 centres docents existents a les Illes Balears, 41 no havien de fer PTIL. Tota la resta (360) han elaborat o refet els seus projectes TIL, i tots han estat revisats per la Inspecció Educativa, la qual sols n'ha considerat 126 (una tercera part) com a adequats a normativa. La resta, 234 (el 65%) no es consideren validats o aprovats per l'Administració.

A Mallorca, els centres amb el PTIL no validat son 204 dels 280 que els havien de fer (el 72,9%).

Però hi ha 21 centres (19 de Mallorca) que encara que tenen informes d'Inspecció Educativa favorables dels seus projectes, aquests no han estat aprovats pels seus respectius claustres i/o directors, requisit d'aprovació que fixa la normativa legal del TIL i la general, i per tant tampoc són adequats a norma fins que no siguin aprovats. Així i en realitat, son 255 els centres que no tenen els seus PTIL adequats i correctes: un 70,8%. I a Mallorca, son 223, o sia, el 79,6%.

2. La distribució per tipus de centres mostra que els PTIL no validats per l'Administració i no adequats a normativa corresponen a:

- *60 dels 81 centres concertats i privats de Mallorca (el 74%) i a 65 dels 95 del conjunt de les Illes (el 68,4%).*
- *163 dels 199 centres públics de Mallorca (el 81,9%) i a 190 dels 265 del conjunt de les Illes (el 71,7%).*

Es constata clarament que la majoria de centres, privats i públics, no tenen els seus projectes TIL adequats a la normativa i no els poden implantar i dur a terme.

3. La majoria de projectes TIL d'Educació Infantil i Primària han resultat desfavorables i no adequats per no incloure i establir el criteri d'equilibri lingüístic al 50% entre les dues llengües oficials imposat arbitràriament per la Conselleria, criteri que no és compartit pels inspectors d'educació (que l'han impugnat mitjançant recurs d'alçada) i que incompleix tant la Llei de Normalització Lingüística com la mateixa normativa del TIL, i que s'allunya del criteri fixat pel Consell Consultiu (dictamen 32/2013) i pel Tribunal Constitucional (sentència 337/1994).

Molts altres projectes, que ja havien inclòs l'esmentat criteri (en molts casos per pressions i coaccions) també han resultat desfavorables (no adequats a norma) per quan no han complert el requisit de l'aprovació del claustre o del director. I uns pocs també ho han estat per incompliment d'alguns aspectes prescriptius de la normativa (manca d'horaris, de concretar metodologia, recursos...).

4. També cal remarcar que més de la meitat dels claustres (105; 52,8%) i dels directors (113; 56,8%) dels centres públics de Mallorca, i un poc menys en el conjunt de les Illes, no han aprovat els seus projectes TIL. Els claustres per desacord en els seus aspectes metodològics i curriculars, i els directors per quan no poden aprovar-los sense la prèvia aprovació del claustre. Tot i a pesar de les actuacions directes de la Conselleria i d'alguns pocs inspectors que han pressionat i sovint coaccionat el sentit de les votacions de claustres (impedir votacions secretes quan són perfectament legals) i de les decisions dels directors (obligar a votar que sí i a aprovar els projectes segons els criteris fixats per la Conselleria), fins i tot amb amenaça d'obertura d'expedient disciplinari.

(No s'han recollit les dades d'aquest apartat dels centres privats per quan cada titular de centre decideix qui fa i com s'aprova el PTIL).

Aquesta quantificació de dades, resum de la informació replegada entre els docents i els equips directius de tots els centres de Mallorca i de les altres illes, posa de manifest la situació de anormalitat en què es troba el sistema escolar, que afecta tots els integrants de la comunitat educativa.

Desdiu les reiterades declaracions de la consellera (tot va bé, el TIL s'implanta sense problemes...) i explica per què ha promulgat la norma (del 31 de juliol) que imposa, sí o sí, els projectes TIL tal com els vol la Conselleria i el Govern, sense acord ni consens, seny i prudència, amb mentides i enganys, i vulnerant inclús la seva pròpia normativa. Ara mateix, els claustres tornen a votar els seus PTIL i ho fan negativament, per raons metodològiques i curriculars. Així, augmenta dia a dia el nombre de PTIL no aprovats pels centres."

DADES SOBRE ELS PROJECTES TIL (PTIL) DELS CENTRES DE LES ILLES BALEARS

A 4 de setembre de 2014

Total cent.r I.B.	PPP CIBC+ altres CIBC altr.	Inform. d'Inspec. Educat.				Aprovació pel...						Inf. DIE favorab. però no aprovats Centre (7)	TOTAL	
		Fets (3)	Favorables		Claustre		Director		PTILS NO adequats a norma (8)	%				
			SI	NO	SI	NO	SI	NO						
			(4)	Núm.	%	(5)	Núm.	%			(6)		Núm.	%
(1)	(2)	(3)	(4)	Núm.	%	(5)	Núm.	%	(6)	Núm.	%	(7)	(8)	%

**Total Illes
Balears**

Centres privats

0-6 (EI)

Centres
concertats
(C.C.)

Centres privats

Centres públics
EI-EP (CEIP)Instituts
Secundària
(IES)

Total centres

17		17	5	12	70,6%									12	70,6%
90	19	71	24	47	66,2%								2	49	69,0%
8	1	7	3	4	57,1%								4	57,1%	
218	15	203	70	133	65,5%	130	73	36,0%	92	79	46,2%	6	139	68,5%	
68	6	62	24	38	61,3%	17	45	72,6%	37	42	80,8%	13	51	82,3%	
401	41	360	126	234	65,0%	147	118	44,5%	156	121	54,3%	21	255	70,8%	

(1). Nombre de centres docents que imparteixen 2n cicle d'Ed. Infantil (3-6 anys) fins a ESO. No inclosos centres estrangers, d'adults, Batxillerat o FP

(2). Centres docents que no han d'aplicar TIL: PPP (Programa pilot plurilingüe)=39; CIBC (Currículum integrat British Council)=1; i altres causes=1

(3). Nombre d'informes d'inspecció educativa a final de juliol.

(4). Nombre d'informes favorables (SÍ/NO), que s'adeqüen o no a la normativa.

(5). Nombre de projectes TIL aprovats o no pels claustres i pels directors, fins al 25 de juliol. No s'inclouen els resultats de posteriors votacions.

(6). Cal tenir present que als centres privats i concertats el titular designa els responsables d'elaborar, modificar i aprovar el projecte TIL. Per això, no hi ha dades d'aquests apartats.

(7). PTIL informats favorablement per Inspecció Educativa, però no aprovats pels claustres o pels directors i per tant no adequats a normativa.

(8). Total de PTIL que no s'adeqüen a la normativa (els informats desfavorablement més els no aprovats per claustres o directors).

L'STEI intersindical va participar, com a membre de la comunitat educativa de les illes Balears, a la Universitat Popular d'Estiu d'Arenys de Munt (Principat de Catalunya) el 6 de setembre. S'analitzaren els diferents models lingüístics escolars que afectaven la llengua catalana i les diferents formes de defensar un ensenyament del català per a tota la població escolar i compatibilitzar-lo amb l'aprenentatge d'una llengua estrangera.

Davant les desgraciades intervencions del president del Govern, José Ramón Bauzá, quan parlava sobre el tema educatiu i l'elecció de llengua, l'STEI Intersindical va creure convenient que li havia de respondre públicament i M. Antònia Font va publicar a l'*Ara Balears*, el 7 de setembre, l'article següent:

"UN PRESIDENT IGNORANT O DESINFORMAT?"

La llibertat dels pares per triar la llengua de l'escola i dels instituts no existeix, president. Com tampoc no existeix la llibertat dels pares i mares per triar si els seus fills fan matemàtiques, anglès, o per triar quins continguts s'expliquen de biologia, d'història o de tecnologia. Això ve regulat a unes normatives basades en criteris pedagògics.

Ho digui clarament, només existeix la llibertat per triar la llengua del primer ensenyament. Això vol dir que els pares i mares podem triar la llengua en el moment de la primera matrícula, als 3, 4 o 5 anys d'educació infantil, o excepcionalment, triar-la a 1r i 2n de primària, si no els hem matriculat abans.

No pot dir que vostè és el primer que fa això. No ho és. Aquesta llibertat està regulada a la Llei de normalització lingüística que l'any 1986, quan governava el seu partit, -sí, el PP-, va ser aprovada per unanimitat al Parlament de les Illes Balears. Aquesta Llei també regula que l'alumnat no pot ser separat per centres per raó de llengua.

Onze anys més tard, el 1997, quan també governava el seu partit, -sí, el PP, aquest que vostè ara no reconeix-, es va publicar el Decret de mínims, avui encara vigent. Aquest Decret deia que el 50%, com a mínim, de l'ensenyament s'havia de fer en català. També deia que s'havia d'implantar de forma progressiva, curs a curs i any a any. L'ordre que desplejava el decret va sortir un any després, el 1998. L'inform que no hi ha cap normativa autonòmica que implanti la immersió lingüística a la força. Per tant, els centres que fan més del 50% en català, és perquè la seva comunitat educativa -mestres, professors, pares, mares, alumnes i personal no docent-, d'acord amb la legislació vigent, ho han aprovat democràticament i per majoria, als òrgans col·legiats corresponents. Aquest decret també regula que no es poden separar els alumnes per aula.

La lliure elecció de llengua no l'ha posada en marxa vostè. La va posar en marxa, el 2004, el conseller Francesc Fiol del PP. Li demani a ell o al seu director general en aquell moment, en Jaume Juan, ara al Consell Insular de Mallorca. Ah, i el trilingüisme també. Vostè, o perd memòria, o els seus assessors no el tenen ben informat. Ja fa 10 anys que hi va haver la lliure elecció de llengua. Ja fa 10 anys que el PP fa nyaps pedagògics. Ho varen ser al seu moment i ho continuen essent ara. Consulti un BOIB de setembre de 2004, encara vigent i que regula la lliure elecció de llengua del primer ensenyament.

Recordi que la ciutadania no li segueix la roda en aquest tema. Els pares i mares d'aquestes illes, han fet ús de la seva llibertat i malgrat els seus esforços per fer-los triar el castellà, han triat majoritàriament ensenyament en català. Entre un 80 i un 90% de pares i mares han triat escola en català. I és que des de la transició fins ara hi ha hagut un col·lectiu de mestres, treballadors, ben preparats, que han aconseguit fer una escola atractiva en català, inclusiva, participativa, de qualitat i que garanteix el dret a l'educació en igualtat d'oportunitats per a tothom.

No li convé omplir-se la boca de falses veritats. Que la gent no és beneïta. I manco ara que la situació econòmica i la gestió de la crisi en mans de polítics del PP ens ha duit sous precaris, pèrdua de l'habitatge, supressió d'ajudes a persones dependents, retalls de recursos als serveis públics...

Per tant, ni vostè és el primer que ha posat en marxa aquest dret, ni tampoc ens ha fet les autopistes de l'educació, ni ha solucionat els problemes importants de l'educació com és el fracàs escolar i la falta de professorat als centres per atendre les necessitats educatives de l'alumnat, no ha incentivat tampoc l'aprenentatge de l'anglès, ja ens agradaria! No ens vengui amb falsos TIL i marqui bé quines són les necessitats i prioritats del sistema educatiu illenc. Respecti els principis pedagògics, l'autonomia i la democràcia interna dels centres, l'ensenyament en català i incentivi realment i de forma consensuada l'aprenentatge d'una llengua estrangera.

Som a la recta final d'una legislatura en què la comunitat educativa i la ciutadania en general han pres consciència del model educatiu que tenim i del que volem millorar. Defensam una educació inclusiva, de qualitat i en català i resistirem, un curs més, els seus atacs a l'educació. La lluita continua. Guanyarem!"

El 9 de setembre, l'STEI Intersindical va enviar als mitjans informatius un comunicat en què explicava la seva lluita jurídica davant els tribunals. Aquest va ser el comunicat:

EL DECRET 15/2013 DE TRACTAMENT INTEGRAT DE LLENGÜES VA SER RECORREGUT PER L'STEI I FETE-UGT el juny del 2013 i en aquell moment també demanàrem la suspensió cautelar del calendari d'aplicació. El Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears (TSJIB) ens va donar la raó dia 6 de setembre. I

aquest mateix dia, el Govern Bauzá va publicar un Decret llei per burlar la sentència del TSJIB, fet que va provocar la indignació de la ciutadania i de la comunitat educativa i va convocar molta gent a la vaga indefinida i gran manifestació de dia 29 de setembre de 2013.

Segons ens han comunicat oficialment a l'STEI, el tribunal que ha de resoldre la impugnació del recurs presentat pel nostre sindicat, deliberarà dia 11 de setembre sobre el Decret 15/2013 de Tractament Integrat de Llengües. També tenim impugnada l'Ordre de desplegament del TIL per a aquest curs i també n'hem demanat la suspensió cautelar. Aquest darrer punt encara no serà objecte de la deliberació de l'11 de setembre, a causa de la tàctica dilatòria que segueix el Govern Bauzá.

Pel que fa al recurs presentat per l'STEI Intersindical a la resolució de la directora general d'Ordenació i Innovació que imposava el TIL als centres que els seus òrgans col·legiats havien votat NO, l'STEI passarà a plantejar ara un contenciós administratiu davant els tribunals.

En relació a la sentència sobre la Selecció dels Inspectors, a principi del mes de juliol, el TSJIB va tornar a donar la raó a l'STEI i dictà una sentència que anul·lava la normativa que permetia que els membres dels tribunals de selecció dels inspectors accidentals fossin "triats a dit". Aquesta normativa és la que es va fer servir en la composició de la comissió de selecció que va elegir els inspectors que es nomenaren en comissió de serveis. És responsabilitat de l'Administració educativa el caos que es genera al servei d'inspecció i als centres, a causa de no voler escoltar els advertiments que sindicats i altres membres representants de la comunitat educativa els han fet a l'Administració, tant a les Meses Sectorials d'Educació, com a les reunions del Consell Escolar de les Illes Balears."

El 10 de setembre es va reunir la Mesa Sectorial d'Educació, a la qual varen acudir els representants de l'STEI Intersindical. Aquest va ser el comunicat que varen emetre:

"PER A LA MESA SECTORIAL D'AVUI DIA 10, LA CONSELLERIA S'HAVIA COMPROMÈS A FER ARRIBAR ALS SINDICATS UN DOCUMENT AMB LES PROPOSTES DE L'ADMINISTRACIÓ.

El document que la Conselleria ens va fer arribar ahir, més que una proposta, sembla un resum de la mesa de la setmana passada. És una declaració d'intencions, sense concretar absolutament res en cap dels quatre blocs. S'utilitzen expressions com ara: "estudiar la possibilitat de", "es proposa la possibilitat de", "establir un calendari..." sense dates ni proposta econòmica que avaluï la voluntat real de la Conselleria.

A més, el document oblida part dels temes tractats. Això és, horari lectiu de secundària, sexennis congelats, complements de cap de departament i tutoria, reducció de jornada per a majors de 55 anys, paga extraordinària, etc.

El document, per tant, només enumera algunes qüestions, quan el compromís de l'Administració era presentar un acord molt més global. Sembla que estam, una altra vegada, davant una estratègia de dilació, que l'únic que pretén és donar la imatge de negociació, però que realment no hi ha voluntat política d'avançar en cap dels temes tractats. De tota manera, l'STEI, tal com vàrem anunciar la setmana passada, manté el 7 d'octubre com a data límit per arribar a algun acord.

Plantilles orgàniques i jornada lectiva de secundària

Es demana recuperar els criteris anteriors d'elaboració de plantilles, és a dir, tornar a les ràtios anteriors, a més d'equiparar la plantilla orgànica amb la quota real de cada centre. Altres qüestions importants són el nombre de professorat de suport als centres.

La Conselleria s'oblida d'incloure en el document un tema tan sensible com tornar a les 18 hores lectives a secundària.

Salut laboral

La Conselleria s'ha compromès a convocar els comitès de salut laboral per tal d'elaborar la relació de les malalties (infecto-contagioses, afonia) que han de ser considerades excepcions a l'hora d'aplicar els descomptes en períodes de baixa.

Sexennis interins

Tal i com l'STEI va manifestar a la mesa sectorial anterior, la sentència guanyada pel sindicat s'ha de fer extensible a tot el col·lectiu. A més de reconèixer el dret de tots els interins, s'ha d'establir un calendari de pagament de tots els endarreriments. La Conselleria proposa un calendari de sis anys, que és del tot in-

suficient, ja que si tot el personal afectat anàs a judici per demanar l'extensió de la sentència, el temps tardat seria sensiblement inferior.

Sexennis congelats i altres complements específics

La Conselleria no en diu res. Paral·lelament als sexennis d'interins, també s'ha de descongelar el reconeixement de nous sexennis per a tots els docents, així com la recuperació de cadascun dels complements (cap de departament, tutor...) perduts per mor del decret de l'1 de juny de 2012, i totes les qüestions a què fa referència aquest decret de retallades.

Maternitat / paternitat

Lamentablement, la Conselleria segueix sense entendre la problemàtica. Es tracta, simplement, d'equiparar a tots els efectes els períodes de maternitat i paternitat amb feina efectiva al centre de referència (és a dir, que cap persona en aquesta situació no perdi cap opció de feina, possibilitat de cobrar l'estiu, antiguitat a efectes de triennis, sexennis o puntuació, etc.).

El més sorprenent és que tot això ja està reconegut a l'àmbit sanitari.

Vacances no gaudides

És necessari que totes les persones amb nomenaments que sumin menys de 165 dies també tinguin reconegudes les vacances no gaudides, és a dir, 2,5 dies de per mes treballat.

A més, en qualsevol cas, les vacances no gaudides s'han de tenir en compte com a experiència docent a les llistes.

Reducció per a majors de 55 anys

Tots els docents de secundària i cossos similars, han de recuperar la possibilitat de compensar tres hores lectives amb hores de permanència al centre, i no només amb una, com tenen des de fa uns anys.

Paga extraordinària Nadal 2012

Sembla que la Conselleria ja ha oblidat que hi ha sentències que obliguen a pagar la part proporcional de la paga extra a tothom."

El 12 de setembre, l'STEI Intersindical va animar el professorat de l'ensenyament públic i del concertat de les Illes Balears a participar d'una manera massiva a la jornada de lluita que hi havia convocada per al proper diumenge, 15 de setembre, amb concentracions a les quatre illes, i amb una convocatòria de vaga a Mallorca i a Formentera.

La mobilització de dia 15 havia de ser un dia de rebuig contundent de les polítiques educatives que duen a terme, tant el Govern de José Ramón Bauzá com el de Mariano Rajoy, que atemptaven d'una manera directa contra la bona qualitat de l'ensenyament, la presència de les llengües distintes del castellà a les aules de les nostres escoles, i suposaven un cop mortal a l'atenció a la diversitat dels nostres alumnes.

A l'àmbit de les Illes Balears, s'havien consolidat les retallades que la Conselleria havia posat en marxa feia anys, amb unes ràtios molt elevades, amb la implantació invasiva i sense cap tipus de consens amb la comunitat educativa del TIL, amb la reducció de professorat, amb la imposició dels projectes lingüístics als centres, amb

un Govern que es burlava de les sentències dels tribunals, amb la prolongació de les mesures del Pla d'austeritat, amb l'increment de l'horari lectiu del professorat, amb substitucions de docents que no es cobrien, amb el cessament de gairebé la meitat del personal d'inspecció educativa, amb els seus intents de dividir la comunitat educativa.

Pel que feia a l'àmbit estatal, ens trobàvem amb la implantació de la LOMQE als cursos de primer, tercer i cinquè de primària, així com també al primer curs de la formació professional bàsica. Ara més que mai ens calia la unitat de totes les forces contra aquesta contrareforma sense precedents en la història recent de la democràcia a l'Estat, imposada pel Partit Popular.

L'STEI Intersindical encoratjava tothom a organitzar la resistència, i a mostrar el rebuig més absolut de tot el col·lectiu docent a la pèssima gestió de Joana Maria Camps i José Ignacio Wert, botxins d'una escola de qualitat i en català. Per aquest motiu, feia una crida a secundar la vaga a les illes de Mallorca i de Formentera i a participar de manera massiva a les concentracions de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

El 23 de setembre, l'STEI Intersindical va saber que el TSJIB havia declarat nul el Decret TIL. Sabíem que això implicava que tota la normativa que derivava del Decret també era nul·la. Ens trobàvem estudiant la sentència, però ja podíem avançar que aquesta sentència suposava una bufetada en tota regla contra el Govern Bauzá. L'STEI Intersindical va emetre el comunicat següent:

"L'STEI TOMBA EL DECRET TIL

Enèsima garrotada a la política educativa del Govern

La sentència deixa enlaire tots els projectes lingüístics, i augmenta el caos provocat als centres

L'STEI valora molt positivament l'anul·lació per part del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears del decret del TIL. A la sentència, acordada per unanimitat, el Tribunal dictamina que el Decret del Govern Bauzá vulnera la divisió de poders, i li retreu que no consultàs la Universitat de les Illes Balears, màxima autoritat en matèria lingüística a les Illes, abans de fer el Decret llei per poder dur endavant el seu projecte.

Un projecte que, de facto, pretenia anul·lar la Llei de Normalització Lingüística a l'àmbit educatiu, peça fonamental del procés de normalització de la llengua pròpia de les Illes Balears.

El sindicat demana que ara el Govern actuï amb responsabilitat, que executi la sentència, i que aquesta nova evidència de la inviabilitat del TIL sigui la primera passa cap al consens en el conflicte educatiu que ha caracteritzat tota aquesta legislatura.

L'STEI vol destacar que ja havia advertit al Govern, mitjançant el Consell Escolar de les Illes Balears (CEIB) i totes les meses sectorials d'educació (MSE) en què ha participat, que el Decret no s'ajustava a Llei. La justícia, una vegada més, ha donat la raó al sindicat.

Després de les declaracions de la consellera, que ha assegurat que estudiarà la sentència i prendrà les mesures necessàries, el sindicat recorda que un 70% dels centres no varen aprovar el TIL imposat per la Conselleria. A més, l'STEI va fer una enquesta als centres escolars demanant si els suposava més esforç continuar aplicant el TIL o tornar al model lingüístic escolar anterior (basat en el Decret de Mínims). El 90% dels centres varen considerar que era millor tornar al model anterior, perquè continuar aplicant el TIL era un desgavell.

Tot i no ser gaire optimistes amb aquest Govern, l'STEI espera que tot plegat sigui l'inici d'una nova etapa de diàleg que posi fi a les confrontacions, i demana a l'Executiu que comenci a actuar amb criteris pedagògics, en lloc d'usar el sistema educatiu per dur a terme croades ideològiques."

Els centres de les Illes Balears es trobaven en ple començament de curs, amb les ordres de la Conselleria ordenant posar en marxa el TIL, i amb l'oposició de la majoria de docents que no volien cometre aquella barrabassada pedagògica. Una vegada anul·lat el TIL per la sentència judicial, l'STEI Intersindical va enviar unes senzilles instruccions a seguir per aclarir els dubtes existents:

"QUÈ PASSA ARA AMB EL PROJECTE TIL? TORNAM AL DECRET DE MÍNIMS

La situació actual als centres educatius de les Balears ara mateix es pot resumir en dues situacions:

Els centres que no tenen aprovat el TIL, perquè els claustres no li han donat llum verda, han d'aplicar el projecte anterior o poden fer-ne un de nou.

Els centres que han aprovat el TIL poden convocar un claustre de manera extraordinària i urgent, o aprofitar-ne un ja convocat, i aprovar un nou projecte lingüístic que presenti la comissió pedagògica.

En ambdós casos els nous PL s'han d'adaptar de nou al Decret de mínims, (decret 92/1997 de 4 de juliol) és a dir, 50% com a mínim d'ensenyament en català.

En el supòsit b), en cas d'haver de convocar un claustre extraordinari, hi ha la possibilitat, recomanable, que aquest es convoqui a petició d'una tercera part del professorat (art 24 decret 119/2002, ROC).

Els pares i mares no han de témer els canvis que es puguin produir ni han de passar pena pels llibres que ja han comprat. La professionalitat dels docents i dels equips directius dels centres faran que cerquin les solucions adients a cada problemàtica."

El 26 de setembre, l'STEI Intersindical va comentar la roda de premsa que havia fet el president del Govern, José Ramón Bauzá, que havia repetit les mentides a les que ens tenia acostumats, que no havia dit res de nou, però que havia notificat que canviava la consellera d'Educació.

Després d'escoltar Bauzá en roda de premsa, l'STEI Intersindical va veure aquest canvi de consellera com una maniobra per allargar encara més el conflicte educatiu. En les seves declaracions, Bauzá va insistir obstinadament en l'aplicació d'aquell projecte antipedagògic, desastrós organitzativament i il·legal.

Bauzá va indicar la seva intenció de continuar amb el conflicte obert i amb el caos. De les seves paraules no se'n podia treure ni un bri d'esperança que aquest govern fes res sensat en matèria educativa pel que quedava de legislatura.

Bauzá havia fet ús també de les mentides i del populisme per defensar a capa i espasa un projecte mort, perquè la justícia havia anul·lat el decret i n'havia suspès l'aplicació.

Bauzá havia fet ús, fins i tot d'arguments xenòfobs per defensar a capa i espasa un projecte mort, "vendrán niños de otras regiones de España, de Alemania, de Holanda... a quitar el trabajo a nuestros niños". Declaracions com aquestes són inadmissibles a un president del Govern.

Volem insistir que, abans del TIL, ja hi havia en el nostre sistema educatiu moltes experiències satisfactòries en ensenyament trilingüe (seccions europees) aprovats per consens dels consells escolars dels centres. El TIL era un experiment antipedagògic, anticientífic i il·legal. Per tant, Bauzá mentia quan deia que volia que els alumnes aprenguessin anglès. Si ho hagués volgut, hagués potenciat les experiències que havien funcionat.

Pel que feia al nomenament de la nova consellera, l'STEI manifestava la seva preocupació per diferents motius.

1. Nuria Riera no pertanyia al món educatiu

Pel que sabíem, l'experiència de Riera en el sector educatiu era nul·la, tal com la seva predecessora. En aquests moments convulsos, Bauzá havia perdut l'oportunitat de posar al capdavant d'Educació una persona sensible amb les necessitats educatives i amb ple coneixement del funcionament dels centres docents.

2. Núria Riera feia d'altaveu de les polítiques de Bauzá

A la roda de premsa del dimecres, 24 de setembre, hores després que el TSJIB anul·lès el desplegament del TIL per a aquest curs, Riera, com a portaveu del Govern havia comparegut i el seu parlament havia estat ple de falsedats. En varem destacar aquestes:

- Havia dit que el TIL continuava la seva aplicació. Això era mentida. El recurs que el Govern havia presentat no aturava la suspensió de l'aplicació del TIL.
- Havia donat a entendre que l'únic problema del TIL eren qüestions de forma. Això era fals. El TSJIB havia anul·lat el TIL per qüestions de forma SENSE ENTRAR a les qüestions de fons. En una democràcia les formes s'han de respectar i el TIL no les respectava. Per això el TSJIB ja no es s'havia molestat a estudiar el fons del decret, per la pudor que desprenia a simple vista.
- Havia dit que el TIL anava al programa electoral del PP. Fals. El PP havia duit la lliure elecció de llengua al programa i l'havia implantat amb el conseller Bosch. Com que la tria de llengua per parts de les famílies no havia coincidit amb allò que volia Bauzá, havien ignorat el seu programa electoral i havien creat el TIL, que no era a cap programa.

3. S'havien de llevar els recursos als jutjats

Havia estat precisament Núria Riera qui havia anunciat la intenció del Govern d'allargar l'agonia d'un TIL anti-pedagògic, desastrós en qüestions d'organització i il·legal. El fet de posar recursos només aconseguiria allargar l'agonia del projecte i augmentar la inseguretats jurídica dins l'ensenyament.

Calia, per tant, acabar d'immediat amb el desastre del TIL amb instruccions clares als centres educatius en aquest sentit.

4. S'havien de restablir els marcs de diàleg

El fanatisme amb què el Govern Bauzá havia atacat la comunitat educativa d'aquestes illes no tenia precedents en democràcia i havia impedit qualsevol possibilitat de diàleg real.

Des de l'STEI Intersindical consideràvem imprescindible abordar totes les qüestions que continuaven sense resoldre: les ràtios d'alumnes per aula eren de les més altes de l'Estat, les baixes de docents es cobrien molt tard, hi havia alumnes amb necessitats especials no ateses, expedients oberts, assetjament a docents, etc.

Dubtàvem molt que la senyora Riera conegués totes aquestes mancances i demanàvem que s'assegués immediatament amb la comunitat educativa perquè les hi poguéssim explicar.

L'STEI Intersindical va voler fer pública la seva alegria pel fet que el TSJIB havia aconseguit evitar un desastre a l'escola i M. Antònia Font va publicar un article, que a més de comunicar que s'havia tombat el TIL, celebrava l'aniversari de la manifestació més nombrosa de tota la història a les Illes Balears. Aquest article va ser publicat a uns quants mitjans de comunicació. El diari *Ara Balears* ho va fer el 28 de setembre. Aquí el teniu:

"CELEBREM EL 29 DE SETEMBRE, HEM TOMBAT EL TIL!"

Aquesta setmana passada ha estat plena de bones notícies per a la comunitat educativa. A punt de complir un any de l'històric 29 de setembre, el Tribunal superior de Justícia de les Illes Balears (TSJIB) s'ha tornat a pronunciar sobre el Decret TIL. Ha donat la raó a l'STEI i als altres sindicats que varen presentar la impugnació i l'ha declarat nul. També ha dictat la suspensió cautelar immediata de l'Ordre que el desplega. D'aquesta manera ha donat per bones les al·legacions presentades i ha legitimat la nostra lluita i la reivindicació per una educació de qualitat, inclusiva, en català i feta des de la participació i el consens.

Ens ha cridat l'atenció que la portaveu del Govern Bauzá, i ara nova consellera d'educació, hagi volgut "tranquil·litzar les famílies" sobre les conseqüències d'una sentència dictada per un tribunal de justícia (!!!?). La sentència precisament ve a posar ordre, pau i coherència pedagògica dins els centres. No cal que ens tranquil·litzi, senyora consellera, és una sentència d'un tribunal de justícia, no una amenaça d'un grup terrorista.

Malgrat el caos que vostès amb les seves normatives il·legals han intentat provocar dins els centres, la comunitat educativa ha sabut pal·liar de forma constant el malestar que vostès han volgut crear. Els docents hem mantingut una posició ferma perquè el caos no arribàs dins les aules i hem fet un doble esforç. Per una banda la nostra prioritat ha estat fer avançar acadèmicament els nostres alumnes, fer-los progressar en els seus aprenentatges i en la seva formació com a persones, d'acord amb les famílies, i per l'altra i al mateix temps, hem mantingut la protesta reivindicativa al carrer i hem presentat els recursos davant els tribunals.

President, consellera... acatau la sentència. No faceu més el ridícul. I recordau que no podeu fer un Decret llei al manco per tres raons. Primera, un govern ha de complir les sentències que dicta un tribunal. I més si aquesta sentència ha estat precedida per un dictamen del Consell Consultiu, òrgan d'assessorament jurídic de la Comunitat Autònoma, que ja havia avisat de la incompatibilitat d'alguns articles del Decret amb la normativa vigent. Segona, no es pot vulnerar l'estat de dret que es basa en la separació de poders: el Parlament legisla, el Govern executa i els tribunals jutgen. El Govern només pot legislar en cas d'extraordinària i urgent necessitat, tal com regula l'Estatut d'autonomia a l'article 49. Davant això, l'STEI va fer una enquesta a tots els centres de les Illes Balears i un 90% de centres diuen que els va millor tornar als projectes lingüístics consensuats, que no continuar endavant amb la imposició antipedagògica del TIL. Per tant, no està justificada l'extraordinària i urgent necessitat. I a més a més, la potestat de fer un decret llei no pot afectar drets establerts a l'Estatut. La comunitat educativa té dret a participar en les normatives que s'hagin d'aplicar als centres. I la tercera raó, també molt important és que, -tal com ens informaven l'altre dia els companys del PSIB a la reunió convocada amb la comunitat educativa-, el Govern ja ha estat advertit que no pot fer Decrets llei per burlar les sentències dels tribunals de justícia. ENTESOS PRESIDENT?

Recordi que una de les coses que va fer sortir més gent al carrer dia 29 de setembre de 2013, a més de la unitat d'acció de tota la comunitat educativa, va ser que el Govern no acatàs la sentència del TSJIB que guanyaren els sindicats i que suspenia cautelarment el calendari d'aplicació del TIL per al curs 2013-2014. La societat civil va fer pinya darrere la comunitat educativa pel TIL, per l'educació i també perquè no volien ser governats d'aquesta manera.

La base legal per tornar als projectes consensuats anteriors i complir amb la sentència del TSJIB, hi és. Els centres estan disposats a fer-ho. Tenim el Decret de mínims que encara és vigent. L'any passat s'aplicava a deu cursos. Mai no ha estat derogat. També tenim, per incrementar l'ensenyament de l'anglès i reconduir els recursos destinats al TIL (professors, llibres de text...) les seccions europees, els plans pilot plurilingües, el conveni amb el MEC per dotar els centres d'auxiliars de conversa... D'aquesta manera els centres tenen empara legal i progressivament poden desfer el nyap pedagògic que vostès pretenien imposar i reconduir el projectes lingüístics consensuats cap a la coherència pedagògica que es trobava en perill.

Ara faltaria eliminar els expedients als directors, indemnitzar-los, recuperar les plantilles de professorat, els programes de suport, baixar les ràtios d'alumnes per aula, cobrir les substitucions, retornar la democràcia i la participació de tota la comunitat educativa, recuperar l'autonomia de centres i el consens amb l'Administració educativa... La lluita continua i el diàleg i la negociació real s'ha d'obrir.

Encara falta resoldre el recurs presentat sobre la resolució de la directora general d'Innovació que imposava el TIL als centres on l'havien rebutjat. És a dir, els claustres -òrgans col·legiats de l'Administració- varen votar els projectes lingüístics adaptats a la normativa TIL. A un 70% de centres va sortir NO al TIL. La directora general va fer una resolució per anul·lar una votació democràtica i deixar sense valor el dret a la llibertat de vot. El nostre sindicat ho té recorregut.

La comunitat educativa té recursos, pensa, actua. I com deia el nostre company d'Eivissa l'altre dia, hem tengut temps de conscienciar-nos de quin és el nostre paper, ensenyar, educar i defensar una educació de qualitat per a tothom. Idò així... quin dia deis que ens convocau? Recordau que ha de ser amb tots els representants de la comunitat educativa!"

La Conselleria va fer una convocatòria extraordinària de funcions amb alguna irregularitat a criteri de l'STEI Intersindical, i en conseqüència va enviar un comunicat als centres sobre el tema i el model de sol·licitud corresponent. Aquest va ser el comunicat:

"RECORDAU QUE LES PERSONES NO ADMESES A FUNCIONS NO LINGÜÍSTIQUES de les funcions de francès o rus també heu de fer el tràmit d'aquesta convocatòria extraordinària.

Si encara no l'heu fet, teniu en compte que el termini acaba avui dilluns ja que ahir, diumenge, era inhàbil. Com que no trobareu el registre obert, ho heu d'enviar avui mateix per correu certificat al registre de Conselleria. Pensau a anar-hi amb el sobre obert perquè vos el puguin segellar. Igualment, pensau a indicar que la documentació justificativa ja la vàreu entregar a la convocatòria ordinària d'aquest curs.

Com ja sabeu, l'STEI ha defensat l'experiència prèvia com a requisit suficient per impartir classes. De fet, va ser gràcies al sindicat que ara fa dos cursos per primera vegada es va aconseguir, com passava a altres administracions, que dotze mesos d'experiència fossin suficients per acreditar els coneixements necessaris per impartir docència.

Això és especialment important en el cas que hi hagi un canvi de normativa i algunes persones que fins ara havien impartit una determinada funció, de cop, deixin de poder impartir-la, fet que ha succeït en casos tant rellevants com l'experiència a FP. Així s'evita la contradicció que les persones que fins ara impartien certes assignatures, que no hagin estat mai expedientats i, per tant, hagin demostrat la seva capacitat pedagògica en aquesta assignatura, puguin seguir-la impartint. En canvi, les persones que a partir d'ara s'apunten a la llista o no tinguin experiència docent prèvia, hauran de demostrar que compleixen els requisits que estableix la regulació, pel que fa a titulacions.

Molts de vosaltres heureu seguit les instruccions de l'STEI pel que fa a les matèries lingüístiques, per tal de reclamar les funcions que fins ara podíeu impartir. Ara és el moment de seguir fent feina en aquest sentit.

Per això, totes les persones interessades a seguir amb el procediment, heu de posar-vos en contacte amb nosaltres al correu isimon@stei-i.org.

Pensau que tenim uns terminis a complir i que ja no queda molt. És a dir, que convé que contesteu prest a aquest correu electrònic.

Per descomptat, l'STEI continua endavant amb el contenciós contra la convocatòria i la posterior modificació."

Vaga del 15 de setembre, també a la concertada

Davant la possibilitat de participar en un dia de vaga durant el mes de setembre segons s'havia acordat a l'Assemblea de docents, l'STEI Intersindical va enviar als centres la convocatòria següent:

BENVOLGUDES COMPANYYES I COMPANYYS,

L'Assemblea de docents de dia 29 d'agost va adoptar la decisió de convocar un dia de vaga a principi d'aquest curs, en concret el dia 15 de setembre, decisió assumida i ratificada per l'Assemblea de docents desConcertats.

Davant aquesta decisió, considerant que la situació de l'ensenyament públic i concertat no és diferent de la de l'any passat pel que fa al tractament de llengües o a la suspensió de l'Acord de 2008, i que a l'ensenyament concertat no hi ha, a dia d'avui, una vaga convocada legalment, el sindicats STEI i CCOO han decidit dotar de cobertura legal aquesta mobilització, registrant a la Conselleria i a la Delegació de Govern la convocatòria oficial de vaga per al proper dilluns dia 15, en els terminis i forma reglamentaris.

En breu, us informarem sobre l'establiment dels serveis mínims.

Salutacions.

STEI Intersindical – Ensenyament Privat”

El 8 de setembre, l'STEI Intersindical va enviar als centres una carta amb la informació sobre els serveis mínims per al dia de vaga del 15 de setembre. Aquesta va ser la carta:

“BENVOLGUDES COMPANYYES I COMPANYS,

Avui, dia 8 de setembre, ha tengut lloc a la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, la reunió del comitè de vaga (format per membres de l'STEI i la FE-CCOO) per a tractar del tema dels serveis mínims dels docents dels centres educatius, de cara a la jornada de dia 15 de setembre.

Cal destacar que la reunió ha acabat sense acord.

No s'ha respectat la sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears referent a l'horari i a la justificació dels serveis mínims, que ja l'any passat varen esser considerats abusius.

La proposta dels sindicats convocants (STEI i FE-CCOO) ha estat la de restablir els serveis mínims de com a màxim dos membres de l'equip directiu –com així era tradicional i fins i tot figurava a les vagues docents anteriors al curs 2013/2014–, ja que consideram que s'ha de possibilitar l'exercici del dret de vaga a tota la gent que en vulgui fer ús.

La proposta de l'Administració per a tots els centres de l'ensenyament concertat és la següent:

- *El/la director/a*
- *El/la cap d'estudis*
- *Un 25% en educació infantil, primària i especial*
- *Un 20% en ESO i FP*

No obstant, haurem d'esperar la publicació oficial, que segurament es farà dimarts o dimecres d'aquesta setmana.

Consideram una incoherència per part de l'Administració que els serveis mínims de la vaga del dia 15 en la seva proposta siguin un 5% superiors en el sector públic respecte del concertat. A la pública, els serveis mínims han d'estar formats, a més del director i el secretari, per un 30% a primària i infantil i un 25% a secundària.

La conselleria d'Educació no ha presentat per escrit la nova justificació –hi està obligada per sentència– de la seva proposta de serveis mínims, i per part de l'STEI ens reservam la possibilitat d'impugnar-los novament.

Salutacions.

STEI Intersindical – Ensenyament Privat”

L'STEI Intersindical va informar que la conselleria d'Educació havia abonat les nòmines del mes de setembre actualitzades, respecte del que marcaven les taules salarials que, en tant que no hi havia hagut cap increment els darrers anys, eren les corresponents al 2010, aprovades juntament amb el VI Conveni, publicat al BOE, el 17 d'agost de 2013.

Que una vegada assolit l'increment de l'1,3%, restava pendent el deute acumulat de tots aquests anys, d'uns 14 milions d'euros, que s'aniria abonant en petits terminis durant els següents tres anys.

L'STEI va adjuntar dues taules perquè es poguessin revisar les nòmines: la taula general de sous i la taula específica on es reflectien els increments.

Octubre de 2014

El TIL ha mort. Reneixen el Decret de mínims i els projectes lingüístics de sempre

1. EL TSJIB no va acceptar el recurs de Bauzá que demanava poder seguir aplicant el TIL impunement, mentre no hi hagués sentència del Tribunal Suprem. No volia reconèixer que el TIL era ben mort. L'STEI Intersindical va lamentar que Bauzá continuàs tudiant despesa pública per posar recursos als jutjats per defensar allò que era indefensable.

2. Pel que feia a aquells centres amb un projecte TIL aprovat, el Tribunal no modificava cap criteri i permetia que els centres els canviassin quan ho considerassin. Des de l'STEI havíem enviat les instruccions precises als centres per a fer els canvis i tornar els projectes al Decret de Mínims.

3. El dia 3 d'octubre també vàrem saber que s'havien arxivat els expedients als directors de Menorca. L'STEI considerava molt greu que aquestes persones haguessin estat sotmeses al procés al llarg de més d'un any i mig per haver aplicat la llei. L'STEI Intersindical va exigir que s'indemnitzàs les persones afectades.

L'STEI Intersindical va recordar que tal i com s'havia demanat la setmana anterior, els afectats per la supressió de funcions lingüístiques interessats a seguir el procediment de reclamació s'haurien de posar en contacte amb nosaltres. Encara hi havia passes per fer abans d'anar a judici, per tant, era urgent que ens enviassin un missatge, si encara no ho havien fet, abans de dimecres dia 8, a l'adreça següent: isimon@stei-i.org.

L'STEI Intersindical, el 3 d'octubre, també va comunicar que el proper 16 d'octubre, a les 20h, a ses Cases de Mestres de Santa Maria, se celebraria l'homenatge a Sebastià Serra, històric dirigent de l'STEI.

Com que varen arribar al sindicat notícies que existien problemes sobre com s'havia de tractar la lliure elecció de llengua i els projectes lingüístics, l'STEI Intersindical va estudiar la qüestió i va enviar als centres la informació següent:

BON DIA COMPANYS I COMPANYYES,

Us hem de dir dues coses importants:

1. Convé canviar el projectes lingüístics com més aviat millor. És una recomanació del nostre servei jurídic. Ajustats al Decret de Mínims, que mai no ha estat derogat. Trobareu el Decret al BOIB de dia 17-07-1997 i l'Ordre que el desenvolupa al BOIB de dia 26 de maig de 1998.

2. Aquests dies ens han arribat al sindicat consultes del tema de la lliure elecció de llengua. Cap problema amb això. Us donam unes quantes instruccions ràpides i esperam que us siguin aclaridores.

2.1. Només poden exercir el dret a la lliure elecció de llengua els alumnes d'infantil d'entre 3 i 5 anys que es matriculin per primera vegada al sistema educatiu públic o privat concertat i que ho hagin demanat durant el procés d'escolarització del 2014. I, excepcionalment, també poden exercir el dret a la lliure elecció de llengua els alumnes de 1r i 2n de primària que mai abans no hagin estat escolaritzats i es matriculin per primera vegada.

2.2. Recordau que, des de l'STEI, ja diguérem que els alumnes que ja estaven escolaritzats i no ho havien demanat durant la primera matrícula, ara no ho podien demanar. La normativa és clara. Ho duguérem als tribunals i ho guanyàrem fa poc.

2.3. Si es compleixen aquestes condicions se segueix la normativa vigent de la lliure elecció de llengua, la del setembre de 2004. Allò que, des de l'STEI, sempre hem qualificat com a nyap pedagògic. Una ordre que va contra els principis més elementals de l'atenció a la diversitat i la convivència als centres.

2.4. Recordau que la Conselleria us ha d'enviar suport per fer-ho. Un mestre més. Que la Llei de Normalització Lingüística no permet separar alumnes per centre i que el Decret de mínims i l'Ordre no permeten separar els alumnes per aula.

2.5. El nombre màxim d'hores que poden fer amb la llengua diferent de la que diu el projecte lingüístic és de 15-16 hores perquè s'ha de seguir complint el Decret de mínims.

2.6. Recordau també que hi ha més pares i mares que demanaren ensenyament en català als centres on el projecte lingüístic era més en castellà i que també s'ha de donar compliment a exercir aquest dret en aquests pares i mares.

2.7. Finalment recomanem que doneu o faceu arribar als pares i mares el full que l'STEI i l'Assemblea de Mestres i Professors en Català va consensuar amb els mestres de totes les illes -i que té el suport de moltes entitats que SEMPRE han treballat per la llengua, la cultura catalanes i la cohesió social. És el famós argumentari!"

Sobre un tema semblant a l'anterior, els projectes lingüístics i el Decret de mínims, el 13 d'octubre, l'STEI Inter-sindical va enviar la informació següent:

"BON DIA COMPANYS I COMPANYYES,

Des de l'STEI us encoratjarem, com més prest millor, a tornar a la normalitat acadèmica i pedagògica, sense abandonar la defensa per una educació de qualitat, inclusiva i en català i els temes que encara resten pendents i que ens dugueren a fer una vaga indefinida durant el curs passat.

Ara és important restablir els Projectes Lingüístics de Centre (PLC) consensuats i coherents amb els nostres PEC i els principis pedagògics reconeguts per la comunitat científica internacional.

Us facilitam un resum normatiu i que fa referència als PLC, perquè sabem que dins els centres hi ha moltes necessitats educatives i d'organització i també perquè puguem compartir tots la mateixa informació. La unitat d'acció ens ha duit a aconseguir moltes i importants victòries.

El Decret de mínims (BOCAIB 17.07.1997) i l'Ordre que el desplega (BOCAIB 26.05.1998) donen instruccions de com fer el PLC, les àrees que s'hi han de fer i la llengua vehicular i de comunicació interna i externa del centre.

El Decret de mínims regula a l'article 4, que hem de fer el PLC segons la distribució d'hores que marqui el currículum vigent.

El currículum vigent de primària es va publicar durant aquest estiu.

Decret 32/2014 de 18 de juliol (BOIB 19.juliol.2014) i l'Ordre 21 de juliol que el desplega (BOIB 24 de juliol 2014).

A l'annex de l'Ordre del currículum de primària de 2014 es defineix el còmput d'hores d'àrees i matèries. Pel que fa a la llengua catalana i castellana estableix que s'han de fer 4 hores a primer i segon de primària i tres hores i mitja per a la resta de cursos.

L'Ordre regula, a l'article 7, que podem distribuir de forma diferent les hores dels tres primers cursos, però ens marca unes condicions. Hem de seguir les instruccions de l'article 7 punt 2.

Article 7

Distribució de l'horari lectiu setmanal

1. L'horari lectiu setmanal per a cada un dels cursos ha de ser, incloses les hores d'esplai, de 25 hores lectives, distribuïdes de dilluns a divendres, que es poden desenvolupar en jornada continuada o partida. La distribució de l'horari lectiu setmanal per a cada curs és la que figura en l'annex d'aquesta Ordre.

2. Els centres, a proposta de la Comissió de coordinació pedagògica i amb l'aprovació prèvia del Claustre, poden adoptar una distribució de l'horari lectiu setmanal dels tres primers cursos, diferent de l'establerta en l'annex d'aquesta Ordre. Aquesta distribució ha de respectar el nombre total d'hores establert per a cada àrea al llarg dels tres cursos. En tot cas, s'ha d'assegurar la impartició de totes les àrees en cadascun dels cursos. Aquesta mesura s'ha de preveure en la concreció curricular i ha de comptar amb el vistiplau del Departament d'Inspecció Educativa.

Convé tenir present també la Disposició addicional única: Calendari d'aplicació. Curs 2014-2015, primer, tercer i cinquè de primària i 2015-2016 a segon, quart i sisè.

Segons marca el Decret de mínims, el PLC està inclòs en el Projecte Educatiu de Centre (PEC). És responsabilitat de l'equip directiu.

L'elabora l'equip directiu o les persones docents en qui delegui. Es fa a partir de les directrius que marca el Consell escolar i les aportacions del Claustre de professors i la comunitat educativa. L'aprova una majoria qualificada del Consell escolar del centre. Es defineixen àrees o matèries que s'han de fer en català i la llengua de comunicació interna i externa del centre així com es fan els documents administratius que la Llei preveu que progressivament es facin en la llengua pròpia. Articles 7, 20, 21 i 22 del Decret de mínims.

El Decret de mínims marca, i creim que això, ara, és IMPORTANT, la funció dels inspectors en relació als PLC. Article 12. La inspecció educativa revisa la coherència del PEC, l'aplicació i l seva efectivitat. Fa un seguiment dels resultats de la seva aplicació per evitar desequilibris en l'aprenentatge de les dues llengües, (no en el procés d'ensenyament, és a dir en els resultats que han de ser compensadors de la desigualtat lingüística que existeix al centre i a la societat). També han de fer el seguiment de l'aplicació del projecte i la seva avaluació conjuntament amb el Consell escolar i la direcció del centre.

Quan fa falta, també intervé la COMISSIÓ TÈCNICA D'ASSESSORAMENT PER L'ENSENYAMENT DE I EN CATALÀ. Òrgan assessor de la conselleria d'Educació en temes de català i de llengua al sistema educatiu de les Illes.

La LOMQE lleva competències al Consell escolar de cada centre. Us recordam que aquesta llei s'ha recorregut al Tribunal Constitucional pels governs de diferents comunitats autònomes perquè, entre moltes altres coses, ataca un dret fonamental de la Constitució espanyola com és el "dret a la participació efectiva de la comunitat educativa". Mentrestant no es restableix aquest dret, els centres poden reforçar la democràcia interna i acordar als claustres que els projectes pedagògics siguin també aprovats al consells escolars. Així i tot, ara amb la normativa a la mà, els claustres tenen la competència per aprovar o no "tots els aspectes pedagògics del centre". Recordau que aquesta competència, la LOMQE no ens l'ha llevada. Per tant, el Claustre es competent per aprovar el PLC."

El 22 d'octubre hi va haver Mesa Sectorial d'Educació i l'STEI Intersindical quan se'n va adonar de la manca de voluntat de negociació de la Conselleria, es va aixecar i va abandonar. Després va emetre el comunicat següent:

"L'STEI S'HA AIXECAT AVUI DE LA MESA SECTORIAL D'EDUCACIÓ en constatar la manca de voluntat negociadora de la conselleria d'Educació. Les propostes que ha fet la consellera són una regressió respecte de propostes assumides a la mesa de dia 14 d'octubre.

Després de diversos ajornaments d'aquesta mesa, i de no haver lliurat un document previ als sindicats per poder estudiar les propostes que s'havien de tractar a la reunió, la consellera Núria Riera ha presentat un esborrany que havia de ser el punt de partida de les negociacions. El text, que contenia incorreccions diverses que la mateixa Conselleria ha reconegut, suposava fins i tot tornar enrere respecte de propostes que ja s'havien consensuat a mesos anteriors.

Entre d'altres coses, el nou document retira la possibilitat de reducció d'una hora lectiva a secundària, cosa que hagués suposat, de facto, la contractació de 250 nous professors que s'havia anunciat recentment, i elimina la recuperació del complement de tutoria (que s'havia donat per vàlid a mesos anteriors, amb partida pressupostària específica aprovada per la conselleria d'Hisenda). Pel que fa a les substitucions, es restringeixen encara més les condicions per cobrir el professorat de baixa.

Com ha assenyalat l'STEI, el nou text de la Conselleria no fa cap esment a la reducció de ràtios, a la recuperació de plantilles ni a cap dels complements eliminats des de juny de 2012, com tampoc a la lluita contra el fracàs escolar.

En definitiva, l'STEI Intersindical manifesta que aquest simulacre de reunió només ha servit per evidenciar que per al Govern actual, l'educació no és una prioritat a qui destinar les partides pressupostàries necessàries. La Conselleria no duu a terme una política per millorar la qualitat educativa, ans al contrari: posa pals a les rodes i torna enrere sobre acords que ja semblaven consensuats.

Davant aquesta situació, l'STEI demana un interlocutor vàlid amb capacitat real de negociació per revertir la situació, a fi d'arribar a acords que millorin la qualitat educativa i permetin solucionar el conflicte actual."

Una nova publicació al BOIB del 23 d'octubre va suposar una nova victòria contra el TIL. L'STEI Intersindical ho va notificar de la manera següent:

"AVUI S'HA PUBLICAT AL BOIB LA RESOLUCIÓ QUE CERTIFICA, ENCARA MÉS, LA DEFUNCIÓ DEL TIL. Amb la nova publicació es deixa sense efectes la Resolució per la qual s'establien les mesures que havien d'aplicar els centres docents públics que no disposaven d'un projecte de tractament integrat de llengües aprovat. És a dir, queda anul·lada la Resolució de dia 28 de juliol de 2014 de la direcció general d'Ordenació, Innovació i Formació Professional.

L'STEI va fer un recurs d'alçada dia 1 d'agost contra aquesta resolució, i la Conselleria ara el deroga, perquè el TSJIB ha admès a tràmit la demanda del sindicat, que reclamava la suspensió d'aquesta resolució i la Conselleria n'estava assabentada. La Conselleria reacciona així davant els indicis d'una nova victòria judicial de l'STEI contra el TIL i el seu desplegament.

Per tant, avui el TIL és més mort que mai, i els centres disposen de més seguretat jurídica, encara, per modificar els PTIL aprovats o imposats per la Conselleria.

Davant aquesta situació, l'STEI demana la dimissió de la directora general d'Ordenació, Innovació i Formació Professional, que ha quedat clarament desautoritzada per la conselleria d'Educació.

El sindicat reitera als claustres i equips directius que tenen més força que mai per modificar els projectes lingüístics d'acord amb el Decret de mínims."

El Govern del PP incompleix els compromisos amb la privada-concertada.

En aquest moment en què s'estaven elaborant els Pressupostos Generals de la CAIB, des de l'STEI Intersindical vàrem considerar que era un bon moment per a poder posar damunt la taula qüestions com l'Acord de 2008 per a la millora de l'ensenyament concertat, suspès any rere any des de 2010.

També vàrem creure important després de la publicació al BOIB del VI Conveni de concertada (sis anys després d'haver caducat l'anterior), fer feina sobre el tema de la paga d'antiguitat, per a totes aquelles persones que en la vigència de l'actual conveni arrodonissin els dels 25 anys de feina al seu centre.

Per tot això, l'STEI va sol·licitar la convocatòria de la mesa de concertada una vegada més el 14 d'octubre.

Això suposava haver de cobrar uns endarreriments i l'STEI Intersindical recordava que totes aquelles persones que haguessin treballat a la concertada en algun moment entre 2009 i agost 2014, i que ja no mantenien relació laboral amb el centre, tenien dret a sol·licitar el pagament d'aquests endarreriments. Afectava persones jubilades, substituïdes o que havien canviat de feina i ja no estaven a l'ensenyament concertat.

L'STEI Intersindical ja estava plantejant protestes a la concertada davant tants d'incompliments per part de l'Administració i ho va manifestar als mitjans de comunicació. El 21 d'octubre, *Diario de Mallorca*, va publicar la notícia següent:

"LA CONCERTADA SE PLANTEA PROTESTAS ANTE LA SITUACIÓN QUE VIVEN LOS DOCENTES

El STEI recuerda que viene pidiendo de forma reiterada la reunión de la mesa para tratar temas de concertada, y todavía no está previsto que se haga.

El sindicato STEI-i ha asegurado hoy que se plantea protestas contra la Administración ante la situación que viven sus docentes, que pasa por el incumplimiento de la equiparación salarial con los interinos firmada en 2008.

El STEI hace alusión a este asunto en una nota de prensa, en la que se refiere al discurso del presidente del Govern, José Ramón Bauzá, durante el debate del estado de la comunidad, en el que ha resaltado los acuerdos a los que se ha llegado con el sector de la concertada.

“Ha dicho que en la enseñanza concertada todo va bien y no hay problemas”, señala el sindicato, que afirma que los inconvenientes vienen porque, entre otros asuntos, no se han materializado ni la equiparación salarial con los docentes interinos (existe una diferencia actual de 140 euros mensuales), ni el cobro de sexenios ni el calendario para la paga de antigüedad, firmadas en 2008.

“La dotación de personal de apoyo es sensiblemente inferior a la de los centros públicos”, destaca también el sindicato, que recuerda que el profesorado tiene una deuda salarial acumulada desde enero de 2009, que va de los 1.300 euros a los 8.000 euros, que se empezará a pagar en febrero 2015 y no terminará de cobrar hasta dos años después.

“Hemos estado seis años con la nómina sin normalizar”, insiste el STEI, que recuerda que la huelga en rechazo al decreto de tratamiento integrado de lenguas (TIL) fue seguida por más del 36 % de los docentes de la concertada, a pesar de que legalmente se permitía flexibilidad a los centros.

Reclama también que durante la gestión de la exconsellera de Educación, Cultura y Universidades, Joana Maria Camps, se realizaron pocas reuniones de mesa de concertada y no se incluyó en el orden del día ninguno de los temas que afectan a sus docentes.

El STEI recuerda que viene pidiendo de forma reiterada desde el 11 de septiembre la reunión de la mesa para tratar los temas de concertada, y a día de hoy todavía no está previsto que se lleve a cabo.

Además, los centros concertados han recibido las partidas para su mantenimiento con retrasos de hasta seis meses, añade el sindicato que precisa que se plantea “acciones de protesta contra esta Administración”.

Finalmente, ante una posible rebaja salarial, recuerda que las nóminas de los docentes con pago delegado siempre han estado vinculadas a los Presupuestos Generales del Estado, y una vez que los de 2015 no presentan ningún cambio al respecto, se debe “suponer” que en Baleares “no se producirá ningún nuevo recorte adicional de salarios”.

Davant uns pressupostos per al 2015 que no havien previst retornar els deutes que l'Administració tenia amb el professorat de la concertada, l'STEI Intersindical va elaborar i difondre el comunicat següent:

“ELS PRESSUPOSTS S'ACARNISSEN ENCARA MÉS AMB ELS TREBALLADORS DE L'ENSENYAMENT CONCERTAT

El Govern parla de reduir impostos, però d'ençà dels decrets llei de 2012 de retallades, el personal empleat públic i el de l'ensenyament concertat que fan feina a les Illes Balears ha perdut poder adquisitiu a marxes forçades.

A la concertada no està previst que se'ns retorni cap part de la paga extra del desembre de 2012, tot i que la deixarem de cobrar al mateix temps que els companys de l'ensenyament públic.

L'STEI Intersindical denuncia que els Pressupostos de la CAIB per al 2015 i Pressupostos generals de l'Estat espanyol continuen empobrint la gent que fa feina a l'ensenyament concertat.

El sindicat remarca que les retallades estaven previstes només per al període 2012-2014, i que els Decrets llei que les imposaven fins ara ho explicaven, a l'exposició de motius, com a conseqüència d'una "situació d'emergència econòmica". Per tant, cal demanar-nos si el Govern de les Illes Balears entén que la situació econòmica de l'any 2015 serà també d'emergència".

Entenem que és un insult a la intel·ligència que els governs espanyol i autonòmic intentin vendre el retorn d'una quarta part de la paga extra de 2012 als funcionaris com un factor de recuperació econòmica, deixant de costat els treballadors i treballadores de l'ensenyament concertat, els quals veuran suspesa un any més l'aplicació de l'Acord de millora de 2008.

Aquests pressuposts continuïstes perpetuen les mesures restrictives dels decrets autonòmics 5/2012 i 10/2012 –que ja anaven més enllà de les dures retallades del Govern espanyol. Per tant, el Govern no ha atès les peticions de la part social que haurien pogut apaivagar els conflictes vigents amb els empleats públics i docents concertats.

Pel que fa al sector de l'ensenyament concertat, a dia d'avui, encara ni tan sols s'ha reunit la Mesa de Concertada per parlar del tema pressupostari, tot i que des de l'STEI ho venim reclamant des de l'11 de setembre.

Ara ja podem fer un balanç de legislatura: el Govern del Partit Popular ha fet quatre lleis de pressuposts nefastes, que han pretès ensorrar l'estat del benestar a les Illes Balears, tot seguint les polítiques neoliberals –que mesuren la rendibilitat només en termes econòmics, i no en termes de rendibilitat social, que seria l'única manera adequada per avaluar si es compleixen els compromisos contrets amb la ciutadania.

Els governs Rajoy i Bauzá s'han acarnissat contra els treballadors públics i concertats durant tota la legislatura, i l'STEI Intersindical té clar que aquesta política condueix indefectiblement a ensorrar els serveis públics per potenciar la gestió privada dels drets bàsics i universals de la ciutadania."

El 30 d'octubre, una representació de l'ensenyament concertat de l'STEI Intersindical ens vàrem dirigir a la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, per demanar una vegada més que es produís una reunió de la mesa de concertada per tractar sobre els pressupostos de 2015, i sobre la situació laboral dels treballadors del sector.

També vàrem voler expressar que a la concertada estàvem cansats del tracte discriminatori que sofria el professorat concertat per part d'aquesta Administració.

L'Ara Balears va publicar la notícia de la protesta el 31 d'octubre. Aquesta va ser la notícia:

L'STEI AFIRMA QUE ELS PRESSUPOSTOS DESMENTEIXEN EL GOVERN

Una representació de l'ensenyament concertat ha tornat a demanar a Educació que convoqui la Mesa de concertada per tractar els comptes de 2015

Els representants de l'STEI privada-concertada, avui matí davant Educació.

Una representació de l'ensenyament concertat de l'STEI ha registrat avui matí un escrit a la Conselleria d'Educació per demanar a la consellera que convoqui la Mesa del sector concertat amb l'objectiu d'abordar els pressupostos de 2015, a més d'altres qüestions relacionades amb el sector.

Denuncien molts problemes en el sector concertat "a pesar del que va pronunciar el president Bauzá a les seves intervencions al Parlament" i un "tracte discriminatori" de part de l'administració.

En la carta, el secretari d'ensenyament privat de l'STEI, Paulí Aguiló, diu que han patit "totes les reduccions salarials i de condicions laborals" dels docents de la pública, a més de patir la suspensió de l'acord de millora de 2008 que els havia d'equiparar al 100% el salari amb els interins de l'ensenyament públic.

Igualment, acusen la conselleria d'Educació d'haver "minorat fins a l'absurd" les xifres de seguiment de les vagues contra el TIL i la LOMQE, a més d'haver penalitzat els docents de la concertada amb descomptes d'1,4 dies de salari per dia de vaga, mentre que a la pública se'ls descomptà un dia."

Novembre de 2014

La lluita continua mentre s'engreixa la maquinària electoral

M. Antònia Font, en representació de l'STEI Intersindical va anar a Pamplona, perquè el dia 6 de novembre havia de participar en una taula rodona sobre l'estafa que suposaven molts de programes d'aprenentatge basats en l'anglès. Havia de compartir taula amb Juan Carlos Moreno Cabrera, autor de *El españolismo lingüístico al desnudo* i amb Richard Weyndling, professor d'anglès. El dia 4 de novembre, el *Diario de Noticias*, de Navarra, va publicar una entrevista a M. Antònia Font, feta per María Olazarán, que mantenim en la llengua que es va publicar:

"ESTA PROFESORA BALEAR ES UNA DE LAS PONENTES DE LA MESA REDONDA SOBRE EL PROGRAMA DE APRENDIZAJE EN INGLÉS (PAI), que organiza el sindicato ELA, i que tendrá lugar este jueves 6 de noviembre en la cafetería-librería Katakarak (calle Mayor, 54, de Pamplona). En este evento, que impulsa la fundación Manu Robles-Arangiz Institutua, del sindicato ELA, también intervendrán el profesor de la Universidad Autónoma de Madrid y lingüista Juan Carlos Moreno Cabrera y Richard Weyndling, británico de origen que se ha encargado de formar a muchos docentes de la Comunidad Foral en inglés. La cita tendrá lugar a las 17.45 horas.

La movilización de la comunidad educativa balear es un ejemplo de lucha. Se mantuvieron unidos y lograron su objetivo: tumbar el modelo TIL impulsado por el PP. ¿Cómo comenzó todo?

– Nada más llegar al Gobierno Bauzá anunció su intención de derogar la ley de normalización lingüística. Ante esta situación el sindicato STEI-i creó una asamblea de profesores en catalán porque vimos que iban a entrar directos al tema lingüístico y la gente de catalán está muy comprometida con la lengua, el país y el modelo escolar. Creamos una unidad de acción en las distintas islas, porque las batallas importantes no se ganan sólo desde Mallorca, y buscamos la solidaridad de Catalunya y País Valencià. Existe la idea de que si atacan la lengua en una parte del dominio lingüístico están atacando a todo el territorio.

El PP rompió un consenso histórico en temas de lengua y enseñanza.

– Así es. Lo primero que hizo en 2011-12 fue eliminar el requisito lingüístico del catalán a los funcionarios públicos. Mucha gente despertó y se convocó una huelga de hambre y una manifestación en la que participaron 50.000 personas. Acudimos a Estrasburgo para denunciar lo que consideramos un acoso institucional a la cultura y lengua del país. La sublevación comenzó en las escuelas pero involucró a toda la sociedad civil.

Los impulsores fueron los docentes de catalán. ¿Cómo implicaron al resto de la comunidad educativa?

– En el curso 2012-13 el señor Bauzá nos regaló la elección de lengua, entre el castellano y el catalán. Se gastó mucho dinero en cartas e instancias y nuestro movimiento también informó a las familias y a los centros. Pero fue el buen trabajo realizado por el profesorado balear en los últimos 30 años lo que hizo que el 87% de las familias se decantara por el modelo lingüístico en catalán. Entonces Bauzá comenzó a hablar del modelo TIL en 2013-14. Los sindicatos de la comisión de personal docente convocamos a toda la comunidad educativa y se constituyó la asamblea de docentes, en la que estábamos todos. La Universitat de les Illes Balears se pronunció en contra de este modelo pero el presidente no escuchó a nadie y publicó el decreto en el boletín. Nuestro sindicato impugnó el decreto y pidió la suspensión del calendario de aplicación para el curso 2013-14.

¿En qué se diferencia el modelo TIL del que tienen instaurado?

– Nuestro modelo exige un mínimo del 50% del currículum en catalán que puede llegar hasta el 100% si lo acuerda el consejo escolar del centro. El objetivo es que el alumnado conozca las dos lenguas oficiales al finalizar la Secundaria. En Primaria, la inmensa mayoría ofrece enseñanza en catalán por ser la más solicitada. Por su parte, el modelo TIL rebaja la presencia del catalán al 30% y se impone de forma invasiva en diez cursos en dos años.

No es fácil sacar a la calle a 100.000 personas en Baleares. ¿Tan perjudicial era el modelo?

- Ni el alumnado ni el profesorado estaba preparado para un reparto del currículo del 33% a cada una de las tres lenguas: catalán, español e inglés. Y aparte de imponer el modelo TIL también comenzó a recortar en profesorado, no cubría las sustituciones, desaparecieron las ayudas a los libros de texto, comedor, transporte... Todo esto creó un caldo de cultivo que desembocó en la convocatoria de una huelga indefinida, que partió de la asamblea de docentes y fue convocada por STEI-i y CCOO. Pero la gota que colmó el vaso e indignó a la sociedad fue que pese a que los tribunales nos dieron la razón y declararon la suspensión del calendario de ampliación del TIL para 2013-14, el Gobierno respondió con un decreto ley nuevo y lo impuso en todos los centros. La huelga comenzó con un seguimiento del 90% y tuvo lugar la manifestación.

Pese a las movilizaciones e incluso con un primera sentencia en contra, el PP impuso el TIL en 2013-14.

- Sí. Ellos no tenían voluntad negociadora, no nos llamaron hasta pasados 10 días. Nosotros le pedíamos la voluntariedad del TIL para los centros que querían y podían hacerlo, pero no se avanzaba y para no perder la unidad de acción con los padres, optamos por desconvocar la huelga tras tres semanas. Durante el curso mantuvimos la lucha y este septiembre los tribunales declararon nulo el decreto y la suspensión cautelar de aplicación. El TIL estuvo en marcha en 2013-14 y un trocito de este curso, pero se hizo un estudio de sindicatos y asociación de directores y se vio que el modelo aumentaba el fracaso escolar un 30%. No nos lo podemos permitir somos líderes en fracaso escolar tras Ceuta y Melilla.

El consejero Educación de Navarra siempre defiende el modelo TIL, aquí PAI, alegando que no se puede usurpar el derecho del alumnado de aprender inglés.

- La comunidad educativa está a favor de incrementar el aprendizaje del inglés pero no de esta forma. Hemos presentado un proyecto para aumentar el aprendizaje del inglés reforzando, sobre todo, el área de inglés. Existen secciones europeas para que aquellos centros que puedan y quieran puedan impartir una asignatura no lingüística en inglés. Pero imponer a todos los centros al mismo tiempo y en todos los cursos no era viable.

En Navarra todos los sindicatos han criticado la forma de implantar el modelo TIL- PAI, y algunos lo ven también como una estrategia política para frenar la enseñanza en euskera. ¿Comparte esta visión?

- No conozco en profundidad el caso de Navarra, pero sí vemos que hay unas consignas que vienen de la fundación FAES y se actúa de esta forma en Galicia, País Valenciano, CCAA donde gobierna el PP. En Navarra está UPN, socio durante muchos años del PP. Creemos que hay un interés por parte de estos gobiernos de reducir la presencia del catalán y otras lenguas propias y actuar de forma invasiva y con la excusa de que esto vende.

Otra de las preocupaciones de los sindicatos es la de rebajar el nivel de idioma del profesorado, ya que temen que se rebaje el nivel de las asignaturas que se imparten en inglés. ¿Cuál es su opinión?

- También nos preocupa. De hecho la Universitat de les Illes Balears ha confirmado que el nivel B2 no es suficiente para garantizar la gestión de un aula. No solo es saber el léxico de tu materia sino que hay más cosas de orden, disciplina, cuestiones de convivencia... que con el nivel B2 no se consigue. Y tiene que haber recursos. Existe una metodología que propone por ejemplo que para impartir Matemáticas haya un profesor de Matemáticas con un nivel óptimo (C1) y otro de inglés para que refuerce y así el alumnado pueda entender todo."

La conselleria d'Educació, a través del director general d'Educació, Personal Docent, Universitats i Recerca, volia fer creure que el TIL continuava vigent. Per tant, l' STEI Intersindical va haver d'enviar un comunicat a la premsa per aclarir les coses. El 6 de novembre, el diari *Ara Balears* va publicar la notícia següent:

"L' STEI DESMENTEIX MIQUEL DEYÀ I DEFENSA LA VIGÈNCIA DEL DECRET DE MÍNIMS

El sindicat considera que la Conselleria intenta "mantenir viu el decret TIL amb la respiració assistida de les mentides"

Davant les declaracions del director general Miquel Deyà, en què afirmava que "el Decret de mínims està derogat i que s'enviaran instruccions als centres per a l'aplicació del TIL", l' STEI ha defensat aquest dijous

en un comunicat "la plena vigència del Decret de mínims" i ha considerat les paraules de Deyà "un engany a la comunitat educativa i un altre intent de la Conselleria per mantenir viu el decret TIL amb la respiració assistida de les mentides i la confusió interessada que practica l'equip de Núria Riera".

Així, el sindicat ha assegurat que "si bé és cert que el Decret de mínims no era d'aplicació en aquells cursos en els quals era obligatòria la implantació del TIL, encara era vigent a molts altres cursos i nivells del nostre sistema educatiu per a aquest curs escolar. Amb la suspensió de l'ordre de 9 maig de 2014 per a l'aplicació del TIL, el Decret de mínims torna a ser plenament vigent, també en aquells cursos que es veien afectats per la imposició del TIL".

Així, l'STEI ha estat contundent a deixar clar que no acceptarà "cap normativa que vagi per davall del 50% com a mínim de presència de la llengua catalana a l'ensenyament". El sindicat ha reclamat a la consellera Riera i al seu equip que "deposin la seva actitud irresponsable i que solucionin els problemes i les mancances reals que pateix el sistema educatiu de les Illes Balears, com les plantilles, les ràtios o les substitucions".

El 13 de novembre, l'STEI Intersindical va denunciar la voluntat de no negociar de la Conselleria i va enviar el comunicat següent:

"L'STEI NO S'ASSEU AMB LA CONSELLERA D'EDUCACIÓ

L'STEI Intersindical denuncia el caràcter no negociador de la mesa sectorial d'avui. Ha comunicat a la consellera d'Educació que, mentre no s'encari una negociació real i efectiva d'aquelles qüestions que en tot moment hem considerat necessàries per al bon funcionament del nostre sistema educatiu, no assistirà a meses buides de contingut sense la documentació prèvia adient. I que així es traslladi per part del Govern al seu Grup Parlamentari com a esmenes al pressupost d'Educació, i que es reverteixin les retallades fins ara implantades pel Govern del Partit Popular.

També volem denunciar que amb la convocatòria d'aquesta mesa sectorial no hi ha documentació adjunta, i per tant cap proposta de l'Administració.

Continuam sense tenir les actes de les meses anteriors, d'aquesta manera la pròpia Conselleria ha trencat qualsevol possibilitat real de negociació, ja que el document lliurat a la mesa de 23 d'octubre és regressiu respecte del que ens va lliurar a la mesa del 14 d'octubre, eliminant les propostes que inicialment havia assumit la pròpia Conselleria.

Entre moltes altres, l'STEI Intersindical reivindica les següents:

- Derogació de totes les mesures de retallades, de l'acord del Consell de Govern, de 4 de novembre de 2011, del Reial Decret Llei 14/2012, de 20 d'abril, del Decret Llei 5/2012, d'1 de juny i del Decret Llei 10/2012, de 31 d'agost.*
- Recuperació de les plantilles dels centres docents d'abans de les retallades del curs 2010-2011. Reducció de les ràtios a totes les etapes educatives.*
- Substitució immediata de les baixes del professorat.*
- Restabliment del cobrament de l'estiu per al personal interí que hagi treballat com a mínim 165 dies.*
- Incorporació de nous supòsits, com les malalties infecto-contagioses, a les excepcions sense pèrdua retributiva en el cas de les incapacitats temporals.*
- Descongelació de la suspensió del cobrament dels sexennis dels funcionaris de carrera. Pagament dels sexennis del professorat interí, d'acord amb la sentència guanyada per l'STEI.*
- Recuperació del fons social, i de les llicències per estudi."*

S'acostaven les eleccions sindicals del 4 de desembre, s'estava preparant l'engranatge per a poder celebrar-les amb total llibertat, i l'STEI Intersindical va notificar que la Conselleria havia publicat una resolució amb instruccions específiques per a aquestes eleccions:

"LES ORGANITZACIONS SINDICALS STEI INTERSINDICAL, FETE-UGT, FE-CCOO I ANPE varen presentar les comunicacions de promoció d'eleccions sindicals per escollir els membres de la Junta de Personal Docent no Universitari de les Illes Balears. El calendari adjunt al document de promoció estableix dia 4 de desembre de 2014 com a jornada de les votacions.

Atès el que disposa l'article 27.1 de la Llei 9/1987, de 12 de juny, d'òrgans de representació, determinació de condicions de treball i participació del personal al servei de les administracions públiques, modificat per la Llei 18/1994, de 30 de juny, cal preveure i adoptar les mesures organitzatives necessàries que assegurin l'adequada atenció als alumnes i garanteixin i facilitin l'exercici del dret de vot a tot el professorat.

Per això, a proposta de la Direcció General de Planificació i Infraestructures Educatives i la Direcció General d'Educació, Personal Docent, Universitats i Recerca,

RESOLC

Article primer.

Data i horari de les votacions

D'acord amb el calendari presentat per les organitzacions promotores, les eleccions sindicals són dia 4 de desembre de 2014. Les votacions tendran lloc entre les 13.00 i les 18.00 hores. Les activitats lectives s'interrompran a les 13.00 hores i es reprendran a partir de les 18.00 hores.

Article segon.

Integrants de les meses. Drets i deures.

Els integrants de les meses, els interventors i els apoderats han de comunicar la seva designació al director del seu centre de treball, atès que cessaran en la seva activitat lectiva abans de les 12.00 hores del dia de les eleccions i, si actuen en les meses constituïdes, no la reprendran.

Els membres de les meses electorals i els interventors que treballin a un centre diferent d'aquell en què està ubicada la mesa hauran de disposar de temps suficient per desplaçar-se des del seu centre de treball fins a la mesa, per la qual cosa la seva activitat ordinària s'haurà d'interrompre abans de les 12.00 hores. El personal afectat per aquesta disposició ho comunicarà a l'equip directiu del seu centre amb antelació suficient.

Els membres que constitueixin les meses electorals el dia de les votacions i hi actuïn disposaran d'un dia de llicència l'endemà de les eleccions. També tendran aquest benefici els interventors de les candidatures. Els suplents que no hagin d'actuar a la mesa resten exclosos d'aquesta llicència. Els beneficiats per la llicència ho comunicaran al director del seu centre.

Els membres de les meses tendran dret a percebre les dietes i el reintegrament de les despeses corresponents, d'acord amb el que disposa el Decret 25/2013, de 24 de maig, pel qual es regulen les indemnitzacions per raó del servei del personal al servei de l'Administració autonòmica de les Illes Balears i amb les actualitzacions regulades a la Resolució de 25 de maig de 2013, BOIB núm. 74.

Article tercer.

Comunicacions i publicitat electoral.

La direcció dels centres garantirà la publicitat de les comunicacions electorals trameses per l'Administració, per la Mesa Electoral Coordinadora o per les candidatures i els seus representats. Especialment garantirà que, durant l'horari no lectiu i durant els temps d'esplai es puguin dur a terme actes informatius per part de les candidatures. Les candidatures notificaran als centres la seva intenció de realitzar actes informatius.

La direcció dels centres garantirà que les trameses de propaganda electoral que arribin al centre arribin als seus destinataris.

Article quart.

La jornada electoral.

Durant l'horari de votació queden suspeses les activitats lectives i el treball dels funcionaris docents. Pel que fa als serveis complementaris (menjador, transport, activitats extraescolars) cada centre determinarà el seu manteniment o suspensió, que comunicarà a la Direcció General de Planificació i Infraestructures Educatives.

L'Administració facilitarà les urnes. En absència de cabina, la direcció de cada centre de votació ha de disposar, d'acord amb la mesa, d'un espai per garantir el secret de vot. L'urna, juntament amb tota la documentació necessària per dur a terme el procés electoral, es farà arribar als centres durant les 72 hores precedents a les votacions. El director del centre on està ubicada la mesa electoral és el responsable de la custòdia d'aquest material des del moment de la seva recepció fins a l'arribada dels membres de la mesa, que se'n faran càrrec.

La mesa ha d'estar al servei de l'elector durant tota la jornada electoral i sempre, com a mínim, hi han de ser presents dos dels seus components. Només en el cas que hagin votat totes les persones censades en una mesa, sense cap excepció, es podrà tancar el col·legi electoral abans de les 18.00 hores.

Disposició final primera

Aquestes instruccions s'han de trametre a tots els centres docents públics no universitaris de les Illes Balears perquè siguin exposades al tauler d'anuncis.

Disposició final segona

Contra aquesta Resolució, que exhaureix la via administrativa, les persones interessades poden interposar recurs potestatiu de reposició, previ al recurs contenciós administratiu, davant la consellera d'Educació, Cultura i Universitats en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la publicació al BOIB d'aquesta Resolució, segons el que disposen els articles 116 i 117 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener.

Així mateix, poden interposar recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de Palma, en el termini de dos mesos a comptar des de l'endemà de la seva publicació al BOIB, de conformitat amb el que preveu l'article 46.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Palma, 4 de novembre de 2014

La consellera d'Educació, Cultura i Universitats

Maria Núria Riera Martos"

L'STEI Intersindical va reclamar la convocatòria d'oposicions a Núria Riera. Les darreres havien estat l'any 2011 i el fet de no cobrir les jubilacions amb una oferta nova feia que es precaritzassin les plantilles. A més, calia recordar que hi havia oposicions previstes a altres territoris, alguns dels quals, amb una oferta considerable de places. També va informar de les places que s'oferien a altres comunitats autònomes.

L'STEI Intersindical va comprovar com el president José Ramón Bauzá, en una entrevista concedida a IB3 havia volgut prendre el pèl a la comunitat educativa i a tota la societat. Entre altres mentides havia dit que la consellera d'Educació "sempre havia volgut negociar", quan el que havia passat era que la seva política intransigent havia provocat el conflicte educatiu i social més llarg de la història a les Illes Balears. El secretari general de l'STEI Intersindical li va contestar amb una carta oberta. Aquesta va ser la carta:

"CARTA OBERTA AL PRESIDENT BAUZÁ

Senyor,

En una entrevista concedida a IB3 fa pocs dies, vostè va dir, entre moltes altres afirmacions, que la consellera d'Educació, al llarg de la legislatura, "s'havia mostrat sempre disposada a negociar". Res més lluny de la realitat: ha estat la seva intransigència i la seva manca total d'esperit de diàleg el que ens ha duit a viure el conflicte educatiu més llarg i virulent que s'ha donat a les Illes Balears al llarg de la seva història.

Vostè arribà a la presidència del Govern de les Illes Balears fent servir dues expectatives, que més endavant han esdevingut mentides; es veu que aquesta pràctica ja li ve d'enrere. El Partit Popular va guanyar les eleccions dient que, amb la seva arribada al poder, seria possible la recuperació econòmica i, a la fi, podríem transitar per les somniades "autopistes de l'educació". Els fets posaren de manifest, ben aviat, que la dura realitat que s'imposava deixava en no-res les promeses del candidat del PP.

Ja us vàreu manifestar, ben a les clares durant la campanya electoral, en contra de la pervivència i el foment del català que es parla a les Illes: anunciàreu que derogàrieu la Llei de Normalització Lingüística; una afirmació que després rectificàreu, però que de ben segur l'hauríeu volgut tirar endavant. També diguéreu que deixaríeu sense cap tipus d'efecte el Decret de Mínims, que el català no seria un requisit per a optar a una feina a l'Administració autonòmica i que tallàrieu l'herba sota els peus de la llengua estàndard, amb el foment de les "modalitats insulars". Quedava clar que el candidat del PP, guanyador de la partida davant l'espanyolista Carlos Delgado, duia les cartes molt amagades.

Ja durant els mesos immediatament posteriors a la vostra arribada al Govern, començaren les retallades en la totalitat dels serveis públics de la Comunitat autònoma, i d'una manera molt intensa en el sistema educatiu de les Illes. Reducció brutal de plantilles, augment de ràtios, supressió dels programes d'atenció a la diversitat, suspensió de complements retributius, increment de la jornada lectiva del professorat, eliminació dels ajuts del fons social, reducció de sou en cas de malaltia, no substitució de les baixes del personal docent, entre moltes altres qüestions.

Enmig d'aquesta situació de gravíssim afebliment del sistema educatiu, el vostre Govern imposa el que es va presentar com a "projecte estrella" de la conselleria d'Educació: el Decret de Tractament Integrat de Llengües (TIL), que s'executa sense cap tipus de consens amb la comunitat educativa, amb una posada en marxa a cop d'autoritarisme que encén els ànims de tots els agents del sector.

El conflicte i el malestar general arribà a ser tan gran que el professorat decideix tirar endavant la vaga indefinida, també convocada per l'STEI, després d'haver constatat una vegada i una altra que el vostre Govern no té cap interès en negociar res. Quan a la fi des de l'Administració es convoquen els comitès de vaga, deu dies després de l'inici de l'aturada, ens adonam que l'única intenció del Govern era fer veure que negociava, que volia arribar a acords, però que allò que pretenia, en darrer terme, era un aval per a la seva imposició del TIL. Unes reunions extenuants i improductives a les quals no vàreu ser capaç d'acudir en cap moment.

Després que els tribunals han tombat de manera definitiva el recorregut i la implantació del TIL, heu tornat a fer servir la mentida per fer creure que aquest Decret continua vigent, que encara és d'aplicació obligada als centres, que el Decret de Mínims està derogat, que la sentència del Tribunal Superior fa referència només a defectes de forma.

El canvi de consellera d'Educació, amb l'arribada al càrrec de Núria Riera, va ser presentat com la voluntat del Govern de desactivar el conflicte, de reduir la tensió dels enfrontaments que s'havien viscut i de la forta contestació social. Però el que hem pogut constatar, amb les diferents Meses Sectorials que s'han duit a terme amb ella, han tornat a posar de manifest que la Conselleria torna a jugar a la "negociació-trampa", a convocar reunions amb els representants dels treballadors que no duen enlloc, sense cap partida pressupostària compromesa, amb esborranys de documents de negociació que, d'una setmana a l'altra, perden pel camí algun dels punts que s'havien començat a acordar, amb maniobres de distracció que pretenen esgotar la paciència i la bona fe dels negociadors.

Els tribunals ens han donat la raó en totes aquelles situacions en les quals aquest Govern no s'ha escoltat ningú, i ha actuat des de la soledat i la imposició més absoluta: des de la suspensió del calendari d'implantació del TIL del setembre de l'any passat, passant per l'establiment d'uns serveis mínims abusius, la composició il·legal de la comissió de selecció dels inspectors, el reconeixement dels sexennis al professorat interí, fins a les dues darreres sentències que han suposat el cop de gràcia definitiu al vostre fill predilecte, el TIL, que us ha esclatat a les mans sense cap possibilitat de tornar enrere.

L'STEI expressa el seu rebuig més absolut a aquesta manera de governar tan despòtica, irracional i obsesionada a destruir els nostres serveis públics i la llengua i la cultura de les Illes Balears. I manifesta la seva intenció de continuar lluitant per recuperar els drets dels docents, el gaudi d'una educació de qualitat, perquè el català sigui la llengua de cohesió social del nostre sistema educatiu, en el disseny de les mesures que els representants de la comunitat educativa puguem acordar i traslladar als representants polítics.

En definitiva: diàleg i negociació sense trampes, un fet que el Govern que vostè presideix mai no ha practicat. Com sempre, si no rectifica, ja ens encarregarem que es vegi obligat a fer-ho. A tot això ens comprometem amb el professorat de les Illes, que el proper dia 4 de desembre està convocat a les eleccions per a triar els membres de la Junta de Personal Docent no Universitari. Des de la unitat amb tota la comunitat educativa, la lluita continua!"

L'STEI Intersindical va notificar que si dia 4 de desembre, per una cosa o l'altra, no es podia votar presencialment, es podia fer per correu. També va enviar les instruccions i una instància per facilitar la feina.

L'STEI Intersindical va informar que els dies 28 i 29 de novembre hi havia una activitat ben interessant a l'IES Josep Maria Llopart: el Fòrum de l'Educació. Que al facebook de l'STEI hi havia el programa penjat i l'enllaç a la inscripció.

L'STEI Intersindical va fer saber que com cada any, dia 25 de Novembre, dia Internacional per a l'eliminació de la Violència contra les Dones, des de la secretaria de la Dona s'havia elaborat material didàctic per dur-lo a les aules i visibilitzar aquesta xacra que continuava ben visible dins la societat.

Pensàvem que la feina dins les aules amb l'ajuda del personal docent era la clau per contribuir a minvar aquesta casta de violència. Es va enviar l'enllaç per a poder descarregar el material didàctic.

Ens trobàvem aproximadament a una setmana de les eleccions sindicals, l'STEI Intersindical feia els seus preparatius. Aquí teniu un escrit de propaganda electoral davant aquestes eleccions:

"L'STEI, CLAR QUE SÍ

1. Perquè és teu

L'STEI Intersindical té com a àmbit d'actuació les nostres illes i té presència en molts d'àmbits laborals i seus a Mallorca, Menorca i Pitiüses. L'STEI Intersindical no té subvencions i és un projecte factible gràcies als milers d'afiliats.

2. Perquè t'acompanya

L'STEI Intersindical és el sindicat que va, ansa per ansa, amb la comunitat educativa. L'STEI Intersindical ha estat present a totes les Assemblees de Docents, de Crida, de la Coordinadora de Professorat Preocupat, és membre del Grup de Treball Unitari on també hi ha pares, inspectors d'educació, directors, cooperatives d'ensenyament, alumnes...

L'STEI Intersindical també té relacions amb altres forces sindicals d'altres territoris perquè la lluita és una lluita global.

3. Perquè t'escolta

L'STEI et defensa a tots els àmbits (Meses Sectorials, Consell Escolar de les Illes Balears, Junta de Personal...). L'STEI Intersindical convoca assemblees, reunions als centres docents, consultes telemàtiques, etc. per poder sentir de primera mà la teva opinió.

4. Perquè t'ajuda

Quan la conselleria d'Educació té els telèfons despenjats i no atén les cridades, sempre pots marcar els números de telèfon de l'STEI Intersindical i saps que seràs atès amb totes les garanties. La teva confiança ens estimula a millorar dia rere dia l'atenció que t'oferim.

5. Perquè et defensa

Totes les actuacions despòtiques del govern Bauzá han topat amb els serveis jurídics de l'STEI. El TIL, l'Ordre de selecció d'inspectors amb una comissió de selecció triada a dit, la imposició dels serveis mínims, la lliure elecció de llengua... són exemples que et demostren que tens les espatles ben cobertes.

L'STEI Intersindical també defensa els drets laborals i retributius als jutjats. Entre d'altres, podem recordar el reconeixement del dret al cobrament de tots els sexennis als interins o el retorn d'una part de la paga doble del desembre del 2012.

VOTA L'STEI!"

El 26 de novembre, Biel Caldentey, secretari general de l'STEI Intersindical, va convidar a la presentació del documental "Docents en Lluita" que recull les accions fetes, durant aquesta legislatura, pels membres de la comunitat educativa i altres entitats i organitzacions compromeses en la defensa de l'educació i la llengua catalana.

El vídeo, que té una durada de 30 minuts, es presentaria el dimarts, dia 2 de desembre, a les 19.00h a l'Escola de Formació en Mitjans Didàctics de l'STEI Intersindical.

L'STEI Intersindical va posar en marxa una aplicació per facilitar la consulta de les llistes als interins. Així la va anunciar:

"ESTÀS CANSAT DE COMPTAR CADA SETMANA QUINA ÉS LA TEVA POSICIÓ A LA LLISTA D'INTERINS DISPONIBLES?

Fart de no tenir més que una idea aproximada de quin ordre tens realment a la llista d'interins?

Indignat amb que la Conselleria no publiqui unes llistes fàcilment entenedores per tothom?

Ho sabem. I per això posam a la teva disposició una nova aplicació que trobaràs tant al teu ordinador com al mòbil o tauleta.

Si encara no tens feina, podràs comptar fàcilment quantes persones tens davant de cada especialitat, a cada illa, amb requisit d'anglès o itinerants.

Si ja fas feina, podràs repassar molt fàcilment qui tens a davant a cada un dels grups on estàs admès.

Tot i amb això, amb una actualització constant de la informació.

prova-la ja!

La trobaràs a <http://www.stei.cat/filtreinterins/>"

També s'explicava que encara era una aplicació en proves i podia presentar algun error.

L'STEI Intersindical va anunciar també la posada en marxa d'una innovadora eina de comunicació.

Aquest era el servei de missatgeria instantània *Connecta STEI*, que servia per rebre via Whatsapp informació immediata d'obertura de tràmits (concurs de trasllats, comissions de serveis, interinitats, oposicions, etc.), actualitat educativa, etc.

Les afiliades i afiliats, tendrien el servei exclusiu de poder fer consultes a través del *Connecta STEI*. Era suficient que guardassin el número 650 933 510 a la seva agenda de contactes amb el nom *Connecta STEI*.

Faltaven quatre dies per a les eleccions sindicals, era el 30 de novembre, quan Guillem Barceló i Iñaki Aicart, portaveus de l'Assemblea de Docents, varen publicar un article a l'*Ara Balears* que semblava voler trencar amb la unitat d'acció que tan aferrissadament havia defensat l'STEI Intersindical. Aquest va ser l'article:

"ELECCIONS SINDICALS A L'ENSENYAMENT: ARA, QUÈ?"

Fa mesos que molts companys i companyes ens demanen que ens presentem a les eleccions sindicals. Més enllà de la valoració que puguem fer d'aquest obsolet sistema de representació, que pateix de grans mancances democràtiques i que va ser ideat en els anys 70 per desmobilitzar, la realitat és que nosaltres mai vam acceptar aquest plantejament perquè hem estat fent feina i continuam fent feina per una casa comuna de tots i totes les docents a les nostres illes. Volem continuar defensant i construint aquest model de participació directa que es cristal·litza en l'Assemblea en una època en què la renovació i l'aprofundiment democràtics són més que necessaris.

Per això mateix, el naixement i el procés d'autonomia de l'Assemblea de Docents ha de ser quelcom celebrat. Independentment del que es pugui haver dit aquests dies a les sales de professors per algun veterà fent campanya, sense la iniciativa de l'Assemblea de fer vaga indefinida res hauria estat igual. Convé tirar d'hemeroteca i veure qui defensava aquesta posició en solitari en els mesos de juny i juliol de 2013, i com a mitjan agost es comencen a guanyar alguns suports.

La vaga indefinida serví per il·lusionar i per dur l'educació a la centralitat del debat polític i social. També serví per mobilitzar tota la comunitat educativa i per aturar els peus a un govern que feia comptes de fer molt més de mal del que ha fet. És veritat que l'acció judicial, basada en denúncies de la majoria de sindicats i de la mateixa Assemblea de Docents, ha posat la cirereta en alguns temes. Però sens dubte el que va posar en escac la Conselleria d'Educació fou la forta mobilització de setembre i octubre de 2013 i la posterior i constant campanya de les diferents organitzacions de la comunitat educativa, que agafa un caire més actiu després de l'aturada de tres setmanes. D'aquell escac permanent tenim la caiguda de la consellera Camps i del factòtum Guillem Estarellas, amb les conseqüències que se'n deriven.

Aquests dies es fan debats i cal posar les coses a lloc. Per això posarem un exemple molt clar. Mirau la resta de les comunitats autònomes de l'Estat, on també s'estan patint fortes retallades en educació, on tothom ha caigut dins el parany de la LOMQE, on se sofreixen atacs a les condicions de feina del professorat i en algunes bandes (Galícia, Navarra i País Valencià) atacs a la llengua pròpia des de les polítiques educatives. Enlloc ha sorgit un moviment amb les característiques i la força del moviment de la comunitat educativa a les Illes. Veiem la principal diferència en què enlloc els treballadors i les treballadores s'han organitzat i han llançat una proposta compromesa de lluita com va ser la vaga indefinida. Per tant, la més clara diferència amb les Balears rau en aquesta proposta.

És cert que aquesta encara avui en dia no ha aconseguit els seus objectius plasmats en una taula reivindicativa de 10 punts. Això ho hem d'atribuir a la nostra contrapart. Confiàvem que amb la vaga indefinida els doblegaríem, però no vam calcular bé la seva insensibilitat i el seu autoritarisme visceral. Més enllà d'això, no podem més que felicitar-nos per la iniciativa.

Tornant al tema de les eleccions sindicals, està clar que ens trobam amb un panorama diferent d'aquell de les de 2010 i les reflexions per triar que farà la gent que hi vagi a votar seran diferents de les d'aquell any. Des del nostre esforç per mantenir-nos neutrals com a portaveus de l'Assemblea de Docents i per continuar reforçant-la, ens feim tres preguntes que aquests dies encara no han estat formulades explícitament a cap de les entrevistes. La primera: Quins sindicats reconeixen l'Assemblea de Docents com l'assemblea de treballadors i treballadores de la nostra empresa?

En el passat vam viure episodis en què va haver-hi distanciament entre les decisions de l'Assemblea i la dels sindicats. Des del nostre punt de vista, l'acció sindical que vingui després d'aquestes eleccions ha de ser ben diferent de la del període 2010-2014. Recordau per què l'Assemblea de Docents va haver de recollir 5.000 signatures per fer una assemblea oficial? Per què en aquell moment cap sindicat, ni cap dels més de 40 representants dels treballadors escollits en les darreres eleccions sindicals, es va prestar a convocar-la. En realitat ens feren un favor, ja que posaren en evidència la seva valoració, en aquell moment, de les decisions assembleàries.

Els temps canvien i tothom fa les seves valoracions i es recol·loca. Cal, doncs, que ara, a quatre dies d'unes eleccions, es parli clar d'aquests temes perquè qui hagi d'anar a votar conegui inequívocament quines opcions té.

Més preguntes: Els delegats escollits pels treballadors en unes eleccions sindicals es deuen a les decisions dels treballadors o a les dels sindicats? I, a partir d'ara, davant qualsevol pacte entre sindicats i la Conselleria, se sotmetrà a votació a les Assemblees de Docents de les quatre illes? Esperam respostes."

L'STEI Intersindical en defensa dels drets dels docents de la concertada

A la fi, el 10 de novembre es va celebrar una mesa extraordinària de concertada. L'STEI Intersindical va informar els mitjans de comunicació, els centres i els afiliats i afiliades amb el comunicat següent:

"AVUI, DIA 10 DE NOVEMBRE, HA TENGUT LLOC LA CELEBRACIÓ D'UNA MESA EXTRAORDINÀRIA DE CONCERTADA. Per primera vegada en tota la legislatura, s'ha comptat amb la presència de la consellera Núria Riera.

Aquesta mesa havia estat demanada en repetides ocasions a través d'escrips registrats a la Conselleria, el darrer amb una concentració per part dels representants de l'STEI davant la mateixa Conselleria el dia 30 d'octubre.

Tots els sindicats han estat d'acord a manifestar que la mesa arribava tard, quan els pressupostos ja estan començant el seu tràmit parlamentari.

Els pressupostos per al personal de la concertada augmenten la seva partida en 3,4 milions d'euros. Des de l'STEI s'ha manifestat que aquest increment resulta insuficient per atendre: el 40% de 14 milions dels endarreriments (només això representaria una xifra de 5,6 milions), les 37 unitats noves concertades (incloses les dels centres del Parc Bit), l'increment de personal de suport, etc. I encara quedaria pendent el retornament del 25% de la paga extra de 2012 (volem recordar que en el cas del concertats, si s'aplica la "irretroactivitat", la devolució haurà d'esser del 66%).

En el punt en què es parlava de les condicions laborals del treballadors, l'STEI ha recordat que el docents de la concertada són el col·lectiu més castigat, més discriminat i amb un futur menys esperançador de tot l'ensenyament, ja que a les retallades que han patit tots els treballadors públics (5%, paga extra, baixes no remunerades, etc.) s'hi sumen la congelació de l'Acord de millora de 2008 i la necessitat d'un nou acord que garanteixi la paga d'antiguitat a tots aquells que assoleixin els 25 anys, després d'agost de 2013 (article 62, VI conveni).

La conclusió ha estat que la Conselleria no ens havia convocat per una vertadera negociació. Tot i així, la consellera Núria Riera ha manifestat la seva intenció de convocar en un futur meses tècniques.

En aquestes meses tècniques des de l'STEI continuarem reclamant:

- *Descongelació de l'Acord 2008 (abonament del CRIB pendent, sexennis i paga dels 25 anys del V Conveni).*
- *Negociació d'un acord que garanteixi la paga dels 25 anys referida al VI Conveni.*
- *Dotació del personal d'atenció a la diversitat; major estabilitat laboral per a les persones treballadores."*

Des de la direcció general d'Ordenació, Innovació i Formació Professional se'ns va presentar un Esborrany d'ordre d'avaluació de l'aprenentatge dels alumnes de l'educació primària.

L'Administració va donar un termini de set dies per fer-ne una anàlisi i presentar-hi les al·legacions oportunes.

Des de l'STEI es va presentar una esmena a la totalitat, ja que consideràvem que una avaluació externa, centralitzada, podia camuflar la realitat d'una avaluació contínua realitzada pel tutor o tutora, i entrar en contradicció amb aquesta. Així i tot vàrem fer una sèrie de puntualitzacions que enviàrem a la Conselleria.

Pensàvem que si a tercer de primària aquesta prova tenia caràcter orientatiu era el propi tutor el qui hauria de realitzar les correccions. En el cas de sisè, demanàvem que s'explicàs qui i com seleccionaria el professorat extern al centre que hagués d'avaluar els exàmens.

A l'hora de donar a conèixer el resultats, consideràvem que els havia de conèixer la família i, com a molt, la comunitat educativa del propi centre, a fi d'evitar l'establiment de rànquings entre els centres o entre el professorat.

Segons se'ns havia explicat a la mesa de dia 10, hi havia un important endarreriment en el pagament de nòmines a personal de nova contractació i en l'actualització de nòmines a nous horaris (especialment a secundària), o abonament de triennis nous. Per això, des de la Intersindical STEI a la mateixa reunió vàrem demanar que es procedís a reforçar el Servei de Nòmines de concertada. La mateixa petició es va presentar per escrit al registre de la Conselleria el dijous, dia 13

A final del mes de novembre, ens vàrem reunir amb el director general de Personal Docent, Universitats i Recerca, Miquel Deyá. Vàrem informar de la reunió de la manera següent:

"L'STEI ES REUNEIX AMB MIQUEL DEYÀ

Aquesta setmana passada, els representants del sector de concertada de l'STEI Intersindical varen celebrar una reunió amb el director general de Personal Docent, Universitats i Recerca, per tractar sobre diversos aspectes:

- *En primer lloc va desmentir que hagués arribat a cap acord ni compromís amb cap sindicat, contradient informacions donades per aquests. Manifestà tenir ben clar que el lloc per arribar a acords és la mesa de concertada.*
- *Respecte als descomptes de vaga d'1,4 dies als docents de la concertada va dir que sí que havia comunicat el nou criteri al Departament de Nòmines; ell desconeixia que ja a la vaga de dia 15 de setembre de 2014 contra la LOMQE i el TIL, essent el director general el Sr. Bartomeu Isern ja s'havia descomptat un sol dia.*

El dia 20 de novembre, l'STEI va registrar a la Conselleria un document demanant el retorn als vaguistes de concertada de 0,4 dies de sou per jornada de vaga. Aquesta reclamació ja havia estat dirigida per escrit a la Direcció General corresponent el mes de novembre de l'any passat. Al respecte, Miquel Deyà digué que no hi ha pressupost per a respondre a aquesta petició.

- *Igualment, assegurarà que no hi ha pressupost per cap dels conceptes de l'Acord de Millora de 2008, que USO tant reclama, però que no va voler signar. Així, la paga dels 25 anys lligada al V Conveni i el sexenni per als docents concertats continuen congelats.*

L'STEI va fer referència a la sentència dels sexennis als interins en base a la directiva europea 1999/70 que obliga les administracions a pagar a tots els interins tots els sexennis que corresponguin. Li plantejarem al director general que demanàriem que aquest criteri fos extensible per a la concertada.

- *Respecte de la possibilitat de negociar un Acord de compromís de l'abonament de la paga dels 25 anys lligada al VI Conveni, tal com proposa l'article 62 i 62 bis del VI Conveni, l'Administració no té cap intenció de rubricar aquest acord, almanco aquest curs.*
- *Referent a la Paga Extra de Nadal 2012, l'STEI li comunicà que el nostre sindicat té presentada mitjançant un conflicte col·lectiu la reclamació de la paga, i que en aquest moment el tema està al TC.*

El director general diu que hi ha una partida per a pagar la irretroactivitat del R.D.10/2012 de l'1 de setembre. L'STEI li planteja que en el cas dels docents de concertada, la irretroactivitat no són els 44 dies del funcionariat (un 25%), sinó que el nostre sistema de pagament de prorates fa que el deute sigui del 75% del total de la paga extra. Els serveis jurídics de la Conselleria estudiaran el cas, i el traslladaran a la direcció general de Pressupostos.

- *L'únic compromís que assumeix el director general és el de cercar el finançament per poder abonar als docents el mes de febrer la part corresponent al deute salarial. La partida correspondria a un terç del 40% del deute (aprox. 1.830.000 euros).*

Us recordam que molts d'aquest fets ja els vàrem denunciar el curs 2013-14 i el primer motiu de les vagues efectuades va ésser per reclamar el retorn a la situació anterior."

Davant el canvi de criteri de la Conselleria a l'hora d'aplicar els descomptes per jornada de vaga, l'STEI Intersindical va presentar un escrit al registre en el qual demanava l'aplicació de la mesura amb caràcter retroactiu a les 18 jornades de vaga convocades el curs passat. Aquest va ser el document entregat:

+35 anys

Paulí Aguiló Vicente, amb D.N.I. n.º 78.193.539-W, secretari de l'Ensenyament Privat de l'**STEI Intersindical**, amb domicili a efectes de notificació a Palma, al carrer Jaume Ferran, 58 CP 07004, telèfon 971-90-16-00.

EXPOSA:

- Que durant el curs 2013-2014 l'**STEI** va convocar fins a **18 jornades de vaga** a les quals estaven convocats els treballadors i treballadores de l'ensenyament concertat de les Illes Balears.
- Que en aquell moment el criteri aplicat per l'Administració fou el de **descomptar 1'4 dies de sou** per jornada de vaga, el que constituïa una discriminació respecte del sector de l'ensenyament públic, que també participava de les vagues, i una penalització afegida als vaguistes.
- Que a la vaga de dia 15 de setembre es va tornar aplicar el criteri habitual de descomptar un dia per jornada de vaga.

Per tot això, i aprofitant el canvi produït en l'equip de gestió d'aquesta Conselleria (consellera, directors generals, ...),

DEMANA:

- Que el canvi de criteri s'apliqui d'ara en endavant i també amb efectes retroactius.
- Que es procedeixi a fer un **recàlcul de les quantitats** que es varen descomptar durant les 18 jornades de vaga a la concertada i es procedeixi a **reingressar** aquestes quantitats a les persones que legítimament van exercir el seu dret de vaga.

St.

Paulí Aguiló Vicente
Secretari Ensenyament Privat

Palma, 20 de novembre de 2014

SR. DIRECTOR GENERAL DE PLANIFICACIÓ I INFRAESTRUCTURES EDUCATIVES

El sindicat de tots i totes

PALMA
Jaume Ferran, 58
07004 Palma
Tel. 971901600
Fax. 971903535
mallorca@stei-l.org

MANACOR
Juan de la Cierva, 2
07500 Manacor
Tel. 971845505
Fax. 971843707
lleivant@stei-l.org

INCA
Avda. General
Luque, 223
Quarter General Luque
07300 Inca
Tel. 971881859
Fax. 971881810
inca@stei-l.org

MENORCA
Sant Rafel, 9
07760 Ciutadella
Tel. 971482919
Fax. 971484199
menorca@stei-l.org

EIVISSA
Madrid, 7, tr. -4'
07800 Eivissa
Tel. 971303912
Fax. 971398252
eivissa@stei-l.org

www.stei-l.org

**Escola de Formació en
Mitjans Didàctics**
Marçà Canals, 15
07005 Palma
Tel. 971910060
Fax. 971910061
escola.mitjans@stei-l.org

Desembre de 2014

Eleccions sindicals i nova victòria de l'STEI Intersindical

El 4 de desembre s'havien de dur a terme les eleccions sindicals i l'STEI Intersindical havia usat com a propaganda electoral, la realitat de la seva tasca que havia fet des que existeix, però especialment durant els darrers quatre anys. Aquest era el material que rebien els possibles electors:

*"AQUEST DIJOURS, 4 DE DESEMBRE... VOTA L'STEI!
 REPASSA AQUESTS QUATRE ANYS DE FEINA!
 LLEGEIX EL PROGRAMA COMPLET
 MIRA AQUEST VÍDEO!
 AQUÍ TENS ELS 204 CANDIDATS
 MISSATGE D'EN COSME ORELL, EL PRIMER DE LA LLISTA
 CONEIX N'EDELMIRO FERNÁNDEZ, EL DARRER DE LA LLISTA
 TU ETS LA CLAU! DÓNA FORÇA A L'EDUCACIÓ! VOTA L'STEI!
 RECORDA! Per votar t'has d'identificar. Seran vàlids DNI, carnet de cotxe i passaport"*

Davant la denúncia efectuada per les Associacions de Directors i Directores de Primària i Secundària, l'STEI Intersindical va manifestar la seva solidaritat i va reclamar a la conselleria d'Educació el pagament immediat dels endarreriments i va denunciar la política nefasta del Govern que ofegava econòmicament els centres públics i deteriorava els serveis públics.

Un president que bravejava de bon gestor i de controlar el dèficit públic era incapaç de complir amb una norma elemental: garantir partides pressupostàries aprovades, eren excuses de mal pagador i de pèssim gestor parlar de manca de liquiditat.

La conselleria d'Educació, Cultura i Universitats continuava sense publicar les adjudicacions durant tot el curs. L'STEI Intersindical va anunciar que ja havia posat en mans del seus serveis jurídics aquesta qüestió per presentar-ne contenciós administratiu.

El 4 de desembre va ser el dia de les eleccions sindicals per a escollir 43 representants a la Junta de Personal Docent no Universitari. Aquestes varen esser les dades principals:

Participació: 57,60%

Vots emesos: 6.754

Vots vàlids: 6.701

Vots en blanc: 249

Vots nuls: 53

Els resultats de la votació varen esser els següents:

STEI Intersindical: 2.152 vots, 32,11% del total. 15 representants a la Junta de Personal.

Alternativa: 1.229 vots, 18,34% del total. 8 representants a la Junta de Personal.

UOB (Unió Obrera Balear): 783 vots, 11,68% del total. 5 representants a la Junta de Personal.

ANPE-Sindicat Independent (ANPE-FSES): 779 vots, 11,63% del total. 5 representants a la Junta de Personal.

FE-CCOO: 765 vots, 11,42% del total. 5 representants a la Junta de Personal.

FETE-UGT: 744 vots, 11,10% del total. 5 representants a la Junta de Personal.

Això suposava que entraven dos nous sindicats, Alternativa, amb 8 representants i UOB amb 5, que se situaven en el segon i en el tercer lloc respectivament. L'STEI Intersindical perdia 6 representants, i els altres tres sindicats en perdien 7, 2 corresponien a FE-CCOO, 2 a ANPE i 3 a FETE-UGT.

Hi va haver diferents escrits a la premsa que destacaven la pèrdua de vots i de representants de l'STEI Intersindical, però quasi ningú no destacava que havien irromput a les eleccions dos nous sindicats al voltant de l'Assemblea de Docents, i que, perquè aquests aconseguissin representació, els altres sindicats n'haurien de cedir. Destacam l'article de Joan Lladonet que va publicar a *dbalear.cat*:

"ÈXIT A LES ELECCIONS SINDICALS, FINS I TOT PER A L'STEI INTERSINDICAL

Després d'unes eleccions qualssevol, és normal que sorgeixin analistes a dojo, i que cadascú faci la seva anàlisi segons el vidre de les seves ulleres dretanes, esquerranes, empàtiques, antipàtiques... fins i tot poden arribar a ser envejoses. Des de la meua talaia jubilada, i des de la meua escassa capacitat per entendre i predir la realitat política i sindical, vull aportar la meua anàlisi dels resultats electorals.

En primer lloc, he de dir que som afiliat a l'STEI des de la seva fundació, de la qual cosa n'estic ben orgullós. Orgullós de la feina feta per l'STEI durant aquestes quasi quatre dècades, de la seva defensa dels drets dels treballadors i les treballadores, de la seva lluita per un ensenyament de qualitat i inclusiu, de les consecucions que ha obtingut per a la llengua catalana i la seva normalització, de la seva capacitat per a la transformació pedagògica de l'escola, des de les escoles d'estiu dels 80 i dels drets assolits quant a l'autonomia escolar. El que menys m'importa és que això ho hagi aconseguit perquè ha guanyat totes les eleccions a les quals s'ha presentat amb una diferència substancial sobre la resta de sindicats. També estic orgullós de qualsevol altre sindicat que hagi ajudat a aconseguir aquests objectius, i decebut amb el sindicat o sindicats que hagin posat pals a les rodes perquè tot això no s'assolís.

El proppassat 4 de desembre es varen celebrar eleccions sindicals a l'ensenyament públic, eleccions que fa quasi 40 anys que guanya l'STEI, i una vegada més les ha guanyat. El que passa és que ha perdut 6 dels 21 representants a la JPDnU, que havia aconseguit el 2010. I això molta gent ho vol veure com un fracàs. Vist a través de les meves ulleres, que són molt simples, no ho és. Resulta que des que el president José Ramon Bauzá del PP va començar la present legislatura, el seu Govern no s'ha aturat d'intentar esbucar tot el que s'havia construït durant quaranta anys a educació. Molts dels atacs al sistema educatiu s'han duit a terme amb la intenció d'anorrear la llengua catalana, tal com ha fet a l'Administració pública i als mitjans de comunicació. Aquest atac continuat a l'educació en general i als docents en particular ha fet que sorgís una resistència i una protesta continuada, que no s'ha conformat amb l'acció que encapçalaven els sindicats existents. Això ha ocasionat el naixement de l'Assemblea de docents, i a l'ombra de l'Assemblea de docents, han nascut dos nous sindicats, Alternativa i la secció d'ensenyament de la UOB.

Aquests dos sindicats s'han presentat com la solució a tots els problemes educatius que eren incapaços de resoldre els sindicats existents. Com que han sorgit com a sindicats més progressistes i amb més capacitat de resoldre problemes que els actuals, és normal que hagin aconseguit una bona quantitat de vots de moltes persones que creien que el fet que n'hi hagués que feia molts d'anys que comandaven als altres sindicats, fos un defecte molt greu. Per tant, l'STEI ha hagut de cedir 6 representants dels 21 que tenia, UGT, n'ha cedit 3 dels 8 amb què comptava, la FE-CCOO n'ha cedit dos dels 7 que tenia, i ANPE, l'únic sindicat dretà n'ha cedit 2 dels 7 del 2010. Així s'ha aconseguit que 8 siguin els representants d'Alternativa i 5 de la UOB. Com que els 13 nous representants s'han presentat com a més progressistes i menys contaminats pel poder arrossegat durant molts d'anys, s'ha de dir que l'ensenyament està d'enhorabona, ja que el sindicat assembleari STEI, a vegades amb ajuda d'algun altre sindicat, i moltes vegades tot sol ha estat capaç de dur a terme, entre moltes altres, accions, actuacions i èxits com els següents:

Impugnar el decret del TIL, el 2013, demanant la suspensió cautelar del calendari d'implantació i aconseguint que el Tribunal de Justícia resolgués suspendre cautelarment l'aplicació del calendari.

Davant el Decret Llei que es va treure de la mànega el Govern del PP per a continuar aplicant el TIL, l'STEI Intersindical el va impugnar i ha aconseguit que la Justícia, el 2014, resolgués la nul·litat del Decret del TIL i la suspensió cautelar de l'ordre de desenvolupament, i advertiment de situar-lo fora de la Llei, quan el Govern intentava altres magarrufes per embullar fil.

Impugnar el Tribunal de selecció d'inspectors, del qual el Govern només podia nomenar el president, i n'havia de sortejar els vocals i l'havia conformat tot a dit. Va guanyar la impugnació als tribunals.

La consecució dels triennis per als interins, als quals sempre se'ls havien negat.

Sobre l'Ordre d'elecció de llengua, el Govern pretenia, en contra del que estava legislat, que tots els alumnes d'infantil i primària escolaritzats poguessin fer elecció de llengua, quan només la podien escollir els que es matriculaven per primera vegada. L'STEI va vigilar i va fer resoldre aquesta irregularitat il·legal.

Va denunciar davant el Tribunal d'Estrasburg, el Govern del PP de les Illes Balears, perquè volia fer desaparèixer la llengua catalana de l'Administració i de l'educació. Ho va fer en dues ocasions, el 2012 i el 2014.

Va mobilitzar l'ensenyament privat concertat davant totes les irregularitats comeses pel Govern contra l'escola.

L'STEI Intersindical ha duit a terme moltíssimes més actuacions, però globalment es pot dir que ha aconseguit fer xarxa, xarxa de país i xarxa de la gran nació, per a uns els Països Catalans, per a altres, la nació catalana. L'actuació per excel·lència de l'STEI ha estat haver aconseguit la unitat d'acció durant la moguda que va mantenir la vaga indefinida i el pols amb el Govern, al qual li ha costat dos consellers d'educació i un bon grapat de directors generals, a més, de la paralització dels projectes que volien enterbolir la tasca que es fa a l'escola.

Si ara, amb els nous resultats electorals, i amb forces renovades i progressistes, totes aquestes consecucions s'han de multiplicar, la comunitat educativa està vertaderament d'enhorabona."

L'11 de desembre, a les 10h, l'STEI Intersindical va entregar a la Fiscalia de les Illes Balears el document preparat pel Servei jurídic amb la informació rellevant sobre el procés de corrupció detectat a la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, arran d'un tracte de favor relacionat amb el nomenament d'un interí. Tot i que hi havia més casos sota sospita als quals estàvem fent el seguiment, aquest en concret havia provocat la dimissió del director general Miquel Deyà, responsable polític del nomenament dels interins.

També l'11 de desembre es va dur a terme una reunió en què la Conselleria va confirmar la defunció del TIL. El Govern ja havia tramitat la supressió del

Servei de Tractament Integrat de Llengües, que va passar a ser el Servei de Projectes Educatius.

Aquesta remodelació no va arribar tota sola; ho va fer acompanyada de molts canvis organitzatius dins la Conselleria que eren força polèmics. En definitiva, es tractava de molts canvis per mantenir determinats càrrecs dins l'estructura jeràrquica de la Conselleria.

Per aquestes dates, M. Antònia Font va escriure l'article que podeu llegir a continuació:

"PER UN BON ACORD: MOBILITZACIÓ I NEGOCIACIÓ!!

Som a un moment important d'una mobilització històrica, que ha tenguut un fort ressò dins i fora de les Illes, protagonitzada pel col·lectiu docent de les Illes Balears. Una mobilització sense precedents que ha tenguut el suport de tota la comunitat educativa i de la ciutadania de les Illes Balears i ha generat una onada de solidaritat i d'admiració per la seva força, la seva unitat d'acció i la seva capacitat d'organització. Una lluita duita endavant per docents, sindicats, pares i mares i alumnes per aconseguir un ensenyament de qualitat, inclusiu i en català.

Per a nosaltres les claus de l'èxit de la mobilització -i pendents encara d'una anàlisi conjunta amb tots els actors que hi han intervingut- passarien per considerar en primer lloc la passa endavant d'uns docents valents i decidits que, cansats de les retallades i d'atacs constants a la llengua i al professorat, proposen

a sindicats i companys, la vaga indefinida. Durant tot l'estiu es fan assemblees, reunions, rodes de premsa, vídeos, concerts per preparar la convocatòria de la vaga indefinida. En segon lloc la resposta dels sindicats STEI i FE-CCOO convocant conjuntament la vaga indefinida al sector públic dia 3 de setembre, que propicia que FETE-UGT i ANPE hi donin suport. L'Assemblea de docents, amb una gran capacitat de convocatòria i d'organització, enregistra una convocatòria de vaga indefinida dia 5 de setembre. L'STEI i FE-CCOO convoquen uns dies més tard vaga indefinida per als treballadors de la privada concertada i de les cooperatives d'educació.

Un factor molt important i decisiu és l'actuació de la FAPA, la COAPA i les Associacions de pares i mares d'Eivissa, Formentera i Menorca que han fet costat als docents i a les seves reivindicacions. Tenim la sort de comptar amb uns pares i mares preparats i compromesos. Un cop començada la vaga, les AMIPA proposaren la campanya "aules buides" i no dugueren els seus fills a classe per ajudar els mestres a aconseguir les seves reivindicacions.

Però els autèntics protagonistes són els docents de totes les illes, tant de la pública com de la privada concertada, els de les cooperatives d'ensenyament i els alliberats sindicals que han secundat la vaga indefinida. La nostra universitat ha tengut també un paper important de suport, d'assessorament i de participació. Ho ha fet amb al·legacions, informes, estudis, articles, manifestos, fets des de diferents facultats i departaments de pedagogia, de filologia catalana i anglesa, ha ofert assessorament jurídic... fins i tot el rector s'oferí com a mediador.

No podem oblidar tampoc els dos anys de mobilitzacions anteriors, concentracions, manifestacions, vagues d'un dia, de dos, una vaga de fam i altres mobilitzacions fetes des de la unitat d'acció entre sindicats, pares- mares i alumnes. La via judicial també ha ajudat a incrementar la mobilització. S'ha duit endavant pels sindicats -que varen impugnar el juny el Decret TIL i demanaren la suspensió cautelar del calendari d'aplicació- i per part del PSIB-PSOE, que va dur la Llei de funció pública davant el Tribunal Constitucional i ara estudia dur-hi el Decret Llei TIL. La feina dels grups parlamentaris de l'oposició ha duit la situació del conflicte i la preocupació per l'educació, al Parlament.

L'existència de plataformes i assemblees establertes a cada illa. La Plataforma Crida, que fa dos anys que hi treballen conjuntament docents i pares i mares, ha aconseguit fer accions a cada centre, tancades, debats, perolades i difondre les camisetes verdes que tots hem decidit adoptar com l'element que ens identifica i ens uneix. L'Assemblea de mestres i professors en català, present a totes les illes, des del juliol del 2011, ha estat impulsora de la campanya dels llaços -nascuts a un IES de Mallorca- arreu dels Països Catalans i el juny de 2012, juntament amb l'STEI i Drets Humans de Mallorca, va anar al Parlament europeu per denunciar la vulneració dels drets lingüístics i socials per part del Govern Bauzá. El 9 de març de 2013 va fer una mobilització conjunta a totes les illes i arreu dels PPCC. La Coordinadora de professors preocupats d'Eivissa, els Docents associats de Formentera, la Plataforma per l'ensenyament públic de Menorca, la de Manacor... Totes aquestes entitats han fet i fan un treball que ha propiciat l'èxit de la mobilització actual.

També s'ha de valorar el paper que han tengut les Associacions de directors i la d'inspectors que han treballat perquè la mobilització assoleixi els seus objectius, es mantingui l'autonomia de centres i es compleixi la legislació vigent. Fora de la comunitat educativa hi ha hagut entitats que han expressat el seu suport als docents que han fet vaga, com l'OCB, Acció Cultural de Menorca o l'Institut d'Estudis Eivissencs, el Consell de la Societat civil de Mallorca, l'Assemblea de Moviments Socials dins les nostres illes i a fora el moviment Enllaçats per la Llengua, Acció Cultural del País Valencià...

Finalment tres aspectes més. L'església de la part forana de Mallorca ha fet un manifest de suport i fins i tot el bisbe ha demanat la solució negociada del conflicte. I molts d'ajuntaments, fins i tot del PP, han fet resolucions a favor de les reivindicacions dels docents i en contra del TIL i n'han demanat la voluntarietat d'aplicació. Però, l'agent catalitzador de primer ordre d'aquesta mobilització social, ha estat José Ramón Bauzá. A l'estiu quan ja estava anunciada la vaga a l'inici de curs, no convocà ni els sindicats ni tampoc l'assemblea de docents, a parlar del tema amb la intenció d'evitar un inici de curs anormal. S'imposa el seu estil de governar, tallar caps i expedientar. El 31 de juliol s'obren expedients disciplinaris a tres directors de Menorca. Dia 6 de setembre, l'STEI i FETE UGT guanyen, davant el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears (TSJIB), la suspensió cautelar del calendari d'aplicació del TIL. Bauzá, el mateix dia, publica un Decret llei per burlar la sentència del TSJIB. Aquest fet és un dels detonants que suma més gent a la vaga i més persones se solidaritzen amb la causa dels docents.

Un dels punts culminants va ser la manifestació de suport de la societat civil a la comunitat educativa. Més de 100.000 persones sortien al carrer dia 29 de setembre a totes les illes.

Mentrestant el Govern Bauzá no ha mogut peça, no ha escoltat els docents ni el clam i la veu d'aquest milers de ciutadans illencs que ara tenen una cosa més clara: el president no escolta la veu del poble. I els docents no perden suports i continuen la lluita. El TIL s'ha estavellat als centres. És inaplicable.

La darrera clau de l'èxit, encara pendent d'aconseguir, tancar la negociació amb un bon acord. Ara, això és el més important per a nosaltres, després d'iniciar l'activitat lectiva. Hem de reiniciar el procés negociador amb la Conselleria per aconseguir un bon acord. Es preparen noves mesures de pressió. S'escampa la mobilització a la resta de l'Estat amb la feina dels sindicats i els docents organitzats en assemblees verdes, grogues... Nosaltres tenim a Bauzá i tots tenim a Wert! La lluita no ha acabat: voluntarietat d'aplicació del Til, no a les retallades, no a la LOMCE!

Reclamacions a concertada

L'STEI Intersindical va recordar que a la mesa del 10 de novembre es varen explicar les dificultats que tenia el departament de nòmines per actualitzar-les als horaris d'aquest curs de cada docent. En aquell moment, l'STEI va fer una petició per escrit perquè es reforçàs de forma puntual aquest servei, pels inconvenients que estava causant a les persones treballadores.

A la nòmina de desembre ja s'hauria d'haver produït l'actualització de totes les nòmines (excepte els nous triennis). De totes maneres, si en algun cas concret no hagués estat així, vàrem demanar que es posassin en contacte amb nosaltres perquè poguéssim realitzar les gestions oportunes de manera personalitzada.

L'STEI Intersindical també va informar que una vegada presentat el primer esborrany d'un nou decret d'especialitats de secundària, que havíem fet arribar als afiliats, el 13 de novembre, s'havien produït reclamacions per part dels sindicats, de la FAPA i d'alguns governs autonòmics del Partit Popular, per considerar que hi havia certes contradiccions en el document.

El Govern estatal, en la reunió amb la part sindical, va decidir retirar l'esborrany i es comprometé a elaborar-ne un de nou, és a dir, un nou Reial Decret, que es presentarà en breu. Aquest decret hauria d'estar aprovat a final d'abril i publicat el mes de juny, ja que el proper curs entra en vigor per l'aplicació de la LOMCE a ESO. Sembla que el nou text podria estar redactat en dues parts, una per a pública i una per a privada-concertada.

Gener de 2015

Nova Junta de Personal i cap a un Pacte per l'Educació

El 9 de gener de 2015, l'STEI Intersindical va informar de quins eren els tràmits que s'havien de fer per a cobrar el 24% de la paga extra perduda el 2012. Feia a saber que el personal docent en situació de servei actiu no havia de presentar cap sol·licitud, que el pagament es realitzaria d'ofici.

Que els que havien de demanar per escrit l'ingrés eren:

- El personal que no estigués en situació de servei actiu o assimilat havia d'omplir el model 1.
- El personal que hagués passat a prestar serveis en una administració diferent havia d'omplir el model 2.
- En el cas que el personal de què es tractàs hagués mort en entrar en vigor aquesta Llei, s'havia d'omplir el model 3.
- La Conselleria no havia especificat quan faria efectiu el pagament.

El 15 de gener, l'STEI Intersindical va denunciar que el Govern Bauzá feia parts i quarts i no pagava els sexennis. Per això demanava la dimissió dels consellers Núria Riera, Juan Manuel Lafuente i José Vicente Marí. L'STEI va informar del que havia passat amb el comunicat següent:

"EL PP, VA DEIXAR EN EVIDÈNCIA AQUESTS CONSELLERS, introduint una esmena que només afavoria els interessos retributius del personal de l'IB-Salut i que modificava la Llei de Pressuposts de la CAIB.

La modificació de la Llei de Pressuposts de la CAIB de 2015, a través de la tramitació parlamentària del Decret Llei 1/2014 que modifica l'ordenació farmacèutica, només permetrà que el personal sanitari, amb efectes de 2015 (per tant, des de gener d'enguany) vegi satisfets els seus interessos retributius amb l'aplicació del darrer tram (25%) que els quedava de la carrera administrativa.

Per a la resta dels empleats públics de l'Administració autonòmica continua regulant que els possibles acords en matèria de carrera professional tendrien efectes econòmics en el darrer trimestre de 2015, amb la novetat que es podran fer pagaments a compte.

Des del nostre punt de vista, es tracta d'una interferència i menyspreu del Partit Popular cap a l'executiu autonòmic, presentant esmenes amb nocturnitat i traïdoria (el PP fou el darrer grup parlamentari a registrar les esmenes, dia 12 de gener a les 13.51 hores) per modificar, ni més ni manco, la Llei de Pressuposts de la CAIB, que duu 13 dies en vigor, i introduint una nova disposició final a un Decret Llei que res té a veure en matèria de funció pública.

Hem de recordar que el mateix grup parlamentari del PP ja va presentar esmenes, i que òbviament s'acceptaren, a aquests mateixos articles en la tramitació parlamentària del Projecte de Llei dels Pressuposts de la CAIB, establint que els acords de la carrera professional tenguessin efectes en el darrer trimestre de 2015. Ara torna presentar esmenes a les seves esmenes.

L'anunci públic, a final del 2014, de mobilitzacions del personal de l'IB-Salut, ha dut el Partit Popular a prendre aquesta mesura discriminatòria entre el personal empleat públic de l'Administració autonòmica.

Mentre, la resta d'empleats públics, com són el personal docent i el personal funcionari i laboral de serveis generals, mantenen suspesos els seus acords retributius. El menyspreu cap a aquest personal és evident.

Aquests tres consellers, d'Educació, d'Administracions Públiques i d'Hisenda i Pressuposts, han de presentar la seva dimissió per la seva incapacitat negociadora per resoldre les demandes de la resta del personal empleat públic."

L'STEI Intersindical va informar que el 21 de gener va tenir lloc la constitució de la nova Junta de Personal sorgida de les eleccions sindicals del desembre. A la sessió es triaren president i secretari. La vicesecretaria va quedar vacant i també va quedar ajornada l'elecció dels membres de la Junta permanent.

Pel que feia als càrrecs, l'STEI, com a sindicat més votat, va presentar candidat a la presidència i va plantejar que la vicepresidència i la secretaria fossin per als sindicats que havien quedat segon i tercer respectivament. Tot i la generositat de la proposta, aquesta no va ser acceptada. Així i tot però, l'STEI no es va presentar a cap altre càrrec per facilitar la pluralitat.

Finalment, Cosme Orell, de l'STEI, fou elegit president i Maria Gràcia Vila, d'Alternativa, secretària. En els dos casos, els candidats varen comptar amb els vots d'ANPE. Inexplicablement, cap altre sindicat es va postular per a la vicepresidència que, com hem dit, va quedar vacant.

L'STEI Intersindical va fer les seves primeres propostes a la Junta de Personal que s'havia format i va demanar la convocatòria urgent d'una mesa sectorial

d'educació, on es tractassin diversos temes que el sindicat considerava prioritaris: la millora de les condicions sociolaborals del professorat, la reclamació d'una oferta pública d'ocupació, el pagament dels 44 dies corresponents a la paga extraordinària suprimida l'any 2012, el descongelament dels sexennis per a tothom i l'equiparació dels sexennis dels interins, la recuperació de plantilles, la retribució salarial anterior a les retallades en cas de baixa, la reducció de les ràtios, la transparència de l'adjudicació de substitucions, etc.

Pel que feia al Pacte per l'Educació, el sindicat es mostrà ferm a l'hora de reivindicar que s'hi recollís la millora de les condicions sociolaborals. Per a l'STEI, hi havia dos aspectes fonamentals en aquests moments: que es revertís la situació de retallades que estava patint el sistema educatiu, i, pel que feia al tractament de la llengua catalana, que l'elaboració del Projecte Lingüístic de cada centre fos regulat a partir del Decret de Mínims.

Per a nosaltres és imprescindible l'ajornament de l'aprovació de la LOMQE i propugnam la seva derogació.

L'STEI Intersindical va informar sobre la situació de la caixa de resistència de l'STEI, al dia 22 de gener i va afirmar que el saldo del compte de l'STEI i Enllaçats per la llengua era de 0 euros. Tots els doblers recaptats s'havien repartit de manera ponderada i proporcional als dies de vaga realitzats entre tots els sol·licitants.

El conjunt de sol·licitants havien patit descomptes per un import total de 631.666,20 €. En total s'havien repartit 44.291,45 € entre 748 persones. També s'havien fet els tràmits amb Hisenda.

La gestió d'aquesta caixa havia estat modèlica perquè des del principi, tant els donants com els beneficiaris havien tingut clars els criteris de gestió i que els doblers s'havien destinat exclusivament als vaguistes.

Davant els continus retalls de les prestacions de MUFACE, el 23 de gener, l'STEI Intersindical va enviar als mitjans de comunicació el comunicat següent:

"L'STEI DENUNCIA QUE LA PÈRDUA DE PRESTACIONS DE MUFACE ÉS UN ATAC FRONTAL ALS DRETS DELS TREBALLADORS

Les conseqüències que està tenint el nou conveni subscrit entre MUFACE i les entitats asseguradores per a l'any 2015 són nefastes per al conjunt de les treballadores i els treballadors públics de les Illes Balears. L'STEI es fa ressò de les nombroses queixes que li han fet arribar moltes persones que han vist molt deteriorada la seva assistència sanitària amb la pèrdua de molts professionals i prestacions de les quals podien gaudir fins fa poc.

L'STEI denuncia, en primer terme, les conseqüències que aquesta situació té per a moltes persones del sector públic de les Illes Balears, alhora que deplora l'actitud de les companyies asseguradores que es volen lucrar en la prestació d'un servei que és equiparable al que ofereix el Sistema Nacional de Salut. Tampoc és de rebut que algunes companyies tinguin un quadre "Premium" on mantenen metges, serveis i hospitals, mentre els mutualistes de MUFACE disposen només del quadre mèdic indispensable.

L'STEI considera inadmissibles, a més, els greuges que es creen als mutualistes i tots els perjudicis que suposa haver de canviar d'hospital, de servei i d'especialistes, un fet que ha estat molt freqüent al llarg dels darrers anys. De la mateixa manera denuncia que les entitats asseguradores mantenen un bon quadre de serveis mèdics per a les mutualitats de les Forces Armades i del personal de Justícia, mentre es retalla el dels membres de MUFACE.

A més, en les dates en què ens trobam, quan la grip comença a sentir-se amb tots els seus efectes, els funcionaris de les Illes Balears malalts de grip que han d'estar una setmana de baixa veuen reduïda la seva nòmina en uns 150 euros de mitjana a causa d'aquesta absència per malaltia.

L'STEI tornarà a sol·licitar a l'Administració que les malalties infecto-contagioses siguin una excepció a la disminució de retribucions que es pateixen per una incapacitat temporal.

L'STEI es compromet a sol·licitar una entrevista amb el director provincial de MUFACE en què exigirà el compliment estricte del conveni subscrit amb les entitats per a l'any 2015, alhora que reclamarà una millora del concert que se subscriví per al proper any. Prou retalls als drets del funcionariat de les Illes Balears!"

L'STEI Intersindical, el 29 de gener, també va denunciar el fet que el MEC volgués reformar la universitat i potenciar la seva privatització. Ho va fer amb el comunicat següent:

"LA REFORMA CONTRA LA UNIVERSITAT PÚBLICA: UN ALTRE ATAC DEL MINISTRE WERT

El MEC es disposa a reformar la universitat per potenciar la seva privatització, per fer-la més cara, i per dificultar l'accés i la mobilitat del professorat universitari. Aquesta reforma es farà mitjançant tres reials decrets que el MEC té en tramitació en aquests moments, encara que ja l'any 2012 el ministre Wert va donar pistes de per on volia que anàs la seva reforma universitària: la brutal disminució de la inversió pública i l'encariment de les taxes, d'una banda; i l'augment de l'horari lectiu del professorat per un altre, varen ser mesures que indicaren clarament la política universitària que volia seguir el Partit Popular.

El Govern de l'Estat pretén facilitar, encara més, la creació d'universitats i centres universitaris privats, i potenciar la dinàmica actual, que ha permès passar de 13 universitats privades que hi havia fa 15 anys a les 32 actuals. I per aconseguir-ho han presentat el "Projecte de Reial Decret de creació i reconeixement d'universitats i centres universitaris", amb el qual pretenen modificar i disminuir els requisits exigits per a la creació d'universitats; com per exemple, amb l'eliminació del requisit que els títols a impartir cobreixin les diferents branques del coneixement, des d'Enginyeria fins a Humanitats, o amb la supressió del requisit de tenir en compte la demanda per major població escolar.

Tampoc no necessitaran per a la seva creació l'informe favorable de la Conferència General de Política Universitària, ni s'especifiquen quins són els recursos adequats que necessiten per complir les seves finalitats, ni se'ls exigeix l'aportació de garanties financeres per assegurar el seu finançament.

Sense donar temps a la implantació i l'avaluació dels diferents estudis de Grau imposats per l'aplicació del Pla Bolonya, el Ministeri pretén amb el "Projecte de Reial Decret pel qual es modifica el RD 1393/2007, pel qual s'estableix l'ordenació dels ensenyaments universitaris oficials i el RD 99/2011, pel qual es regulen els ensenyaments oficials de doctorat" modificar els estudis de Grau (quatre anys i 240 crèdits) i de Màster (un any i 60 crèdits), i que les universitats modifiquin la durada dels seus graus i màsters, amb la implantació de graus de tres anys i màsters de dos.

L'objectiu sembla clar: encarir els estudis universitaris, ja que les taxes de les matrícules dels màsters són bastant més elevades que les dels graus. Aquesta mitjana, a la qual cal unir la disminució del nombre i la quantia de les beques, sembla destinada clarament a endurir l'accés a la universitat per qüestions econòmiques.

L'activitat docent continua infravalorada en el "Projecte de Reial Decret pel qual es modifica el RD 1312/2007, pel qual s'estableix l'acreditació nacional per a l'accés als cossos docents universitaris", doncs, al costat d'aquesta infravaloració, els procediments d'avaluació dels mèrits i competències dirigits a obtenir l'acreditació necessària per accedir als cossos docents universitaris són menys clars i imparcials que els actuals, mentre s'endureixen els requisits que faciliten l'accés i la mobilitat del professorat universitari, i es permet la valoració de la feina externa a la universitat quan els mèrits de docència i investigació siguin insuficients."

Quan ens trobam en un moment en què el Govern del PP ha destruït gran part del sistema educatiu i ha creat un greu conflicte a les escoles, la societat en general i la comunitat educativa en particular, cerquen el diàleg per poder arribar a un Pacte per l'Educació. També a final de gener, l'STEI emetia el comunicat següent:

"LA DRETA ECONÒMICA VOL USAR EL PACTE PER L'EDUCACIÓ COM A CAVALL DE TROIA

En aquest moment, quan fa uns anys que patim un govern despòtic en matèria educativa, fa més falta que mai el diàleg i l'esperit de pacte en aquesta qüestió. Aquesta ha estat la voluntat de moltes persones i moltes organitzacions. Ara bé, els sectors més neoliberals volen aprofitar la conjuntura i segrestar aquesta necessitat de pacte en benefici seu.

El document presentat inclou la doctrina neoliberal del Cercle per l'Educació (el qual està format per moltes organitzacions alienes al món educatiu: Col·legi de veterinaris, Federació Empresarial Hotelera de Mallorca, Cambra de Comerç de Mallorca, Cercle d'Economia, Col·legi d'Advocats, Col·legi de Notaris, Col·legi d'economistes...).

La dreta neoliberal vol emprar el "Pacte per l'Educació" com un cavall de Troia al sistema d'ensenyament públic i democràtic. Consideram que el "Cercle per l'educació" ha emprat el treball i la bona voluntat de tota la gent i les organitzacions que han participat a les reunions com a coartada a la seva doctrina, la qual cosa suposa una greu falta de respecte a tota la comunitat educativa i a la feïnada que s'ha feta.

Pel que fa a l'articulat, volem fer menció especial als punts següents:

Gestió dels centres

El document demana un model de gestió de centres a les antípodes d'allò que els docents reclamam. L'STEI defensa la democratització del sistema educatiu i de la presa conjunta de decisions. El "Pacte per l'educació" defensa tot el contrari: els centres han d'estar gestionats per un líder (el director) com si fossin centres privats.

Literalment, el document diu "L'exercici de la funció directiva comporta intervenir en els procediments de provisió de personal docent per concurs específic i de provisió especial". Això comportaria seleccionar els docents amb els criteris personals dels directors dels centres i al marge de barems públics i qualsevol altra mesura objectiva d'accés a la funció pública que tenguí en compte la igualtat, mèrit, capacitat i publicitat. Per tant, s'introdueix l'obscurantisme i el clientelisme en la provisió de places públiques. En aquest sentit, el document assumeix l'esperit i la lletra de la LOMQE, Llei de la qual l'STEI en demana la retirada.

Un altre punt lligat a l'anterior és la introducció de la carrera professional. Segons això, els docents es classificarien en quatre grups (novell, aprenent, avançat i expert) amb unes retribucions diferents a cada categoria. Aquesta classificació suposaria:

- *La precarització de la major part de les places, ja que només els docents "experts" podrien gaudir de bones condicions laborals.*
- *Un altre motiu per al clientelisme, ja que no queda clar com es classificarien els docents.*

Condicions laborals dels docents

- *El pacte per l'educació hauria d'especificar les demandes en qüestions de condicions laborals del col·lectiu docent. En aquest sentit, l'STEI reclama que el pacte exigeixi:*
- *Substitucions immediates de les baixes*
- *Retribució íntegra en cas de baixa*
- *La recuperació dels sexennis*
- *Recuperació de la resta de complements congelats amb les retallades*
- *Recuperació de les plantilles*
- *Convocatòria d'oposicions*

Model lingüístic

- *El document ha d'exigir el manteniment del Decret de Mínims i el ferm compromís que el català sigui la llengua vertebradora del sistema educatiu."*

El Govern no paga el que deu al professorat de la concertada

L'STEI Intersindical va informar que el dimecres, 7 de gener de 2015, havia tengut lloc una reunió entre representants de l'STEI i el nou director general d'Educació i Cultura, Antoni Vera. En aquesta reunió s'havien tractat els temes següents:

"PAGA EXTRA 2012: La Llei de Pressupostos de la CAIB (BOIB 178 de 30 de desembre), en el seu article 15 parla de la recuperació de part de la paga de Nadal de 2012. A l'apartat 9 manifesta que les quantitats han d'esser abonades, com a màxim, dia 30 de juny de 2015.

La intenció de l'Administració és la d'abonar els 44 dies de la paga de Nadal de 2012. Pel tema de la ir-retroactivitat, aquesta quantitat no es correspon amb tot el que es pot reclamar per via judicial, com ha fet l'STEI en el seu conflicte col·lectiu. Estam pendants de saber si ens tornaran la part corresponent als 9 mesos de prorrates.

Els beneficiaris serien les persones que feien feina en aquell moment a cada centre o, en el seu cas, els seus hereus.

ENDARRERIMENTS: Segons l'acord d'abonament d'endarreriments, a final de febrer s'ha d'efectuar el primer pagament; per això, li vàrem demanar al director general que concretàs les quantitats que fa comptes abonar l'Administració."

LSTEI Intersindical va comunicar que el BOE del 3 de gener de 2015 va publicar el RD 1105/2014 que contenia els nous currículums d'ESO del MEC. A partir d'aquest, s'haurien de configurar els autonòmics. Les comunitats autònomes d'Andalusia, Catalunya, Astúries i Canàries, en vista que s'havien publicat tan tard, demanarien que l'aplicació de la LOMQE s'endarrerís un any.

El 13 de gener, l'STEI Intersindical va fer el comunicat següent per al professorat de privada-concertada:

"PAGA EXTRAORDINÀRIA. NADAL 2012. ENSENYAMENT CONCERTAT

Els responsables de la conselleria d'Educació ens han informat que el Servei de Nòmines de concertada actualitzarà les nòmines per abonar aquesta paga extra a la nòmina de gener o, si tècnicament no és possible, a la de febrer.

Si s'aplica el criteri de la "irretroactivitat" de les prorrates produïdes als docents de concertada, la quantitat a abonar correspondria al 66% de la paga extra de Nadal 2012, fet del qual ja hem informat la Conselleria.

Des de l'STEI continuarem amb el CONFLICTE COL·LECTIU presentat el mes de desembre de 2013 per recuperar el pagament de la paga extra de desembre de 2012, pendent de la decisió del Tribunal Constitucional.

Als docents que tenen nòmina a la Conselleria se'ls aplicarà d'ofici l'abonament de la part de la paga extra.

IMPORTANT:

Els docents que en aquest moment no estan en actiu o que varen acabar la relació contractual amb el centre i tenen dret a la paga extra, la poden reclamar. El termini per a presentar reclamacions és fins al 30 de juny de 2015.

Des de l'STEI us fem arribar aquest model per a fer la reclamació les persones que durant el 2012 estaven en pagament delegat.

En el cas de les persones contractades que no tenien pagament delegat, us podeu posar en contacte amb nosaltres per fer la reclamació."

Aquí teniu el model de reclamació:

"RECLAMACIÓ DE LA PAGA EXTRA DEL DESEMBRE DE 2012

A la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats del Govern Balear, Servei de Pagament Delegat dels Centres Concertats

En/Na..... major d'edat, amb DNI núm., amb domicili a fi i efectes de notificació al carrer..... núm. de....., amb CP..... núm. de telèfon i correu electrònic.....

EXPOSA:

Que l'article 15 de la Llei 13/2014, de 29 de desembre, de pressupostos generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 2015, "Recuperació parcial de la paga extraordinària i addicional del mes

de desembre de 2012", preveu que el personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i de la resta d'ens del sector públic autonòmic al qual es va suprimir la paga extraordinària del mes de desembre de l'any 2012 ha de percebre les quanties que corresponguin a conseqüència de la recuperació d'una part equivalent a quaranta-quatre dies de la paga extraordinària i addicional del mes de desembre de 2012.

Al seu punt 8 diu "Pel que fa a l'àmbit de l'ensenyament privat sostingut totalment o parcialment amb fons públics, la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats ha de finançar la part corresponent al 24,04% de la segona paga extraordinària, o de la quantia equivalent, del personal docent no universitari dels centres privats concertats de les Illes Balears que va deixar de finançar per l'aplicació de la disposició addicional quinzena del Decret llei 5/2012, introduïda pel Decret llei 10/2012".

Que des de dia de..... de 20.... vaig deixar de formar part del centre de treball..... amb motiu de

Que en el moment en què l'Administració aboni les quantitats de la paga extraordinària que deu, aquest pagament també s'ha de fer efectiu en la meva persona.

Per això

DEMANA:

Que en consonància amb el cos argumental, aquesta Administració tenguí a bé abonar-me la quantitat que em pertoqui i es faci a la llibreta o compte corrent obert a l'oficina del banc, situada al carrer de..... CP....., les dades del qual són IBAN:

Aquesta reclamació també s'ha efectuat en dia i forma a la conselleria d'Educació, Cultura i Universitats de les Illes Balears.

Signat:

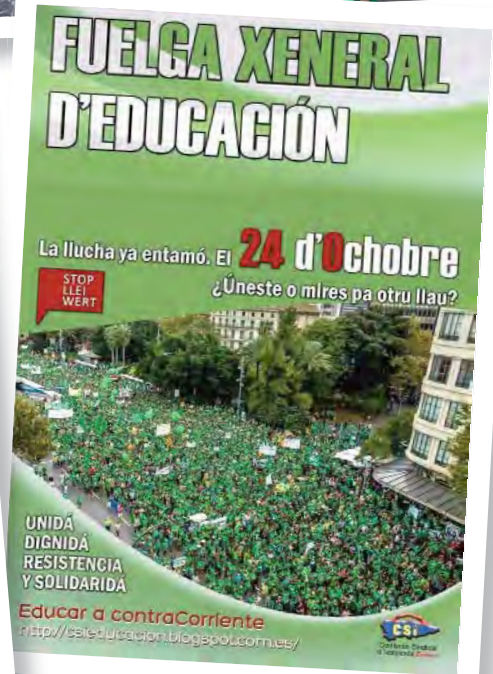
Palma, d de 201...

SENYOR DIRECTOR GENERAL D'EDUCACIO I CULTURA"

Davant la confusió d'informacions respecte de l'abonament d'una part de la paga extra de 2012, així com de l'abonament dels endarreriments corresponents a l'actualització de les taules salarials al personal docent de la concertada, l'STEI Intersindical va reiterar davant la direcció general d'Educació i Cultura i davant la direcció general de Planificació i Infraestructures la petició perquè se celebri una mesa de concertada, com ja va fer dia 19 de gener. Esperàvem per part de l'Administració que se'ns informàs d'una manera oficial de terminis i quantitats.

També volíem que se signàs un acord que garantís l'abonament de la paga d'antiguitat per a totes aquelles persones que haguessin adquirit el dret durant el VI Conveni.

El 2015 continua... i la lluita de l'STEI Intersindical per millorar la qualitat de l'educació... també.

DIVENDRES 18 D'OCTUBRE 20 H
CLAUSTRE DE SANT BONAVENTURA
REFLEXIONS
SOBRE EL TIL

PARTICIPARAN:

- PERE RÍOS** President associació d'inspectors
- BERNAT SUREDA** Catedràtic de Teoria i Història de l'Educació
- ANTONIA SERRA** Directora IES Damià Huguet (Campos)
Membre de l'associació de directors ADESMÀ
- JUAN CARLOS HORRACH** Pare del CEIP Rei Jaume III
- FRANCISCA LASCOLAS** Regidora de l'Ajuntament de Llucmajor
- ANTONI SALVÀ** President de l'AMPA CEIP Rei Jaume III
Un representant de la Conselleria d'Educació

ORGANITZAT PER

- AMPA CEIP SA MARINA**
- AMPA CEIP REI JAUME III**
- AMPA IES LLUCMAJOR**

CONCERT SOLIDARI
 dels Músics de la **SIMFÒNICA DE LES ILLES BALEARS**
 sota la Direcció d'Agustí Aguiló

ESCOLTA!
 PER UNA CULTURA I EDUCACIÓ DE QUALITAT

DIUMENGE 27 D'OCTUBRE
 A LES 19 h AUDITORIUM DE PALMA
 aforament limitat

15€

A BENEFICI DE LA CAIXA DE RESISTÈNCIA DE L'ASSEMBLEA DE DOCENTS DE LES ILLES BALEARS

venda d'entrades:
 directament en taquilles AUDITORIUM
 o través d'internet en www.ticketmaster.com

ORGANITZA **FEDERACIÓ D'ASSOCIACIONS DE VEÏNS DE PALMA**

NO ÉS UN CURS NORMAL

AQUEST CURS

PERQUÈ EN UNA VAGA DE MÉS DE 21 DIES LA CONSELLERIA NOMÉS HA CONVOCAT UNA SOLA VEGADA EL COMIË DE VAGA DE CONCERTADA.

PERQUÈ EL PROFESSORAT DE CONCERTADA I DE PÚBLICA COMPARTIM LES MATEIXES REIVINDICACIONS.

PERQUÈ 73 CENTRES CONCERTATS HAN FET VAGA MALGRAT LES PRESSIIONS D'ALGUNES DIRECCIONS.

PERQUÈ L'STEI CONVOCA VAGA, ALTRES SINDICATS S'ADHEREIXEN I D'ALGUNES NO'N HEM SABUT RES.

PERQUÈ EL DECRET INTEGRAT DE LLENGÜES AECTA EL PROFESSORAT I L'ALUMNAT DELS CENTRES CONCERTATS.

PERQUÈ LA MANIFESTACIÓ DEL 29-S HA DEMOSTRAT EL SUPORT DE LA CIUTADANIA AL PROFESSORAT DE L'ENSENYAMENT CONCERTAT.

STEI **AIXÒ NO S'HA ACABAT**

ASSEMBLEA d'afiliats d'ensenyament

Dimecres

27 de novembre

a les 17,30h

MALLORCA: Teatre de Binissalem
Plaça de l'Església

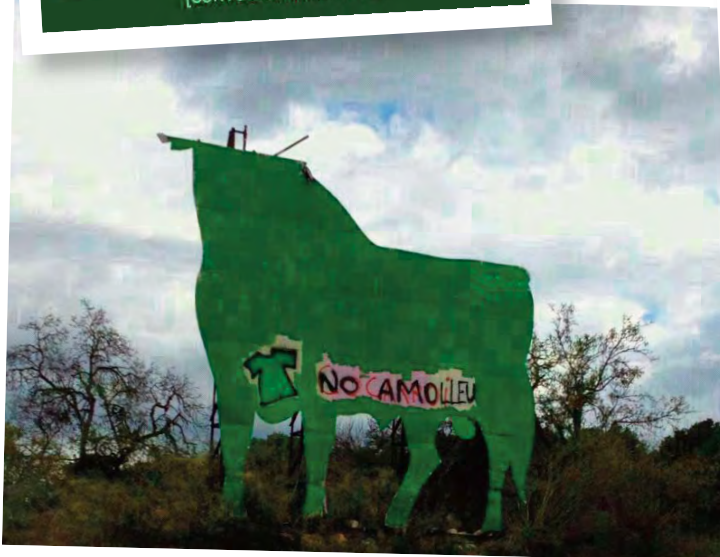
MENORCA: Centre de convencions
des Mercadal

EIVISSA: Seu de l'STEI

COMPTAM AMB TU!

STEI
INTERSINDICAL

EN
EDU
CA
CIÓ
ANAM
AL
REVÉS
D'EU
ROPA

EDUCACIÓ

MANI
FESTA
CIÓ A
PALMA

DIJOURS
22 DE
MAIG
19.00h
a Delegació
de Govern

RECORREGUT:
Delegació
de Govern,
Passeig del Born,
Consolat de la Mar

RETALLADES
TIL
LOMCE

CONVOCATÒRIA UNITÀRIA

 A black and white photograph of a woman's face with black tape covering her mouth. She has her hands on either side of her face, as if holding the tape in place.

Per la llibertat d'expressió
i per la democràcia

Concentració contra la Llei de símbols

19 desembre, 11 h
al Parlament

STEI - FETE UGT - ANPE - FE CCOO
ASSEMBLEA DE DOCENTS
OCB - FAPA - PLATAFORMA CRIDA
JUBILATS PER MALLORCA

 A poster for a concentration. At the top, it says "CONCENTRACIÓN" in green letters. Below that is a photograph of a large crowd of people, many wearing green shirts.

EN APOYO A LA HUELGA INDEFINIDA DE DOCENTES EN BALEARES

PROVINCIAS

- Sevilla: SUB. DE GOBIERNO PROG.
- Málaga: PRO. LA CONSTITUCION 1900
- Granada: SUB. DE GOBIERNO PROG.
- Cádiz: SUB. DE GOBIERNO PROG.
- Almería: SUB. DE GOBIERNO PROG.

MÁS INFORMACIÓN EN LAS
MAREAS PROVINCIALES

27 SEP

SU LUCHA ES
NUESTRA LUCHA.
SU VICTORIA
LA DE TOD@S

Por una **EDUCACIÓN PÚBLICA**
de tod@s y para tod@s

CONVOCA:

UN MESTRE EN VAGA TAMBÉ EDUCA!

SI VOLEM SERVEIS PÚBLICS, HI HA D'HAVER PERSONAL EMPLEAT PÚBLIC

- hospitals
- serveis socials
- serveis administratius
- museus/biblioteques
- polícia
- bombers
- centres educatius universitat
- serveis municipals

retallen l'educació, retallen NO a la LOMCE!

No a la LOMCE

Per un Conveni Autònom a l'ensenyament concertat

TREBALLADORS I TREBALLADORES DE CONCERTADA PROU RETALLADES

CONTRA LES RETALLADES

EN DEFENSA DE L'ESCOLA I DEL PROFESSORAT DE L'ENSENYAMENT PÚBLIC

LA MAJORIA SILENCIOSA NO HA POGUT VENIR, ESTÀ CERCANT FEINA!!!

LA CONCERTADA, pel consens educatiu NO a la LOMCE

NO A LA LOMQE A LA MANIPULACIÓ DE L'EDUCACIÓ